BERNARD WERBER

KARINCALARIN GÜNÜ

Daha yakından, ayaklan yansına kad^r beyaz pudraya gömülmüş, yine de ilerlemeye çabalayan sakar bir t>öcek fark ediliyor. Enli bir şey. Bacakları kalın, cırnakları uzun ve iyice ayrık. Cinsiyetsiz tipte genç bir karınca bu. Benzi çok solgun, gözleri kara ve patlak. Kara ve yumuşak antenleri kafatasını örtüyor.

Bu 5.

Đlk kez karda yürüyor. Yanında 10. soguga karşı direnmelerini sağlayan kandil içindeki közle, çabucak yanına geliyor. Kandili fazla eğmeye gelmiyor, yoksa kan eritiyor.

Beyaz ve buzlu uçsuz bucaksızlıkta, kesik kesik soluyan kannca birkaç adım daha atıyor. Bir karıncaya göre küçük adımlar, kendi türüne göre büyük adımlar.

Yürüyor ve çenesine kadar gelen soğuk kardan bıkmış, son bir gayretle iki arka ayağı üstünde dikiliyor.

Bu pek rahat olmayan pozisyonda birkaç adım atıyor, sonra duruyor. "Karda yürümek bile büyük maharet!" diyor kendi kendine. Đki ayağı üstünde karda yürümek çok zor. Ama vazgeçmiyor.

10.'ya dönüyor ve şöyle diyor:

- Sanırım yeni bir duruş keşfettim, lile beni.

496

BAŞLATĐOIÇ

El, kitabın son sayfasını çevirdi.

Gözler soldan sağa doğru koşmaya ara veriyor ve kapakları bir an, onları örtüyor.

Gözler sindiriyor, sonra yeniden açılıyor.

Sözcükler, yavaş yavaş küçük desenlerden bir dizi haline geliyor. Kafatasının derinliklerinde, beynin panoramik dev ekranı sönüyor. Bu sondur. Yine de, bu sadece bir...

Bernard Werber _ Karıncalar'ın Devrimi

Bernard Werber _ Karıncaların günü

ĐÇĐNDEKĐLER

BĐRĐNCĐ GĐZEM

ŞAFAĞIN EFENDĐLERĐ

1. PANORAMA

Siyah. Bir yıl geçti. Ağustos gecesinin aysız gökyüzünde yıldızlar göz kırpıyorlar. Sonunda koyu karanlık aralanıyor. Ölgün ışık. Sis tabakaları Fontainebleau Ormanı'nın üzerinde geriniyor. Biraz sonra, kocaman kırmızı bir güneş onlan dağıtıyor. Şimdi her şey çiy ta-neleriyle parlıyor. Örümceklerin ağlan turuncu incilerden oluşan kaba örtülere dönüşüyorlar. Hava sıcak olacak.

Dallann altında, otların üstünde, eğreltiotlarının arasında, her yerde küçük yaratıklar kıpırdıyor. Her cinsten ve sayılamayacak kadar çoklar. Çiy, saf sıvı, bu toprağı temizliyor; burada serüvenlerin en garibi meydana gele...

2. MERKEZDE ÜÇ CASUS

"Đlerleyelim, çabuk."

Kokusal buyruk açık: Yararsız gözlemlerle kaybedilecek zaman yok. Karanlık üç gölge, gizli koridor boyunca aceleyle ilerliyorlar. Tavanda yürüyen, yerden yüksekte duyu organlannı zahmetsizce

9

hareket ettiriyor. Aşağı inmesini söylüyorlar ama o, böyle baş aşağı daha iyi olduğunu söylüyor. Gerçeği tersinden algılamayı seviyor.

Hiçbiri ısrar etmiyor. Her şey bir yana neden olmasın? Üçlü, iki kola aynlıp daha dar ve uzun bir geçide girerek gözden kayboluyor. Her adımdan önce en küçük köşeyi bile yokluyorlar. Şimdilik her şey o kadar sakin ki bundan tedirgin oluyorlar.

Đşte şehrin merkezine ulaştılar. Çok iyi gözetlenen bir bölgede-ler. Adımlannı daha kısa atmaya başlıyorlar. Galerinin duvarları gittikçe daha parlak oluyor.

Kuru yaprak parçalarının üzerinde kayıyorlar. Kızıl iskeletlerinin tüm damarlannı sağır bir kaygı basıyor.

Đşte büyük salondalar.

Kokulan içlerine çekiyorlar. Burası reçine, kişniş ve kömür kokuyor. Bu oda çok yeni bir buluş. Bütün diğer kannca sitelerinde odalar yiyecek ya da yumurtalann saklanması dışında bir işte kullanılmazlar. Oysa önceki yıl, kış uykusundan hemen önce biri bir öneri ortaya attı:

"Artık düşüncelerimizi kaybetmemeliyiz. Güruhun zekâsı çok hızlı bir biçimde kendini yeniliyor.

Atalanmızın düşünceleri çocuklanmızın işine yaramalı."

Düşüncelerin korunması kavramı kanncalarda tamamen yeni bir şeydi. Bununla beraber site üyelerinin büyük bir çoğunluğunu coşturmuştu. Her biri bilgisinin feromonlannı bu iş için öngörülmüş kaplara akıtmaya geldi. Sonra bu bilgiler konulanna göre düzenlendi.

Bundan sonra bütün bilgiler bu büyük salonda toplanmıştı: "Kimyasal Kütüphane".

Üç konuk öfkelerine rağmen hayranlık duyarak ilerliyorlar. Duyargalarının hareketi heyecanlannı açığa vuruyor. Çevrelerinde altlı sıralar halinde dizilmiş, onlara sıcak yumurta görüntüsü veren amonyak buhan haleleriyle çevrili parlak ovaller duruyor. Fakat bu saydam yumurta kabuklan içlerinde bir yaşam banndırmıyorlar. Kumdan çevrelerinin içine sıkışmış, içlerinde yüzlerce konu hakkında kokusal anlatılar taşıyorlar: Ni Hanedanı'nın kraliçelerinin tarihi, güncel biyoloji, zooloji (çok fazla zooloji), organik kimya, 10

ı

yeryüzü coğrafyası, yeraltı kum katmanları jeolojisi, en ünlü savaş-lann stratejisi, son on bin yılın toprak politikalan. Hatta yemek tarifleri veya şehrin en kötü üne sahip köşelerinin planlan bile var.

"Çabuk, çabuk, acele edelim, yoksa..."

Dirseklerindekl yüz tüylü ftrçanın yardımıyla çabucak duyumsal uzantlannı temizliyorlar. Şimdi bellek feromonlanrun biriktirildiği kapsülleri inceleme zamanı. Onian iyi tanımlamak için aşın kınl-gan yumurtalara duyargalannın ucuyla hafifçe dokunuyorlar. Birden, üç karıncadan biri hareketsizleşiyor. Bir gürültü algılar gibi oluyor. Bir gürültü? Her biri bu kez kim olduklarının ortaya çıkacağını düşünüyor.

Heyecanla bekliyorlar. Bu kim olabilir?

3. SALTALARIN EVĐNDE

- Qt kapıyı aç. Bu, kesinlikle Matmazel Nogardl

Sebastien Salta uzun gövdesini doğrulttu ve kapının tokmağını çevirdi.

- Merhaba, dedi.

- Merhaba, hazır mı?

- Evet, hazır.

Üç Salta kardeş hep birlikte gidip büyük bir polistiren kutu aldı. Kutunun içinden üst kısmı açık, içi koyu renkli taneciklerle dolu bir cam küre çıkardılar.

Hepsi kabın üzerine eğildi ve Caroline Nogard sağ elini içine daldırmaktan kendini alamadı. Bir miktar koyu renk kum parmaklarının arasından aktı. Sanki eşine az rastlanır bir kahveyi koklar gibi taneciklerin kokusunu içine çekti.

- Bunun için çok çaba harcamanız gerekti mi? Salta kardeşler, hep bir ağızdan yanıt verdiler:

- Fazlasıyla. Ve biri ekledi:

- Fakat bu, çabamıza değdi!

Sebastien, Pierre ve Antoine Salta iri yapılıydılar. Her birinin boyu en az iki metreydi. Onlar da uzun parmaklarını taneciklerin arasına daldırmak için diz çöktüler.

Yüksek bir şamdanın içine yerleştirilmiş üç mum, turuncuya bakan sarı ölgün bir ışıkla bu garip sahneyi aydınlatıyordu.

Caroline Nogard cam küreyi köpük naylon koruyucularla özenle sanp sarmalayarak bir valize yerleştirdi. Üç dev gibi adama baktı ve onlara gülümsedi. Sonra, sessizce izin istedi.

Pierre Salta üzerinden büyük bir yük kalkmasının verdiği rahatlamayla soluğunu bıraktı.

- Sanırım bu kez hedefe ulaşıyoruz.

4. KAÇD» KOVALAMACA

Yanlış alarm. Bu, hışırdayan kuru bir yapraktan başka bir şey değil. Üç karınca tekrar araştırmalanna başlıyorlar.

Tıka basa sıvı bilgiyle dolu bütün kapları teker teker kokluyor-lar.

Sonunda aradıklarını buluyorlar.

Neyse ki onu keşfetmek onlar için çok zor olmadı. Paha biçilmez değerdeki nesneyi alıp birbirlerine geçiriyorlar. Bu feromon-larla dolu ve bir damla çam reçinesiyle sıkıca mühürlenmiş bir yumurta. Onu açıyorlar. Đlk çıkan koku duyargalarının on bir halkasına saldırıyor.

"Deşifre edilmesi yasak bilgi."

Mükemmel. Yumurtanın üstündeki mühür en iyi kalite değil. Yumurtayı yeniden yere koyuyor ve duyargalannm uçlannı doy-mazcasına içine daldınyorlar.

Kokusal metin beyinlerinin kıvnmlanna yükseliyor.

"Deşifre edilmesi yasak bilgi Feromon bellek no: 81 Konu: Otobiyografi 12

Benim adım Chli-pou-ni.

Belo-kiu-kluni'nin kızıyım.

Ni Hanedanı'nın 333. kraliçesi ve Bei-o-kan Şehri'nin tek verimli dişisiyim.

Adım hep bu değildi. Kraliçe olmadan önce Bahar'ın 56. prensesiydim. Çünkü benim kastım ve yumurtlama numaram bu.

Ben gençken, Bel-o-kan sitesinin evrenin sınırı olduğunu sanıyordum. Biz karıncaların, gezegenimizdeki tek uygarlaşmış yaratıklar olduğumuzu sanıyordum.

Termitler, anlar ve yaban anlarının sadece bilgisizlikleri yüzünden bizim âdetlerimizi kabul etmeyen vahşi, ilkel topluluklar olduklarını sanıyordum.

Diğer karınca türlerinin yozlaşmış olduklanna ve cüce karıncaların bizi korkutamayacak kadar küçük olduklsırına inanıyordum. O zamanlar sürekli yasak sitenin içinde, bakire prenseslerin hareminde kapalı olarak yaşıyordum. Tek isteğim bir gün anneme benzemek ve onun gibi, her anlamda zamana direnecek bir siyasal federasyon oluşturmaktı. Ta ki yaralı bir genç prens, 327., hücreme gelip bana garip bir öykü anlatıncaya kadar... Bir av keşif grubunun tamamının yıkıcı etkileri olan yeni bir silahla yok edildiğini söylüyordu.

O zaman, rakiplerimiz cüce karıncalardan kuşkulanıyorduk ve geçen yıl onlara karşı Gelincikler Meydan Savaşı'nı yaptık. Bu savaş milyonlarca askerimize mal oldu fakat kazandık. Bu zafer bizim için hatamızın kanıtı oldu. Cüce karıncaların hiçbir gizli ve güçlü silahı yoktu.

Daha sonra suçluların, yüzyıllardan beri düşmanlarımız olan termitler olduğunu düşündük. Bir diğer hata. Doğudald büyük termit sitesi bir hayaletler şehrine dönüştü. Gizemli, klorlu bir gaz bütün site sakinlerini zehirledi.

Bunun ardından kendi sitemizin içinde soruşturma yaptık ve böylece aşırı sıkıntılı bilgilerin açığa çıkmasını engelleyerek topluluğu koruyan gizli bir orduyla karşılaştık. Bu katiller belli bir kaya kokusu yayıyor ve akyuvar

rolü oynadıldarını iddia ediyorlardı. Bizim toplumumuzun kendi sansür organını oluşturuyorlardı. Kendi düzen-birliğimizde, herkesin cahil kalması için her şeyi yapmaya

hazır, dokunulmazlığı olan savunma mekanizmalarının olduğunun farkına vardık!

Fakat cinsiyetsiz savaşçı 103683.'nün olağanüstü serüvenlerle dolu yolculuğundan sonra anladık.

Dünyanın doğu kıyısında..."

Üç karıncadan biri okumayı kesiyor. Birinin varlığını hisseder gibi oluyor.

Asiler gizleniyorlar, çevreyi gözlüyorlar. Hiçbir şey kıpırdamıyor. Bir duyarga çekinerek sığınaklarının üstünde dikiliyor, kısa bir süre sonra beş diğer duyarga onu taklit ediyor.

Altı duyumsal uzantı radara dönüşüyor ve 18000 hareket/saniye hızla titreşiyor.

Çevrede kokusu olan her şey anında tanımlanıyor.

Bir kez daha yanlış alarm. Çevrede hiç kimse yok. Yeniden fe-romonun deşifre edilmesi işlemine koyuluyorlar.

"Dünyanın doğu kıyısında binlerce kez büyük, dev gibi hayvan sürüleri var.

Kannca mitolojileri onlan şiirsel bir dille anlatıyorlar. Bununla birlikte onlar her türlü şiirin ötesindeler.

Dadılar, bizi korkunç masallarla sindirmek için, onların varlığını anlatırlardı.

Onlar korkunçluğun ötesindeler.

O zamana kadar dünyanın kıyılarının bekçisi olan ve beşli sürüler halinde yaşayan bu dev canavarlar hakkındaki öykülere hiçbir zaman fazla Đnanmadım.

Bunların bakire ve saf prenseslere yönelik saçmalıklardan başka bir şey olmadığını düşünüyordum.

Şimdi, ONLARIN gerçekten var olduklarını biliyorum. Đlk av keşif grubunun yok olmasının nedeni ONLARDI. Termit sitesini zehirleyen gaz, bunu yapan ONLARDI.

Bel-o-kan'ı kırıp geçiren ve annemi öldüren yangın, bunu yapan da ONLARDI.

ONLAR: PARMAKLAR,

Onlan bilmezden gelmek istiyordum. Fakat bundan böyle bunu yapamam. Olmanda her yerde onlann varlığını buluyoruz.

Her gün, keşif Đzcilerinin raporları, onlann bizim dünyamıza biraz daha yaklaşüklannı ve çok tehlikeli olduklarını doğruluyor.

Bu yüzden bugün benimkileri PARMAKLARA karşı bir sefer düzenlemek için ikna etmeye karar verdim. Bu, M/â zaman

14

varken gezegendeki bütün PARMAKLARI yok etmeyi amaçlayan büyük bir silahlı sefer olacak."

Bildiri o kadar şaşırtıcı ki onu özümlemeleri için birkaç saniye geçmesi gerekiyor. Üç casus kannca bilmek istiyordu. Đşte şimdi biliyorlar!

Parmaklara karşı bir seferi

Ne olursa olsun diğerlerini uyarmak gerek. Yalnız biraz daha öğrenebilselerdi.

Hep birlikte duyargalarını yeniden ıslatıyorlar.

"Bu canavarlann hakkından gelmek için, bu seferin yirmi üç piyade hücum alayı, on dört hafif topçu alayı, kırk beş her ortama uyan yakın dövüş alayı, yirmi dokuz..."

Tekrar bir gürültü. Bu kez artık kuşku yok. Bir pençenin altında kuru toprak çatırdıyor. Üç izinsiz giren kannca hâlâ gizli bilgilerle sıvalı duyargalarını kaldınyorlar. Her şey çok kolay olmuştu. Bir tuzağa düştüler. Kimyasal Kütüphane'ye girmelerine izin vermelerinin sebebinin, kim olduklarını daha iyi anlamak olduğunu anladılar.

Ayaklan sıçramaya hazır bükülüyor. Çok geç. Diğerleri oradalar. Asilerin sadece değerli feromon belleğini içeren yumurtayı alıp, enine uzanan küçük bir koridordan sıvışacak kadar zamanlan oluyor. Alarm, Bel-o-kan'ın kokusal dilinde gnlryor. Bu, kimyasal formülü "C8-HI8-O" olan bir feromon. Tepki hemen geliyor.

Şimdiden yüzlerce askerin ayaklarının sürtünmesi duyuluyor.

Đzinsiz girenler kannlan yerde kaçıyorlar. Kimyasal Kütüphane'ye girebilmiş ve kraliçe Chli-pou-ni için en önemli feromonu deşifre etmeyi başarmış yegâne asiler durumundayken orada ölmek yazık olacaktı.

Sitenin koridorları boyunca kaçıp kovalamaca. Bir kızak yanşın-daki gibi, kanncalar o kadar hızlı gidiyorlar ki dönemeçleri yere dikey olarak dönüyorlar.

Bazen yere inmek yerine tavanda hızla koşarak ilerlemeye devam ediyorlar. Şu bir gerçek ki bir kannca yuvasında yüksek ve alçak kavramı tamamen göreceli.

Pençelerle her yerde yürünebilir, hatta koşulabilir.

15

Altı ayaklı çok hızlı giden taşıtlar baş döndüren bir gidişle kaçıyorlar. Dekor üzerlerine saldırıyor.

Çıkıyorlar, iniyorlar, dönüyorlar. Kaçanlar ve kovalayanlar bir uçurumun üstünden atlıyorlar. Hepsi hatasız geçiyorlar, sendeleyip düşen biri dışında.

Birinci asinin karşısına ışık saçan bir maske çık,yor. Başına gelenin farkına varacak zamanı olmuyor. Maskenin altından formika-sitle dolu bir kamın sivri ucu çıkıyor. Yakıcı sıvı karıncayı hemen (yumuşak bir hamura dönüştürüyor.

Şaşkınlıktan çılgına dönen ikinci asi geri dönüyor ve hızla yan geçitlerden birine dalıyor.

Kokusal diliyle, "Dağılalım," diye bağınyor. Altı ayağı yere derinlemesine işliyor. Enerji kaybı. Sol yanında bir asker beliriyor. Her ikisi de o kadar hızlı koşuyor ki savaşçı ne avını çenesiyle yakalayabiliyor ne de asit atışı ayarlayabiliyor. Böyle olunca, asiyi itiyor ve onu duvara yaslayarak ezmeye çalışıyor.

Kabuklar boğuk bir ses çıkararak tokuşuyorlar. Đki kannca, 0,1 km/saatten daha fazla bir hızla kannca yuvasının daracık koridorla-nnda ileriye itiliyorlar, her biri terslemelere maruz kalıyor. Birbirlerine çelme takmayı deniyorlar.

Kannlannın sivri uçlannı birbirlerine batınyorlar.

Öyle bir hızla gidiyorlar ki hiçbiri koridorun daha da daraldığını fark etmiyor, hem kaçan hem kovalayan aniden huni biçiminde bir galeriye girince çarpışıyorlar. Đki çok hızlı giden taşıt birlikte patlıyor ve parçalanan kitinlerin parçacıkları uzağa, geniş bir alana dağılıyor. Üçüncü asi, ayakları tavanda, baş aşağı konumda saldm-yor. Bir topçu asker ona nişan alıyor ve tam isabetli bir atışla sağ arka ayağını paramparça ediyor. Casus karınca, şokun etkisiyle, kraliçenin bellek feromonunu içeren yumurtayı bırakıp gidiyor.

Bir muhafız paha biçilmez nesneyi alıyor.

Başka bir topçu asker on damla asit atıyor ve hayatta kalan sonuncu asinin duyargalarından birini sıvılaştınyor. Asit atışının çarpmasıyla tavandan dökülen parçalar bir anda yolu tıkıyorlar.

Küçük asi bir an soluklanabilirse de artık fazla uzağa gidemeyeceğini biliyor.

Bir ayağının ve bir duyargasının eksik olması bir yana, şimdi muhafızlar da bütün çıkışları gözlüyorlardır.

16

Askerler şimdiden arkasındalar. Formikasit atışlannın sesi duyuluyor. Bu kez önden bir ayağı daha gövdesinden ayrılıyor. Bununla birlikte o, kalan dört ayağıyla, hâlâ koşuyor ve koridorun dolambaçlı bir yerinde büzülmeyi başanyor.

Bir muhafız ona nişan alıyor fakat yaralı kanncanın da hâlâ asidi var. Kamını kaldınyor, çok hızlı bir biçimde atış konumunu alıyor ve asker kanncaya nişan alıyor. Tam isabet! Diğer kannca daha beceriksizdi, sadece sol orta ayağını koparabildi. Artık üç ayağı var. Son casus kannca topallayarak soluk soluğa ilerliyor. Ne pahasına olursa olsun bu tuzaktan kurtulması ve diğer kanncalan Parmaklara karşı yapılacak bu sefer hakkında uyarması gerek.

Düellocu karıncanın kavrulmuş cesedini bulan bir asker, "Buradan geçmiş, buradan," diyor.

Buradan nasıl çıkabilir? Yapabildiği kadar kendini tavana yapıştırıyor.

Diğerleri yukarıya bakmayı düşünmeyeceklerdir.

Tavan, bir sığınak oluşturmak için kesinlikle en uygun yer. Muhafızlar onu ancak ikinci geçişlerinde, içlerinden birinin yukandan damlayan bir damlayı fark etmesiyle buluyorlar. Bu, asinin şeffaf kanı.

Lanet yerçekimi!

Üçüncü asi kendini bırakarak döküntülerle birlikte düşüyor. Kalan üç ayağı ve tek duyargasıyla herkese vurmaya çalışıyor. Bir asker ayağının tekini yakalıyor ve kırılıncaya kadar büküyor. Bir diğer asker karnının sivri ucuyla

gövdesini delip gedy^r- Asi, buna rağmen kurtuluyor. Topallayarak güçlükle yürüyebiliyor.

Hâlâ iki ayağı var. Bundan sonra kurtulamayacak. O koşarken, bir duvardan uzun bir çene gkıyor ve kafasını koparıyor. Kafa zıplayarak yokuş aşağı inen galeri boyunca yuvarlanıyor.

Vücudun kalan kısmı devrilmeden önce on adım daha atmayı başarıyor. Muhafızlar parçalan topluyorlar ve sitenin çöplüğüne, asinin iki sessiz arkadaşının kalıntılarının üzerine atıyorlar. Đşte çok meraklı olanlann başına bu gelir!

Üç ceset, bir gösterinin başından önce kötü bir rastlantıyla paramparça olan kuklalar gibi terk edilmiş, kıpırdamadan yatıyorlar.

17

5. BAŞLIYOR

"L'Echo du dimanche" gazetesi:

FAISANDERIE SOKAĞI'NDA ESRARLI ÜÇ CĐNAYET

"Perşembe günü Fontainebleau'da, Faisanderie Sokağı'nda bir binada üç ceset bulundu. Aynı dairede yaşayan üç kardeş Sebasti-en, Pierre ve Antoine Salta'nın ölüm nedenleri bilinmiyor.

Bu semtin güvenlik konusunda iyi bir ünü var. Para ya da değerli eşya çalınmamış. Kapının kilidinin zorlandığına ilişkin hiçbir iz yok. Olay yerinde cinayette kullanılmış olabilecek hiçbir silah da bulunmadı.

Titizlikle yapılacağı anlaşılan soruşturma görevi Fontainebleau cinayet şubesinin ünlü komiseri Jacques Melies'e verildi. Bu garip olay, polisiye bilmece amatörleri için bu yazın en heyecanlı olayı olabilir. Katilin iyi davranmaktan başka yapacağı bir şey yok. L.W."

6. ANSĐKLOPEDĐ

Yine mi siz?

Demek benim Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedimin Đkinci t£2nl buldunuz.

Sitincisl yratonaZ"1 t^"»*"1 «M***» *«*»* °'dukc* ortalıkta bir yere konmuştu.

Bu 'Jl± û«/n^ **¦ ™d»' **" mi?

Bravo.

Tam olarak kimsiniz? Yeğenim f onaman mı?

Kızım mı?

Hayır, siz ne osunuz ne de ötekisiniz.

Merhaba bilinmeyen okur!

Sizi daha Đyi tanımak isterdim. Bu kitabın sayfalarının önüne adınızı, yasınızı, cinsiyetinizi, mesleğinizi, milliyetinizi yazın.

18

Hayatta ilgi duyduğunuz şeyler neler?

Güçlü yönleriniz ve zayıflıklarınız neler?

Sonrası, çok önemli değil. Sizin kim olduğunuzu biliyorum.

Sayfalarımı okşayan ellerinizi hissediyorum. Hem bu, yeterince hoş bir şey.

Parmaklarınızın ucunda, parmak izlerinizin kıvrımlarında en gizil özelliklerinizi tahmin ediyorum.

En küçük parçanıza kadar her şey yazılı. Hatta orada atalarınızın genlerini bile fark ediyorum.

Öyle ya, siz doğasınız diye binlerce Đnsan genç yaşta ölemedi, birbirini baştan çıkartıp çiftleştiler.

Bugün, sizi karşımda görür gibiyim. Hayır, gülümsemeyin. Doğal kalın. Sizi daha derinden okumama izin verin. Düşündüğünüzden daha fazla bir şeysiniz.

Sadece toplumsal bir tarihe sahip bir ad ve soyadı değilsiniz. Siz %71 saf su,

%18 karbon, %4 azot, %2 kalsiyum, %2 fosfor, %l potasyum, %0,S kükürt, %0,5

sodyum, %0,4 klordan meydana geliyorsunuz. Artı bir çorba kaşığı dolusu az miktarda çeşitli element: Magnezyum, çinko, manganez, bakır, iyot, nikel, brom, flor, silisyum. Ayrıca küçük bir tutam kobalt, alüminyum, molibden, vanadyum, kurşun, kalay, titan, bor.

Đşte varoluşunuzun reçetesi.

Bütün bu maddeler yıldızların yanmasından meydana geliyor ve onları sizin vücudunuzdan başka yerlerde bulmak mümkün. Sizin suyunuz okyanusların en sakininin suyunun benzeri. Fosforunuz sizi kibritlerin dostu yapıyor. Klorunuz havuzlan dezenfekte etmeye yarayan klorun aynısı. Fakat siz sadece bu değilsiniz.

Siz kimyasal bir katedral; dozajları, dengeleri, kavranması kolay olmayan karmaşıklıktaki mekanizmalarıyla olağanüstü bir yapı oyunusunuz. Çünkü sizin molekülleriniz de atomlardan, parçacıklardan, kuarklardan, boşluktan, bütün hepsinin elektromanyetik, yerçekimsel, elektronik güçlerle sizi aşan bir incelikle bir araya gelmesinden oluşmuştur. Her neyse! Bu ikinci cildi bulmayı başardıysanız, bu, sizin kurnaz olduğunuz ve benim dünyam hakkında birçok şey bildiğiniz anlamına

"1

gelir. Birinci cildin size verdiği bilgileri ne yaptınız? Bir devrim mi? Bir evrim mi? Hiçbir şey, kesin olarak.

O zaman şimdi daha Đyi okuyabilmek Đçin rahatça oturun. Sırtınızı dik tutun.

Sakin sakin soluk alıp verin.

Ağzınızı gevşetin.

Beni dinleyin!

Zamanda ve mekânda sizi çevreleyen hiçbir şey yararsız değildir.

Siz yararsız değilsiniz. Geçici hayatınızın bir anlamı var. Çıkmaz bir yola yönetmiyor. Her şeyin bir anlamı var.

Siz beni okurken, size seslenen kurtçuklar beni yiyorlar. Ben ne diyorum? Çok umut veren frenkmaydanozu filizlerine gübre Đşlevi görüyorum. Benim neslimin insanları nereye varmak istediğimi anlamadılar. Benim için çok geç.

Bırakabildiğim tek şey, çok küçük bir Đz... bu kitap.

Benim için çok geç, fakat sizin için çok geç değil. Oturduğunuz yerde rahat mısınız? Kaslarınızı gevşetin. Artık içinde küçücük bir toz zerresinden başka bir şey olmadığınız evrenden başka bir şey düşünmeyin.

Geçen zamanı düşünün. Adi bir kiraz çekirdeği gibi annenizden fırlayarak doğuyorsunuz. Binlerce çok renkli yemek tıkmıyorsunuz, aynı anda birkaç ton bitki ve hayvanı dışkıya dönüştürüyorsunuz. Pat, ölüyorsunuz.

Hayatta ne yaptınız?

Yeteri kadar şey değil elbette.

Harekete geçin! Bir şey yapın. Belki küçücük bir şey ama kıvanç duyacağınız bir şey! Ölmeden önce hayatınızda bir şey yapın. Boşuna doğmadınız. Ne için doğduğunuzu keşfedin.

Küçücük göreviniz ne?

Rastlantı sonucu doğmadınız!

Dikkat edin.

Ecimond Weîls, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.

20

7. METAMORFOZLAR

Ona ne yapması gerektiğinin söylenmesinden hoşlanmıyor.

Tüylü, yeşil, siyah ve beyaz şişman tırtıl, kanncalara dikkat etmesini söyleyen kızböceğinden uzaklaşıyor ve dişbudak dalının en ucuna gidiyor.

Sürünüp dalgalanarak kayıyor. Önce altı ön ayağını koyuyor. On arka ayağı, vücuduyla oluşturduğu halkalar sayesinde ön ayaklarının yanına geliyorlar.

Tırtıl, yüksek çıkıntının en ucuna ulaşınca, vücudunun arka bölümünü sabitlemek için biraz yapıştırıcı tükürük fırlatıyor ve kendini boşluğa bırakıyor. Kafası aşağıda, asılı kalıyor.

O çok yorgun. Larva olarak hayatını bitirdi. Çektiği acılar sona eriyor. Şimdi değişiyor ya da ölüyor.

Şşşt!

Esnek kristalden, sağlam bir üçleme halattan oluşan bir kozanın içinde sanlı.

Vücudu sihirli kazana dönüşüyor.

Bu günü çok uzun zaman, çok uzun zaman bekledi. Çok uzun zaman...

Koza sertleşiyor ve beyazlıyor. Esinti bu garip parlak meyveyi sallıyor. Birkaç gün sonra koza, soluğunu bırakma noktasındaymış gibi patlıyor. Soluk alıp vermesi daha düzenli bir hale geliyor. Titreşiyor. Bütün bir simya işlemi meydana geliyor. Bunun altında renkler, az rastlanan maddeler,

şaşırtıcı, nefis, güzel kokular, özsu-lar, hormonlar, esmer, zamk reçineler, yağlar, asitler, etler ve hatta kabuklar karışıyor.

Her şey yeni bir yaratık meydana getirme amacıyla eşsiz bir kesinlikle ayarlanıyor. Sonra kozanın üst bölümü yırtılıyor. Gümüş sargıdan sarmal eğrisini açan utangaç bir duyarga çıkıyor.

Tabut beşikten çıkan gölgenin, içinden çıktığı tırtılla artık hiç ortak yanı yok.

Oralarda dolaşan bir kannca bu kutsal anı izledi. Önce metamorfozun görkemiyle büyüleniyor, sonra sağduyusunu dinliyor ve bunun bir avdan başka bir şey olmadığını anımsıyor. Uçmadan

önce bu harika hayvanı öldürebilmek için dalın üzerinde hızla koşuyor.

Sfenks kelebeğinin nemli vücudu çıktığı yumurtadan tamamen aynlıyor. Kanatlar açılıyor. Göz kamaştırıa renkler. Hafif, hassas ve sivri kanatların ışıldaması.

Üzerinde rengârenk koyu süslemeler: Parlak sarı, mat siyah, parlak turuncu, karmen kırmızısı, orta koyulukta vermiyon kırmızısı ve sedefli antrasit.

Ava kannca atış konumu almak için kamını göğüs boşluğunun altında dengeliyor.

Görsel ve kokusal nişanında kelebeğin yerini belirliyor.

Sfenks, karıncayı fark ediyor. Ona nişan alan karnın sivriliğinden büyüleniyor fakat oradan ölüm fişkırabileceğini biliyor. Oysa ölmeye hiç hazır değil. Şimdi değil. Bu gerçekten yazık olur.

Dört küresel göz sabitleniyor,

Kannca, kelebeği dikkatle izliyor. Gerçekten göz kamaştırıa a-ma yeni dünyaya gelecek kanncalan taze etle beslemek gerek. Bütün kanncalar vejetaryen değiller, hatta bunun tam tersi. Bü karınca, avının uçmaya

hazırlandığını tahmin ediyor ve atış organını kaldırarak hareketini öne alıyor. Kelebek boşluğa atılmak için bu andan yararlanıyor. Fışkıran formikasit sapıyor, kanadını deliyor ve mükemmel yuvarlaklıkta bir delik oluşturuyor.

Kelebek biraz irtifa kaybediyor, sağ kanadındaki delik hava akımıyla bir ıslık sesi çıkarıyor. Karınca seçkin bir atıa ve onu vurduğundan emin. Fakat diğeri havayı dövmeye devam ediyor. Hâlâ nemli olan kanatları her çırpışta biraz daha kuruyor. Yeniden yükseklik kazanıyor, yukandan kozasını ayırt ediyor. Ona karşı en ufak bir özlem duymuyor.

Ava karınca hâlâ pusuda. Yeni bir atış. Tann katından geien bir esintiyle itilen bir yaprağın yolu ölümcül atışla kesişiyor. Kelebek bir kanadının üzerinde dönüyor ve canlı olarak uzaklaşıyor.

Bel-o-kan'ın 103683. askeri atışında ıskaladı. Hedefi artık menzil dışında.

Düşlere dalarak uçan pul kanatlıyı hayranlıkla izliyor ve bir an onu kıskanıyor.

Peki, nereye gidiyor? Dünyanın ucuna yönelmiş gibi görünüyor.

22

Gerçekten Sfenks doğuya doğru giderek gözden kayboluyor. Saatlerdir uçuyor, gökyüzü grileşmeye başlayınca uzakta bir ışık fark ediyor ve biraz daha hızlanarak ona doğru ilerliyor.

Kendini kaptıran kelebeğin artık tek bir amacı var: Bu masalsı aydınlığa kavuşmak. Aceleyle aydınlık kaynağın birkaç santimetre yakınına ulaştığında kendinden geçerek tadına bakmak için hızını arttırıyor.

Đşte ateşin çok yakınında. Kanatlarının ucu neredeyse alev alacak. Umurunda değil, içine dalmak, bu sıcak kaynağı hissetmek istiyor. Bu güneşte erimek.

Kendini orada yakacak mı?

8. MEUES, SALTA KARDEŞLERĐN ÖLÜMLERĐYLE ĐLGĐLĐ BĐLMECEYĐ ÇÖZÜYOR

- Hayır?

Cebinden bir çiklet çıkardı ve ağzına attı.

- Hayır, hayır, hayır. Gazetecilerin girmesine izin vermeyin. Sakin bir biçimde ölülerimi inceleyeceğim ve sonra, bakarız. Şu büyük şamdandaki mumlan söndürün!

Zaten onlan niye yaktınız ki? Ah, demek binada elektrik kesilmişti, öyle mi?

Fakat şimdi elektrik geldi, değil mi? Öyleyse, lütfen yangın riski almayalım.

Biri mumları üfledi. Kanatlannın ucu alev almış bir kelebek son anda yanarak ölmekten kurtuldu.

Komiser, Faisanderie Sokağı'ndaki daireyi incelerken gürültüyle çikletini çiğnedi.

Şu XXI. yüzyılın başında önceki yüzyıla göre çok az şey değişmişti. Kriminoloji buna rağmen yavaş yavaş ilerlemişti. Ölüm anındaki konumiannı tam olarak korumalan için cesetler artık formol ve camlaşüran balmumuyla kaplanıyordu.

Yani, polis örgütünün cinayet yerini istediği gibi inceleyecek boş zamanı vardı.

Bu yöntem, ilkel tebeşirle çizme yönteminden,çok daha pratikti.

Bu yol biraz şaşırtıyordu fakat sonunda soruşturmayı yapanlar gözleri açık, derileri ve giysileri tamamen şeffaf balmumuyla kaplı, ölüm anlanndaki gibi donup kalmış kurbanlarına alışmışlardı.

- Buraya ilk kim geldi?

- Müfettiş Cahuzacq.

- Emile Cahuzacq mı? O nerede? Ah, aşağıda... Mükemmel, ona yanıma gelmesini söyleyin.

Genç bir memur duraksadi:

- Şey, komiser... Aşağıda "L'Echo du dimanche" gazetesinden bir gazeteci var ve diyor ki...

- Kim ne diyor? Hayır! Şimdilik gazeteci yok! Git bana Emile'i çağır.

Melies, önce uzunlamasına ve genişliğine ve salonu arşınladı. Sonra gelip Sebastien Salta'nın üzerine eğildi. Yüzü onun bozuk cildine, yuvalanndan fırlamış gözlerine, kalkık kaşlarına, açılmış burun deliklerine, kocaman açılmış

ağzına, gergin diline neredeyse yapışmıştı. Melies diş protezlerini ve son kez yenen yemeğin kalıntılannı bile ayırt etti. Adam fıstık ve kuru üzüm atıştırmış

olmalıydı.

Mâlies sonra diğer iki kardeşin cesetlerine döndü. Pierre'in gözleri fal taşı gibi açılmıştı, ağzı bir kanş açıktı. Şeffaf balmumu tüylerinin diken diken halini korumuştu. Antoine'a gelince, yüzü, tüyler ürpertici bir dehşet ifadesiyle çarpılmıştı.

Komiser cebinden bir büyüteç çıkardı ve Sebastien Salta'nın üst derisini inceledi. Kıllar kazık gibi gergindi. Onun da tüyleri diken dikendi.

Tanıdık bir gölge, Melies'in önünde durdu. Müfettiş Emile Ca-huzacq.

Fontainebleau cinayet şubesinde kırk yıl iyi ve sadık hizmet. Kırlasan şakaklar, uçları sivri bir bıyık, güven veren bir göbek. Cahuzacq toplumda tam yerini bulmuş, sakin bir adamdı. Tek dileği, çok fazla dalgalanma olmadan, huzur içinde emekli olmaktı.

- Demek buraya ilk gelen sensin. Emile?

- Evet.

- Peki, ne gördün?

- Şey, seninle aynı şeyi. Hemen cesetlerin balmumu işlemine tabi tutulmasını istedim.

- Đyi düşünce. Bütün bunlar hakkında ne düşünüyorsun?

24

- Yara yok, parmak izi yok, cinayet aleti yok, giriş ya da ykış olanağı yok...

Hiç kuşku yok, bu tam sana göre garip bir olay.

- Sağ ol.

Komiser jacques Melies gençti, henüz otuz iki yaşındaydı fakat şimdiden kurnaz bir polis olarak ünlüydü. Sıradan şeyleri hor görüyordu ve en karmaşık olaylara özgün çözümler bulmayı biliyordu.

Jacques Melies, zorlu bir bilim eğitimini sonuna kadar sürdürdükten sonra tek tutkusu olan cinayete yönelmek için parlak bir araştırmacı kariyerinden vazgeçmişti. Başta onu soru işaretlerinin ülkesine yolculuğa çağıran şey kitaplar olmuştu. Kafası polisiye romanlarla doluydu. Yargıç Ti'den Sherlock Holmes'a, Maigret, Her-cule Poirot, Dupin ya da Rick Deckard'dan geçerek üç bin yıllık polis araştırmalarını oburca tüketmişti.

Onun Graal'i her zaman yaklaşılmış fakat hiçbir zaman gerçekleştirilememiş

kusursuz cinayetti. Kendini daha iyi geliştirebilmek için Paris Cinayet Araştırma Bilimi Enstitüsü'ne kaydoldu. Orada yeni ölmüş bir ceset üzerinde ilk otopsisini gördü (ve ilk kez bayıldı). Orada bir saç tokasıyla kilit açmayı, zanaatg usulü bomba yapmayı ve etkisiz hale getirmeyi öğrendi. Đnsanoğluna özgü bin ölüm şeklini keşfetti.

Bununla beraber derslerinde bir şey onu hayal kınklığına uğratıyordu: Hammadde kötüydü. Sadece yakalanabilen suçlular tanınıyordu. Yani, geri zekâlılar. Zeki olan diğerleri hakkında hiçbir şey bilinmiyordu çünkü onlar hiçbir zaman bulunmuyordu. Bu ce-zalandırılmayanlardan biri kusursuz cinayet işlemenin yolunu bulmuş olabilir miydi?

Bunu bilmenin tek yolu polis örgütüne girip bizzat ava katılmaktı. O da bunu yaptı. Rütbe aşamalarını zorluk çekmeden tırmandı. Đlk güzel vuruşunu patlayıcılardan kurtulma dersi veren kendi hocasını terörist bir grubun şefi olmakla suçlayıp tutuklayarak yaptı!

Komiser Melies, gözleriyle her köşeyi inceleyerek salonu araştırmaya girişti.

Sonunda bakışları tavanda durdu.

- Söyle bakalım Emile, buraya girdiğinde sinekler var mıydı?

25

Müfettiş buna dikkat etmediğini söyledi. Buraya geldiğinde kapılar ve pencereler kapalıydı ama sonra pencere açılmıştı ve eğer sinekler vardıysa uçup gitmek için yeteri kadar zamanlan olmuştu.

Müfettiş kaygılanarak sordu:

- Bu önemli mi?

- Evet. Yani hayır. Sonuçta yazık oldu. Kurbanlar hakkında bir | dosya var mı?

**

Cahuzaoq, omuzdan geçme kayışlı evrak çantasından karton bir dosya gkardı.

Komiser dosyanın içindeki fişleri inceledi.

- Bu dosya hakkında ne düşünüyorsun?

- Đlginç bir şey var... Bütün Salta kardeşlerin mesleği kimyagerlikti fakat içlerinden biri, Sebastien, ilk anda fark edilmese de daha az temiz biriydi.

Đkili bir hayat sürüyordu.

- Bak bak...

- Bu Salta kumar şeytanının esiriydi. En büyük zevki pokerdi. Takma adı

"Pokerin devi"ydi- Sadece iri yapılı olması yüzünden değil, özellikle ortaya aşın yüksek miktarda paralar koyduğu için. Kısa bir süre önce çok para kaybetmiş. Kendini bir borç sarmalının içinde bulmuş. Ve bundan kurtulmak için gördüğü tek yol gittikçe daha yüksek rakamlarla oynamak olmuş.

- Bütün bunlan nereden biliyorsun?

- Kısa bir süre önce kumar ortamlarını derinlemesine araştırdım. Tamamen kapana kısılmıştı. Öyle görünüyor ki en kısa sürede borcunu ödemesi için ölümle tehdit edilmiş.

Düşünceli görünen Melies çikletini gürültüyle çiğnemeyi bıraktı.

- Öyleyse bu Sebastien'la ilgili yönlendirici bir neden vardı... Cahuzacq başını salladı.

- Sence, önce davranıp intihar mı etti?

Komiser soruyu duymazdan geldi ve yeniden kapıya doğru döndü:

- Sen geldiğinde kapı içeriden kilitliydi, değil mi?

- Evet.

- Pencereler de?

- Hem de bütün pencereler!

Melies yeniden çikletini şiddetle çiğnemeye başladı. Cahuzacq sordu:

- Ne düşünüyorsun?

- Bir intihar olduğunu. Elbette bu, olayı basitleştirmek gibi görünebilir fakat intihar varsayımıyla her şey açıklanıyor. Yabana izler yok, çünkü dışandan hiç kimse girmedi. Her şey kapalı devre halinde oldu. Sebastien, kardeşlerini öldürdü ve intihar etti.

- Evet ama hangi silahla?

Melies daha iyi ilham alabilmek için gözlerini kapadı. Sonunda bildirdi:

- Bir zehir. Etkisini geç gösteren, etkili bir zehir. Üstü karamelayla kaplanmış

siyanür cinsi bir şey. Karamela midede eridiğinde ölümcül içeriğini serbest bırakır. Tıpkı gecikmeli bir kimyasal bomba gibi. Bana kimyager olduğunu söylemiştin, değil mi?

- Evet CCG'de.

- Yani Sebastien Salta silahını yapmakta hiç zorluk çekmedi. Cahuzacq ikna olmuş

görünmüyordu.

- Peki öyleyse neden hepsinin yüzünde böyle bir dehşet ifadesi var?

- Acı. Siyanürün mideyi delip geçme anı çok acı vericidir. Bir ülserden bin kez daha kötü bir acı.

Cahuzacq hâlâ şüpheli,

- Sebastien Salta'nın intihar etmiş olabileceğini anlıyorum, dedi. Fakat hiçbir tehlike altında olmayan iki kardeşini neden öldürsün?

- Onları aşağılanma ve iflastan kurtarmak için. Bir de insanı ölümünde tüm ailesini de beraber sürüklemeye iten şu eski insani içgüdü var. Eski Mısır'da

firavunlar kendilerini kanlan, hizmetkârları, hayvanlan ve eşyalanyla beraber gömdürürlerdi. Đnsanlar öbür tarafa yalnız gitmekten korkuyorlar ve yakınlannı da beraberlerinde götürüyorlar...

Müfettiş şimdi komiserin bu kadar emin tavnndan sarsılmıştı. Bu, çok basit ya da çok iğrenç görünebilirdi. Fakat gene de hiçbir

yabana iz olmamasının sadece intihar varsayımıyla doğrulanabilecek olmasını engellemiyordu.

- O halde özetliyorum, dedi Melies. Neden her şey kapalıydı? Çünkü her şey içeride geçmişti. Kim öldürdü? Sebastien Salta. Hangi silahla? Kendi yaptiğı, etkisini sonradan gösteren bir zehir! Hangi nedenle? Umutsuzluk, kumar borçlarını ödeyemeyecek durumda olması.

Emile Cahuzacq kendine gelemiyordu. Demek gazetelerde "yaz cinayeti" olarak tanımlanan bilmecenin çözümü bu kadar kolaydı? Hatta bütün o doğrulamalara, tanıklara, ipucu araştırmalan-na, kısaca mesleğin tüm ıvır zıvınna başvurmadan.

Komiser Meii-es'in ünü hiçbir şüpheye yer bırakmayacak büyüklükteydi. Her durumda onun düşüncesi mantık açısından mümkün olan tek düşünceydi. Üniformalı bir polis memuru onlara doğru ilerledi:

- Sizinle röportaj yapmak isteyen, "L'Echo du dimanche"tan gelen şu gazeteci kız hâlâ burada. Bir saatten fazla bir süredir bekliyor ve ısrar ediyor...

- Güzel mi?

Polis memuru evet anlamında başını salladı.

- Hatta 'çok güzel'. Sanırım bir Avrupalı ve Asyalı kanşımı.

- Yaa? Peki adı ne? Çung Li ya da Mang Çi-nang mı? Diğeri karşı çıktı:

- Değil. Laetitia Ouelle ya da öyle bir şey.

Jacques Melies duraksadı fakat saatine bir göz atması karar vermesini sağladı:

- O genç hanıma üzgün olduğumu fakat hiç zamanım olmadığını söyleyin. Şimdi en sevdiğim televizyon programı "Düşünce tuzağı"nın saati. Bu programı biliyor musun Emile?

- Duydum ama hiç izlemedim.

- Öyleyse iyi etmiyorsun! Bu, bütün dedektifler için zorunlu bir beyin jimnastiği olmalıydı.

- Oh, biliyorsun, benim için çok geç. Polis memuru hafifçe öksürdü:

- Ya "L'Echo du dimanche"tan gelen gazeteci?

- Ona, basın merkez ajansına bir açıklama yapacağımı söyleyin. Onu beklemekten başka çaresi yok.

Polis memuru kendine ek bir soru sorma iznini verdi:

- Ya bu olay, ona bir çözüm buldunuz ma?

Jacques Melies, çok kolay bir bilmeceden hayal kınklığına uğramış uzman edasıyla gülümsedi. Buna rağmen sırnnı açıkladı:

- Bu olay -hepsi zehirlenme sonucu- iki cinayet ve bir intihardan oluşuyor.

Sebastien Salta borç içinde yüzüyordu ve glgma dönmüştü, bu durumu hepsi için bir kerede bitirmek istedi.

Bunun üzerine komiser herkesten orayı terk etmelerini rica etti. Işığı kendisi söndürdü ve kapıyı kapadı.

Cinayet odası yeniden boştu.

Balmumuyla parlayan cesetler sokakta yanıp sönen kırmızı ve mavi neon ışıklan yansıtıyorlardı. Komiser Melies'in dikkat çeken açıklaması onları trajik olacak her şeyden esirgemişti. Sadece zehirlenmeden ölen üç ölüydüler.

Melies'in geçtiği yerde sihir kayboluyordu.

Sıradan bir olay, o kadar. Çok renkli flaşlarla aydınlatılan aşırı gerçekçi üç yüz. Pompei'nin mumyalanmış kurbanları gibi donmuş üç zavallı adam.

Bununla birlikte bir huzursuzluk kalıyordu. Bu yüzleri altüst e-den mutlak dehşet maskesi onların Vezüv Dağı'nın lavlarının fışkırmasından daha korkunç bir şey gördüklerini gösterir gibiydi.

9. BĐR KAFAYLA BAŞ BAŞA KONUŞMA

103683. sakinleşiyor. Avını boşuna kovaladı. Güzel, kelebek* geri gelmedi. Tüylü ayağının bir hareketiyle kamının sivri ucunu siliyor ve terk edilmiş kozayı almak için dalın ucuna doğru gidiyor. Bu, bir karınca yuvasında her zaman yararlı olabilecek bir şey. Taşınabilir bir matara gibi şurup testisi olarak kullanılabilir.

103683. duyargalarını temizliyor ve çevrede dolaşan başka ilginç bir şey olup olmadığını anlamak için onları 12000 titreşim/saniye hızla sallıyor. Bir av hayvanının gölgesi bile yok. Yazık.

103683. Bel-o-kan federe sitesinden bir kızıl kannca. O, bir buçuk yaşında. Bu, insanlar için kırk yaşa denk geliyor. Kastı cinsiyetsiz keşif askerlerinin kasti. Duyargalannı tuğ biçiminde, oldukça yükseğe dikiyor. Boynu ve göğüs boşluğu gittikçe daha kesin bir kişiliği açığa vuruyor. Bacaklarından birinin fırça çıkıntısı kırık ve dış bölümü çiziklerle dolu olsa da makinenin bütünü kusursuz çalışır durumda.

Yanmküre biçimindeki gözleri göz peteklerinin arasından çevreyi inceliyor. Geniş

ağlı görüş. Önünü, arkasını ve yukarısını ayni anda görebiliyor. Çevrede hiçbir şey kıpırdamıyor. Burada daha fazla kaybedecek zaman yok.

Ayaklannm en ucunun altındaki "puvilis'leri kullanarak çalıdan iniyor. Bu çapraşjk ve uzun yumaklar, tamamen düz ve parlak yüzeylerde, dikey ya da baş

aşağı bile olsa, yürüyebilmesini sağlayan yapışkan bir madde salgılıyorlar.

103683. kokusal bir izi takip ediyor ve sitesine giden yönde ilerliyor.

Çevresinde otlar yüksek ulu ağaçlara atılıyorlar. Aynı kokusal izleri takip ederek koşan çok sayıda Bel-o-kanlı işçi karıncayla karşılaşıyor. Buralarda, bu kullanıcıların güneş ışınlanndan rahatsız olmamaları için yol bakıcılan yolu yeraltından kazmışlar.

Kabuksuz bir sümüklüböcek dikkatsizlikle bir kannca yolundan geçiyor. Askerler çenelerinin sivri uçlannı batırarak onu hemen avlıyorlar. Sonra yolda bıraktığı parlak sıvı temizleniyor.

103683. garip bir böcekle karşılaşıyor. Sadece bir kanadı var ve yerde sürünüyor. Yakından bakılınca bu, bir kızböceği kanadı taşıyan bir karıncadan başka bir şey değil. Selamlar. Bu ava ondan daha şanslıymış. Çünkü başarısız dönmek ya da bir kelebek kozası getirmek çok farklı bir şey değil.

Sitenin gölgesi görünmeye başlıyor. Sonra gökyüzü açıkça gözden kayboluyor.

Artık bir da! yığınından başka bir şey yok.

Bu Bel-o-kan.

Kaybolan bir kannca kraliçe tarafından kurulan (Bel-o-kan "Kaybolan kanncanın sitesi" anlamına gelir), kanncalar arası savaşlar, tornadolar, termitler, yabananları, kuşlar tarafından tehdit edilen

Bel-o-kan beş bin yıldan uzun bir süredir gururla hayatta kaldı. Bel-o-kan, Fontainebleau kızıl kanncalannın merkezi.

Bel-o-kan, kannca evrim hareketinin doğduğu yer. Her tehdit onu sağlamlaştırıyor. Her savaş onu daha kavgaa yapıyor. Her yenilgi onu daha zeki kılıyor.

Bel-o-kan, otuz altı milyon göz, yüz sekiz milyon ayak, on sekiz milyon beynin şehri. Yaşayan ve göz kamaştırıcı.

103683. onun bütün kavşaklarını, bütün yeraltı köprülerini biliyor.

Çocukluğunda, beyaz mantar yetiştirilen, yaprakbiti sürülerinin bakıldığı, sarnıç kanncalann tavana asılı kıpırdamadan durdukları salonlan ziyaret etti.

Eskiden termitler tararından bir çam ağacı kütüğünün içine kazılan yasak sitenin galerilerinde koştu. Eski serüven arkadaşı, yeni kraliçe Chli-pou-ni taralından getirilen yeniliklerin şahidi oldu.

"Evrim hareketi"ni icat eden Chü-pou-ni'ydi. Kendi Chli-pou-ni kraliçeleri hanedanını kurmak için yeni Belo-kiu-kiuni unvanından vazgeçti. Uzunluk ölçüsü birimini değiştirdi. Bu birim artık baş (3 mm) değil, adım (1 cm). Artık Bel-o-kanlılar daha uzaklara yolculuk ettikleri için daha geniş bir birim gerekiyordu.

Evrim hareketi çerçevesinde Chli-pou-ni Kimyasal Kütüphaneyi oluşturdu ve her şeyden önce zoolojik feromonlan için üzerlerinde çalıştığı farklı cinslerden, onlara yararlı olabilecek hayvanları ağırladı. Özellikle uçan ve yüzen cinsleri evcilleştirmeye çalışıyor. Uçan ve suda yaşayan kınkanatlıları...

103683. ve Chli-pou-ni birbirini görmeyeli uzun zaman oldu. Yumurtlamak ve şehri yeniden oluşturmakla ço.k meşgul olan genç kraliçeye yak'^mak çok zor. Bununla beraber asker karınca ^^"T. Yeraltındaki ortak serüvenlerini, gizli orduyu keşfetmek için beraber yaptıklan araştırmayı, onlan zehirlemeye çalışan uyuşturucu madde salgılayan lokemüzü, kaya kokulu casus karıncalarla mücadelelerini unutmadı.

103683. doğuya yaptığı büyük yolculuğu, dünyanın ucuyla bağlantı kurmasını, yaşayan her şeyin öldüğü Parmakların ülkesini de anımsıyor.

31

Asker karınca defalarca yeni bir keşif grubunun gönderilmesini istedi. Ona, burada gezegenin öbür ucuna intihar kervanlan gön-deremeyecek kadar çok fazla yapılacak şey olduğu söylendi.

Bunların hepsi artık geçmişte kaldı.

Olağan durumda kannca ne geçmişi ne de geleceği düşünür. Genelde birey olarak varoluşunun farkında bile değildir. "Ben", "benim", ya da "senin" kavramı yoktur, kendisini ancak topluluk yoluyla ve topluluk için gerçekleştirir.

Kendinin bilincinde olmadı ğı için kendi ölümünden korkmak diye bir şey de yoktur. Kannca, varoluş sıkıntısını bilmez.

Fakat 103683.'de bir dönüşüm meydana gelmişti. Dünyanın ucuna yaptığı yoiculuk onda küçük bir "ben" bilinci doğurmuştu. Bu, elbette henüz gelişiminin başındaydı ama şimdiden kabullenmesi zor bir durumdu. Canlılar kendileri hakkında düşünmeye başladıklarında "soyut" sorunlar ortaya çıkar. Karıncalarda buna "ruh halleri hastalığı" adı verilir. Genelde cinsiyeti olanlan etkiler.

Karınca bilgeliğine göre sadece kendine "Ruh halleri hastalığına mı yakalandım?"

sorusunu sormak bile, önceden ciddi bir biçimde hasta olunduğunu gösterir.

Bu durumda 103683. kendine soru sormamaya çalışıyor. Fakat bu zor...

Şimdi çevresinde yol genişledi. Gidiş gelişler önemli ölçüde yoğunlaştı.

Kalabalığın arasına kanşıyor ve kendini, onu aşan bir bütünün küçücük bir parçacığı olduğunu düşünmek için zorluyor. Diğerleri, diğerleri olmak, diğerlerinin arasında yaşamak, çevresi tarafından hızının kesildiğini hissetmek, bundan daha eğlenceli ne var?

Kalabalık geniş yolda uzun adımlar atıyor. Đşte sitenin dördüncü kapısının dolaylarına geldi. Alışıldığı üzere burası tam bir kargaşa. O kadar kalabalık ki geçit tıkalı. 4 numaralı girişi büyütmek ve dolaşıma biraz disiplin getirmek gerekecekti. Örneğin, en küçük av hayvanlannı taşıyanlann diğerlerine yol vermeleri gerekirdi. Ya da girenlerin çıkanlara üstünlüğü olmalıydı. Bunun yerine sıkışıklık var; bütün büyük şehirlerin kanayan yarası!

Kendi açısından 103683.'nün değersiz boş kozayı götürmek için o kadar acelesi yok. Ortalığın sakinleşmesini beklerken çöplükte kısa bir tur atmaya karar veriyor. Gençken çöplerin içinde oynamayı çok seviyordu. Kendi kastından savaşg arkadaşlanyla kafaları atıyor ve onlar havadayken asit fışkırtarak onian vurmaya çalışıyordu. Zehir salgılayan beze çabucak basmalan gerekiyordu. 103683. bu sayede seçkin bir atıcı olmuştu. Burada, çöplükte karnının sivri ucunu kılıç çeker gibi çekmeyi ve bir çenenin açılıp kapanması hızıyla nişan almayı öğrenmişti.

Ah, çöplük... Kanncalar her zaman çöplüğü sitelerinden önce oluştururlar. Yabana bir paralı askerin ilk kez Bel-o-kan'a geldiğinde "Çöplüğü görüyorum ama site nerede?" diye sorduğunu anımsıyor. Đskeletlerden, tahıl artıklarından ve çeşitli atıklardan meydana gelen bu yüksek tepelerin, şehrin çevresini işgal etme eğiliminde olduklarını kabul etmek gerek. Bazı girişler (Đmdat!) tamamen tıkalı ve fazlalıkları kaldırmak yerine başka yerlerde yeni geçitler kazmak tercih ediliyor.

(Đmdat!)

103683. dönüyor. Ona biri bir inilti kokusu yaydı gibi geldi. Đmdat! Bu kez bundan emin. Bu pislik yığınından net bir iletişim kokusu çıkıyor. Çöpler konuşmaya mı başlayacaklardı? Yaklaşıyor, duyargalarının ucuyla bir ceset yığınını eşeliyor.

Đmdat!

Kokuyu yayan bu üç kalıntıdan biri. Yan yana bir gelinböceği kafası, bir çekirge kafası ve bir kızıl karınca kafası var. Hepsini yokluyor ve kızıl

kanncanın duyargalarının hizasında çok küçük bir yaşam kokusu buluyor. Bu durumda asker kannca kafayı iki ön ayağıyla tutuyor ve kendi kafasının önüne getiriyor.

Sol tarafında tek bir duyarga bulunan kirli bilye, "Bir şeyin bilinmesi gerek,"

diyor.

Ne arsızlık! Hâlâ kendini ifade etmek isteyen bir kafa! Demek ki bu kanncanın ölümün dinginliğini kabul etmek için yeteri kadar terbiyesi yok! 103683. bir an, eskiden yapmaktan hoşlandığı gibi bu kafayı havaya atıp tam isabetli bir asit fırlatışıyla parçalamak için, bir kötülük eğilimi duyuyor. Onu, bunu yapmaktan alıkoyan

sadece merak değil: "Bir şeyler anlatmak Đsteyenlerin mesajlarını her zaman kabul etmek gerek," der eski bir kannca atasözü.

Duyargaların hareketi. 103683. bu temel kurala uygun olarak bu bilinmeyen kafanın söylemek istediği her şeyi dinleyeceğini belirtiyor.

Kafa gittikçe daha zor düşünüyor. Bununla beraber önemli bir bilgiyi anımsaması gerektiğini biliyor. Eskiden vücudunun uzantısı , olduğu kanncanın boşuna yaşamış olmaması için düşüncelerin' jf» tek duyargasının tepesine taşıması gerektiğini biliyor.

Fakat artık kalbe bağlı olmadığı için kafa sulanmıyor. Beyninin kıvnmları bile biraz kuru. Buna karşın elektrik etkinlik hâlâ etkili. Beyinde hâlâ küçük bir nöron aracı sıvı birikintisi var. Bu hafif nemlilikten yararlanarak nöron hücreleri aralarında bağlantı kuruyorlar, küçük kısa devreler düşüncelerin birkaç ilginç gidiş geliş oluşturmayı başardıklarını kanıtlıyor. Öykü gelmeye başlıyor.

Üç kişiydiler. Üç kannca. Ama hangi cinsten. Kızıl. Asi kızıllar! Hangi yuvadan?

Bel-o-kan. Kimyasal Kütüphane'ye sızmışlardı... Çok şaşırtıcı bir bellek feromonunu okumak için... Peki, bu fero-mon neden söz ediyordu? Önemli bir şeyden. O kadar önemli ki federal muhafızlar onlan kovaladılar. Đki arkadaşı öldü. Askerler tarafından öldürüldüler. Kafa kuruyor. Eğer unutursa, bir hiç için ölüm. Bilgiyi aktarmalı. Bunu yapması gerek. Yapmak zorunda.

Kafanın göz kürelerinin karşısında söyleyecek neyi olduğunu beşinci kez soran bir karınca var.

Beyinde yeni bir kandan sıvı birikintisi bulunuyor. Biraz düşünmeye devam etmek için kullanılabilir. Elektriksel ve kimyasal birleşme bütün bir bellek duvan ve yayıa-alıcı sistem arasında meydana geliyor. Ön lopta kalmış olan bir miktar protein ve şekerin enerjisiyle beslenen beyin bir mesaj iletmeyi başanyor.

"Chli-pou-ni ONLARIN hepsini öldürmek için bir sefer düzenlemek istiyor. Acil olarak asileri uyarmak gerek."

103683. anlamıyor. Bu kannca ya da daha çok bu kannca kalıntısı "sefer"den,

"asiler"den söz ediyor. Sitede asiler mi varmış? Đşte yeniden! Ama asker karınca bu kafanın uzun süre iletişime

devam edemeyeceğini hissediyor. Gereksiz konu dışına gkmalar-la bir molekül bile kaybetmemeli. Bu kadar şaşırtıcı bir cümle karşısında sorulacak en iyi soru hangisi? Sözcükler kendi kendilerine duyargalanndan çıkıyorlar.

"Bu 'asileri' uyarmak için onlan nerede bulabilirim?"

Kafa biraz daha çaba gösteriyor, titreşiyor.

"Gergedanböceklerinin yeni ağıllarının üstünde... Bir yalancı tavan..."

103683. son elde tüm elindekileri ortaya koyuyor.

"Bu sefer kime karşı düzenleniyor?"

Kafa titreşiyor. Duyargalan titriyor. Son bir yanm feromon sıçratmayı başarabilecek mi?

Duyargada zar zor fark edilen son bir koku gkıyor. Sadece tek bir kokusal sözcük içeriyor. 103683., kafanın duyusal ekleminin son halkasına dokunuyor. Kokluyor.

Bu sözcük, onu tanıyor. Hatta fazla iyi tanıyor.

"Parmaklar."

Şimdi kafanın duyargalan tamamen kuru. Kasılıyorlar. Bu siyah topta artık en küçük bir bilgi kınntısı kalmıyor.

103683. şaşkınlıktan donakalıyor.

Bütün Parmaklan katletmek için bir sefer...

Kesinlikle.

10. AKŞAM KELEBEĞĐ, ĐYĐ AKŞAMLAR

Neden ışık birdenbire söndü? Kelebek, kanatlannı yakacak olan ateşi elbette hissetmişti fakat ışığın tadına bakarak kendinden geçmek için her şeye hazırdı.

Bunu başarmaya, sıcaklıkla birleşmeye, o kadar yakınlaşmıştı!

Hayal kınklığına uğrayan Sfenks, Fontainebleau Ormanı'na geri dönüyor ve gökyüzünde yükseliyor. Metamorfozunu tamamladığı yerlere ulaşmadan önce uzun süre uçuyor.

Binlerce göz peteği sayesinde gökyüzünden bölge planını kusursuz bir biçimde ayırt ediyor. Merkezde Bel-o-kan Karınca

Yuvası var. Bütün çevrede kızıl kraliçeler tarafından kurulan küçük şehirler ve köyler var. Bunu "Bel-o-kan Federasyonu" olarak ad-landınyorlar. Gerçekten, bu federasyon öyle bir siyasal önem kazandı ki artık bir imparatorluk haline geldi.

Ormanda artık hiç kimse kızıl karıncalann egemenliğini sorgulamaya cüret edemiyor.

Onlar ormandaki en zeki, en iyi örgütlü yaratıklar. Alet kullanmayı biliyorlar, termitleri ve cüce karıncaları yendiler. Onlardan yüz kat büyük hayvanları deviriyorlar. Ormanda hiç kimse onların dünyanın gerçek ve yegâne efendileri olduklarından şüphe etmiyor.

Bel-o-kan'ın batısında örümcekler ve mantis böcekleriyle dolu tehlikeli topraklar uzanıyor. (Dikkat et kelebek!)

Güneybatıda biraz daha az vahşi bir ülke, katil yaban arılan, yılanlar ve kaplumbağalar tarafından işgal edilmiş durumda. (Tehlike.) Doğuda her çeşit dört, altı ya da sekiz ayaklı canavar ve bir sürü zehirleyen, ezen, öğüten, sıvılaştıran ağız, uzun ve sivri diş ve iğne var.

Kuzeydoğuda yepyeni arı sitesi Askolein Kovanı var. Orada, polen haşatı bölgelerini genişletmek bahanesiyle birçok yaban ansı yuvasını ortadan kaldıran, yırtıcı anlar yaşıyor.

Daha da doğuda, yüzeyine konan her şeyi anında yuttuğu için "Her Şeyi Yiyen" adı verilen ırmak var. Bu, dikkatli davranmayı gerektiriyor. Şu işe bak, ırmak kenannda yeni bir site kurulmuş. Meraklı kelebek bu siteye yaklaşıyor. Termitler bu siteyi kısa bir süre önce oluşturmuş olmalı. Yerin en yüksek kulelerinin üzerine yerleştirilmiş topçu kuvvetleri zaman geçirmeden davetsiz misafiri öldürmeyi deniyorlar. Fakat kelebek, bu sefiller tarafından tedirgin edilemeyecek kadar yüksekte süzülüyor.

Sfenks, ırmağın kıyısından dönüyor, kuzeyin falezlerinin, büyük meşe ağacını çevreleyen dik dağların üzerinden geçiyor. Sonra güneye, sopa çekirgeleri ve kırmızı mantarların ülkesine doğru iniyor.

Birden cinsiyet hormonlarının ağır kokusu bu yüksekliğe kadar ulaşan bir dişi kelebeği fark ediyor. Onu daha yakından görmek için hızlanıyor. Dişi kelebeğin renkleri onunkilerden daha da parlak. O kadar güzel Đd... Fakat garip bir biçimde hareketsiz duruyor.

36

Tuhaf. Bir dişi kelebeğin kokularına, biçimine ve kıvamına sahip a-ma... Bu alçaklık! Bu, benzerleşme yoluyla olmadığı bir şey gibi görünen bir çiçek. Bu orkidede her şey sahte: Kokular, kanatlar, renkler. Safkan botanik dolandınalık!

Yazık! Sfenks bunu çok geç keşfetti. Ayaklan yapıştı. Artık oradan havalanamaz.

Sfenks kanatlarını o kadar hızlı çırpıyor ki bir hindiba çiçeğinin yapraklarını yolan bir hava akımı oluşturuyor. Orkidenin küvet biçimindeki kenarlarında yavaşça kayıyor. Aslında bu taç, kuyu gibi açık bir mideden başka bir şey değil.

Küvetin dibinde bir çiçeğin bir kelebeği yemesine yardım eden bütün sindirici asitler salgılanıyor.

Bu, son mu? Hayır. Şans, bir cımbız gibi kıvnlan iki Parmak biçiminde kendini gösteriyor, kanatlannı tutuyor ve onu tehlikeden kurtararak şeffaf bir kabın içine atıyor.

Kap uzun bir mesafe katediyor.

Sonra, genç kelebek aydınlık bir bölgeye götürülüyor. Parmaklar onu kaptan çıkanyor, kanatlarını katılaştıran ağır kokulu, san bir maddeye buluyorlar.

Artık havalanması mümkün değil. O sırada Parmaklar üzerinde kırmızı bir top olan dev bir krom kazığı tutuyorlar ve hafif bir dokunuşla kalbine batırıyoriar.

Mezar yazıtının yerine, tam kafasının üstüne bir etiket yerleştiriyorlar:

"Papillonus vulgaris".

11. ANSĐKLOPEDĐ

UYGARLIKLARIN KARŞILAŞMASI: Đki uygarlığın karşılaşması her zaman hassas bir on oluşturur. Orta Amerika'ya ilk Batılıların gelişi büyük bir yanlış anlamayı beraberinde getirdi. Az-tek dini, bir gün dünyaya tüylü yılan Tanrı Quetzalcoatl'ın elçilerinin geleceğini öğretiyordu. Bu elçiler açık renk tenli olacaklar, dört ayaklı hayvanların üzerinde üstünlük taslayacaklar ve dinsizleri cezalandırmak için yıldırım düşüreceklerdi. O kadar ki i 519'da Đspanyol atlılarının Meksika kıyısına geldikleri haber verildiğinde Aztekler bunların

"Teuleler" (Nahuatl dilinde Tanrılar) olduğunu düşündüler.

Bununla beraber, ĐSĐ I'de, Đspanyolların görünmelerinden birkaç yıl önce, bir adam onları uyarmıştı. Guerrero, Cortes'ln orduları henüz Küba ve Salnt-Domlnlaue Adalan'nda konaklarken, gemisi Yucatan kıyılarında batan bir Đspanyol denizciydi.

Guerrero kendini orada yaşayan halka kolayca kabul ettirdi ve bir yerliyle evlendi. Conqulstadorlann (Amerika'yı fethe giden Đspanyol serüvenciler) çok yakında karaya ayak basacaklarım bildirdi. Onların ne Tanrı ne de tanrıların gönderdiği elçiler olduktan konusunda güvence verdi. Yerlileri bu Đnsanlar-? dan kendilerini sakınmaları gerektiği konusunda uyardı. Kendilerini savunmaları Đçin onlara, kundaklı yay yapmayı öğretti. (O zamana kadar Kızılderililer sadece ok ve uçları sert taştan baltalar kullanıyorlardı; oysa kundaklı yay, Cortes'ln adamlarının metal zırhlarını delebllecek tek silahtı.) Guerrero adardan korkmamaları gerektiğini tekrar etti ve her şeyden önce ateşli silahlar karşısında çılgına dönmemelerini öğütledi. Bunlar ne sihirli silahlar ne de şimşek parçalarıydılar. Guerrero durmadan "Đspanyollar da sizin gibi et ve kandan oluşurlar. Onları yenmek mümkündür," diyordu. Ve bunu kanıtlamak Đçin kendini bıçakla kesti ve yaradan bütün insanlarda ortak olan kırmızı kan akü.

Guerrero, köyündeki Kızılderililerin eğitimiyle o kadar uğraştı ki Cortes'ln Conqutstadorlan köye saldırdıklarında Amerika'da Đlk kez onlara haftalarca direnen gerçek bir Kızılderili ordusuyla karşılaşmanın şaşkınlığını yaşadılar.

Fakat bilgi bu köyün dışına ulaşamamıştı. Eylül 1519'da, Aztek kralı Moctezuma tanrılara sunulacak mücevherlerle dolu arabalarla Đspanyol Ordusu'nu karşılamaya gitti. Aynı akşam öldürüldü. Bir yıl sonra Cortes, üç ay boyunca kuşatarak halkını açlıktan öldürdüğü Aztek başkenti Tenochtitan'ı topa. tutarak yerle bir ediyordu.

Guerrero'ya gelince, küçük bir Đspanyol tabyasına gece baskını düzenlerken öldü.

Edmond VVelis, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.

12. LAETTTIA HENÜZ GÖRÜNMÜYOR

Salta olayını çabucak çözdükten sonra Komiser Jacques Melies Vali Charles Dupeyron'un makamına çağrıldı. Polis Örgütü sorumlusu onu kendi kutlamak istiyordu.

Zengin bir biçimde dekore edilmiş bir salonda vali ona hemen bu "Salta Kardeşler OlayTnın "yukan"da güçlü bir etki yarattığını söyledi. En gözde politikacılardan bazıları onun araştırmasını "Fransız usulü çabukluk ve etkinlik modeli" olarak nitelemişlerdi.

Sonra vali ona evli olup olmadığını sordu. Şaşıran Melies bekâr olduğunu söyledi fakat diğeri üsteleyince herkes gibi davrandığını kabul etti: Bir zührevi hastalık kapmaktan kaçınmaya çalışarak bir kelebek gibi çiçekten çiçeğe konuyordu.

Charles Dupeyron, ona evlenmeyi düşünmesini telkin ederek sözlerine devam etti.

Böylece kafasında politikaya atılmasına yardıma olacak bir toplumsal imaj yaratacaktı. Milletvekili ya da belediye başkanı olarak başlamak için bunun yararını görecekti. Üstüne basa basa ulusun, bütün uluslann, karmaşık sorunlan çözmeyi bilen insanlara gereksinimi olduğunu söyledi. Eğer o, Jacques Melies, üç kişinin nasıl kapalı oturumda öldürüldüklerini anlayabi-liyorsa, şüphesiz işsizliği yenmek, banliyöierdeki güvensizliğe karşı savaşmak, sosyal güvenliğin açığını azaltmak, bütçeyi dengelemek gibi kısaca bir ülkenin yöneticilerinin her gün karşılaştıklan küçük bilmeceler olan daha hassas sorunları çözmeyi de bilecektir.

- Beyinlerini kullanma yeteneğine sahip insanlara gereksinimimiz var ve bu zamanda böylelerine çok az rastlanıyor, dedi vali. Şunu bilin ki eğer politika denen bu diğer maceraya atılmak isterseniz sizi ilk destekleyen ben olacağım.

Jaques Melies bir bilmecede onu ilgilendiren şeyin bilmecenin soyut ve karşılıksız olması gerektiğini söyleyerek yanıt verdi. Kendini hiçbir zaman güç elde etme amacına vermeyecekti. Diğerlerinin üzerinde egemenlik kurmak çok yorucuydu. Duygusal yaşamına gelince, o kadar kötü gitmiyordu ve o, bunun özel hayatı olarak kalmasını tercih ediyordu.

39

Vali Dupeyron memnunlukla güldü, onun yaşındayken kendisinin de tam olarak aynı düşüncelere sahip olduğunu söyleyerek elini onun omzuna koydu. Sonra değişmişti.

Onu bu yola iten, diğerleri üzerinde egemenlik kurma gereksinimi değil, hiç kimsenin onun üzerinde egemenlik kurmaması gereksinimiydi.

- Parayı küçümsemek için zengin olmak gerek, gücü küçümsemek için güç sahibi olmak gerek!

Böylece genç Dupeyron insan dünyasındaki aşama sıralarını tek tek tırmanmayı kabul etmişti. Şimdi kendi kendine her şeyden korunduğunu söylüyordu, belirginleşmeye başlayan yannlardan korkmuyordu, dünyaya gelmelerine neden olduğu ve şehirdeki en pahalı özel okullardan birine

yerleştirdiği iki mirasçısı vardı, lüks bir arabaya ve boş zamana sahipti ve yüzlerce dalkavukla çevriliydi.

Bundan daha iyi ne düşleyebilirdi?

"Polisiye romanlara bayılan bir çocuk olarak kalmak," diye düşünen Melies düşüncesini kendine saklamayı seçti.

Görüşme sona ermişti, Melies valilikten aynlırken parmaklığın yanında çeşitli sloganlan olan seçim afişleriyle kaplı büyük bir pano gördü: "Gerçek değerlere dayanan bir demokrasi için sosyal demokratlara oy verin!", "Krize hayır!

Yeterince tutulmayan söz var. Radikal Cumhuriyetçi Hareket'e katılın!", "Yeniden canlanan ulusal çevrecileri destekleyerek gezegenimizi kurtann!",

"Adaletsizliklere karşı ayaklanın! Bağımsız Halk Cephesine üye olun".

Ve her yerde sekreterleri, metresleri olan ve kendilerini Kuzey Afrika'daki yerli yöneticiler gibi gören, hep aynı iyi beslenmiş tiplerin yüzü vardı! Vali ona, onların benzeri olmasını öneriyordu. Bir ileri gelen!

Melies için hiç şüphe yoktu. Şan şeref eksik olsun. Kendi uçan hayatı, televizyonu ve cinayet araştırmalan daha değerliydi. Babası, "Can sıkıcı şeylerle başının ağrımasını istemiyorsan, hırslı olma!" derdi. Arzular olmayınca acılar da olmazdı. Belki bugün hayatta olsa şunu da eklerdi: "Bütün bu sersemlerle aynı hırslara sahip olma, kendine sıradan hayatı aşan özgün bir araştırma icat et."

Jacques Melies daha önce iki kez evlenmişti ve ikisinde de boşanmıştı. Çözümü elli kadar bilmecenin tadını çıkarmakta bulmuştu.

40

Bir dairesi, bir kütüphanesi, bir arkadaş grubu vardı. Bundan memnundu. Ne olursa olsun, bununla yetiniyordu.

Evine yürüyerek döndü. Poids-de-l'Huile Meydanı'ndan, Ma-rechal-de-Lattre-de-Tassigny Caddesi'nden ve Butte-aux-Cailles Sokağı'ndan geçti.

Çevresinde her yerde insanlar her yöne koşuşturuyor, bezgin arabalar korna çalıyor, kadınlar pencerelerde gürültüyle halılarını dövüyorlardı. Çocuklar su tabancalarıyla birbirlerini kovalıyorlardı. Đçlerinden biri, "Dan, dan, dan, üçünüz de öldünüz!" diye bağırdı. Hırsız polis oynayan bu çocuklar Jacques Melies'i derinden rahatsız etti.

Oturduğu binanın önüne geldi. Bu, yüz elli metre yükseklikte ve bir o kadar genişlikte düzgün bir dikdörtgen oluşturan bir bütündü. Televizyon antenlerinin çevresinde kargalar fır dönüyorlardı. Her zaman kulağı kirişte olan kapıcı kadın, kapıcı odasının penceresinden karasını uzattı. Hemen konuşmaya başladı:

- Đyi günler Mösyö Melies! Biliyor musunuz gazetede sizinle ilgili anlatılanları gördüm. Bunlar sadece kıskanç insanlar! Melies şaşırdı:

- Pardon?

- Ne olursa olsun ben sizin haklı olduğunuzdan eminim. Melies dairesinin merdivenlerini dörder dörder çıktı. Evde, her

zamanki gibi Marie-Charlotte onu bekliyordu. Melies'i tutkulu bir aşkla seviyordu ve her gün olduğu gibi gazetesini almaya gitmişti. Üstelik Melies kapıyı açtığında Marie-Charlotte gazeteyi hâlâ dişlerinin arasında tutuyordu.

M61ies emretti:

- Bırak onu Marie-Charlotte!

Marie-Charlotte surat asmadan itaat etti ve Melies heyecanla "L'Echo du dimanche"ın üzerine atıldı. Kendi rotoğrafini ve üzerindeki kocaman başlığı bulmakta gecikmedi:

ĐŞĐN ĐŞĐNE POLĐS KARIŞINCA "Bir Laetitia Wells Başyazısı"

"Demokrasi birçok hak sunar. Diğerleri arasında, ceset durucuna düştüğümüzde bile saygı gösterilmesini istememize izin

verir. Đşte, bununla beraber merhum Salta Ailesi nin bu hakkı yadsındı. Sadece bu üçlü ölümün aydınlatılmamasıyla kalınmadı; üstüne üstlük, artık kendini savunamayacak durumdaki ölen Mösyö Sebastien Salta kendisi için adaleti sağlamadan önce iki kardeşini öldürmüş olmakla suçlanıyor.

"Kiminle alay ediliyor? Artık bir avukatın yardımını alamayacak durumda olan ölüleri suçlamak ne kadar rahat! Faisanderie üçlü cinayeti en azından Komiser Mâlies'in kişiliğini daha iyi tanımamızı sağlayacak değerde. Đşte ününe güvenerek, utanmadan araştırmasını özensiz yapma hakkını kendinde gören bir adam. Komiser Melies, Basın Merkez Ajansına Salta kardeşlerin zehirlenerek öldüklerini bildirerek sadece ilk anda görüldüğünden daha kanşık bir olay hakkında erken bir yargıda bulunmakla kalmıyor, üstüne üstlük ölülere hakaret ediyor!

"Đntihar mı? Sebastien Salta'nın cesedini şöyle bir görmüş biri olarak, bu adamın en korkunç dehşetin sıkıntısı içinde öldüğüne güvence verebilirim.

Yüzünde sadece dehşet ifadesi vardı!

"Đki kardeşinin katili olan birinin en ağır vicdan azabını duyduğunu ve bu yüz ifadesinin bundan kaynaklandığını söylemek kolay. Fakat insan psikolojisi hakkında biraz bilgisi olan herhangi biri için -ki bu durumun Komiser Melies için geçerli olmadığı görülüyor- daha sonra ailesiyle paylaşacağı bir yemeğin içine zehir koyabilecek bir adam, ruh halleri evrelerini aşmış biridir. Onun yüzü artık sadece sonunda ulaşılan dinginliği ifade etmeliydi.

"Ya acı? Bir zehrin neden olduğu acı bu kadar yoğun değildir. Aynca her şeyi açıklayacak olan bu zehrin ne tür bir zehir olduğunu bilmek gerekirdi. Ben, kendi adıma, polis, suç mahallinde araştırma yapmama izin vermediği için morga gittim. Adli tabiple konuştum ve o, bana üç Salta'nın cesetleri üzerinde hiçbir otopsi yapılmadığını söyledi. Sonuçta olay, ölümlerinin kesin nedenleri anlaşılamadan kapandı. Cinayetleri çözmede bu kadar ünlü biri olan Komiser Melies için ne ciddiyetsizlik!

"Salta olayının bu kadar çabuk sınıflandırılması düşündürücü, hatta kaygı uyandma. Haklı olarak kendi kendimize Ulusal Polis

Örgütümüz'ün kadrolarının eğitim düzeyinin yeni cinayetlerin inceliği karşısında yeterince iyi olup olmadığını sorabiliriz. L.W." Melies gazeteyi top gibi buruşturdu ve bir küfür savurdu.

13. 103683. KĐNDĐ KENDĐNE SORULAR SORUYOR

"Parmaklar!"

Parmaklar!

103683.'yü daha önceden bilmediği bir titreme sarıyor.

Normalde karıncalar korkunun ne olduğunu bilmezler. Fakat 103683. hâlâ "normal"

mi? Çöplükteki kafa "Parmaklar" kokusal sözcüğünü telaffuz ederek onun beyninde, binlerce nesildir kullanılmadığı için uykuda olan bölgeyi uyandırdı. Korku bölgesini.

Buraya kadar, asker karınca dünyanın kıyısını düşündüğünde anılanna sansür uyguluyordu. Parmaklarla karşılaşmasını kafasından siliyordu. Parmaklar ve şaşılacak güçleri, anlaşılmaz şekilleri, kör ölüm güdüleri.

Fakat bu kafa, ölü bir bedenin aptal parçası, korku bölgesini yeniden hareketlendirmeye yetti. Eskiden 103683. korku bilmez bir savaşçıydı, cüce kannca ordusuyla karşılaşan alayların her zaman en önündeydi. Uğursuz Doğu'ya gitmeye kendiliğinden niyetlenmişti. Kaya kokulu casuslara karşı savaşmıştı.

Kafaları görülmeyecek kadar yüksekte olan hayvanlar avlamıştı. Fakat Parmaklarla karşılaşması bütün coşkusunu yok etmişti.

103683. bu kıyamet canavarlannı belli belirsiz anımsıyor. Arkadaşı yaşlı 4000.'nin aşın hızlı, siyah bir bulut tarafından bir yaprak gibi yassılaştırılmasını yeniden görüyor.

Bazılan onları "dünyanın ucunun bekçileri", "sonsuz hayvanlar", "katı gölgeler",

"kıtır tahta", "pis kokan ölüm"... olarak adlandırıyordu.

Fakat kısa bir süreden beri bölgedeki bütün kannca yuvaları şaşırtıcı olguya aynı adı vermekte anlaştılar:

"Parmaklar!"

43

Parmaklar: Ölüm ekmek için hiçlikten ortaya çıkan bu şeyler. Parmaklar: Yollan üzerindeki her şeyi yok eden bu hayvanlar. Parmaklar: Küçük siteleri çökerten ve ezen yığınlar. Parmaklar: Ormanı, tadına bakan herkesi zehirleyen ürünlerle kirleten bu gölgeler. Sadece onlan düşünürken bile, 103683. iğrenerek irkiliyor.

Đki duygu arasında kalıyor: Türüne yabana olan korku ve buna karşılık fazlasıyla türüne özgü olan merak!

Beş yüz milyon yıldan beri karıncalar sürekli bir ilerlemenin peşinde koşuyorlar. Chli-pou-ni'nin ortaya attığı evrim hareketi, her zaman daha uzağa, daha yükseğe, daha güçlü gitmeye duyulan bu tipik kannca gereksiniminin diğer iradeleri arasında sadece biri.

103683. bundan kaçmıyor. Merakı korkusunu kovuyor. Her şey bir yana, asilerden ve Parmaklara karşı seferden söz eden kansız bir kafa alışılmış bir şey değil!

103683. duyargalannı temizliyor. Bu, onda durum değerlendirmesi işareti.

Duyargalarını havaya doğru dikiyor.

Hava, sanki bir saldırgan bir köşede pusuya yatmış, siteye meydan okumak için ortaya çıkmaya hazır bekliyormuş gibi, ağır. Çevredeki küçük dallar ani bir esintiyle hareketleniyorlar. Ağaçlar ona dikkat etmesini söyler gibiler fakat ağaçlar ne olursa olsun herhangi bir şey söylerler. Onlar o kadar büyükler ki kökleri arasında meydana gelen dramları görmezler bile.

103683., ağaçlann, sanki yenilmezmişler gibi, her şeyi oluruna bırakma ve hareket etmeme zihniyetlerini pek beğenmiyor. Bununla beraber, ağaçlann, fırtınada kınldıklan. için, yıldırım tarafından kireçleştirildikleri için ya da sadece termitler tarafından kemirildikleri için gümbürdeye-rek yıkıldıkları oluyor. O zaman onların düşüşüne karşı duyarsız olma sırası karıncalara geliyor.

Bir cüce kannca atasözü bunu çok iyi belirtiyor: "Büyükler her zaman küçüklerden daha kınlgandır."

Parmaklar harekecli ağaçlar olabilir mi?

103683. bu konuda düşünerek zaman kaybetmiyor. Kararını verdi: Kafanın söylediklerinin doğruluğunu araştıracak.

44

Çöplüğe yakın dar bir geçitten kannca yuvasının içine giriyor ve çevre yoluna yöneliyor. Bu yoldan, yasak siteye giden büyük caddeler çıkıyor. O, oraya gitmiyor. Seçtiği yollar o kadar eğimli ki pençeleriyle tutunması gerekiyor. Dik bir koridorda kendini kaymaya bırakıyor, her zamanki trafiğe karşın çok fazla tıkalı olmayan bir galeriler ağına ulaşıyor.

Yiyecek ve küçük dallar taşıma işleri başlarından aşkın işçi karıncalar 103683.

'yü selamlıyorlar. Kanncalarda kişisel zafer yoktur, ama bununla beraber, burada birçoğu bu asker karıncanın oraya, Parmakların ülkesine gittiğini biliyor. O, dünyanın kıyısını gördü, gezegenin kötü ünlenmiş köşesine merak sardı.

103683. duyargasını kaldırıyor ve kınkanatlı böceklerin ağıllan-nın nerede olduğunu sorup araştırıyor. Bir işçi, yirminci katta, güney güneybatı bölgesinde, siyah mantar bahçelerinden sonra solda olduklarını söylüyor.

103683. kısa adımlarla hızlı hızlı gidiyor. Geçen yıl olan yangından beri çok iş

yapıldı. Eski Bel-o-kan Sitesi yukan doğru elli kat ve derinlemesine diğer bir elli kat olarak inşa edilmişti. Chli-pou-ni tarafından yeniden düşünülen yeni şehir, yukan doğru yükselen seksen katla övünüyor. Derinlik, eskiden beri tabanda duran granit kaya yüzünden değiştirilemedi.

Asker karınca, bir yandan ilerlerken, durmadan gelişen metropolü hayranlıkla izliyor.

Kat +75: Đşte sıcaklığı, çürümekte olan humusla ayarlanan bebek koğuşları, nemi çeken ince kumuyla nemflerin kuruma odası. Hafif eğimli bir kızak sistemiyle, yumurtalar artık kolayca yoğun bakım katlarına indirilebiliyor. Orada ağır karınlı dadılar onlan sürekli yalıyorlar. Böylece kusursuz büyümeleri için gerekli protein ve antibiyotikleri kozaların şeffaf zarlarından geçiriyorlar.

Kat +20: Đşte kuru et rezervleri, meyve parçaları rezervleri, mantar unu rezervleri. Çürümeyi önlemek için her şey gerektiği gibi formikasitle kaplı.

Kat +18: Yağlı yapraktan kaplar, tüten askeri deney asitlerini örtüyor.

Kimyacılar, uzun çenelerinin uçlanyla her birinin eritici gücünü deniyorlar.

Elma özü, malik asit gibi bazıları meyvelerden

çıkanlıyor. Diğerlerinin daha az bilinen kökenleri var: Okzalik asit kuzukulağından çıkanlıyor, sülfürik asit san taşlardan çıkıyor. Av için en yeni

% 60 konsantre formikasit en uygunu. Biraz bağırsak-lan yakıyor ama karşılaştınlamayacak zararlara yol açıyor. 103683. onu daha önce denedi.

Kat +15: Dövüş odası yükseltildi. Burada göğüs göğüse talim yapıyorlar. Yeni kavga yöntemleri, Kimyasal Kütüphane'ye gitmek üzere, titizlikle bellek feromonlanna derleniyor. O günkü eğü'-n artık düşmanın kafasına atlamak değil, daha çok, hareket edemeyecek duruma gelinceye kadar

ayaklannı birer birer kesip ayırmaktan oluşuyor. Biraz daha ileride topçular on adım ileriye yerleştirilmiş

tohumlan kesin bir atışla parçalamak için atış talimi yapıyorlar.

Kat -9: Đşte yaprakbiti ağıllan. Kraliçe Chii-pou-ni, bundan sonra sürülerin yırtıcı gelinböceklerinin saldırısına uğramaları riskini almamak için bütün ağıllann sitenin içinde olmasına önem verdi. Đşçi kanncalar, yaprakbitlerine bütün besisuyunu boşaltmakta gayret gösterdikleri çobanpüskülü dilimleri atmak için hareketleniyorlar.

Yaprakbitlerinin çoğalma oranı arttı. Artık bu oran saniyede on hayvan. 103683.

geçerken nadir bir olaya tanık olma şansına sahip oluyor. Bir yaprakbiti kendisi de yavrulamaya hazır bir yavru doğuruyor ve bu yavru daha küçük bir yavruya hayat veriyor. Đşte böyle bir saniyede hem anne hem de büyükanne olunuyor.

Kat -14: Herkesin gelip dışkılannı bıraktığı gübre havuzlan tarafından beslenen mantarlıklar gözle görülemeyecek bir uzaklığa kadar uzanıyorlar. Çiftçi karıncalar fazla uzayan köksaplan kesiyorlar, diğerleri mantarlan asalaklardan koruyan karınca tükürüğü bırakıyor.

Birden, 103683.'nün önüne yeşil bir hayvan sıçrıyor, bu hayvan kendisi gibi yeşil başka bir hayvan tarafından takip ediliyor. Dövüşüyor gibi görünüyorlar.

103683. çevresindekilere bu garip böceklerin ne oldukiannı soruyor. Mağaralarda yasayan, pis kokulu tahtakurulan diyorlar. Bunlar sürekli çiftleşirler.

Düşünülebilecek her şekilde, nerede ve kiminle olursa olsun. Bu, kesin olarak 46

gezegendeki en alışılmamış cinselliğe sahip hayvan. Chli-pou-ni onları büyük önem vererek inceliyor.

Her zaman bütün kannca yuvalannda can yoldaşlan olan başka hayvanlar üremiştir.

Sürekli bir kannca yuvasında yaşayan ve karıncalar tararından tamamen hoş

görülen iki binden fazla böcek, kırkayak, örümcek cinsinin böylece sayılan arttı. Bunlardan bazılan metamorfözlannı tamamlamak için bu yuvalardan yararlanır, diğerleri kalıntılan yiyerek odalan temizlerler.

Fakat Bel-o-kan onlan "bilimsel" olarak inceleyen ilk site. Kraliçe Chli-pou-ni her böceğin eğitilebileceğini ve korkunç bir orduya dönüştürülebileceğini iddia ediyor. Ona göre, her bireyin onunla konuşulmaya başlandığında ortaya çıkan bir kullanım yöntemi var. Sadece dikkatli olmak yeterli.

Şu an için, Chli-pou-ni genelde basan elde etti. Birçok kınkanatlı böcek cinsini, daha önce yaprakbitlerine yapıldığı gibi besleyerek, sığınacaklan bir yer oluşturarak, hastalıklannı iyileştirerek evcilleştirmeyi başardı. Kraliçenin en çok hayran olunacak başansı gergedanböceklerine boyun eğdirmesidir.

Kat -20: Güney güneydoğu bölgesi, siyah mantar bahçelerinden sonra solda.

Verilen bilgiler tammış. Kınkanatlı böcekler koridorun sonundalar.

14. ANSĐKLOPEDĐ

KORKU: Karıncalarda korkunun yokluğunu anlamak Đçin, kannca yuvasındakl topluluğun tek bir organizma gibi yaşadı-ğmı akılda tutmak gerekir. Orada her kannca, bir Đnsan vücudunda hücrenin oynadığı rolü oynar.

Tırnaklarımızın ucu kesilmekten korkar mı? Çenemlzdekl kıllar usturanın yaklaşmasıyla korkudan titrerler mi? Kaynar sıcaklıkta olabilecek bir banyo suyunun sıcaklığını anlamak için kullandığımız ayak başparmağımız korkar mı?

Vücudumuzun bu uzantıları korku duymazlar çünkü özerk varlıklar olarak var olmazlar. Aynı şekilde, sol elimiz sağ

elimizi çlmdlklerse onda hiçbir hınç duygusu ortaya çıkarmayacaktır. Sağ

elimizden daha çok yüzükle süslenmlşse kıskançlık da duymayacaktır. Birlik organizmanın bütününden başka bir şey düşünmemek üzere birey kendini unuttuğunda kaygılar biter. Karıncaların dünyasındaki toplumsal başarının sırlarından biri belki de buradadır.

Edmönd VVellr Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.

15. LAETITIA HÂLÂ GÖRÜNMÜYOR

Öfkesi geçen Melies çantasını açtı ve Salta kardeşlerin dosyasını çekti. Her parçayı ve daha açıkça fotoğrafları incelemeye koyuldu. Ağzı bir kanş açık Sebastien Salta' nın bir yakın plan fotoğrafının üzerine eğilmiş durumda oldukça uzun bir süre geçirdi. Sebastien Salta'nın dudaklarından bir çığlık yükselir gibiydi. Bir dehşet gğlığı mı? Önüne geçilmez ölümün karşısında bir "hayır" mı?

Onu öldürenin kimliği mi? Fotoğrafı inceledikçe gittikçe daha fazla yıldırım çarpmışa dönüyor, utançtan eziliyordu.

Sonunda patlayarak yerinden sıçradı ve öfkeyle duvara bir yumruk indirdi.

"L'Echo du dimanche"ın yazan haklıydı. Ve o yere çakılmıştı. Olayı olduğundan daha basit görmüştü. Mükemmel bir aşağılanma dersi. Durumu ya da insanları hafife almaktan daha kötü bir şey yoktur. Teşekkürler, Madam ya da Matmazel Wells! Fakat bu olayda kendisi neden bu kadar kötüydü? Tembellikten. Çünkü hep başarılı olmaya alışmıştı. Birden, hiçbir polis memurunun, hatta meslekte en acemi olanının bile yapmayacağı bir biçimde kendini aldınşsızlığa bırakmıştı: Bir araştırmayı aceleyle ve özensizce yapmıştı. Ve ünü o kadar büyüktü ki bu gazetecinin dışında hiç kimse yanıldığından kuşkulanmamıştı.

Her şeye yeniden başlamak gerekiyordu. Sorgulamaya yeniden başlamak acı verici ama gerekliydi! Bununla beraber, yanlışında direnmek yerine yanıldığını bugün kabul etmek daha iyiydi.

48

Sorun şuydu: Eğer bu bir intihar değilse lanet olası güçlüklerle dolu bir olay karşısındaydı. Katiller, kapalı bir yere hiç iz bırakmadan nasıl girip çkabilmişlerdi? Yaralamadan, cinayet aleti kullanmadan nasıl insan öldürülebilir? Bu gizem, o zamana kadar okuduğu bütün en iyi polisiye romanlannı aşıyordu.

Melies'i yepyeni bir heyecan sardı.

Ya sonunda, şans eseri, kusursuz cinayetle karşılaştıysa? Edgar Allan Poe'nun bir öyküsünde o kadar güzel anlatılan Morg Sokağı çjfte cinayeti olayını düşündü. Gerçek olaylara dayanan bu öyküde bir kadın ve kızı, her tarafi sıkıca içeriden kapalı apartman dairelerinde ölü bulunurlar. Kadın bir ustura darbesi almıştır, kız ağır bir şeyle vurularak öldürülmüştür. Hırsızlık izi yoktur ama şiddetle vurulmuş öldürücü darbeler vardır. Araştırma sonucunda katil bulunur: Sirkten kaçan bir orangutan daireye bacadan girmiştir. Orangutanı gören kurbanlar bağırmaya başlarlar. Onlann gğlıklan maymunu çıldırtır. Sonunda susturmak için öldürür ve aynı yoldan kaçar. Bu arada giyotin pencerenin söve pervazına sırtını çarpar ve pencereyi düşürür. Bu yüzden pencere baştan beri içeriden kapa-lıymış gibidir.

Salta kardeşlerin olayında durum bu öyküdekine benziyordu. Yalnız hiç kimse bir pencereyi sırtıyla çarparak kapayamamıştı.

Fakat bu kesin miydi? Melies cinayet mahallini incelemeye gitti.

Elektrik kesikti ama o büyüteçti cep lambasını getirmişti. Sokağın alacalı neon lambalanyla kesik kesik aydınlanan odayı inceledi. Sebastien Salta ve kardeşleri şehir cehenneminden fışkıran iğrenç bir korkuyla karşılaşıyorlarmış gibi camlaşmış ve donmuş, hâlâ orada kıpırdamadan yatıyorlardı.

Kilitli kapı konu dışı olduğu için komiser kapalı olduklanndan emin olmak için pencereleri kontrol etti. Bir sürü ayrıntısı olan ispanyoletleri, kazara olmadığı sürece, dışarıdan kapanmalanna kesin olarak izin vermiyordu.

Gizli bir geçit olup olmadığını araştırmak için duvardaki tahta perdelerin üzerine eliyle vurdu. Arkalarında gizli bir para kasası olup olmadığına bakmak için tabloları kaldırdı. Odada birçok

değerli eşya vardı: Altından bir büyük şamdan, gümüş bir heykelcik, bir hi-fi müzik seti... Hangi hırsız olursa olsun bunları alırdı.

Giysiler bir sandalyenin üzerine konmuştu. Melies onları mekanik bir biçimde karıştırdı. Dokununca bir şey dikkatini çekti. Ceketin kumaşında çok küçük bir delik vardı. Bir güve deliği gibiydi a-ma kusursuz bir kare biçimindeydi. Ceketi bıraktı ve bir daha üzerinde düşünmedi. Cebinden sonsuz çiklet paketlerinden birini çıkardı ve aynı hareketle "L'Echo du dimanche"tan özenle kestiği yazıyı düşürdü.

Düşünceli bir halde Laetitia VVells'in yazısını yeniden okudu. Laetitia VVells bir dehşet maskesinden söz ediyordu. Bu doğruydu. Bu insanlar korkudan ölmüş

gibi görünüyorlardı. Fakat insanı öldürecek kadar çok ne korkutabilirdi?

Kendi anılanna daldı. Çocukken bir kez onu inatg bir hıçkınk tutmuştu. Annesi, bir kurt maskesi takıp aniden ortaya çıkarak hıç-kınğını geçirmişti. O, bir çığlık atmıştı, kalbi sanki bir saniye boyunca durmuştu. Annesi hemen maskeyi gkarmış ve onu öpücüklere boğmuştu. Hıçkınk geçmişti!

Kısacası Jacques Melies sürekli korku içinde eğitilmişti. Küçük korkular: Hasta olma korkusu, araba kazası korkusu, size şeker vererek kaçıracak olan adamın korkusu, polis korkusu. Daha önemli korkular: Sınıfta kalma korkusu, lise çıkışında çeteler tararından soyulma korkusu, köpeklerden korku.

Çocukluğuyla ilgili bir sürü dehşet anısı yüzeye gkfa.]acques Melies korkuların en kötüsünü anımsıyordu. Büyük korkusunu.

Çok küçükken bir gece yatağının ucunda bir şeyin kımıldadığını hissetmişti. En iyi korunduğunu hissettiği yerde büzülüp saklanmış bir canavar vardı! Bir an ayaklannı çarşaflann arasına uzatmaya cesaret edemeden kaldı, sonra kendine gelip çarşaflann arasında kayarak ilerledi.

Fakat birden ayak parmakları ılık bir nefes hissetti. Đğrenç. Evet, bundan emindi! Yatağının ucunda bir canavarın yüzü vardı ve oburca yiyebilmek için ayaklarının yaklaşmasını bekliyordu. Şans eseri ayaklan yatağın ucuna kadar uzanmıyordu. Yeteri kadar uzun

boylu değildi fakat her gün büyüyordu ve ayaklan, ayak parmağı viyen canavann saklandığı çarşaf kıvnmına yaklaşıyordu.

Genç Melies birçok gece yerde ya da yorganlann üstünde uyu-yakald'- Bu, vücudunda kramplara neden oluyordu, çözüm bu değildi. Böylece çarşaflann altında kalmaya karar verdi ama asla uca dokunmamak için bütün vücuduna, bütün kaslarına, bütün kemiklerine çok fazla büyümemelerini söylüyordu. Belki de bu yüzden anne ve babası kadar uzun boylu değildi.

Her gece bir felaketti. Bununla beraber bir şey bulmuştu. Oyuncak ayısına sımsıkı sarılıyordu. Onunla kendini yatağın ucunda büzülerek saklanmış canavarla karşılaşmaya hazır hissediyordu. Sonra yorganın altına saklanıyor hiçbir tarafını dışanda bırakmıyordu, ne bir kol ne en ufak bir saç tutamı ne de kulak.

Çünkü ona canavar mobilyanın çevresinde tur atarak dışarıdan geçerken kafasını yakalayacakmış gibi geliyordu.

Sabahleyin annesi çarşaflar ve yorganlardan oluşan bir top ve onun altında saklanmış oğluyla oyuncak ayısını bulurdu. Annesi hiçbir zaman bu garip davranışı anlamaya çalışmamıştı. Sonra Jac-ques da nasıl bütün gece

oyuncak ayısıyla birlikte bir canavara direndiğini anlatma zahmetine girmemişti.

Asla o kazanmamıştı, asla canavar kazanmamıştı. Ve ona sadece korku kalıyordu.

Büyüme korkusu ve ne olduğunu bile anlayamadığı tüyler ürpertici bir şeyle karşı karşıya gelme korkusu. Kırmızı gözü, sarkık dudağı ve salyalı köpek dişleri olan bir şey.

Komiser kendini toparladı ve büyüteçli cep fenerini aldı ve birincisinden daha ciddi bir biçimde cinayet odasını inceledi.

Yukarıyı, aşağıyı, sağı, solu, altı, üstü.

Halının üstünde en küçük bir çamurlu ayak izi, aileye yabana tek bir saç teli, camlarda tek bir iz yoktu. Bardaklarda da yabana bir iz yoktu. Mutfağa gitti ve burayı el feneriyle aydınlattı.

Ortalıktaki yemekleri kokladı ve tatlanna baktı. Emile yiyecekleri camlaştırmayı bile düşünmüştü. Harika Emile! jacques Melies su sürahisini kokladı. Hiçbir zehir kokusu yoktu. Meyve sulan ve soda da temiz görünüyorlardı.

51

ı Salta kardeşlerin yüzünde korku maskesi vardı. Kesinlikle sa-I tonlarının penceresinden sakar bir maymunun girdiğini gören Morg Sokağı çifte cinayetindeki iki kadının korkusuna benzeyen bir korku. Melies tekrar bu olayı düşündü. Aslında orangutanın kendisi de çok korkmuştu, kadınların çığlıklarını durdurmak için 1 onları öldürmüştü. Onların çığlıklarından korkmuştu.

Bir iletişimsizlik dramı daha. Anlamadığımız şeyden korkanz. Melies kendi kendine bunları düşünürken perdenin arkasında bir şeyin kıpırdadığını fark etti ve kalbi durur gibi oldu. Katil geri gelmişti! Komiser sönen cep fenerini bıraktı. Şimdi "Bar a gogo" sözcüklerinin harflerinin üstünde sırayla yanan sokaktaki neonlardan başka ışık yoktu.

Jacques Melies saklanmak, hiç hareket etmemek, yerin altına girmek istedi.

Cesaretini topladı, cep fenerini yeniden aldı ve şüpheli perdeyi itti. Hiçbir şey yoktu. Öyleyse bu, görünmez adamdı.

- Kimse var mı?

En küçük bir gürültü yoktu. Perdeyi hareket ettiren bir hava akımı olmalıydı.

Burada daha fazla kalamazdı, gidip komşuları görmeye karar verdi.

- Đyi günler, özür dilerim, polis. Kibar bir adam kapıyı açtı.

- Polis. Size kapı eşiğinde soracağım sadece bir ya da iki soru var.

jacques Mâlies bir not defteri çıkardı.

- Cinayetin işlendiği akşam burada mıydınız?

- Evet.

- Bir şey duydunuz mu?

- Hiçbir patlama duymadım ama birden bağırdılar.

- Bağırdılar mı?

- Evet çok yüksek sesle bağırdılar. Bu çığlıklar tüyler ürperticiydi. Bu durum otuz saniye sürdü ve sonra hiçbir şey.

- Çığlıklar eşzamanlı mıydı yoksa önce biri sonra diğeri mi duyuldu?

- Eşzamanlı denebilir. Bunlar gerçekten insanca olmayan böğürmelerdi. Çok acı çekmiş olmalılar. Sanki biri üçünü de aynı anda Öldürüyor gibiydi. Ne öykü! Size bu insanlann ulumalarını duyduktan sonra uyumakta zorluk çektiğimi söyleyebilirim. Ayrıca buradan taşınmayı düşünüyorum.

- Sizce bu ne olabilirdi?

- Daha önce meslektaşlannız uğradı. Öyle görünüyor ki polisin aslarından biri bunun bir... intihar olduğunu teşhis etti. Ben buna çok fazla inanmıyorum. Onlar dehşet veren bir şeyle karşı karşı-yaydılar ama ne, bunu bilmiyorum. Her ne olursa olsun hiçbir gürültü gkarmıyordu.

- Teşekkür ederim.

Bir sabit fikir zorla kafasına giriyordu.

(Bu cinayetleri işleyen Öfkeli, sessiz ve hiç iz bırakmayan bir kurt.) Ama kesinlikle bu olmadığını biliyordu. Bu değildiyse, ne bacadan giren eli usturalı bir orangutandan daha fazla zarara yol açmıştı? Bir adam, kusursuz cinayetin tarifini keşfetmiş olan dâhi ve deli bir adam.

16. ANSĐKLOPEDĐ

DELĐLĐK: Hepimiz her gün biraz daha dellrlyoruz ve her blrl-mizinkl farklı bir delilik. Bu yüzden birbirimizi bu kadar yanlış anlıyoruz. Ben kendimi paranoya ve şizofreniye yakalanmış hissediyorum. Kısaca, ben aşırı duyarlıyım ve bu, benim gerçekliği görüşümü bozuyor. Bunu biliyorum. Buna katlanmak yerine bu deliliği giriştiğim her şeyde motor olarak kullanmaya çalışıyorum. Fakat ne kadar başarılı olursam o kadar deliriyorum. Ve daha fazla delirdikçe kendime koyduğum hedeflere daha iyi ulaşıyorum. Delilik her kafanın içinde saklanmış

olan kızgın bir aslandır. Onu tanımlamak ve ona boyun eğdirmek yeter.

Evcilleşmiş aslanınız size herhangi bir usta, herhangi bir okul, uyuşturucu ya da dinin yapabileceğinden çok daha

uzağa rehberlik edecektir. F*kat her güç kaynağı için olduğu gibi kendi deUllğinlzle çok fa*l* oynama riski van Bazen Đsyan eden aslan ona boyun eğdirmeye çalışana yönelir.

Edmond WeNs, Göreceli ve Mutiak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.

17. AYAK ĐZLERĐ

103683. kınkanatlılann ağıllarını buldu. Aslında burası hatırı sayılır derecede uzun boylu gergedanböceklerinin yerleştirildiği geniş bir salon. Bu böceklerin vücudu birbiriyle iç içe geçen tanecikli ve kalın siyah plaklardan oluşuyor.

Arkada yuvarlak ve düz, parlak şekiller. Önde, gül dikeninden on kat büyük, uzun ve sert bir boynuzla sona eren kitinden bir başlık.

103683.'nün bildiği kadarıyla bu uçan hayvanlardan her biri altı adım uzunlukta ve üç adım genişlikte. Alacakaranlıkta yaşamayı çok seviyorlar ama buna aykırı olarak tek bir zayıflıklan var: Aydınlığın çekiciliğine kapılmalan. Böcek dünyasında parlaklık çok az bireyin direnebildiği oburca bir düşkünlük.

Kocaman hayvanlar testere talaşı ve çürümekte olan tomur-cuklann içinden atlıyorlar. Dışkılarını nereye olursa bırakıyorlar ve bunlar pis kokuyor. Çünkü tavanı çok alçak olan bu yerde kımıldayabilecekleri çok az yerleri var. Đşçi karıncalar temizlikle görevliler .ama öyle görünüyor ki uzun süredir buradan geçmemişler.

Bunlar gibi kınkanatlıları evcilleştirme işi önemsiz bir olay değildi. Kraliçe Chli-pou-ni, bunlardan biri onu bir örümceğin ağından kurtardıktan sonra onlarla bağlaşık olma arayışında bulunmayı düşündü. Kraliçe olduktan hemen sonra onları uçuş alayı olarak topladı. Fakat onları dövüşe yöneltme fırsatı henüz olmamıştı, henüz asitle vaftiz olmamışlardı ve bu barışçıl otoburlann savaş durumunda öfkeli asker topluluklarının karşısında nasıl davranacakla-nnı hiç kimse bilmiyordu.

103683. bu kanatlı azmanların ayaklannın arasına ustaca sokuluyor. Onlara yalak işlevi görmek üzere icat edilen şeyden çok etkileniyor: Ortasında kocaman bir su damlası bulunan ve sürü hay-vanlanndan biri susuzluğunu dindirmek için gelip dokunduğunda yanlamasına gerilen bir yaprak.

Öyle görünüyor ki Chli-pou-ni bu kınkanatlıları Bel-o-kan'a yerleşmeye sadece onlarla kokusal feromonlarla uzun uzun konuşarak ikna etti. Diplomat olarak yetenekleriyle gurur duyuyor. Evrim hareketi dahilinde bunu, "Đki farklı düşünce sistemini birleştirmek için bir iletişim yolu bulmak yeterli," diyerek açıklıyor. Ona göre bu duruma ulaşmak için yapılacak her şey iyi: Yiyecek bağışı, pasaport kokular, güven veren feromonlar. Ona göre iki hayvan iletişim kurduklan andan itibaren birbirini öldüremez.

Son federal kraliçeler toplantısı sırasında toplantıya katılanlar bütün türlerde yaygın olan tepkinin farklı olan her şeyin yok edilmesi olduğunu söyleyerek bu düşünceye karşı çıktılar: Eğer biri iletişim kurmak isterken diğeri öldürmek istiyorsa, birinci her zaman öldürülecektir. Chli-pou-ni, kısaca öldürmenin de diğerleri arasında en temeli olsa da bir çeşit iletişim olduğunu söyleyerek buna incelikle karşılık verdi. Öldürmek için ilerlemek, bakmak, incelemek, düşmanın tepkilerini öngörmek gerekir. Yani ona ilgi duymak gerekir.

Chli-pou-ni'nin evrim hareketi aykınlıklar bakımından oldukça zengini 103683. onu asi kanncalara götürecek olan gizli geçidi araştırmaya devam etmek üzere kendini kınkanatlıları izlemekten alıkoyuyor.

Tavanda ayak izleri fark ediyor. Hatta, sanki yol karıştınlmak istenmiş gibi tüm yönlere giden ayak izleri var. Fakat asker karınca eşsiz bir iz sürücü ve en taze izleri ayırt ederek takip etmeyi biliyor.

Bu izler onu, aslında bir çıkışı gizleyen küçük bir tümseğe kadar götürüyorlar.

Burası olmalı. Onu başka her şeyden çok rahatsız eden kelebek kozasını gömüyor, önce kafasını sonra gövdesini koridorda kaydınyor ve kaygıyla ilerliyor.

55

Birilerinin kokusunu alıyor.

Asiler... Bel-o-kan kadar homojen bir site organizmanın içinde nasıl asiler olabilir? Böyle bir durum, bağırsağın bir köşesinde hücrelerin artık vücudun bütününün oyununu oynamamaya karar vermeleri gibi bir şey. Bu, apandisite benzetilebilir. 103683. yaşayan şehri etkileyen bir apandisit kriziyle karşılaşmaya gidiyordu.

Bu şekilde dolap çeviren kaç kişi var acaba? Onlan bu yola iten ^ nedenler ne?

103683. ilerledikçe bu konuda şüphesinin kalma-» masını gittikçe daha çok istiyor. Şimdi bir isyan hareketi olduğunu bildiğine göre onu tanımlamak ve işlevini, amacını anlamak istiyor.

Đlerliyor, taze kokular var. Çok kısa bir süre önce buradan site sakinleri geçmiş. Birden ucunda dört pençesi olan iki ayak onu göğüs kısmından yakalıyor ve hızla öne çekiyor. Koridor boyunca çekiliyor ve bir salona gkıyor. Bir çene boynunu tutuyor ve onu sıkmaya girişiyor.

103683. mücadele ediyor. Onu itip kakan kabuklann arasından tavanın çok alçak bir bölümünü fark ediyor. Fazlasıyla geniş. Duyargaların algılamasıyla otuz adıma yirmi adım ölçülerde ve sahte bir tavanın arkasında bütün kınkanatlılar ağılının üstünü kaplayacak genişlikte olmalı.

Orada 103683. yü çevreleyen yüzden fazla kannca var. Birçoğu şüpheyle oraya izinsiz gelenin kimlik kokularını yokluyor.

18. ANSĐKLOPEDĐ

ONLARDAN NASIL KURTULUNUR? Bana mutfakta dolaşan karıncalardan nasıl kurtulunabîleceği sorulduğunda şöyle yanıt veriyorum: Hangi hakla mutfağınız karıncalardan çok size alt olacakmış? Onu satın mı aldınız? Tamam ama kimden?

Onu çimento kullanarak yapan ve doğadan çıkan yiyeceklerle dolduran diğer Đnsanlardan. Bu Đşlenmiş doğa parçalarının si' ze aitmiş gibi görünmesini sağlayan şey sizinle diğer insanlar arasında bir sözleşme. Fakat bu sadece insanlar arasında bir

sözleşme. Yani Đnsanlardan başkasını Đlgilendirmiyor. Mutfak dolabınızdakl domates sosu neden karıncalardan çok size ait olacakmış? Bu domatesler toprağa alt! Çimento toprağa alt. Çutallannızın metalinin, reçelinizin meyvelerinin, duvarlarınızın tuğlalarının kaynağı bu gezegen. Đnsan bunları adlandırmak, etiketlendirmek ve fiyatlandırmaktan başka bir şey yapmıyor. Onu "mal sahibi"

yapan bu değil. Toprak ve onun zenginlikleri bütün üstünde yaşayanlar Đçin serbesttir...

Bununla beraber bu mesaj anlaşılması Đçin henüz çok yeni. Eğer her şeye rağmen bu küçücük rakiplerden kurtulmaya ka-rarlıysanız "en az kötü" olan yöntem fesleğen. Korumak istediğiniz bölgeye bir fesleğen dikin. Karıncalar fesleğen kokusunu sevmezler, bu durumda daha çok komşunuzun apartman dairesini ziyaret etme eğiliminde olacaklardır.

Edmond VVelis, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.

19. ASĐLER

103683. hızlı duyarga hareketleriyle asilere kendini tanıtıyor. O bir asker.

Çöplükte bir kafa bulduğunu ve onun kendisinden buraya gelerek çok yakında Parmaklara karşı bir sefer düzenleneceğini bildirmesini istediğini söylüyor.

Bu bildiri etkisini gösteriyor. Karıncalar yalan söylemeyi bilmiyorlar. Henüz bunun yararını anlamış değiller.

Kuşatma gevşiyor. Çevresinde duyargalar kıpırdıyor. 103683. Kimyasal Kütüphane'ye bir hücum belirten feromonlar alıyor. Asilerden bazılan asker karıncanın, komandonun üç üyesinden biriyle konuşmuş olabileceğini tahmin ediyorlar. Onlardan haber almayaiı çok fazla zaman oldu.

Konuşmalardan algılayabildiği kadanyla 103683. gerçek bir yeraltı hareketiyle karşı karşıya olduğunu ve bu hareketin böyle kalmak için her

şeyi yaptığını anlıyor. Asiler onun verdiği bilgileri

57

yorumlamaya devam ediyorlar. Onlan sarsan özellikle "Parmaklara karşı sefer"

ifadesi. Altüst olmuş görünüyorlar. Bununla beraber bazıları istenmeyen konuğa karşı nasıl davranılacağı konusunda kaygılanıyorlar. Onlar için bir tehlike oluşturuyor çünkü asi olmadığı halde şimdi onlann injni biliyor.

"Kimsin sen?"

103683. onu tanımlayan tüm özellikleri söylüyor: Kastını, yumurta numarasını, doğduğu kannca yuvasını... Asiler şaşınp k«d-yorlar. Karşılarındaki 103683.

asker kannca, dünyanın kıyısına giden ve oradan geri dönen tek kızıl kannca.

Onu serbest bırakıyorlar. Hatta saygıyla geri çekiliyorlar. Bir söyleşi başlıyor.

Karıncalar kokular, duyargalann halkalannın yaydığı feromonlar yardımıyla konuşurlar. Feromon, vücuttan gkabilen, havada dola-şabilen ve başka bir vücuda girebilen bir hormondur. Bir karınca bir duyum yaşadığında bunu bütün vücuduyla yayar ve çevredeki bütün kanncalar bu duyumu onunla birlikte algılarlar. Gergin bir karınca sıkıntısını anında çevresine duyurur, öyle ki çevresinin o andan itibaren tek bir kaygısı vardır: Bireye yardım etmenin bir yolunu bularak bu üzücü mesajı durdurmak.

Duyarganın on bir halkasından her biri kokusal sözcüklerin dalga boyunu gevşetir. Bunlar, her biri kendi dalga boyuna göre aynı anda konuşan on bir ağız gibidirler. Bazılan düşük frekansları sağlarlar ve temel bilgileri verirler.

Diğerleri yüksek frekanslıdır ve daha hafif mesajlar gönderirler.

Aynı halkalar kulak yerini tutarlar. Öyle ki iki taraf on bir ağızla konuşur ve on bir kulakla işitir. Hepsi aynı anda. Aynca söylevler küçük farklılıklar

bakımından çok zengindir. Kanncalar arası bir söyleşide kesin olarak insanlar arası bir söyleşide olduğundan on bir kat fazla şey on bir kat hızlı öğrenilir.

Bu yüzden bir insan iki kanncanın karşılaşmasını gözlemlediğinde ona kanncalar duyarga-lannı birbirine şöyle bir dokundurup hemen kendi uğraşlanna dönerler gibi görünür. Bununla beraber bu küçük dokunmada her şey söylenmiştir.

58

Bir asker kannca topallayarak ilerliyor (sadece beş ayağı var) ve 103683.'ye 327. prens ve prenses Chli-pou-ni'nin eski mücadele arkadaşı olup olmadığını soruyor.

103683. onaylıyor.

Topal karınca onu öldürmek amacıyla uzun bir süre aradığını açıklıyor. Fakat şimdi rüzgârın yönü değişmiş durumda. Topal karınca alaylı bir gülüş gibi bir koku yayıyor:

"Şimdi toplumdışı olanlar bizleriz ve kuralları temsil eden sensin."

Zaman değişiyor.

Topal kannca trofalaksi teklifinde bulunuyor. Muhatabı kabul ediyor ve ikisi ağız ağıza öpüşüyorlar, vericinin sosyal kursağında-ki kaynar besinlerin 103683.'nün midesine aktanlması sona erinceye kadar birbirlerinin duyargalannı okşuyorlar.

Damarlar iletişim sürecinde. Sindirim sistemleri de iletişim halinde.

Topal kannca bütün enerjisini boşaltıyor, konuk bu enerjiyi içine dolduruyor.

XXXXIII. bin yıldan kalma bir kannca atasözünü yeniden düşünüyor:

"Verdiğimizle zenginleşir, aldığımızla yoksullaşınz." "

Bununla beraber sunulan şeyi reddedemezdi. ,

Bundan sonra asiler ona inlerini gezdiriyorlar. ÐBurada tahıl stoklan, şurup rezervleri, bellek feromonlarıyla dolu yumurtalar depolanmış.

103683. nedenini bilmiyor ama bütün bu fesat asker (karıncalar ona hiç korkunç görünmüyorlar. Ona, siyasi güce susamtş fesatçılar olmaktan çok gizemli bir sırn muhafaza etme kaygısındaymış gibi görünüyorlar.

Topal karınca yaklaşıyor ve sırlarını agyor. Eskiden asiler farklı bir adla tanınıyorlardı. Onlar, şimdiki kraliçe Chli-pou-ni'nin annesi kraliçe Belo-kiu-kiuni'nin emrindeki gizli polis örgütü "kaya kokulu savaşçılar"di. O zamanlar sitenin büyük granit kapak taşının altında gizli bir yeraltı şehri, ikinci bir Bel-o-kan kurabilecek kadar çok güçlüydüler.

59

Topal karınca, 327. prensi, 56. prensesi (Chli-pou-ni) ve onu, 103683. asker kanncayı ortadan kaldırmak için her şeyi yapanların onlar, yani kaya kokulu savaşçılar olduğunu itiraf ediyor. O zamanlar hiç kimse Parmakların gerçekten var olduğunu bilmiyordu. Kraliçe Belo-kiu-kiuni'nin sabit fikri bu dev hayvanların hemen hemen kızıl karıncalar kadar gelişmiş bir zekâya sahip olduklarını keşfettiklerinde halkının paniğe kapılacağıydı.

Böylece Belo-kiu-kiuni Parmaklann elçisiyle bir anlaşmaya vaı mıştı: O, Parmaklann varoluşuyla ilgili bütün bilgileri yok edecekti ve karşılığında Parmaklar da karıncaların zekâsı hakkında önceden bildikleri ya da sonradan öğrenecekleri her şeyi gizleyeceklerdi. Her biri kendi tarahnda kendilerinden olanı bu sırdan uzak tutmak zorundaydı.

Kraliçe Belo-kiu-kiuni iki uygarlığın birbirini anlamaya hazır ol-madıklannı düşünüyordu. Bunun sonucunda kaya kokulu savaşçı-lannı Parmakların varlığını öğrenen herkesi yok etmekle görevlendirmişti.

Bu emir pahalıya mal olmuştu.

Topal kannca, bir şekilde Parmaklann basit bir efsane olmadığını, gerçekten var olduklarını ve örneklerinin ormanda dolaştığını öğrenen binlerce diğer

kannca gibi 327. cinsiyetti prensi de öldürdüklerini kabul ediyor.

103683. çok şaşınyor. Bu, kızıl kanncalarla Parmaklar arasında bir diyalog olduğu anlamına mı geliyor?

Topal kannca doğruluyor. Parmaklar sitenin altında bir mağarada yerleşmiş

durumdalar. Onlann da feromon yayıp almasını sağlayan bir makine ve bir elçi kannca yapmışlar. Makinenin adı "Pi-erre de Rosette", elçininki "Doktor Livingstone". Bunlar Parmak Dili'nde adlandırmalar. Onlann aracılığıyla Parmaklar ve kanncalar birbirlerine temel sırlarını açabilmişlerdi:

"Farklı büyüklüklerdeyiz, farklıyız ama her birimiz bu gezegende zekâya dayalı bir uygarlık kurdu."

Bu ilk bağlantı olmuştu. Bundan sonra birçok başka bağlantı kuruldu. Parmaklar sitenin altındaki mağaralannda hapsolmuşlardı ve Belo-kiu-kiuni onları besliyor, hayatta kalmalan için göz kulak

oluyordu. Karşılıklı konuşma düzenli olarak bir mevsim boyunca devam etti.

Parmaklar sayesinde Belo-kiu-kiuni tekerleği keşfetti ama halkının bundan yararlanmasını sağlayamadan şehrindeki yangında öldü. Kraliçe olan kızı Chli-puo-ni bundan sonra Parmaklardan söz edildiğini duymak istemedi. Onları beslemenin durdurulmasını istedi. Đkinci Bel-o-kan ve dolayısıyla Parmakların mağarasına giden geçidin yabanansı çimentosuyla tıkanmasını emretti. Böylece onlan açlıktan ölmeye mahkûm etti.

Bunun yanı sıra Chli-pou-ni'nin muhafizlan kaya kokulu savaş-çılan avladılar.

Yeni egemen, kanncalann Parmaklarla işbirliği yaptığı bu utanç verici dönemden en küçük bir iz bile kalmasını istemiyordu. Türler arasında bağlantı kurmaya düşkün bir kızıl karınca için bu konuda garip bir

hoşgörüsüzlük gösterdi. Bir günde ikinci Bel-o-kan'm savaşçılarının yarıya yakını öldürüldü. Yakasını kurtaranlar kendilerini duvarlara ve tavanlara gömdüler. Hayatta kalmak için çözüm olarak onları tanımlayan kokulanndan vazgeçmeye ve yeni bir ad almaya karar verdiler. "Parmaklar taraftan asiler" oldular.

103683. bu sözde asileri dikkatle inceliyor. Çoğu topal. Kraliçenin muhafizlan onlara zor bir hayat yaşatıyor. Fakat sağlık du-rumlan mükemmel durumda olan gençler de var. Bu asker kann-calar belki safça kendilerini koşut bir uygarlık hakkındaki bu anlatılardan etkilenmeye bıraktılar.

Ama bütün bu Be!-o-kanlıları bir kardeş kavgasına itmek ne büyük bir çılgınlık!

Peki, gerçekte ne için? Sonuç olarak haklannda pek fazla şey bilinmeyen Parmaklar için. Topal kannca asilerin şimdi hareketlerini birleştirdiklerini söylüyor. Artık burada, kınkanatlıların ağıllarının üstündeki sahte tavanda bir bölgeleri var. Ve öyle fark edilmeyen kokular yaymayı biliyorlar ki federal askerler henüz onların kimliklerini tespit etmeyi başaramıyorlar.

"Ama bu yeraltı hareketi ne işe yarıyor?"

Topal karınca sıkıntılı bekleyişin bir an sürmesine izin veriyor. Tabanın altında yaşayan Parmakların da ölmediğini doğrudan açıklamadan önce sözlerinin etkisini ölçüyor. Asiler yabanansı

çimentosunu kınp granitteki geçidi açmışlar ve yiyecek taşımayı yeniden ele almışlardı.

103683. de bir asi olmak istiyor mu? Asker kannca tereddüt ediyor ama her zaman olduğu gibi, merak en güçlü duygu. Onaylama belirten bir tavırla duyargalannı arkaya eğiyor. Herkes birbirini kutluyor. Artık Hareket saflarında dünyanın kıyısına kadar giden bir savaşçı var. Ona çok sayıda trofalaksi teklif ediliyor ve 103683. artık dudaklarını nereye uzatacağını bilemiyor. Bütün bu besleyid öpüşler vücudunu ısıtıyor!

Topal kannca ona asilerin sarnıç kanncalar çalıp Parmaklan daha iyi beslemek için tabanın altına götürmekle görevli bir komando birliği göndereceklerini söylüyor. Eğer Doktor Livingstone'la karşılaşmak istiyorsa, bu iyi bir firsat.

103683. öneriyi ikinci kez tekrarlatmıyor. Sitenin altında saklı bu Parmak Yuvası'nı keşfetmek için acele ediyor. Onlarla konuşmak için sabırsızlanıyor.

Parmakların saplantısıyla o kadar uzun süre yaşadı. Đşte merakını tatmin ederek onu "ruh halleri hastalığından kurtaracak olan şey.

Otuz değerli asker toplanıyor ve enerjilerini artırmak için içlerini tıka basa şurupla doldurduktan sonra sarnıç karıncaların bulunduğu salona doğru ilerliyorlar. 103683. de onlann arasında.

Yeter ki devriye ekiplerine rastlamasınlar.

20. TELEVĐZYON

Giren ve çıkan her şeyi gözlüyordu.

Kapıcı kadın, görevine sadıktı. Aralık penceresinin arkasından her şeyi izliyordu.

Komiser Melies ona yaklaştı.

- Söyleyin bana madam, size bir soru sorabilir miyim?

Kadın kendi kendine bunun asansör aynalarının kirliliği için bir azarlama olması gerektiğini düşündü. Gene de başını salladı.

- Hayatta sizi en çok ne korkutur?

Garip bir soru. Kadın, kötü bir söz söylemekten ve en ünlü kilsini hayal kınklığına uğratmaktan kaygılanarak düşündü.

- Sanırım yabancılar. Evet, yabancılar. Onlar her yerdeler. Đn-sanlann işlerini alıyorlar. Akşamlan sokaklann köşelerinde insanlara saldınyorlar. Onlar bizim gibi değiller! Kafalannın içinde ne olduğunu bilene aşk olsun.

Melies başını salladı ve kadına teşekkür etti. Kapıcı kadın hâlâ düşünceli bir biçimde seslendiğinde M61ies asansöre binmişti bile.

- Đyi geceler komiser!

Melies evinde ayakkabılannı çıkardı ve televizyonunun önüne yerleşti. Bir araştırma gününün akşamında kafasının içinde dönen makineyi durdurmak için televizyondan daha iyi bir şey olamaz. Uyurken rüya görürüz, bu da bir iştir.

Televizyon kafamızdaki düşünceleri boşaltır. Nöronlar tatile girerler ve beyindeki bütün ışıklar yanıp sönmeyi bırakırlar. Kendinden geçiş!

Melies uzaktan kumanda aletine bastı.

Kanal 1675, bir Amerikan televizyon filmi: "Demek kötüsün Bili, öyle mi, en iyi olduğunu sanıyordun ama sende diğerleri gibi sefilin tekisin."

Zapladi:

Kanal 877, reklam: "Krak Krak ile bir seferde kurtulun, bütün..."

Yeniden zapladi:

Đzleyebileceği 1875 kanal vardı, fakat her akşam saat tam sekizde yıldız programı "Düşünce TuzağT'yla sadece 622. kanal ilgisini çekiyordu.

Jenerik. Trompetler. Sunucunun görünmesi. Alkışlar.

Adam neşe saçarak konuşuyor:

- Sizi yeniden karşımızda bulmak ne büyük mutluluk. Evlerinizde 622. kanalımıza sadık hepinizi saygıyla selamlıyorum. Bu yüz dördüncü programımıza hoş geldiniz.

Programımızın adı 'Düşünce ...

- ...Tuzağı'! diye koro halinde bağınyor stüdyodaki konuklar. Marie-Charlotte geldi, dizlerine sürtünerek büzüldü ve okşanmayı

bekledi. Melies ona biraz ton balığı ezmesi verdi. Marie-Charlotte ton balığı ezmesini okşamalardan daha da çok seviyordu.

63

- Programımızı ilk kez izleyenler için kurallan anımsatıyorum. Salonda bu modası geçmiş sözler için yuhalamalar duyuluyor.

- Teşekkürler. Temel kural basit. Bir bilmece soruyoruz. Adayın bunun çözümünü bulması gerekiyor. Đşte bu, 'Düşünce...

- ...Tuzağı' diye boru gibi ötüyor seyirdler. Hâlâ ışık saçan sunucu devam ediyor:

- Her doğru yanıt için on bin franklık bir çek, artı bir hataya izin veren ve sonraki on bin frankı da alabilmeyi sağlayan bir joker. Aylardan beri Madam Juliette... Ramirez bizim şampiyonumu*.. Bugün düşmeyeceğini umut edelim.

Kendinizi yeniden tanıtın Madam ... Ramirez. Mesleğiniz nedir?

- Postane memuru.

- Evli misiniz?

- Evet ve kocam kesin olarak şu anda evde beni seyrediyor.

- Öyleyse iyi akşamlar Mösyö Ramirez! Peki, çocuklarınız var mı?

- Hayır.

- Hobileriniz neler?

- Şey... Bulmacalar... Mutfak... Alkışlar.

- Daha kuvvetli, daha da kuvvetli, diye emrediyor sunucu. Madam Ramirez bunu hak ediyor.

Daha kuvvetli alRışlar.

- Ve şimdi Madam Ramirez, yeni bir bilmece için kendinizi hazır hissediyor musunuz?

- Hazırım.

- Öyleyse zarfı açıyorum ve size günün bilmecesini okuyorum.

Trampetlerin gürültüsü.

- Đşte bilmece: Bu seriye göre bir sonraki satır nedir? Beyaz bir tabloya keçeli kalemle sayılar yazıyor:

1

1 1

2 1 1211

11122 1 3122 11

64

Şüpheli bir yüz ifadesi gösteren adayı yakın plan çekiyorlar:

- Hımm... Bu, kolay değil!

- Acele etmeyin Madam Ramirez. Yanna kadar zamanınız var. Fakat işte size yardım edecek ve doğru yola yönlendirecek anahtar cümle. Dikkat, iyi dinleyin: "Ne kadar zekiysek... bulma şansımız o kadar azdır."

Salondakiler anlamadan alkışlıyorlar. Sunucu selamlıyor:

- Seyirci dostlar, siz de kalemlerinizin başına! Ve eğer istiyorsanız yann görüşmek üzere!

Jacques Melies bölgesel haberlere zaplıyor. Kusursuz yapılı saçlarıyla aşırı makyajlı bir kadın önünden hızla geçen yazılan kayıtsızca okuyordu: "Komiser Melies'in Salta olayındaki parlak başarısından sonra Vali Dupeyron üstün polis memurunun Legion d'honneur görevlileri sınıfına yükseltilmesini teklif etti.

Sağlam bir kaynaktan adalet bakanlığının bu adaylığı iyi dileklerle incelediğini öğreniyoruz,"

]acques Melies tiksinerek televizyonu kapadı. Bundan sonra ne yapmalı? Yıldız polisi oynamaya devam edip olayı hasır altı mı etmeli yoksa dikkafalılık ederek gerçeği bulmak için çalışmalı ve hiçbir işte başansız olmayan polis memuru ününe yazık mı etmeli? Aslında seçeneği olmadığını iyi biliyordu. Kusursuz cinayet fikrinin sürükleyiciliği çok güçlüydü. Telefonu kaptı:

- Alo, morg mu? Bana adli tıp doktorunu verin... (Sinir bozucu bir müzik) ...

alo, doktor, Salta kardeşlerin cesetleri üzerinde çok titiz bir otopsiye gereksinimim var... Evet, acil!

Telefonu kapadı ve başka bir numara çevirdi:

21. ANSĐKLOPEDĐ

KIZILDERĐLĐ TUZAĞI: Kanada Kızılderilileri ayı avlamak Đçin en az gelişmiş

tuzaklardan birinden yararlanırlar. Bu tuzak, bir ağaç dalına bağlanmış bir ipin ucuna bağlanan, balla sıvanmış büyük bir taştan oluşur. Bir ayı güzel bir yiyecek olduğunu düşündüğü bu şeyi fark edince yaklaşır ve ayaklarıyla vurarak taşı yakalamayı dener. Böylece bir sarkaç harekeli yaratır ve her seferinde taş

gelip ona çarpar. Ayı sinirlenir ve gittikçe daha güçlü vurur. Ve daha güçlü vurdukça taşın kendisine daha hızlı vurmasını sağlar. Sonunda kendisi nakavt oluncaya

kadar.

Ayı, "Bu şiddet çemberini durdursam?" diye düşünmekten acizdir. Sadece kendini engellenmiş hisseder. Kendi kendine, "Biri bana vuruyor, ben de karşılık veriyorum!" der. Kime karşı olduğu belli olmayan öfkesi bu yüzdendir. Bununla beraber, eğer ona vurmayı bıraksaydı, taş hareketsiz/eşecek ve böylece, bir kez sakinleştikten sonra belki bunun sadece bir ipin ucuna bağlı hareketsiz bir nesne olduğunu fark edecekti. Bundan sonra ona taşı düşürmek Đçin sadece uzun ve sivri dişleriyle Đpi kemirmek ve taşın üstündeki balı yalamak kalacaktı.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit EL

22. SARNIÇLARIN SALONUNDAKĐ GÖREV

Burada, yer altındaki 40. katta, hareketli bir kalabalık var. Ağustos ayı tüm kuvvetiyle ısıtıyor ve sıcaklık gece ve derinlerde bile herkesi sinirli yapıyor.

Sinirli Bel-o-kan savaşçıları geçenleri nedensiz hafifçe ısırıyorlar. Đşçi karıncalar yumurta bakım salonlarıyla şurup depolama 66

salonlan arasında koşturuyorlar. Bel-o-kan kannca yuvası sıcaktan bunalıyor.

Site sakinleri ılık bir lenf gibi dışan akıyor.

Otuz asiden oluşan grup fark ettirmeden sarnıç kanncalann salonuna giriyorlar.

"Sumo"larını hayranlıkla inceliyorlar. Sarnıç karıncalar, donuk kırmızı şeritlerle süslü şişman ve altın rengi meyve çeşitleri oluşturuyorlar. Bu meyveler başlan yukanda, karınları aşağıda tavana asılı duran kanncalann ucunda uzayan kitinlerden oluşuyor.

Đşçi kanncalar içeriği zengin bal özünü çekebilmek ve boş kur-saklannı doldurmak için hareketleniyorlar.

Bazen kraliçe Chli-pou-ni'nin kendisi tıka basa yemek için geliyor. Onun varlığı karşısında, kımıldayamadıklan için bir hareketsizlik felsefesi

edinmiş olan bu şaşılacak böcekler kayıtsız kalıyorlar. Bazılan onların beyinlerinin küçüldüğünü iddia ediyor. Đşlev, organı yaratır, fakat işlevin yokluğu organı tahrip eder.

Kendilerini doldurmak ve boşaltmaktan başka uğraşılan olmayan sarnıç kanncalar yavaş yavaş iki işlemli makinelere dönüşüyorlar.

Bu salonun dışında hiçbir şey algılamayı ve anlamayı bilmiyorlar. Sarnıçlar alt kastında doğdular ve samıç olarak ölecekler.

Bununla beraber hâlâ canlıyken onları yerlerinden sökmek mümkün. Bunu yapmak için "göç" anlamına gelen bir feromon yaymak yeterli. Sarnıç kanncalar birer besin kaynağıdır elbette a-ma bir göç sırasında taşınmayı kabul etmek için programlanmış taşınabilir kaynaklardır.

Asiler büyüklükleri iyi olan birkaç sarnıç karıncayı sayıyorlar. Duyargalarıyla yaklaşıp "göç" formülünü telaffuz ediyorlar. O zaman kocaman böcek yavaşça kıpırdıyor, ayaklannı birer birer tavandan ayırıyor ve yere iniyor. Ezilmelerini engellemek için ayak-lar onlan hemen yakalıyor.

Đçlerinden biri, "Nereye gidiyoruz?" diye soruyor.

"Güneye doğru."

Sarnıç kanncalar tartışmıyorlar ve kendilerini asiler tarafından götürülmeye bırakıyorlar. O kadar ağırlar ki bu mataraları taşımak 67

için altı karıncanın bir araya gelmesi gerekiyor. Ve bu kadar çaba sadece Parmakların yararlanması içini

103683., "Değer biliyorlar mı bari? " diye soruyor. Bir asi, "Yeteri kadar götürmediğimiz için şikâyet ediyorlar," diye yanıt veriyor. Nankörler!

Komando birliği sakınarak daha alt katlara inmeye başlıyon te sonunda granit tabanı kat eden küçük fay. Diğer köşede Df-Livingstone'un oniarla konuşacağı salon bulunuyor.

103683. tir tir titriyor. Korkunç Parmaklarla konuşmak, demek bu kadar kolay olacak.

Konuşma hemen olmayacak. Asiler birden bu yörede alışılmış kol gezme işlerini yapan muhafızlar tarafından avlanıyorlar. Çabucak daha iyi kaçmak için sarnıçlannı bırakıyorlar. "Bunlar asiler!"

Bir asker asilerin ortaya çıkarılamaz sandıklan kokuyu tanıdı. Alarm feromonları çatırdıyor, kaçıp kovalamaca başladı.

Federal savaşçılar hızlı ama gene de asileri yakalamayı başara-mıyorlar. Bu durumda, sanki hepsini bir yerlerde yeniden toplamak istermişler gibi bazı yollan keserek barajlar oluşturuyorlar.

Askerler komando birliğini, frensiz ve aşın bir hızla katları yeniden çıkmaya zorluyorlar. Seviye -40, -30, -16, -14. Avlann. önceden belirlenmiş bir yere doğru itiyorlar. 103683. tuzağı tahmin ediyor ama kaçış yolu görmüyor. Artık önünde sadece bir çıkış var. Eğer federaller onu serbest bıraktıysalar bunun için nedenleri vardır. Fakat oraya gitmekten başka hangi seçenek var?

Asiler pis kokulu tahtakuruları ve korkunçluklarla dolu bir salona giriyorlar.

Ürkütücü görüntü karşısında duyargaları dikiliyor.

Sırtları kalbur gibi görünen dişi tahtakuruları dört bir yana koşuyorlar ve erkekler ucu delici, sivri cinsel organlarıyla onları kovalıyorlar. Daha uzakta eşcinsel erkekler uzun yeşil salkımlar halinde birbirleriyle iç içe geçiyorlar.

Her yerde tahtakuruları var, kaynaşıyor, uğulduyor, üreyip çoğalıyorlar. Delici tahtakurusu cinsel organları dik, kitinleri delmeye hazırlar 68

/ssilerin başlarına geleni anlayacak zamanlan olmuyor. Çoktan baskın halinde saldıran bu lanetli böcekler tarafından çevrildiler, njr karınca cinsel azgınlık halindeki pis kokulu tahtakurulanndan oluşan kalın bir şilte tarafından yaprak haline getirilerek çöküyor. Hiçbirinin asit fışkırtarak kendini savunmak için karnını çıkaracak zamanı olmuyor. Erkeklerin delici cinsel organları bağalan delip geçiyor.

Çılgına dönmüş olan 103683. çabalıyor.

23. ANSĐKLOPEDĐ

TAHTAKURUSU: Hayvan cinselliğinin bütün çeşitleri içinde tahtakurulannınki (clmex lectularius) en şaşırtıcı olanıdır. Hiçbir Đnsanın düş gücü böyle bir sapıklığa eşit olamaz.

Birinci özellik: Sürekli ereksiyon hali. Tahtakuruları bir an olsun çiftleşmeyi bırakmazlar. Bazıları günde iki yüzden fazla cinsel ilişkide bulunur.

Đkinci özellik: Eşcinsellik ve cinsel sapıklık. Tahtakuruları türdeşlerini ayırt etmekte zorlanırlar ve bu türdeşlerin arasında erkekleri dişilerden ayırmakta daha da fazla zorlanırlar. Đlişkilerinin %50'si eşcinsel ilişkilerdir, %20'si yabancı hayvanlarla meydana gelir, sonunda %30'u dişilerle olur.

Üçüncü özellik: Delici penis. Tahtakuruları ucu sivri, uzun bir cinsel organla donanmışlardır. Bir şırıngaya benzeyen bu alet sayesinde erkekler bağaları delerler ve tohumlarını nereye olursa olsun, dişilerinin kafasının içine, karnına, ayaklarına, sırtına ve hatta kalbine şırınga ederler! Bu işlem dişilerin sağlığını hiç etkilemez fakat bu koşullarda nasıl gebe kalınır? Đşte bunun için...

Dördüncü özellik: Gebe bakire. Dışarıdan vajinası dokunulmamış görünür ve bununla beraber sırtından bir penis darbesi almıştır. Öyleyse erkek spermatozoidler kanda nasıl hayatta kalacaklar? Gerçekten çoğu basit yabancı mikroplar gibi bağışıklık sistemi tarafından imha edilir. Bu erkek gametlerder, 6<

birkaç yüz Uneslnln hedefe ulaşma şansını arttırmak için bırakılan sperm miktarı şaşılacak kadar fazladır. Karşılaştırma yapmak gerekirse eğer erkek tahtakuruları insan büyüklüğün-de olsalardı her fışkırmada otuz litre sperm yollayacaklardı. Bu müthiş sayıdaki spermden çok azı hayatta kalacak.

Atardamarların köşelerinde saklanmış, toplardamarların Đçine sığınmış bir halde saatlerim bekleyecekler. Dişi, kışı içinde yaşayan gizli klracılanyla geçirir.

Đlkbaharda içgüdüyle yönlendki len kafadaki, ayaklardaki ve karındaki bütün spermatozoldit, yumurtalıkların çevresinde buluşurlar, onları delerler ve içeri girerler. Bu döngü hiç sorunsuz böyle devam edecek.

Beşinci Özellik: Çok cinsel organlı dişiler. Hoyrat erkekler tarafından her yerleri delindiği Đçin dişi tahtakurulannın vücudu açık renk bir bölgeyle çevrili koyu renk yarıklardan oluşan yara izleriyle kaplıdır. Aynı nişan tahtaları gibi! Böylece dişinin kaç çiftleşme yaşadığını kesin olarak bilebiliriz.

Doğa, garip uyarlamalar oluşturarak bu namussuzlukları teşvik etti. Birbirini takip eden nesillerden sonra mutasyonlar Đnanılmaz hallere ulaştı. Dişi tahtakuruları, sırtlarında, çevresi açık renk oyalarla süslü koyu renk lekeler taşıyarak doğmaya başladılar. Her leke doğrudan ana cinsel organa bağlı bir toplanma yeri olan bir "cinsel organ şubesl'ne denk gelir. Bu özellik şu anda gelişiminin tüm basamaklarında vardır: Hiç yara izi yok, doğuşta birkaç toplanma yeri yara Đzi, sırtta gerçek ikincivaflnalar.

Altıncı özellik: Kendi kendini dölleme. Bir erkek diğer bir erkek tarafından delindiğinde ne olur? Sperm hayatta kalır ve her zaman yaptığı gibi yumurtalıkların bulunduğu bölgeye doğru Herler. Yumurtalığı bulamayınca ev sahibinin meni kanallarına yönelir ve yerli spermatozoldlere karışır. Sonuç: Edi' gen olan erkek bir dişiyi deldlğtnde kendi spermatozoidleriyte

birlikte eşcinsel Đlişkide bulunduğu erkeğin spermatozoldle -ni de akıtacaktır.

...

Yedinci özellik: Hermafrodlzm. Doğanın, en gözde cinse kobayının üzerinde yaptığı garip deneyler bununla kaim»

70

Erkek tahtakuruları da mutasyona uğradılar. Afrika'da, erkekleri sırtlarında küçük ikinci vajinalarla doğan "afroclmex constrtcus" tahtakurusu yaşar. Bununla beraber bu vajlnalar döllenmeye uygun değildirler. Sanki süs olsunlar diye ya da eşcinsel Đlişkileri daha çok teşvik etmek Đçin oradadırlar.

Sekizinci özellik: Uzaktan sperm atan topçu cinsel organ. Tropikal tahtakurulanndan olan "antocho-rldes scolopelllens" bu tür cinsel organa sahiptir. Sperm kanalı, Đçinde tohum sıvısının sıkıştırıldığı, sarmal biçiminde büyük ve kalın bir tüp oluşturur. Sperm, onu vücudun dışına atan özel kaslar tarafından büyük bir hızla Đtilir. Böytece erkek kendisinden birkaç santimetre uzakta bir dişi fark ettiğinde, penlslyle dişinin arkasındaki nişan tahtalarını hedef alır. Atış havayı yarar. Bu atışlar öyle güçlüdür ki spermler, bu bölgede daha Đnce olan bağayı delip geçmeyi başarır.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutla Bilgi Ansiklopedisi, cilt U.

24. YERĐN ALTINDA KOVALAMACA

Bir asi ölmeden önce yürek parçalayıcı ve anlaşılmaz bir kokusal çığlık atıyor:

"Parmaklar bizim Tannlanmızdır."

Sonra ayaklarının uzunluğunca kendini yere bırakıyor ve vücudu altı kollu bir haç oluşturacak biçimde yayılıyor.

Bütün arkadaşlan birer birer yıkılıyor ve 103683. bazılarının aynı garip cümleyi tekrarladıklarını duyuyor:

"Parmaklar bizim Tannlanmızdır."

Kudurmuş tahtakuruları, bu işkenceye bir son vermeye hiç niyetli olmadıkları açıkça belli olan federallerin bakışlan altında, deliyor ve tecavüz ediyorlar.

103683. bu kadar çabuk ölmeyi reddediyor. "Tannlar" sözcüğünün ne anlama geldiğini öğrenmeden önce ölemez. Bir öfke

nöbetine tutularak göğüs kısmına yapışan bir düzine tahtakurusu-nu duyargalanyia kamçılıyor, sonra başı eğik durumda asker karınca grubuna saldınyor. Ani baskın başanlı oluyor. Savaşçılar onun yolunu kesemeyecek kadar kendilerini bu kanlı eğlence âlemine kaptırmış durumdalar. Bununla birlikte gecikmeden kendilerine geliyorlar.

Fakat 103683. kaçıp kovalamaca işinde bir acemi değil. Tavana yöneliyor ve geniş

bir açıyla açılmış duyargalarının ucuyla &ı-vann iç yanını kazıyor. Tavandan toprak parçalan sıçnyor. Asker kannca bundan kendisiyle kovalayanlar arasında gerçek bir kumdan duvar oluşturmak için yararlanıyor. Atış konumuna geçerek her şeye karşın geçmeyi başaran muhafizlan deviriyor. Ama içlerinden birçoğu hep birlikte engeli aşınca, asker kannca hepsini birden mitralyöze tutamıyor. Zaten şimdi asit cebi neredeyse boş.

Bütün enerjisiyle tabanlan yağlıyor.

"Bu bir asi! Onu durdurun!"

103683. tanıdığı izlenimine kapıldığı galerilerde hızla ilerliyor. Bu sayede kusursuz bir U dönüşü yapmayı başanyor. Đşte bir kez daha sarnıçlann salonunda.

Ayaklan onu o kadar iyi bildiği bir yola getirmişlerdi ki yolu aksi yönde tamamlamıştı.

Ayağı biraz kan kaybediyor. Ne pahasına olursa olsun saklanması gerek. Kurtuluş

tavanda. Oraya gkıyor ve bir rezervuar karıncanın ayaklarının üzerine yerleşiyor. Aşağıda askerler salona ulaştıklarında bu sarnıç karınca onu kusursuz bir biçimde gizliyor.

Federal askerler duyargalanyia en küçük köşeyi bile araştırıyorlar.

103683. onu gizleyen sarnıç kanncanın bir ayağını bıraktırıyor.

Sarnıç kannca kaygılanarak, "Neyin var?" diye soruyor.

103683. otoriter bir tonla, "Göç," diye yanıt veriyor. Sonra ikinci ve üçüncü bir ayağı bıraktınyor. Fakat bu kez diğeri aldanmıyor.

"Ne, ne... Hemen şunu keser misin!"

Aşağıda federal askerler bir şeffaf kan birikintisi fark ettiler. Arıyorlar. Bir muhafızın kafasına bir damla düşüyor ve o, duyargalarını kaldırıyor.

72

"Tamam, onu buldum!

103683. heyecanla bir ayak kopanyor, sonra bir tane daha koparıyor. Sarnıç artık sadece iki pençeyle duruyor ve paniğe kapılıyor:

"Beni hemen yerime koy!"

Muhafız dönüyor ve tavana nişan almak için karnını ayarlıyor.

103683. kılıç gibi keskin bir çene darbesiyle son ayaktan kurtuluyor. Tam asker asit atışı yaparken turuncu samıç kannca üzerine düşüyor. Bu sıvı yığınının iki kat kuvvetli patlamasına neden oluyor. Bütün salonda kann parçaları uçarken 103683. tüneğinden sıçrayacak zamanı ancak buluyor.

Yeni federal askerler görünüyor. 103683. tereddüt ediyor. Ne kadar asiti kaldı?

Üç atıştık var. Samıçlann ayaklannı parçalamayı seçiyor.

Üç rezervuar kannca, onlan sabitleyen organların yıldırım çarpmışa dönmesiyle devriliyorlar. Düşüyor ve kovalayan güruhun üzerinde patlıyorlar. Bununla birlikte içlerinden biri, her tarafı şuruptan yapış yapış, yana çekilmeyi başanyor.

Şimdi 103683.'nün hiç asidi kalmadı. Gene de diğerinin gözünü korkutmak umuduyla atış konumuna geçiyor ve Stoacı bir tutumla onu öldürecek olan kaynar sıvıyı bekliyor.

Hiçbir şey gelmiyor. Diğeri de asitsiz kalmış olabilir mi acaba? Göğüs göğüse.

Çeneler kapışıyor ve kitini kesip dilimlere ayırmayı deniyorlar.

Dünyanın ucunun fatihi daha deneyimli. Düşmanını deviriyor, kafasını arkaya çekiyor. Fakat son darbeyi vuracakken bir ayak, tro-falaksi ister gibi ona dokunuyor.

"Neden onu öldürmek istiyorsun?"

103683. mesajın kaynağının kim olduğunu daha iyi anlamak için duyargalannı döndürdü.

Bu arkadaş kokulan tanımıştı.

Oradaki bizzat kraliçenin kendisi. Eski serüven arkadaşı, ilk yolculuğunun yönlendiricisi...

Çevrede dövüşmeye hazır askerler beliriyor ama egemen, bu kanncanın onun koruması altında olduğunu bildiren küçük bir koku yayıyor.

Kraliçe Chli-pou-ni, "Beni takip et," diyor.

25. OLAYLAR KARMAŞIKLAŞIYOR ^

Ses ısrara oluyor. - Beni izleyin lütfen.

Neonların çiğ ışığının altında çift sıra halinde ölüler diziliydi. Her birinin ayak başparmağmdan bir etiket sarkıyordu. Salon bir eter ve sonsuzluk kokusu yayıyordu. Fontainebleau Morgu. Adli tıp doktoru: - Buradan komiser, dedi.

Bazıları plastik bir kılıfın alfana yerleştirilmiş, diğerleri beyaz bir çarşafla örtülmüş cesetlerin arasında ilerlediler. Her etiket b.r ısırn ve yatanın ölüm tarihi ve şartlannı belirten bilgileri içeriyordu: 15 Mart, sokakta bıçak darbeleriyle öldürülmüş; 3 Nisan, bir otobüs tarafından ezilmiş; 5 Mayıs, pencereden atlayarak intihar...

Levhalan sırasıyla Sebastien, Pierre ve Antome Saltaya ait ol-duklannı gösteren üç ayak başparmağının önünde durdular. Melies sabırsızlıktan duramıyordu.

- Neden öldüklerini buldunuz mu?

- Az çok... Güçlü bir duygudan. Hatta çok kuvvetli olduğunu söyleyebilirim.

- Korku mu?

- Olabilir. Ya da şaşkınlık. Her durumda, hızı azalan bir stres. Şu kâğıttaki gözlemlere bakın: Her üçünün de kanındaki adrenalin oranı normalin on katı.

Melies kendi kendine gazetecinin haklı olduğunu söyledi.

- Yani korkudan öldüler...

- Kesin değil çünkü bu ölümlerin tek nedeni duygusal şok değil. Gelin bak.n.

(Aydınlık bir masanın üstüne bir radyografi

yerleştirdi.) Radyografide vücutlarında çok miktarda deşik olduğunu gözlemledik.

- Bunlara ne yol açmış olabilir?

- Bir zehir. Kesinlikle bir zehir fakat yeni bir tür zehir. Örneğin, siyanürle sadece büyük çapta bir doku bozukluğu gözlemlenir. Oysa bu olayda sayılan çok.

- Peki, sizin tanınız nedir doktor?

- Bu size şaşırtıcı görünebilir. Bence önce zorlu bir duygusal şoktan öldüler ve sonra aynı derecede ölümcül mide ve bağırsak kanaması geçirdiler.

Beyaz önlüklü adam notlannı düzenledi ve Melies'e elini uzattı.

- Bir soru daha doktor. Siz, sizi ne korkutur? Doktor içini çekti.

- Oh, ben! O kadar çok şey gördüm ki... Artık hiçbir şey beni gerçekten etkilemiyor.

Komiser Melies izin istedi ve çikletini çiğneyerek, girdiğinden daha şaşkın bir halde morgdan aynldı. Artık zorlu bir olay üzerinde olduğunu biliyordu.

26. ANSĐKLOPEDĐ

BAŞARI: Karıncalar, Dünya gezegeninin bütün temsilcileri içinde en başarılı olanlar. Birçok ekolojik muziplik rekoruna sahipler. Ekvator ormanlarında, Avrupa ormanlarında, dağlarda, uçurumlarda, okyanusların plajlarında, volkanların çevresinde ve Đnsan barınaklarının Đçinde olduğu kadar kutup çemberlerinin sınır uçlarındaki çöl gibi steplerde de karınca bulunur. Aşın bir uyum örneği: 60 °C'ye kadar yükselebilen Sahra Çölü'nün sıcaklığına dlrenebilmek Đçin "cataglyphis" denen karınca türü benzersiz hayatta kalma teknikleri bulmuştur. Kaynar sıcaklıktaki yerde kendini yakmamak için ala ayağından sadece Đkisini kullanarak seke seke yürür. Nemliliğini kaybetmemek ve susuz kalmamak Đçin soluğunu tutar. Karıncalardan bağışık bir kilometre toprak parçası yoktur.

Karınca

düny» yüzeyinde en çok şehir ve köy kuran bireydir. Karınca, bütün düşmanlarına ve bütün Iküm olaylarına uyum sağlamayı bilmiştir: Yağmur, sıcaklık, kuraklık, soğuk, nem, rüzgâr. Kısa zaman önce yapılan araştırmalar dünya yüzeyindeki hayvanların ve Amazon Ormanının üçte birinin kanncalar ve termitlerden oluştuğunu gösterdi. Ve bu oranın içinde de bir termite sekiz karınca düşüyor.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit II.

27. KRALĐÇELĐK KAVUŞMALARI

Yassı kafalı kapıcılar onlara yol vermek için açılıyorlar. Şimdi yasak sitenin ağaç koridorlarında yan yana yürüyorlar: 103683., bir yıldan uzun bir süre önce Bel-o-kan'a karşı son hücuma katılan asker ve o zamandan beri ona hiç kendinden haber vermeyen kraliçesi. Eski ortaklıklannı unuttu mu?

Kraliçelik odasına giriyorlar. Chli-pou-ni annesinin mekânını kestane kabuğunun iç duvanndan çıkan güzel bir kadifeyle döşeyerek yeniden düzenlemişti. Salonun ortasında şaşkına çeviren bir görüntü: Kendi anneleri Belo-kiu-kiuni'nin içi boşaltılmış ve yarı saydam vücudu!

Kannca tarihinde şüphesiz ilk kez bir kraliçe sürekli olarak kendisini doğuranın korunmuş cesedinin yanında yaşıyor. Hatta bu, savaş açıp yendiği kraliçe.

Chli-pou-ni ve 103683. kusursuz bir oval olan odanın tam olarak ortasına yerleşiyorlar. Sonunda duyargalannı yaklaştınyorlar.

Egemen, "Karşılaşmamız beklenmedik bir şey değil," diyor. Seçkin savaşçısını uzun süredir anyordu. Ona gereksinimi var. Parmaklara karşı büyük bir sefer düzenlemek, dünyanın doğu kıyısının ötesinde inşa ettikleri bütün yuvaları yok etmek istiyor. 103683. kızıl kannca ordusuna Parmakların ülkesine doğru rehberlik etmek için en uygun kişi.

Asiler doğru söylemişlerdi. Chli-pou-ni gerçekten Parmaklara Itarşı büyük bir savaş başlatmak istiyor.

103683. duraksıyor. Elbette, Doğu'ya doğru gitme isteğiyle yanıp tutuşuyor. Ama artık, vücudunun içine işlemiş olan ve her an yeniden ortaya gkmakla tehdit eden o korku da var. Parmakların korkusu.

Serüvenini izleyen bütün kış uykusu boyunca düşünde sadece Parmakları, küçük avlatmış gibi siteleri yıkan dev pembe yuvarlakları görmüştü! i 03683. defalarca duyargalan nemli zorlu uyanışlar yaşamıştı.

Kraliçe, "Ne oluyor?" diye soruyor.

"Dünyanın kıyısından ötede yaşayan Parmaklardan korkuyorum."

"Korku nedir?"

"Üstesinden gelemeyeceğin durumlarda bulunmama arzusu."

Bundan sonra Chli-pou-ni ona Anne'nin feromonlannı okurken bu sözcüğü anımsatan bir şey keşfettiğini anlatıyor. "Korku." Bu feromon, bireyler birbirlerini anlayamadıklarında birbirlerinden korktuklannı açıklıyordu.

Ve Belo-kiu-kiuni'ye göre diğerine duyulan korku yenildiğinde olanaksız görülen pek çok şey tamamen gerçekleştirilebilir hale gelecek.

103683. bu cümlede eski kraliçe için değerli olan özlü söz türünü tanıyor. Chli-pou-ni sağ duyargasının hafif bir hareketiyle soruyor: "Korku asker karıncayı bu seferi yönetmek için yeteneksiz mi kılacak?"

"Hayır. Merak korkudan daha güçlü."

Chli-pou-ni rahatlıyor. Geçen yılkı serüven arkadaşının deneyimi olmadan sefer kötü başlayacaktı.

"Sence dünyadaki bütün Parmaklan öldürmek için kaç asker gerekli?"

"Dünyadaki bütün Parmaklan öldürmemi mi istiyorsun?"

Evet. Açıkça Chli-pou-ni bunu istiyor. Parmaklar yok edilmeli, dünyadan kökleri kazınmalı. Ne kadar aptal dev asalaklar. Sinirleniyor, duyargalarını katlayıp açıyor. Đsrar ediyor.- Parmaklar, sadece

karıncalar için değil, bütün hayvanlar, bütün bitkiler, bütün mineraller için bir tehlike oluşturuyor. Bunu biliyor, bunu hissediyor. Davasının doğruluğundan emin.

103683. ona itaat edecek. Hızlı bir tahmin yapmaya koyuluyor. Tek bir Parmağın hakkından gelmek için en az beş milyon iyi eğitimli asker gerek. Ve şundan emin, Dünya'da en az... En az dört sürü ya da yirmi Parmak varl "Yüz milyon asker ancak yeter."

103683. hiçbir şeyin yetişmediği uçsuz bucaksız siyah kurdeleyi yeniden görüyor.

Ve titreşimlerle hidrokarbür dumanlarının gürültü patırtısı içinde bir anda en ince yapraklar gibi yassılaşan bütün kâşifleri.

Doğu dünyasının kıyısı aynı zamanda bu. Kraliçe Chli-pou-ni kısa bir sessizliğin hakim olmasına izin veriyor. Zifaf odası boyunca birkaç adım atıyor, çenesinin ucuyla buğday badıçlannı ısınyor. Sonunda, ne söyleyeceğini bularak duyargaları aşağıda, bu seferin gerekliliği hakkında ikna etmek için birçok karıncayla konuştuğunu söylüyor. Hiçbir siyasi otoritesi yok. O öneriler sunuyor. Topluluk karar veriyor. Hem bütün kız kardeşleri onun bakış açısını paylaşmıyorlar. Cüce karıncalar ve termitlerle yeni savaşlar başlayacağından korkuyorlar. Bu seferin Federas-yon'u savunmasız bırakmasını istemiyorlar.

Chli-pou-ni birçok kışkırtıcı kanncayla konuştu. Onlar çok çaba gösterdiler, kraliçe de. Hep birlikte bir sayıya ulaştılar. Bu sayı seksen bin.

"Seksen bin alay mı?"

Hayır, seksen bin asker. Onu ilgilendirdiği kadanyla Chli-pou-ni bu rakamın fazlasıyla yeteceğini düşünüyor. Eğer 103683. bunu gerçekten çok az

buluyorsa kraliçe yüz ya da iki yüz asker daha ayartmak için biraz daha uyana çaba göstermeye razı oluyor, Fakat bu elde edebileceği en yüksek rakam!

103683. düşünüyor. Kraliçe bu işin büyüklüğünün farkında değil. Yeryüzündeki bütün Parmaklarla karşılaşmak için seksen bin asker, bu çılgınlık!

78

Fakat bitmez tükenmez merakı ona kılavuzluk ediyor. Böylesine değerli bir fırsat nasıl kaçınlabilir? Kendini rahatlatmanın yollarını arıyor. Her şey düşünülürse, seksen bin askerle emrinde önemli bir keşif grubu olacak. Biraz gözü peklik ve işte! Tabii ki bütün Parmakları öldürmeyi başaramayacak ama onlann kim olduklannı ve nasıl işlediklerini çok daha iyi bilecek.

Seksen bin asker tamam. Gene de 103683. iki soru sormayı dileyecekti. Bu sefer neden? Ana Belo-kiu-kiuni onlara bu kadar saygı duyarken Parmaklara duyulan bütün bu hınç neden?

Kraliçe salonun dibine açılan bir koridora doğru yöneliyor.

"Gel. Seni Kimyasal Kütüphane'yi ziyarete götüreyim."

28. LAETTTIA NEREDEYSE GÖRÜNÜYOR

Oda gürültülü, dumanlı, masalar, sandalyeler ve kahve makineleriyle doluydu.

Klavyeler tıkırdıyor, sıralann üstüne uzanmış olan sokak serserileri sövüp sayıyor, hücrelerinin demirlerini kavramış adamlar bu işin böyle olmadığını ve avukatlanna telefon etmek istediklerini söylüyorlardı. Bir panoda aranan suçlulann resimleri ve her biri için yakalandığında verilecek ödül gösteriliyordu. Bir insanın vücudunda toplam ticari değeri yetmiş beş bin franka yaklaşan organik ürünler (böbrekler, kalp, hormonlar, kan damarlan, çeşitli sıvılar) barındırdığı düşünülecek olursa bunlar oldukça alçakgönüllü rakamlardı.

Laetitia VVells komiserlikte belirdiğinde birçok gözün bakışlan ona doğru yöneldi. Her zaman bu etkiyi yaratıyordu.

- Komiser Melies'in bürosu nerede acaba?

Üniformalı bir küçük memur ona yolu göstermeden önce incelemek üzere çağrı belgesini talep etti:

- Buradan, dipte, tuvaletlerden önce.

- Teşekkür ederim.

Laetitia kapıdan geçerken Komiser Melies kalbinde bir sıkışma hissetti.

79

- Komiser Melies'i anyorum.

- Benim.

Bir el işaretiyle onu oturmaya davet etti.

Kendine gelemiyordu. Hayatında asla, asla bu kadar güzel bir kız görmemişti.

Yakında ya da eskiden olan fetihlerinden hiçbiri o-nun tırnağı bile olamazdı.

Đlk anda insanı çarpan şey açık menekşe rengi gözleriydi. Sor-ra Meryem Ana tablosu gibi yüzü, ince vücudu ve yayılan kokç-u geliyordu. Bir kimyacı bu kokuyu bileşimi Pirene misk keçisinin keskin kokusundan gelen bey armudu, buğday, mandalina, galok-sit, sandal ağacı kanşımı olarak analiz ederdi. Fakat

]acques Meii-es bu kokuyu derin bir zevkle içine çekmekten fazlasını yapamıyordu.

Sözcükleri anlamadan önce kendini onun sesini dinlemeye bıraktı. Ne demişti?

Kendini toparlamak için çaba gösterdi. Bu kadar çok görsel, kokusal ve işitsel bilgi beynini doyuruyordu!

Sonunda mırıldandı:

- Geldiğiniz için teşekkür ederim.

- Fakat, bu konuda bu kadar ketum olmanıza rağmen bu görüşmeyi kabul ettiğiniz için minnettarım.

- Hayır, hayır, size çok şey borçluyum. Bu olayda gözlerimi siz açtınız. Sizi kabul etmem sadece adaletti.

- Mükemmel. Đyi karakterlisiniz. Konuşmamızı kaydedebilir miyim?

- Nasıl isterseniz.

Melies konuşuyordu. Sıradan sözcükler söylüyordu fakat genç kadının beyaz yüzü, Louise Brooks modeli kesilmiş kâküllü simsiyah saçlan, gkık elmacık kemiklerinin üzerindeki uzun, çekik, menekşe rengi gözleri tarafından hipnotize edilmiş

gibiydi. Genç kadının etli dudaklarında belli belirsiz pembe bir ruj vardı.

Parlak kırmızı renkteki elbisesi kesin olarak çok şık bir terzinin imzasını taşıyordu. Mücevherleri, bakımı, ondaki her şey yüksek sınıfını gösteriyordu.

- Sigara içebilir miyim?

/V\elies evet' anlamında bir işaret yaptı, bir kül tablası uzattı ve Wetitia oymalı, küçük bir ağızlık çıkardı. Sigarayı yakö ve afyon kokulu mavi bir duman üfledi. Sonra çantasından bir not defteri aldı ve Melies'e sorular sormaya koyuldu.-

- Sonunda bir otopsi yapılmasını istediğinizi öğrendim. Bu doğru mu?

Melies başıyla onayladı.

- Otopsiden çıkan sonuç ne?

- Korku artı zehir. Bir şekilde her ikimiz de hakirydık. Ben otopsilerin her derde deva olmadıklarını düşünüyorum. Bize her şeyi açı klayam azlar.

- Kan analizi bir zehir izi ortaya çıkardı mı?

- Olumsuz. Fakat bu hiçbir şey ifade etmiyor, ortaya çıkarılamayan zehirler var. '"-

- Cinayet yerinde ipuçlan buldunuz mu?

- Hiç ipucu yok.

- Kapı kilitlerinde zorlama izleri?

- En ufak bir zorlama izi yok.

- Cinayet nedeni konusunda bir fikriniz var mı?

- Daha önce ajansın resmi yazısında belirttiğim gibi, Sebastien Salta kumarda çok para kaybediyormuş.

- Bu olayla ilgili kişisel kanaatiniz ne? Melies iç çekti:

- Artık hiçbir kanaatim yok... Fakat ben de size birkaç soru sorabilir miyim?

Psikiyatrlann yakınında araştırma yapmışsınız, öyle mi? Menekşe rengi göz bebeklerindeki şaşkınlığı okudu.

- Aferin, iyi bilgi edinmişsiniz!

- Bu benim mesleğim. Üç kişiyi öldürecek kadar çok korkutabilecek şeyin ne olduğunu buldunuz mu?

Laetitia tereddüt etti: • ¦- Ben gazeteciyim. Mesleğim polisten bilgi toplamayı gerektiriyor, bilgi vermeyi değil.

- Pekiyi, bunun basit bir alışveriş olacağını varsayalım. Ama bunu kabul etmeye mecbur değilsiniz elbette.

81

Laetitia, biri diğerinin üstünde duran ipek çoraplı ince bacakla-

nnı çözdü.

- Sizi ne korkutur komiser? (Kül tablasına sigarasının külünü dökmek için eğilirken aşağıdan gözlerini ona dikti.) Hayır, yanıt vermeyin. Bu çok özel bir soru. Sorum neredeyse densizceydi. Korku öyle karmaşık bir duygu ki... Mağara adamlarının ilk duygusu. Korku, çok eski ve çok güçlü bir şey. Düş gücümüzün içinde kök salıyor, bu yüzden onu denetleyemiyoruz.

Sigarasını söndürmeden önce büyük duman dalgaları üfledi. Sonra başını kaldırdı ve Nlelies'e gülümsedi:

- Komiser, bizim boyumuzda bir bilmeceyle karşı karşıya olduğumuzu düşünüyorum.

O yazıyı yazdım çünkü sizin, bu olayın kaçıp gitmesine izin vereceğinizden korkuyordum. (Teybini durdurdu.) Komiser, bana daha önce bilmediğim hiçbir şey söylemedi-niz. Ben size bir şey öğreteceğim. (Yerinden kalkmıştı biie.) Bu Salta olayı düşündüğünüzden çok daha ilginç. Çok yakında yeniden depreşecek. Melies sıçradı:

- Bu konuda ne biliyorsunuz?

Laetitia güzel dudaklannda gizemli bir gülümseyişle menekşe rengi gözlerini kıstı;

- Küçük parmağım...

Sonra aslangillerden bir hayvanın esnekliğiyle çabucak gözden kayboldu.

s

29. ATEŞĐ ELDE ETME ÇABALARĐ

103683. Kimyasal Kütüphane'ye hiç gitmemişti. Burası gerçekten hayranlık uyandıran bir yer. Yaşayan sıvılarla dolu yumurtalar görüş alanının dışına kadar uzanıyorlar. Her biri tanıklıklar, tarifler, benzersiz düşünceler içeriyor.

Đki sütun arasında ilerlerken Chli-pou-ni anlatıyor. Ana Beio-kiu-kiuni'nin Belo-kan'ın yasak sitesini elinde bulundurduğu zamanlarda yeraltındaki Parmaklarla iletişim kurduğunu keşfetmişti-82

Ananın etkisi Parmaklar tararından hiçe indirilmişti. Onların tamamen ayn bir uygarlık oluşturduklarını düşünüyordu. Onlan besliyor ve karşılığında onlar da ona garip şeyler öğretiyorlardı. Örneğin, tekerlek.

Kraliçe Belo-kiu-kiuni için Parmaklar yararlı hayvanlardı. Ne kadar yanılıyordul Chli-pou-ni'nin artık bu konuda kanıtı var. Bütün tanıklıklar birbirini tutuyor; Bel-o-kan'ı ateşe veren ve böylece onlan anlamak isteyen tek kraliçe olan Belo-kiu-kiuni'yi öldürenler Parmaklar.

Üzücü gerçek şu, onların uygarlığı ateşe dayanıyor. Chii-pou-ni bu yüzden bir daha onlarla konuşmak, onlan beslemek istemedi. Bu yüzden granit tavandaki geçidi kapatarak mühürledi. Bu yüzden onlan yeryüzünden silmek istiyor.

Gittikçe artan sayıdaki keşif raporlan aynı şeyin altını çiziyorlar.-Parmaklar ateşler yakıyorlar, ateşle oynuyorlar, ateşin yardımıyla nesneler üretiyorlar.

Kanncalar bu çılgınlıkların sürüp gitmesine izin veremezler. Bu, doğruca kıyamete gitmek olur. Bel-o-kan'ın başına gelen şey bunu kanıtladı.

Ateş!... 103683. bir iğrenme hareketi yapıyor. Chli-pou-ni'nin saplantısını şimdi daha iyi anlıyor, Bütün kanncalar ateşin ne olduğunu bilirler. Eskiden onlar da bu elementi keşfetmişlerdi. Aynı insanlar gibi: Tesadüfen. Küçük bir ağaca yıldınm düşmüştü. Alev alan ince bir dal otlann arasına düştü. Bir kannca, çevresindeki her şeyi karartan bu güneş parçasını daha iyi görmek için yaklaştı.

Karıncalar alışılmamış her şeyi yuvalarına götürmeye çalışırlar. Bu ilk deneme başarısızlıkla sonuçlandı. Bunu izleyen denemeler de. Alev düzenli olarak yolda sönüyordu. Sonra, her seferinde daha uzun ince dallar ala ala,

iyi düşünen bir iz sürücü karınca birini yuvasının yakınlarına kadar getirmeyi başardı. Güneş

parçalannı taşımanın mümkün olduğunu göstermişti. Kız kardeşleri onu kutladılar.

Ne harika bir şey, ateşi Ateş enerji, ışık, sıcaklık getiriyordu. Ve ne güzel renkler! Kırmızı, san, beyaz ve hatta mavi.

Bu olalı çok uzun zaman olmamıştı, neredeyse elli milyon yıl. Sosyal böceklerde bu olay hâlâ hatırlanır.

83

Sorun: Alev hiçbir zaman sürekli olmuyordu. Bu yüzden yeniden yıldırım düşmesini beklemek gerekiyordu ve ne yazık ki(!) yıldırım, çoğunlukla ateşi söndüren bir yağmur eşliğinde geliyordu.

O zaman, yanan hazinesini daha iyi korumak için bir karınca onu ince dallardan oluşan sitesine getirmeyi düşündü. Felaket getiren bir girişim! Ateş elbette daha uzun süre dayandı ama anında dalların kubbesini yakarak, binlerce yumurta, işçi ve askerin ölümüne yol açarak.

Yenilikçi karıncayı hiç kimse kutlamadı. Ama aslında ateşi elde etme çabaları yeni başlıyordu. Karıncalar böyledir. Her zaman çözümlerin en kötüsünden başlarlar ve birbirini takip eden ayarlamalarla en doğru çözüme ulaşırlar.

Kanncalar bu konuda uzun süre çalıştılar. Chli-pou-ni, bu çalışmalann saklandığı bellek feromonunu açarak yayıyor.

Önce ateşin çok bulaşıcı olduğu fark edildi. Alev alarak tutuşmak için ona biraz yaklaşmak yetiyordu. Aynı zamanda, çelişkili bir biçimde, çok hassastı. Bir kelebeğin basit bir kanat çırpmasıyla ondan havada kaybolan siyah bir dumandan başka bir şey kalmıyordu. Karıncalar için bir ateşi söndürmek istiyorlarsa en kolay yol üzerine yoğunluğu az formikasit fışkırtmaktı. Her türlü iş yapan haberci karıncalar alevlerin üstüne çok

güçlü bir asit fışkırttıklarında hızla alevli gaz saçan nesnelere, sonra da yaşayan fenerlere dönüştüler.

Daha sonra, bundan yedi yüz elli bin yıl önce, kanncalar ne olursa olsun her şeyi denerken (bu onlann bilim şeklidir), gene rastlantıyla yıldınmı beklemeden ateş "yakılabileceğini" keşfettiler. Đki çok kuru yaprağı birbirine sürten bir işçi karınca bunların bir duman çıkardıklannı, sonra alev aldıklannı gördü.

Deney yeniden yapıldı ve incelendi. Artık karıncalar istedikleri anda ateş

yakmayı biliyorlardı.

Bu güzel keşfi bir esenlik dönemi izledi. Her yuva neredeyse her gün yeni uygulamalar buluyordu. Ateş çok rahatsız edici ağaçları yok ediyor, en katı maddeleri ufalıyor, kış uykusundan uyanıldığında enerjileri canlandınyor, bazı hastalıklan iyileştiriyor ve genelde eşyaların rengini güzelleştiriyordu.

Bu coşku, ateşin önüne geçilmez bir biçimde askeri amaçlarla kullanılmaya başlanmasıyla azalmaya başladı. Artık alev almış uzun t>ir dalla silahlanmış

dört kannca bir milyonluk bir rakip siteyi varım saatten daha kısa bir sürede ortadan kaldırabiliyordu!

Ayrıca orman yangınları da oldu. Karıncalar alevin yayılma özelliğin'

denetleyemiyorlardı. Bir şey yanmaya başladığında ateşi körüklemek için rüzgânn bir üflemesi yetiyordu ve yoğunluğu az asit fışkırtan itfaiyeci karıncalar yangını zaptedebilmek için pek (azla bir şey yapamıyorlardı.

Bir çalılık ateş alıyordu ve alevler gecikmeden bir ağaçtan diğerine geçiyordu.

Böylece bir günde artık üç yüz bin karınca değil otuz bin karınca yuvası siyahımtırak kül haline geliyordu.

Afet her şeyi kınp geçiriyordu: En büyük ağaçlan, kuşlara kadar en kocaman hayvanlan. Đşler zıvanadan çıktığında red geldi. Tamamıyla. Oybirliğiyle. Đlk günlerin neşesi artık çok uzaktı! Ateş çok tehlikeliydi. Bütün sosyal böcekler ateşi aforoz edip tabu ilan etmek konusunda anlaştılar.

Artık hiç kimse ateşe yaklaşmamalıydı. Eğer bir ağaca yıldırım düşerse emir oradan uzaklaşmaktı. Kuru küçük dallar yanmaya başlarsa onları söndürmek için çaba göstermek herkesin göreviydi. Bu bilgiler okyanusları aştı. Kısa bir sürede gezegenin bütün karıncaları, bütün böcekler ateşten kaçmaları gerektiğini ve her şeyden önemlisi ateşin efendisi olmaya çalışmamaları gerektiğini öğrendiler.

Hâlâ alevlerin içine atılan sadece birkaç küçük sinek ve kelebek cinsi kaldı.

Çünkü onlar aynı bir uyuşturucu gibi ışığa bağımlıydılar.

Diğerleri talimatları sıkı sıkıya uyguladılar. Bir yuva ya da bir birey savaş

için ateş kullanmaya kalkışırsa, büyük ve küçük, her cinsten diğerleri onu ezmek için hemen birlik oluyorlardı.

Chli-pou-ni bellek feromonunu yerine koydu.

"Parmaklar yasak silahı kullandılar ve hâlâ giriştikleri her şeyde Kullanıyorlar. Parmaklann uygarlığı bir ateş uygarlığı. Bu yüzden, onlar bütün ormanı ateşe vermeden önce bu uygarlığı yok etmeliyiz."

Kraliçe yabani bir inanç kokusu yaydı.

'03683. şaşırıp kalıyor. Chii-pou-ni'nin kendisine göre Parlaklar diğerlerinin arasında ikinci derecede önemli bir olgu

oluşturuyorlar. Onlar yeryüzünün geçici kiraalan ve tabii ki kısa süreli kiracıları. Sadece üç milyon yıldır buradalar ve şüphesiz bundan sonra uzun süre kalmayacaklar.

103683. duyargalarını temizliyor.

Normalde karıncalar çeşitli türlerin yer kabuğu üzerinde birbirleri ardından gelmelerine, onlarla uğraşmadan yaşayıp ölmelenne izin verirler. O zaman bu sefer neden?

Chli-pou-ni ısrar ediyor:

"Onlar çok tehlikeli. Onların kendi kendilerine yok olmalannı bekleyemeyiz."

103683. gözlemini söylüyor:

"Görünen o ki sitenin altında yaşayan Parmaklar var."

Eğer Chli-pou-ni Parmaklara çatmak istiyorsa neden bunlardan başlamıyor?

Kraliçe, asker kanncanın bu gizli bilgiden haberi olmasına şaşı-nyor. Sonra kendini haki. çıkanyor. Aşağıdaki Parmaklar bir tahdit oluşturmuyorlar.

Deliklerinden nasıl çıkabileceklerini bilmiyorlar. Orada sıkışıp kalmış

durumdalar. Onlan açlıktan ölmeye bırakmak yeterli, böylece sorun kendiliğinden çözülmüş olacak. Belki de şu anda artık birer cesetten başka bir şey değiller.

"Böyleyse, yazık olacak." Kraliçe duyargalarını kaldınyor.

"Neden? Sen Parmakları seviyor musun? Dünyanın kıyısına yaptığın yolculuk onlarlailetişim kurmanı mı sağladı?" Asker karınca karşılık veriyor: .

"Hayır. Fakat zooloji için yazık olacak çünkü bu dev hayvanların şekillerini ve törelerini bilmiyoruz. Sefer için de yazık olacak çünkü rakiplerimizin ne olduğunu bilmeden dünyanın ucuna doğru yola çıkmış olacağız."

Kraliçenin kafası karışıyor. Asker kannca bunu kendi yararına kullanmak için bastınyor.

"Bununla beraber bu, ne kadar büyük bir beklenmedik kazanç Evimizde, tamamen emrimizde bir Parmak Yuvası'na sahibiz, zaman neden bundan yararlanmayalım?"

86

Chll-pou-ni bunu düşünmemişti. 103683. haklı. Bu doğru, bu parmaklar onun tutsakları, kısacası aynen zooloji salonunda incelediği uyuzböcekleri gibiler.

Fındık kabuklannın içinde sıkışıp kalmış olan uyuzböcekleri onun sonsuz küçüklükteki yaşama kafesi. Mağaralarında sıkışıp kalmış olan Parmaklar ona sonsuz büyüklükte bir diğerini sunuyorlar...

Bir an, kraliçe asker kanncayı dinlemeye, Parmak Yuvası'nı soğukkanlılıkla yönetmeye, hâlâ yaşıyorlarsa son Parmaklan kurtarmaya ve hatta onlarla tekrar diyalog kurmaya hevesleniyor. Bilim

için.

Neden onlan evcilleştirip dev bineklere dönüştürmemen? Şüphesiz besin karşılığında onlara boyun eğdirilebilirdi.

Fakat birden öngörülmeyen bir şey oluyor.

Nereden çıktığı belli olmayan bir kamikaze kannca Chli-pou-ni'nin üstüne atılıyor ve boynunu vurmaya çalışıyor. 103683. kraliçeyi öldürmeye girişenin kınkanatlılar ağılından bir asi olduğunu fark ediyor. Asi kraliçeyi öldürmeyi başaramadan 103683. sıçrayarak gözü pek bir kılıç çene darbesiyle onu deviriyor.

Kraliçe telaşa kapılmıyor.

"Parmakların yapabileceklerini gör! Kaya kokulu karıncaları kendi egemenlerini öldürmeye hazır fanatiklere dönüştürdüler. Görüyor musun 103683., onlarla konuşmamamız gerek. Parmaklar diğer hayvanlar gibi değiller. Onlar çok tehlikeliler. Onların sözcükleri bile bizi öldürebilir."

Chli-pou-ni üyeleri tabanın altında çekişen Parmaklarla konuşmaya devam eden bir asi hareketinin varlığından haberdar olduğunu söylüyor. Hem böylece olanları inceliyor. Kendilerini ona adamış casuslar asi hareketinin içine sızdılar ve Parmakların yuvasından yayılan her bilgi hakkında ona bilgi veriyorlar. Chli-pou-ni 103683.'nün asilerle ilişki kurduğunu biliyor. Bunun iyi bir şey olduğunu düşünüyor. Böylece asker kannca da onunla işbirliği yapabilecek.

Yerde kraliçeyi öldürme girişiminde bulunan asi kannca son bir Şey söyleyebilmek için son kuvvetini topluyor:

"Parmaklar bizim Tannlanmızdır."

Sonra hiçbir şey. Öldü. Kraliçe cesedi kokluyor. "Tanrılar' sözcüğü ne anlama geliyor?"

103683. de kendi kendine aynı soruyu soruyor. Kraliçe defalarca Parmaklan öldürmenin, hepsini yok etmenin gittikçe daha acil bir iş haline geldiğini tekrarlayarak kraliçelik odasını arşınlıyor. Bu önemli işi başarmak için deneyimli askerine güveniyor.

Çok iyi. 103683.'nün bölüklerini toplamak için iki güne gereksinimi var. Sonra ileri. Dünyanın bütün Parmaklarına hücum! A

30. TANRISAL BĐLDĐRĐ

"Sunduklarınızı arttırın,

Hayatlarınızı tehlikeye atın, kendinizi kurban edin, Parmaklar kraliçeden ya da yumurtalardan daha önemlidir. Parmakların her yerde ve çok güçlü olduklarını unutmayın.

Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar Tanrıdırlar. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar büyüktürler.

Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar güçlüdürler. Gerçek budurl"

Bu bildirinin yazarı diğerleri onu fark etmeden makinenin yanından uzaklaştı.

31. ĐKĐNCĐ DARBE

Caroline Nogard aile yemeklerini sevmiyordu. "Eser'Mni yeniden ele alabilmek için bu yemeğin bitmesini sabırsızlıkla bekliyordu.

Çevresinde el kol hareketleri yapılıyor, gevezelik ediliyor, yemekler elden eie geçiriliyor, çiğneniyor, onun çılgınca alay ettiği sorunlar hakkında tartışılıyordu.

88

- Ne sıcak! dedi annesi. Babası tamamladı:

- Televizyonda meteorolojideki adam yılın sıcak günlerinin yeni başladığını söyledi. Öyle görünüyor ki bu durum XX. yüzyılın sonundaki kirlilikten kaynaklanıyor. Kız kardeşi konuşmaya cüret

etti:

- Bu Papy'nin hatası. Onun zamanında, 90'lı yıllarda, çevre ölçüsüzce kirletiliyordu. Bütün onun neslinden olanlann mahkemelerde yargılanması gerekirdi.

Masada sadece dört kişiydiler fakat diğer üçü Caroline No-gard'ı bezdirmeye yetiyordu. Annesi ona döndü:

- Biraz sonra sinemaya gidiyoruz. Gelmek ister misin Caro?

- Hayır, teşekkür ederim anne! Evde işim var.

- Akşamın sekizinde mi?

- Evet. Ve çok önemli bir iş.

- Sen bilirsin. Eğer bizimle oyalanıp dinlenmekten çok olağana aykırı saatlerde çalışmak için yalnız kalmayı tercih ediyorsan, bu senin en doğal

hakkın...

En sonunda onlann arkasından kapıyı iki kez kilitlediğinde Caroline Nogard artık sabırsızlıktan duramıyordu. Hemen koşup valizi buldu, taneciklerle dolu cam küreyi çıkardı, içindekileri ısınması için Bunsen ocağın üzerine koydu, metal bir kaba boşalttı.

Böylece koyu renk bir püre elde etti. Bu kanşımdan önce bir koku yayıldı, sonra yerini sırasıyla gri bir dumana, önce dumanın bulandırdığı bir aleve, sonunda saf ve temiz, güzel bir aleve bıraktı.

Yöntem şüphesiz biraz ilkeldi ama bu aşamada başka bir yöntem yoktu. Kapının zili çalındığında Caroline Nogard memnuniyetle eserini inceliyordu.

Kapıyı açtı. Karşısında kızıl, neredeyse kırmızı sakallı bir adam vardı.

Maximilien MacHarious tasmalarını tuttuğu iki tazıya yatmalarını emretti ve merhaba bile demeden sordu:

- Hazır mı?

- Evet, son işlemleri evde bitirdim ama temel uygulamalar la-boratuvarda yapılmıştı.

89

- Mükemmel. Sorun gkmadı mı?

- En küçük bir sorun bile olmadı.

- Hiç kimsenin bundan haberi yok, değil mi?

- Hiç kimsenin.

Caroline Nogard aşı boyası rengini alan sıcak maddeyi kalın bir jişeye boşalttı ve şişeyi adama uzattı.

- Her şeyle ben ilgileniyorum. Siz şimdi dinlenebilirsiniz, dedi adam.

- Görüşmek üzere.

Maximilien MacHarious bir suç ortaklığı işareti yaparak iki tazı-sıyla birlikte asansörde gözden kayboldu.

Tekrar yalnız kalan Caroline Nogard üstünden ağır bir yükün kalkmış olduğunu hissetti. Şimdi hiçbir şeyin onlan durduramayacağını düşündü. Diğer bir sürü kişinin başansız olduğu şeyde başarılı olacaklardı.

Kendine soğuk bir bira açtı ve yavaşça yudumladı. Sonra pembe bir sabahlık giymek için iş önlüğünü gkardı. Kollardan birinde kare biçiminde küçük bir yırtık olduğunu fark etti. Bunu onarmak çok fazla zamanını almazdı. Đp ve bir dikiş iğnesi aldı ve televizyonun önüne yerleşti.

"Düşünce Tuzağı" programının saatiydi. Caroline Nogard televizyonu açtı.

Televizyon.

Orta halli Fransız tavırlan ve çözümlerini ya da onlara ulaşmak için izlediği mantık sürecini anlattığı sıradaki gerçek utangaçlığıyla Madam Ramirez hâlâ oradaydı. Sunucu alışılmış numarasını yapıyordu:

- Ne demek bulamadınız? Bu tabloyu iyice inceleyin ve izleyicilere bu rakamların size ne düşündürdüğünü söyleyin.

- Şey, biliyorsunuz, sorun gerçekten şaşırtıcı. Bu, basit birlikten başlayan ve çok daha karmaşık bir şeye yönelerek ilerleyen bir üçgen sayı dizisi.

- Aferin Madam Ramirez! Bu yolda ilerleyin, bulacaksınız!

- Başta "bir" sayısı var. Sanki... Sanki neredeyse...

90

- Đzleyiciler sizi dinliyorlar, Madam Ramirez! Salondaki konuklar da sizi cesaretlendirecekler.

Artan alkışlar.

- Haydi Madam Ramirez! Sanki neredeyse ne?

- Kutsal bir yazı. 1 bölünüyor ve iki sayı veriyor ve onlar da dört sayı veriyorlar. Bu biraz...

- Bu biraz ne?

- Bir doğumun öncü belirtisi gibi. Başlangıçtaki yumurta önce ikiye bölünüyor, sonra dörde, sonra iş biraz daha karmaşıklaşıyor. Sezgisel olarak bu tablo bana bir doğumu, ortaya çıkan ve sonra yayılan bir yaratığı düşündürüyor. Bu oldukça metafizik bir şey.

- Doğru Madam Ramirez, tamamen öyle. Size ne kadar büyük bir bilmecenin çözümünü emanet ettik! Sizin kavrayışınıza ve seyircilerin candan alkışına yakışan bir bilmece.

Alkışlar.

Sunucu heyecanlı bekleyişi besledi:

- Peki, bu sayı dizisini düzenleyen kural ne? Bu doğumun düzeni ne Madam Ramirez?

Yarışmacının yüzünde canı sıkkın bir ifade belirdi.

- Bulamıyorum... Hımm, joker hakkımı kullanıyorum.

Bir hayal kırıklığı mırıltısı salonu dolaştı. Madam Ramirez ilk kez hata yapıyordu.

- Jokerlerinizden birini yakmak istediğinizden emin misiniz Madam Ramirez?

- Başka ne yapabilirim?

- Bu kadar güzel, yanlışsız bir ilerlemeden sonra ne kadar yazık Madam Ramirez...

- Bu bilmece oldukça özel. Gecikmeye değer. Sonuç olarak bana yardım etmeniz için joker istiyorum.

- Çok iyi. Size bir ilk cümle vermiştik: "Ne kadar zekiysek bulma şansımız o kadar azdır." Đkincisi: "Bildiğimiz her şeyi unutmak gerekir." Yanşmacının canı sıkılmış bir hali vardı

- Peki, bu ne demek?

- Ah! Bunu bulmak sizin işiniz Madam Ramirez. Size yardım etmek için şunu söyleyebilirim: Bir psikanalizde olduğu gibi

91

I' ı

kafanızın içinde bir U dönüşü yapmanız gerekiyor. Basitleştirin. Mantık düzenleri ve önceden oluşmuş düşüncelerin yerine boşluğu yerleştirin.

- Kolay değil. Benden düşünceyle düşünceyi yok etmemi istiyorsunuz!

- Ah! Đşte bu yüzden programımızın adı "Düşünce... Salondakiler koro halinde:

- ...Tuzağı!" diye devam ettiler. Madam Ramirez kaşlannı ç*;,» rak iç çekti.

Sunucu yardımsever hareket yaptı. *

- Jokerinizle tabloda ek bir sıraya hakkınız var. Keçeli kalemi aldı ve yazdı: 1

1 1

2 1 12 11

111221 3 12211

Sonra ekledi:

13 112221

Madam Ramirez'in üzüntüden yıkılmış yüzü yakın plan gösterildi. Yanşmacı gözlerini kırptı. Sanki erikli bir pastanın tarifiymiş gibi "bir'ler, "ikfler,

"üç"ler mınldandı. Özellikle "üç"lerin oranına dikkat etmeli. Bunun Đcarşılığında "bir"ler konusunda cimrilik edilmemeli.

- Evet, Madam Ramirez, şimdi daha iyi gidiyor mu?

Đyice yoğunlaşmış olan Madam Ramirez yanıt vermedi ve "bu sefer sanırım bulacağım" anlamına gelen bir "hımmm" homurdandı. Sunucu onun yoğunlaşmasına saygısızlık etmedi.

- Umarım siz de yeni sıramızı özenle not ettiniz sevgili izleyiciler. Öyleyse yarın görüşmek üzere, eğer isterseniz!

Alkışlar. Bitiş jeneriği. Trompetler, trompetler ve çeşitli çığlıklar. Caroline Nogard televizyonu kapattı. Sanki hafif bir gürültü duyar gibi olmuştu. Dikişini bitirdi. Mükemmel, artık o çirkin küçük

Çelikten en küçük bir iz bile görünmüyordu. Đpi ve makası yerlerine koydu-Yeniden bir kâğıt buruşması sesi duydu.

Ses banyodan geliyordu. Bu bir sıçan olamazdı. Sıçan döşemece koşarken böyle bir ses çıkaramazdı. O zaman, bir, bir sürü hır-sız.-- Banyoda ne yapıyorlardı?

Ne olursa olsun, gidip konsoldan babasının benzer durumlan öngörerek sakladığı 6

mm. kalibrelik küçük tabancayı aldı. Eve gizlice gireni ya da girenleri aldatarak yakalamak için yeniden televizyonu açtı, sesini yükseltti ve parmaklarının ucuna basarak banyoya yöneldi.

Bir grup "rap'çi isyanlannı haykınyorlardı. "Evlerinizi, dükkânlarınızı, her şeyi, her şeyi, her şeyi yakacağız, her şeyi, her şeyi, her şeyi..."

Caroline Nogard, tabancasını Amerikan dizilerinde gördüğü gibi iki eliyle sımsıkı tutarak kapıya yaslandı.

Kimse yoktu, bununla beraber gürültü oradaydı ve duş perdesinin arkasında ses gittikçe yükseliyordu. Genç kadın kuru bir hareketle perdeyi çekti.

Önce olayı daha iyi anlamak için ilerledi. Sonra dehşete kapılarak çığlık attı, şarjöründeki tüm kurşunlan boş yere boşalttı. Hızlı hızlı soluyarak geriledi ve ayağıyla kapıyı kapadı. Şans eseri anahtar dış taraftaydı. Kapıyı anahtarı iki kez çevirerek kilitledi ve isteri krizinin eşiğinde bekledi.

"O şey" kapıyı geçmeyecekti herhalde!

Ama geçiyordu. Ve hatta kovalıyordu.

Caroline Nogard inledi, koştu, biblolar alıp arkasına attı. Ayaklarıyla, yumruklanyla vurdu. Fakat böyle bir düşmanın karşısında ne yapabilirdi?

* 32. ŞAŞILACAK ŞEYLER

Baldır kemiğinin tarağıyla kafasını temizliyor. 103683. artık olayın neresinde olduğunu bilmiyor.

Parmaklardan korkuyor ve ... görevi hepsini öldürmek. Asilerin davasına inanmaya başlıyordu ve ... ona ihanet etmesi gerek. Yirmi kaşifle dünyanın kıyısına ulaştı ve... şimdi ona seksen bin öneriliyor, o, bu rakamı son derece az buluyor.

Fakat onu her şeyden çok düşündüren şey asi hareketinin kendisi. Düşünen serüvencilerle birlik olduğunu düşünmüştü ve işte, sürekli hiçbir anlama gelmeyen şu "Tannlar" sözcüğünü tekrarlayan yan delilerle karşı karşıya.

,

Kraliçenin davranışı bile garip. Bir kannca için çok fazla konuşuyor. Bu anormal. Bütün Parmaklan öldürmek istiyor ama kendi sitesinin altında yaşayanlan önemsemiyor. Geleceğin yabana -türlerin incelenmesinde yattığını iddia ediyor ve içlerinde en farklı ve en şaşırtıcı olanlan üzerinde deneyler yapmak için Parmak Yuva-sı'ndan yararlanmayı reddediyor.

Chli-pou-ni ona her şeyi söylemedi. Asiler de. Ona güvenmiyorlar ya da ona hükmetmeyi deniyorlar. Kendini kraliçenin, asilerin belki de ikisinin de oyuncağı gibi hissediyor.

Birden bir şey gözünde açıklığa kavuşuyor: Bu gezegendeki hiçbir kannca yuvasında hiçbir zaman böyle bir şey olmadı. Sanki Bel-o-kan'da herkes sağduyusunu kaybetti. Bireylerin tekil düşünceleri var, ruh halleri geliştiriyorlar, kısaca eskisine göre daha az kanncaiar. Mutasyon geçiriyorlar.

Asiler mutasyona uğramış bireyler.

Chli-pou-ni mutasyona uğramış biri. 103683.'nün kendisine gelince, artık kendini bağımsız bir benlik olarak düşünme eğiliminde olduğuna göre, o da kendini çok normal bir kannca gibi hissetmiyor. Bel-o-kan'a neler oluyor?

Bu soruya yanıt veremiyor. Her şeyden önce bu asileri tuhaf deyimler kullanmaya iten şeyin ne olduğunu anlamak istiyor. 'Tannlar" ne? 103683.

gergedanböceklerinin ağılına doğru yöneliyor.

33. ANSĐKLOPEDĐ

ÖLÜLERE TAPINMA: Düşünen bir uygarlığı belirten Đlk şey «ölülere tapınma"dır.

Đnsanlar cesetlerini pislikleriyle birlikte attıkları zamanlarda hayvandan başka bir şey değildiler. Onları toprağa gömmeye ya da yakmaya başladıkları gün geri dönülmez bir süreç başladı. Ölülerine emek vermek, bir öbür taraf, görünen dünyanın üstünde bir dünya olduğunu kavramaktır.

Ölülerine emek vermek hayatı Đki boyut orasında basit bir geçit gibi düşünmektir. Bütün dinsel davranışlar bu düşünceden Đleri gelir.

Đlk ölülere tapınma olayına bundan yetmiş bin yıl önce, orta paleotik çağda rastlanmıştır. O çağda bazı insan kabileleri cesetlerini 1,40 m x 0,30 m boyutianndakl çukurlara gömmeye başladılar. Kabile üyeleri ölenin yanına et parçaları, çakmak taşından nesneler ve avladıkları hayvanların kafataslannı bırakıyorlardı. Öyle görünüyor ki bu cenaze törenlerine kabilenin tamamı tarafından beraberce yenen bir yemek eşlik ediyordu.

Karıncalarda, özellikle Endonezya'da, ölümünden günler sonra bile ölen kraliçelerini beslemeye devam eden birkaç tür belirlendi. Ölü karıncadan yayılan oleik asit kokularının zorunlu olarak kraliçenin halini bildireceği düşünüldüğünde bu davranış daha da şaşırtıcıdır.

Edmond VVells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt O.

34. GÖRÜNMEZ ADAM

Komiser Jacques Melies, Caroline Nogard'ın cesedinin önünde diz çökmüştü.

Gözlerin korkudan kocaman açıldığı yüzde gene o dehşet sırıtması, o dehşete düşmüş şaşkınlık maskesi vardı. Meli-^s, Müfettiş Cahuzacq'a döndü.

- Tabi ki hiç iz yok değil mi Emile?

- Ne yazık ki öyle. Her şey yeniden başlıyor: Yara yok, silah yok, kapıda zorlama yok, ipucu yok. Aynı kalın sis perdesi!

Komiser çikletlerini gkardı.

- Kapı kilitliydi elbette.

- Üç kilit kapalı, ikisi açık. Görünen o ki öldüğü anda çelik kapının kilitlerinden birini çevirmeye çalışıyordu.

Melies sövüp saydı.-

t

- Şimdi açmak için mi kapamak için mi çalıştığını öğrenmek kalıyor. (Ellerin konumunu incelemek için eğildi.) Açmak içini diye bağırdı. Katil içerideydi ve kurban kaçmaya çalışıyordu... Buraya ilk gelen sen misin Emile?

- Her zamanki gibi.

- Sinekler var mıydı?

- Sinekler mi?

- Evet sinekler. Daha doğrusunu istersen sirke sinekleri!

- Bu, daha önce Saltalarda da aklına takılıyordu. Neden seni bu kadar ilgilendiriyor?

- Sinekler çok önemli! Bir dedektif için mükemmel bilgi kaynağıdırlar.

Öğretmenlerimden biri bütün olaylarını sadece sinekleri incelemeye dayanarak çözdüğünü iddia ediyordu.

Müfettiş şüpheci bir havayla dudak büktü. Gene yeni polis okullannda öğretilen şu değersiz şeylerden biri! Cahuzacq eski, iyi yöntemlere güveniyordu ama gene de yanıt vermeye razı oldu.

- Evet, Saltalan anımsadım ve baktım. Bu kez pencereler kapalı kaldı, eğer sinekler vardıysa hâlâ buradalar. Ama bu konu üzerinde bu kadar durmak için nasıl bir nedenin var?

- Sinekler çok önemli. Eğer sinek varsa bir yerlerde bir geçit var demektir.

Eğer yoksa daire tamamen kapalı demektir.

Komiser gözleriyle her tarafı araştırarak sonunda beyaz tavanın bir köşesinde bir sinek tespit etti. \

- Şuna bak Emile! Onu görüyor musun, yukanda? Sinek sanki gözlenmekten rahatsız olmuş gibi havalandı.

- Bize hava koridorunu gösteriyor! Đzle Emile. Pencerenin üstündeki küçük aralık, sinek oradan girmiş olmalı.

Sinek bir süre dönüp durdu sonra bir koltuğun üstüne kondu.

- Buradan sana bunun bir yeşil sinek olduğunu söyleyebilirim. Yani bir ikinci birlik sineği.

Bu jargon da neyin nesiydi? Melies açıkladı.

- Bir insan öldüğü andan itibaren sinekler ona ulaşmak için acele ederler. Ama hangi sinek olursa olsun değil ve herhangi bir zamanda değil. Sıra değişmez.

Genelde önce mavi sinekler (calyphora) gelir, birinci birliğin sinekleri. Onlar ölümü izleyen ilk beş dakika içinde oradadırlar. Sıcak kan severler. Eğer yer elverişli görünürse yumurtalarını ölünün vücuduna bırakırlar, sonra ceset kokmaya başladığında çekip giderler. Onların yerini hemen yeşil sineklerden (muscina) oluşan ikinci birlik alır. Onlar hafifçe çürümüş eti tercih ederler.

Etin tadına bakarlar, yumurtalarını bırakırlar, sonra yerlerini daha çok mayalanmış eti beğenen üçüncü birliğe, gri sineklere (sarcophaga) bırakırlar. En son peynir sinekleri (piop-hila) ve deri altı yağı sinekleri (ophira) gelir.

Böylece beş manga sinek birbirlerini izleyerek cesetlerimizin üstünden geçerler.

Her biri kendi payıyla yetinir ve diğerlerininkine dokunmaz.

Biraz iğrenen müfettiş iç çekti:

- Çok az şeymişiz.

- Kimin için olduğuna bağlı. Tek bir ceset yüzlerce sineğe ziyafet vermeye yeter.

- Çok iyi. Ama bu bizim araştırmamızı hangi bakımdan ilgilendiriyor?

jacques Melies büyüteçti cep fenerini çıkardı ve Caroline No-gard'ın kulaklarını inceden inceye yokladı.

- Kulak kepçesinin içinde kan ve yeşil sineklerin yumurtaları var. Bu çok ilginç. Normalde mavi sinek larvaian da bulmamız gerekirdi. Yani birinci birlik geçmedi. Bu bile kutsal bir bilgi!

Müfettiş sinekleri gözlemlemenin getirdiği harika bilgileri anlamaya başlıyordu.

- Peki, niye geçmediler?

- Çünkü bir şey, biri, büyük olasılıkla katil, ölümünden sonra beş dakika cesedin yanında kalmış olmalı. Mavi sinekler yaklaşmaya cesaret edemediler.

Sonra ceset mayalanmaya başladı ve

bu durumda artık onlan ilgilendirmiyordu. O zaman yeşil sinekler geri döndüler ve onlan hiçbir şey rahatsız etmedi. Yani katil beş dakika kaldı, daha fazla değil, sonra da gitti.

Bu kadar mantık Emile Cahuzacq'ı etkiledi. Melies'e gelince, o gerçekten tatmin olmuş görünmüyordu. Kendi kendine mavi sineklerin yaklaşmasını neyin engellediğini soruyordu.

- Sanki görünmez adamla karşı karşryayız... Sustu. Melies gibi o da banyodan gelen bir ses duymuştu.

Hemen oraya gittiler. Duş perdelerini çektiler. Hiçbir şey.

- Evet, sanki görünmez adam. Bana sanki odadaymış gibi geliyor.

Titredi.

Melies düşünceli düşünceli çikletini geveliyordu.

- Her durumda kapılan ya da pencereleri açmadan girip çıkabiliyor. Senin bu adam sadece görünmez değil, aynı zamanda duvarlardan da geçebilen biri! (Yüzü hâlâ korkudan kasılmış duran camlaşmış kurbana doğru döndü)... Ve bir korkuluk. Bu Caroiine Nogard hayatta ne iş yapıyordu. Dosyanda bir şey var mı?

- Cahuzaccj ölenin adına düzenlenmiş dosyasında birkaç kâğıda baktı.

- Erkek arkadaşı yokmuş. Hiç kimseyi rahatsız etmemiş. Onu öldürmek isteyecek kadar ondan nefret eden düşmanlan yokmuş. Kimyager olarak çalışıyormuş.

Melies şaşırdı:

- O da mı? Nerede?

- CCG.

Đki adam şaşkınlıktan donup kaldılar. CCG: Genel Kimya Ortaklığı, Sebastien Salta'nın çalıştığı şirket!

Sonunda sadece rastlantı eseri olamayacak bir ortak paydalan vardı. Sonunda bir iz bulmuşlardı.

35. TANRI ÖZEL BĐR KOKUDUR

Oradan geçiyorlar.

Asker karınca asilerin yeraltı salonlannı bulmasını sağlayan kokulan tanıyor.

"Bir açıklama istiyorum."

Bir grup asi 103683.'nün çevresini sarıyor. Onu kolayca öldürebilirlerdi ama ona saldırmıyorlar.

" Tannlar' nedir?"

Bir kez daha topal kannca sözcü rolünü üstleniyor.

Asker kanncaya her şeyi söylemediklerini kabul ediyor ama sadece Parmaklar taraftan asi hareketinin varlığını ona agkJamanın bile çok büyük bir güven teminatı olduğunun altını çiziyor. Güruh un tüm muhafızları tarafından yakından takip edilen bir yeraltı örgütünün önüne gelene çabucak güvenme alışkanlığı yoktur!

Topal kannca açık sözlülük belirten bir hareketle duyargalarını dikmeyi deniyor.

Şu anda Bel-o-kan'da siteleri için, bütün siteler için, hatta bütün tür için çok önemli bir şeyin olmakta olduğunu açıklıyor. Asi hareketinin başansı ya da başansızlığı dünyanın bütün karıncalarına binlerce yıllık evrim kazandırabilir.

Bu koşullarda bir hayat önemli değil. En mutlak gizli bilgiye saygı olduğu kadar herkesin kendini feda etmesi de gerekli. Bu bölümde topal karınca 103683.'nün iradeli bir kişi olduğunu kabul ediyor. Ona her şeyi açıklamadığı için pişmanlık duyuyor. Bu unutkanlığı düzeltecek.

Đki kannca CA, mutlak iletişim haline geçme töreni için gösterişli bir biçimde salonun ortasında buluşuyorlar. CA sayesinde bir kannca muhatabının aklındaki her şeyi anında görür, hisseder ve anlar. Anlatı sadece yayınlanıp alınmaz: Her iki karınca tarafından ortak olarak yaşanır.

103683. ve topal kannca duyarga halkalannı birbirlerine yapıştırıyorlar. Bu on bir ağız ve on bir kulağın doğrudan bağlantı kurması gibi bir durum. Arak iki kafası olan tek bir böcek var.

Topal kannca öyküsünü döküyor.

Geçen yıl büyük yangın Bei-o-kan'ı kırıp geçirdiğinde ve kraliçe Belo-kiu-kiuni'yi öldürdüğünde kaya kokulu kanncalar varoluş nedenlerini yitirmişlerdi.

Yeni egemen, kraliçe Chli-pou-ni tarafından düzenlenen büyük polis taramalanna karşı koymak zorunda almışlardı. Bunun üzerine kaya kokulu kanncalar asi olmuşlar ve bu ine saklanmışlardı. Sonra granit tabandaki geçidi yeniden 99

açtılar, yiyecek aşırarak Parmakları beslediler ama her şeyden önemlisi onların temsilcisi Doktor Livingstone'la konuşmaya devam ettiler.

Başta her şey kusursuz işledi. Doktor Livingstone basit mesajlar yayıyordu:

"Açız", "Kraliçe bizimle konuşmayı neden reddediyor?" Parmaklar asilerin etkinliklerinden sürekli haberdar oluyor ve mümkün olduğu kadar belli etmeden yiyecek çalmayı amaçlayan komando harekâtlannda öğütler veriyorlardı.

Parmakların mütuş büyük miktarda yiyeceğe ihtiyaçları var ve fark edilmeden onlara bunu sağlamak her zaman kolay değil!

Bütün bunlar normal sınırlar içinde kalıyordu. Fakat bir gün Parmaklar söz kuruluşu çok farklı bir mesaj bildirdi. Bu garip kokulu kısa söylev karıncaların Parmakları hafife aldıklarını, Parmakların şimdiye kadar sustuklannı ama aslında onların kanncalann Tannlan olduklannı bildiriyordu.

" Tanrılar' mı? Bu sözcük ne anlama geliyor?" diye sorduk. "Parmaklar bize Tanrıların ne olduğunu açıkladı. Onlara göre bunlar dünyayı yapan hayvanlar. Biz hepimiz onlann 'oyunu'nun

içindeyiz."

Üçüncü bir karınca gelip CA'yı bozuyor. Şevkle bildiriyor: "Tannlar her şeyi icat ettiler, onlar bütün güçlere sahipler, onlar her yerdeler. Sürekli bizi gözetiyorlar. Bizi çevreleyen gerçeklik bizi daha iyi sınamak için Tannlar tarafından düşünülmüş bir sahneye koymadan başka bir şey değil.

Yağmur yağdığında, bu. Tanrıların su atmasıdır. Hava sıcak olduğunda, bu, Tanrılann güneşin yanmasını artırmalarıdır.

Hava soğuk olduğunda, Tanrılar güneşin yanma gücünü düşürürler.

Parmaklar Tanndır."

Topal kannca, bu şaşırtıcı bildiriyi çeviriyor. Tanrı Parmaklar olmasaydı dünyada hiçbir şey olmayacaktı. Karıncalar onlann yarattığı yaratıklar. Onlar Parmakların basit bir eğlence için düşünüp yarattıkları yapay bir dünyada çabalamaktan başka bir şey yapmıyorlar.

100

Đşte o gün Doktor Livingstone bunlan söyledi.

103683. şaşkın. Bu koşullarda Parmaklar neden sitenin tabanı-nln altında açlıktan ölüyorlar? Neden toprağın altında tutsaklar? Bir karıncanın onlara karşı bir sefer düzenlemek istemesine neden izin veriyorlar?

Topal karınca, Doktor Livingstone'un iddialannda bazı boşluklar olduğunu kabul ediyor. Bunun karşılığında temel avantajları karıncaların neden var olduklannı, dünyanın neden böyle olduğunu açıklamaları.

"Nereden geliyoruz, biz kimiz, nereye gidiyoruz? Tanrılar' kavramı sonuçta bu sorulara yanıt veriyor."

Her ne olursa olsun tohum ekilmişti. Bu ilk "Tanrıcı" söylev bir avuç karıncayı hayran etmiş, çok sayıda diğerlerinin de kafasını karıştırmıştı. Bunu

'Tanniar'dan söz etmeyen normal bildiriler izledi.

Birkaç gün sonra heyecan veren 'Tanncı" sözcükler Doktor Livingstone'un duyargalanndan daha güzel bir biçimde yayıldığında artık bu, düşünülmez olmuştu.

Bu sözcükler Parmaklar tarafından kontrol edilen bir evren düşüncesini yeniden anımsatıyor, rastlantı diye bir şey olmadığını, burada, aşağıda olup

biten her şeyin dikkate alındığını ve kaydedildiğini bildiriyordu.

103683.'nün duyargalan şaşkınlıktan karışmış halde. Karınca normlarının oldukça dışına çıkmış olmakla birlikte düş gücü, dünyayı denetleyen ve orada yaşayanları tek tek gözeten dev hayvanlar olduğu düşüncesini asla kafasında canlandıramazdı.

Buna karşın Parmaklann gerçekten kaybedecek zamanlan olduğunu düşünüyor.

Gene de topal karıncanın öyküsünün devamını dinliyor.

Asiler Doktor Livingstone'un düşünüş tarzlan tamamen farklı i-ki söylevi olduğunu hemen anladılar. Bu durumda o Tanrılardan söz ettiğinde Tanncı kanncalar uyanlıyor ve diğerleri çekiliyordu. Normal' konulardan söz ettiğinde Tanrıcı karıncalar çekip gidiyorlardı. O kadar ki yavaş yavaş Parmaklar yanlısı asiler topluluğunun içinde bir çatlak oluştu. Tanrıcılar ve Tanrıcı olmayanlar vardı fakat ikinciler birincilerin karınca kültürüne tamamen yabana ve onun 101

için rahatsız edici bir davranış geliştirdiklerini düşündükleri halde aralarında geçimsizlik doğmadı.

103683. kendini iletişim akımından çekiyor. Duyargalarını temizliyor ve onlan çevreleyen kanncalara soruyor:

"Đçinizden hangileri Tanncı?"

Bir karınca ilerliyor.

"Ben Z3.'yüm ve sonsuz güçteki Tannlann varlığına inanıyorum.

Topal karınca köşesinden konuşarak Tanrıcılann, çoğunlukla anlamlannı bilmeseler de bu biçimde dönüp dolaşıp aynı cümleleri tekrarladıklannı söylüyor. Bu durum onları rahatsız ediyor görünmüyor. Tersine, sözcükler ne kadar anlaşılmaz olursa, onları tekrarlamayı daha çok seviyorlar.

103683. ye gelince, o, bu Doktor Livingstone'un nasıl aynı anda tamamen farklı iki kişiliğe sahip olabildiğini anlamıyor.

Topal karınca, Parmaklann büyük gizemi bu olabilir diye yanıt veriyor. Đkililik.

Onlarda basit olan karmaşık olanla, günlük fero-monlar soyut mesajlarla yan yana.

Sonra ekliyor, şu an için Tannalar azınlıkta ama taraftarlan durmadan büyüyor.

Genç bir kannca asker karıncanın ağılın girişine gömdüğü kelebek kozasını sallayarak koşuyor.

"Bu senin, değil mi?"

103683. duyargalarını yeni gelene doğru kaldırarak onaylıyor ve soruyor:

"Ya sen? Sen nesin? Tanncı mı Tanncı olmayan mı?"

Genç kannca utangaçça başını eğiyor. Onunla konuşanın kim olduğunu biliyor: Ünlü ve deneyimli bir asker. Söyleyeceği şeyin önemini ölçüyor. Bununla birlikte sözcükler üç beyninden en de-rindekinde bir anda fişkınyor:

"Ben 24.'yüm. Sonsuz güçteki Tanrıların varlığına inanıyorum."

102

36. ANSĐKLOPEDĐ

DÜŞÜNCE: Đnsan düşüncesi her şeyi yapabilir.

50'li yıllarda, Portekiz'den gelen Madere şarabı şişeleri taşıyan bir Đngiliz yük gemisi yükünü boşaltmak Đçin bir Đskoçya limanı'11* gelir. Bir denizci, her şeyin teslim edilip edilmediğini denetlemek Đçin soğuk odaya girer. Onun orada olduğundan habersiz başka bir denizel kapıyı dışarıdan kapatır. Đçeride kalan bütün gücüyle duvarlara vurur ama hiç kimse onu duymaz ve gemi Portekiz'e gitmek Đçin yola çıkar.

Adam yeteri kadar yiyecek bulur fakat bu soğuk yerde uzun süre hayatta kalamayacağını bilmektedir. Bununla beraber bir metal parçasını eline alarak saati saatine, günü gününe içler acısı durumunun öyküsünü duvarlara kazıyacak enerjiyi bulur. Bilimsel bir kesinlikle acısını, soğuğun onu nasıl uyuşturduğunu, burnunun donduğunu, el ve ayak parmaklarının cam gibi kolay kırılır hale geldiklerini anlatır. Havanın ısınkla-nnın nasıl dayanılmaz yanıklar oluşturduğunu tarif eder. Yavaş yavaş bütün vücudunun nasıl bir buz parçası gibi donduğunu anlatır.

Gemi Lizbon'a demir attığında soğuk odayı açan kaptan, ölü denizciyi bulur.

Duvarlarda yazılı korkunç acılarının özenil güncesini okur.

Bununla birlikte en şaşırtıcı şey orada yazılı değildir. Kaptan odanın Đçindeki sıcaklığı kontrol eder. Termometre 19 °C'yl göstermektedir. Artık mal olmadığı Đçin soğutma düzeni dönüş yolculuğu boyunca çalışmamıştır. Adam, sadece üşüdüğüne Đnandığı Đçin ölmüştür. Sadece kendi düş gücünün kurbanı olmuştur.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt U.

103

37. MERKÜR ÖZEL GÖREVĐ

"Doktor Livingstone'u görmek istiyorum."

103683.'nün dileği yerine getirilemiyor. Asilerin tamamı duyargalarıma onu inceden inceye yokluyorlar.

"Sana başka bir şey için gereksinimimiz var."

Topal karınca açıklıyor. Önceki gün, asker karınca kraliçenin yarandayken bir grup asi granit tabanın altındaki geçitten aşagıtfn-di. Doktor Livingstone'la buluştular ve ona Parmaklara karşı düzenlenen sereri bildirdiler.

103683. soruyor:

"Konuştuklan, Tanrıcı sözler söyleyen Doktor Livingstone muydu, yoksa Tanrıcı olmayan sözler söyleyen Doktor Livingstone

muydu?"

Hayır. Tanncı olmayandı. Mantıklı ve somut, bütün duyargaların menzilinde basit ve doğrudan şeylerden söz eden. Her durumda Doktor Livingstone ve Parmaklar bütün Parmakları yok etmek için bir özel görev grubunun dünyanın ucuna doğru yola çıkacağını öğrendiklerinde korkudan çılgına dönmediler. Tersine, bunu çok iyi bir haber gibi kabul ettiler ve hatta bunun kaçınlma-ması gereken eşsiz bir fırsat olduğunu söylediler.

Parmaklar uzun uzun düşündüler. Sonra Doktor Livingstone onların talimatlarını, onların kendilerine ait "Merkür Özel Görevi" adını verdikleri bir görev için emirleri iletti. Bu görev Doğu'ya gidecek seferle, ondan ayırt edilemeyecek kadar, doğrudan bağlantılı olacak.

"Bel-o-kan'ın ordularını yönlendirecek olan kişi sen olduğuna göre bu Merkür Özel Görevi'ni de iyiye götürecek olan sensin."

103683. yeni görevinin bilincine varıyor.

"Dikkat! Başarman gereken şeyi iyi ölç. Merkür Özel Görevi dünyanın yüzünü değiştirebilir."

104

38. AŞAĞIDA

- Onun Merkür Özel Görevi'ni başarabileceğine inanıyor musun?

Augusta Wells planını karıncalara açıklamayı bitirmişti. Yaşlı kadın romatizmadan biçimi bozulmuş elini alnına dayadı ve iç çekti:

- Tannm, yeter ki şu küçük kızıl karınca ulaşsın!

Hepsi sessizce yaşlı kadını incelediler. Bu asi karıncalara güvenmek zorundaydılar. Başka seçenekleri yoktu. Merkür Özel Görevi'ni üstlenen kanncanın adını bilmiyorlardı ama hepsi öldürülmesin diye dua ettiler.

Augusta VVells gözlerini kapadı. Bir yıldır burada, toprağın metrelerce altındaydılar. Yüz yaşında olsa da hepsini anımsıyordu.

En önce oğlu Edmond Welis karısının ölümünden sonra Fonta-inebleau Ormanına iki adım uzaklıkta, Sybarites Sokağı 3 numaraya yerleşmişti. Birkaç yıl sonra o da yaşamdan ölüme geçtiğinde mirasçısı yeğeni Jonathan'a bir mektup bırakmıştı.

Garip bir mektup, tek cümlelik bir öğütten oluşuyordu: "Asla mahzene inme."

Augusta Weils, yasakların, istekiendirmelerin en etkini olduğunu bilmeyen biri değildi. Çünkü Parmentier de kimsenin istemediği patateslerinin değer kazanmasını, onları kapalı ve "Girmek kesinlikle yasak" yazılı tabelalarla çevrili bir tarlaya ekerek sağlamıştı. Đlk geceden itibaren hırsızlar değerli yumruları aşırmışlar ve bir yüzyıl sonra kızarmış patates, dünyadaki besin maddelerinin en önemlisi olmuştu.

Sonuçta jonathan VVells yasak mahzene inmiş ve bir daha çıkmamıştı. Karısı Lucie onu aramak için bu serüvene atılmıştı. Sonra oğlu Nicolas. Sonra Müfettiş Gerard Galin in emrindeki itfaiyeciler. Sonra Komiser Alain Bilsheim tarafından yönetilen polis memurları. En sonunda Jason Bragel ve Profesör Daniel Rosenfeld'in eşliğinde kendisi, Augusta VVells.

Toplam on sekiz kişi bitmeyen sarmal merdivende yok olmuştu. Hepsi farelerle karşı karşıya gelmiş, dört üçgen oluşturan altı kibrit bilmecesini çözmüşlerdi.

Tıpkı bir doğumda olduğu gibi

bedeni sıkıştıran güç durumdan geçmişlerdi. Yeniden yukaij^¦ ^ mışlar, tuzağa düşmüşlerdi. Çocukça fobilerini ve bilincalt^ga. A-tuzaklannı, tükenişi, ölümün görüntüsünü aşmışlardı. V

Uzun yürüyüşlerinin sonunda Rönesans Dönemi'nde, üzxe=iu„e, bir kannca yuvası bulunan geniş bir granit kapak taşının altıc^ç^. jJe şa edilmiş yeraltı

tapınağını bulmuşlardı. Jonathan onlara Ecanj^n VVells'in gizli laboratuvannı göstermişti. Yaşlı dayısının del*^^^ kanıtlannı, özellikle "Pierre de Rosette"

adını verdiği, kanr-^ 2l/lln kokusal dilini anlamaya ve onlarla konuşmaya yarayan mal*^..^^,n gözler önüne sermişti. Makineden bir boru çıkıyor ve bir sc^n^v daha doğrusu hem hoparlör hem mikrofon görevi yapan pm p|js% ten bir kanncaya, bağlanıyordu. Bu alet kannca halkının ya*j-w%ıındt| elçileri Doktor Uvingstone'du.

Edmond Wells, çevirmeni araalığıyla kraliçe Belo-kiu-(^iafk)lI1j"'V| diyalog kurmuştu. Birbirlerine çok fazla söz söyleyecek z^rnanarrıian olmamıştı fakat bununla beraber iki büyük paralel uygarl ıHtliklıriinm hâlâ ne ölçüde birbirleriyle karşılaşamayacak durumda olcyutldıM^nı anlayabilmişlerdi.

jonathan, dayısı tarafından bırakılan meşaleyi almış v^vebCltün grubu tutkusuna sürüklemişti. Bir uzay kapsülünün içind'<e.*aediJOnya dışı canlılarla iletişim kurmaya çalışan kozmonotlar gibi o 1 *^±jd»Iduk.l»anm söylemek hoşuna gidiyordu.

Sonra kesin bir biçimde de\^/Sı;vm ediyordu: "Bizim neslimizin en büyüleyici deneyimi olabilece^ycekbiit şeyi gerçekleştiriyoruz. Eğer karıncalarla konuşmayı başar^unıiranıa£Sâk' dünyalı ya da dünya dışı başka zeki yaratıklarla iletişim ku^r^mraıaff1 da

başaramayacağız."

Şüphesiz haklıydı. Fakat çok erken haklı olmak ne^e^yarar Ütopist toplulukları uzun süre mükemmel kalmadı. En Ic^egikökJ8150' runları hevesle ele almışlar, en basit sorunlar tarafından

muşlardı.

Bir gün itfaiyecilerden biri Jonathan'a çıkıştı:

- Belki kapsüllerindeki kozmonotlar gibiyiz ama onlar - 9P$V da kadın ve erkek götürmek konusunda başlannın çaresin?* m ve lardı. Oysa biz burada

en iyi çağlanmızda on beş eı rı-(e fti"

106

din var. Yaşlı kadın ve küçük oğlandan söz etmeye sadeCC T jonathan Wells'in yanıtı geldi: gerek- y0 ¦ a c)a on ^eş erkek için sadece bir dişi var!

'^fcrölmeyi tercih ettiler.

BUn da kannca yuvasında neler olup bittiği hakkında kraliçe YU • (duni'nin öldüğü ve onun yerine geçenin onlardan söz Be'° -• i duymak istemediği dışında pek fazla bir şey bilmiyorlar-^Vni kralice onlara yapılan yardımı dahi kesmişti. d' lo? ve beslenmeden yoksun, deneyimleri hızia bir cehen-dönmüştü. Bir yeraltı mağarasına kapatılmış on sekiz aç in-nem Kolay idare edilecek bir durum değildi.

Bir sabah, "bağış kutusunu" ilk kez boş bulan Komiser Alain , . eim 0|du.

Böylece rezervlerine, özellikle burada yeraltında

tistirmeyi öğrendikleri mantarlara, yöneldiler. En azından yeraltı kaynağı sayesinde susuz, havalandırma bacaları sayesinde de havasız kalmıyorlardı.

Hava, su ve mantarlar: Ne büyük perhiz!

Bir polis memuru sonunda patladı. Et, kırmızı et istiyordu. Diğerleri için taze et ihtiyaanm karşılanmasını belirlemek için kura çekilmesini talep etti. Ve şaka yapmıyordu!

Augusta Wells bu üzücü sahneyi sanki dünmüş gibi anımsıyordu.

Polis memuru bağınp çağırıyordu:

- Yemek, yemek istiyorum!

- Ama hiçbir şey kalmadı.

- Hayır var! Biz vanz! Biz diğerlerimiz için yenebilir nitelikteyiz. «stgele seçilen belirli sayıda kişi diğerlerinin hayatta kalması için kendim kurban

etmeli.

Jonathan- Wells ayağa kalkmıştı.

¦ Biz hayvan değiliz. Sadece hayvanlar birbirlerini yerler. Biz, blz »Kanız, insan!

nin dü *! rnse seni yamyam olmaya zorlamayacak Jonathan. Se-y°fsan E

er'ne sayS1'1 olacağız. Ama insan eti yemeyi reddedi-' gene de asanlara yiyecek işlevi görebilirsin.

107

bedeni sıkıştıran güç durumdan geçmişlerdi. Yeniden yukarı çıkmışlar, tuzağa düşmüşlerdi. Çocukça fobilerini ve bilinçaltlannın tuzaklannı, tükenişi, ölümün görüntüsünü aşmışlardı.

Uzun yürüyüşlerinin sonunda Rönesans Dönemi'nde, üzerinde bir kannca yuvası bulunan geniş bir granit kapak taşının altında inşa edilmiş yeraltı tapınağını bulmuşlardı. Jonathan onlara Edmond Wells'in gizli laboratuvannı göstermişti.

Yaşlı dayısının dehasının kanıtlannı, özellikle "Pierre de Rosette" adını verdiği, kanncalacn kokusal dilini anlamaya ve onlarla konuşmaya yarayan makinesini gözler önüne sermişti. Makineden bir boru gkıyor ve bir sondaya, daha doğrusu hem hoparlör hem mikrofon görevi yapan plastikten bir kanncaya, bağlanıyordu. Bu alet kannca halkının yanındaki elçileri Doktor Livingstone'du.

Edmond Wells, çevirmeni aracılığıyla kraliçe Belo-kiu-kiuni'yle diyalog kurmuştu. Birbirlerine çok fazla söz söyleyecek zamanlan olmamıştı fakat bununla beraber iki büyük paralel uygarlıklannın hâlâ ne ölçüde birbirleriyle karşılaşamayacak durumda olduklannı

anlayabilmişlerdi.

jonathan, dayısı tarafından bırakılan meşaleyi almış ve bütün grubu tutkusuna sürüklemişti. Bir uzay kapsülünün içinde dünya dışı canlılarla

iletişim kurmaya çalışan kozmonotlar gibi olduklarını söylemek hoşuna gidiyordu. Sonra kesin bir biçimde devam ediyordu: "Bizim neslimizin en büyüleyici deneyimi olabilecek bir şeyi gerçekleştiriyoruz. Eğer karıncalarla konuşmayı başaramazsak, dünyalı ya da dünya dışı başka zeki yaratıklarla iletişim kurmayı da başaramayacağız."

Şüphesiz haklıydı. Fakat çok erken haklı olmak neye yarar? Ütopist toplulukları uzun süre mükemmel kalmadı. En keskin sorunları hevesle ele almışlar, en basit sorunlar tarafından durdurulmuşlardı.

Bir gün itfaiyecilerden biri Jonathan'a çıkıştı:

- Belki kapsüllerindeki kozmonotlar gibiyiz ama onlar eşit sayıda kadın ve erkek götürmek konusunda başlannın çaresine bakarlardı. Oysa biz burada en iyi çağlarımızda on beş erkeğiz ve

sadece bir kadın var. Yaşlı kadın ve küçük oğlandan söz etmeye gerek yok.

Jonathan Wells'in yanıtı geldi:

- Kanncalarda da on beş erkek için sadece bir dişi var!

Buna gülmeyi tercih ettiler.

Yukarıda, kannca yuvasında neler olup bittiği hakkında kraliçe Belo-kiu-kiuni'nin öldüğü ve onun yerine geçenin onlardan söz edildiğini duymak istemediği dışında pek fazla bir şey bilmiyorlardı. Yeni kraliçe onlara yapılan yardımı dahi kesmişti.

Diyalog ve beslenmeden yoksun, deneyimleri hızla bir cehenneme dönmüştü. Bir yeraltı mağarasına kapatılmış on sekiz aç insan: Kolay idare edilecek bir durum değildi.

Bir sabah, "bağış kutusunu" ilk kez boş bulan Komiser Alain Bilsheim oldu.

Böylece rezervlerine, özellikle burada yeraltında yetiştirmeyi öğrendikleri mantarlara, yöneldiler. En azından yeraltı kaynağı sayesinde susuz,

havalandırma bacalan sayesinde de havasız kalmıyorlardı.

Hava, su ve mantarlar: Ne büyük perhiz!

Bir polis memuru sonunda patladı. Et, kırmızı et istiyordu. Diğerleri için taze et ihtiyaanın karşılanmasını belirlemek için kura çekilmesini talep etti. Ve şaka yapmıyordu!

Augusta VVells bu üzücü sahneyi sanki dünmüş gibi anımsıyordu.

Polis memuru bağınp çağınyordu:

- Yemek, yemek istiyorum!

- Ama hiçbir şey kalmadı.

- Hayır var! Biz varız! Biz diğerlerimiz için yenebilir nitelikteyiz. Rastgele seçilen belirli sayıda kişi diğerlerinin hayatta kalması için kendini kurban etmeli.

Jonathan' VVells ayağa kalkmıştı.

- Biz hayvan değiliz. Sadece hayvanlar birbirlerini yerler. Biz, biz insanız, insan!

- Hiç kimse seni yamyam olmaya zorlamayacak Jonathan. Senin düşüncelerine saygılı olacağız. Ama insan eti yemeyi reddediyorsan, gene de insanlara yiyecek işlevi görebilirsin.

107

Bunun üzerine polis memuru meslektaşlarından birine bir suc ortaklığı işareti yaptı. Birlikte jonathan'ı kollarının arasına alarak kıyasıya dövmeye çalıştılar. Jonathan yumruklarını kullanarak kurtulmayı başardı. Nicolas Wells yumruk dövüşüne katıldı.

Kavga büyüdü. Yamyamlık taraftarı ve karşıtı olanlar kendi taraflarını seçtiler.

Kısa bir süre sonra herkes dövüşüyordu, hemen sonra kan aktı. Bazı darbeler öldürme isteğiyle savrulmuştu. Amatör insan eti yiyiciler amaçlarına daha kolay ulaşabilmek için e^rt ne şişe kırıkları, bıçaklar, odun parçalan almışlardı.

Augusta, Lucie ve küçük Nicolas bile glgına dönmüş, tırmalıyor, tekmeler savuruyor, yumrukluyorlardı. Bir ara büyükanne ağzının menzilinden geçen bir kolu ısırdı fakat takma dişleri aniden kırıldı. Đnsan kası her şeye rağmen dayanıklı.

Yerden metrelerce aşağıda, diğer insanlardan uzakta, köşeye sıkışmış hayvanların hırçınlığıyla dövüşüyorlardı. On sekiz kediyi bir metre karelik bir kutunun içine kapatın, insanlığın evrimini sağlamayı düşünmüş olan ütopist grubun o gün giriştiği dalaşın yırtıcılığı hakkında belki kabataslak bir fikriniz olur.

Polis ya da tanık yokluğunda bütün ölçülülüklerini kaybetmişlerdi. Bir kişi öldü. Bir bıçak darbesinin kurbanı olan bir itfaiyeci. Kavgaya katılanlar neye uğradıklarını şaşırarak yıkıldılar, anında kavgayı bıraktılar ve felaketi seyre daldılar. Hiç kimse ölüyü oburca yemeyi düşünmedi.

Ruhlar sakinleşmişti. Prof. Daniel Rosenfeld tartışmaya son verdi:

- Đyice alçaldık! Mağara adamı her zaman içimizde büzülüp saklanmış duruyor ve onun yeniden ortaya çıkışını görmek için kibarlık katmanımızı çok derin kazmaya gerek yok. Beş bin yıllık uygarlık ağır çekmiyor. (Đç çekti.) Yiyecek için birbirimizi öldürdüğümüzü görselerdi, kanncalar bizimle nasıl alay ederlerdi!

Polislerden biri bir şey söylemeye çalıştı:

- Fakat... Profesör gürledi:

- Sus, insan larvası! Hiçbir sosyal böcek, hatta hamamböceği bile, bizim biraz önce yaptığımız gibi davranmaya cüret etmezdi-Kendimizi yaradılışın mücevherleri sanıyoruz. Pöh! Güleyim bari.

Geleceğin insanının özelliklerini taşımakla görevli bu grup, sıçanlardan oluşan bir çapulcu takımı gibi davranıyor. Kendinize bakın, insanlığınıza ne yaptığınızı görün.

Hiç kimse yanıt vermedi. Bakışlar yeniden itfaiyecinin cesedine doğru indi.

Başka hiçbir sözcük telaffuz edilmeden hepsi ona tapınağın bir köşesinde bir mezar kazmaya giriştiler. Đtfaiyeciyi tekdüze bir sesle kısa bir dua okuyarak gömdüler. Sadece aşırı şiddet lusa süreli şiddeti durdurabilmişti. Midelerinin gerekliliklerini unuttular, yaralannı özenle emdiler.

Bunun üzerine Müfettiş Gerard Ga'<n konuştu:

- Đyi bir felsefe dersine karşı diyeceğim hiçbir şey yok ama gene de hayatta kalmayı nasıl becereceğimizi bilmek isterdim.

Birbirlerini yeme düşüncesi kesinlikle alçaltıcıydı ama yaşamak için başka ne yapılabilirdi? Müfettiş düşündüğünü söyledi:

- Hepimiz aynı anda intihar etsek? Bu yeni kraliçe Chli-pou-ni'nin bize dayattığı acılardan ve aşağılamalardan kurtulurduk.

Öneri en ufak bir coşku uyandırmadı. Galin bağırmaya başladı:

- Tanrım, karıncalar bize neden bu kadar kötü davranıyorlar? Biz onlarla kendi dillerinde konuşma lütfunda bulunan yegâne insanlarız ve bize nasıl teşekkür ediyorlar. Bizi açlıktan ölmeye terk ederek!

- Oh, bunda şaşıracak bir şey yok, dedi Prof. Rosenfeld. Lübnan'da, rehin almalann olduğu zaman rehin alanlar Arapça konuşanları öldürmeyi tercih ediyorlardı. Anlaşılmaktan korkuyorlardı. Belki bu kraliçe Chli-pou-ni de anlaşılmaktan korkuyordur.

Jonathan haykırdı.-

- Birbirimizi yemeden ya da intihar etmeden bu durumdan kurtulmanın bir yolunu bulmamız gerek.

Sustular ve aç karınlarının izin verdiği ölçüde düşünce ufuklarının tüm genişliğini kullanarak düşündüler. Sonra Jason Bragel konuştu:

- Sanırım nasıl yapacağımızı biliyorum...

Augusta VVells anımsıyor ve gülümsüyor. Jason Bragel nasıl olacağını biliyordu.

109

ĐKĐNCĐ GĐZEM

YERALTI TANRILARI

39. HAZIRLIKLAR

"Sen nasıl yapılması gerektiğini biliyor musun?"

Kanrtca yanıt vermiyor.

Soruyu soran daha açık soruyor, "Bir Parmak öldürmek için ne yapılması gerektiğini biliyor musun?"

"Hiçbir fikrim yok."

Sitenin her yerinde asker grupları Parmaklara karşı düzenlenecek sefer için hazırlanıyorlar. Piyade erleri çenelerini biliyorlar. Topçular kannlannı tıka basa asitle dolduruyorlar.

Süvari olarak kabul edilebilecek olan hızlı piyade erleri, ölüm ve yıkım ekmek için atıldıklannda havanın sürtünme etkisini azaltmak için ayaklanndaki tüyleri kesiyorlar.

Herkes sadece Parmaklardan, dünyanın ucundan ve bu cana-varlan yok etmek için kullanılacak savaş tekniklerinden konuşuyor.

Bu olay tehlikeli ama bir o kadar da ilginç bir av olarak öngörülüyor.

Bir topçu kamını % 60 yakıcılıktaki asitle dolduruyor. Zehir o •«dar yoğun ki kamının ucu tütüyor.

"Parmaklan bununla yeneceğiz," diyor.

Daha önce bir yılanın hakkından geldiğini iddia eden yaşlı bir asker kannca duyargalannı temizleyerek fikrini belirtiyor:

1U

"Parmaklar kesinlikle anlatıldığı kadar yırtıcı değiller."

Aslında hiç kimse Parmaklarla nasıl başa çıkılacağını pek iyi bilmiyor. Zaten kraliçe Chli-pou-ni bu seferi düzenlememiş olsaydı, Bel-o-kanlılann çoğu Parmaklar hakkında anlatılanlann sadece efsaneler olduğunu ve Parmakların var olmadıklarını düşünmeye devam edeceklerdi.

Bazı askerler, dünyanın ucuna giden kâşif 103683.'nün onlara önderlik edeceğini söylüyorlar. Askeri birlikler bu deneyimli karıncanın varlığına seviniyorlar.

Küçük gruplar kendilerini tatlı enerjiyle doldurmak için matara-lann olduğu salona doğru ilerliyorlar. Savaşçılar yola çıkış işaretinin ne zaman verileceğini bilmiyorlar ama hepsi hazır, hem de gayet iyi hazırlanmış

durumdalar.

On kadar Tanrıcı asi asker karınca, gizlice silahlı kalabalığın arasına karışıyor. Hiçbir şey söylemiyorlar fakat salonlarda dolaşan fe-romonlar; özenle alıyorlar. Duyargaları sürekli titreşiyor.

40. KAÇIRILAN ŞEHĐR

"Feromon: Sefer raporu

Köken: Cinsiyetsiz avcılar kastının askeri

Konu: Büyük kaza < Tükürük salgılayan: 230. iz sürücü

Bu sabah çok korkunç bir felaket meydana geldi. Gökyüzü birden karardı.

Parmaklar, Giou-li-kan federe sitesini tamamen kuşatıyorlardı. Seçkin birlikleri ve ağır topçu grupları hemen çıktılar.

Her şey denendi. Boşuna. Parmakların ortaya çıkışından birkaç derece sonra düz ve sert dev bir yapı toprağı yardı ve salonları dilimleyip yumurtaları ezerek, koridorları keserek şehrin hemen yanma girdi. Sonra düz yapı toprakla birlikte bütün siteyi kaldırdı. Aynen söylediğim gibi: Sitenin tamamını kaldırdı! Tek bir hareketle!

Her şey çok çabuk oldu. Bir çeşit şeffaf ve katı bir kabuğun içi-ne konduk.

Sitemiz altı üstüne gelecek biçimde kondu. Zifaf oda-ları altüst oldular, tahıl rezervleri delindi. Yumurtalanmız her yere dağıldı- Kraliçemiz esir alındı ve yaralandı. Ben kendi kurtuluşumu, büyük şeffaf kabuğun kenarından zamanında aşağı zıplamamı sağlayan bir dizi öfkeli sıçrayışa borçluyum.

Parmakların kötü kokusu her yeri kirletiyordu.

41.EDMONDPOLIS

Laetitia Wells biraz önce Fontainebleau Ormanı'nda topraktan aldığı kannca yuvasını büyük bir akvaryuma yerleştirdi. Yüzünü ılık cama yapıştırdı.

Gözlediği yaratıklar belli ki onu görmüyorlardı. Yeni gelen bu kızıl kanncalar (Formica rufa) özellikle canlı görünüyorlardı. Bundan önce birçok kez Laetitia biraz aptal kanncalar getirmişti. Her şeyden korkan kırmızı kanncalar (phidoles) ya da siyah kanncalar (Lazius niger). Yeni hiçbir yiyeceğe dokunmuyorlardı. Genç kadın elini uzattığında hemen kagyorlardı. Ve sonra, bir haftanın sonunda, bu böcekier kendilerini zayıflayıp ölmeye bırakıyorlardı. Bütün karıncaların zeki olduğuna inanmamak gerek, hatta tam tersi. Kafaları biraz basit olan birçok cins var. Küçük tekdüzeliklerinde^ en küçük bir değişiklikle aptalca ümitsizliğe kapılıyorlardı!

Buna karşılık bu kızıl kanncalar ona gerçek hoşnutluklar getiriyorlardı. Sürekli bir şeylerle meşgul oluyorlardı, küçük dal parçalarını sürükleye sürükleye götürüyorlar, karşılıklı duyargalarını titreştiriyorlar ya da dalaşıyorlardı. O

zamana kadar tanıdığı bütün karıncalardan çok daha fazla hayat doluydular.

Laetitia onlara yeni Şeyler sunduğunda tadına bakıyorlardı. Parmağını akvaryumun içine uzattığında onu ısırmayı ya da üstüne çıkmayı deniyorlardı.

Laetitia nemliliğini korumak için evin tabanını alçıyla doldurmuştu. Kanncalar koridorlarını aiçının üstüne taşıdılar. Solda dallardan oluşan küçük bir kubbe.

Ortada bir kumsal. Sağda bahçe işlevi gören vadi biçimi verilmiş köpükler.

Laetitia karıncalara sarnıç

I

jörevj fföımeri için ĐÇ' sekerli su dolu- pamuk bir tamponla kapalı [IrpUfb •

verieştirmişti. Kumsalın ortasında amfiteatr biçimin-fe *** kul Slsmın 0

kesilmiş elma ve taramayla doluydu.

^ böcekler tarlaya bayılıyor görünüyorlardı...

H*rkes karıncalan" işgaline uğramaktan yakınırken Laetitia Wells evin* hayatta kalmalannı sağlamak idn kendine bir

sürü ^"veriyordu Salondaki kannca yuvasının yarattığı başlıca sorur^ -

cürüDies'ydL Bir de kırmızı balıkların suyunu c"'zen-I ola^Simıek gerektiği &bi'

on beş günde bir karıncalann opı^fan, yelemesi gerekiyordu. Fakat balıklann suyunu değiştirmek • I ce kullanmak yettiği halde, karıncalann toprağı söz tonuSu oldSunda, bu başlı başına bir olaydı. Đki akvaryum gereki-rardı,. T *

kuru"1"5 olan eskisi ve toprağı nemlendirilmiş olan yeni*,' iSn arasına bir boru yerleştiriyordu. Böylece kanncalar daha nemli 0|ana taşınıyorlardı. Göçleri tam gün sürebiliyordu.

k. rfaha önceden kannca yuvaları için birtakım duygulara hak L Sü Bir sabah akvaryumunda -daha çok teraryumunda- \ lan kendi kannlannı dilimlemiş bulmuştu. Camın arka-flnd^uftwsuı bir tePe halinde yığılmışlardı. Sanla karıncalar ölümü köleliğe tercih ertelerini kanıtlamak istemişlerdi.

^orunlu kiraalan"1" diğerleri gizlice kaçmak için her şeyi yap-mşl l^dın defalarca yüzünde bir kanncayla uyanmıştı.

gu . . , iaşan bir tane varsa büyük olasılıkla apartman dairesini â^üaıyû***

k&mCa °lduğU anlamına geliyordu. Bu durum^ i n cam hapishanelerine koymadan önce ava koyulup kütf*lf ^"ka^ve* deney kabıyla hepsini toplaması gerekiyordu.

i Konuklan""' hapis koşullannı ve tabii ki morallerini iyi-

'e^rrnek umuduyliakvaıyl"T1"n içine bonzai bitkiler ve çiçeklerden i küçük *

bahçecik yerleştirmişti. Karıncalann daha çe-şitli ^Sl alanda dolaşmaları için bir çakıllı kum bölgesi, küçük birı ' bjr yassı çakıl bölgesi tasarlamıştı.

Avlanma zevkiyleye-nid^^üenmelenicin "Edmondpolis" adını verdiği şehrine canlı aTC\ fc>" kleri bile Çakıyordu. Asker kanncalar onlan öldürmek için bonelerin arasında sıkıştı rmaktan zevk alıyorlardı.

lOzıl karıncalar da ona sürprizlerin en şaşırtıcısını sundular. Tej-. (yumun kapağını ilk kez açtığında hepsi kanniannı ona çevirdil^.r ve hep birlikte asitlerini fışkırttılar. Yanlışlıkla bu san buluttan bjr soluk içine çekti.

Hemen görüşü bulandı. Laetitia kırmızı ve yeşj| sanrılar gördü. Ne keşif! Kannca yuvasının buhanyla kafa bulunabj. liyordu!

Bu olguyu hemen çalışma defterine kaydetti. Önceden, kuf. t>anlannın mıknatıs gibi kannca yuvalan tarafından çekildiği az gQ_ rülen bir hastalık olduğunu biliyordu. Bu kişilerin kannca yuval^. nnda uzanıp saatlerce kalarak kanlarındaki formikasit açığını giderdiklerine inanılıyordu. Şimdi Laetitia gerçekte bu insanların fb(-_ rnikasitin yol açtığı uyuşturucu etkilerin arayışında olduklannı bilj. yordu.

Kendine geldiğinde sitesinin bakımı için gerekli aletleri (pipe^ cımbız, kepçe ve diğerleri) topladı, artık gazeteci olarak işinden başka bir şeyle ilgilenmemek üzere hobisini bıraktı. Daha öncekiler gibi gelecek yazısı da çözmek için acele ettiği, gizemli Salta kardeşler olayıyla ilgili olacaktı.

42. ANSĐKLOPEDĐ

SÖZCÜKLERĐN GÜCÜ: Sözcüklerin öyle bir gücü var ki!.. Sj. ze konuşan ben, uzun süreden beri ölüyüm. Bununla birlik^ bir kitap oluşturan bu harflerin bir araya gelmesi sayesinde güçlüyüm. Bu kitap sayesinde yaşıyorum. Sonsuza dek on<ta yaşayacağım, buna karşılık o benden güç alıyor. Bunun için bir kanıt Đster misiniz? Pekâlâ, ben ceset, ben ölü, ben Đskele^ siz yaşayan okura emirler verebilirim. Evet, her ne kadar c% de olsam, size dediğimi yaptırabilirim.

Nerede olursanız olu^ hangi latada, hangi çağda olursanız olun, sizi bana Đtaat etm*„ ye zorlayabilirim. Sadece bu Göreceli ve Mutlak Bilgi Anstklt. Pedisl'nin aracılığıyla. Ve bunu size hemen kanıtlayacağım. /$_ te emrim: SAYFAYI ÇEVĐRĐR,

görevi görmesi için içi şekerli su dolu, pamuk bir tamponla kapalı bir plastik şişe yerleştirmişti. Kumsalın ortasında amfiteatr biçiminde bir kül tablasının içi kesilmiş elma ve taramayla doluydu. Bu böcekler taramaya bayılıyor görünüyorlardı... Herkes karıncaların işgaline uğramaktan yakınırken Laetitia VVells onlann, evinde hayatta kalmalannı sağlamak için kendine bir sürü sıkıntı veriyordu. Salondaki karınca yuvasının yarattığı başlıca sorun toprağın çürümesiydi. Bir de kırmızı balıklann suyunu dtu.er -li olarak değiştirmek gerektiği gibi, on beş günde bir karıncaların toprağını yenilemesi gerekiyordu.

Fakat balıklann suyunu değiştirmek için kepçe kullanmak yettiği halde, kanncalann toprağı söz konusu olduğunda, bu başlı başına bir olaydı. Đki akvaryum gerekiyordu: Toprağı kurumuş olan eskisi ve toprağı nemlendirilmiş olan yenisi. Đkisinin arasına bir boru yerleştiriyordu. Böylece kanncalar daha nemli olana taşınıyorlardı. Göçleri tam gün sürebiliyordu.

Laetitia daha önceden kannca yuvalan için birtakım duygulara hak kazanmıştı. Bir sabah akvaryumunda -daha çok teraryumun-da- yaşayanlan kendi kannlannı dilimlemiş bulmuştu. Camın arkasında uğursuz bir tepe halinde yığılmışlardı.

Sanki kanncalar ölümü köleliğe tercih ettiklerini kanıtlamak istemişlerdi.

Zorunlu kiracılarının diğerleri gizlice kaçmak için her şeyi yapmışlardı. Genç kadın defalarca yüzünde bir kanncayla uyanmıştı. Bu, orada dolaşan bir tane varsa büyük olasılıkla apartman dairesini arşınlayan yüzlerce kannca olduğu anlamına geliyordu. Bu durumda onları cam hapishanelerine koymadan önce ava koyulup küçük bir kaşık ve bir deney kabıyla hepsini toplaması gerekiyordu.

Laetitia, konuklannın hapis koşullannı ve tabii ki morallerini iyileştirmek umuduyla, akvaryumun içine bonzai bitkiler ve çiçeklerden oluşan küçük bir bahçecik yerleştirmişti. Kanncalann daha çeşitli bir, kırsal alanda dolaşmalan için bir çakıllı kum bölgesi, küçük bir koru, bir yassı çakıl bölgesi tasarlamıştı. Avlanma zevkiyle yeniden ilgilenmeleri için "Edmondpolis" adını verdiği şehrine canlı cırcırböcekleri bile bırakıyordu.

Asker kanncalar onlan öldürmek için bonzailerin arasında sıkıştırmaktan zevk alıyorlardı.

114

Kızıl karıncalar da ona sürprizlerin en şaşırtıcısını sundular. Ter-raryumun kapağını ilk kez açtığında hepsi kannlannı ona çevirdiler ve hep birlikte asitlerini fışkırttılar. Yanlışlıkla bu san buluttan bir soluk içine çekti.

Hemen görüşü bulandı. Laetitia kırmızı ve yeşil sanrılar gördü. Ne kesifi Kannca yuvasının buhanyla kafa bulunabiliyordu!

Bu olguyu hemen çalışma defterine kaydetti. Önceden, kur-banlannın mıknatıs gibi kannca yuvaları tarafından çekildiği az görülen bir hastalık olduğunu biliyordu.

Bu kişilerin karınca yuvalarında uzanıp saatlerce kalarak kanlarındaki formikasit açığını giderdiklerine inanılıyordu. Şimdi Laetitia gerçekte bu insanların for-mikasitin yol açtığı uyuşturucu etkilerin arayışında olduklannı biliyordu.

Kendine geldiğinde sitesinin bakımı için gerekli aletleri (pipet, cımbız, kepçe ve diğerleri) topladı, artık gazeteci olarak işinden başka bir şeyle ilgilenmemek üzere hobisini bıraktı. Daha öncekiler gibi gelecek yazısı da çözmek için acele ettiği, gizemli Salta kardeşler olayıyla ilgili olacaktı.

42. ANSĐKLOPEDĐ

SÖZCÜKLERĐN GÜCÜ: Sözcüklerin öyle bir gücü var ki!.. Size konuşan ben, uzun süreden beri ölüyüm. Bununla birlikte bir kitap oluşturan bu harflerin bir araya gelmesi sayesinde güçlüyüm. Bu kitap sayesinde yaşıyorum. Sonsuza dek onda yaşayacağım, buna karşılık o benden güç alıyor. Bunun için bir kanıt Đster misiniz? Pekâlâ, ben ceset, ben ölü, ben Đskelet, siz yaşayan okura emirler verebilirim. Evet, her ne kadar ölü de olsam, size dediğimi yaptırabilirim.

Nerede olursanız olun, hangi kıtada, hangi çağda olursanız olun, sizi bana itaat etmeye zorlayabilirim. Sadece bu Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklo-

Pedisi'nin aracılığıyla. Ve bunu size hemen kanıtlayacağım. Đş-fe emrim: SAYFAYI ÇEVĐRĐN!

115

Görüyor musunuz? Bana Đtaat ettiniz. Ben ölüyüm ve buna karsın bana itaat ettiniz. Ben bu kitabın içindeyim. Ben bu kitabın içinde yaşıyorum! Ve bu kitap, sözcüklerinin gücünü asla kötüye kullanmayacak çünkü bu kitap sizin tiyatroda konuşmayan oyuncunuz. Ona defalarca soru sorun. Her zaman yararlanmanız için hazır olacak. Bütün sorularınızın yanıtı her zaman onun satırları içinde ya da arasında bir yerde yazılı olacak.

,

Edmond Weüs, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit U.

43. TANINMASI GEREKEN BĐR FEROMON

Chli-pou-ni, 103683.'yü çağırttı. Muhafızları onu sonunda kınkanatlı böceklerin ağıllannın bulunduğu bölgede bulmadan önce her yerde arıyorlar.

Onu Kimyasal Kütüphane*ye götürüyorlar. Kraliçe hemen hemen oturmuş durumda orada. Bir feromonu incelemiş olmalı çünkü duyargalannın ucu hâlâ ıslak.

"Söylediklerinizi çok düşündüm."

Chli-pou-ni önce seksen bin askerin dünyanın bütün Parmakla-nnı öldürmek için yetersiz görünebileceğini kabul ediyor. Kısa bir süre önce bir kaza oldu. bu canavarların gücü hakkında en kötü şeyi düşünmeye neden olan korkunç bir felaket. Parmaklar, Giou-li-kan Sitesi'ni kaçırdılar. Şehrin tamamını kocaman bir şeffaf kabuğun içinde götürdüler!

103683. böyle bir mucizeye inanmakta güçlük çekiyor. Böyle bir şey nasıl ve neden oldu?

Kraliçe bilmiyor. Olaylar çok çabuk gelişti ve tek kurtulan büyük tufanın şokunda. Fakat Giou-li-kan olayı tek değil. Her gün Parmaklarla ilgili yeni

olaylar haber alınıyor.

116

Her şey sanki Parmaklar tam hızla çoğalıyorlarmış gibi oluyor. canki ormanı işgal etmeye karar vermişler gibi. Her gün onlann var|jğı daha açık bir hal alıyor.

Tanıklar ne diyorlar? Aralanndan çok azı birbiriyle tutarlı. Bazıları siyah ve düz hayvanlar anımsıyor, diğerleri yuvarlak ve pembe hayvanlardan söz ediyor.

Görünen o ki garip hayvanlarla, doğanın bir sapkınlığıyla karşı karşıyalar.

103683. kanşık düşler görüyor.

(Ya bizim Tannlanmız olsalardı? Tannlarımıza karşı çıkma noktasında mı olacaktık?)

Chli-pou-ni asker kanncadan onu takip etmesini istiyor. Onu kubbenin zirvesine kadar götürüyor. Orada birçok savaşçı onları selamlıyor ve egemenliği çevreliyor. Yegâne yumurtlayan için açık havaya çıkmak tehlikeli. Bel-o-kan'ın vazgeçilmez, kişiieşmiş cinsini bir kuş kapabilir.

Topçular çoktan konum aldılar, görüş alanlarına girecek ilk gölgeye nişan almaya hazırlar.

Kubbenin sivri ucunun çevresini dolaşırken Chli-pou-ni kalkış alanı işlevi gören geniş bir alana ulaşıyor. Orada sakin sakin tomurcukları kopanp yiyen birçok gergedanböceği duruyor. Kraliçe, 103683.'ye içlerinden birinin, hafif bakır renkli siyah kabuğu parlayanın, üzerine binmeyi öneriyor.

"işte evrim hareketimizin bir harikası. Bu kocaman uçan hay-vanlan evcilleştirmeyi başardık. Haydi içlerinden birini kullanmayı dene."

103683. kınkanatlıların pilotluğu hakkında hiçbir şey bilmiyor.

Chii-pou-ni ona birkaç öneri feromonu gönderiyor.-

"Duyargalarını sürekli onlann menzilinde tut. Ona izleyeceği yolu çok kuvvetli bir biçimde düşünerek tarif et. Bineğin çok çabuk itaat edecek, bunu sen kendin de gözlemleyeceksin. Ve dö-nemeçlerde ters yöne eğilerek dengelemeyi deneme. Her hareketinde gergedanböceğine eşlik et."

44. CCG, BU, HOŞUNUZA GĐDEN ŞEY

CCG'nin simgesi üç kafalı, beyaz bir kartaldı. Đkisi tehlikeli bir biçimde eğilmiş, ölüyor gibi görünüyordu. Üçüncüsü, gururlu bir biçimde dik, gümüş rengi bir su tükürüyordu.

Bacalarının sayısını ve onlardan çıkan dumanı görünce insan kendi kendine fabrikanın ülkedeki tüm nesneleri üretip üretmediğini soruyordu. Şirket, içinde elektrikli arabayla dolaşılan, ge^ek bir küçük şehir oluşturuyordu.

Komiser Melies ve Müfettiş Cahuzacq Y binasına doğru ilerlerken, bir üst düzey satış yetkilisi onlara CCG'nin temelde ilaç ürünleri, temizlik ürünleri, plastik ürünler, besin ürünlerine temel madde işlevi gören kimyasal hamurlar ürettiğini anlatıyor. Hepsi birbirine rakip iki yüz yirmi beş temizlik maddesi ve deterjan CCG'nin toz sabunundan üretiliyordu. Aynı CCG peynir mayasıyia üç yüz aitmiş beş

farklı marka süpermarketin müşterilerini çekmek için yanşıyorlardı. Sentetik reçine hamurlan oyuncak ve mobilya oluyorlardı...

CCG, merkezi Đsviçre'de olan uluslararası bir trösttü. Konsorsiyum sayısız sektörde dünya üretiminin başındaydı: Diş macunlan, boyalar, kozmetik ürünleri.,.

Blok Y'de polis memurları, Salta kardeşler ve Caroline No-gard'ın laboratuvarlanna kadar götürüldüler. Şaşırarak çalışma yerlerinin yan yana olduklannı keşfettiler. Melies sordu:

- Birbirlerini tanıyorlar mıydı?

Onları karşılayan, beyaz gömlekli, sivilceli kimyager şaşırarak yariit verdi:

- £aman zaman beraber çalışıyorlardı.

- Yakın zamanda ortak bir projeleri var mıydı?

- Evet ama o an için onu gizli tutmaya karar vermişlerdi. Mes-lektaşlanna ondan söz etmeyi reddediyorlardı. Henüz çok erken olduğunu söylüyorlardı.

- Uzmanlık alanları neydi?

- Genel kimyayla uğraşıyorlardı. Araştırma-geliştirme sektörü rimizin birçoğuyla ilgileniyorlardı. Balmumu, parlatıcı tozla

vapıştıncılar, kimyanın tüm uygulama alanlan onları ilgilendiriyordu. Sık sık yeteneklerini, hem de başanyla, birieştiriyorlardı. Fakat son çalışmalanyla ilgili olarak, size tekrar ediyorum, bu konuda hiç kimseye sırlarını açmadılar.

Onun bu düşüncesini takiben Cahuzacq söze girdi:

- Đnsanlan şeffaf kılabilen bir ürün üzerinde çalışmış olabilirler mi?

Kimyager sırıttı:

- Đnsanları görünmez yapmak mı? Şaka mı yapıyorsunuz?

- Kesinlikle hayır. Tersine çok ciddiyim. Uzman şaşırmış göründü:

- Bakın, size açıklayayım: Vücudumuz hiçbir zaman şeffaf olamaz. Dâhi de olsa bir araştımnaanın bir anda su kadar saydam yapabilmesi için fazla karmaşık hücrelerden meydana geliyoruz.

Cahuzacq ısrar etmedi. Bilim hiçbir zaman onun alanı olmamıştı. Gene de bir şey onu hâlâ tedirgin ediyordu.

Melies omuz silkti ve en profesyonel ses tonuyla sordu:

- Üzerinde çalışmakta olduklan maddelerin bulunduğu küçük şişeleri görebilir miyim?

-Yani...

- Bir sorun mu var?

- Evet. Daha önce biri gelip onlan istedi. Melies bir rafın üzerindeki bir saç telini aldı.

- Bir kadın, dedi. Kimyager şaşırdı:

- Gerçekten bir kadındı. Fakat... Komiser kendinden çok emin devam etti:

- Bu kadın yirmi beş otuz yaşlan arasında. Kusursuz bir temizliğe sahip. Bir Avrasyalı ve dolaşım sistemi oldukça iyi çalışıyor.

- Bu bir soru mu?

- Hayır. Bunu rafta, toz olmayan tek yerde duran şu saç telini inceleyerek görüyorum. Yanılıyor muyum?

Adam çok etkilenmişti.

-.Yanılmıyorsunuz. Bu aynntıları nasıl buldunuz?

- Saç teli düz ve parlak, yani kısa bir süre önce yıkanmış. Koklayın, hâlâ şampuan kokuyor. Saç teli kalın, genç birine ait. Kının çapı geniş, bu Doğuluların bir özelliği. Saç telinin rengi çok canlı, yani dolaşım sistemi kusursuz durumda. Ve size kesin olarak bu kadının "L'Echo du dimanche"ta çalıştığını bile söyleyebilirim.

- Bu konuda bana blöf yapıyorsunuz. Bütün bunlan tek bir saç telinin üzerinde mi gördünüz?

Melies, ilk görüşmelerinde Laerjtia VVells'in yaptığını taklit çtı

- Hayır, bunu bana küçük parmağım söyledi.

Cahuzacq kendisinin de öngörüden yoksun olmadığını kanıtlamak istedi:

- Bu kadın buradan ne çaldı?

- Hiçbir şey çalmadı, dedi kimyager. Bize şişeleri boş zamanla-nnda incelemek için evine götürüp götüremeyeceğini sordu. Biz de bunda bir sakınca görmedik.

Komiserin öfkeli yüzü karşısında özür diledi:

- Hemen sonra sizin geleceğinizi ve onlarla sizin de ilgileneceğinizi bilmiyorduk. Yoksa, elbette, onlan sizin için saklardık.

Melies, Cahuzacq'ı sürükleyerek döndü:

- Belli ki bu Laetitia VVells'in bize öğreteceği çok şey var.

45. BĐR GERGEDANBÖCEĞĐNĐN DENENMESĐ

103683. kınkanatlının göğüs boşluğunun ön kısmına tünedi. Hava taşıtı uzunlamasına dört adım, genişlemesine iki adım büyüklükte. Oturduğu yerden, gergedanböceğinin çıkıntılı bir pruva gibi dosdoğru havaya kalkmış, ucu kıvrık ön boynuzunu görebiliyor. Bu boynuzun birçok işlevi var: Karınlan delip geçen mızrak, asit atışları için nişan aha, borda desteği, kınp geçen zırhlı gemi.

Yiğit asker karınca için ilk sorun gene de makinesini yönetmek. "Düşünce yoluyla," demişti Chli-pou-ni.

Hemen denemeli.

Duyarga bağlantısı.

103683. havalanma üzerinde yoğunlaşıyor. Fakat bu kocaman kınkanatlı yer çekimini nasıl yenebilecek?

"Uçmak istiyorum. Haydi, atılalım."

103683. nün şaşıracak zamanı olmuyor. Hayvan ona ağırkanlı ve beceriksiz görünüyordu ama şimdiden arkasında oldukça yağlı bir mekanik yanma içinde bir şey kayıyor. Đki koyu renkli dış kanat ileri doğru yiv üzerinde kaydılar. Đki kahverengi şeffaf kanat yaylımı kanadı eğik bir biçimde açılmak için bir mil üzerinde dönüyor ve küçük, sinirli bir çırpmayla hareketleniyorlar. Hemen ardından sağır edici bir gürültü çevreyi kaplıyor. Chli-pou-ni askerini uyarmayı unuttu, kınkanatlı uçarken çok gürültü çıkarıyor. Uğultunun yoğunluğu artıyor.

Her şey titreşiyor. 103683. olaylann devamı hakkında kaygılanmadan edemiyor.

Toz ve testere talaşı kıvrımları görüş alanını kaplıyor. Tuhaf bir etki, sanki yükselen bineği değil de site yer altına batıyor gibi. Aşağıda duyargalanyla onu selamlayan kraliçe gittikçe küçülüyor. Artık onu ayırt edemediğinde 103683.

rahat bir bin adım yükseklikte olduğunu fark ediyor.

"Dümdüz ileri gitmek istiyorum."

Gergedanböceği hemen ileri doğru eğiliyor ve koyu renkli kanatlarının gürültüsünü daha da artırarak atılıyor.

Uçmak! Uçuyor!

Tüm cinsiyetsizlerin hayali, o bu hayali bugün gerçekleştiriyor. Yerçekimini yenmek, hava boyutunu fethetmek, aynı düğün uçu-şundaki dnsiyetiiler gibi!

103683. belli belirsiz, çevresinde dolanan kızböceklerini, sinekleri, yaban arılarını fark ediyor. Kokluyor, doğruca ileride, kuş yuvaları. Tehlike. Acil bir dönüş emri veriyor. Ama yukansı aşağısı gibi değil, kanatların duruşunu en az kırk beş derece eğmeden dönülemiyor. Ve gergedanböceği itaat ettiğinde her şey sallanıyor.

Karınca kayıyor, pençelerini bineğinin kitinine geçirmeye çalışıyor, tutunmakta başarısız oluyor, ince yongaiann koptuğu siyah Parlak yüzeyde boşuna yivler çiziyor. Demir atma noktası bulunmadığı için çaresizce uçan hayvanın yanını aşağı indiriyor.

121

Boşluğa düşüyor.

Düşmesi bitmiyor. Oysa gergedanböceği hiçbir şey fark etmiyor. 103683. onun dönüşünü tamamladığını ve yiğitçe yeni hava ülkelerine doğru atıldığını görüyor.

Kannca, bu sırada, düşüyor, düşüyor, düşüyor. Yer, bitkileri ve darağacı gibi kayalanyla ona doğru saldırıyor. O fır dönüyor, duyargaları denetlenemez bir biçimde titreşiyor.

Ve işte bu şok!

Bütün çarpmayı ayaklannda hissediyor, düşmenin etkisiyle zıp lıyor, bu kez daha uzağa düşüyor, tekrar zıplıyor. Bir karayosunu yatağı tam zamanında son düşüşün hızını kesiyor.

Kannca o kadar hafif ve o kadar dayanıklı bir böcek ki bir serbest düşme onu öldüremez. Çok yüksek bir ağaçtan düştüğünde bile kannca sanki hiçbir şey olmamış gibi yeniden işine koyulur.

103683. düşüşüne eşlik eden baş dönmesi yüzünden sadece biraz sersemlemiş

durumda. Duyargalannı yeniden öne doğru yöneltiyor, çabuk bir temizlik yapıyor ve sitesinin yolunu tutuyor.

Chli-pou-ni yerinden kıpırdamamış. 103683. kubbede göründüğünde o hâlâ aynı yerde.

"Cesaretini kaybetme. Yeniden başla." Kraliçe, kalkış köprüsünde askere yeniden eşlik ediyor. "Seksen bin askerin dışında bu evcilieştirilmiş gergedanböceklerinin altmış yedisinden de yararlanabilirsin. Oldukça

önemli yardım kuvveti oluşturacaklardır. Onlara pilotluk etmeyi öğrenmelisin."

103683. başka bir kınkanatlının üzerinde yeniden havalanıyor. Birinci deneyim başarılı değildi, yeni bir savaş atıyla belki daha iyi anlaşacak.

Aynı anda sağında bir topçu havalanıyor. Yan yana uçuyorlar ve diğeri ona işaretler yapıyor. Bu hızda feromonlar neredeyse hiç ulaşmıyorlar. Bu işe yaramayınca öncüler hemen duyargaların hareketine dayanan bir işaret dili geliştiriyorlar. Dik ya da eğik oluşlarına göre duyargalar kendi tarzlannda uzaktan anlaşılabilir t>'r mors alfabesi oluşturuyorlar.

122

Topçu karınca, bineğin sırtının düz bölümünde dolaşabilmek için duyargalannın gevşetilebileceğini işaret ediyor. Kalın kabuğun tanecik yığınlannın altına pençelerini yerleştirerek birkaç iyi tutunuş sağlamak yeterli oluyor. Topçu kannca bu tekniği kusursuz bir biçimde denetliyor görünüyor. Sonra, gergedanböceğinin ayakları boyunca aşağı inmenin mümkün olduğunu gösteriyor.

Oradan karnını çevirip aşağıda geçen her şeye atış yapmak mümkün. 103683. bütün bu akrobasi hareketlerini gerçekleştirmekte biraz zorluk çekiyor fakat kısa bir süre sonra iki bin adım yükseklikte ilerlediğini unutuyor. Bineğinin üzerine yerleşiyor. Binek otlann hizasında pike yaparken, asker kannca atış yapmayı ve bir çiçeği uzun parçalara ayırmayı başanyor.

Bu atış tasasını dağıtıyor. Böyle altmış yedi savaş makinesiyle bu Tanr..., bu Pamnaklann en azından birkaçının yok edilebilmesi gerektiğini düşünüyor.

Gergedanböceğine emrediyor, "Ok gibi yüksel, sonra pike iniş yap."

Asker kannca duyargalanndaki bu hız duygusunu sevmeye başlıyor. Amma da sıkı bir uçan güç ve kannca uygarlığı için ne büyük bir gelişme! Ve o bu harika olayı yaşayan ilk nesilden biri: Kınkanatlı binek üzerinde uçuş!

Hız onu coşturuyor. Biraz önceki düşüşü hiçbir ciddi sonuca yol açmadı ve artık her şey onu bu hava gemisinin üzerinde hiçbir risk olmadığına inanmaya götürüyor. Sarmallara, uçak cambazlıklarına, diğer cambazlıklara hükmediyor.

103683. olağandışı duygularla doluyor. Alandaki konuma duyarlı bütün johnston organları kısa devre halinde. Artık yukansı, aşağısı, ön ya da arka nerede bilmiyor. Buna karşılık, ileride bir ağaç belirdiğinde ondan kurtulmak için hızla dönmek gerektiğini unutmuyor.

Hava taşıtıyla oynamakla tamamen meşgulken gökyüzünün tedirgin edici bir biçimde karardığını fark etmiyor. Bineğinin sinirlenmeye başladığını fark etmesi için bir an geçmesi gerekiyor. Artık dönüşlerde itaat etmiyor, yükselme emirlerini kabul etmiyor. Hatta farkına varmadan alçalıyor.

46. DESTAN

"Feromon bellek No: 85

Konu: Evrim Destanı

Tükürük salgılayan: Kraliçe Chli-pou-ni

Ben büyük yön değiştirici. .,*

Ben bireyleri alıştıkları yoldan çıkanyorum ve bu onlan ürküM yor.

Garip gerçekleri ve aykın düşüncelerle dolu gelecek zamanlan haber veriyorum.

Ben düzenin bir sapmasıyım fakat düzenin ilerlemesi için sap-kınlaştırılmaya gereksinimi var.

Hiç kimse benim gibi utangaçlık, beceriksizlik ve belirsizlikle konuşmuyor.

Hiç kimsede benim sonsuz zayıflığım yok.

Hiç kimsede benim kalıtsal alçakgönüllülüğüm yok.

Çünkü duygular zekâmın yerini alıyorlar.

Çünkü beni ağırlaştıran hiçbir bilgim ve bilgeliğim yok.

Adımlarıma sadece havada amaçsızca dolaşan sezgi rehberlik ediyor.

Ve bu sezginin nereden geldiğini bilmiyorum.

Ve öğrenmek de istemiyorum."

47. DÜŞÜNCE

Augusta Wells anımsıyordu.

Jason Bragel eline öksürmüştü, hepsi onun çevresinde halka olmuşlardı ve onun sözlerini öylesine içiyorlardı ki bulundukları noktada kendini oradan çekmeye izin verecek bir düşüncenin gölgesini bile görmüyorlardı.

Yiyeceksiz, bu yeraltı mağarasından gkmak için hiçbir olanak olmadan, yeryüzüyle iletişim kurma olanağı olmadan, içlerinden

biri yüz yaşında bir kadın ve bir erkek çocuğu olan on sekiz kişi hayatta kalmayı nasıl umut edebilirlerdi?

Jason Bragel kendini oldukça dik tutuyordu.

- Baştan alalım. Bizi buraya kim getirdi? Edmond Wells. Bu mahzende yaşamamızı ve burada onun eserini izlememizi diledi. Kendimizi kötü bir durumda bulma riskini taşıdığımızı öngörmüştü, bundan eminim. Mahzene iniş buraya kabul edilmemiz için bireysel olarak katettiğimiz yoldu. Şimdi karşı karşıya olduğumuz şey toplu olarak kabul edilmemiz için katedeceğimiz yolda temel bir sınav. Her birimizin tek başımıza başardığımız şeye hep birlikte ulaşmamız gerekecek. Dört üçgen bilmecesini çözmeyi başardık çünkü düşünme biçimimizi değiştirmeyi bildik.

Kafamızın içinde bir kapıyı açtık. Dayanmamız gerek. Đşte bu yüzden gene Edmond bize bir anahtar verdi. Onu görmüyoruz çünkü korkumuz bizi kör ediyor.

Đtfaiyecilerden biri homurdandı:

- Gizemli konuşmayı bırak! Hangi anahtar? Nasıl bir çözüm öneriyorsun?

Jason ısrar etti:

- Dört üçgen bilmecesini anımsayın. Bizi düşünme tarzımızı değiştirmeye zorluyordu. "Başka biçimde düşünmek gerek," diye tekrar ediyordu Edmond. "Başka biçimde düşünmek gerek."

Bir polis memuru itiraz etti:

- Fakat burada fareler gibi kıstmlmış durumdayız! Bu açık bir tespit. Bu durumu düşünmenin sadece bir yolu var.

- Hayır. Bir sürü yol var. Bedenlerimizin içinde sıkışmış durumdayız, düşüncelerimizin değil.

- Sözcükler, sözcükler, ve gene sözcükler! Önerecek-bir şeyin varsa haydi öner!

Yoksa sus!

- Annesinin bedeninden çıkan bebek artık neden ılık suyun 'Cinde olmadığını anlamaz. Anne sığınağına geri dönmek ister a-roa kapı kapanmıştır. Bebek, açık havada asla yaşayamayacak olan bir balık olduğuna inanır. Üşür, ışık onu kör eder, aşın gürültü vardır. Anne kamının dışı bir cehennemdir. Bizim şimdi olduğumuz gibi bebek, bu sınavı geçemeyecek durumda olduğunu düşünür, 125

çünkü bu yeni dünyaya fizyolojik olarak uyum sağlamamış olduğuna inanır. Hepimiz bu anı yaşadık. Havaya, ışığa, gürültüye, soğuğa uyum sağladık. Mutasyona uğrayarak suda yaşayan fetüsten havada nefes alan bebeğe dönüştük. Balıktan memeliye dönüştük.

- Evet, yani?

- Biz aynı kritik durumu yaşıyoruz. Gene uyum sağlayalım, kendimizi bu yeni kalıba dökelim. & Müfettiş G€rard Galin gözlerini havaya dikerek haykırdı: **'

- Çıldınyor, gerçekten gldırıyor! jonathan Wells mınldandi:

- Hayır. Sanırım ne demek istediğini anlıyorum. Çözümü bulacağız çünkü onu bulmaktan başka kurtuluş yolumuz yok.

- Ya evet, her zaman onu arayabiliriz, çözümü. Hatta açlıktan ölmeyi beklerken bundan başka yapacak şeyimiz yok.

- Bırakın |ason konuşsun, diye emretti Augusta. Sözünü bitir-medi.

Jason Bragel kitap rahlesine doğru yöneldi ve "Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi"ni aldı.

- Bu gece onu tekrar okudum, dedi. Çözümün onda, bütün harflerde yazılı olduğuna inanmıştım. Uzun süre aradım ve sonunda size yüksek sesle okumak istediğim bu bölümü buldum. Đyi dinleyin.

48. ANSĐKLOPEDĐ

HOMEOSTAZĐ: Her türlü yaşam biçimi homeostazl araytşm-dadır.

"Homeostazl" iç ortamla dış ortam arasındaki denge anlamına gelir.

Yaşayan her yapı homeostazl halinde işler. Kuşun uçabilmesi için oyuk kemikleri var. Devenin çölde hayatta kalabilmesi Đçin hörgüçlerl var. Bukalemun düşmanlannm onu fark etmemesi Đçin derisinin rengini değiştirir. Bu türler, çok sayıd»

diğerleri gibi, onları çevreleyen ortamlarındaki bütün altüst oluşlara uyum sağlayarak soylarını günümüze kadar devam ettirdiler. Dış dünyaya uyum sağlamayı bilmeyenler yok oldular.

Homeostazl, dış koşulların zorlamasına göre organlarımızın kendi kendini ayarlama yeteneğidir.

Basit herhangi bir canlının en zor yasam sınavlarına katlanma ve organizmasını bu duruma uydurmasını gözlediğimizde her zaman şaşırırız. Savaşlar, Đnsanın kendini aşmak zorunda kaldığı koşullar sırasında o zamana kadar konfor ve sakin bir yaşam dışında hiçbir şey bilmeyen

insanların surat asmadan su ve kuru ekmek yemeye koyulduktan görülmüştür. Dağlarda kaybolan şehirliler birkaç gün Đçinde yenebilen otları tanımayı, onları her zaman iğrendirmiş olan köstebek, örümcek, sıçan, yılan gibi hayvanları avlayıp yemeyi öğrenirler.

Dantel Defoe'nun Roblnson Crusoe'su ya da Jules Verne'ln Esrarlı Adası insanın homeostazl yeteneğinin zaferinin kitaplarıdır. Hepimiz sürekli kusursuz homeostazl arayışındayız çünkü zaten hücrelerimiz bu kaygı içinde. Sürekli en iyi sıcaklık derecesinde zehirli madde Đçermeyen en yüksek derecede besleyici sıvıya can atarlar. Fakat böyle bir sıvı olmadığında yokluğuna uyum sağlarlar.

Đşte bu biçimde bir ayyaşın karaciğer hücreleri alkolü özümsemeye perhiz yapan birinin karaciğer hücrelerinden daha alışıktırlar. Sigara içen birinin akciğer hücreleri nikotine karşı koyacak maddeler üreteceklerdir. Hatta Kral Mlthridate vücudunu arseniğe dayanacak biçimde eğitmişti.

Dış ortam, ne kadar çok düşman olursa, hücre ya da bireyi o kadar bilinmeyen yetenekler geliştirmeye zorlar.

Edmond VVelis, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt II.

Bu okumayı uzun bir sessizlik izledi. Jason Bragei, en güzel noktayı daha iyi vurgulamak için sessizliği bozdu:

- Eğer ölürsek, bu, bu aşın zorlu ortama uyum sağlamayı başaramayacağız.

Gerard Galin patladı:

- Aşırı zorlu durum, şaka yapıyorsun! XI. Louis'nin bir metre karelik yarım şişe biçimindeki hücrelerinde zincire vurulmuş tutsakları parmaklıklanna uyum sağladılar mı? Üzerlerine ateş edilen kişiler kurşunlann geri tepmesi için gövdelerindeki derilerini sert-leştirebiliyorlar mı? Japonlar radyasyona karşı daha dirençli oldula< mı? Şaka yapıyorsun! Bazı hücumlara çok istense bile uyum sağla

namaz.

Alain Bilsheim kitap rahlesine yaklaştı.

- "Ansikiopedf'den okuduğun bölüm çok ilginçti ama bizimle ilgili olarak burada somut bir şey göremiyorum.

- Bununla beraber Edmond'un bize söylediği çok açık: Eğer hayatta kalmak istiyorsak mutasyona uğramamız gerek.

- Mutasyona uğramak mı?

- Evet. Mutasyona uğramak. Yeraltında yaşayan ve az besinle beslenen mağara hayvanlan olmak. Grubu bir direnme ve hayatta kalma aracı olarak kullanmak.

- Yani?

- Ranncalarla iletişimimizde başansız olduk ve vücutlarımızın içinde acı çekiyoruz çünkü yeteri kadar ileri gitmedik. Üşümekten korkan kendi içine kapanmış insanlar olarak kaldık.

Jonathan VVeils onayladı:

- Jason haklı. Bizi fiziksel olarak mahzenin dibine götüren yolu aştık. Bu, yolun sadece yansıydı. Her durumda koşullar bizi yolculuğumuza devam etmeye zorluyor.

Galin sırıttı:

- Mahzenden sonra bir mahzen daha mı var demek istiyorsun? Tapınağın altını kazıp onun bizi nereye götüreceği bilinmeyen mahzenini bulmamızı mı istiyorsun?

- Hayır. Beni iyi dinle. Yolun yansı fizikseldi ve biz onu vücudumuzla aştık.

Diğer bölümü bizim ruhlarımızı ilgilendiriyor ve bize geri kalan bunu yapmak.

Şimdi, düşünce yapımızı değiştirmek, kafamızın içinde mutasyona uğramak zorundayız. Dönüştüğümüz

128

yağara hayvanlan gibi yaşamayı kabul etmek. Bir kez içimizden Ijiri, grubumuzun on beş erkek ve bir kadınla işleyemeyeceğini söylemişti. Bir insan toplumu için bu doğruydu ama bir böcek top|umu için?

Lucie VVells irkiidi. Kocasının mantığının nereye doğru gittiğini anlamıştı.

Yeraltında, çok az besinle hep birlikte hayatta kalabilmeleri için tek yol şeye dönüşmekti... Şey...

Aynı anda hepsinin dudaklanna aynı sözcük geliyordu.

"Karıncalar."

49. YAĞMUR

Hava elektriğe doymuş durumda. Şimşek az çok negatif yüklü olan bir dizi iyonu tutuşturuyor. Bunu güçlü bifgürleme izliyor ve sonra yeni bir şimşek, yaprakların üzerine tedirgin edici bir mor-beyaz ışık yansıtarak gökyüzünü bin parçaya bölüyor.

Kuşlar alçakta, sineklerin altında uçuyorlar.

Yeni bir gök gürültüsü. Örs biçimindeki bir bulut tükeniyor. Uçan kınkanatlının bağası aydınlanıyor. 103683. bu ışık saçan yüzeyin altına doğru kaymaktan korkuyor. Kendini dünyanın ucunun bekçileri olan Parmaklann karşısında bulduğunda hissettiği güçsüzlük duygusunun aynısını hissediyor.

Kınkanatlı bineği, "Geri dönmemiz gerek," diyor.

Ama yağmur yoğun bir biçimde yağmaya başladı bile. Her damla ölümcül olabilir.

Dev kristal çizgileri ağır noktalar izliyor. Bunlardan birinin kocaman böceğin kanatlanna dokunması öldürücü olur.

Kınkanatlı paniğe kapılıyor. Damlaların arasından geçmek için her şeyi deneyerek bu sıkı bombardımanın ortasında zikzaklar çiziyor. 103683. artık hiçbir şeyi denetleyemiyor. Sadece, ayak tabanındaki puvilislerinin bütün vantuzlan ve pençeleriyle bineğine Yapışıyor. Her şey çok hızlı gidiyor. Aynı anda önde, arkada, aşa-Sida, yukanda bütün tehlikeleri gören küresel gözlerini kapatmak 129

isterdi! Ama karıncaların göz kapaklan yoktur. Ah! Yaprakbltlerinln olduğu yere kavuşmak için nasıl acele ediyor!

Kaybolan bir küçük damlacık 103683.'nün tam üzerine çarpıyor ve duyargalannı göğüs boşluğuna yaslıyor. Su aha saplannı boğuyor ve olayların devamını hissetmesini engelliyor.

Bu durum sesin kesilmesi gibi. Ona sadece görüntü kaldı ve bu, daha da dehşete düşürücü.

Kocaman gergedanböceği bitkin durumda. v Mızrak gibi damlaların arasında zikzaklar çizmek, gittikçe zorlaşıyor. Her defasında kanatlarının ucu nemleniyor ve uçmakta olan toplamı ağırlaştınyor.

Ağır bir su küreciğinden kıl payı sıynlıyorlar. Gergedanböceği daha da büyük olan bir ikincisinden kurtulmak için kırk beş derece eğiliyor ve dönüyor. Kıl payı. Fakat su ayağına değiyor, sıçnyor ve böceğin duyargalarına geliyor. Yeni bir şimşek. Patlama.

Saniyeden daha kısa bir süre uçan hayvan dış dünyayı algılayışını kaybediyor.

Sanki aksırmış gibi. Yörüngesinin kontrolünü yeniden kazandığında artık çok geç.

Şimşeklerin altında ışıldayan duru bir su sütununa doğru gidiyorlar.

Kınkanatlı iki kanadını dikey konuma getirerek fren yapıyor. Fakat çok hızlı gidiyorlar. Bu hızda fren yapmak mümkün değil. Bir dizi akrobasi hareketinden sonra dönerek sıçrıyorlar.

103683. uçan savaş atına o kadar kuvvetli sanlıyor ki pençeleri kitini delip geçiyor. Đslak duyargaları gözlerini kamçılıyor ve orada yapışıp kalıyorlar.

Đlk olarak dört köşe bir su direğine çarpıyorlar ve o, onları nokta nokta bir yağmur çizgisine doğru savuruyor. Üzerleri sağanakla örtülüyor. Şimdi ilk baştaki ağırlıklarının on katı ağırlıktalar. Olgun bir armut gibi sitenin dallardan oluşan örtüsünün üstüne düşüyorlar.

Gergedanböceği patlıyor, boynuzu kopuyor, kafası küçük parçalara ayrılıyor. Dış

kanatlan sanki tek başlanna uçmaya devam edecek gibi gökyüzüne yükseliyorlar.

103683., kannca olmamı1 verdiği hafiflikle, bu felaketten hiçbir zarara uğramadan kurtuluyor

puyargalannı kuruluyor ve şehrin girişlerinden birine doğru atılıyor.

Karşısına bir havalandırma deliği çıkıyor. Đşçi kanncalar siteyi sel baskınından korumak için deliği takamışlar ama 103683. barajı çökertmeyi başanyor. Đçeride muhafızlar ona küfrediyorlar. Siteyi tehlikeye attığının farkında değil mi?

Gerçekten onu küçük bir dere izliyor. Asker karıncanın bunun için yapabileceği bir şey yok, duvara karıncalar güvenlik eleğini kapamak için aceleyle çalışırlarken o hızla koşmaya devam ediyor.

Yorgunluktan zayıf düşmüş bir halde ama kuru bir yerde durduğunda ilgilenip acıyan bir işçi kannca ona bir trofalaksi öneriyor. Tehlikeden son anda kurtulan asker kannca bunu minnetle kabul ediyor.

Đki böcek yüz yüze geliyor ağızdan öpüşmeye, sonra sosyal kursaklannın dibinde gizli tutulan besinleri kusmaya başlıyorlar. Sıcaklık, vücudunun bağışı, sevdiği her şey.

Sonra 103683. bir tünele giriyor ve bir sürü galeriden geçiyor.

50. LABĐRENT

Karanlık koridorlar ve nemli dar ve uzun yollar. Havada alışılmamış önceden kalma kokular vardı. Yerde çürümüş besinler ve alaca atıklar duruyordu. Yer ayaklara yapışıyor ve duvardan nem sızıyordu.

Đnsanlar kümeler oluşturuyordu. Sokak serserileri, dilenciler, sahte müzisyenler, gerçek marjinaller iç bulandıncı kümeler halinde yapışıyorlardı.

Đçlerinden sımsıkı kırmızı bir bluz giymiş biri, dişsiz ağzında donuk ve sinsi bir gülümsemeyle yaklaştı:

- Demek küçük hanım metroda tek başına dolaşıyor? Bunun tehlikeli olduğunu bilmiyor mu? Bir muhafız istemez mi?

Adam sıntıyor genç kadının çevresinde dans ediyordu.

Durum uygunsa Laetitia VVells hödükleri saygılı olmaya zorlamayı biliyordu.

Bakışını sertleştirdi, menekşe rengi iris neredeyse

kan kırmızısına döndü ve "Çekil!" mesajını verdi. Adam homurdanarak geri çekildi.

- Haydi git, hey ukala! Eğer saldınya uğrarsan bunu sen istemiş olacaksın!

Teknik bu kez iyi işlemişti ama bu, her defe işleyeceği anlamına gelmiyordu, Metro, şehirde dolaşabilmek için tek doğru dürüst araç olduğundan beri aynı zamanda modem zamanlann haydut

yatağıydı.

Laetitia durağa ulaştı ve geçen metroyu kıl payı kaçırdı, sor.lcl çevresindeki kalabalık büyürken aksi yönde üç metro geçti. Kalabalık yeni bir sürpriz grev olup olmadığı hakkında birbirine soru soruyor ya da birkaç istasyon önce bir geri zekâlının intihar etmeye mi kalkıştığını merak ediyordu.

Sonunda iki ışık küresi göründü. Tiz bir fren sesi kulaklarını burguyla deliyormuş duygusu verdi. Boyalı saçtan paslı uzun tüp durağa girdi. Üzerinde her çeşit duvar yazısı vardv. Fuck bastard crazy boys territoıy " Aptallara ölüm", "Bunu okuyan bok", "Babil sonun yaklaştı". Tabii bu arada ilanlardan ve keçeli kalem ya da çakıyla acele çiziktirilmiş müstehcen resimlerden söz etmeye gerek yok.

Kapılar açılırken Laetitia şaşkınlıkla vagonun çatırdayacak kadar dolu olduğunu fark etti. Yüzler ve eller camlara yapışmıştı. Hiç kimsenin yardım çağıracak kadar cesareti yokmuş gibiydi.

Bu insanlan her gün kendi istekleriyle (üstelik para ödeyerek) beş yüzden fazla kişi birkaç metreküplük sıcak, saçtan bir kutuya yığılmaya hangi güdünün ittiğini artık anımsamıyordu. Hiçbir hayvan kendisini kendi iradesiyle benzer bir duruma sokacak kadar deli olamazdı!

Laetitia içeri girer girmez yırtık pırtık elbiseli yaşh bir kadının ekşi kokan nefesi, kötü, ucuz bir parfüm kokan bir kadının kollarındaki hasta bir çocuğun kusmuk kokulan ve bir duvar işçisinin ter kokusuyla karşılaştı. Aynca çevresinde kalçalarını okşamaya çalışan çok şık bir beyefendi, biletini isteyen bir kontrolör, bozuk para ya da lokanta fişleri dilenen bir işsiz, gürültü patırtıya karşın boğa' zını yırtarcasına bağıran bir gitarist vardı.

3ir hazırlık sınıfının kırk beş çocuğu, genel dikkatsizlikten yanlanarak tükenmez kalemlerinin ucharıyla oturaklarının sentetik döşemesini delmeye çalışıyorlardı, bir asker mangası "Nişan!" di-e çağırıyordu. Camlar bu yüzlerce insanın aralıksız soluk alıp verişinden buharlanmıştı.

Laetitia bozuk havayı yavaşça soludu, dişlerini sıktı ve kötü durumuna sabırla katlandı. Ne olursa olsun şikâyet etmeye hakkı yoktu. Evinden işyerine gitmek için sadece yarım saatlik bir yolu vardı, bazı insanlar en kalabalık saatlerde her gün üç saatlerini yolda geçiriyorlardı!

Hiçbir bilim kurgu yazan bunu hiçbir zaman öngörmemişti. Đn-sanlann binlercesi bir arada, sac kutulann içinde sıkıştırılmayı kabul ettikleri bir uygarlık!

Makine hareket ediyor, rayların üzerinde kıvılcımlar gkararak kayıyor.

Laetitia Wells sakinleşmek ve nerede olduğunu unutmak için gözlerini kapıyor.

Babası ona neresini kullanarak dinginliğini korumayı öğretmişti. Đnsan neresini iyice denetlemeye başladığında kalp atışlannı yavaşlatmak için onları ehlileştirmeyi denemeliydi.

Parazit düşünceler yoğunlaşmasını engelliyordu. Yeniden annesini düşünüyordu...

Hayır özellikle onu düşünmemeli... Hayır.

Gözlerini açtı, kalbinin ve nefesinin ritmini yeniden hızlandırdı.

Vagonun yoğunluğu biraz azalmıştı. Hatta boş bir yer vardı. Acele oraya oturdu ve uyudu. Nasıl olsa son durakta iniyordu. Ve metroda olduğunun ne kadar az bilincinde olursa, kendini o kadar iyi hissediyordu.

51. ANSĐKLOPEDĐ

SĐMYA: Her simya işlemi dünyanın doğuşunu taklit etmek ya da yeniden sahnelemeyi amaçlar. Altı işlem gereklidir. Ki-reçleşme. Çürüme. Çözünme. Damıtma. Birleşme.

Đnceltme. Bu *lo işlem dört evrede gerçekleşir: Bir pişirme evresi olan siya-*«•

dönüşüm. Buharlaşma evresi olan beyaza dönüşüm.

Karışma evresi olan kırmızıya dönüşüm. Ve en son altın tozunu veren inceltme. Bu toz, Yuvarlak Masa Şövalyeleri efsane-slndekl Büyücü Merlln'ln tozuna benzer.

Bir Đnsan ya da nesneyi kusursuz kılmak Đçin bu tozdan üzerine koymak yeter.

Birçok öykü ve masal gerçekte çanlarında bu tarifi saklarlar. Örneğin, Pamuk Prenses. Pamuk Prenses bir simya hazırlığının sonucudur. Pamuk Prenses nasıl elde edilir? Yedi cücelerle Fransızca naln (cüce) sözcüğü bilgi anlamına gelen

"gnomc-i ya da "gnosls" sözcüklerinden türemiştir. Bu yedi cüce yedi metali temsil eder:

Kurşun, kalay, demir, bakır, cıva, gümüş, altın.

Bunlar da yedi gezegenle bağlantılıdırlan, Satürn, Jüpiter, Mars, Venüs, Merkür, Ay, Güneş. Onlar da yedi temel Đnsan karakteriyle bağlantılıdır: Hırçın, saf, hayalci vb.

Edmond VVells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.

52. SU SAVAŞI

Şimşekler hâlâ sıkıntılı gökyüzünde çizgiler çiziyorlar ama hiçbir karıncanın beyaz ışıklarla yanlan altın renkli görkemli bulutlan hayranlıkla izleyecek cesareti yok. Fırtına bir afet.

Damlalar sitenin üstüne bomba gibi düşüyorlar ve av için dışa-nda olup gecikmiş

olan savaşçı karıncalar sıvı mermilerce vuruluyorlar.

Bel-o-kan'ın içinde, Chli-pou-ni'nin baharda giriştiği deneyimlerden biri felaketi arttı nyor.

Kraliçe, bir bölgeden diğerine ulaşımı hızlandırmak için kanallar kazdırdı.

Bunlarda karıncalar yüzen yaprakların üzerinde bir yerden diğerine gidiyorlar.

Fakat sağnak altında bu küçük yeraltı dereleri birer nehir olacak kadar büyüyorlar. Burada kalabalık bir muhafız grubu bu çılgınlık nöbetini durdurmak için boşuna dövünüp yoruluyor.

134

Kubbenin tepesinde durum daha da kötüleşiyor. Dolu taneleri ¦tenin dallardan oluşan kürkünü deldiler. Bir sürü delikten su sızıyor.

103683. elinden geldiği kadar büyük gediklerden birini doldurmayı deniyor.

"Herkes güneşlenme odasına," diye sesleniyor. "Yumurtalan kurtarmak gerek!"

Bir grup asker art arda çarpan dalgalara meydan okuyarak arkasından koşturuyor.

Güneşlenme odasının üst bölümü her zamanki ışıklı halini kaybetmiş. Tavanda en kuvvetli aanın sıkıntısı içindeki işçi karıncalar delikleri kuru yapraklarla tıkamayı deniyorlar. Fakat su kısa bir süre içinde yeniden görünerek yerde uzun gümüş şeritler halinde akıyor. Her şey ıslak. Değerli kozaların hepsini kurtarmak olanaksız, çok fazla koza var. Dadı kanncalar sadece erken gelişmiş

birkaç larvayı kurtaracak zaman buluyorlar. Aceleyle işçi karıncalara atılan yumurtalar yerde patlıyorlar.

103683. o anda asileri düşünüyor. Eğer su, kınkanatlıların ağılına kadar inerse, ki sürekli iniyor, hepsi ölecek!

Birinci uyan evresi: Kışkırtıcı feromonlar olabildiği kadar yayılıyorlar, çoğunlukla suyun buharıyla karışıyorlar.

Đkinci uyarı evresi: Askerler, işçiler, dadılar, cinsiyetliler, herkes öfkeyle ve kudurmuşçasına kannlannın ucuyla duvarlara vuruyor. Bu savaş kargaşası sitenin tamamının titreşmesine neden oluyor.

"Pam, pam, pam." Alarm! Bin kez alarm!

Ne panik!

Bütün şehrin alarma geçmesi için su birikintisine kapılmış olan karıncalar bile suyun arasından yere vurmaya çalışıyorlar. Bu vuruşlar soluğu kesilen birinin damarlannda kanın hızlı hızlı akışına benziyor.

Şehrin kalbi atıyor.

Yankı halinde kubbeyi delen cırcırböcekleri duyuluyor. "Foş, foş, foş."

Sertleştirilmiş de olsalar çeneler su damlalarına karşı ne yapabilirler?

135

Üçüncü uyan evresi: En kritik durum. Đsteriye kapılan bazı işçi kanncalar her yöne koşuyorlar. Gergin duyargalan anlaşılmaz fero-monik çığlıklar yayıyor.

Panik halinde bazıları kendi türdeşlerini yaralıyor.

Kızıl kanncalarda en güçlü uyan feromonu duföur bezi tarafından salgılanan "n-decane" adlı bir maddedir. Bu, kimyasal formülü C10-H22 olan, uçucu bir hidrokarbondur. En derin kış uykusundaki bir dadı kanncayı çılgınca öfkeli kılabilecek kadar güçlü » kokudur.

Kapıcı karıncalar kurban edilmeden, yasak site, su baskınından kurtanlamazdı. Bu kahraman askerler, düz kafalanyla girişleri sıkıca kapatarak işgalci sıvının ağaç kütüğünün merkezini basmasını engellediler. En başta kraliçe Chli-pou-ni olmak üzere yasak sitenin bütün sakinleri zarar almadan kurtuldular.

Buna karşılık su şimdi yaprakbitlerinin bulunduğu salonlara iniyor.

Yeşil sürü hayvanları alaya kokusal yaygaralar yayıyorlar.

Kaçmaktan pes etmiş çobanları içlerinden sadece yavrulamak üzere olan birkaçını kurtarabiliyorlar.

Her yerde barajlar yükseltilmeye çalışılıyor. Stratejik olarak en önemli galerilerden birinde bulunan ve taşkın halindeki seli engellemeye çalışan baraj sağlamlaştırılmaya çalışılıyor. Fakat suyun gücü dayanılmaz. Baraj toz haline geliyor, çatlıyor ve yanlıyor. Yapı yanlıyor ve cesur duvarcıları götüren bir su topunu serbest bırakıyor.

Su, boğulanlan sürükleyerek, koridorlardan geçiyor, tonozları çökertiyor, köprüleri yerlerinden söküyor, mantar tarlalarına dökülmeden önce bütün yeraltı topografyasını altüst ediyor. Orada da çiftçi karıncalar kaçmadan önce sadece birkaç değerli spor toplamaya zamanlan oluyor.

Suda yaşayan kınkanatlılar, Chli-pou-ni'nin evcilleştirmeyi ° kadar istediği şu ünlü domuzlan böcekleri, öz çevrelerinde neşeyle çırpınmaktan mutlu, yaprakbitlerini, kannca ölülerini, acı çeken larvalan keyifle yiyerek her yerde dolaşıyorlar.

103683. bir sürü dönüş yapıp engelleri aşarak gergedanbö-ceklerinin ağılına ulaşıyor. Zavallı hayvanlar boğulmaktan kurtul-mak için oradan oraya sekerek uçuyorlar. Fakat tavan o kadar alçak ki kısa sürede korku içinde oraya çarpıyorlar.

Ve her yerde olduğu gibi burada da hamarat işçi karıncalar tehlikeyi küçümseyerek birkaç küçüğü kurtarmak ve yumurtalarla dolu küresel mayısları kuru yerlere itmek için göz kulak oluyorlar. Buna karşın kaçınılmaz olarak çok büyük kayıplar olacağını biliyorlar.

Ayaklannın ıslanması gergedanböceklerini dehşete düşürüyor ve boynuzlarını tavana çarpmalarına neden oluyor. 103683. hakaretlerin arasından geçmesini savaşçılığına borçlu.

Đşte sonunda asilerin gizli yerinin girişi. Tannalar ve Tanrıcı olmayanlar, hepsi orada. Fakat ikinciler sinirli bir biçimde kıpırdanırken, birinciler garip bir biçimde sakin duruyorlar. Tufan onlan şaşırtmıyor.

"Tanrıları yeteri kadar doyurmadık, bu yüzden bizi ıslatıyorlar."

103683. onlann tekdüze dinsel sözlerini kesiyor. Çok yakında çıkış yolu kalmayacak. Eğer asi hareketini kurtarmak istiyorlarsa, gecikmeden sıvışmak gerek.

Sonunda onu dinleyip onun adımlanna ayak uyduruyorlar. Bu yerleri boşaltırken 24. adlı karınca ona bir önceki ziyaretinde bırakmış olduğu kelebek kozasını uzatıyor.

"Merkür görevi için. Bunu unutmamalısın."

103683. daha fazla tartışmak yerine kozayı alıyor ve arkasındaki asilere yol gösteriyor. Fakat ağılı geçmek artık olanaksız. Salonun tamamı boğulmuş.

Gergedanböcekleriyle birlikte karıncalar da suyun üzerinde yüzüyorlar.

Mümkün olduğu kadar çabuk yeni bir tünel kazmak gerek. i 03683. emirler veriyor.

Çabuk olmak gerek, su seviyesi yükseliyor.

Çevrede dolaşan besinlerin hepsi suyun üstünde yüzüyor.

Buna karşın Tannalar şikâyet etmiyorlar. Çoğu, haklı Tanrısal öfkeye katlanmaya boyun eğiyor.

Ortalığı kınp geçiren bu yağmurun sadece Chli-pou-ni'nin seferini engellemek için onları vurmaya geldiğine ikna olmuş durumdalar.

53. ACI ANĐLAR

- Affedersiniz matmazel! ,'. Biri ona bir şey söylüyordu.

Laetitia Wells gözlerini yeniden açtığında henüz son durağa gelmemişti. Bir kadın ona sesleniyordu.

- Affedersiniz matmazel. Sanırım şişlerimle size çarptım. Laetitia içini çekti:

- Önemli değil.

Kadın şeker pembesi yünden örgü örüyordu. Ördüğü şeyi yaymak için fazladan biraz yer talep ediyordu.

Laetitia Wells, parmaklarını hareket ettirerek örgü ören bu örümceğe baktı.

Şişler, akan ilmekleri takıntılı bir tıkırtıyla çoğaltıyordu.

Kadının pembe işi, bir bebek takımına benziyordu. Laetitia Wells, "Bu yumuşak yünlü lalenin içine hangi zavallı bebeği hapsetmeye niyetleniyor?" diye düşündü.

Kadın, sanki soruyu duymuş gibi, kocaman mine takma dişlerini gösterdi.

- Bu, oğlum için, dedi gururla.

Aynı anda Laetitia'nın gözleri bir afişe takıldı "Ülkemizin çocuklara gereksinimi var. Doğum oranının düşmesine karşı savaşın."

Laetitia Wells hafif bir acılık hissetti. Çocuk yapmak! Kendi kendine bunun türe verilen en eski emir olduğunu söylüyordu: Çoğalmak, dağılmak, hep birden serpilmek. Đlginç bir şimdiki zamanınız olmadı mı? Yumurtlama sayesinde gelecekte hayatta kalın! Önce miktarı düşünün, nitelik belki bunu takip eder.

Her yumurtlayıa bunun bilincinde değildi ama bütün ulusların bütün politikalarını aşan sonsuz propagandaya itaat ediyordu: Gezegen üstündeki insan nüfusunu arttınn.

Laetitia Wells bu anneyi omuzlanndan tutup dosdoğru gözlerine bakarak şunlan söylemek istedi: "Hayır, artık çocuk yapmayın, fendinize gelin, biraz utanma, hay kör şeytan! Doğum kontrol hapları alın, sevdiklerinize prezervatif armağan edin, sizi doğru yola getirmelerini dileyeceğiniz gibi doğurgan arkadaşlarınıza doğru yolu gösterin. Başanlı olunan bir çocuğa karşılık yüz tane öylesine baştan savma yapılmış çocuk var. Buna değmez. Sonra baştan savma yapılmış çocuklar güç sahibi oluyor ve işte sonuç. Eğer sizin kendi anneniz daha ciddi olmuş olsaydı sizin bütün bu acılan çekmenizden kaçınırdı. Anne babanızın doğmanıza neden olarak size yaptığı en büyük kötülüğün intikamını çocuklannızdan almayın.

Birbirinizi sevmeyi bırakın, büyüyün ama artık çoğalmayın."

Bu insandan kaçma krizlerinin (onun aşamasında bu insan korkusuydu) her biri ağzında acı bir tat bırakıyordu. Fakat en şaşırtıcı olan bunu hoş olmayan bir şey olarak görmemesiydi.

Laetitia kendini toparladı, örgü ören örümceğe gülümsedi.

Anne olmanın mutluluğunu yayan karşısındaki bu yüz ona... Hayır...

Olmamalıydı... Bu ona... Ona kendi annesini anımsattı. Ling-mi.

Ling-mi VVells lösemiye yakalanmıştı. Kan kanseri affetmiyor. Ling-mi, tatlı annesi, Laetitia doktorun ne dediğini sorduğunda asla yanıt vermiyordu. Ling-mi, Laetitia'ya hep şunları tekrarlıyordu: "Kaygılanma. Đyileşeceğim. Doktorlar iyimserler ve ilaçlar da gittikçe daha etkili oluyor." Fakat banyoda, lavaboda sık sık kırmızı izler oluyordu ve ağn kesici ilaç şişesi genelde boştu. Ling-mi reçetedeki bütün dozları aşıyordu. Artık hiçbir şey onun acılarını hafifletmiyordu.

Bir gün bir ambulans gelmiş ve onu hastaneye götürmüştü. "Merak etme. Orada beni tedavi etmek için bütün aletler ve uzmanlar var. Eve göz kulak ol, benim yokluğumda uslu ol ve her akşam beni görmeye gel."

Ling-mi hakliydi: Hastanede olabilecek her makine vardı. Öyle ki ölmeyi başaramıyordu. Üç kez intihar etmeyi denemişti ve her üçünde de onu son anda kurtarmışlardı. O, mücadele ediyordu.

Onu kemerlerle bağlamışlar ve tıka basa morfinle doldurmuşlardı. Laetitia annesini ziyaret ettiğinde kollarının iğneler ve serumlar yüzünden çürüklerle kaplı olduğunu çok iyi görüyordu. Bir ayda Ling-mi VVells kınşmış bir yaşlı kadın olmuştu. Doktorlar, "Onu kurtaracağız, kaygılanmayın, onu kurtaracağız,"

diyorlardı. Fakat Ling-mi artık kurtarılmak istemiyordu.

Kızının koluna dokunarak ona fısıldamıştı: "Ölmek istiyorum " Fakat on dört yaşında bir kız çocuğu annesi ona böyle bir dif: y söylediğinde ne yapabilir?

Yasalar kim olursa olsun birini ölüme terk etmeyi yasaklıyordu. Özellikle eğer bakım ve kalma ücreti dahil bin franklık günlük oda ücretini ödeyebilecek durumdaysa.

Edmond Wells de kansının hastanede kaldığı süre içinde hızlı bir biçimde yaşlanmıştı. Ling-mi büyük sıçrayış için onun yardımını istemişti. Bir gün artık onun dayanamadığını görünce Edmond bu isteğe boyun eğdi. Ona soluk alışverişlerini ve kalp atışlarını nasıl yavaşlatacağını öğretti.

Bir hipnoz seansı yapmıştı. Elbette bu seansa hiç kimse katılmamıştı ama Laetitia annesinin uykuya dalmasına yardım etmek için babasının işe nasıl koyulduğunu biliyordu. "Sakinsin, çok sakin. Soluğun ileri geri giden bir dalga gibi. Tatlı bir duygu. Đleri, geri. Soluğun göle dönüşmek isteyen bir deniz.

Đleri, geri. Her soluk alıp veriş öncekine göre daha yavaş ve daha derin. Her soluk alış sana daha çok güç ve tatlılık getiriyor. Artık vücudunu hissetmiyorsun, artık ayaklarını hissetmiyorsun, artık ellerini hissetmiyorsun, kafanı da. Rüzgârda uçan hafif ve duyumsuz bir kuş tüyüsün."

Ling-mi uçmuştu.

Yüzüne dingin bir gülümseyiş yerleşmişti. Uykuya dalar gibi ölmüştü. Reanimasyon servisindeki doktorlar toksin işaretini hemen almışlardı. Balıkçılın havalanmasını engellemek isteyen gelincikler gibi sanlmışlardı. Ama bu kez, Ling-mi gayet güzel kazanmıştı.

O zamandan beri Laetitia'nın çözülecek kişisel bir bilmecesi vardı: Kanser. Ve bir saplantısı: Hekimlere ve insanlığın kaderi hakkında karar veren diğerlerine olan nefreti. Kanseri kökünden

çökmeyi kimse başaramadıysa bunun nedeninin hiç kimsenin çö-zürnü bulmakta gerçekten çıkarı olmaması olduğuna emindi.

Hatta bu konuda emin olmak için kanserolog olmuştu. Kanserin yenilmez olmadığını ve hekimlerin annesini daha bitkin hale getirmek yerine onu kurtarabilecek olan beceriksizler olduklarını tanıtlamak istiyordu. Fakat bunda başansız olmuştu.

Böylece ona sadece insanlara duyduğu nefret ve bilmecelere duyduğu tutku kalıyordu.

Gazetecilik, hıncıyla en derinlerdeki isteklerini uzlaştırmasına jan vermişti.

Kalemiyle haksızlıkları açklayabiliyor, yığınlan harekete geçirebiliyor, bir vuruşta ikiyüzlülerin geçek yüzünü göstere-biliyordu. Ne yazık ki ikiyüzlülerin arasında en önde gelenlerin kendi iş arkadaşlan olduğunu çabucak anladı.

Sözlerinde cesur a-ma eylemlerinde sefildiler. Yayınlarında haksızlığa uğrayanların koruyucusuyken, maaşlarında bir yükselme vaadi karşılığında en kötü bayağılıklara hazırdılar. Medya dünyasının yanında tıp ortamı ona sevimli insanlarla dolu göründü.

Fakat basında ekolojik yuvasını, av alanını istediği biçime sokmuştu. Birçok polisiye olayı çözerek kendine bir isim yapmıştı. Şu anda meslektaşları onun düşmesini bekleyerek uzak duruyorlardı. Sendelememesi gerekiyordu.

Gelecek basan arması olarak av tablosuna Salta-Nogard olayını koyacaktı. Neşeli Komiser Melies'e yazık olacaktı!

Ve işte son durağa gelmişti. Đndi.

Örgü ören kadın bebek giysi takımını toplarken ona seslendi:

-"Đyi akşamlar matmazel.

54. ANSĐKLOPEDĐ

NASIL: Bir engel karşısında insanın Đlk refleksi şu soruyu sormaktır: "Neden bu sorun var ve hata kimde?" Bunun bir <Wıa olmaması için suçluları ve çarptırılacakları cezayı arar. ™Wıı durumda karınca kendi kendine önce şunu sorar : "Bu

141

sorunu nasıl ve kimin yardımıyla, çözebilirim?" Karıncaların dünyasında en küçük bir suçluluk kavramı yoktur.

Kendilerine "Đşler neden yürümüyor," diye soranları* "Đslerin yürümesi için ne yapmalı," diye soranlar arasında her zaman büyük bir fark olacaktır.

Şu an Đçin Đnsan dünyası kendilerine "Neden" diye soranlara alt ama bir gün gelecek ve kendilerine "Nasıl" diye soranlar yönetimi ele alacaklar...

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt n.

55. SADECE SU, SADECE SU

Pençeler ve çeneler inatla çalışıyorlar. Kazıyorlar, kazıyorlar, başka kurtuluş

yolu yok. Yardım tünellerinde kızgın asi karıncaların çevresinde yer titreşiyor, sallanıyor.

Su bütün siteyi süpürüyor. Chli-pou-ni'nin bütün güzel projeleri, gerçekleştirdiği öncü harika girişimler artık dalgaların götürdüğü atıklardan başka bir şey değil. Boş şeyler, sonuçta bunlar sade-ce boş şeylerdi; bu

bahçeler, bu mantar tarlalan, bu ağıllar, bu sar nıç salonları, bu kış tahıl ambarları, bu ısı ayarlı bebek koğuşları solaryum, su kanallan... Selde sanki hiçbir zaman var olmamışlar gibi yok oluyorlar.

Birden, yardım tünelinin bir yan duvan patlıyor. Su, demetler halinde fişkınyor.

103683. ve arkadaşları daha da hızlı kazmak için toprağı yutuyorlar. Fakat bu iş

olanaksız ve sel onları yakalıyor.

103683. onlan bekleyen talih hakkında hiçbir hayal kurmuyor. Şimdiden kannlanna kadar ıslandılar ve su tam hızla yükselmeye devam ediyor.

56. BATIŞ

Batış. Şimdi tamamen dalgalann yüzeyiyle kaplıydı.

Artık soluk alamıyordu. Uzun bir an, artık hiçbir şey düşünmeyerek, sıvının içinde kaldı.

Suyu seviyordu.

Küvetindeki suyun altında saçlan kabarıyor, cildi karton gibi oluyordu. Laetitia VVells buna günlük banyo ayini, diyordu. Onun gevşeme biçimi buydu: Biraz ılık su ve sessizlik. Kendini gölün prensesi gibi hissetti.

Düzinelerce saniye, ölüyormuş duygusuna kapılıncaya kadar, soluğunu tutarak kaldı.

Her gün biraz daha fazla süre suyun altında kalıyordu.

Döl kesesi sıvısının içindeki bir fetüs gibi dizlerini çenesinin altında topluyor ve yavaşça anlamını bir tek kendisinin bildiği bir su dansında sallanıyordu.

Kafasının bütün kalabalığını boşaltmaya başladı, kanser çıkıyor, Salta çıkıyor (ding, dong), "L'Echo du dimanche'ın yazısı çıkıyor, güzelliği çıkıyor (ding, dong), metro çkıyor, yumurtlayan anneler çıkıyor. Bu büyük yaz temizliğiydi.

"Ding, dong"

Sudan çıktı. Suyun dışında her şey kuru görünüyor. Kuru, düşman (ding! dong!)

...yakıcı.

Rüya görmemişti: Kapı çalınıyordu.

Hava solunumunu keşfeden kurbağagillerden biri sürünerek küvetten çıktı.

Büyük bir bornoz aldı, sarındı ve küçük adımlarla salona gitti.

Kapının ardından sordu:

- Kim o?

- Polis!

Gözetleme deliğinden baktı ve Komiser Melies'i tanıdı.

- Bu saatte gelmenizin sebebi nedir?"

- Arama iznim var.

Laetitia kapıyı açmaya razı oldu. Melies rahat görünüyordu.

143

- CCG'ye gittim ve bana sizin Salta kardeşler ve Caroline No-gard'ın üzerinde çalıştıklan kimyasal ürünlerin bulunduğu şişeleri aşırdığınızı söylediler.

Laetitia gidip şişeleri aldı ve ona uzattı. Melies düşünceli bir biçimde şişeleri seyre daldı.

- Matmazel Wells size içlerinde ne olduğunu sorabilir miyim?

- Sizin işinizi yapıp hazır bir halde size verecek değilim. Kim yasal incelemenin ücreti gazetem tarafından ödendi. Sonuçlar»,, t* dece ona aittir, başka hiç kimseye değil.

Melies hâlâ kapının eşiğindeydi, ona meydan okuyan bu güzel kızın karşısında, eski takım elbisesinin içinde neredeyse yılgındı.

- Matmazel Wells, lütfen, içeri girebilir miyim? Bir dakika konuşabilir miyiz?

Sizi uzun süre rahatsız etmeyeceğim.

Kuvvetli bir sağanağın altında kalmış olmalıydı. Sınlsıklamdı. Ayaklannın yanında, paspasın üzerinde şimdiden küçük bir su birikintisi oluşmuştu. Laetitia iç çekti:

- Pekâlâ ama size ayıracak çok fazla zamanım yok. Melies salona girmeden önce uzun uzun ayakkabılarını kuruladı.

- Pis bir hava.

- Yılın sıcak zamanlanndarı sonra sağanak.

- Bütün mevsimler altüst oldu, bir geçiş dönemi olmadan sıcak ve kuru havadan soğuk ve nemli havaya geçiyoruz.

- Haydi, girin, oturun. Bir şey içmek ister misiniz?

- Bana önerecek neyiniz var?

- Bal şerbeti.

- Bu nedir?

- Su, bal ve maya mantan. Hepsinin kanşjp mayalanmış hali. Bu OlimposTanniarının ve Kelt papazlarının içeceğiydi.

- Olimpos Tannlannın içeceğini kabul ediyorum. Laetitia ona servis yaptı ve sonra gözden kayboldu.

- Beni bekleyin, öncesaçlanmı kurutmam gerek.

Melies banyodan gelen saç kurutma makinesinin homurtusunu duyar duymaz, çevreyi incelemek için kararlı bir biçimde, bir sıçrayışta ayağa kalktı.

144

Burası yüksek bir yaşam standardını gösteren bir apartman dairesiydi- Her şey çok zevkli bir biçimde dekore edilmişti. Yeşim tasından heykeller birbirlerine sanlmış çiftleri gösteriyordu. Halojen lambalar duvarlara asılmış biyoloji levhalarını aydınlatıyordu.

jVlelies ayağa kalktı ve birini inceledi.

Burada dünyadaki elli bin karınca türü sıralanmış ve resmedilmişti-Saç kurutma makinesi şarkı söylemeye devam ediyordu.

Motosikletçilere benzeyen beyaz tüylü siyah kanncalar (rhopa-lothrix orbis), özellikle göğüs boşluklan boynuzlarla kaplı kanncalar (acromyrmex versicolor), ucunda bir kıskaç bulunan borulan olan (orectognathus antennatus) ya da onlara hippi havasını veren uzun tüyleri olan (tingimyrmex mirabilis) diğerleri vardı.

Karıncaların bu kadar çeşitli biçimlerde olabilmeleri komiseri şaşırttı.

Fakat böcekbilim göreviyle orada değildi. Siyah cilalı bir kapı gözüne ilişti ve onu açmak istedi. Kapı anahtarla kilitlenmişti. Cebinden bir saç tokası çıkararak kilidi açmaya girişti. Tam o sırada saç kurutma makinesinin gürültüsü birdenbire kesildi. Aceleyle yeniden yerine oturdu.

Şimdi saçlarına Louise Brooks modeli verilmişti ve Laetitia Wells üzerine oturan, siyah ipekten uzun bir elbise giymişti. Meli-ös bu görüntünün

kendisini etkilemesine izin vermemeye çalıştı. Kibar bir tonla sordu:

- Kanncalarla ilgileniyor musunuz?

- Özel olarak değil. Onlarla ilgilenen babamdı. Büyük bir kann-ca uzmanıydı. Bu levhalan bana yirminci doğum günümde armağan etti.

- Babanız, Prof. Edmond Wells miydi? Laetitia şaşırdı:

- Onu tanıyor musunuz?

- Ondan söz edildiğini duydum. Biz polisler arasında daha çok Sybarites Sokağı'ndaki lanetli mahzenin sahibi olarak tanınır. Yirmi işinin sonsuz bir mahzende kaybolduğu bu olayı anımsıyor musunuz?

145

- Elbette! Diğerlerinin arasında bu insanlar benim kuzenim, kuzenim, yeğenim ve büyükannemdi.

- Garip bir olay, değil mi?

- Gizemli şeyleri bu kadar seven biri olarak siz nasıl oldu da bu kayıplarla ilgili araştırma yapmadınız?

- O zamanlar başka bir iş üzerindeydim. Mahzenle ilgilenen Komiser Alain Bilsheim'di. Zaten bu ona şans getirmedi. Diğeriet gibi o da asla geri dönmedi.

Fakat siz de gizemli olaylan sevtyp sunuz sanınm...

Laetitia alaya bir gülümseme takındı.

- Ben özellikle onlan aydınlatmayı seviyorum, dedi.

- Salta kardeşler ve Caroline Nogard'ın katilini bulmayı başaracağınıza inanıyor musunuz?

- Her durumda deneyeceğim. Bu, oküyuculanmın hoşuna gidecektir.

- Araştırmalarınızın neresinde olduğunuzu bana anlatmak istemiyor musunuz?

Laetitia başıyla hayır' işareti yaptı.

- Her birimizin kendi yolunu izlemesi daha iyi olur. Böylece birbirimizi rahatsız etmeyiz.

Melies çikletlerinden birini aldı. Çiğnediğinde her zaman kendini daha huzurlu hissediyordu. Laetitia'ya dönerek sordu:

- Bu siyah kapının arkasında ne var?

Laetitia VVells bu kaba sorunun karşısında bir anlık bir şaşkınlık geçirdi.

Küçük rahatsızlığını çabucak gizledi. Genç kadın omuz silkti.

- Benim çalışma odam. Size orayı gezdirmiyorum. Gerçekten karmakarışık bir yer.

Bu sırada Laetitia bir sigara çıkardı, uzun bir ağızlığa geçirdi ve karga biçimindeki bir çakmakla sigarasını yaktı.

Melies düşüncelerine geri döndü:

- Araştırmanız konusundaki sırrı saklamak istiyorsunuz. Ben gene de size araştırmanın hangi noktasında olduğumu söyleyeceğim.

Laetitia küçük, sedefli bir duman bulutu üfledi.

.. Nasıl isterseniz.

, Durumu özetleyelim. Dört kurbanımız CCG'de çalışıyordu. Đşle ilgili karanlık bir kıskançlık olduğu düşünülebilirdi. Büyük şirket-lerde rekabet sık rastlanan bir şeydir. Oralarda insanlar bir terfi ya ja yükselme için birbirlerini parçalarlar ve bilim dünyasında insanlar genelde kazanca düşkündürler. Rakip kimyager hipotezi işliyor, bunu kabul edin.

Meslektaşlannı etkisini sonradan gösteren öldürücü bir ürünle zehirledi. Bu, otopside ortaya çıkan sindirim sistemindeki ülserlere kusursuz bir biçimde uyuyor.

- Hâlâ düşünmeden hareket ediyorsunuz komiser. Zehir düşüncenize saplanıp kalmışsınız ve durmadan korkuyu unutuyorsunuz. Aşın bir gerilim de ülserlere neden olabilir ve dört kurbanımızın dördü de aşın bir korku duydular. Korku, komiser, sorunun çekirdeği korku ve ne siz ne de ben, her birinin yüzündeki o dehşet ifadesine yol açanın ne olduğunu henüz anlamadık.

Melies karşı çıktı:

- Elbette bu korku hakkında ve hatta özellikle insanlan neyin korkuttuğu hakkında kendime sorular sordum!

Laetitia yeni bir duman bulutu üfledi.

- Ya sizi ne korkutur komiser? Melies yakalanmıştı çünkü tam o anda o da Laetitia'ya aynı soruyu sormayı düşünüyordu.

-Yani... hımm...

- Size her şeyden çok dehşet veren bir şey vardır, öyle değil mi?

- Bunu size söylemeyi çok istiyorum ama karşılığında siz de aynı içtenlikle bana sizi korkutan şeyi söyleyeceksiniz. Laetitia ona yüzünü döndü.

- Tamam.

Melies duraksadı sonra konuştu.

- Ben... Ben kurtlardan korkuyorum.

- Kurtlardan mı?

Laetitia kahkahalarla güldü ve tekrarladı. "Kurtlar! Kurtlar!" Ayağa kalktı ve ona bir fincan daha bal şerbeti doldurdu.

- Ben gerçeği söyledim, şimdi sıra sizde.

147

Laetitia ayağa kalktı ve pencereden baktı. Uzakta onu ilgilendiren bir şeyler görüyormuş gibiydi.

- Hımm... Ben... Ben sizden korkuyorum.

- Alay etmeyi bırakın, bana içten olacağınıza söz vermiştiniz. Laetitia döndü ve yeni bir duman halkası üfledi. Turkuvaz dumanın arkasında menekşe rengi gözleri yıldızlar gibi parlıyordu.

- Ama ben içtenim. Sizden korkuyorum ve sizin arkanızda ftu insanlıktan.

Erkeklerden, kadınlardan, yaşlılardan, bebekleVti- tl korkuyorum. Her yerde barbarlar gibi davranıyoruz. Kendimizi fiziksel olarak gudubet buluyorum.

Đçimizden hiçbirimiz bir mürek-kepbalığının ya da bir sivrisineğin güzelliğine yaklaşamıyoruz.

- Kesinlikle!

Genç kadının tutumunda bir şey değişmişti. O kadar iyi denetlenen bakışlan bir üreme zayıflığının sıkıntısı içinde görünüyordu. Bu gözlerde delilik vardı. Bir hayalet onu ele geçirmişti ve o kendini tatlı tatlı bu glgmlığın etkisine bırakıyordu. Her yerde barajlar yıkılıyordu. Artık sansür yoktu. Çok az tanıdığı bir komiserle konuştuğunu unutmuştu.

- Kendimizi insan olmaktan gurur duyan, kendini beğenmiş, ukala, kibirli yaratıklar olarak görüyorum. Köylülerden, papazlardan korkuyorum, doktorlardan ve hastalardan korkuyorum, benim kötülüğümü isteyenlerden ve benim iyiliğimi isteyenlerden korkuyorum. Dokunduğumuz her şeyi yok ediyoruz. Yok etmeyi başaramadığımızı kirletiyoruz. Anlaşılmaz kir yeteneğimizden hiçbir şey kurtulmuyor. Eğer Marslılar buraya gelmiyorlarsa biz onlan korkuttuğumuz için gelmediklerinden eminim. Onlar utangaçlar, onlara bizi çevreleyen hayvanlara ve birbirimize

davrandığımız gibi davranmamızdan korkuyorlar. Bir insan olduğum için gurur duymuyorum. Benzerlerimden korkuyorum, çok korkuyorum.

- Gerçekten dediğiniz gibi mi düşünüyorsunuz? Laetitia omuz silkti.

- Kurtlar tarafından öldürülen insan sayısına bakın, bir de insanlar tarafından öldürülenlerin sayısına bakın. Benim korkum sizinkinden, nasıl söylesem, daha haklı bir korku değil mi sizce?

- Đnsanlardan mı korkuyorsunuz? Fakat siz de bir insansınız.

, Bunu iyi biliyorum ve zaten bazen kendimden de korkuyorum-IV\elies onun yüzündeki nefretle kınşan çizgileri şaşkınlıkla izle-

.j Birden Laetitia rahatladı:

- Oh, başka bir şey düşünelim! Đkimiz de bilmeceleri seviyoruz. gu iyi uyuyor, şimdi ulusal bilmece programımızın yayın saati. Size çağımızın en önemli konukseverlik jestini yapıyor ve biraz televizyonumdan sunuyorum.

- Teşekkürler, dedi Melies.

Laetitia uzaktan kumanda aletiyle oynayarak "Düşünce Tuzağı" programını aradı.

57. ANSĐKLOPEDĐ

GÜÇ ĐLĐŞKĐLERĐ: Fareler üzerinde bir deney yapıldı. Onların yüzme yeteneklerini Đncelemek Đçin Nancy Fakültesi'nde dav-' tanış biyolojisi konusunda bir laboratuvar araştırmacısı olan Dldier Desor altı fareyi tek çıkışı bir havuza bağlanan bir kafese koydu. Farelerin yiyecek dağıtan bir yemliğe ulaşabilmeleri için bu havuzu geçmeleri gerekiyordu. Çabucak gözlendi ki altı fare hep birlikte yüzerek yiyeceklerini almaya gttmiyorlar-dı. Birtakım roller ortaya çıktı ve bunların dağıtımı şöyleydi: Đki sömürülen yüzücü, iki yüzmeyen sömüren, bir özerk yüzücü ve bir yüzmeyen acı çeken. Đki sömürülen suyun altından yüzerek yiyecek almaya gidiyorlardı. Kafese geri döndüklerinde 'W sömüren onlara vuruyor ve ağızlanndaklni

bırakıncaya kadar kafalarını suyun altında tutuyordu. Đki boyun eğmiş sömü-tâlen, ancak iki sömüreni doyurduktan sonra kendi yiyeceklerini tüketebiliyorlardı. Sömürenler asla yüzmüyorlardı, beslen-mek Đçin yüzenleri dövmekle yetiniyorlardı. Özerk olan yiyeceğini sömürenlere bırakmayacak kadar gürbüz bir yüzücüydü' Acı çekene gelince, o, yüzemiyor ve yüzenleri korkutamı-yordu, sonuç olarak o da mücadeleler sırasında düşen kınntı-*n topluyordu.

Deneyin yapıldığı yirmi kafeste de aynı

149

dağılım görüldü: Đki sömürülen, iki sömüren, bir özerk ve bir acı çeken. Bu hiyerarşi mekanizmasını daha iyi anlamak /ç/„ altı sömüren bir araya kondu.

Bütün gece dövüştüler. Sabah içlerinden ikisi angaryacıydı, biri tek başına yüzüyordu, bir <fl. geri her şeye katlanıyordu. Aynı şey boyun eğmiş sömürülen davranışı gösteren farelere de uygulandı. Ertesi gün şafak vakti içlerinden ikisi paşa rolündeydi.

Fakat deneyin en düşündürücü tarafı şuydu: Beyini-incelemek Đçin farelerin kafataslan açıldığında en gergin oî<m-lann sömürenler oldukları fark edildi.

Belli ki sömürülenlerin artık onlara itaat etmeyeceğinden korkmuşlardı.

Edmond VVells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.

58. KURU YERDE

Su sırtlarını yalıyor. 103683. ve arkadaşları çılgınca tavanı kazıyorlar. Bütün vücutlar su serplntisiyle ıslanmış durumdayken, mucize gerçekleşiyor! Sonunda kuru bir yere ulaşıyorlar.

Kurtuldular.

Çabucak çıkışı tıkıyorlar. Kumdan duvar dayanacak mı? Evet, sel daha zayıf koridorlara dökülmek için onun çevresinden dolaşıyor. Küçük odada

birbirlerine yaklaşarak büzülmüş grubun karıncaları kendilerini daha iyi hissediyorlar?

Asiler kendilerini sayıyorlar: Kurtulanlar sadece elli kişi. Bir avuç Tanncı hâlâ mınldanıyor:

"Parmakları yeteri kadar beslemedik. Bu yüzden onlar da gökyüzünü açtılar."

Karıncaların evreni algılayışlanna göre Dünya gezegeni kübiktir ve üzerinde "üst okyanusu" tutan bulutlardan oluşmuş bir tavan vardır. Üst okyanusun ağırlığı her fazla oluşunda tavan çatlar ve yağmur yağar.

i 50

Tanrıcılar, buluttan tavandaki bu çatlamaların, Parmakiann oraya vurdukları pençe darbelerinden kaynaklandığını savunuyorlar. Ne olursa olsun, daha güzel günleri beklerken hepsi ellerinden geldiği kadar birbirlerine yardım ediyor.

Bazılan ağız ağıza trofa-laksi yapmaya girişiyorlar. Diğerleri sıcaklık rezervlerini korumak için birbirlerini ovuyorlar. 103683. ağzındaki dokunaçları duvara dayıyor, sitenin hâlâ suyun hücumları altında sarsıldığını hissediyor.

Bel-o-kan artık hareket etmiyor. Saydam ayaklarını bütün küçük aralıklara firlatan bu çok şekilli düşman tarafından tamamen ezilmiş durumda. Karıncalardan daha esnek, daha uyumlu ve daha alçakgönüllü olan yağmura lanet olsun. Saf askerler onlara doğru kayan damlalan kılıç gibi çene vuruşlarıyla ikiye bölüyorlar. Onlardan birini öldürmek dördüyle karşı karşıya gelmek demek.

Yağmura bir ayak darbesi sallandığında yağmur ayağı yapışık durumda tutuyor.

Yağmura asit fışkırtıldı ğında yağmur yakıcı hale geliyor. Yağmuru itip kaktığınızda sizi karşılıyor ve tutuyor.

Sağanağın kurbanlan artık kendilerini saymıyorlar.

Sitenin bütün gözenekleri açık.

Bel-o-kan selde boğuluyor.

59. TELEVĐZYON

Madam Ramirez'in heyecanlı yüzü ekranda göründü. Yeni bilmecesi olan bu sayı dizisi üzerinde bocalamaya başladığından beri programın izlenme oranı iki kat artmıştı. O ana kadar yanılmayan birinin aniden sallandığını görmenin sadistçe zevki mi? Ya da bunun nedeni insanların, onlarla kendilerini daha kolay özdeşleştirdikleri için, genelde kaybedenleri kazananlara tercih etmesi miydi?.

Sunucu, her zamanki keyifli haliyle soruyordu:

- Evet, Madam Ramirez, şu bizim çözüm, onu bulabildiniz mi?

- Hayır. Hâlâ bulamadım.

- Dikkatinizi toplayım, görelim Madam Ramirezl Sayı dizimiz sl_

ze ne düşündürüyor?

Kamera önce tablomun üstünde, sonra dalgın bir halde açıkıa. yan Madam Ramirez'in üstünde durdu.

- Bu diziyi ne kadar incelersem o kadar çok allak bullak oluyo-rum. Güçlü, çok güçlü. Gene de bana birkaç ritmi ayırt edebilmişim gibi geliyor... Hep sona yerleştirilmiş olan "bir"... Ortada "iki"

paketleri...

Sayıiann yazılı olduğu tabloya yaklaştı ve bif ilkokul öğretn ninin tarzıyla yorumladn:

- Bir üslü sayılar dlizisi sanki. Ama aslında değil. "Bir'Merle "iki"ler arasında bir düzen olduğunu sandım ama işte "üç" ortaya gkıp o da kendini gösteriyor... O zaman belki de hiçbir düzen olmadığını düşündüm. Rastgel yerleştirilmiş sayılardan oluşan bir kargaşa dünyasıyla karşı karşıyayız.

Bununla beraber, kadın içgüdüm bana bunun öyle olmadığını, bu sayıiann rastgele yerleştirilmediklerini fısıldıyor.

- Öyleyse bu tablo size ne düşündürüyor Madam Ramirez? Madam Ramirez'in yüzü aydınlandı.

- Sizi güldüreceğim, dedi. Salon alkışlarla çınladı. Sunucu müdahale etti:

- Bırakın Madam Ramirez düşünsün.*Bir şey düşünüyor, Ne düşünüyorsunuz Madam Ramirez?

Madam Ramirez alini kırışmış bir halde yanıt verdi:

- Evrenin doğuşunu. Evrenin doğuşunu düşünüyorum. "Bir" yayılıp sonra bölünen, Tannsal kıvnm. Bana bilmece olarak evreni yöneten matematik denklemini soruyor olmanız mümkün mü? Einstein'ın bütün hayatı boyunca boşuna aradığı şeyi?

Dünyadaki bütün fizikçilerin en büyüğü mü?

Sunucu, bir an programına tamamen uyan anlaşılmaz bir yüz ifadesi takındı.

- Kim bilir Madam Ramirez! "Düşünce... Đzleyiciler hep bir ağızdan bağırdılar-.

- ...Tuzağı!"

152

„ ...Tuzağı" evet, sınır tanımaz. Pekâlâ Madam Ramirez, yanıt mı, joker mi?

- joker. Ek bilgiye gereksinimim var. Sunucu seslendi:

-Tablo!

Bilinen sayı yığınını yazdı:

1

t 1

2 1

12 11

111211

3 12211

13 11222 1

Sonra kâğıdına bakmadan ekledi:

1113213211

- Anahtar cümleleri hatırlatıyorum. Birincisi: "Ne kadar zekiy-sek, bulma şansımız o kadar azdır." Đkincisi: "Bildiğimiz her şeyi unutmak gerekir."

Öngörünüze bir üçüncüsünü sunuyorum: "Evren gibi, bu bilmece de kaynağını mutlak basitlikten alıyor."

Alkışlar.

Sunucu yeniden neşeli bir biçimde sordu:

- Size bir öneride bulunabilir miyim, Madam Ramirez?

- Rica ederim, dedi yanşmacı.

- Sizin yeteri kadar basit, yeteri kadar budala, kısaca yeteri kadar boş

olmadığınıza inanıyorum. Zekânız size çelme takıyor. Hücrelerinizde geri gidin, hâlâ içinizde olan saf küçük kızı bulun. Ve benim değerli izleyicilerime gelince, onlara eğer isterseniz ya-nn görüşmek üzere, diyorum!

Laetitia Wells televizyonu kapattı.

- Bu program gittikçe daha eğlenceli oluyor, dedi.

- Bilmecenin çözümünü buldunuz mu?

153

- Hayır, ya siz?

- Ben de bulamadım. Eğer düşüncemi soracak olursanız fazla zeki olmalıyız. Şu sunucu şüphesiz haklı.

Melies için gitme zamanıydı. Şişeleri geniş ceplerine yerleştirdi.

Eşikte bir kez daha sordu:

- Her birimiz kendi köşemizde kendimizi yormak yerine neden yardım laşmıyo ruz?

- Çünkü benim tek başıma çalışma alışkanlığım var ve potlfc basın hiçbir zaman iyi geçinemezler.

- Đstisna olmaz mı?

Laetitia abanoz rengi kısa saçlannı salladı.

- Đstisna olmaz. Haydi komiser, iyi olan kazansın!

- Madem öyle istiyorsunuz, iyi olan kazansın! Melies merdivende gözden kayboldu.

60. SEFER ĐÇĐN YOLA ÇIKIŞ

Gücü tükenen yağmur mücadelederı vazgeçiyor. Bütün cephelerde geri çekiliyor.

Onun da bir düşmanı var. Adı Güneş. Karınca uygarlığının eski bağlaşığı kendini bekletti ama gene de tam zamanında ulaştı. Gökyüzünün açık yaralannı çabucak yeniden yapıştırdı. Üst okyanus artık dünyanın üstüne akmıyor.

Felaketten yakalarını kurtaran Bel-o-kanlılar kurumak ve ısınmak için çıkıyorlar. Yağmur, soğuğun yerini ıslaklığın aldığı bir kış uykusu gibi. Daha kötü. Soğuk uyutur ama ıslaklık öldürür!

Dışarıda galip gelen gök cismi kutlanıyor. Bazıları eski zafer marşını söylemeye başlıyor: <

"Güneş, oyuk iskeletlerimize gir,

Ağrıyan kaslarımızı kımıldat

Ve bölünen düşüncelerimizi birleştir."

154

Sitenin her yerinde bu kokusal şarkı söyleniyor. Bel-o-kan şüphesiz kutsal dayak yedi. Dolu tanelerinin darbelerinden delik deşik olan kubbeden kalan az bir yığın, küçük fışkırmalar halinde içinde siyah pıhtılar olan duru bir su kusuyor.

Bu siyah pıhtılar suda bo-ğulanlann cesetleri.

Diğer sitelerden gelen yenilerin durumu da daha parlak değildi. Demek ki ormanın kibirli kızıl kannca federasyonunu küçültmek için bir sağanak yetecekti? Bir imparatorluğun hakkından gelmek için basit bir yağmur?

Kubbenin yıkıntılan, kozaların artık çamurlu bir çorbanın içinde nemli taneciklerden başka bir şey olmadığı solaryumu ortaya çıkarıyorlar. Ve kaç tane dadı yumurtaları ayaklarının arasında korumak isterken öldü? Bazılan kendilerininkileri başlannın üzerindeki ayaklarının ucunda sallanır durumda tutarak kurtarmayı başardılar.

Kapıcı karıncalann arasında tek tük hayatta kalanlar, kendilerini yasak sitenin çıkışlanndan söküyorlar. Ürkmüş bir halde felaketin büyüklüğünü seyre dalıyorlar. Chli-pou-ni'nin kendisi de zararın genişliğini görünce şaşkınlıktan donakaldı.

Böyle durumlarda dayanıklı ne inşa edilebilir? Eğer biraz su dünyayı karınca uygarlığının ilk günlerine geri götürebiliyorsa zekâ neye yarar?

103683. ve asiler de sığınaklarını terk ediyorlar. Asker karınca hemen kraliçesine doğru gidiyor.

"Olandan sonra Parmaklara karşı seferimizden vazgeçmek zorunda kalacağız."

Chli-pou-ni hareketsizleşiyor, feromonun ağırlığını yokluyor. Sonra sakin bir biçimde duyargalarını hareket ettiriyor ve hayır diye yanıt veriyor, sererin hiçbir şeyin yeniden ele alınmasını sağlayamayacağı en başta gelen projelerin arasında olduğunu söylüyor. Yasak sitenin, ağaç kütüğünün içine yerleştirilmiş

olan seçkin askerlerin iyi durumda olduklannı ve gergedanböceklerinin de aynı şekilde yedekte tutulduklarını ekliyor.

"Parmaklan öldürmemiz gerek ve bunu yapacağız,"

Bununla birlikte bir büyüklük farkı var: 103683.'nün seksen bin yerine sadece...

Üç bin askeri olacak. Asker sayısı düşüktü tabii a-

ma askerler çok deneyimli ve savaşa alışıktılar. Aynı şekilde başlangıçta öngörüldüğü gibi dört uçan kınkanatlı filosu yerine sadece otuz adetlik bir filo olacak. Bu, hiçbir şey olmamasından daha iyi.

103683. bunu kabul ediyor ve duyargalannı onaylama anlamında geri çeviriyor.

Zayıf sereri bekleyen talih hakkında eskisinden daha az karamsar değil.

Bunun üzerine Chli-pou-ni çekiliyor ve teftişine devam ediy« Bazı barajlar dayandılar ve bazı bölgelerin tamamını kurtardılar. JP--ma kayıplar çok büyük.

Katlolanlar özellikle kozalar ve bir sonraki nesil oldu. Chli-pou-ni, sitesinin nüfusunu hızla arttırmak için yumurtlama ritmini yükseltmeye karar veriyor.

Sperm deposunda hâlâ milyonlarca taze spermatozoid var.

Ve madem yumurtlamak gerekiyor, yumurtlayacak.

Bel-o-kan'ın her yerinde bir şeyler tamir ediliyor, birileri besleniyor, tedavi ediliyor, zararlar inceleniyor, çözümler aranıyor.

Kanncalar yenilgiyi o kadar kolay kabul etmezler.

61. KAYA SUYU

Prof. Maximilien MacHarious, Bellevue Oteli'ndeki odasında, deney kabının içeriğini inceliyordu. Caroline Nogard'ın ona vermiş olduğu madde biçim değiştirerek, kaya suyuna benzeyen siyah bir sıvıya dönüşüyordu. Kapı çaldı. Đki ziyaretçi bekleniyorlardı. Bunlar Etiyopyalı bilgin bir çift olan Gilles ve Suzanne Odergin'di. Adam hemen sordu:

- Her şey yolunda mı? Prof. MacHarious yanıt verdi:

- Her şey belirlenen programı kusursuz bir biçimde takip ediyor.

- Bundan emin misiniz? Salta kardeşlerin telefonu yanıt vermiyor.

- Pöh! Şüphesiz tatile çıkmışlardır.

- Caroline Nogard da yanıt vermiyor.

- Hepsi o kadar çok çalıştılar ki! Şimdi biraz dinlenmek istiyor olmalan normal. Suzanne Odergin alay etti:

- Biraz dinlenmek mi?

El çantasını açtı ve Salta kardeşlerle Caroline Nogard'ın ölümünü anlatan bir sürü gazete kupürü çıkardı.

- Hiç gazete okumuyor musunuz, Profesör MacHarious?

- Gazeteler bu olayları şimdiden "bu yazın en heyecanlı olayları" olarak nitelendiriyorlar! Ve siz buna belirlenen programın izlenmesi mi diyorsunuz?

Kızıl profesör bu haberlerden heyecanlanmış görünmedi.

- Ne istiyorsunuz? Yumurtalan kırmadan omlet yapılmaz. Etiyopyalılar kesin olarak daha kaygılıydılar.

- "Omlet'ln bütün yumurtalar ziyan olmadan önce pişmiş olacağını umalım!

MacHarious gülümsedi. Onlara paspasın üstündeki deney kabını gösterdi.

- "Omletimiz" işte orada. Tatlı, mavi, yansımalı, siyah akışkanı hep birlikte hayranlıkla izlediler. Prof. Odergin değerli şişeyi bin bir dikkatle ceketinin iç cebine yerleştirdi.

- Neler olup bittiğini bilmiyorum MacHarious ama gene de tedbirli olun.

- Kaygılanmayın. Đki tazım beni korur. Kadın şaşırarak bağırdı:

- Tazılannız! Biz geldiğimizde havlamadılar bile. Garip koruyucular!

- Bu akşam burada değiller. Veteriner bir inceleme için onlan alıkoydu. Ama yarın bana göz kulak olmak için sadık koruyucularım burada olacaklar.

Etiyopyalılar ayrıldılar. Prof. MacHarious bitkin bir halde yattı.

62. ASĐLER

Yakalannı kurtaran asiler, Bel-o-kan'ın banliyösünde, bir çilek alının altında toplandılar. Meyve kokusu can sıkıcı bir duyarganın oradan geçmesi halinde konuşmalann algılanmasını engellemek

157

için parazit görevi yapacak. 103683. gruba katıldı. Bu azalmış halleriyle şimdi ne yapmayı düşündüklerini soruyor.

En kıdemlileri, Tanncı olmayan bir karınca yanıt veriyor:

"Az kişiyiz ama Parmakları ölüme terk etmek istemiyoruz. Onları beslemek için daha da çok çalışacağız."

Onayladıklannı belirtmek için duyargalar birbiri ardına kalkıyor. Tufan kararlılıklarını sulandırmadı.

Bir Tanncı 103683.'ye dönüyor ve ona kelebek kozasını gösteriyor.

"Senin gitmen gerek. Bunun yüzünden. Bu seferle dünyanın ucuna git. Bu, Merkür Görevi için gerekli."

Bir diğeri, "Bir çift Parmak getirmeyi dene," diyor. "Tutsaklıkta çoğalıp çoğalamadı klarını görmek için onlara bakacağız."

Grubun en çok sevileni 24., 103683.'yle birlikte gitmek istediğini söylüyor.

Parmaklan görmek, koklamak, onlara dokunmak istiyor. Doktor Livingstone ona yetmiyor. O sadece bir çevirmen. Bu, onların yıkımına katılmak için bile olsa Tanrılarla doğrudan bağlantı kurmak istiyor. Israr ediyor. 103683.'ye yararlı olabilir. Örneğin, savaş sırasında kozayı taşıyabilir.

Diğer asiler bu adaylığa şaşınyorlar.

103683., "Neden, bu karıncanın özel neyi var?" diye soruyor.

Genç cinsiyetsiz karınca onlann yanıt vermelerine izin vermiyor ve yeni büyük yolculuğunda asker karıncaya eşlik etmek için

ısrar ediyor.

103683. başka soru sormadan bu yardımı kabul ediyor. Bu 24. kanncada gerçekten kötü olan hiçbir şey olmadığını bildiren kokusal eğilimler hissediyor. Yolculuk sırasında arkadaşlannm onunla alay etmesine neden olan bu "kusuru" keşfetme fırsatı olacak.

Fakat işte ikinci bir asi daha yolculuğa katılmak istediğini söylüyor. Bu, 24.'nün ablası: 23.

103683. onu kokluyor ve yeniden düşüncesini söylüyor. Bu gönüllüler onun için hoş karşılanan bağlaşıklar olacaklar.

Ordu yarın sabah güneş doğarken yola koyulacak. Đki kız kar' deş burada beklemekten başka bir şey yapmayacaklar.

63. MACHARĐOUS'UN YAŞAMI VE ÖLÜMÜ

prof. MacHarious bundan emindi, orada, yatağının ucunda bir gürültü duymuştu.

Bir şey onu uykusundan uyandırmıştı ve şimdi sinirleri gergin, hareketsiz orada duruyordu. Sonunda başucu lambasını açtı ve ayağa kalkmaya karar verdi. Hiç şüphe yok, yorgan küçük sarsıntılarla sallanmıştı.

Onun zekâ genişliğindeki bir bilim adamı gözünü yıldırmalarına izin vermeyecekti. Başı önde emekleyerek çarşaflannın altına daldı. Bu hareketlere neyin yol açtığını keşfedince yan eğlenerek, yarı şaşırarak önce gülümsedi.

Fakat bu, üstüne saldırdığında çarşaflardan mağarasının içinde sıkışıp kalmış

bir halde yüzünü koruyacak zamanı bile olmadı.

O anda odada biri olsaydı, yatağın yüzeyini bir aşk gecesinde-ki gibi hareketli görecekti. Ama bu bir aşk gecesi değildi. Bu bir ölüm gecesiydi.

64. ANSĐKLOPEDĐ

MUTASYON: Çinliler Tibet'i işgal ettiklerinde, bu ülkede Çinli nüfusun d»

kalabalık olduğunu kanıtlamak için buraya Çinli aileler yerleştirdiler. Ama Jlbefte atmosfer basıncı çok yüksektir ve buna dayanmak zordur. Alışmayanlarda baş dönmelerine ve ödemlere yol açar. Ve bilinmeyen bir fizyolojik sır yüzünden Tibetli kadınlar en yüksek köylerde bile doğururken, Çinli kadınların burada doğum yapamadıkları ortaya çıktı. Her şey sanki Tibet Toprağı'mn organik olarak üzerinde yaşamaya uygun olmayan işgalcileri reddettiğini gösteriyordu.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt II.

159

65. UZUN YÜRÜYÜŞ

Şafakla birlikte asker kanncalar, eskiden 2 numaralı kapı olan ve artık bir yığın devrilen ve nemli daldan başka bir şey olmayan yerin yanında toplanmaya başlıyorlar.

Üşüyenler ısınmak ve ayaklannın uyuşukluğunu gidermek için çekip uzatma alıştırmaları yapıyorlar. Diğerleri çenelerini sivriltiyor ya da savaş figürleri ve gösterileri yapıyorlar.

Güneş sonunda, büyüyen ordunun üstünde, zırhlan pmldata-rak doğuyor. Coşkunluk yükseliyor. Hepsi büyük bir an yaşadıkla-nnı biliyor.

-

103683. görünüyor. Birçoğu onu tanıyor ve selamlıyor. Asker kannca iki asi kız kardeşle çevrili. 24., arkasında belli belirsiz koyu renk bir şekil fark edilen kelebek kozasını taşıyor. Bir savaşç soruyor: "Bu koza nedir?" 24. yanıt veriyor: "Yiyecek, sadece yiyecek."

Gergedanböcekleri de geliyorlar. Artık sayılan otuzdan fazla olmasa da göze çarpacak biçimde hareket ediyorlar! Kalabalık onlan daha yakından hayranlıkla izlemek için hareketleniyor. Havalandıklarını görmek isterlerdi ama onlar gerçekten gerekli olmadıkça havalanmayacaklannı açıklıyorlar. O an için herkes gibi yürüyecekler.

Sefere katılan askerler kendilerini sayıyorlar, birbirlerini cesaretlendiriyorlar, birbirlerini kutluydrlar, besleniyorlar. Bal şurubu ve yıkıntıların arasından toplanan, boğularak ölmüş yaprakbitlerinin ayak parçaları dağıtılıyor. Karıncalarda hiçbir şey kaybolmuyor. Yumurtalar ve ölü nemfler de yeniyor. Sünger gibi ıslak et parçaları sıralarda dolaşıyor, kurutulmak için seriliyor, sonra aç kurtlar gibi saldınlarak oburca yeniyor.

Bu soğuk yemek henüz bittiğinde, nereden geldiği bilinmeyen bir işaret kalabalığın yürüyüş düzenine girmesini sağlıyor. Parmaklara karşı düzenlenen sefer için ileri! Bu, yola çıkış.

160

Karıncalar uzun bir alay halinde yola çıkıyorlar. Bel-o-kan silahlı kolunu doğuya doğru uzatıyor. Güneş hoşa giden bir sıcaklık yaymaya başlıyor. Askerler eski kokusal marşlannı söylemeye başlıyorlar:

"Güneş, oyuk iskeletlerimizin içine gir,

Ağnyan kaslarımızı kımıldat

Ve bölünen düşüncelerimizi birleştir."

Sırayla devam ediyorlar:

"Biz hepimiz güneşin tozlanyız. Işık kabarcıkları ruhlanmızda olsun. Nasıl olsa ruhlarımız da bir gün ışık kabarcıkları olacaklar. Hepimiz sıcaklığız. Biz hepimiz güneşin tozlanyız. Dünya bize izlenecek yolu göstersinl Artık ilerlemenin gerekmeyeceği yeri buluncaya kadar dünyayı bütün yönlerde katedeceğiz.

Biz hepimiz güneşin tozlanyız."

Başka cinsten olan ücretli asker kanncalar sözlerin feromonları-nı bilmiyorlar.

Onlar da yaprak saplannı gıcırdatarak şarkıya katılıyorlar. Müziklerini üretmek için göğüslerindeki kitin sivri ucu kann halkalarının daha aşağısındaki çizikii şeride getiriyorlar. Böylece cırcırböceğinin sesini andıran ama daha kuru ve daha az yankı veren bir ses çıkarıyorlar.

Savaş şarkısı bitiyor, kanncalar susuyorlar ve yürüyorlar. Adımlar düzensiz olsa da kalbin ritmi ve şişkinliği hepsinde aynı.

Her biri Parmaklan ve bu canavarlar hakkında duydukları korkunç efsaneleri düşünüyor. Fakat böyle güruh halinde toplanmış durumda kendilerini çok güçlü hissediyorlar ve neşeyle yürüyorlar. Rüzgâr bile eserek büyük seferi hızlandırmaya ve işini kolaylaştırmaya karar vermiş gibi görünüyor.

161

103683., alayın başında duyargalannın üstünden geçen otları ve dallan kokluyor.

Çevrede her yerde koku var. Kendilerini kurtaran korkmuş küçük hayvanlar, baş

döndüren kokulanyla baştan çıkarmaya çalışan çok renkli çiçekler, şüphesiz düşman komandoları saklayan ağaç gövdeleri, böceklerle dolu kartal gibi eğreltiotlan...

Evet, her şey orada. Đlk kez olduğu gibi. Her şey orada, bu eşsiz kokunun içine işlemiş durumda: Başlamakta olan büyük ser ven kokusu!

66. ANSĐKLOPEDĐ

PARKINSON YASASI: Parklnson Yasasına (aynı adlı hastalıkla hiçbir Đlgisi yoktur) göre bir şirket büyüdükçe daha çok vasıfsız Đnsanları Đşe alır ve bununla birlikte onlara fazla ücret öder. Neden? Çok basit çünkü çalışan yöneticiler güçlü rakiplerin gelmesinden çok korkarlar. Kendine

tehlikeli rakipler yaratmamanın en Đyi yolu yeteneksiz insanları Đşe almaktır. Onlardaki atılım yapma heveslerini bastırmanın en lyl yolu onlara değerlerinden fazla ücret ödemektir. Böylece yönetici kasttan kendileri Đçin sürekli bir dinginliği güvence altına almış olurlar.

Edmond Weils, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.

67. YENĐ CĐNAYET

Müfettiş Cahuzacq dosya kayıtlanm inceleyerek bilgi verdi: - Prof. Maximilien MacHarious, Arkansas Kimya Üniversite-si'nin en önemli kişilerinden biriydi.

Fransa ziyareti sırasında bi' haftadır bu otelde kalıyordu. Jacques Melies notlar alarak odayı arşınladı. Nöbetteki bir polis memuru kapıdan başını uzattı: 162

- "L'Echo du dimanche"tan bir gazeteci sizi görmek istiyor komiser. Bırakalım girsin mi?

- Evet.

Laetitia Wells, siyah ipek tayyörlerinden birinin içinde her zamanki kadar görkemli, göründü.

- Đyi günler komiser.

- Đyi günler Matmazel Wells! Sizi buraya hangi rüzgâr attı? En iyi olan kazanıncaya kadar her birimizin kendi köşemizde çalışması gerektiğini sanıyordum.

- Bu, bilmece mekânlannda karşılaşmamızı engellemez. Aynca "Düşünce Tuzağı "nı izlediğimizde aynı sorunu her birimiz kendi tarzımızda değerlendiriyoruz...

CCG'nin şişelerini incelettiniz mi?

- Evet. Laboratuvara göre bu madde zehir olabilirmiş. Đçinde adlannı unuttuğum bir sürü şey var. Hepsi birbirinden zehirli. Her çeşit böcek ilacı

üretmek için bir madde olduğunu söylüyorlar.

- Pekâlâ komiser, şimdi bu konuda benim bildiğim her şeyi biliyorsunuz. Ya Caroline Nogard'ın otopsisi?

- Kalp durması. Çok sayıda iç kanama. Gene aynı nakarat.

- Hımmm... Ya bu adam? Gene korkunç bir şey!

Kızıl saçlı bilgin kannüstü yatmıştı. Kafası, tanık için şaşkın ve dehşet içinde donup kalmış gibi, ziyaretçilere doğru dönüktü. Gözler kocaman açılmıştı. Ağzı, kocaman sakalını kirleten, kim bilir hangi sümüksü maddeleri küsmüştü. Kulaklar hâlâ kanıyordu... Ve garip bir'tutam beyaz saç alnını kaplıyordu. Bunun ölmeden önce de olup olmadığını araştırmak gerekiyordu. Melies, ellerin karında büzülmüş

olduklannı not etti.

- Kim olduğunu biliyor musunuz? diye sordu.

- Yeni kurbanımız Prof. Maximilien MacHarious. Böcek ilaçları konusunda dünyaca ünlü bir uzman.

- Evet, böcek ilaçlan konusunda... Parlak böcek ilacı yaratıcılarını öldürmekte kimin çıkarı olabilir?

Birlikte ünlü kimyacının ters dönmüş cesedini izlediler. Laetitia düşüncesini söyledi:

- Bir doğayı koruma birliği mi? Melies alay etti:

- Evet. Neden böcekler olmasın? Laetitia esmer perçemini salladı.

- Neden olmasın gerçekten. Yalnız, gazeteleri sadece insanlar okuri Laetitia, Prof. Maximilien MacHarious'un dünyadaki böcek salgını sorunlarıyla ilgili'bir seminer için Paris'e geldiğini haber veren bir gazete kupürü uzattı.

Hatta yazıda profesörün Bellevue Ote-li'nde kalacağı bile yazılıydı.

jacques Melies yazıyı okudu ve dosyasına yerleştirmesi ;vm Cahuzacq'a verdi.

Sonra hiçbir aynntıyı atlamadan odayı incelemeye girişti. Laetitia'nm varlığının harekete geçirmesiyle titiz profesyonelliğini kanıtlamak istiyordu. Gene silah yoktu, kapıda zorlama yoktu, camlarda iz yoktu, görünen yara yoktu. Saltaların ve Caroüne Nogard'ın evinde olduğu gibi: En küçük bir ipucu yoktu.

Ve burada da birinci sinek birliği geçmemişti. Demek ki katil, cesedi gözetlemek ya da odayı bütün suç izlerinden temizlemek ister gibi. ölümden sonra beş dakika odada kalmıştı.

Cahuzacq sordu:

- Bir şey buldunuz mu?

- Sinekler gene korkmuşlar.

Müfettiş çok üzülmüş göründü. Laetitia meraklanarak sordu:

- Sinekler mi? Sineklerin bu olayla ne ilgisi var?

Komiser biraz üstünlük kazanmış olmaktan memnun, sinekler hakkındaki küçük konferansına başladı:

- Cinayetleri çözmek için sinekleri kullanma düşüncesi Prof. Brouareî adlı birine aittir, i 890 yılında Paris'te bir bacanın kanalında sıkışmış, aşın dumanda kalmış bir fetüs bulundu. Birkaç ay içinde bu evden bir sürü kiracı gelip geçmişti: Küçük cesedi içlerinden hangisi saklamıştı? Brouareî, bilmeceyi çözdü. Kurbanın ağzında sinek yumurtalan olduğunu öngördü, onların olgunlaşma sürelerini ölçtü ve böyiece fetüsün bacaya yerleştirildiği tarihi bir haftalık bir yakınlıkla belirleyebildi. Suçlular tutuklandı.

Güzel gazetecinin önüne geçemediği iğrenmeyle yüzünü buruşturması Melies'i aynı ruh hali içinde devam etmek için cesaretlendirdi:

, Ben de bir kez bu yöntem sayesinde okulunda ölen bir ilkokul öği"etrneninin aslında ormanda öldürüldüğünü ve bir öğrenci ntikarnl olduğuna inanılsın diye sonradan bir sınıfa getirildiğini bulmuştum. Sinekler kendi tarzlarında tanıklık ettiler. Cesedin üzerinde bulunan larvalar şüphe götürmeyen bir biçimde orman sjnekierinden kaynaklanıyordu.

Laetitia bu kuramın uygun bir durumda bir yazısı için konu olarak işine yarayabileceğini düşündü.

MeliĞs» gösterisinden memnun, yatağın yanına geldi. Büyüteç-ji cep lambasının yardımıyla cesedin pijamasının pantolonunda kusursuz bir kare big'minde küçük bir delik olduğunu fark etti. Gazeteci ona katılmıştı. M6lies duraksadı sonunda ona açıkladı:

- Şu küçük deliği görüyor musunuz? Saltalardan birinin ceketinde aynı tipte bir yırtık gördüm. Tam olarak aynı şekilde...

ZZZZZzzzzzz...

Bu ayırt edici ses komiserin kulakiannda gnladı. Kafasını kaldırdı ve tavanda bir sinek fark etti. Sinek birkaç adım attı, kafalannın üstünde sıçrayarak uçtu.

Bir polis memuru bu sese sinirlenerek sineği kovmak istedi, ama komiser onu durdurdu. Onun izlediği yolu takip ediyor ve nereye konacağını bilmek istiyordu.

- Bakın!

Bütün polis memurlarının ve gazetecinin sabrını tüketen birçok daire çizdikten sonra sinek cesedin boynuna konmakta karar kıldı. Sonra çenesinin altına kaydı.

Prof. MacHarious'un altında kayboldu.

Meraklanan Melies yaklaştı ve sineğin nereye gittiğini ortaya Çıkarmak için cesedi ters çevirdi.

Yazıyı o sırada gördü.

Prof. MacHarious işaret parmağını kulaklarından akan kana batırarak çarşafın üstüne bir sözcük yazmak için son bir enerji bulmuştu. Bundan sonra, belki katilin mesajı fark etmesini engellemek için belki de o anda öldüğü için üstüne yıkılmıştı...

Orada bulunanlann hepsi on harfi okumak için yaklaştı.

165

Sinek o sırada hortumuyla ilk harfi oluşturan kanı emiyordu; "K". Sonra, bu çereii bitirdiğinde "A", "R", "I", "N", X", "A", "f "A" ve "R"yi içti.

68. LAETITIA'YA MEKTUP

"Laetitia kızım, canım.

Beni yargılama.

Annenin ölümünden sonra senin yanında kalmaya dayanamadım. Çünkü sana her baktığımda onu görüyordum ve bu benim için beyinciğimde, kızgın bir bıçağın darbesi gibiydi.

Ben hiçbir şeyin etkilemediği, fırtına çıktığında mendillerine sanlan dayanıklı adamlardan değilim. Böyle zamanlarda ben daha çok her şeyi terk edip kendimi kuru bir yaprak gibi rüzgâra bırakma eğiliminde olurum.

Genelde en korkakça davranış olarak nitelenen şeyi seçtiğimi biliyorum: Kaçış.

Fakat bizi başka hiçbir şey kurtaramazdı. Seni ve beni.

Yani tek başına yetişeceksin, kendini eğiteceksin, kendinde seni ileri götürecek güç ve koruyuculan bulmalısın. Bu en kötü okul değil, tam tersi. Đnsan hayatta her zaman yalnızdır, bunu ne kadar erken fark ederse o kadar daha iyi dayanır.

Yolunu bul.

Ailede hiç kimse senin varlığını bilmiyor. Benim için en değerli olanı, sır olarak saklamayı her zaman bildim. Bu mektubu aldığında kesin olarak ölmüş

olacağım. Bu yüzden beni aramak boşuna. Vasiyetimde evimi yeğenim jonathan'a bıraktım. Oraya gitme, onunla konuşma, hiçbir şey isteme.

Sana bambaşka bir miras bırakıyorum. Bu armağan ölümlülerin çoğuna değersiz görünebilir. Bununla beraber meraklı ve girişken bir ruh için aşırı değerli. Ve bu konuda sana güveniyorum.

Bu armağan, kanncaların kokusal dillerini deşifre etmeye yarayacak bir makinenin planlanndan oluşuyor. Adını "Pierre de Ro-sette" koydum çünkü o, her biri üstün bir tarzda gelişmiş olan iki

.. Ðlâ uygarlık arasında bir köprü kurmak Ðçin eşsiz bir olanağı temsll ediyor.

Kısaca, bu makine bir çevirmen. Onun çevlrmenliğiyle sadece karıncaları anlamayacağız, onlarla konuşabileceğiz de. Karıncalarla IletiŞÐm kurmak! Anlıyor musun?

Onu kullanmaya yeni başladım ama şimdiden o kadar harika kavrayışlar açıyor ki yaşamımın kalan bölümü bunlara yetmeyecek.

Benim eserimi devam ettir. Bayrağı devral. Daha sonra, bu aygıtın asla unutulmaması Ðçin, onu seçtiğin birine geçireceksin. Fakat çok büyük bir gizlilik içinde hareket et: Kanncaların zekâsının Ðnsanlar Ðçin gün ışığına çıkması Ðçin henüz çok erken. Sana ilerlemek için yararlı olacakların dışında hiç kimseye bundan söz etme.

Belki o güne kadar yeğenim Jonathan mahzende bıraktığım prototipi kullanmayı başarmıştır. Doğruyu söylemek gerekirse bundan şüpheliyim ama önemli değil.

Sana gelince, bu yol seni ilgilendirdlyse ve sana hitap ediyorsa sana şaşırtıcı sürprizler hazırlayacağını düşünüyorum.

Kızım, seni seviyorum.

Edmond Wells

Not 1. Pierre de Rosette'in planlan ekte.

Not 2. Ayrıca "Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedi "min ikinci cildi de ekte.

Evimin mahzeninin dibinde de bir kopyası var. Bu kitabın amacı, tabi ki böcekbilim öncelikli olarak bilginin bütün bölgelerini içermek. "Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi" Đspanyol Hanı gibi her gelen orada aradığını buluyor. Her okuyuş farklı bir anlam kazanıyor çünkü okuyucunun yaşamıyla iletişime giriyor ve onun kendi dünya görüşüyle uyum sağlıyor.

Bunun sana gönderdiğim bir rehber, bir arkadaş olduğunu düşün.

Not 3. Hatırlıyor musun, sen küçükken sana bir bilmece sormuştum (daha o zaman bilmeceleri seviyordun). Sana altı kibritle nasıl altı tane eşkenar üçgen yapılacağını soruyordum. Bulmana yardım etmek için sana bir cümle vermiştim:

"Farklı bir biçimde

167

4

düşünmek gerek." Zaman harcamış ama sonunda çözümü bulmuştun. Üçüncü boyuta açılmak. Düz zeminden farklı bir biçimde düşünmek. Diklemesine bir piramit kurmak. Bu bir Đlk adımdı. Sana önereceğim ikinci bir bilmecem var, ikinci adımın bilmecesi. Gene altı kibritle, artık dört değil fakat altı eşkenar üçgen yapabilir misin? Bulmana yardım edecek olan cümle başta sana ilkinin tersi gibi görünecek. Đşte: "Diğeriyle aynı tarzda düşünmek gerek."

69. TOPRAKLAR ÜZERĐNDE YĐRMĐ BĐN FERSAH

Ordu ilerliyor, orman değişiyor. Değişik yerlerde kirecin aşınması, kum taşının, süt dişleri gibi çıkmasına izin vermiş. Süpürge otlan, karayosunları ve eğreltiotu ormanları birbirini izliyor.

Ağustos ayının yakıcı sıcağıyla iyice güçlenen karıncalar rekor bir sürede Federasyon'un doğu kasabalanna ulaşıyorlar: Liviu-kan, Zoubi-zoubi-kan, Zedi-bei-nakan... Her yerde onlara bal şurubu dolu kozalar, çekirge jambonları, tahılların içine sokuşturulmuş arar böceği kafaları armağan ediyorlar. Zoubi-zoubi-kan'da açıkça yüz altmış yaprakbitinden oluşan bir sürüyü yolculuk sırasında sağmak için almalarını rica ediyorlar.

Sonra Parmaklar hakkında konuşuluyor. Herkes bundan söz ediyor. Kim daha önce Parmaklarla bir kaza yaşamadı ki? Nice keşif grupları tamamen ezilmiş olarak bulundu.

Bununla birlikte, Zoubi-zoubi-kan Sitesi hiçbir zaman onlarla doğrudan karşılaşmadı. Zoubi-zoubi-kanlıların ordunun gücünü arttırmaktan daha çok istedikleri bir şey yok ama gelinböceği avı mevsimi çok yakında başlayacak ve ayrıca engin başkentlerini korumak için bütün çenelerine gereksinimleri var.

Bir gürgenin köklerinde inşa edilmiş görkemli bir şehir olan. sonraki durak Zedi-bei-nakan'da daha cömert davranıyorlar. Yiğitçe, % 60 yoğunluktaki yeni asitle donanmış bir topçu alayını sıraya diziyorlar! Ve ek olarak tıka basa bu cephaneyle dolu yirmi koza armağan ediyorlar.

parmaklar burada da zarara neden olmuşlar. Dev bir iğneyle ağaçlannın kabuğuna işaretler kazımışlar. Gürgenin çok canı yanmış ve az kalsın hepsini zehirleyecek olan zehirli bir özsu salgılamaya başlamış. Kabuk iyileşirken Zedi-bei-nakanlılar oradan taşınmak zorunda kalmışlar.

"Ya Parmaklar bizim davranışlarını anlayamadığımız yararlı şeylerse?"

24.'nün safça söze girişi sersem bir şaşkınlıkla karşılandı. Parmaklar karşıtı bir sefer sırasında nasıl böyle bir söz edilebilirdi?

103683. düşüncesiz karıncanın yardımına koşuyor. Bel-o-kan'-da bir olayla ilgili tüm durumlan göz önüne getirmekten çekinil-mediğini açıklıyor. Bunun, karşıtlık tarafından hazırlıksız yakalanmamak için yapılan bir alıştırma olduğunu söylüyor.

Bir Bel-o-kanlı Zedi-bei-nakanlılara Anne Chli-pou-ni tarafından bu sefer için bestelenen en son evrimci şarkıyı öğretiyor.-

"Düşmanının seçimi senin değerini belirler. Bir kertenkeleyle savaşan bir kertenkele olur, Bir kuşla savaşan bir kuş olur. Bir uyuzböceğiyle savaşan bir uyuzböceği olur."

103683. kendi kendine soruyor.- "Bir Tanrıyla savaşan da Tanrı mı oluyor?"

Her durumda bu dörtlük Zedi-bei-nakanlıların gönlünü çalıyor. Birçoğu sefere katılanlara kraliçeleri tarafından uygulamaya konan evrimci teknolojiler hakkında sorular soruyor. Bel-o-kanlılar, sitenin gergedanböceklerine boyun eğdirmeyi bildiğini ve bunlann o anda ağırlanan yıldızlar olduklarını anlatmak için nazlanmıyorlar. Sitenin içinde dolaşımı sağlayan kanallardan, yeni silahlardan, yeni tarım tekniklerinden ve merkez sitedeki mimari değişikliklerden söz ediyorlar.

Kraliçe Zedi-bei-nikiuni, "Evrim hareketinin böylesi bir büyük-'ük kazandığını bilmiyorduk," diyor.

169

Elbette, hiç kimse en son sağanağın yol açtığı yıkımlar ve şehrin bağnndaki Parmaklar yanlısı asilerin varlığı hakkında tek bir sözcük bile fısıldamıyor.

Zedi-bei-nakanlılar gerçekten çok etkileniyorlar. Daha bir yı[. dan kısa bir süre önce en ileri kannca teknolojileri yaprakbiti yetiştirme, mantar yetiştirme ve şurup mayalanmasıyla özetlenryordu!

Sonunda kanncalar tam olarak seferberlik hakkında konuşuyor lar. 103683., ordunun nehri geçeceğini, dünyanın ucunu aşa<u£ nı, oradan itibaren hiçbir Parmağa tüyecek zaman bırakmaman, için mümkün olan en geniş alanı çevreleyeceğini açıklıyor.

Kraliçe Zedi-bei-nikiuni, dünyadaki bütün Parmaklan yok etmek için merkez sitenin üç bin askerinin yetip yetmeyeceğini soruyor. 103683., uçuş alayının varlığına karşın kendisinin de bu konuda şüpheleri olduğunu itiraf ediyor.

Kraliçe Zedi-bei-nikiuni düşünüyor, sonra onlara bir hafif süvari birliği ödünç vermeyi kabul ediyor. Bunlar ayaklan yüksek, aşırı derecede atik ve elbette kaçan Parmaklan kovalayacak yetenekte

asker kanncalar.

Sonra kraliçe başka bir şeyden söz ediyor. Yeni bir sitenin çevirdiği dolaplardan. Bir karınca sitesi mi? Hayır, bir an sitesi, As-kolein Kovanı, bazen ona Altın Kovan da deniyor. Buraya çok yakın bir yerde kurulu, büyük tüylü meşenin sağındaki dördüncü ağaçta. Orada polenlerini üretiyorlar, bu normal.

Normal olmayan her fırsatta kannca kafilelerine saldırmakta duraksamamalan. Bu biçimde korsanca davranışta bulunanlar yabananları olsaydı, bu hiç şaşırtıcı olmazdı. Ama anlann böyle davranması kaygılandıncı

görünüyor.

Zedi-bei-nikiuni'nin kaygıları, bu arıların yayılmacı amaçlar güttüklerini düşünmeye kadar vanyor. Gittikçe ana sitelerine daha yakın kafilelere saldınp hırpalıyorlar. Kanncalar onları geri püskürtmekte çok zorlanıyorlar. Genelde zehirli bir iğne darbesi alma korkusuyla ele geçirdikleri yerleri terk etmeyi tercih ediyorlar.

Bir gergedanböceği, "Arıların birini soktuktan sonra öldükleri doğru mu?" diye soruyor.

170

Bir kınkanatlının böyle doğrudan karıncalarla konuşmasına herkes şaşırıyor ama bununla birlikte, o da sefere katıldığına göre, bir 2edi-bei-nakanlı ona yanıt verme alçakgönüllülüğünü gösteriyor: "Hayır, her zaman değil. Sadece iğnelerini çok derine batırdıklarında ölüyorlar."

Đşte yıkılan bir efsane daha.

Bir sürü yararlı bilgi alışverişinde bulundular ama gece oldu. gel-o-kanlılar cömertçe verilen takviyeler için Zedi-bei-nakan'a teşekkür ediyorlar. Đki topluluk birçok trofalaksi alışverişinde bulunuyor. Soğuk herkesi zorunlu bir uykuya davet etmeden önce birlikte duyargalar temizleniyor.

70. ANSĐKLOPEDĐ

DÜZEN: Düzen düzensizlik, düzensizlik düzen yaratır. Kuramsal olarak omlet yapmak Đçin bir yumurtayı karıştırdığınız--da, omletin asıl halt olan yumurtanın şeklini alabilmesi Đçin çok küçük bir olasılık vardır. Ama bu olasılık vardır.

Ve bu omleti ne kadar karıştırırsanız, baştaki yumurta düzenini yeniden bulma şansını o kadar arttırırsınız.

Yani düzen düzensizliklerin birleşmesinden başka bir şey değildir. Düzenli evrenimiz genişledikçe daha çok düzensizliğin içine girer. Düzensizlik, kendisi de genişleyerek içlerinden birinin Đlkel düzenle eş olabileceği olasılığını hiçbir şeyin dışlamadığı yeni düzenler yaratır. Tam karşımızda, zamanda ve mekânda, karmaşık evrenimizin sonunda kim bilir belki de başlangıçtaki Big Bong bulunuyor.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit EL

171

71. KAVALCI

"Ding, dong!"

Laetitia Wells kapıyı çabucak açtı.

- Merhaba komiser. Gene televizyon izlemeye mi geidiniz?

- Sadece konuşmak, düşüncelerimi yeniden gözden geçirmek istiyorum. Beni dinleyin, bu bana yeter, sizden düşünme öğelel-nizi bana açmanızı istemiyorum.

>

Laetitia onun içeri girmesine izin verdi.

- Çok iyi komiser, kulağım tamamen sizde.

Komisere bir koltuk gösterdi, sonra uzun bacaklannı birbirinin üstüne atarak onun karşısına yerleşti.

Melies konuşmaya başlamadan önce onun elbisesindeki Yunan işi pilileri, ince saçlanndaki yeşim taşından kakma işleri hayranlıkla

seyretti.

- Đzin verin özetleyeyim. Katil kapalı bir alana girip hareket edebilen biri, dehşete yol açıyor, arkasında hiçbir iz bırakmıyor ve sadece böcek ilaçları konusunda uzman kimyagerleri öldürmek ister gibi görünüyor.

Laetitia iki ayaklı bardakta bal şerbeti servisi yaparken menekşe rengi kocaman gözlerini ona dikerek ekledi:

- Ve sinekleri korkutan biri.

- Evet. Fakat şu MacHarious bize yeni bir öğe getirdi: "Karıncalar" sözcüğü. Bu durumda böcek ilaçlan üretenlere saldıran karıncalarla karşı karşıya olduğumuzu düşünebiliriz. Bu düşünce eğlendirici elbette ama...

- Ama pek gerçekçi değil.

- Tamamen.

- Karıncalar iz bırakırlardı. Örneğin, çevredeki yiyeceklerle ilgilenirlerdi.

Hiçbir kannca taze bir elmanın çekiciliğine direnemez. Oysa MacHarious'un gece masasının üstünde dokunulmamış bir elma vardı.

- Đyi gözlem.

172

i - Öyleyse bu izsiz, silahsız, kapılann zorlanmadığı gizli oturum n dnayeti üzerinde kalıyoruz. Belki de anlamak için yeteri kadar ha-•: ya! gücümüz yok.

! - Vay canına, katil olmanın on bin tane yolu yok! Laetitia gizemli bir gülümseme takındı.

- Kim bilir? Polisiye romanlar ilerliyor. 5000 yılının bir Agatha Christie'sinin ya da Mars'ın Conan Doyle'nun ne yazacağını düşünün. Eminim araştırmanızda ilerleyeceksiniz.

jacques Melies ona baktı ve gözlerini Laetitia Wells'in güzelliğiyle doldurdu.

Allak bullak olan Laetitia ayağa kalktı ve sigara tabakasını almaya gitti.

Sigarasını yaktı ve kendini afyonlu bir duman tabakasının arkasında korumaya aldı.

- Yazınızda kendimden aşırı emin olduğumu ve başkalarını yeteri kadar dinlemediğimi söylüyordunuz. Haklıydınız. Fakat insanın kendini düzeltmesi için hiçbir zaman geç değildir. Alay etmeyin fakat sizinle iletişim kurduktan sonra bana daha farklı biçimde düşünmeye başlamışım gibi geliyor, daha agk...

Görüyorsunuz, karıncalardan biie şüphelenme noktasına geldim!

- Hâlâ kanncalannız!

- Bekleyin. Belki kanncalar hakkında her şeyi bilmiyoruz. Suç ortakları olabilir. Hamelin Kavalcısı'nın öyküsünü biliyor musunuz?

- Aklımdan çıkmış.

- Bir gün Hamelin şehri fareler tarafından istila edildi. Her yer fare kaynıyordu. O kadar çoklardı ki hiç kimse onlardan nasıl kurtulabileceğini bilmiyordu. Ne kadar çok öldürülürse o kadar fazlası ortaya çıkıyordu. Bütün yiyecekleri oburca yiyor, son hızla çoğa-tyorlardı. Şehirde yaşayanlar her şeyi bırakarak kaçmayı düşünüyorlardı, O sırada genç bir çocuk iyi bir ödül karşılığında şehri kurtarmayı önerdi. Şehrin ileri gelenlerinin kaybedecek hiçbir şeyi y°ktu, tartışmadan kabul ettiler. Böylece genç çocuk kaval çalmaya koyuldu. Büyülenen fareler toplandılar ve uzaklaşan çocuğu iz-lediler. Kaval çalan çocuk onları nehre götürdü ve hepsi orada bo-Suldu. Ama ödülünü istediğinde ileri gelenler gülerek onunla alay ettiler.

1 <W

- Yani? dedi Laetitia.

- Yani? Benzer bir durum düşünün: Kanncalan yönetebilen bir kavala. Onlann en büyük düşmanları olan böcek ilaçlannı bularv lardan intikam almalannı isteyen bir adam!

- Devam edin.

Laetitia sinirli görünüyordu, sigarasından uzun bir nefes çekti. Melies yeni bir coşkunluğun etkisindeymiş gibi durdu. Beynindeki bütün elektrik devrelerinde

"kazandın" mesajı yanıp sönüyordu

- Sanınm buldum.

Laetitia Weils ona garip bir havayla baktı.

- Ne buldunuz?

- Bu, kanncalan evcilleştiren bir adam! Karıncalar kurbanların içine giriyor ve çene darbeleriyle... Yaralıyorlar... Đç kanamalar bundan kaynaklanıyor. Sonra yeniden, örneğin kulaklardan dışan çıkıyorlar. Bu, cesetlerin çoğunun neden kulaklannın kanadığını açıklıyor. Sonra toplanıyorlar, yaralılannı götürüyorlar.

Bu, beş dakika sürüyor, birinci sinek birliğinin sineklerini engelleme zamanı...

Buna ne diyorsunuz?

Laetitia Wells, açıklamasının başından beri komiserin coşkusunu paylaşmıyordu.

Ağızlığının ucunda bir sigara daha yaktı. Belki de haklı olduğunu kabul etti.

Ama onun bildiği kadanyla, karıncalardan bir otele girmelerini, odayı seçmelerini, sonra bir insanı öldürmelerini ve sakin bir biçimde yuvalarına dönmelerini istemek için onlan evcilleştirmenin bir yolu yoktu.

- Evet, böyle bir yol olmalı. Ve ben bu yolu bulacağım. Bundan eminim.

Jacques Melies ellerini çırptı. Kendinden çok memnundu.

- Gördüğünüz gibi 5000 yılının cinayet romanlarını düşlemeye gerek yok! Biraz düşünme yeteneği ve sağduyu yetiyor.

Laetitia Weils bunun üzerine kaşlannı çattı.

- Aferin komiser. Kesin olarak tam isabet kaydettiniz. Melies ilk amaç olarak adli tabibe kurbanlannın iç yaraların»1

kanncalann çene darbelerinden kaynaklanıp kaynaklanmayacağı"1 doğrulatma niyetiyle gitti.

Yalnız kalan L«ccıua VVells, kaygılı bir yüz ifadesiyle siyah cilalı jcaplnın kilidini açan anahtan çıkardı, bir elmayı ince dilimler biçiminde kesti ve

yemeleri için teraryumundaki yirmi beş bin kann-caya verdi.

72. HEPĐMĐZ KARINCAYIZ

jonathan VVells "Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisfnde, bundan binlerce yıl önce bir Pasifik adasında kanncalara tapanlann varlığından söz eden bir bölüm buldu. Edmond VVells'e göre bu insanlar besinlerini azaltarak ve meditasyon yaparak olağanüstü ruhsal güçler geliştirmişlerdi.

Bu topluluk bilinmeyen nedenlerle yok olmuştu, onunla birlikte sırlan da.

Gittikçe besinden yoksun kalmaları onlan enerjilerini tutumlu kullanmaya zorunlu kılmıştı. En küçük hareket onlara ağır geliyordu. Gittikçe daha az konuşuyorlardı ama buna aykırı bir biçimde birbirlerini gittikçe daha iyi anlıyorlardı. Bir bakış, bir gülümseme, bir çene hareketi iletişim kurmalanna yetiyordu. Dikkat yetenekleri önemli ölçüde genişlemişti. Yürüdüklerinde her kaslarının, her eklemlerinin hareketlendiğinin bilincine vanyorlardı. Düşünce yoluyla soluklarının gidiş gelişlerini takip ediyorlardı.

Koku alma ve işitme duyulan hayvanlara ve ilkellere yakıştırılan keskinliğe ulaşmıştı. Tat alma duyulanna gelince, sürekli oruç onu şiddetlendirmişti.

Yetersiz beslenmenin yol açtığı bireysel ya da toplu sanrılann bile bir anlamı vardı.

Lucie VVells başkalarının düşüncelerini doğrudan okuduğunu 'Ik kez fark ettiğinde dehşete kapıldı. Bu olgu ona uygunsuz göründü. Fakat rastlantı eseri Jason Bragel'in o kadar doğru ve namuslu olan aklıyla iletişim kuruyordu, orada dolaşmanın tadını çıkardı.

Her geçen gün yiyecek daha azalıyordu ve ruhsal deneyimler ûaha güçlü oluyordu.

Her zaman zorunlu olarak en iyisi için değil. °edensel aktivitelere ve agk havaya alışmış olan eski itfaiyeciler

ve polis memurları bazen öfke ve klostrofobi (Kapalı mekân korkusu) krizlerini bastırıyorlardı.

Çok zayıflamış, yüzleri daha parlak ve daha koyu renk oian gözleriyle kaplanmış

hepsi birbirlerine benzeyecek kadar tanınmaz hale geliyorlardı. Birbirlerine kendi huy ve düşüncelerini bulaştırdıkları söylenebilirdi (sadece Nicolas Wells, küçük yaşı nedeniyle daha iyi beslendiği için, hâlâ net bir biçimde diğerlerind»

ayırt ediliyordu).

Ayakta durmaktan kaçınıyorlardı (fiziksel enerjisi olmayan insanlar için aşın yorucuydu) ve dizüstü oturarak kalmayı, hatta dört ayak üzerinde yürümeyi tercih ediyorlardı. Yavaş yavaş, günler geçtikçe, ilk günlerde çekilen acıyı bir çeşit dinginlik izledi.

Bu bir tür çılgınlık mıydı?

Ve sonra birden, bir sabah bilgisayarın yazıcısı çatırdadı. Bel-o-kan kızıl kannca sitesinden bir bölüm asi, önceki kraliçenin ölümüyle kesintiye uğrayan iletişimi yeniden kurmak istiyordu. Diyalog kurmak için "Doktor Livingstone"

sondasını kullanıyorlardı. Đnsanlara yardım etmek istiyorlardı. Gerçekten, üstlerini kapayan granit kapak taşından geçen faydan ilk yiyecek yardımlan onlara ulaşmaya başladı.

73. MUTASYON

Parmaklar yanlısı asi kanncaların yardımı sayesinde Augusta VVells ve arkadaşları artık uzun süre hayatta kalabileceklerini biliyorlardı.

Beslenmelerini düşük fakat düzenli bir düzeyde sabitle-mişlerdi. Hatta çok az güç bile kazanmışlardı.

Sonunda bu cehennemde her şey aşın kötü olmayan bir biçimde işliyordu. Lucie Wells'in önerisiyle yüzeysel insan adlarını terk etmeye karar

vermişlerdi. Artık hepsi birbirlerine benzediklerine göre sadece numaralar alacaklardı. Bu, hatın sayılır bir etki yarattı. Soyadını kaybetmek atalannın tarihinin ağırlığından vazgeçmekti-Sanki yeni gibiydiler: Hepsi birlikte yeni doğmuşlardı.

176

Adını kaybetmek diğerlerinden ayırt edilme isteğinden vazgeçmekti.

Daniel Rosenfeld (12.)'nin önerisi üzerine başka bir ortak dil aramaya karar verdiler. Bunu keşfeden Jason Bragel (14.) oldu. Đnsan, ağzıyla sessel dalgalar göndererek iletişim kurar. Fakat bunlar aşın karmaşık, aşırı belirsizdirler.

Neden hepimizin titreşim halinde gireceğimiz tek bir saf ses dalgası yaymayalım?"

Olaylar, Hindu dini tarikatının tarzında acayip bir ivme alıyordu fakat onların bunun için tedavileri yoktu. Nasıl olsa kader onları başka bir boyuta, başka bir varoluş düzlemine yerleştirmemiş miydi? Onunla yaşamak gerekiyordu ve giriştikleri deneyimler onlarda tutku uyandınyordu.

Dizüstü oturarak ya da daha esnek olanlar için dizüstü sırt dik durarak, bir daire oluşturuyor ve birbirlerinin kolundan tutuyorlardı.

Başlannın oluşturduklan gül şeklinin ortasında buluşması için öne eğiliyor, sonra her biri sırayla kendi notasını söylüyordu. Kendi ses titreşimini. Sonunda hepsi birlikte, aynı notada birleşmek için, seslerinin çınlayışını uyduruyorlardı. Pratik yapa yapa, hepsi en düşük perdede, sesleri kannlannın dibinden yükselerek söylüyorlardı.

"OM" hecesini seçmişlerdi. En eski ses, sonsuz toprak ve uzayın şarkısı. Her şeye işleyen OM bir lokantanın uğultulu gürültüsü olduğu gibi dağın sessizliğiydi.

Gözleri kapanıyordu. Soluk alıp verişleri yavaşlıyor, derinleşiyor, eşzamanlı oluyordu. Hafifleşiyor, her şeyi unutuyor, sese dayanıyorlardı. Ses oluyorlardı.

OM, her şeyin başladığı ve her şeyin bittiği ses.

Tören uzun sürüyordu. Sonra sakin bir biçimde ayrılıyorlardı. Bazıları köşelerine çekiliyor, diğerleri şu ya da bu işle meşgul oluyorlardı.- Temizlik yapmak, zayıf besin rezervlerini yönetmek, "asi"ierle konuşmak.

Sadece Nicolas bu ayinlere katılmıyordu. Diğerleri onun buna özgürce katılmak için çok genç olduğuna karar vermişlerdi. Aynı akilde hepsi onun en iyi beslenen olmasında karar birliğine varoşlardı. Ayrıca karıncalarda da ilk hazine yumurtadır.

177

Kanncalar... Bir gün, onlarla telepati yoluyla iletişim kurmayı denediler.

Sonuçsuz. Gene de aşın hayal kurmamak gerekiyordu. Kendi aralannda bile yelkenleri suya indirdiler: Telepati sadece iki defada bir kez, o da iletişimcilerden biri ya da diğerinin tarafında hiçbir direnç olmaması koşuluyla gerçekten iyi işliyordu.

Yaşlı Augusta anımsıyordu.

Böylece, yavaş yavaş, karıncaya dönüşmüşlerdi. En azında» kafalannın içinde.

74. ANSĐKLOPEDĐ

FARE-KÖSTEBEK: Fare-köstebek (heterocephalus glaber) Doğu Afrika'da, Etiyopya'yla Kenya'nın kuzeyi arasında yaşar. Bu hayvan kördür ve pembe derisi tüysüzdür. Kesici dişleriyle kilometrelerce uzunlukta tüneller kazabilir.

Fakat en şaşırtıcı nokta bu değildir. Fare-köstebek sosyal olarak böceklerle aynı biçimde davranan tek memelidir! Bir fare-köstebek kolonisi ortalama beş yüz bireyden oluşur ve bunlar karıncalarda olduğu gibi üç kasta ayrılırlar: Cinsiyettiler, işçiler, askerler. Tek bir dişi, bir çeşit kraliçe, doğurabilir ve bir defada her kasttan otuz yavru dünyaya getirir. Tek "yumurtlayan" alarak kalmak Đçin sidiğinde yuvanın diğer dişilerinin

çoğalma hormonlarını bloke eden kokulu bir madde salgılar. Fare-köstebek türünün koloniler halinde bir araya gelmesi yan çöl bölgelerde yaşamasıyla açıklanabilir. Bazen hacimli ve genelde çok dağınık olan yumrular ve köklerle beslenir. Tek başına bir kemirgen kilometrelerce kazabilir ve hiçbir şey bulamadan açlıktan ya da bitkinlikten ölür. Toplum halinde y*' şam yiyecek bulma şansını arttırır, buna göre bulunan en küçük yumru hepsinin arasında eşit bir biçimde paylaşılacaktır.

KanncaUula aradaki kayda değer tek fark: Aşk eyleminden sonra erkekler hayatta kalırlar.

Edmond VVelI*-Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt 11

178

75. SABAH

Çok ağır pembe bir küre ilerliyor. O, küreye sesleniyor: "Sizin halkınıza karşı hiçbir düşmanca niyetim yok." Ama top durmuyor ve onu eziyor.

103683. ansızın uyanıyor. Sürekli kâbuslar gördüğü için vücudunu uyku süresini azaltacak ve en küçük sıcaklık değişiminde uyanacak biçimde ayarlamıştı.

Gene rüyasında Parmaklan gördü. Onları düşünmeyi bırakması gerek. Eğer Parmaklardan korkarsa zamanı geldiğinde gerektiği gibi dövüşmeyi bilmeyecek çünkü korkusu eyleme geçmesini engelleyecek.

Anne Belo-kiu-kiuni'nin eskiden kız kardeşlerine ve ona anlatmış olduğu bir karınca efsanesini anımsıyor. Kokusal sözcükler hâlâ ön belleğinde duruyorlar ve tamamen yeniden canlanmalan için nemli bir dokunuş yetiyor.

"Bir gün, bizim hanedanımızdan bir kraliçe, Goum-goum-ni zifaf odasında bitkin bir halde aa çekiyordu. Ruh halleri hastalığına yakalanmıştı. Üç soru onun etkinliğini azaltıyor bütün düşünce yeteneğini harekete geçiriyordu: Hayatta en önemli an hangisidir?

Başanlacak en önemli şey nedir?

Vücut ve zihin rahatlığının sırn nedir?

Bunu kız kardeşleriyle, kızlarıyla, federasyonun en verimli akıl-larıyla tartıştı ama onu tatmin eden bir yanıt elde edemedi. Ona hasta olduğunu, onda saplantı haline gelen bu üç soruyla ilgili hiçbir şeyin Güruh'un hayatta kalması için gerekli olmadığını söylediler.

Böylece yılgınlaşan kraliçe zayıflamaya başladı. Güruh kaygındı. Site tek yumurtlayanını kaybetmek istemiyorsa, ilk kez, ciddi bir biçimde soyut sorunlann üzerine eğilmek zorundaydı.

En önemli an? En temel şey? Vücut ve zihin rahatlığının sırn?

Herkes yanıtlar önerdi.

En önemli an yemek yenen andır çünkü besin enerji getirir... aP'iacak en önemli şey türün devamlılığını sağlamak ve siteyi

savunacak askerlerin sayısını arttırmak için çoğalmaktır... Vücut ve zihin rahatlığının sırn sıcaklıktır çünkü sıcaklık kimyasal bolluğa kaynağıdır.

Bu çözümlerden hiçbiri kraliçe Goum-goum-ni'yi memnun et-medi. Böylece yuvayı terk etti ve tek başına Büyük Dışarıya çıktı Orada, hayatta kalmak için sürekli mücadele etti. Üç gün sonra geri geldiğinde topluluğu içler acısı bir durumdaydı. Fakat yar: rını bulmuştu. Vahiy, vahşi karıncalara karşı acımasız bir daî« tam ortasındayken gelmişti. En önemli an şimdidir çünkü sadece şimdiki zamana etki edebiliriz. Eğer şimdiki zamanımızla uğraşmazsak geleceğimizi de kaçınrız. En önemli şey orada, karşımızda olan şeyle karşı karşıya gelmektir.

Kraliçe kendisini öldürmek isteyen askerden onu öldürerek kurtulmasaydı, ölen kendisi olacaktı. Vücut ve zihin rahatlığına gelince, bunu savaştan sonra keşfetmişti: Bu, yaşıyor olmak ve Dünya üzerinde yürümektir. Çok basit.

"Şimdiki anın tadına varmak."

"Karşımızda olanla meşgul olmak."

"Dünya üzerinde yürümek."

Kraliçe Goum-goum-ni tarafından miras bırakılan yaşamın üç tarifi böyle işte.

24. gelerek asker karıncaya katılıyor. "Tanrılar"a olan inancı hakkında açıklama yapmak istiyor.

103683.'nün açıklamaya gereksinimi yok. Onu bir duyarga hareketiyle susturuyor ve federe şehrin önünde birkaç adım yürümeye davet ediyor.

"Güzel, değil mi?"

24. yanıt vermiyor. 103683. ona elbette Parmaklarla karşılaşmak ve onlan öldürmekle görevli olduklarını, ama önemli başka şeylerin olduğunu söylüyor: Orada olmak, yolculuk etmek. Her şeyden sonra belki en iyi an Merkür Görevi'ni başaracağımız ya da Parmaklan yeneceğimiz an olmayacak, belki en iyi an şimdi, sabah erken, dost kanncalarla çevrili, ikisinin orada olduğu şu an.

103683. ona kraliçe Goum-Goum-ni'nin öyküsünü anlatıyor.

24., görevlerinin bu ruh halleri öykülerinden çok daha "önemli" bir özelliği olduğunu düşündüğünü söylüyor. Tamamen, sahip

, çrü Parmaklara yaklaşma ve hatta belki onlan görme ve onlara ° kıiflrna şansının etkisi altında.

verini hiç kimseye bırakmazdı. 24., 103683. nün onları daha .. ce görüp görmediğini soruyor.

'Bana onlan görmüşüm gibi geliyor ama bilmiyorum, artık bil-.vorum. Biliyorsun 24., onlar bizden farklılar."

24. bundan şüphe ediyor.

103683. bir feromon tartışmasına girmek istemiyor. Ama sezgisel olarak Tanrıların Parmaklar olduğuna inanmıyor. Belki Tannlar var ama bu başka şey olurdu. Belki bu zengin doğa, bu ağaçlar, bu orman, onlan çevreleyen bitki ve hayvan örtüsündeki bu anlatılmaz zenginlik... Evet, basit olarak gezegenleri olan bu büyüleyici manzaraya iman etmesi daha kolay olurdu.

Tam o anda, pembe bir ışık şeridi ufukta uzanıyor. Asker kann-ca kamının sivri ucuyla onu gösteriyor.

"Bak ne kadar güzel!"

24. bu duygusal anı paylaşmayı başaramıyor. O zaman 103683. iğneli bir şaka yapıyor:

"Ben Tanrıyım çünkü güneşe doğmasını emredebilirim."

103683. dört arka ayağı üzerinde dengeli bir biçimde dikiliyor ve duyargalanyla gökyüzünü işaret edip baharatlı bir feromon yayarak tumturaklı sözler ediyor:

"Güneş, doğ, sana emrediyorum!"

O sırada güneş yüksek otlann arasından bir ışın gönderiyor. Gökyüzü aşı boyası, menekşe, mor, kırmızı, turuncu, yaldızlı renklerden oluşan bir bayram yaşamaya koyuluyor. Işık, sıcaklık, güzellik, her şey karınca istediğinde geliyor.

"Belki kendi olanaklanmızı aşağı görüyoruz;" diyor 103683.

24., Parmaklar bizim tannlarımızdır, cümlesini tekrarlamak istiyor ama güneş o kadar güzel ki susuyor.

¦ !

ÜÇÜNCÜ GĐZEM

KILIÇ VE ÇENE DARBELERĐYLE

76. MARILYN MONROE, MEEHCISĐN NASIL HAKKINDAN GELDĐ

Đki Etiyopyalı bilgin çok sade, aynı idealle kaynaşmış bir çift oluşturuyorlardı.

Henüz çok küçükken bile Gilles Odergin kannca yuvalanna bakarak saatler geçiriyordu. Evinde, boş reçel kaplarının içine kann-calar yerleştirmek istedi.

Đlk kaçış denemelerinde sinirlenen annesi onlan terlik darbeleriyle katletti.

Buna karşın o, vazgeçmedi ve daha gizli, her yeri iyice kapalı diğer yetiştirme deneylerine girişti. Ama her seferinde kanncalan ölüyordu ve o, bunun nedenini anlamıyordu.

Uzun süre bu küçük hayvanlara bu kadar ilgi duyan tek kişi olduğuna inandı.

Rotterdam Böcekbilim Fakültesi'nde Suzanne'la karşılaştığı güne kadar.

Kanncalara karşı onlan hemen birbirlerine yaklaştıran aynı karşı konulmaz ilgiyi duyuyorlardı.

Genç kadın, doğrusu, ondan daha da tutkuluydu. Teraryumlar oluşturmuştu, pansiyonerlerinin büyük bir bölümünü ayırt edebiliyordu, onlara adlar veriyordu, korudukları arasında meydana gelen en küçük olayı not ediyordu. Đkisi beraber cumartesi günlerini onları gözlemleyerek geçiriyorlardı.

Daha sonra, gene Avrupa'da ve evli olduklan bir sırada korkunç bir şey oldu. O

sırada Suzanne'ın kannca yuvasında altı kraliçe vardı. Kısa duyargaları olana KJeopatra, kafasında bir makas darbesi izi taşıyana Marie Stuart, kıvırcık ayaklan olana Pompado-ur, en geveze olana (duyusal uzantılarını

durmadan kımıldatıyordu) Eva Peron, en koket olana Marilyn Monroe ve en saldırgan olana Catherine de Medicis adJnı vermişti.

Bu sonuncusu, karakterine uygun olarak bir grup katili hare|tf te geçirdi ve birbiri ardına bütün rakiplerini öldürttü. Odergin çift, bu mini iç savaşa müdahale etmeden Medids'in kiralık katillerinin diğer kraliçeleri nasıl yakaladıklarını ve yalağa götürdüklerini, orada boğduktan sonra çöplüğe attıklarını gözlediler.

Sonra öyle bir şey oldu ki Marilyn Monroe bu Saint-Barthe-iemy katliamından sağ

çıktı. Atıkların arasından ortaya çıktı ve ivedilikle kendi kiralık katillerini harekete geçirdi ve Catherine de Medicis'i öldürttü.

Bu korkunç hesap görmeler iki kannca uygarlığı âşığını dehşete düşürdü. Allak bullak olmuşlardı. Demek ki kanncalann dünyası insanların dünyasından daha da zalimdi. Aşırı zalimdi. Bir günden diğerine genç çift sevdikleri kadar bu dünyadan nefret etmeye başladılar.

Etiyopya'ya döndükten kısa bir süre sonra geniş bir Afrika kıtasının böcekleriyle mücadele hareketine katıldılar. Böylece bu konuda zirvede olan dünyaca ünlüler ve en iyi uzmanlarla ilişkiye girdiler. .

Prof. Odergin deney kabını çkardı ve bir rahibin özenli ve ölçülü hareketleriyle göz hizasına kaldırdı. Karısı aynı törensel havayla kabın içine beyaz bir toz boşalttı. Aslında tebeşir tozu. Sonra kanşımı merkezkaç kuvvetiyle çalışan bir alete boşalttı, içine birçok sütsü sıvı ekledi, kapattı ve düğmeye bastı. Beş

dakika sonra kanşım gümüş grisi tatlı bir karışık renk aldı.

O sırada bir adam geidi ve onları uyardı. Bu da bir bilgindi-Uzun boylu ve zayıftı, adı Cygneriaz'dı. Prof. Miguei Cygneriaz.

- Hızlı yapmak gerek. "Onlar" bize yetişiyorlar. Maximilien MacHarious da öldü.

Gilles gümüş renkli sıvıyla dolu deney kabını uzattı:

- Her şey hazır.

- Aferin. Bu kez sanırım biz kazandık. Artık bize karşı hiçbir şey yapamayacaklar. Fakat siz onlar yeniden vurmadan yola çıkmalısının

- Tekerleğimize çomak sokmaya çalışanlann adlarını biliyor

^usunuz?

- Küçük bir sahte çevreci grup olmalı. Ne yaptıklarını bile bilmiyorlar.

Gilles Odergin iç çekti.

- Bir eser meydana getirildiğinde neden onun çalışmasını engellemek için bir karşı gücün ortaya gkması gerekiyor?

Miguel Cygneriaz omuz silkti.

- Bu her zaman böyledir. Bizim daha çabuk olmamız gerekiyor.

- Fakat düşmanlanmız kimler?

Miguel Cygneriaz bir entrikacı havası takındı.

- Bunu gerçekten bilmek istiyor musunuz? Cehennem güçlerine karşı savaşıyoruz.

Onlar her yerdeler. Ve her şeyden önemlisi, buradalar, kendi aklımızın kıvrımlarında derinlemesine büzülüp saklanmış duruyorlar. Đnanın bana, bunlar en kötüleri!

Gilles ve Suzanne Odergin, Prof. Miguel Cygneriaz gümüş rengi maddeyi götürdükten tam otuz dakika sonra öldüler.

77. BÖCEKLERĐN PUTU

"Daha da çok sungu gerek

£ğer Tanrılarınıza saygı göstermezseniz,

Sizi toprak, ateş ve suyla cezalandıracağız.

Parmaklar öldürebilirler çünkü onlar Tanrıdırlar. Parmaklar öldürebilirler çünkü onlar büyükler. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü güçlüdürler. •

Gerçek budur."

185

Bu keskin bildiriyi yazan Parmaklar aniden bir burun deliğine kadar yükseliyorlar. Đçlerinden üçü tepeden tırnağa kadar temizle. mekle uğraşıyor; neden sonra dönüyorlar ve dışkılarla beslenen bir kınkanatlı böceği korkutarak küçük bir gülle halinde yuvarlıyorlar ve uzağa fırlatıyorlar.

Sonra Parmaklar arkasında iyi iş yaptın denen bir alnı desteklemek için daha da yükseğe kalkıyorlar. Ve bu iş ilk kez yapılan bir iş değil!

78. SEFĐH

Yavaş yavaş ordunun geri kalan tamamı iki kanncaya katılıyor.

103683. bir duyargasını kaldınyor, şimdi onu agkça ısıtan güneşi kokluyor.

Çevrelerinde kalabalık var.

Bel-o-kanlılar ve izlemeye gelen Zedi-bei-nakanlılar. Topçu ve süvari birliklerine ve sefere katılanlann tamamına canlı, cesaret verici sözler yayıyorlar.

23. çenelerini biliyor, 24. kelebek kozasına göz kulak oluyor. 103683. sıcaklık artışına karşı dikkatli, hareketsiz duruyor. Tam 20 derecede, heyecanla soluyor ve yola çıkış işareti feromonunu yayıyor. Đnatçı olduğu

kadar hafif olan bu feromon silah altına alma feromonudur ve hekzanoik asitten (C6-H12-02) oluşur.

Askerler hemen, duyargaların, boynuzlann, göz kürelerinin ve tombul kannlann coşkunluğuyla büyüyen ve gerinen birinci bir sütun oluşturarak yola çıkıyorlar.

Parmaklara karşı ilk ordu yeniden yola çıktı. Kısa bir süre sonra gıcırdayan ve açılan otlann arasında katı yüreklilikle bir yol açarak yoklama gezisi ritmini buluyor.

Böcekler, solucanlar, kemirgenler ve sürüngenler onun geçtiği yerlerden kaçmayı tercih ediyorlar. Đyice gizlenerek onun geçişir" izleyen tek tük cesurlar gergedanböceklerini kızıl kanncalaria ya" yana görünce şaşınp kalıyorlar.

186

En Önde iz sürücüler hareketleniyorlar. Sürülerin en önemli bölümüne en az dolambaçlı, mümkün olan en az engebeli yollan açarak sağa gidiyorlar, sola gidiyorlar.

Genelde çok etkin olan bu sakıngan düzenleniş, ordunun birdenbire öngörülmeyen bir engele vanp dayanmasını engellemiyor. Çapı en az yüz adım genişlikteki kocaman bir kraterin kenarında yığılıyor ve itişip kakışıyorlar. Đşte bu şaşkınlık! Çünkü bu deliği hemen tanıyorlar. Bu, mucize bir askerin yerden sökülerek dev bir şeffaf kabuğa konuşunu anlattığı Gou-li~aikan Sitesi'nin kalıntısı. Đşte Parmaklann işi! Đşte neyi yapacak yetenektelerl Duyargalan gergin, gürbüz bir kannca kız kardeşlerine doğru dönüyor. Bu 9. hepsi onun Parmaklara karşı hırgnlığını biliyor. Çenelerini geniş geniş açarak güçlü bir feromon yayıyor:

"Onlann intikamını alacağız! Bizden biri için iki Parmak öldüreceğiz!"

Bütün sefere katılanlar dünyada yüz Parmak olmadığının söylendiğini ve tekrar edildiğini duydular ama sert mesajdan etkileniyorlar. Öfke ve intikam hırsıyla, uçurumun çevresini dolaşıyor ve yeniden yola koyuluyorlar.

Heyecanlan onlara alınması gereken tedbirleri unutturmuyor. Böylece, çok güneş

alan bir savan ya da bir çölü geçerken topçularına gölge yapacak biçimde düzenleniyorlar. Aşın ısınan asidin patlamaması gerekiyor, yoksa hem onu taşıyanı hem de komşularını öldürür. Hele % 60 yoğunluktaki asitle: Ordunun saflan arasındaki gaz yayılmasını ve yıkımı düşünün!

Đşte önlerinde bir çukur. Büyük olasılıkla son tufanın kalıntısı. 103683. bunun çok fazla bir mesafeye uzanmayacağını ve çevresini güneyden dolaşmanın mümkün olması gerektiğini düşünüyor. Onu dinlemiyorlar, kaybedecek zaman yok! Đz sürücüler kendilerini suya atıyorlar ve birbirlerinin ayakianndan tutunarak bir köprü oluşturuyorlar. Sürü geçtikten sonra kırkı hareketsiz kalacak. Bedelsiz hiçbir şey yok.

Đkinci akşam inmeye başladığında bir termit yuvası ya da düşman kannca yuvasını seve seve işgal ederlerdi. Ama ufukta hiçbir

şey yok. Akağaçlann dışında hiçbir şeyin yetişmediği çöl gibi geniş bir fundalığın içindeler.

Buradan çok uzakta ipek karıncalarının bu biçimde açık ordugâh kurduklannı bilmeyen yaşlı bir savaşçının yönlendirmesiyle toplanıp sıkışık bir top halinde yığılıyorlar. Bu geçici yuvanın çevresi ısırmaya haar çenelerden oluşan bir dantelle çevrili. Đçeride, soğuğa karşı daha duyarlı olan kınkanatlılar, hastalar ve yaralılar için yaşayan salonlar yapılıyor. Yuvanın tamamı on kat ve bu k*f lardaki koridorlar ve odalardan oluşuyor.

Bir hayvan bu koyu renk bal kabağına hafifçe dokunsa, yumuşak kannca yığınının içinde hemen oburca yutuluyor. Kendilerini dayanıklı sanan genç bir şakrak kuşu ve bir kertenkele meraklarının bedelini böyle korkunç bir ölümle ödüyorlar.

Dışanya yerleştirilmiş karıncalar alarm halinde kalırlarken içeride hareketler sakinleşiyor ve yavaşlıyor. Herkes hakkına düşen o-da ya da koridorun bir bölümüne sıkışıyor.

Soğuk orada. Hepsi uyuyorlar.

79. ANSĐKLOPEDĐ

EN KÜÇÜK ORTAK PAYDA: Dünyadaki bütün Đnsanlar tara-undan en çok paylaşılan hayvan deneyimi karıncalarla karşılaşmadır. Hiç kedi ya da köpek ya da an veya yılan görmemiş Đlkel topluluklar mutlaka vardır oma bir gün bir karıncanın üstünden geçmesine izin vererek onunla oynamamış hiçbir insan bulamazsınız. Bu, bizim en yaygın ortak yaşantımızda. Oysa elimizin üstünde yürüyen bu karıncayı gözleyerek temel bilgiler çıkardık. Bir: Kannca, başına geleni anlamak Đçin duyargalannı hareket ettirir; iki: gidilebilecek her yere gider; üç: eğer diğer elimizle yolunu kesersek ona tırmanır; dört: Bir kannca dizisini önüne ıslak parmağımızla bir çizgi çizerek durdurabiliriz (bu durumda böcekler görünmez ve geçilmez bit duvar karşısındaymış gibi olurlar ve sonunda çevresini dolaşırlar).

Bunların hepsini biliyoruz. Buna karşın bu çocuksu

IfHgf, bütün atalarımız ve bütün çağdaşlarımız tarafından paylaşılan bu bilgi hiçbir şeye yaramaz. Çünkü okulda yeniden ele alınmaz. (Orada karınca kabataslak bir biçimde Đncelenir: Örneğin, karıncanın vücudundaki parçaların adlarını ezberleyerek: gerçekten ne Đşe yarar?) Bir Đş bulmada da yardımı olmaz.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt II.

80. AKŞAM KONUKLARI

Doğru görmüştü! Adli tıp hekimi onu doğrulamıştı. Đç doku bozuklukları pekâlâ kanncalann çeneleri tarafından yapılmış olabilirdi. Jacques Melies belki henüz suçluyu yakalamamıştı ama doğru yolda olduğundan emindi.

Uyuyamayacak kadar heyecanlı olduğu için televizyonu açtı ve şans eseri "Düşünce Tuzağı"nın gece tekrar gösterimine düştü. Madam Ramirez utangaç havalarını terk etmiş yüzü ışıl ışıl bir ifade almıştı.

- Pekâlâ Madame Ramirez, bu kez buldunuz mu? Madam Ramirez neşesini saklamadı.

- Evet, evet, buldum! Sonunda, sanırım bilmecenizin çözümünü buldum!

Alkışlar gök gürültüsü gibi patladı. Sunucu şaşırdı:

- Gerçekten mi?

Madam Ramirez küçük bir kız gibi ellerini grpıyordu.

- Evet, evet, evet! diye bağırdı.

- Öyleyse bunu bize açıklayın Madam Ramirez.

- Anahtar cümleleriniz sayesinde, "Ne kadar zekiysek bulma Şansımız o kadar azdır", "Bildiklerimizi unutmak gerekir", "Evren gibi bu bilmece de kaynağını mutlak basitlikten alıyor", çözüme ulaşmak için yeniden bir çocuk olmam gerektiğini anladım. Geriye

gitmek, kaynağa dönmek, tıpkı evrenin yayılmasını temsil eden bu dizinin başlangıçtaki 'Big Bang'ına geri dönmesine benzemesi gibi. Basit bir akıl olmam, bebek ruhumu yeniden bulmam gerekiyordu.

- Bu oldukça uzaklarda aramak demek, değil mi Madam Rarrri-rez.

Yanşmacı bütün atılganlığıyla sözünün kesilmesine izin verm*

di:

- Biz yetişkinler, kendimizi her zaman daha zeki olmaya zorluyoruz ama ben kendi kendime ters yönde hareket edildiğinde ne olacağını sordum. Alışılmışı kırarak alışkanlıklanmızın tam tersini yapmak.

- Aferin Madam Ramirez.

Birbirinden kopuk alkışlar. Meües gibi izleyiciler de devamını bekliyorlar.

- Zeki bir akıl bu bilmece karşısında nasıl davranır? Bu birbirini takip eden sayılar karşısında bir matematik problemi görür. Yani sonuçta bu sayı dizileri arasındaki ortak paydanın ne olduğunu arayacaktır. Toplar, çıkanr, çarpar, bütün sayılan işlemden geçirir. Fakat boşuna kafa patlatır çünkü bu, matematiksel bir şey değildir. Ve bu bir matematik bilmecesi değilse, edebi bir bilmecedir.

- Đyi düşünmüşsünüz, Madam Ramirez. Alkışlıyoruz. Yanşmacı soluklanmak için alkışlardan yararlanıyor.

- Fakat yığılan bir sayı dizisine nasıl edebi bir anlam verilir, Madam Ramirez?

- Çocuklar gibi yaparak, gördüğümüzü söyleyerek. Çok küçük çocuklar bir sayı gördüklerinde sözcüğü telaffuz ederler. Onlar için "altı" altı sesine denk gelir, tıpkı "inek" in dört ayaklı ve memeleri olan hayvana denk gelmesi gibi.

Bu bir uyuşmadır. Nesneleri dünyanın her tarafında değişen keyfi seslerle işaret ederiz. Fakat ad, kavram ve şey her yerde sonunda tek bir şey oluşturur.

- Bugün iyi filozofsunuz. Madam Ramirez ama değerli izleyicilerimiz somut yanıtı istiyorlar. Peki, şu çözüm ne?

- Eğer "1" yazarsam, okumayı yeni söken bir çocuk bana "bu bir bir" diyecektir.

Böylece "bir bir" yazıyorum. Ona en son

yw

azdığım şeyi gösterirsem bana "iki bir" gördüğünü söyleyecektir: ;2 1". Ve bu böyle devam eder... Đşte çözüm. Bir sonraki sırayı el-je etmek için üstteki sırayı adlandırmak yeterli. Yani bizim çocuğumuz alttaki sıra için " bir iki, bir bir" diye okur. 1211. Numaralıyorum ve 111221 oluyor, sonra

312211, sonra 13112221, sonra 1113213211. "Dört" sayısının hemen ortaya çkacağını sanmıyorum!

- Harikasınız, Madam Ramirez! Ve kazandınız!

Salon büyük bir gürültü ile alkışlıyor ve küçük bulutunun üstündeki Melies'e candan alkışlanan kendisiymiş gibi geliyor. Sunucu yeniden düzene çağırıyor:

- Gene de iyi başlamış bir işi yanda bırakamayacağız, değil mi Madam Ramirez?

Kadın heyecanlanıyor, gülümsüyor, kıntıyor, şüphesiz serin olmaktan çok nemli ellerini koyu kırmızı yanaklanna dayıyor.

- En azından aklımı toplamama izin verin.

- Ah! Madam Ramirez, sayı bilmecemizi çözmüş olmanız çok iyi ama yeni

"Düşünce...

- ...Tuzağı!"

- Evet her zamanki gibi adını vermeyen bir izleyicimiz tarafından gönderilen yeni "Düşünce TuzağTmız biçimlenmeye başladı bile. Yeni bilmecemizi iyi dinleyin: Altı kibritle, evet altı kibrit diyorum, kırmadan ya da yapıştırmadan, aynı boyda altı eşkenar üçgen yapabilir misiniz?

- Altı üçgen mi diyorsunuz? Altı kibrit ve dört üçgen olmadığından emin misiniz?

Sunucu katı bir ses tonuyla tekrarlıyor:

- Altı kibrit, altı üçgen. Yarışmacı şaşkınlaşıyor:

- Yani kibrit başına bir üçgen mi düşüyor?

- Tam öyle Madam Ramirez. Ve bu kez ilk anahtar cümle: "Diğeriyle aynı tarzda düşünmek gerek." Gerisi sizin düşüncelerinize ^l'yor değerli

izleyiciler. Ve eğer isterseniz, yann görüşmek üzere!

191

]acques Melies televizyonu kapadı, yeniden yattı ve sonunda uyudu. Coşkusu onu uykusunda bile izledi. Karışık rüyalannda La_ etitia Wells, menekşe rengi gözleri ve böcekbilim levhaları, Se-bastien Salta ve korku filmlerindeki gibi yüzü, adli tabip olarak kariyer yapmak için politikayı bırakan Vali Dupeyron, asla düşüncesinin tuzağına düşmeyen yarışmacı Ramirez... Hepsi birbirine girdi.

Rüyalan oynak dönüşlerine devam ederken, o, gecenin öner, bir bölümünde çarşaflarının arasında dönüp durdu. Derin derin uyuyordu. Daha az uyuyordu.

Artık uyumuyordu. Sıçradı. Yatağının dibinde fark ettiği şiltenin üzerinde hafif bir vuruş gibi pekâlâ bir titreşimdi. Çocukluk kâbusu onu takip etmek için geri gelmişti: Canavar, gözleri nefretle kızarmış öfkeli kurt... Kendini toparladı.

Şimdi bir yetişkindi. Tamamen uyanmış bir halde ışığı açtı ve ayaklarının altında hareket eden bir kabartı olduğunu gördü.

Yataktan dışan sıçradı. Kabartı oradaydı, gerçekti. Yumruğuyla ona vurdu ve kısa bir çığlık duydu. Sonra şaşkın bir halde Marie-Charlotte' un hafifçe topallayarak çarşaflannın altından çıkışını izledi. Zavallı miyavlayarak onun kollanna sığındı. Onu sakinleştirmek için okşadı ve acıttığı ayağını ovdu.

Sonra, bu gece biraz güç kazanmaya kararlı bir halde Marie-Charlotte'u bir parça tarhun otlu ton balığı ezmesinin yanında mutfağa kilitledi. Gidip buzdolabından bir bardak su içti ve görüntülerden sarhoş oluncaya kadar televizyon izledi.

Yüksek dozda televizyonun ağrı kesici bir ilaç gibi yatıştıncı bir etkisi vardı.

Đnsan kendini yumuşak hissediyordu. Başınız hiçbir şeyden ağırlaşıyor, gözleriniz sizi ilgilendirmeyen sorunlardan sulanıyordu. Đşte şölen.

Mâlies tekrar yatmaya gitti ve bu kez herkes gibi biraz önce televizyonda görmüş

olduklannı rüyasında görmeye başladı: Yani bir Amerikan filmi, reklamlar, bir Japon çizgi filmi, bir tenis maçı ve haberlerden birkaç öldürme sahnesi.

Uyuyordu. Derin bir biçimde uyuyordu. Daha az uyuyordu. Artık uyumuyordu.

192

Talih kararlı bir biçimde ona saldırıyordu. Bir kez daha yatağının ucunda kımıldayan bir kumul fark etti. Yeniden ışığı açtı. Bon-jai kedisi Marie-Charlotte gene taşkınlık mı yapıyordu? Ancak kapıyı özenle üstüne kilitlemişti.

Çabucak ayağa kalktı. Kumulun ikiye, dörde, sekize, on altıya, otuz ikiye bölündüğünü gördü. Zar zor görülebilen yüz kadar küçük kabarak çarşafların ağzına doğru yer değiştiriyordu. MĞlies bir adım geri çekildi. Ve yastiğını istila eden kanncaları şaşkın bir halde hayranlıkla izledi.

Đlk refleksi onlan eliyle süpürmek oldu. Tam zamanında vazgeçti. Sebastien Salta ve tüm diğerleri de onlan elleriyle süpürmek istemiş olmalıydılar. Düşmanını küçümsemekten daha büyük bir hata yoktur.

Böylece, tam türünü belirlemeyi bir saniye bile düşünmediği bu küçük hayvanlann karşısında Jaccjues Melies kaçmayı seçti. Göründüğü kadarıyla karıncalar onu takip ediyorlardı ama şans eseri giriş kapısının sadece bir kilidi vardı ve o, sürü ona ulaşamadan e-vi terk edebildi. Merdivenlerde, bu lanetli böcekler tarafından ufalanmakta olan zavallı Marie-Charlotte'un tüyler ürpertici miyavlamalarını duydu.

Bütün bunları ikinci bir defa sanki hızlandınlmış gibi yaşadı. Yalınayak ve üstünde pijamasıyla sokakta bir taksi durdurmayı başardı ve şoföre merkez karakoluna gitmesi için yalvardı.

Artık emindi, katil onun öldürülen kimyagerlerin gizemini çöz-düğünirbiliyordu ve aceleyle küçük katillerini ona göndermişti.

Oysa, bilmeceyi çözdüğünü tek bir kişi biliyordu. Tek bir kişi!

8î. ANSĐKLOPEDĐ

ĐKĐLĐK: Bütün Đncil Đlk kitabıyla özetlenebilir: Oluş. Bütün oluş 'Dünyanın Yaratılışını anlatan Đlk bölümüyle özetlenebil ĐĐT- Bütün bu bölümün kendisi de ilk sözcüğüyle özetlenebilir. B&rechit. Berâchlt "başlangıçta" anlamına gelir.

Bütün bu sözcük ilk heceslyle özetlenebilir. Ber "yavnılanan" anlamına 193

gelir. Bütün bu hece de Đlk harfiyle özetlenebilir. B, "Beth" biçiminde telaffuz edilir ve ortasında stvrl bir uç olan açık bir kareyle gösterilir. Bu kare evi ya da yumurtayı, fetüsü, ya\ru-lanmaya çağrılan küçük noktayı çevreleyen döl yatağını simgeler.

Đncil neden alfabenin birinci harfiyle değil de ikinci harfiyle başlar? Çünkü B

dünyanın Đkiliğini temsil eder. A başlan-gıçtaki birliktir. B bu birliğin türevi, yansımasıdır. B dlğerldh Biz, "birden çıkan "Ikl'ylz. Biz, "A'dan çıktık ve "B'nln Đçkideyiz. Biz bir Millik dünyasında ve birliğin, her şeyin çiktğı nokta olan "Aleph"in, özlemi -hatta arayıştyla- yaşıyoruz.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.

82. SÜREKLĐ DÜMDÜZ ĐLERĐ

Açık ordugâh, bir akağaç meyvesinin, ağacın tohumlarını uzaklara götürecek olan şu bitki salyangozlardan birinin, düşmesiyle sarsılıyor. Bu meyvelerin zarsız çift kanatlannın tır dönüşü onlan karıncalar için tehlikeli kılıyor. Bu kez, askerlerden oluşan blok tekrar yola koyulmadan önce söküldü ve toprağa dağıldı.

Sıralar arasında konuşulan konular her şeyi içeriyor. Farklı doğal mermilerin karşılaştırmalı riskleri tartışılıyor. Bazılarına göre en kötüsü duyargalara yapışan ve her türlü iletişimi allak bullak eden yabani hindiba tüyleri.

103683.'ye göre bu türün içinde hiçbir şey kınaçiçeğiyle boy ölçüşemez. Bu bitkinin meyvelerine hafifçe dokunulduğunda kayışlar şiddetli bir biçimde sarılırlar ve tohumlannı yüz adımı aşabilecek bir uzaklığa fırlatırlar!

Gevezelik ediliyor ama bununla birlikte uzun alay yürüyüşünü yavaşlatmıyor.

"Dufour" bezleri arkadaki kız kardeşlerine yol g°Ş' termek için kokusal bir iz salgılasın diye kanncalar kesik aralıklara kannlannı yere sürtüyorlar.

194

yukarıda akağaç tohumlanndan farklı bir biçimde tehlikeli olan cok sayıda kuş

seke seke uçuyor. Maviye çalan tüylü, güneyde vaşayan çalı bülbülleri, çayır kuşları ama özellikle bir sürü siyah veya yeşil ağaçkakan var. Bunlar Fontainebleau Ormanı'nda en c0k rastlanan kuşlar.

Đçlerinden biri, bir siyah ağaçkakan dehşet veren bir biçimde yaklaştı.

Gagasının menzilinde sıra halinde duran kızıl karınca sütununun karşısına yerleşiyor. Pike yaparak dalıyor, uçuşunun konumunu yeniden ayarlıyor ve yere yakın uçarak saldınyor. Korkudan çıldıran kanncalar her yana dağılıyorlar.

Buna karşın kuşun amacı birkaç şanssız ayrık kanncayı yakalamak değil. Bir manga askerin üstünde uygun bir duruşta olduğunda, onlan tamamen kirleten beyaz bir dışkı bırakıyor. Bunu defalarca yaparak yaklaşık otuz karıncaya dokunmayı başarıyor. Bir uyan çığlığı bütün orduyu dolaşıyor.

"Ondan yemeyin! Ondan yemeyin!"

Gerçekten ağaçkakanların dışkılan genelde şerit taşırlar. Onlardan tadanlar...

83. ANSĐKLOPEDĐ

ŞERĐTLER- Şeritler, yetişkin halinde ağaçkakanın bağırsaklarında yaşayan tek hücreli asalaklardır. Şeritler kuşun dışkılarıyla dışarı fırlatılırlar. Kuşun

bunun bilincinde olduğu düşünülebilir çünkü sık sık karınca şehirlerini dışkılarıyla bombalar.

Kanncalar sitelerini bu beyaz izlerden temizlemek Đstediklerinde bunları yerler ve şeritler onlara geçer. Asalaklar onların büyüme düzenlerini bozarlar, bağalarının pigmentas-yonunu değiştirerek onlan daha açık renk hale getirirler.

Şerit **P«uı kanaca tasasız ve gevşek olur, refleksleri çok daha yaktır ve bir yeşil ağaçkakan siteye saldırdığında bu dışkılar-"ân şerit kapan kanncalar onun Đlk kurbanlan olurlar.

Bu karıncalar sadece daha yavaş değildirler, aynı manda açık renk olan kitinleri onları şehrin karanlık koridor lannda daha kolay fark edilir kılar.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt ü'

ĐĐ 84. ĐLK ÖLÜMLER

Kuş yeniden bombalamak için geri geliyor. Orta vadeli stratejisini uyguluyor: Önce zehirliyor, sonra hassaslaşan kanncalan bir sonraki saldında topluyor.

Askerler kendilerini güçsüz hissediyorlar. 9. gökyüzüne doğru Parmakları öldürmeye gittiklerini ve onlara saldırarak bu aptal kuşun ortak düşmanlarını koruduğunu bağırıyor. Fakat ağaçkakan kokusal mesajları algılamıyor. Ters bir halka çizerek askerlerden oluşan sütuna en iyi biçimde yaklaşıyor.

Yaşlı bir karınca bağınyor: "Herkes uçaksavar savunmasına!"

Ağır topçular uzun saplann arasından mümkün olduğu kadar çabuk hücum ediyorlar.

Kuşkusuz aşın hızlı olan kuşun geçişinde atışlannı yapıyorlar. Đsabetsiz! Ne yazık ki iki topçu kesişen atışla-nyla aynı anda karşılıklı birbirlerini öldürüyorlar.

Ama siyah ağaçkakan dışkı atışını tekrar etmeye hazırlanırken pek alışılmamış

bir görüntüyle karşılaşıyor. Karşısında, eşzamanlı olmayan kanat çırpışları sayesinde havada neredeyse hareketsiz duran bir gergedanböceği ve öndeki boynuzunun sivri ucunda tünemiş atış konumunda bir kannca var. Bu 103683. Anüsü tütüyor çünkü karnı tamamen % 60 yoğunluktaki asitle dolu.

Dengesini sağlayamayan kannca cesaretini yitirdi. Kuş onu yok edecek, ölçülemeyecek kadar daha büyük, daha güçlü ve daha atik. Karıncanın karnı engellemediği bir titremeyle sarsılıyor, artık nişan alamıyor.

196

O zaman Parmaklan düşünüyor. Parmakların korkusu tüm di-„ ^orkulann ötesinde.

Direnmekten vazgeçmeyecek: Parmakla-yaklaşmışken bir ava kuşun onu etkilemesine, izin vermemeli.

Dikiliyor ve zehir cebinin içeriğini bir darbeyle atıyor. Ateş! . jaçicakanın yükselecek zamanı olmadı. Körleşmiş bir halde yörüngesini kaybediyor, bir ağaç kütüğüne çarpıyor, çarpmanın etkisiyle zıplıyor ve yere düşüyor. Bununla birlikte şarküteri ekipleri üzerine ayak basmadan yeniden havalanmayı başarıyor.

Bu olaydan dolayı 103683. büyük bir saygınlık kazanıyor. Hiç kimse onun korkusunu çok daha büyük bir korkuyla yendiğini bilmiyor-Bundan sonra, serere katılan askerler 103683.'nün cesaretine, deneyimine, nişancılığına başvurma alışkanlığı ediniyorlar. Ondan başka kim uçuş halindeki kocaman bir düşmanı durdurmayı başarırdı?

Bu artan popülerliğin başka bir sonucu daha oluyor: Sevgi dolu teklifsizlik işareti olarak onun adını kısaltıyorlar. Artık bütün sefere katılanlar onu sadece 103. diye çağınyorlar.

Tekrar yola koyulmadan önce, ağaçkakanın dışkısından isabet alanlara diğerlerine şerit bulaştırmamaları için trofalaksi yapmaktan kaçnmaiarı öğütleniyor.

Sıralar yeniden oluşturulurken 23. 103. ye yaklaşıyor. Neler oluyor? 24. ortadan kayboldu. Epey bir süre onu anyorlar. bulamıyorlar. Bu arada siyah ağaçkakan hiç kimseyi taramadı! 24,'nün ortadan kaybolması çok rahatsız edici çünkü onunla birlikte Merkür Görevi'nin kozası da ortadan yok oldu.

Diğerlerini bu konuda bilgilendirmek olanaksız. Daha fazla beklemek olanaksız.

24.'ye yazık oldu. Güruh bireyden önce geliyor.

85. ARAŞTIRMA

Melies, Odergin çiftinin evine tek başına geldi. Etiyopyalı ka-dlrı bilgin susuz bir küvetin içinde dizüstü oturmuş haldeydi. Kafa-197

sına yayılmış kalın, yeşil şampuan tabakasıyla artık listesi iyice kesinleşmiş

izler taşıyordu: Diken diken olmuş tüyler, yüzde dehşet maskesi ve kulaklann kenannda pıhtılaşmış kan. Komşu tuvalette de aynı şema, sadece koca klozete tünemiş durumda, vücudun üst bölümü öne eğilmiş ve pantolonu çoraplannın üstüne düşüyor.

Aslında Jacques Melies iki cesede sadece tek bir bakış attı. a, tık ne olduğunu biliyordu ve hemen Emile Cahuzacq'ın evine

vıştı.

Müfettiş şefini bu saatte, trençkotunun altında sadece pijarna-sıyla onun evine gelmiş görünce şaşırdı. Zamanlaması kötüydü. Cahuzacq en sevdiği boş zaman uğraşıyla meşguldü: Kelebek koleksiyonu.

Komiser buna dikkat etmeden şıp diye konuştu:

- Tamam eski dostum! Bu kez katili bulduk! Müfettiş kuşkulu göründü.

Melies astının çalışma masasının üstündeki kanşıklığı ferk etti:

- Fakat sen ne yapıyorsun böyle?

- Ben mi? Kelebek koleksiyonu yapıyorum. Bunu sana söylememiş miydim?

Cahuzacq formikasit şişesini kapadı, bir ipek kurdunun kanatla-nnı düz uçlu bir cımbızla asite bulama işini tamamladı.

- Güzel, değil mi? Al, bak... Đşte bu, bu bir çam ağacı ipek kurdu. Onu birkaç gün önce Fontainebleau Ormanı'nda buldum. Garip, kanatlanndan birinde kusursuz yuvarlaklıkta bir delik var ve diğeri kesilmiş. Belki de yeni bir tür keşfettim.

Melies eğildi ve iğrenerek dudak büktü.

- Fakat senin kelebeklerin ölü! Cesetleri birbirlerinin yanına tutturuyorsun.

Seni üzerinde "homo sapiens" yazan bir etiketle camın altına koysalar hoşuna gider miydi?

Yaşlı müfettiş yüzünü ekşitti:

- Sen sineklere ilgi duyuyorsun, ben de kelebeklere. Herkesin hoşlandığı şey kendine.

Melies onun omzuna okşar gibi vurdu:

, Haydi, kızma. Kaybedecek zaman yok, katili buldum. Beni takip e** başka çeşit bir güzel kelebek iğneleyeceğiz.

86. KAYIP

pekâlâ, bir yol bulmak gerek, buradan değil, buradan da değil. Ne buradan ne şuradan ne de oradan.

Yakınlarda en küçük bir kannca kokusu yok. Nasıl bu kadar çabuk kaybolabildi?

Neler oldu? Ağaçkakan üzerlerine alçaldığında bir asker kannca kendilerini kurtarmalan, sakianmalan gerektiğini söyledi. Onu o kadar iyi dinledi ki işte sonunda Büyük Dışan'da tek başına kayboldu. Genç, deneyimsiz ve kendi toplumundan uzakta. Tannlardan da uzakta.

Fakat nasıl bu kadar çabuk kaybolabildi? Bu onun büyük kusuru: Yön duygusunun olmaması!

Bunu biliyor, bu yüzden diğerleri onun orduyla birlikte gitme gözü pekliğini göstereceğine inanmıyorlardı.

Herkes onu aynı takma adla çağınyordu: 24. doğuştan kayıp.

Değerli yüküne sarılıyor. Kelebek kozası.

Bu kez kaybolması düşünülmeyecek sonuçlara yol açabilir.

Sadece onun için değil, bütün yuva için, belki de bütün tür için. Ne pahasına olursa olsun bir feromon izi bulmalı. Duyargalarını 25000 hareket/saniye titreşimle hareket ettiriyor ve belirgin hiçbir şey algılamıyor. Gayet güzel kayboldu işte.

Yükü,her adımda daha ağırlaşıyor ve daha can sıkıcı hale geliyor.

Kozasını bırakıyor, çılgınca duyargalannı temizliyor ve güçlü bir koklayışla çevredeki havayı kokluyor. Bir yabanarısı yuvasının kokusunu alıyor. Yabanansı yuvası, yabanarısı yuvası... Her durumda kırmızı yabananlannın yuvasının yakınlarında bulunuyor olmalı! Bu kuzeyde. Bu doğru yön değil. Ayrıca manyetik alanlara duyarlı Johnston organlan da fazlasıyla yanıldığını doğruluyorlar.

Bir an ona küçük bir sinek tarafından gözetleniyormuş gibi ge-'tyor. Fakat bu bir yanlış algılama olmalı. Kozayı tekrar alıyor ve dümdüz ileri yürüyor.

Tamam, bu kez kesin olarak kayboldu.

24., küçüklüğünden beri kaybolmayı bırakmıyor. Henüz birkaç günlükken cinsiyetsizlerin koridorlarında kayboluyordu. Daha sonra sitenin içinde kayboluyordu ve yuvadan dışan çıkma fırsatı bul-duğundan itibaren de doğanın içinde kaybolmaya başladı.

Keşif gezilerinin hepsinin sonunda her zaman bir karıncanın diğerlerini uyardığı o an olmuştu:

"Ama 24. nerede kaldı?"

Zaten zavallı ava asker kannca da kendine aynı soruyu soruyordu:

"Ben neredeyim?"

Elbette şu çiçeği daha önce görmüş gibi oluyordu, şu odun parçasını, bu kayayı, bu bataklık ormanını, her neyse, çiçek belki başka bir renkti. O zaman genelde daireler çizerek dönmeye koyuluyor keşif grubunun feromon izlerini arıyordu.

Buna karşın her zaman onu Büyük Dışan'nın patika yollarına göndermeye devam ediyorlardı çünkü garip bir kalıtsal kaza sonucu 24.'nün bir cinsiyetsiz için kusursuz bir görüşü vardı. Göz küreleri neredeyse cinsiyetliierinkiler kadar gelişmişti. Ve o boşuna defalarca iyi bir görüşünün olmasının iyi duyargalan olduğu anlamına gelmediğini tekrarladıysa da bütün görev gruplan 24.

ilerleyişleri için görsel bir denetim sağlasın diye onun aralarında olmasını istiyorlardı. Ve o kayboluyordu.

O ana kadar iyi ya da kötü her zaman yuvaya geri dönmeyi başarmıştı. Ama bu kez, durum farklı. Amaç yuvaya geri dönmek değil, dünyanın kenanna ulaşmak. Bunu başarabilecek mi?

"Sitenin içinde diğerlerine dahilsin, tek başına hiçliğin bir par-çasısın," diye tekrarlıyor kendi kendine.

Doğuya doğru. Umutsuz, terkedilmiş, oradan geçecek ilk düşmana sunulmuş yol alıyor. Birden yerde oldukça fazla adım derinlikte bir çukur tarafından durdurulduğunda uzun süredir yürüyordu. Çukurun kenarını keşfediyor ve sonunda aslında birbirine komşu iki çukur olduğunu fark ediyor. Đki düz oluk hazinesi, daha büyük olanı bir elipsin yansını oluşturuyor, diğeri bir yanm daire 200

^çiminde. Bu iki garip surun çapları paralel ve birbirierine yaklaşık Ijeş adım uzaklıkta.

24. kokluyor, yokluyor, tadıyor, yeniden kokluyor. Koku da geri kalan bölüm kadar alışılmamış. Yabancı, yeni... Önce şaşıran lA. canlı bir heyecana yakalanıyor. Artık hiçbir korku hissetmiyor. yUtmış adımlık aralıklarla diğer dev izler birbirini izliyor. 24. Parmakların izleriyle karşılaştığından kesin olarak emin. Dileği yerine geldi! Parmaklar ona rehberlik ediyor, ona yol gösteriyorlar!

Tannların izi üzerinde koşuyor. Sonunda onlarla karşılaşacak.

87. TANRILAR KIZGIN

"Tanrılarınızdan korkun.

Sunduklarınızın çok az olduğunu,

Bizim büyüklüğümüz için çok zayıf olduğunu bilin.

Bize yağmurun tahıl ambarlarını yıktığını söylüyorsunuz.

Bu sizin cezanızdı

Çünkü önceden de yeteri kadar yiyecek sunmuyordunuz.

Bize yağmurun asi hareketini ezdiğini söylüyorsunuz. Dalıa da güçlü bir biçimde yeniden doğmasını sağlayın.

Herkese Parmakların gücünü öğretin!

Đntihar komandoları gönderin

Ve yasak sitenin tahıl ambarlarını boşaltın.

Tanrılarınızdan korkun!

Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar Tanrıdırlar. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar büyüktürler. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar güçlüdürler.

Gerçek budur."

201

Parmaklar makineyi kapatıyorlar ve Tann olmaktan gurur duyu. yorlar. Nicolas sessizce gidip yeniden yatıyor. Gözleri agk kanşık düşler görerek gülümsüyor.

Bir gün bu delikten canlı çıkarsa anlatacak çok şeyi olacak. Okul arkadaşlanna, bütün dünyaya! Dinlerin gerekliliğini açıklayacak. Ve böceklerde din inananı yerleştirmeyi başardığını kanıtlayarak ünlü olacak!

'I 88. ĐLK ÇARPIŞMALAR

Yalnız, Bel-o-kan'ın denetimi altındaki topraklarda, birinci seferin geçişinin neden olduğu zararların genişliği ve kurbanlann sayısı hatın sayılır büyüklükte.

Öyle ki kızıl askerler hiçbir şeyden korkmuyorlar.

Bu karınca kalabalığının altındaki toprağı kazma girişiminde bulunan bir köstebeğin sadece on dört kurban yutacak zamanı oluyor. Bu sırada kanncalar onu istila ediyor ve parçalara ayınyor-lar. Uzun alay boyunca bir sessizlik çöküyor.

Onun önünde her şey gözden kayboluyor. Öyle ki başlardaki av esenliğini kıtlık ve gecikmeden çetin bir açlık takip ediyor.

Ordunun arkasında bıraktığı yıkım izlerinde şimdi açlıktan ölen kanncalar da bulunuyor.

9. ve 103., bu felaket durum karşısında bir çıkar yol bulmak için konuşuyorlar.

Đzcilerin yirmi beş kişilik gruplar halinde düzenlenmelerini öneriyorlar. Böyle bir yelpaze mantıklı olarak daha az dikkat çekecek ve orman sakinleri için daha az korkutucu olacak.

Mınldanmaya ve vazgeçmekten söz etmeye başlayanlara sertçe açlığın tersine adımları ileri doğru hızlandırmaya itmesi gerektiği söylenerek yanıt veriliyor.

Doğuya doğru. Bir dahaki av hayvanları Parmak olacak.

HJ

I 89. SUÇLU SONUNDA TUTUKLANDI

Banyosunda uzanmış, en sevdiği hareket olan soluğunu tutarak dalış halindeki Laetitia Wells düşüncelerini dalgalanmaya bıra-lyyor. Günlerden beri sevgilisi olmadığını fark ediyor. Oysa bir sürü sevgilisi oluyordu ve her zaman onlardan çok çabuk sıkılıyordu. Hatta Jacques Melies'i bile yatağına almayı düşündü.

Zaman zaman onu biraz sinirlendiriyordu ama bir erkeğe gereksinim duyduğu anda orada, elinin altında olma avantajı vardı.

Ah! Dünyada ne kadar çok erkek vardı... Ama hiçbiri babasının yeteneğine sahip değildi. Annesi Ling-mi onun hayatını paylaşma şansına sahip olmuştu. O, her şeye açık, beklenmeyen ve eğlenceli, şaka yapmaya bayılan bir adamdı. Ve sevgi doluydu, o kadar sevgi dolu ki!

Hiç kimse Edmond'un yerini alamazdı. Onun aklı sınırsız bir alandı. Edmond bir sismograf gibi işliyordu, çağının bütün entelektüel sarsıntılarını kaydediyordu, onlan özümsüyor, bireşim haline getiriyordu... ve onları başka hale gelmiş, kendi düşünceleri olarak çıkanyordu. Kanncalar sadece bir bahaneydi. Aynı biçimde yıldızlar, tıp ya da metallerin direnci üzerinde

çalışabilirdi, her konuda benzerlerinden üstün olurdu. O, gerçekten evrensel bir akıldı, özel bir çeşit serüvenciydi, dâhi olduğu kadar alçakgönüllüydü. ¦

Bir yerlerde onu sürekli şaşırtacak ve asla bırakmayacak, yeteri kadar hareketli bir psikolojisi olan bir erkek var mıydı acaba? O an için böyle-biriyle hiç karşılaşmamıştı...

Bir ilan verdiğini düşledi: "Serüvenci aranıyor..." Yanıtlar onu Şimdiden yıldınyordu.

Başını sudan gkardı, kuvvetli bir biçimde soluk aldı ve yeniden daldı.

Düşüncelerinin yönü değişmişti. Annesi, kanser.

Birden havasız kalarak yeniden su yüzüne çıktı. Kalbi hızlı hızlı at'yordu.

Küvetten çıktı ve bornozunu giydi. ,

Kapısı çalınıyordu.

Biraz sakinleşmek için zaman geçirdi. Üç uzun soluk verişten sonra gidip kapıyı açtı.

203

Gene Melies'ti. Onun bu beklenmedik zamanlarda gelişlerine alışmaya başlıyordu ama bu kez onu tanımadan önce duraksadı. Üzerinde ancı giysileri vardı, yüzü muslin bir peçeyle örtülü hasır bir şapkayla maskelenmişti ve ellerine kauçuk eldivenler giymişti. Komiserin arkasında aynı gülünç kılıktaki üç adamı fark edince kaşlannı çattı. Bu gölgelerden birinin içinde Müfettiş Cahuzacq'] tanıdı.

Gülmemek için kendini tuttu.

- Komiser! Bu kostümlü ziyaret ne anlama geliyor?

Yanıt gelmedi. Melies yana çekildi, iki kimliği belirsiz m^* -kuşkusuz iki aynasız- ilerlediler ve topuz gibi olanı Laetitia'nın sol bileğine bir kelepçe taktı. Laetitia Wells rüya gördüğünü sandı, Cahuzacq maskenin

boğuklaştırdığı sesiyle konuştuğunda sonuç geldi: "Cinayet ve cinayete teşebbüs suçundan tutuklusunuz. Bu andan itibaren söyleyeceğiniz her şey size karşı delil olarak kullanılabilir. Tabii ki avukatınızın yokluğunda konuşmayı reddedebilirsiniz."

Sonra polis memurları Laetitia'yı da götürerek siyah kapının önünde durdular.

Melies hırsızlık yeteneklerini gösteren parlak ve çabuk bir gösteri yaptı: Kapı buna direnmedi.

Tutuklu bu duruma karşı çıktı:

- Her şeyi yıkmak yerine benden anahtan isteyebilirdiniz! Dört aynasız, kanncalarla dolu bir akvaryum ve her türlü bilişim

donanımının karşısında durakladılar.

- Bu ne böyle?

Melies karamsar bir tonda konuştu:

- Büyük olasılıkla Salta kardeşlerin, Carolie Nogard'ın, MacHa-rious'un ve Odergin çiftinin katilleri.

Laetitia bağırdı:

- Yanılıyorsunuz! Ben Hamelin Kavalcısı değilim. Görmüyor musunuz? Bu, geçen hafta Fontainebleau Ormanf ndan getirdiğim basit'bir karınca yuvası! Benim kanncalarım katil değiller. Ayrıca onları buraya yerleştirdiğimden beri hiç dışan çıkmadılar. Hiçbir karınca asla hiç kimseye itaat edemez. Oniarı evcilleştirmek mümkün değildir. Bunlar köpek ya da kedi değiller. Onlar özgürdürler. Beni duyuyor musunuz Melies? Onlar sadece kendi kafalarındaki!11

^parlar ve hiç kimse onlara dediklerini yaptıramaz veya etkileyemez- Babam bunu çok önceden anlamıştı. Onlar özgürdürler. Ve j,u yüzden

insanlar her zaman onlan yok etmek isterler. Vahşi ve gjgür kanncalardan başka kannca çeşidi yoktur! Ben sizin katiliniz

değilim!

Komiser bu karşı çıkışları duymazdan geldi ve Cahuzacq'a doğru döndü:

- Bütün bunları, bilgisayarı ve kanncalan benim için al. Kannca-lann çene boyutlannın cesetlerdeki iç doku bozukluklanna uyup uymadığını göreceğiz.

Eşyaları mühürle ve matmazeli doğruca sorgu yargıcına götür.

Laetitia şiddetle karşı gkti:

- Ben sizin suçlunuz değilim, Melies! Gene yanılıyorsunuz! Bu, kesin olarak sizde bir uzmanlık haline gelmiş.

Mfelies onu dinlemeyi reddetti. Astlarına seslendi:

- Çocuklar, bu kanncalardan birinin bile kaçmamasına dikkat edin. Bunların hepsi birer kanıt.

Jacques Melies mutluluklann en canlısının etkisindeydi. Neslinin en karmaşık bilmecesini çözmüştü. En kusursuz cinayete yaklaşmıştı. Başka hiç kimsenin başaramayacağı yerde zafer kazanmıştı. Ve katili yönlendiren nedeni de biliyordu: O, dünyadaki en ünlü glgın kannca yanlısı Edmond Wells'in kızıydı.

Melies, Laetitia'nın menekşe rengi gözleriyle bir kez olsun karşılaşmadan gitti.

- Ben masumum. Meslek hayatınızın en büyük yanlışını yapı-yorsunuz_Ben masumum.

90. ANSĐKLOPEDĐ

UYGARLIKLARIN KARŞILAŞMASI: Đsa'dan önce 53 yılında, /u/es Cesar'ın Galya'daki başarılarını kıskanan Suriye valisi General Marcus

Licinlus Crassus büyük fetihlere girişir. Cesar B*tı'daki etki alanını Büyük Britanya'ya kadar ulaştırmıştır. Crassus denize ulaşıncaya kadar Doğu'yu istila etmek ister.

Doğuya doğru. Yolunda sadece Parthelar'm Đmparatorluğu v^.. dır. Dev bir ordunun basında bu engelle karşılaşır. Bu Carres Savaşı'dır. Fakat savaşı kazanan Parthe Kralı Surena olur. Böy. lece Doğunun fethi biter.

Bu denemenin beklenmedik sonuçlan oldu. Partheler bir. çok Romalı esir aldılar ve bu esirler onların ordularında ytr alarak Kusana Krallığı'yla yapakları savaşta hizmet ettiler. B>-kez Partheler yenilgiye uğradılar ve onların Romalıları Kus» Ordusu'nda Çin Đmparatorluğu'na karşı savaştılar. Bu savaşı Çinliler kazandı, böylece seyyah esirler sonunda kendilerini Çin Đmparatoru'nun orduları arasında buldular.

Orada bu beyaz adamlar karşısında şaşırmakla beraber onların özellikle mancınık ve diğer kuşatma silahlan yapımındaki bilimlerine hayranlık duyulur. Çinliler onları kabul ederler, öyle ki onları özgür bırakırlar ve yerleşmeleri Đçin özel bir şehir verirler.

Sürgünler Çinli kadınlarla evlendiler ve çocukları oldu. Yıllar sonra Romalı tüccarlar onları ülkelerine götürmeyi teklif ettiklerinde Çin'de daha mutlu olduklarını söylediler.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt n.

91. PĐKNĐK

Ağustos ayının en sıcak döneminden kaçmak için Vali Charles Dupeyron küçük ailesini Fontainebleau Ormanı'nın ağaçlarının altında piknik yapmaya götürmeye karar vermişti. Çocukları Geor-ges ve Virginie bunun için her zemine uygun ayakkabılarla donanmışlardı. Eşi Cecile, o anda Charles ve diğerlerinin alaycı bakışlar1 altında, kocaman bir buzluğun içinde taşıdığı soğuk yemeği hazır lamıştı.

O pazar sabah saat on birde bile korkunç.bir sıcak vardı. Ağaçların altından yürüyerek batıya doğru yola koyuldular. Çocuka

206

anaokulunda öğrendikleri bir şarkıyı mırıldanıyorlardı: "Be-bop-alula, she is my baby." Cecile, tekerlek izlerinde ayak bileklerini uUrkmamak için çaba harcıyordu.

Dupeyron'a gelince, fazlasıyla terlemesine karşın, koruma görevlilerinden, sekreterlerden, basın üyelerinden ve diğer her türlü dalkavuktan uzakta bu okul kaçaklığı durumuna kızmıyordu. Doğaya dönüşlerin kendi çekicilikleri vardı.

Yansından çoğu kurumuş bir dereye ulaştıklannda çiçek koku-lanyla dolu havayı zevk alarak kokladı ve yakında bir yerde çimenliğin üstüne oturmalannı önerdi.

Cecile hemen karşı çıktı:

- Komik olduğunu mu sanıyorsun! Burası tıka basa sivrisinek dolu olmalı! Sanki bir sivrisinek olduğunda ilk beni soktuğunu bilmiyormuş gibi konuşuyorsun!

Virginie, sınıfının koleksiyonunu zenginleştirme umuduyla getirdiği kelebek ağını sallayarak sırıttı:

- Annemin kanına bayılıyorlar çünkü onun kanı daha şekerli. Önceki yıl sekiz yüz pulkanatlının kanatlanyla gökyüzünde bir

uçağı temsil eden bir tablo yapmışlardı. Bu kez Austerlitz Sava-şı'nı gösteren bir tablo yapmak istiyorlardı.

Dupeyron uzlaşmacı göründü. Bu güzel günü bir sivrisinek öyküsü için mahvetmeyecekti.

- Pekâlâ, daha uzağa gidelim. Orada ağaçsız bir yer görür gibi oldum.

Ağaçsız alan bir mutfak gibi büyük, kare biçiminde bir yoncalıktı ve cömert bir biçimde gölgeliydi. Dupeyron buzluğunu bıraktı, açtı ve güzel bir beyaz örtü çıkardı.

- Burada mükemmel bir biçimde rahat olacağız. Çocuklar, annenize çatal bıçakları yerleştirmek için yardım edin.

Kendisi harika bir Bordo şarabını açma işine koyuldu ve hemen eşinin iğneli sözlerini duydu:

- Daha acele hiçbir şey yok, değil mi? Çocuklar bağrışarak kavga ediyorlar ve sen içmekten başka bir şey düşünmüyorsun! Biraz babalık görevini yap!

207

Georges ve Virginie birbirlerine toprak parçalan atarak dalaşıyorlardı. Dupeyron iç çekerek onlara uslu durmalan için seslendi:

- Bu kadar yeter çocuklar! Georges, sen erkeksin, kardeşine örnek ol.

- Bunu görüyor musun? Kız kardeşini rahatsız etmeye devam edersen beş kardeşi yiyeceksin. Bunu aklında tut.

- Ama baba, başlatan ben değilim, o.

- Kim olduğunu bilmek istemiyorum. En küçük bir yaramazdı, ta tokadı sen yiyeceksin.

Yirmi beş izciden oluşan komando grubu her yönü araştırarak kocaman ordunun oldukça uzağında önde ilerliyor. Ordunun dokunaçları olarak sefer kalabalığının en iyi yolu seçmesini sağlaya cak olan feromon izleri bırakıyorlar.

En öndeki grup 103. tarafından yönetiliyor.

Dupeyronlar ağaçlann bunaltıcı havasının altında yavaşça yiyeceklerini çiğniyorlardı. Öyle bir çaba vardı ki şimdi çocuklar bile sakin duruyorlardı.

Madam Dupeyron gözlerini kaldırarak sessizliği bozdu:

- Sanırım burada da sivrisinekler var. Her durumda böcekler var. Vızıltılar duyuyorum.

- Daha önce böceksiz bir orman gördün mü? Madam Dupeyron iç çekti:

- Kendi kendime senin pikniğinin o kadar iyi bir fikir olup olmadığını soruyorum. Normandia Kıyısı'nda çok daha iyi olurduk. Georges'un alerjileri olduğunu çok iyi biliyorsun!

- Rica ediyorum şu çocuğu bu kadar korumaktan vazgeç. Sonunda onu gerçekten dayanıksız yapacaksın!

- Ama bak! Her yer böcekle dolu.

- Kaygılanma, yanımıza bir böcek ilacı almayı akıl ettim.

- Ah, öyle mi? Hangi marka?

Bir izciden gelen sinyal:

"Kuzey kuzeydoğudan gelen kimliği belirsiz güçlü kokular."

208

Tanımlanamayan kokuların sayısı hiç de az değil. Dünyada şunlardan milyarlarca var. Fakat mesajı verenin özellikle ısrara tonlaması komando grubunu hemen alarma geçiriyor. Pür dikkat keSilerek hareketsizleşiyorlar. Havada pek alışılmadık hoş kokular

var.

Çulluk kokulan ortaya çıkardığına emin olan bir savaşçı çenelerini takırdatıyor.

Duyargalar bağlantı haline geçiyor, karıncalar birbirlerine danışıyorlar. 103.

her şeye karşın ilerlemek gerektiğini düşünüyor. Bu, sadece hayvanın kimliğini belirlemek için olacak. Onun düşüncesine göre sıraya giriyorlar.

Yirmi beş karınca sakınarak kokunun kaynağına kadar tırmanıyor. Sonunda geniş

bir açık alana çıkıyorlar. Burası küçük delikler serpiştirilmiş beyaz tabanı olan hiç alışılmadık bir yer.

Her neyse, bununla uğraşmaya başlamadan önce tedbirler alınıyor. Beş izci karınca, federasyonun kimyasal bayrağını otlann arasına koymak için geri geliyor. Bütün dünyaya burasının Bel-o-kan Toprağı olduğunu belirtmek için birkaç damla tetradesiklase-tat (C6-H22-02) yetiyor.

Bu işlem biraz içlerini rahatlatıyor. Bir ülkeyi adlandırmak onu tanımaktır.

Ziyaret ediyorlar.

Đki kocaman kule görünüyor. Dört keşifçi bunlara tırmanmaya girişiyor. Yuvarlak ve bombeli zirvede de içlerinden tuzlu ve biberli kokular gelen delikler var. Bu maddeleri daha yakından görmeyi çok isterlerdi fakat delikler onlara geçit vermek için çok küçük. Hayal kırıklığına uğrayarak aşağı iniyorlar.

Ne yapalım, arkadan gelecek teknik ekipler kuşkusuz bu sorunu çözmeyi başaracaklar. Aşağı iner inmez daha da garip başka bir ilginç şeye doğru yönlendiriliyorlar: Güzel kokan ama oldukça alışılmamış şekilli bir dizi tepe.

Tepelerin üzerine çıkıyorlar ve kü-Çük vadilerle çkıntılara yayılıyorlar.

Yokluyorlar, inceliyorlar.

Yapay, sert tabakayı delmeyi başaran ilk karınca "Yenebilir!" diye haykırıyor.

Taş zannettiği şeyin altında harika bir şey var! Hayal edilmeyecek miktarda proteinli bir malzeme var! Ağzı besleyi-ci iplikçiklerle dolu, haberi coşkulu bir frekansla yayıyor.

- Bundan sonra ne yfyoruz?

- Şiş var.

- Ne şişi?

- Kuzu, domuz yağı parçalan, domates.

- Fena değil. Yanında ne var?

Kanncalar orada kalmıyorlar. Bu ilk başanyla coşarak kursaklarını biraz dolduruyor ve beyaz örtünün üzerinde dağılıyorlar. C izciden oluşan bir manga san jelatinle dolu beyaz bir kutunun ivu-de kayboluyor. Yumuşak malzemenin içinde batmadan önce uzun süre çabalıyorlar.

- Yanında mı? Şarkütericinin Bearn Sosu. ., 103. yüzeyi gıcırdayan ve çatırdayan sarı yapılardan oluşan dev bir yığının ortasında kayboluyor. Duvarlar tamamen yıkılıyor. 103. ezilmekten kurtulmak için her yere sıçnyor ve daha yeni yerleşmişken onu kristalsi ve gevrek malzemenin içine gömecek olan bir düşüşten kurtarmak için daha da ileri sıçramak zorunda kalıyor.

- Harika! Cips!

Yağ tabakası kaplı hafif inişli bir yerde beklenmedik bir kayma sonunda onu bu kâbustan çekip alıyor. Bir çatala uzanarak keşif gezisine devam ediyor. Böylece bir sürprizden diğerine, tatlıdan ekşiye, acıdan sıcağa geçiyor. Yeşil bir sebzenin üzerinde yürüyor, sakınarak kırmızı kremaya yaklaşıyor.

- Rus usulü kornişon, ketçap.

103683., duyargalan bu kadar yabancı keşiflerden ateşlenmiş bir halde, güçlü bir mayalanma kokusu yükselen açık san renkli geniş bir alanı geçiyor. Kız kardeşleri aylak aylak dolaşıyor ve oyuklann arasında eğleniyorlar. Bu malzeme, kesintisiz olarak devam eden, kusursuz küre biçiminde ve yumuşak mağara dizilen

oluşturuyor. Bu madde çeneyle delinebiliyor ve san duvar saydam hale geliyor.

- Gravyer Peyniri!

103. büyülenmiş durumda ama her şeyin yenebildiği bu ülke hakkındaki izlenimlerini onlara aktarmaya zamanı olmuyor. Rüzgâr gibi kocaman, alçak ve sağır edici bir ses gök gürültüsü gibi gür-leyerek üzerlerine düşüyor.

"Dikkat kanncalarvar."

Gökyüzünden ortaya çıkan pembe bir yuvarlak yöntemli bir şekilde sekiz kâşifi eziyor. "Pfut, pfut, pfut." Bu iş üç saniye bile sürmüyor. Şaşkınlık etkisini gösteriyor. Bu soylu savaşçıların hepsi gürbüz yapılı. Buna karşın hiçbiri en küçük bir direniş gösteremiyor. Bakır rengi sert zırhları patlıyor, etleri ve kanlan sıçrayan bulamacın içine kanşıyor. Lekesiz beyaz yerin üzerinde alaycı koyu renk krepler oluşturuyorlar.

Serere katılan askerler duyulanna inanamıyorlar.

Pembe yuvarlak aslında uzun bir sütun halinde devam ediyor. Yıkıcı eserini henüz tamamladığında başka dört sütun gelip ona katılmak için katlanıyorlar. Beş

taneler!

PARMAKLAR!

Bunlar Parmaklar!!!!! Parmaklar!!!!!

103. bundan emin. Onlar oradalar! Oradalar! Bu kadar çabuk, bu kadar yakında, bu kadar güçlü. Parmaklar orada!!!!! 103. en afyonlu alarm feromonlannı yayıyor.

"Dikkat, bunlar Parmaklar! Parmaklar!"

103. onu aşan saf bir korku dalgası hissediyor. Bu, beyinlerinde köpürüyor, ayaklarında titriyor. Çeneleri aynlıyor ve nedensiz art arda kapanıyor.

PARMAKLAR! Bunlar PARMAKLAR! "Hepiniz saklanın!"

Parmaklar hep birlikte havaya kalkıyorlar, içlerinden sadece biri sivri durumda kalacak bir biçimde toplanıyorlar. Dik duran bir Mahmuz gibi gergin. Pembe ve düz ucu kâşifleri takip ediyor ve güçlük çekmeden onları eziyor.

211

Cesur fakat hiç de atak olmayan 103. içgüdüsel olarak bet renkli kocaman bir mağaranın içine saklanıyor.

Her şey o kadar çabuk oldu ki ne olduğunu anlamaya zamanı olmadı. Buna karşın 103. onlan çok iyi tanıdı. Bunlar Parmaklardı!

Korku daha asitli ikinci bir dalga halinde geri geliyor. Bu kez korkusunu yenmek için daha dehşet verici başka bir ş» düşünemiyor. En korkunç, en anlaşılmaz, belki dünyadaki en gi lü şeyin karşısında bulunuyor. PARMAKLAR!

Korku vücudunun her yerinde. Titriyor, boğuluyor. Bu garip bir şey: Đlk anda iyi anlayamadı ama şimdi bu geçici sığınağın sakinliğinde güvendeyken korkusu en uç sınınna ulaştı. Dışanda onun hesabını görmek isteyen bir sürü Parmak var. "Ya Parmaklar Tannysalar?"

103. onları hor gördü, onlar da kızdılar. O ölecek olan sefil bir kanncadan başka bir şey değil. Chli-pou-ni çıldırmakta haklıydı, onlan federasyonun bu kadar yakınında bulmak asla beklenen bir şey değildi! Demek ki dünyanın kıyısını geçmişlerdi ve ormanı istila ediyorlardı!

103. bej renkli sıcak mağaranın içinde dönüp duruyor. Birkaç saniyeden beri topladığı bütün gerginliği atmak için isterik hareketlerle karnıyla duvarlara vuruyor.

Kendine hakim olması zaman alıyor, sonra korku biraz dağılmış gibi göründüğünde tedbirli adımlarla bu kemerli mağarayı ziyaret ediyor. Đçini siyah şeritler süslüyor. Erimiş ılık yağdan sızıyorlar. Hepsi dayanma sınırlarını zorlayan iç bulandıncı bir küf kokusu yayıyor.

- Kızarmış pilici kes. Acayip iştah açıcı görünüyor.

- Şu kanncalar bizi rahat bıraksalar...

- Şimdiden bir sürü karınca öldürdüm.

- Her durumda, şu halinle senden bıktım, sus! Bak, burada hâlâ karıncalar var, orada da.

212

103., iğrenme duygusunun üstesinden gelerek bu sıcak mağa-vı geçiy°r ve bir kenara kapanıyor.

Duyargalarını ileri uzatıyor ve bunun sonucunda 'inanılmaz'a tanik oluyor. Pembe yuvarlaklar, müthiş düşmanlar, bütün arkadaşlarını sıkıştınyorlar. Onları bardaklann, tabaklann, peçetelerin altına atıyor, sonra başka bir şeye gerek kalmadan canlannı çıkan-yorlar.

Bu bir soykınm.

Karıncalardan bazılan saldırganlarına asit fışkırtmayı deniyor. Boşuna. Pembe yuvarlaklar uçuyor, sıçnyor, her yerden fişkınyor-lar. Minik düşmanianna hiçbir şans tanımıyorlar.

Sonra her şey sakinleşiyor.

Hava, karıncalann ölümünü ifade eden oleik asit kokulanyla dolu.

Parmaklar beşli sürüler halinde örtünün üzerinde kol geziyorlar.

Yaralılar tükendi, çevreyi kirletmemeleri için kazınan lekelere dönüştüler.

"Tatlım, bana büyük makası ver." Birden kocaman sivri bir şey mağaranın tavanını deliyor ve sağır eden bir çatırtıyla onu ikiye ayırıyor.

103. sıçnyor. Dosdoğru ileri doğru zıplıyor. Çabuk. Kaçmak gerek. Çabuk. Çabuk.

Dev Tannlar orada, üzerindeler.

Altı ayağının bütün hızıyla çabuk çabuk ilerliyor.

Pembesütuniann hareket etmesi biraz zaman alıyor.

Onun ohtdan çıktığını görmekten çok canlan sıkılmış gibi bir halleri var. Hemen onu takip etmeye girişiyorlar.

103. bütün manevraları deniyor. Dar dönüşler ve karşı ayaklı U dönüşlerinin sayısını artırıyor. Kalp cebi her şeyi yıkacakmış gibi atıyor ama o hâlâ yaşıyor. Đki sütun önüne düşüyor. Gözlerinin eleklerinden ilk kez ufukta kesişen dev gölgeleri görüyor. Misk kokulannı duyuyor. Parmaklar kol geziyorlar.

Korkunç.

213

O sırada kafasında bir tetik beliriyor. O kadar korkuyor ki düşünülemeyecek olanı yapıyor. Katıksız bir çılgınlık. Kaçmak yerine onu takip edenlerin üzerine atlıyor!

Şaşkınlık etkisini gösteriyor.

103. tam hızla Parmaklann üzerine tırmanıyor. Bu, hız tahtası üzerinde gerçek bir füze. Dağın ucuna gelince boşluğa atlıyor.

Düşüşü pembe yuvarlaklar tarafından yumuşatılıyor.

Yuvarlaklar onu ezmek için kapanıyorlar.

103. aşağı geçiyor ve yeniden bu kez otlann içine düşüyor.

Çabucak üç yapraklı bir yoncanın altına saklanıyor. Çevredeki ' bitkileri tırmıklayan pembe sütunları görüyor. Tann Parmaklar onu atmak istiyorlar. Fakat beyaz papatya kırı onun dünyası. Artık onu bulamayacaklar.

103. koşuyor. Duyargalarında her çeşit düşünce ışık saçıyor. Bu kez artık kuşkusu yok, onları gördü, onlara dokundu, hatta onlan kandırdı.

Ama bu gene de temel soruya yanıt vermiyor:

"Parmaklar Tann mı?"

Vali Charles Dupeyron elini kareli mendiline sildi.

- Tamam, görüyorsunuz, onlan kovmayı başardık ve hatta bunu böcek ilacını kullanmadan yaptık.

- Bu sana dediğimi değiştirmiyor sevgilim, bu orman temiz değil.

Virginie övündü:

- Ben yüz tane öldürdüm! Georges bağırdı:

- Ben daha çok, senden daha çok öldürdüm!

- Sakin olun çocuklar... Yiyecekleri kirletecek zamanları oldu mu?

- Ben bir tanesinin kızarmış piliçten çıktığını gördüm. Virginie hemen bağırdı:

- Kanncanın kirlettiği piliçten yemek istemiyorum! Dupeyron yüzünü buruşturdu.

- Güzel bir kızarmış pilici bir karınca dokundu diye atacak değiliz herhalde!

214

, Karıncalar kirlidir, hastalık taşırlar. Bunu bize okulda öğretmen söyledi.

Baba ısrar etti:

- Gene de piliç yiyeceğiz. Georges dört ayak üzerine çöktü.

- Bir tane kurtulan var.

- Daha iyi! Böylece gidip diğerlerine buraya gelmemeleri gerektiğini söyler.

Virginie, o kanncanın ayaklannı koparmayı bırak, naSıl olsa ölü.

- Oh, hayır anne! Hâlâ biraz kımıldıyor.

- Tamam ama öyleyse parçaları örtünün üzerine koyma, daha uzağa at. Sonunda sakin sakin yemek yiyecek miyiz?

Cecile gözlerini havaya kaldırarak konuşmuştu ve bakışlan şaşkınlıkla öylece sabit kaldı. Küçük ama gürültülü, boynuzlu gerge-danböceklerinden oluşan bir bulut kafasından bir metre yükseklikte bir taç gibi toplanmaktaydılar. Bulutun orada asılı kaldığını görünce yüzü soldu.

Kocasının yüz ifadesi daha iyi durumda değildi. Otlann karardığını görmüştü: Gerçek bir kannca dalgası tarafından kuşatılmışlardı. Belki milyonlarcaydılar!

Gerçekte bunlar Parmaklara karşı birinci sefere katılan sadece üç bin asker kanncaydı. Zedi-bei-nakanlılann takviyesiyle sayılan biraz artmıştı. Bütün çeneler dışanda korkusuzca ilerliyorlardı.

Koca vç baba güvensiz bir sesle tane tane konuştu:

- Tatlım, çana hemen böcek ilacı bombasını ver.

92. ANSĐKLOPEDĐ

FORMĐKASĐT: Formlkaslt hayatın temel bileşenlerinden biridir. Zaten insan hücrelerinde de vardır. XIX. yüzyılın ikinci yansında, formlkaslt yiyecekleri ya da hayvan cesetlerini muha-faza etmek Đçin kullanıldı. Ama ondan özellikle çamasırlardakl tekeleri çıkarmak Đçin yararlanılıyordu.

Bu kimyasal maddeyi sentetik olarak üretmenin yollan bi. linmediğl için doğrudan böceklerden elde ediliyordu. Binler^ karınca bir yağ cenderesine yerleştiriliyor, cenderenin vidası sarımsı bir su elde edilinceye kadar sıkılıyordu.

Bir kez süzüldükten sonra bu "ezilmiş karınca şurubu» bütün iyi eczanelerin leke çıkana sm bölümünde satılıyordu.

Edmond Wet* Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit ft.

93. SON EVRE

Prof. Miguel Cygneriaz son evreye geçilmesini artık hiçbir şeyin engelleyemeyeceğini biliyordu.

Ellerinin arasında cehennem güçlerine karşı mutlak silahı tutuyordu. Gümüş rengi sıvıyı aldı ve bir leğenin içine koydu. Sonra kırmızı bir sıvı döktü ve kimyada kabaca ikinci pıhtılaşma adı verilen işlem başladı.

Dayanak, tavus kuşunun kuyruğundaki gibi değişen renkler aldı.

Prof. Cygneriaz kabı bir mayalanma kabına yerleştirdi. Artık beklemekten başka yapılacak bir şey yoktu. Son evrenin sadece hâlâ makineler tarafından denetlenemeyen o bileşene gereksinimi vardı: Zaman.

94. PARMAKLAR GERĐ ÇEKĐLĐYORLAR

Hücuma geçen ilk sıralardaki piyade erleri birden onlan şiddetle öksürten yeşil bir bulut tarafından sarılıyorlar.

Oldukça yukanda gergedanböcekleri hareketli ve donuk dağ-lann üstüne saldınyorlar. Cecile Dupeyron'un saçlarının oluşturduğu sık ormanın yüksekliğine ulaşan topçu kannealar asit tükürüklerini atıyorlar. Bunun tek sonucu orayı yuva olarak seçmeyi düşünen üç genç bitin katledilmesi oluyor.

Diğer bir yaya topçu grubu atışlarını kocaman bir pembe yu-v3rlak üzerinde yoğunlaştınyor. Bunun bir sandaletten gkan kocadan bir kadın ayak parmağı olduğunu nereden bileceklerdi?

Başka bir şey bulmak gerekecek çünkü insanlar için formikasit jjrrıonata ne kadar yakıaysa o kadar yakıa. Bu arada yeşil renkli böcek ilaa bulutlan Bel-

o-kanlıların sıralarının arasında karanlık kesitler oluşturmakta.

9. bağırıp çağınyor: "Deliklerini bulun!" Bu mesaj, daha önce memeliler ve kuşlara karşı savaş deneyimleri olanlar tarafından anında yansıtılıyor.

Çok sayıda alay cesaretle devlere hücum için yola çıkıyor. Kararlılıkla çenelerini dokuma liflerine geçiriyorlar, pamuklu bir tişörtte ve aynı kumaştan bir şortta geniş yaralar açıyorlar.

Buna karşılık Virginie Dupeyron'un giysisi (% 30 akrilik, % 20 polyamid) gerçek bir zırh gibi dayanıklı çıkıyor. Burada kanncala-nn kıskaçlan hiçbir kesin sonuca ulaşamıyor.

- Burnumda bir kannca var. Ayy!

- Çabuk, böcek ilaa!

- Böcek ilaanı kendi üzerimizde kullanamayız! Virginie inledi:

- Đmdat!

Charles Dupeyron ailesinin çevresinde vızıldayan kınkanatlı böcekleri eliyle dağıtmaya çalışarak bağırdı:

- Ne felaketi

- Asla bunlann hakkından gel..,

"...Asla bu dev canavarların hakkından gelemeyeceğiz. Çok büyükler, çok güçlüler. Anlaşılmaz varlıklar."

103. ve 9., genç Georges'un boynunda bir yerde, ateşli bir biçimde durum hakkında konuşuyorlar. 103., yabana kaynaklı zehirlerden getirilip getirilmediğini soruyor. 9., an ya da yabanansı zehri olduğunu ve hemen gidip getireceğini söylüyor. O, ayaklan-nır> ucunda genelde anlanndan çıkan san sıvıyla dolu bir yumurtayla geri geldiğinde savaş daha da şiddetlenmiş durumda.

"Bunu nasıl aşılayacaksın? Bizim Đğnemiz yok."

103. yanıt vermiyor, çenesini pembe ete geçiriyor ve mümkün olduğu kadar derine batınyor. Bu işlemi birçok kez tekrarlıyor çünkü yüzey yumuşak olduğu kadar dirençli de. Sonunda, evet! Artk san likörü fokurdayan kırmızı deliğe boşaltmaktan başka bir şey kalmıyor.

"Kaçalım"

Gerileme tehlikesiz değil. Dev hayvan çırpınmaya başiıyr boğuluyor, titreşiyor ve çok gürültü çıkarıyor.

Georges Dupeyron dizlerini büküyor, sonra yana eğiliyor.

Georges küçük ejderhalara yenildi.

Georges düşüyor. Altı alay kannca onun saçlannın arasında kayboluyor fakat diğerleri onun altı deliğini bulmayı başanyorlar.

103. nün tasası dağılıyor.

Bu kez kuşku yok. Bir tanesini alt ettiler!

Birden Parmaklann korkusu onu izlemeyi bırakıyor. Bir korkunun sonu ne kadar güzel! Kendini özgür hissediyor.

Georges Dupeyron yerde ve artık hareket etmiyor.

9. atılıyor, onun yüzüne çıkıyor ve pembe yığına tırmanarak hücum ediyor.

Aslında bir Parmak bütün bir kara parçası. Kat ettiği kadanyla en az yüz adım genişlikte ve iki yüz adım uzunlukta!

Đçinde her şey var: Mağaralar, vadiler, dağlar, kraterler.

Serere katılanlar içinde en uzun çenelere sahip olan 9., parmağın henüz tamamen ölmediğini düşünüyor. Kaşlara tırmanıyor, bumun başladığı yerde, tam iki gözün arasında, Hindulann üçüncü göz olarak adlandırdıklan yerde duruyor. Sağ

çenesinin ucunu havaya kaldınyor.

Şerit, güneş ışınlannın altında harika bir Excalibur gibi panldı-yor. Sonra sert bir vuruşla, "çuf!" onu pembe yüzeyde mümkün olduğu kadar derine batınyor.

9. bir emme sesi çkararak kitinden kılıcını geri çekiyor.

Hemen sonra duyargalarının üstünde kırmızı renkli ince bir kaynak yükseliyor.

, Sevgilim! Bak, Georges hiç iyi görünmüyor!

Charles Dupeyron böcek ilacı bombasını otlann arasına bıraktı oğlunun üzerine eğildi. Yanaklannın teni şakayık rengine dönmüştü, güçlükle soluk alıp veriyordu. Karıncalar bütün salkımlar halinde üzerinde yürüyorlardı.

Vali bağırdı:

- Bir alerji krizi geçiriyor! Đğne olması gerek, bir hekim...

- Çabuk buradan sıvışalım!

Dupeyron ailesi piknik aletlerini toplamak için bile zaman ayırmadan arabaya doğru kaçtı. Charles oğlunu kollannda taşıyordu.

9. zamanında atladı. Sağ çenesinde yapışıp kalan Parmak kanını yalıyor.

Artık herkes biliyor.

Parmaklar zarar verilemez yaratıklar değiller. Onlara zarar verilebilir. Onları an zehriyle yenmek mümkün.

95. NICOLAS

"Parmaklann dünyası o kadar güzel ki henüz hiçbir karınca bunu anlayamaz.

Parmakların dünyası o kadar huzurlu ki kaygı ve savaş oradan kovulmuş durumda.

Parmakların dünyası o kadar uyumlu ki orada herkes sürekli bir esrime halinde yaşar.

Hiç çalışmamamızı sağlayan araçlara sahibiz.

Mekânda çok hızlı bir biçimde yer değiştirmemizi sağlayan araçlara sahibiz.

En küçük bir çaba harcamadan beslenmemizi sağlayan araçlara sahibiz.

Biz uçabiliriz.

Biz suyun altında gidebiliriz.

Hatta gökyüzünün ötesine gitmek için bu gezegenden aynla-b'Hriz.

219

Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar Tanrıdırlar. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar büyüktürler. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar güçlüdürler.

Gerçek budur."

- Nicolas!

Çocuk çabucak makineyi kapattı ve "Göreceli ve Mutlak M? Anslklopedisi"ni inceliyormuş gibi göründü.

- Evet anne?

Lucie Wells göründü. Zayıf ve kırılgandı ama karanlık bakışı garip bir güçle canlanmıştı.

- Uyumuyor musun? Oysa şu anda yapay gece saatimiz.

- Biliyorsun, bazen "Ansiklopedi"ye bakmak için kalkıyorum.

Lucie gülümsedi.

- Haklısın. Bu kitapta öğrenilecek o kadar çok şey var ki. (Oğlunu omuzlanndan tuttu.) Söyle bana Nicolas, hâlâ telepatik top-lantılanmıza katılmak istemiyor musun?

- Hayır, hemen değil. Sanırım henüz hazır değilim.

- Hazır olduğunda bunu doğal bir şekilde hissedeceksin. Kendini zorlama.

Lucie, Nicolas'yı kollarının arasında sıktı ve sırtını okşadı. Nicolas, bu anne sevgisi gösterilerine gittikçe azalan duyarlılığıyla yavaşça geri çekildi.

Annesi kulağına fısıldadı:

- Şu anda anlayamıyorsun ama bir gün...

96. 24. (SAHĐP OLDUĞUYLA) YAPABĐLECEĞĐNĐ YAPIYOR

24. güneydoğu olmasını umut ettiği yöne doğru yürüyor. la tehlikede olmadan yaklaşabildiği bütün hayvanlara soruyor.

Seferin geçtiğini gördüler mi? Ama kanncalann kokusal dili he-niiz evrensel dil konumunda değil. Bununla birlikte bir ziyba bö-ceğj, Bei-o-kanlılann ParmakJarla karşılaştıklannı ve savaşı kazandıklarını duyduğunu iddia ediyor.

"Bu olanaksız," diye düşünüyor 24. Tanrılan yenmek olanaksızdır! Buna karşın yolda soru sormaya devam ediyor ve karşılaşma-nIn olduğuna ikna olmasına yetecek kadar şey öğreniyor. Ama hangi koşullarda ve hangi sonuçla?

O orada değildi. Tanrılarını göremedi ve en önemlisi onlara jVlerkür Görevi'nin kozasını veremedi. Düşüncesizliğine ve sürekli yön duygusu eksikliğine lanet olsun!

Yolda bir yaban domuzu görüyor. O, kendisinden çok daha hızlı gidecek. Kızıl kız kardeşlerine yeniden kavuşmak ve kim bilir, Parmaklara yaklaşmak isteğiyle tutuşarak bir ayağını uzatıp tırmanıyor. Uzun süre beklemiyor, yaban domuzu atılıyor. Sorun şu ki fazla kuzeye doğru yöneliyor. 24., yaban domuzu hareket halindeyken atlamak zorunda.

Şansı var. Bir sincap görünüyor ve 24. hemen onun kürküne tutunuyor. Sincap kuzeydoğuya doğru gidiyor ama kemirgen aniden bir ağacın tepesinde duruyor ve 24. en çabuk şekilde yere u-laşmak için atlamak zorunda kalıyor.

Kuşkusuz epey yol aldı ama hâlâ yalnız. Kendini kötü hissediyor, toparlanması gerek: Her şeye gücü yeten Parmaklara inanıyor. Bu durumda\sefere ve kendilerine doğru ona yol göstermeleri için onlan yardıma çağınyor.

"Ey Parmaklar, beni bu korkunç dünyada terk etmeyin. Kız kardeşlerime kavuşmamı sağlayın."

Efendileriyle daha kolay iletişim kurmak ister gibi duyargalarını eğiyor. Tam o sırada çok tanıdık bir koku fark ediyor. "Sen!"

24. sevinçten havalara uçuyor.

Kozayı görünce, Altın Kovan Askolein hakkında bilgi toplamak 'Çin yola çıkmış

olan 103. nün üstünden bir yük kalkıyor. Genç ¦anncı asi karıncaya kavuşmaktan da çok memnun. "Kelebek kozasını kaybetmedin mi?"

24. ona değerli kabı gösteriyor ve grubun diğer üyelerine katlıyorlar.

97. ANSĐKLOPEDĐ

ZAMAN-MEKÂN OLGUSU: Bir atomun çevresinde çok sayıda elektron bulunur. Bazıları çekirdeğe çok yakın, bazıları çok uzaktır. Bir dış etken bu

elektronlardan birinin yörünge değiştirmesine neden olduğunda hemen ışık, ısı, ışıma halinde bir enerji ortaya çıkar.

Alt katmandaki bir elektronun daha yukarıda bir katmana götürülmesi tek gözlü birini körler ülkesine koymak gibidir. Iştr, etkiler, o kraldır. Tersine, yüksek yörüngeden bir elektron daha aşağıda bir yörüngeye gittiğinde tam bir geri zekâlı gibi olacaktır. Evrenin tamamı benzer biçimde Lazanya gibi yapılanmıştır.

Üst üste katmanlar halinde kurulmuş değişik za-man-mekânlar birbirleriyle Đlişki halindedir. Bazıları hızlı ve karmaşık, bazıları yavaş ve Đlkeldir.

Bu katmanlar halindeki oluşumu varoluşun her aşamasında buluruz. Aynı biçimde Đnsanların dünyasına fırlatılan çok zeki ve becerikli bir karınca beceriksiz ve korkak, küçük bir hayvandan başka bir şey değildir. Cahil ve aptal bir insan bir karınca yuvasına düştüğünde her şeyi yapabilecek güçte bir Tanır olur. Bu durum Đnsanlarla Đletişimde olan bir karıncanın bu deneyimden çok fazla şey öğrenmesini engellemez. Kendi türdeşlerinin yanına geri döndüğünde daha üst düzeyde bir za-man-mekân hakkındaki bilgisi ona bütün benzerleri üstünde belli bir güç verecektir. Gelişmenin iyi bir yolu üst boyutta parya halini tanıdıktan sonra kendi boyutuna geri dönmektir.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.

98. ARKADAŞLARIMIZ SĐNEKLER

Şimdi sefere katılan askerlerin kamp yeri olan Parmakların ağaçsız yerine geldiğinde 24., kızıl kız kardeşlerinin bir Tanrıyı öldürdüklerine inanmamak için ayak diretiyor. 103.'nün yanında başka bir hayvanı bir Parmak sandıklannı savunuyor.

Aynca bir Parmak olmuş olsa bile ölmüş gibi yapmış olması mümkün. Böylece onları tepkilerini sınamak, şevklerinin derecesini ölçmek istemiş olabilirdi.

Saflığıyla ünlü 24. son darbeyi vuruyor: Eğer Parmak öldüyse cesedi nerede?

103. bir şey eklemeksizin biraz şaşkınlık gösteriyor. Parmaklardan bir tanesini her yönden katettiğini ve şimdi bu konu hakkında daha kesin bir fikir sahibi olduğunu söylüyor.

Bütün bunlan 24.'ye söylerken bu düşünce beyinlerinde filizleniyor: Neden Parmaklar hakkında bir bellek feromonu yazılmasın? Biraz tükürük alıyor ve yazıyor:

"Feromon: Zooloji Konu: Parmaklar Tükürük salgılayan: 103683. Tarih: 100000667.

yıl

1) Parmaklar var.

2) Parmaklara zarar vermek mümkün. Onları an zehrlyle öldürebiliriz.

Đkinci gözlemle ilgili notlan

a) Belki Parmaklan öldürmek Đçin başka yollar da vardır ama bugüne kadar sadece arı zehri etkili oldu.

b) Eğer bütün Parmaklan öldürmek istiyorsak çok büyük bir miktarda an zehri gerekecek.

c) Bununla birlikte Parmaklan öldürmek gene de çok zor.

3) Parmaklar bizim gözlerimizin algılayabileceğinden çok daha büyükler.

4) Parmaklar sıcaklar.

223

5) "Parmaklar bitkisel bir lif tabakasıyla kaplılar. Tıpkı renkli, yapay bir deri gibi. Bu tabaka çeneyle delindiğinde kanamıyor. Sadece onun altındaki deri kanıyor."

103. anılarını düzene sokmak için duyargalarını kaldınyor, sonra yutuyor: 6) "Parmakların bizim bildiğimiz hiçbir şeye benzemeyen çok ağ,r bir kokulan var." 103. kırmızı bir sıvı birikintisini çevreleyen bir grup sineği fark ediyor.

7) "Parmakların kanı kuşlarınki gibi kırmızı.

Bu kan damlası vızıldayan bir sinek kalabalığını kendine doğru çekiyor.

8) "EğerParmaklar..."

Bu koşullarda çal.şmak gerçekten olanaksız. Sinekler tam b.r şölendeler. Artık kendi sesini bile duymuyor. 103. durmak zorunda kalıyor ve hayvan leşi yiyenleri dağıtmak istiyor.

Ama bu konuda iyi düşününce sineklerin sefer için yararl. olabileceklerini fark ediyor.

99. ANSĐKLOPEDĐ

HEDĐYE- Yeşil sineklerde çiftleşme sırasında dişi erkeği yer. Duygular Đştahını açar ve yanında doksan ilk kafa ona mükemmel bir öğle yemeği gibi görünür. Ama erkek aşk yapmak Đstiyorsa güzel eşi tarafından kıtır kıtır yenerek ölmek Đstemez. Erkek yeşil sinek, bu Corneille tarzı durumdan kurtulmak, kara kanatlı Ölüm Tanrısı Thanatos'u atlatarak Erosu almak Đçin bir kurnazlık bulmuştur. Bir parça yiyeceği "hediye" olarak vötürür. Böylece bayan yeşil sinek acıktığında bir parça et yiyebilir ve eşi de bir tehlike olmadan çiftleşebllir. Daha da gelişmiş başka bir türde erkek, böcek eüni saydam bir kozanın içinde paketlenmiş

olarak getirir, böylece değerli bir zaman

artışı kazanır. h^ivenln üçüncü bir sinek türü, erkek sinek açısından ***&» açdış zamanının hediyenin niteliğinden daha önemli oiaus

sonucunu çıkarmıştır. Bu üçüncü türde ambalaj kozası ağır, geniş hacimli ve boştur. Dişi, kötü kurnazlığı keşfettiğinde er-lıek işini bitirmiş olur.

Her biri davranışını duruma göre ayarlar. Örneğin empls türü sineklerde dişi kozanın boş olmadığından emin olmak için onu sallar. Ama bu noktada bir manevra daha vardır. Bunu öngören erkek hediye paketini bir et parçası Đzlenimini verecek kadar miktarda kendi dışkılarıyla doldurur.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt II.

100. LAETITIAKAÇTI

Hapishaneye ulaşan Komiser Melies, Laetitia VVelIs'i görmek istediğini söyledi.

Müdüre sordu:

- Hapsedilmesi karşısında nasıl tepki gösteriyor.

- Hiçbir şekilde tepki göstermiyor.

- Ne demek istiyorsunuz?

- Buraya geldiğinden beri uyuyor. Hiçbir şey yemedi, hatta bir yudum su bile içmedi. Hiç kıpırdamadı. Uyuyor ve hiçbir şey onu uyandıramıyor.

- Ne kadar zamandır uyuyor?

- Yetmiş iki saat.

Jacques Melies böyle bir tepki beklemiyordu. Normalde tutukladığı kadınlar ağlıyor, öfke çığlıkları atıyorlardı ama hiçbir durumda uyumuyorlardı.

Telefon çaldı.

- Size, dedi müdür. Arayan Müfettiş Cahuzacq'tı.

- Şef, savayla birlikteyim ve bir sorun var. Gazeteci kızın karıncalan, şey, tek bir tanesi bile kıpırdamıyor. Buna ne diyorsun?

- Diyorum ki... Diyorum ki kış uykusuna yattılar. Đşte hepsi bu. Müfettiş

şaşırdı:

225

- Ağustos ayında mı?

Melies emin bir biçimde yanıt verdi:

- Kesinlikle! Emile? Savcıya biraz sonra oraya uğrayacağım*, söyle.

]acques Melies telefonu kapadı. Yüzü solmuştu.

- Laetitia Wells ve karıncaları kış uykusundalar.

- Pardon?

- Evet, bunu biyoloji dersinde görmüştüm. Hava soğuduğur% da, yağmur yağdığında, kraliçeleri kaybolduğunda bütün etkinliklerini durdururlar ve kalp atışlarını yavaşlatırlar, uyuyana ya da

ölene kadar.

Đki adam tutukevinden geçerek Laetitia'nın hücresine kad^r koştular. Çabucak sakinleştiler. Genç kadının dudaklarından ha.flf bir horultu çıkıyordu. Melies onun bileğini tuttu ve nabzının bir^z yavaş attığını fark etti. Genç kadın uyanıncaya kadar onu sarsü.

Laetitia menekşe rengi gözlerini araladı, bir an nerede olduğunu anlamakta güçlük çekti ve sonunda komiseri tanıdı. Gülümseyerek tekrar uykuya daldı.

Melies içini allak bullak eden karışık duygulan geçici olarak görmezden gelmeyi seçti.

Hapishane müdürüne döndü:

- Göreceksiniz, yarın sabah kahvaltısını isteyecek. Bunun i«çin bahse girerim.

Göz kapaklannın hassas derisinin altında menekşe rengi gözler bir rüyanın heyecanlı olgularını daha iyi izlemek ister gibi soldan sağa, aşağıdan yukarı dönüyorlardı. Bu garip bir şeydi. Laetitia düş dünyasına kaçmış gibiydi.

101. PROPAGANDA

"Đşte böyle, çok basit."

23. söylevine böyle başlıyor. Bir kumtaşının içinde kazılmış» bir oyuğa oturmuş

durumda, yanında da 24. var. Karşılannda otuz ÜÇ kanncadan oluşan bir manga var.

propaganda toplantılannı önce canlı açık ordugâhın içinde düzlemeyi düşünmüştü, sonra akıllıca davranarak bundan vazgeç-ti. Orada duvarlann duyargaları var.

23. dört ayağının üzerinde dikiliyor:

"Parmaklar bizi onlara hizmet etmemiz için yarattılar ve dünyaya yerleştirdiler.

Onlar bizi gözlüyorlar ve bizim onlan hoşnutsuz bırakmamamız gerek çünkü bizi cezalandırabilirler. Biz onlara hizmet ediyoruz, onlar da karşılığında bize kendi güçlerinden bir bölümünü veriyorlar."

Dinleyicilerin çoğunu siyah ağaçkakanın dışkılarındaki şeritlerin kurbanı olan karıncalar oluşturuyor. Đster artık kaybedecek fazla bir şeyleri olmadığı için olsun isterse kendi harap hallerine bir teselli aradıktan için olsun sonuç ortada: Akşın kanncalar Tanncı deyişlere ilgi duyuyorlar. Genelde şaşkın, bazen kuşkucu olsalar da hepsi ölümden sonra daha üstün bir dünya olduğunu umut etmeyi isterlerdi.

Zavallı akşın kanncalann zor anlar yaşadıklarını söylemek gerek. Yavaş yavaş

hastalıklı bir bitkinliğin etkisine girerek kalabalığın arkasında dolaşıyorlar ve bu durumda varoluşun anlamı hakkında kendi kendilerine sorular sormaya haklan var. Bazen açıkça kendilerini kalabalıktan uzakta bırakıyorlar ve çeşitli düşmanlar için kolay avlar oluyorlar. Bununla birlikte bir hastanın saldınya uğradığını gören her asker onun yardımına koşmakta duraksamaz. Karıncalar arasındaki dayanışma hiç kimseyi dışlamaz, özellikle de bu sefer gibi bir oluşumun içinde.

Ne olursa olsun, Tanncı mesaj baştan çıkanyor ve hoşnut duyargalar buluyor, bunlara sağlıklı kanncalar da dahil. Ve en garibi de şu ki kumtaşı yangının çevresinde toplanan kanncalar sitelerini Şimdi tapmak üzere olduklarını yok etmek için sitelerini terk ettik-'erini unutuyorlar.

Gene de zayıf karşı gkışlar ve kararsızlık tohumları ekebilecek sorular kendilerini dinletiyorlar. Ama 23.'nün yanıtı hazır:

"Önemli olan Parmaklara yaklaşmak. Geri kalan hiçbir şey için *%gılanmayın.

Parmaklar Tanndırlar ve onlar ölümsüzdürler."

Buna ne yanıt verilebilir ki? Buna karşın bir izci kızıl karınca du_ yargasını kaldınyor:

"Neden Parmaklar bize anbean ne yapmamız gerektiğini belirtmek için hiçbir şey söylemiyorlar?"

23. ona güvence veriyor:

"Onlar bizimle konuşuyorlar. Bel-o-kan'da Parmaklarla sürekli ilişki halindeyiz."

Bir topçu karınca: ?

Tannlarla konuşmak için ne yapmak gerek?"

Yanıt:

"Çok yoğun bir biçimde onları düşünmek gerek. Tanrılar buna 'dua' diyorlar.

Nerede olursa olsun her dua Tannlar tarafından duyulur. "

Bir beyaz kannca umutsuzluk dolu bir feromon yayıyor:

"Parmaklar şerit hastalığını iyileştirebilirler mi?"

"Parmaklar her şeyi yapabilirler."

Bunun üzerine bir asker kannca soruyor:

"Güruh bize bütün Parmakları öldürmemizi emrettiğine göre, ne yapacağız?"

23. gözlerini soruyu sorana dikiyor ve sakin sakin duyarlı antenlerini oynatıyor.

"Hiçbir şey. Hiçbir şey yapmayacağız. Bir kenarda duracağız ve izleyeceğiz.

Tanrılar için hiçbir şeyden korkmayalım. Tanrılar her şeyi yapabilecek güçtedirler. Yalnız Doktor Livingstone'un sözlerini yayın. Her toplantıda sayımız gittikçe artsın. Sakınarak. Ve her şeyden önemlisi, dua edelim."

Orada bulunanların çoğu güruha karşı ilk kez asi bir davranışta bulunuyorlar. Ve bunu çok heyecan verici buluyorlar. Parmaklar var olmasalar bile.

102. ANSĐKLOPEDĐ

TANRI: Tanrı, tanımı gereği her yerdedir ve her şeyi y*P*' cak güçtedir. Eğer varsa, o her yerdedir ve her şeyi yapablUf-228

.0A her şeyi yapabiliyorsa kendisinin olmadığı ve hiçbir şey gpamadığt bir dünya yaratabilecek yeteneği de var mıdır?

Edmond VVells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.

103. ALTIN KOVAN

Dikey sekiz. Ters sekiz. Sarmal halinde sekiz. Sekiz.

Duruyor.

Çift sekiz. Güneşe göre ag değişikliği.

Yatay dar sekiz. Yatay geniş sekiz.

Mesaj, artık net göremiyoruz.

Yanıt: Sekiz, yatay geniş sekiz, çift sekiz, ters sekiz. Sonra bir sonraki hava ara istasyonuna aktarım.

Arılar fir dönerek bilgilerini gökyüzüne yazıyorlar.

Besinin yüz metreden daha uzakta olduğunu belirtmek için merkez ekseni izlenecek yön ve uzaklığı gösteren sekizler çiziyorlar. J

Akarsuyun yanındaki büyük köknar sitesinin kokusal adı Asko-lein. Bu, an dilinde

"Altın Kovan" anlamına geliyor.

Bu kovanda altı bin an var.

Bu çağrıyı alan Askoleinli bir izci an son hızla havalanıyor. Dikenlerin arasından zikzaklar çizerek geçiyor, bayırlan tırmanıyor, otların aTasında kaynaşan bir karınca dizisinin üstünden geçiyor. (Bak şu işe, bu karıncalar burada ne yapıyorlar?) Büyük meşenin yanından geçiyor, küçük kum tepeleri bölgesini sıyırarak geçiyor.

Burası ilginç bir yer gibi görünüyor. Kanat çırpışlarını yavaşlatıyor. Arı, fulyaların üstünde zıplaya zıplaya uçuyor, ayaklarını kimliği belirsiz çiçeklerin erkek organlanna batınyor, iyi düşününce bunun papatya olduğunu fark ediyor, ince ve hızı yavaşlamış dilini san tozun içine daldınyor, birkaç saniye sonra ayakları taze polenle kaplı olarak geri geliyor.

Kovanın kalkış pistine iniyor ve hemen sonra kanatlannı 280 Hertzlik bir frekansla çırpmaya koyuluyor.

"Bzzzzz bzzz bzzz." 280 Hertz, bir annın besin sorunlanyla uğraşan en yüksek sayıdaki işçi arıyı toplamasını sağlayan frekanstır.

260 Hertz'de yönetim ve küçüklerin bakımıyla görevli olanları çekmiş olacaktı.

300 Hertz'de askeri alarm vermiş olacaktı.

Đzci arı balmumundan bir altıgenin üzerine yerleşiyor ve dansına başlıyor. Gene sekizler çiziyor ama bu sefer iki boyutta, ko\r nın düz balmumu yüzeyinde. Çok çabuk bir biçimde serüveni.., anlatıyor. Yönü, uzaklığı ve ziyaret ettiği çiçeklerin tam niteliğini veriyor. Bu çiçekler ona göre papatya.

Kaynak göreceli olarak yakın olduğu için hızlı bir biçimde dans ediyor, tersi durumda sanki uzaklara uçuşun yorgunluğunu taklit eder gibi daha yavaş hareket edecekti.

"Danslı" raporunda güneşin konumuna ve hareketine de önem veriyor.

Arkadaşlan koşuyorlar. Bal özü toplanacak çok sayıda çiçek olduğunu anladılar ama bu kaynağın niteliğini öğrenmek istiyorlar. Bazen çiçekler kuş dışkılarıyla kaplı oluyor, bazen solmuş oluyorlar, bazen de başka bir kovanın anları onlan önceden yağmalamış oluyor.

Bazılan sinirli sinirli kannlanyla balmumu peteklerinin üzerine vuruyor. Böylece arı dilinde, "Somut şeyler istiyoruz," diyorlar.

Đzci arı kendine yalvartmıyor. Polenini çıkarıyor:

"Tadına bakın güzellerim, göreceksiniz, en iyi kalite!"

Bu dans, bu diyalog, bu değiş tokuş tamamen karanlıkta geçiyor ama sonunda grubun tamamı öğelerinin çoğunu bildikleri bir görev için havalanıyor.

Bitkin bir haldeki izci an kanıt olarak getirdiği örnekleri yutuyor. Sonra, Askoleinli anlann kraliçesi 67. Zaha-haer-scha'nın bulunduğu kraliyet salonuna gidiyor.

Zaha-haer-scha bu arı krallığının tacına onu kendi kraliçe kız kardeşlerinden yirmisiyle karşı karşıya getiren bir savaş sonucunda ulaştı, Arılar her zaman çok fazla sayıda kraliçe üretirler ama her

230

«ite içi" sadece bir tane kraliçe gerektiğinden bunlar zifaf odasında içlerinden sadece bir galip kalıncaya kadar vahşice dövüşürler.

Bu, biraz barbarca bir seçim yöntemi, bununla birlikte sitenin yaşına en inatçı ve en savaşçı arının gelmesini sağlıyor.

Tamamen san olan kamından tanınabilen kraliçe an, dört yıl yaşar ve her şey yolunda giderse günde bin yumurta yumurtlaya-bilir.

Askolein Kovanı, Bel-o-kan kannca yuvasının doğu kuzeydoğusunda yer alıyor.

Burası turuncu renkli peteklerinde toplayıa anların kaynaştığı mükemmel bir yer.

Burada her şey parlak ve güzel kokulu. Sarı, siyah, pembe ve turuncu. Đşçiler değerli balı ayaktan ayağa geçiriyorlar.

Daha ileride, balmumundan bir kapta kraliyet peltesi kanşorılı-yor.

Daha da ileride genç anlann eğitim salonu bulunuyor. Anlann eğitimi her zaman aynı kurallara uyar. An hücresinden çıktığı andan itibaren kız kardeşleri tarafından beslenir, bundan sonra işe başlar. Yaşamının ilk üç günü sırasında içerideki işlere koyulur. Üçüncü gün, fiziksel dönüşümler yaşar, ağzının yanında kraliyet peltesi üreten bezler oluşur. Böylece dadı olur. Sonra bu bezlerin önemi azalacaktır ve yavaş yavaş, bu sefer karnın altında bulunan yeni bezler çalışmaya başlayacaktır. Bunlar, sitenin

peteklerini yapmak ve tamir etmek için gerekli balmumunu üretecek balmumu bezleridir.

Böylece, on ikinci günden başlayarak, an duvara olur.

Balmumu peteklerini oluşturan petek gözleri inşa eder. Bu balmumu bezleri de yirmi sekizinci günden itibaren işleyişlerini durduracaklardır. O zaman işçi an bekçi olur. Bu zamanda dış dünyayla tanışmaya başlar ve sonra toplayıa olur. An, toplayıa olarak ölecektir.

Đzci arı kraliyet salonuna ulaşıyor. Ana Kraliçesi'y'e şu garip karınca dizisi hakkında konuşmak istiyor. Ama kraliçe bir... Gözlerine inanmakta zorluk çekiyor... Bir kanncayla derin sohbete dalmış görünüyor. Daha kesin olarak söylemek gerekirse Bel-o-kan

Federasyonu'ndan bir karınca! Đki böceğin konuşmalarını uzaktan alıyor.

Anların kraliçesi soruyor.

"Ne yapabiliriz?"

Bu karınca kovana geldiğinde onun buraya ne yapmak için geldiğini hiç kimse anlamadı. Sempatiden çok şaşkınlık sonucu o-nun Altın Site'ye girmesine izin verdiler.

Bir karıncanın bir an kovanında ne işi vardı!

O zaman 23., gelişini haklı gösteren sıra dışı koşullan anlattı.

Kendi kız kardeşleri, Bel-o-kanlılar çıldırdılar, Parmaklara karşı bir sefer düzenlediler ve birini öldürdüler. 23., ordunun yolları üzerinde bulunan arılara kesin olarak saldıracağını açıklıyor. Pek korkunç olduğunu bildiği an ordusuna çabuk davranmalarını ve düğünçiçeği kanyonunda sıkışıp kalmış durumda olacak olan orduya saldırmalan konusunda öğüt veriyor.

"Bir tuzak mı? Kendi türünden olanlara bir tuzak kurmamı mı öneriyorsun?"

An kraliçe şaşınyor. Ona kanncalann gittikçe daha sapık davranışlarda bulunduklannı anlatmışlardı elbette, özellikle yiyecek karşılığında kendi yuvalarına karşı savaşan ücretli askerlerden söz etmişlerdi ama o ana kadar bunlara sadece yarı yanya inanıyordu. Karşısında ona kendi türünden olanlan öldürmek için en iyi yeri gösteren bir kannca olması onu çok etkiliyor.

Görünen o ki kanncalar onun düşündüğünden daha da sapkınlar. Tabii eğer bu bir tuzak değilse. Bu güya hain, örneğin, an ordusunu düğünçiçeği kanyonuna yöneltmek için gelmiş olabilirdi, bu sırada da sererin büyük bölümü kovana saldırabilirdi. Bu, daha anlaşılır bir şey olurdu.

Kraliçe Zaha-haer-scha arka kanatlarını titreştiriyor. Kanncalar tarafından bile anlaşılabilen temel bir kokusal dilde soruyor:

"Neden kendinden olanlara ihanet ediyorsun?" Kannca nedenlerini açıklıyor: Bel-o-kanlılar dünyadaki bütün Parmaklan öldürmek istiyorlar. Oysa Parmaklar dünyadaki çeşitliü' ğin bir parçasını oluşturuyorlar ve kanncalar türlerin tamamını yok

ederek gezegeni yoksullaştınyoriar. Her türün kendi yararlılığı var ve doğanın dehası yaşam türlerinin çokluğuyla ifade buluyor.

Onlardan birini yok etmek bir suçtur.

Kanncalar daha önce birçok hayvan katlettiler. Bunu bilerek yaptılar, onlan anlamayı ya da onlarla iletişim kurmayı denemediler. Basit bilgisizlikle doğanın bir parçası tamamen yok edildi.

Z3. asker kannca Parmaklann Tann oldukiannı ve kendisinin de Tanncı olduğunu kendine saklıyor. Yoğun bir biçimde düşündüğü halde "Parmakların her şeyi yapabilecek güçte oldukiannı" söylemiyor. Bir an kraliçe bu soyut ötesi kavramlardan ne anlayabilirdi ki?

Yeniden Tanncı olmayan asilerin görüşlerini anlatmaya koyuluyor.

Bu, hiçbir zaman Tannlann var olabileceğini düşünememiş biri için anlaşılması/daha basit bir dil.

"Parmaklar hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyoruz. Mutlaka bize öğretecek çok şeyleri vardır. Onlann düzeyinde, onlann boyutunda, bizim düşünemeyeceğimiz sorunlarla karşılaşmışlardır..."

Ona göre Parmakları korumak gerek. Ya da incelemek için içlerinden en az bir çifti kurtarmak gerek.

An bu dili anlıyor ama bu kannca-Parmak savaşıyla kesinlikle ilgilenmediğini söylüyor. Şu anda bir siyah yabanansı yuvasıyla sınır anlaşmazlıklan var ve bu durum bütün askeri dürtülerini harekete geçiriyor. Kraliçe Zaha-haer-scha tadını çıkararak anlarla ya-banarılan arasındaki bir savaşı anlatmaya koyuluyor.

Binlerce zarkanatlıdan oluşan uçan filolar, havada askıda kalınarak yapılan düellolar, zehirli iğnelerin şoku, tuzaklar, kılıç vuruşları, kıstırılanlann kurtulması! Kraliçe iğne eskrimi sanatına tutkun olduğunu itiraf ediyor. Ve bu sporu sadece anlarla yabananlan biliyorlar. Becerikli iğne darbeleri vururken uçuş halini devam ettirmek kolay değildir. Kraliçe neşeyle hayali bir düşmana karşı yapı-tan bir düelloyu taklit ediyor ve darbeleri sayıyor. Đşte bir çark, bir zorlu saldırış, bir dördüncü, bir beşinci, bir ilk duruş, bir vuruşu sala doğru savuşturma.

Kraliçenin karnının ucu ka-nncanın kafasından bir kanat kalınlık uzaklıkta.

Kannca hiç etkilenmiş görünmüyor, bunun üzerine kraliçe ona bir arı-yabanansı savaşı tarif etmeye devam ediyor. AğJr yaralama, kurtulma, kuşatma, yeniden konum alma, hemen verilen yanıt...

23. onun sözünü kesiyor, ısrar ediyor, tersine anlann bu kann-ca-Parmak savaşıyla tamamen ilgili olduklannı söylüyor. Onların en deneyimli askerlerinden biri olan 103., Parmaklan an zehriy,. öldürebileceklerini keşfetti. Şu an için onları bunun dışında bir şeyle öldürmek mümkün değ'"

Dolayısıyla bu zehirden edinmek için sefer mutlaka Askolein'e saldıracak.

"Karıncalar? Federasyonlanndan bu kadar uzakta bize saldıracaklar? Çıldırdın mı?"

Đşte o anda Altın Kovan'ın bütün peteklerinde alarm verildi.

104. BÖCEKLER BĐZĐM ĐYĐLĐĞĐMĐZĐ ĐSTEMĐYORLAR

Böceklerle savaş üzerine yapılan seminere katılımını sunma sırası Prof. Miguel Cygneriaz'daydı. Ayağa kalktı ve toplantıya katılanlara üzerine siyah benekler serpilmiş bir küre kesiti gösterdi.

- Bu noktalar savaş bölgelerini gösteriyor. Đnsanlann arasındaki savaşlan değil böceklere karşı savaşlan. Her yerde böceklere karşı savaşıyoruz. Fas'ta, Cezayir'de, Senegal'de çekirge istilalanna karşı savaşılıyor. Peru'da sivrisinekler sıtma bulaştınyorlar, Güney Afrika'da Tse-tse sineği uyku hastalığı veriyor, Mali'de bitlerin çoğalması bir tifüs salgınına yol açtı.

Amazon'da, Ekvator Afrika-sı'nda insanlar ipek kanncaiannm istilasına karşı savaşıyorlar. Libya'da inekler kasap sinekler tarafından kırıp geçiriliyorlar.

Venezüella'da saldırgan yabanarılan çocuklara saldınyorlar. Fransa'da, buraya çok yakın bir yerde, Fontainebleau Ormam'nda bir aile piknik yaparken bir dizi kızıl kanncanın saldınsına uğradı. Patates tarlalarını yok eden patates böceklerinden, ahşap evleri içlerinde oturanların üstüne yıkılıncaya kadar kemiren termitlerden, giysileri-234

^izle beslenen güvelerden, köpeklerimize musallat olan uyuzbö-ceklerinden hiç söz etmeyeceğim. Gerçek böyle işte. Bir milyon ^(dan beri insanlar böceklerle savaş halindeler ve çarpışma henüz yeni başlıyor. Düşman küçük olduğu için onun gücünü küçümsü-yoruz. Bir fiskenin onu ezmek için yeteceğini düşünüyoruz.

Yanlış! Böceklerin ortadan kaldırılması çok zordur. Zehre uyum sağlarlar, böcek ilaçlarına daha iyi direnebilmek için mutasyon geçirirler, soyunu kurutma denemelerinden kurtulmak için çoğalırlar. Böcekler bizim

düşmanlarımız. Oysa, on hayvandan dokuzu böcek. Biz, milyarlarca karınca, termit, sinek, sivrisineğe göre sadece bir avuç insanız, hatta sadece bir avuç memeliyiz. Atalarımız bu düş-manlan nitelemek için bir sözcük kullanıyorlardı. Onlara cehennem güçleri diyorlardı. Böcekler cehennem güçlerini temsil ederler, yani aşağıda olan, sürüngen, yeraltında olan, saklanmış, ön-görülemeyen her şey! Bir el kalktı.

- Profesör Cygneriaz, bu cehennem güçlerine, yani böceklere karşı demek istiyorum, nasıl savaşabiliriz?

Bilim adamı dinleyicilerine gülümsedi.

- Her şeyden önce onlann güçlerini küçümsemeyi bırakarak. Şili, Santiago'daki laboratuvanmda karıncaların "tadıcılar" geliştirdiklerini keşfettik. Bir karınca yuvası yeni bir besinle karşılaştığında her defasında bu tadıcılar bu besini test etmekle görevliler. Đki günün sonunda hiçbir kuşkulu belirti göstermezlerse kız kardeşleri de bu besini yiyorlar. Bu, fosforlu organik böcek ilaçlarının çoğunun neden sınırlı oranda etkili olduğunu açıklıyor. Bunun üzerine biz etkisini sonradan gösteren yeni bir böcek ilacı yaptık. Bu ilaç etkisini ancak yutulmasından yetmiş iki saat sonra gösteriyor. Bu yeni zehrin aidıklan güvenlik önlemlerine karşın sitede yayılabileceğini umut ediyoruz.

- Profesör Cygneriaz, böcek ilacı araştırmacılannı öldürmesi 'çın kanncalan eğitmeyi başaran kadın, Laetitia VVells hakkında ne düşünüyorsunuz?

Uzman gözlerini havaya kaldırdı.

235

- Her zaman böceklere hayran insanlar olmuştur. Şaşırtıcı o|a böyle bir davranışın daha önce olmamış olması. Bu cinayetlerden dolayı çok acı çektim.

Kurbanların çoğu iş arkadaşlarım ve dostlarım di. Fakat şimdi önemi yok!

Matmazel Wells zarar veremeyecek durumda ve birkaç gün sonra size dünyanın her yerinde etkili olacak bize bu kadar pahalıya mal olan bu

mucize ürünü takdim edeceğim Kod adı: "Babil". Daha fazla bilgi için yarın aynı saatte burada olun.

Prof. Cygneriaz ıslık çalarak oteline doğru yürüdü. Söyledikle; nin dinleyicileri üzerinde bıraktığı etkiden hoşnuttu.

Odasında kolundan saatini çıkarırken gömleğinin kolunda kare biçiminde bir delik olduğunu fark etti ama buna hiç önem vermedi.

Banyodan gelen bir ses duyduğunda günün yorgunluğuyla yatağında dinleniyordu. En iyi kurumlarda bile borularda bozukluklar oluyordu!

Ayağa kalktı, sessizce banyonun kapısını kapadı ve akşam yemeği saatinin geldiğine karar verdi. Restorana inmek için asansör ya da merdiveni kullanma seçenekleri vardı. Öyle yorgundu ki asansörü tercih etti.

Bu bir hataydı. s Araç iki kat arasında durdu.

Bir sonraki sahanlıkta bekleyen müşteriler, Miguel Cygneri-az'ın bütün gücüyle çelik duvarlara vururken dehşet verici çığlıklar attığını duydular.

- Klostrofobisi olan biri daha, dedi bir kadın. Ama bir otel görevlisi asansörü çalıştırmak için geldiğinde orada bir ceset buldu. Yüzündeki dehşet ifadesine bakılırsa adam şeytanla savaşmış olmalıydı.

105. RÜYALAR

jonathan uyumuyordu. Birleşme ayinleri bu kadar yoğun hale geldiğinden beri uyumakta gittikçe daha çok zorluk çekiyordu.

Özellikle dün korkunç bir deneyim yaşamıştı.

Hepsi birden ortak ses olan OM dalgasını çıkanrlarken olaga' nüstü bir şey hissetmişti. Vücudunun tamamı bu dalga tarafında11

e|dim>Şti. Bir elin üstündeki eldiveni çıkarması gibi, onun içinde ,e bir şey insan gövdesinden kurtulmayı denemişti.

jonathan korkmuştu ama aynı zamanda diğerlerinin varlığı onu patlatmıştı. O

anda, OM sesiyle ya da ektoplazmayla veya ruh-lg nasıl adlandınlırsa, vücudunu terk etmiş ve diğerleriyle birlikte eranit kayayı aşarak kannca yuvasına çıkmıştı.

Bu olgu uzun sürmemişti. Sanki elastiki bir ip onu geri getirmiş, çabucak etine geri dönmüştü. Bu, toplu halde görülen bir rüyaydı. Toplu halde görülen bir rüyadan başka bir şey olamazdı.

Karıncaların yanında yaşadıkları için hepsi rüyalannda karıncaları görüyorlardı.

"Ansiklopedf'nin bir bölümünün daha net bir biçimde rüyalarla ilgili olduğunu anımsadı. Bir cep lambası alarak kitap rahlesinin üzerindeki değerli kitabın sayfalarını çevirmeye gitti.

106. ANSĐKLOPEDĐ

RÜYA: Malezya'da bir ormanın dibinde ilkel bir kavim olan "SenoV'ler yaşıyordu.

Bunlar bütün yaşamlarını rüyalarına göre uyarlıyorlardı. Zaten onlara "Rüya halkı" deniyordu.

Her sabah kahvaltıda, ateşin çevresinde, herkes sadece gece gördüğü rüyalardan söz ediyordu. Bir Şenol rüyasında birine zarar verdiğini gordüyse, incinen kişiye bir hediye vermek zorundaydı. Eğer rüyasında topluluk üyelerinden biri tarafından kendisine vurulduğunu gordüyse, saldırgan ondan özür dilemek ve kendini affettirmek Đçin ona bir hediye vermek zorundaydı.

Senoller'de düş dünyası bilgi bakımından gerçek dünyadan daha zengindi. Eğer bir çocuk rüyasında bir kaplan gördüğünü ve kaçtığını anlatırsa, onunla dövüşmesi ve öldürmesi Đçin er-fM/ gece rüyasında gene kaplanı görmesi için zorlanıyordu.

Yaşlılar ona, kaplanla nasıl başa çıkacağını açıklıyorlardı. Aser çocuk kaplanın hakkından gelmeyi başaramazsa, sonunda bütün kabile onu azarlıyordu. Şenol değer sistemine göre ^yada cinsel Đlişki görülürse, orgazm oluncaya kadar devam 237

edilmeli ve sonra gerçekte sevgiliye ya da arzulanan sevglliy bir hediyeyle teşekkür edilmeliydi. Kâbuslardaki düşman top. luluklarm karşısında galip gelmek, sonra d* onunla arkad*. olmak Đçin düşmandan bir hediye talep etmek gerekliydi. f„ çok görmeye can atılan rüya uçuştu. Rüyasında süzüler^ uçan birini bütün topluluk kutluyordu. Bir çocuk Đçin Đlk hav9. lanmayı haber vermek bir vaftiz töreni gibiydi. Onu hediyemle donatıyorlar, sonra da rüyada bilinmeyen ülkelere ki ., nasıl uçacağını ve oradan nasıl değişik sungular getireceği^ açıklıyorlardı.

Senoller Batılı etnologları kendilerine çektiler. Onların top. lumu şiddet ve akıl hastalıklarını bilmiyordu. Bu, stressiz ve savaş fethi hırslan olmayan bir toplumdu. Orada Đş hayatta kalmaya yetecek asgari Đşle sınırlıydı. Senoller 1970'11 yıllarda, ormanın onların yaşadığı bölümü aydınlatıldığı zaman, yok oldular. Buna karşın, hepimiz onların bilgilerini uygulamaya başlayabiliriz.

Her şeyden önce, her sabah önceki günün rüyasını kaydetmek, ona bir başlık vermek, tarihini belirtmek gerek. Sonra çevredekilerle örneğin, Senollerin yaptığı gibi kahvaltıda rüya hakkında konuşmak. Düş alıştırmasının en temel kurallarım uygulayarak daha da ileri gitmek. Böylece uyumadan önce görülecek rüya hakkında karar vermek: Dağlar yükseltmek, gökyüzünün rengini değiştirmek, bilinmeyen yerleri ziyaret etmek, tercih edilen hayvanlarla karşılaşmak.

Rüyalarda herkes her şeyi yapabilecek güçtedir. Düş alıştırmasının Đlk sınavı uçmaktır. Kollarını açmak, süzülmek, pike yapmak, burgu gibi yükselmek: Hepsi mümkün.

Düş alıştırması sürekli ilerleyen bir çıraklık gerektirir. "Uçuş" saatleri güvenlik ve anlatım getirir. Çocukların rüyalarım yönetebilmek için sadece beş

haftaya gereksinimleri vardır. Yetişkinlerde bazen aylar gerekir.

Edmond Wells> Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt fl.

jason Bragel rahlenin yanında Jonathan'a katıldı. Onun rüyalarla ilgilendiğini görünce kendisinin de rüyasında karıncalan gördüğünü söyledi. Kanncaiar bütün insanlan öldürmeyi başarmışlardı ve sadece "VVells'liler hayatta kalmışlardı.

Merkür Görevi, asi kanncaiar, yeni kraliçe Chli-pou-ni'nin yol açtığı sorunlar hakkında konuştular.

Jason Bragel, Nicolas'nın neden hâlâ birleşme ayinlerine katılmadığını sordu.

Jonathan Wells, oğlunun bu konuda istek belirtmediğini ve başvurunun ondan gelmesini beklemek gerektiğini söyledi. Ona böyle bir davranış ne öğütlenebilir ne de zorla kabul ettirilebilirdi.

- Fakat../

- Bizim bilgimiz bulaşıcı değil, biz bir tarikat değiliz: Hiç kimseyi inançlarından döndürecek değiliz. Nicolas bunu istediği gün katılacak. Katılım bir çeşit ölümdür. Acılı bir dönüşüm. Bu ondan gelnieli. Hiç kimse onu etkileyecek durumda değil. Özellikle ben.

Đki adam birbirlerini anlamışlardı. Yavaş hareketlerle gidip yattılar. Ve rüyalannda geometrik şekiller halinde uçtuklannı gördüler. Gökyüzünde kabartmalar halinde asılı duran sayılan aşıyorlardı. Bir. Đki. Üç. Dört. Beş.

Altı. Yedi.

107. PETEKLERĐN ĐÇĐ GÜRLÜYOR

Dikey sekiz.

Ters sekiz.

Burgu sekiz. Sekiz. Çift sekiz. Yatay sekiz. Güneşe göre açı değişikliği. Üç tur.

Bu kez verilen, doğrudan 3. evre alarm. Hava iletişim ara istasyonuna göre saldıranlar uçan kanncaiar. Kraliçe düşünüyor: "Sadece prens ve prenses karıncalar uçar ve bunun tek bir amacı vardır, gökyüzünde çiftleşmek."

Buna karşın iletişim ara istasyonu işlevi gören anlar doğruluyorlar. Bunlar gerçekten havada askıda duran ve Askolein'e doğru

yönelen karıncalar. Bin kafa yükseklikte ve iki yüz kara/saniye hıZ|a uçuyorlar.

Dikey sekiz.

Soru: "Gelenlerin sayısı?"

Yanıt: "Şu an için saptamak olanaksız."

Soru: "Bunlar Bei-o-kanlı kızıl kanncalarmı?"

Yanıt: "Evet Ve şU ana kadar ara istasyon arılarımızdan beşini yok ettiler."

Yirmi kadar işçi em Zaha-haer-scha'yı çevreliyorlar. Kraliçe çevresindekilere paniğe kapılmaya gerek olmadığını söylüyor. Bu balmumu ve bala adanmış tapınakta kendini güvende hissediyor. Bir an kolonisi seksen bin kadar arı içerebiliyor.

Onunkinde sadece altı bin an var ama komşu yuvalara saldırma politikaları (anlarda az rastlanan bir davranış) onları bütün bölgede ünlü ve korkulur kıldı.

Zaha-haer-scha kendi kendine soruyor. O karınca onları neden uyardı? Parmaklara karşı bir sererden söz ediyordu. Kendi annesi bir gün ona Parmaklardan söz etmişti:

"Parmaklar, bu, bambaşka bir şey, başka bir zaman-mekân boyutu. Parmaklarla böcekleri kanştırmamak gerek. Eğer Parmaklan fark edersen onları görmezden gel, onlar da seni görmezden geleceklerdir."

Zaha-haer-scha bu ilkeyi harfi harfine uyguladı. Kızlanna, ne onlara saldırmak ne de yardım etmek için asla Parmaklarla uğraş-mamalan gerektiğini öğretti.

Onlar yokmuş gibi yapılmalıydı.

Maiyetinden bir ara istiyor ve bu aradan biraz bal yutmak için yararlanıyor. Bal yaşam besini. Ondaki her şey organizma tarafından özümlenebilir. Bu madde o kadar saf.

Zaha-haer-scha savaşın belki de kaçınılabilir olduğunu düşünüyor. Bu Bel-o-kanlUar sadece anlann seferi zarar görmeden geçmesi için bırakmalın konusunda anlaşmak istiyorlar. Hem sonra, kanncalar havada olsalar da bu, onlann hava savaşının bütün tekniklerini denetleyebildikleri anlamına gelmez! Elbette, ara istasyon anlarını yenmekte hiç zorluk çekmediler ama Askoleinli bir askeri filoya karşı ne yapabilirler?

Hayır, kanncalara karşı ilk çarpışmada iğnelerini indirmeyecekler. Anlar karşı koyacaklar ve yenecekler.

Kraliçe hemen çok sinirli ve sinirlerini diğerlerine geçirmeyi bilen anlar olan askeri kışkırtıcılannı toplantıya çağınyor. Zaha-haer-scha savaş hazırlığı emrini veriyor;

"Bel-o-kanlılarla kovanın içinde karşılaşmamak gerek, uçuşta yollannı kesin!"

Mesaj hemen yayılıyor, savaşçılar toplanıyorlar. Yabanarılanna karşı uyguladıklan savunma savaşlanna benzeyen 4 numaralı saldın planını uygulayarak, V şeklinde sıkışık bir filo halinde havalanıyorlar.

Altın Site'de Bütün kanatlar, heyecanlı bir motor homurtusu çıkararak, 300

Hertz'de titreşiyor. "Bzzz bzzzzzzzzz bzzz." Đğneler içeride, sadece ölüm saçmaları gerektiğinde ortaya gkacaklar.

108. YENĐDEN ORTAYA ÇIKIŞ

Vali Charles Dupeyron odada dönüp duruyordu. Jacques Meli-es'i çağırtmıştı ve gerçekten iyi bir ruh hali içinde değildi.

- Bazen birine güvenirsiniz ve sonra hayal kınklığına uğrarsınız. Jacques Melies bunun politikada sık sık olduğunu söylememek

için kendini tuttu.

Vali Charles Dupeyron kınayıcı bir havada yaklaştı.

- Size inandım. Fakat neden bu kadar gülünç bir biçimde Prof. VVells'in kızının üzerine saldırdınız? Üstelik o bir gazeteci!

- Sonunda bir iz bulduğumu bilen tek kişiydi. Evinde kannca besliyordu. Aynı gece kanncalar benim odamı istila ettiler.

- Eee pekâlâ, benim ne demem gerekiyor? Ormanın ortasında milyarlarca kanncanın saldınsına uğradığımı biliyorsunuz!

- Konu aglmışken, oğlunuz nasıl, sayın vali?

- Tamamen iyileşti. Ah, bana bundan söz etmeyin! Doktor an sokması teşhisi koydu. Her tarafımız kannca kaplıydı ve onun bulduğu bütün agklama bunun arı sokması olduğu! Đşin ilginç yanı 0r>a bir an sokması serumu verdi ve Georges sağlığına kavuştu.

241

(Vali başını salladı.) Kanncalann kötülüğünü istemek için gerçekten iyi nedenlerim var. Bölge Meclisi'nden bir iyileştirme p|am yapmalannı istedim.

Fontainebleau Ormanı'na bol miktarda DDT serpilsin. Böylece orada, bu zararlı böceklerin cesetleri üzerinde yıllarca piknik yapabiliriz!

Büyük Regence bürosunun arkasına oturdu ve hâlâ aynı şekilde hoşnutsuz, yeniden konuşmaya başladı:

- Şu Laetitia YVells'in hemen serbest bırakılmasını emrettir Prof. Cygneriaz'ın ölümü sizin sanığınızın masum olduğunu ortaya çıkardı ve polis örgütümüzün tamamını gülünç duruma düşürdü. Bu yeni kusura gereksinimimiz yoktu.

Melies karşı çıkmaya hazırlanırken, vali daha da kızgın bir biçimde devam etti:

- Matmazel Wells'e manevi tazminat ödenmesini istedim. Tabii ki bu, bizim servislerimiz hakkında düşündüğü bütün kötü şeyleri söylemesini engellemeyecek.

Eğer başımızı yukarıda tutmak istiyorsak bütün bu kimyagerlerin gerçek katilini hemen bulmamız gerek. Kurbanlardan biri kanıyla "kanncalar" sözcüğünü yazdı.

Yalnız Paris telefon rehberinde bu soyadını taşıyan on dört kişi var. Ben işimi ciddiye alırım. Acı çeken biri son gücüyle "karıncalar" sözcüğünü

yazıyorsa, gayet iyi bir şekilde bunun katilin adı olduğunu düşünüyorum. Bir de bu yönde araştmn.

Jacques Melies dudaklarını ısırdı:

- Bu o kadar basit ki gerçekten, bunu düşünmedim bile, sayın vali.

- Öyleyse iş başına komiser. Sizin hatalannızın sorumlusu olmaktan hoşlanmıyorum!

109. ANSĐKLOPEDĐ

OĞUL VERME: Anlarda oğul verme alışılmamış bir süreç itler. Refahın en yüksek aşamasındaki bir sitenin, bir halkın, b t krallığın tamamı ansızın her şeyi yeniden değerlendirmeye k*^ rar verir. Tebaasını başarıya ulaştırdıktan sonra, yaşlı &***

değerli hazineleri olan yiyecek stoklarını, seçkin bölgeleri, .yıfatlı sarayı, balmumu, kovan sıvası, polen, bal, kraliyet gftesl rezervlerini bırakarak çekip gider. Ve bunları kime bı-0t? Yırtıcı yeni doğanlara.

Igemen, belki de hiçbir zaman başarılı olamayacağı bellr-At başka bir yerde yerleşmek Đçin, ona eşlik eden Đşçileriyle edikte kovanı terk eder.

Onun gidişinden birkaç dakika sonra çocuk anlar uyanırlar ye şehirlerini terk edilmiş bulurlar. Her biri içgüdüsel olarak oe yapacağını bilir. Cinsiyetsiz işçiler cinsiyetti prenseslerin ptnurtadan çıkmalarına yardım etmek için aceleyle yanlarına koşarlar. Kutsal kapsüllerinin içinde çömelmiş durumdaki uyuyan güzeller ilk kanat çırpışlarını yaparlar.

Fakat yürüyebilecek durumda olan Đlki hemen öldürücü bir davranış sergiler.

Diğer prenses anlara doğru saldırır ve küçük çeneleriyle onları ezer. Đşçilerin onları geri çekmelerini engeller. Kız kardeşlerini zehirli Iğneslyle delip geçer.

Öldürdükçe yatışır. Đşçilerden biri bir kraliyet beşiğini korumak isterse, ilk uyanan prenses, genelde bir kovanın çevresinde duyulan vızıltıdan çok farklı bir

"arı kızgınlık çığlığı" »tar. O zaman tebaası boyun eğme Đşareti olarak başlarını eğerler ve cinayetlerin devam etmesine izin verirler.

Bazen bir prenses kendini savunur ve prenseslerin savaşlan izlenir. Fakat bu sırada garip bir durum gözlenir: Düelloda dövüşen sadece iki prenses an kaldığında, asla Đkisi de aynı anda Đğne darbeleriyle birbirlerini delip geçecekleri konumda kalmazlar. Ne pahasına olursa olsun bir hayatta kalan olması gerekir. Hükmetme öfkelerine karşın, asla Đkisinin de aynı anda ölerek kovanı yetim bırakma riskini almayacaklardır. Bundan sonra son ve tek hayatta kalan prenses, uçuş sırasında erkek-kr tarafından döllenmek için kovandan dışarı çıkar. Sitenin Çevresinde bir ya c1* iki daire çizdikten sonra yumurtlamaya

"oflamak Đçin kovana geri döner.

Edmond VVelis, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt EL

243

110. PUSU

An filosu heybetle havayı yanyor. Bir Askoleinli komşularında birine sesleniyor:

"Ufuktaki şu sekizlere bak. Dansçı habercilerimiz açık olarak Bel-o-kan Ordusu'nun uçtuğunu işaret ediyorlar."

Diğeri kendini rahatlatmaya çalışıyor.

"Sadece cinsiyetli karıncalar uçar. Belki bu toplu bir dü* uçuşudur. Bu, bize ne gibi bir zarar verebilir?"

An, kendi gücünün ve ordusunun gücünün bilincinde. Karnının ucunda, gözü pek kızılları delmeye hazır, sivri uçlu iğnesini hissediyor.

Bağırsaklannda ona güç veren tatlı bal rezervlerini ve onu kemiren zehir rezervlerini hissediyor. Güneş

arkasında, gelecekteki düşmanlan kanncalan kör ediyor.

Bir an, atılganlıklannı pahalı bir biçimde ödeyecek olan bu serüvenci böceklere acıyor. Ama dansç habercilerin intikamını almak gerek. Ve bu karıncaların yerin üstündeki her şeyin anlann denetimi altında olduğunu bilmeleri gerek.

Uzakta yoğun bir bulut, bir çeşit ergin "stratocumulus" beliriyor. Heyecanlı bir an bir öneri getiriyor:

"Bu küçük bulutun içine saklanacağız ve yaklaştıklarında üzerlerine atlayacağız."

Bununla birlikte, askıdaki bu sığınağa yüz kanat çırpışı uzaklığa geldiklerine hayal edilemeyecek olan gerçekleşiyor. Anlar duyargalarına inanamıyorlar.

Gözlerine de. Şaşkınlığın etkisiyle kanat grpışlan 300 çırpma/saniyeden 50'ye düşüyor.

Gri buluta ulaşmadan fren yapıyorlar.

GRĐ.

244

DÖRDÜNCÜ GĐZEM

KARŞILAŞMA ZAMANI

111. MÖSYÖ FOURMIS*

Zilin birinci çalışında tombul bir adamcağız kapısını açtı.

- Mösyö Olivier Fourmis? (Formis, Fransızca'da kanncalar demektir.)

-Ta kendisi. Konu nedir?

Melies, Fransız bayrağının üç rengini taşıyan çizgili kartını salladı.

- Polis. Komiser Melies. Size birkaç soru sormak için içeri girebilir miyim?

Đlkokul öğretmeni olan adam telefon rehberinde kayıtlı son

"Fourmis'ydi.

Melies ona kurbanlann fotoğraflannı gösterdi ve onları tanıyıp tanımadığını sordu.

Diğeri şaşırarak yanıt verdi:

- Hayır.

Komiser ona cinayet saatlerinde ne yaptığı konusunda sorular sordu. Mösyö Olivier Fourmis'nin hem tanıkları hem de suçun işlendiği anda başka yerde olduğunu gösteren kanıtları vardı. Her

245

zaman ya okulundaydı ya da ailesiyle birlikteydi. Bunu kan ti maktan daha kolay bir şey yoktu. a"

Kelebek desenli bir sabahlık giymiş olan Madam HelĞne Fo mis göründü. O sırada komiserin aklına bir düşünce geldi:

- Böcek ilaçlan kullanıyor musunuz, Mösyö Fourmis?

- Tabii ki hayır. Çocukluğumdan beri bana "pis karınca" diye bir sürü geri zekâlı oldu. Bu yüzden kendimi, düşünmede-puklanmızla ezdiğimiz bu böceklerle dayanışma içinde hiss» Bunun sonucunda, Mösyö Pendu'nün (Pendu, Fransızcada alışılmış demektir) evinde sicim bulunmayacağı gibi, bu evde böcek ilacı yoktur.

Ne demek istediğimi anlıyorsunuz umanm.

O sırada Orphelie Fourmis ortaya gktı ve babasına sokuldu Küçük kız, bir sınıf birincisinin kalın gözlüklerini taşıyordu.

- Bu benim kızım, dedi öğretmen. O da odasına bir karınca yuvası yerleştirerek tepki gösterdi. Konuğumuza göster tatlım.

Orphelie, Melies'i Laetitia VVells'inkine benzeyen büyük bir akvaryuma götürdü.

Akvaryum böceklerle doluydu ve küçük dallardan oluşan bir koniyle çevrelenmişti.

- Karınca yuvalarının satışının yasak olduğunu sanıyordum, dedi komiser.

Küçük kız karşı çıktı:

- Ama ben onu satın almadım ki. Onu ormandan aldım. Kraliçenin kaçmasına izin vermemek için yeterince derin kazmak yeterli.

Mösyö Olivier Fourmis kızıyla gurur duyuyordu.

- Ufaklık büyüdüğünde biyolog olmak istiyor.

- Affedersiniz, benim çocuğum yok ve karıncalann moda olan "oyuncaklar"

olduklannı bilmiyordum.

- Onlar oyuncak değiller. Karıncalar moda çünkü toplumumuz gittikçe daha çok onlar gibi yaşıyor. Ve belki, bir çocuk onlara bakarak kendi dünyasını daha iyi kavradığı izlenimini ediniyor. Iş*e hepsi bu. Daha önce, karıncalarla dolu bir akvaryumun karşısında birkaç dakika geçirdiniz mi, sayın komiser?

- Şey, hayır. Genelde onlann varlığını aramıyorum...

|aoques Melies içinden kendi kendine bütün kanncaseven delirt kendisinin mi çektiğini yoksa bunlann gerçekten çok geniş bir plum mu

oluşturduklarını sordu.

Orphelie Fourmis sordu:

,Okim?

- Bir komiser.

- Bir komiser nedir?

i 12. KÜÇÜK BULUT SAVAŞI

Stratocumulus yumakları yavaşlayarak fırlıyorlar.

Altın Kovan'ın anları başta sadece gri buluttaki bir delikten fışkıran ve onlara kocaman gürültülü sinekler gibi görünen şeyleri fark ediyorlar.

Sonra, Askoleinliler hemen bunun ne olduğunu anlıyorlar.

Bunlar kocaman sinekler değiller! Bunun için, hayır...

Bunlar kınkanatlı böcekler. Herhangi mayısböcekleri ya da gübreböcekleri değiller, hayır, bunlar gergedanböcekleri.

Üzerlerinde atışa hazır canlı toplarla kaplı bu kocaman gürültülü hayvanlar Dante tarzında ağır ve ulu bir görüntü oluşturuyorlar.

Arılar kendi kendilerine soruyorlar: "Bu kocaman hayvanlan evcilleştirmeyi ve onlarla savaşmaya ikna etmeyi nasıl başarmışlar?"

Daha fazla soru soracak zamanlan olmuyor, bir anda yirmi kadar gergedanböceği onlan gölgeliyor. Kınkanatlılar üzerlerine geliyor ve kızıl topçular atışlannı yapıyorlar.

V şeklindeki arı filosu bundan sonra W ve hatta XYZ biçimini alıyor. Yaşanan bir bozgun.

Şaşkınlık tamamen etkisini gösteriyor. Her kınkanatlının üzerinde anları kısa fakat zorlu formikasit atışlarıyla sulayan dört ya da beş topçu var.

Arılar duruyor, sonra yeniden toparlanıyorlar. Askoleinliler kılıç çeker gibi iğnelerini çekiyorlar.

247

Bir Askoleinli sesleniyor: "Nokta nokta çizgi halinde dizilin! gj_ nekleri vurun!"

Đkinci gergedanböceği sırası daha az etkili. Anlar onlann karın-lannın altına girerek kurtuluyorlar, sonra boğazı bulmak için vü^. seliyor ve iğnelerini sonuna kadar batırıyorlar. Şimdi baş döndüren düşüşler yaşayanlar kınkanatlılar ve onlann beceriksiz kılavuz-lan.

Danslı ve sözlü bir emir: "

"Hücum! Saldınn!"

Askoleinli iğneler yağıyorlar.

Anların zıpkın biçiminde iğneleri var. Bu iğne kurbanın etinde gömülü kalırsa arı çekilmeye çalışırken zehir bezini söker ve ölür. Kınkanatlıların tersine karıncaların bağalanna iğne işlemiyor.

Đzleyen dakikalarda birçok gergedanböceği düşüyor ama uçan eşkenar dörtgen biçiminde yeniden toplanıp son katil an üçgenine kafa tutuyorlar.

Asker topluluklannın geometrik şekilleri bozuluyor. Kannca eşkenar dörtgeni daha küçük ve daha güçlü eşkenar dörtgenlere dönüşüyor. Arı üçgeni halka biçiminde açılıyor.

Üst üste yığılmış yüz kadar yatay alanda savaşılıyor. Bu durum, birbirine paralel yüz alanda oynanan bir satranç oyununa benziyor.

Yaklaşıldıkça görüntü daha izlenmeye değer bir hal alıyor. Bel-o-kanlı savaş

gemileri ordusu parıldıyor. Anlar yükselmek ve soğukkanlı kınkanatlılara borda bordaya saldırmak için sıcak akımlardan yararlanıyorlar. Kocaman

gemileri yenmek için firsat kollayan küçük savaş gemilerinden oluşan bir çapulcu takımı gibiler.

% 60 yoğunluktaki formikasit tükürükleri, sıvı ateş orgları gibi ıslık çalıyorlar. Kireçleşen kanatlar tütüyor, isabet alan anlar iğnelerini küçük oklar gibi kınkanatlılılann bağalanna sokmak için düşüş hızlanndan yararlanmayı deniyorlar.

Đğneler çok yakın olduklarında onlara nişan almayı başaramayan topçu kanncalar onlan çeneleriyle kınyorlar.

Bu riskli bir oyun. Sık sık iğne kayıyor ve ağzın içine giriyor. Ölüm neredeyse anında oluyor.

Havada yanık bal kokusu uçuşuyor.

Anların artık zehirleri yok. Şınngalan bundan sonra ölümcül maddeyi akıtamıyor.

Topçu karıncalann da artık asitleri yok. Fış-iorttıklan sıvılarırrbir işlevi yok. Son çarpışmalarda çıplak çeneler kuru iğnelere karşı savaşıyor. En hızlı ve en çabuk olan kazansın!

Gergedanböcekleri bazen ön boynuzlarryla anlan kazığa vurarak öldürmeyi başanyorlar. Özellikle becerikli bir kınkanatlı bir teknik geliştiriyor: Arılan yanaklanyla itiyor, sonra onlan boynuzuyla delip geçiyor. Dört şanssız Askoleinli savaşçı şişe dizilmiş siyah çizgili san meyveler gibi bu sivri uçta yığılıyorlar.

103., 9.'ya karşı dövüşen bir anyı fark ediyor. Onu sağ çene-siyle sırtından bıçaklıyor. Böceklerde yasak vuruş yok. Canlı kalındığı sürece her şey serbest.

Sonra 9., gergedanböceğinin üzerinde tek başına, savaş halindeki garip bir arı karmasına saldırıyor. Onlar da hemen bir dizi dimdik iğne gösteriyorlar. Sivri uçlu iğneleri birden fazlasını geri-letecekti ama gergedanböceğinin

üzerindeki 9. öyle bir hız aldı ki hiçbir şey onu durduramaz. Boynuz dikenlerden oluşan sıraya çarpıyor. Garip karma dağılıyor.

Đki arka ayağının üzerinde dikilmiş olan 103., kulaklan sağır e-den iki annın delgi iğnelerine karşı çene kılıç darbeleri sallıyor. Fakat gergedanböceği irtifa kaybediyor. Ön boynuzunun çevresine saplanan siyah zıpkınlar yüzünden uçuş konumunu korumakta gittikçe daha çok güçlük çekiyor.

Hayvan bitkin durumda. Biraz daha irtifa kaybediyor. Her yerinden kan fışkınyor.

Đşte şimdi begonyalann hizasında.

103. kazayla yere iniyor.

Arılar hâlâ onun üzerindeler ama bir topçu mangası gelerek onları delip geçiyor.

103.'nün şimdi girişeceği çok önemli başka bir şey var.

Çarpışanlar kanşımının üstünde anlar çarpışmalan yorumlamak için sekizler halinde dans ediyorlar.

"Yeni ordulara gereksinimimiz var."

Kovandan takviye güçler havalanıyor.

Yeni filolar genç (çoğu yirmi ya da otuz günlük) ama gözü pek anlardan oluşuyor.

Bir saatin sonunda Bel-o-kanlılar sahip oldukları otuz gerge. danböceğinden on ikisini ve savaşta görev alan üç yüz topçu^ yüz yirmisini kaybettiler.

Öte yandan, küçük buluta doğru aceleyle gönderilen yedi yuz Askoleinliden dört yüz savaşçı telef oldu. Hangisi daha iyi olur? Sonuna kadar dövüşmek mi yoksa yuvayı korumak için geri dönmek mi? Đkinci çözümü yeğliyorlar.

Kınkanatlılar ve Bel-o-kanlı topçular, Altın Kovan'a indiklerin burası onlara garip bir biçimde boş görünüyor. Başlannda 9. var. Kızıllar bir tuzak olduğunu seziyor ve eşikte duraksıyorlar.

113. ANSĐKLOPEDĐ

DAYANIŞMA: Dayanışma sevinçten değil acıdan doğar. Herkes kendini birlikte zor bir anı paylaşan birine kendisiyle birlikte mutiu bir olay yasayan birinden daha yakın hisseder.

Mutluluk bölerken mutsuzluk dayanışma ve birlik kaynağıdır. Neden? Çünkü ortak bir zafer sırasında herkes kendini hak ettiğine göre Đncinmiş hisseder. Herkes kendini ortak bir başarının tek var edeni hisseder.

Kaç tane aile bir mirasın paylaşılması sırasında bölünüyor? Kaç tane rock and roll grubu başarıya kadar kaynaşmış kalıyor? Kaç tane politik hareket iktidara geldiğinde dağıldı?

Etimolojik olarak Fransızca sympathle (sempati) sözcüğü "birlikte acı çekmek"

demek olan sun patiıeln sözcüğünden gelir. Aynı şekilde "compassion" (ilgilenip acıma) sözcüğü de kaynağını Latince'de "birlikte acı çekmek" anlamına gelen cum patior sözcüğünden alır.

Đnsanlar katlanılmaz bireyselliklerini kendilerini ait hissettikleri topluluğun şehitlerinin acılarını düşünerek terk edebilirler. Bir topluluğun bağlılığı ve gücü hep birlikte yaşanmış

büyük bir iç acısının anısında yatar.

Edmond VVell*.

Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt fl.

114. KOVANDA

9., savaş atından iniyor ve duyargalanyla kokluyor. Diğer karıncalar çevrede karaya iniyorlar. Çabuk bir düşünce alışverişi oluyor.

"Çok tehlikeli alanda komando oluşumu."

Sıkışık bir kare halinde düşman kovanın içine giriyorlar. Uçan gergedanböceklerinin içeride hiçbir yararı olmayacak. Eşikte beklemeleri için onlara kemirecekleri birkaç çubuk veriliyor.

Bel-o-kanlılar kutsal bir yere tecavüz ediyormuş izlenimine kapılıyorlar. Bu yere şimdiye kadar arı olmayan hiçbir şey asla girmedi. Balmumundan duvarlar kanncalan yapıştırmak ister gibi görünüyorlar. Karıncalar sakınarak ilerliyorlar.

Kusursuz geometrili duvarlar altın yansımaları sunuyorlar. Bal, sızan birkaç güneş ışınının aydınlığında hareleniyor. Balmumu plakaları, arıların kestane ve söğüt ağaçlannın tomurcuklanndan topladıktan kırmızımsı zamktan kovan sıvasıyla kaynaşmış.

9. emrediyor: "Hiçbir şeye dokunmayın!"

Çok geç. Balın çekiciliğine kapılarak tadına bakmak isteyen karıncalar hemen onun içine batıyorlar. Bu oynak kumun içine batmadan onları oradan çıkarmak olanaksız.

Depolarında hâlâ biraz asit muhafaza eden topçu karıncalar, ansızın çıkacak her saldırgana çabucak asit fışkırtabilmek için geri geri giderek yürüyorlar.

Her şey şeker ve tuzak kokuyor.

"Hiçbir şeye dokunmayın!"

Balmumu peteklerin içinde saklanmış ve emir verildiğinde onların üzerlerine atlamaya hazır Askoleinli işçi ve asker arılann varlığını algılıyorlar.

Serere katılan kanncalar, nükleer bir reaktörün merkezine benzeyen, altıgen bir ızgaraya ulaşıyorlar. Yalnız burada uranyum çubukların yerine Altın Kovan'm gelecekteki bireyleri var. Burada yumurta dolu sekiz yüz petek,

larva dolu bin iki yüz petek, beyaz nemflerin bulunduğu iki bin beş yüz petek var. Merkez bölge 251

daha önemli altı petekten yapılmış. Burada cinsiyetli prenses 1ar-valan büyüyor.

Mimari, kanncalan hayran bırakıyor. En üst aşamasına ulaşmış bir uygarlığın belirtisi. Kannca sitelerinin şans eseri en az çaba yasasına göre yapılmış

anarşik koridorlanyla hiç ilgisi yok. Acaba ka-nncalar anlardan daha az zeki ya da daha az ince olabilirler miydi? Anların karıncalardan çok daha geniş hacimli beyinlerinin boyutu bakımından bu düşünülebilirdi. Bununla birlikte kraliçe Chli-pou-ni tarafından yürütülen biyolojik araştırmalar zekânın sadece beyin hacmiyle ilgili bir şey olmadığını kanıtladı. Kanncalarda, böcekler-deki çiçek sapı vücutlar, sinir sisteminin özgün karmaşıklığı çok daha önemli.

Bel-o-kanlılar biraz daha yürüyorlar ve bir hazine keşfediyorlar: Tıka basa yiyecek dolu bir salon. Burada kovan sakinlerinin ağırlık-lannın yirmi katı olan on kilo bal var. Kızıllar duyargalarını sinirli sinirli hareket ettirerek tartışıyorlar.

Bu serüven kesinlikle çok tehlikeli. Geri dönüyor ve çıkışa doğru yöneliyorlar.

Bir an kokusal bir mesaj yayıyor.- "Kaçaklann peşinden gidelim! Kovanımıza izinsiz giren bu düşmanları, duvarlarımızın arasında kapalıyken vuralım."

Her yerde altıgen petekler patlıyor ve içlerinden savaşçı arılar çıkıyor.

Kanncalar zehirli iğne darbelerinin altında düşüyorlar. Yere düşenlere onlarla dövüşme onuru bile verilmiyor.

Buna karşın 9. ve komandonun önemli bir bölümü kovandan çıkmayı başanyorlar.

Kanncalar savaş atlanna biniyor ve kalabalık bir Askoleinli grubu zafer gğlıklan atarak onlan izlerken havalanıyorlar.

Fakat, Altın Kovan'ın içindekiler başanyı kutlamaya hazırlanırken uğursuz bir çatırtı duyuluyor. Askolein'in tavanı dağılıyor ve kovanın içinde yüzlerce kannca beliriyor.

103. mükemmel bir strateji hazırladı. Anlar, kannca savaş gemilerini takip ederlerken o, bir ağacın üzerine tırmanıyordu ve

binlerce Bel-o-kanlı'ya uçan askerlerin boşalttığı siteye saldın emri veriyordu.

103-, kraliçe Zaha-haer-scha'nın özel korumalarını mitralyöz ateşine tutarken emir veriyor: "Her şeyi yıkmamaya dikkat edin. jvlümkün olan en az sayıda kurban olsun. Özellikle cinsiyetli larvaları rehin alın!"

Birkaç saniye içinde cinsiyetli larvalann hepsi sefere katılan kanncalar tarafından boyunlanndan tutulmuş durumda. Şehir teslim oluyor. Askolein Kovanı, yenik, teslim oluyor.

Egemen her şeyi anladı. Komandonun saldınsı bir şaşırtma hareketinden başka bir şey değildi. Bu sırada uçan bineklerinden inmiş olan kanncalar yuvasının çatısını deliyorlar ve birincisinden çok daha tehlikeli ikinci bir cephe açıyorlardı.

Bölgede üçüncü boyutun kanncalar tarafından kesin olarak fethi olarak damgasını vuran "Küçük Gri Bulut Savaşı" böyle kazanıldı.

An kraliçe sordu: "Şimdi ne istiyorsunuz? Hepimizi öldürmek mi?"

9., kızıllann hiçbir zaman böyle bir amacı olmadığını söyleyerek yanıt veriyor.

Onlann yegâne düşmanı Parmaklar. Seferlerinin tek amacı onlar. Bel-o-kanlı kanncalann arılara karşı hiçbir şeyi yok. Sadece Parmaklan öldürmek için onlann zehirlerine gereksinimleri var.

"Bu kadar çabayı hak etmek için Parmaklar çok önemli olmalılar," diyor arı kraliçe.

103. bir arı yardım alayı talep ediyor. Egemen kabul ediyor. Seçkin bir filo olan çiçeklerin muhafızların] öneriyor. Üç yüz an hemen vızıldamaya koyuluyorlar. 103. onlan tanıyor. Bunlar Bel-o-kanlı saflannda en çok kayba yol açan Askoleinli askerler.

Sefere katılanlar Altın Kovan'dan o gece onları barındırmasını ve yol için bal rezervleri talep ediyorlar.

Kraliçe soruyor:

"Neden Parmaklara bu kadar saldınyorsunuz?"

9. Parmaklann ateşi kullandıklannı açıklıyor. Yani bütün türler 'Çin bir tehlike oluşturuyorlar. Geçmişte böcekler bir anlaşmaya

253

vardılar: Ateş kullananlara karşı birlik. Bu anlaşmayı uygulamaya geçirmenin zamanı geldi.

Tam o sırada 9., bir petekten çıkan 23.'yü fark ediyor. Duyargalarını dikleştirerek soruyor:

"Sen burada ne yapıyordun?"

23. umursamadan yanıt veriyor:

"Sadece kraliyet salonunu ziyaret etmek için bir tur atıyorum." Đki kannca birbirlerinden hiç hoşlanmıyorlar ve bu, durumu dah*

da kötüleştiriyor.

103. onları aymyor ve 24.'nün nerede olduğunu soruyor.

24. son hücum sırasında kovanın içinde kayboldu. Dövüştü, bir arıyı izlemek için koştu ve... Ve şimdi nerede bulunduğunu pek iyi bilmiyor.

Bütün bu petek dizileri onu hiç rahatlatmıyor. Buna karşın kelebek kozasını bırakmıyor. Bir petek dizisini izliyor ve ertesi sabahtan önce sefere kavuşmayı umuyor.

115. METRONUN NEMLĐ ILIKLIĞINDA

]acques Melies vagonun sıkışık kalabalığında boğuluyordu. Bir dönemeç onu bir kadının karnına doğru itti. Hafif boğuk bir ses yükseldi:

- Dikkat edemez misiniz?

Melies, önce sözcüklerin melodisini ayırt etti. Hemen sonra kir ve ter kokularının arasında bir parfümün ince ve tatlı mesajını deşifre etti. Bey armudu, buğday, mandalina, galoksit, sandal ağacı, artı bir tutam Pirene misk keçisinin keskin kokusu. Parfüm, "Ben Laetitia Wells'im," diyordu.

Ve oydu, menekşe rengi bakışı vahşi pırıltılarla ona yöneldi.

Gerçekten hınçla ona dik dik bakıyordu. Kapılar açıldı. Yirmi dokuz kişi çıktı, otuz beş kişi girdi. Öncekine göre daha da sıkışık durumdaki vagonda her biri diğerinin soluğunu hissetti.

Laetitia, bir bebek firavun faresini çiğ çiğ yemeye hazırlanan bir gözlüklü vılan gibi, gittikçe daha yoğun bir biçimde dik dik ona bakıyordu. Ve o, büyülenmiş bir halde, bakışını çeviremiyordu.

254

Laetitia masumdu. Çok çabuk hareket etmişti. Eskiden görüş al!şverişinde bulunuyorlardı. Hatta birbirlerine sempati duymuşlarda Laetitia ona bal şerbeti ikram etmişti. Melies ona kurtlardan korkusunu itiraf etmiş, o da insanlara karşı duyduğu korkuyu açığa vurmuştu. Sadece kendi hatası yüzünden kaybolan o yakınlık anlarını ne kadar özlüyordu. Gidip açıklama yapacaktı, Laetitia onu affedecekti.

- Matmazel Wells, size ne kadar üzgün olduğumu söylemek... Laetitia vücutlann arasına ustaca sokulup kaybolmak için bir

duraktan yararlandı.

Sinirli adımlarla metronun koridoriannda yürümeye başladı. Bu iğrenç yerden bir an önce çıkmak için neredeyse koşuyordu. Kendini müstehcen bakışlar tarafından kuşatılmış hissediyordu. Her şeyin üstüne bir de Komiser Melies onunla aynı metroyu kullanıyordu!

Karanlık koridorlar. Nemli bağırsaklar. Soluk neon ışıklanyla aydınlanan labirent.

- Hey bebek! Geziniyoruz, öyle mi?

Üç darağacı silueti ilerledi. Biri birkaç gün önce ona sokulan soluk gömlekli üç serseri. Laetitia adımlannı hızlandırdı ama diğerleri onu takip ettiler.

Çizmelerindeki demirler yerde çınlıyordu.

- Yalnız mıyız? Birkaç küçük lakırdı yapmak istemez miyiz? Laetitia, göz bebeklerinde "çekilin" sözcüğü belirgin bir halde, durdu. Geçen sefer işe yaramıştı. Bugün bu geri zekâlılar üzerinde hiçbir etkisi olmadı.

Đri yan ve sakallı olan sordu:

- Bu güzel gözler sizin mi? Arkadaşlarından biri yanıt verdi:

- Hayır kiralık.

Yapışkan gülüşler. Sırta vuruşlar. Sakallı olan, bir sustalı bıçak Çıkardı.

Laetitia birden bütün güvenini kaybetti ve o kendini kurban rolünde bulunca, diğerleri hemen saldırgan rolünü benimsediler. La-etitia kaçmak istedi ama üç serseri hep birlikte yolunu kapattılar. 'Ç'erinden biri kolunu tuttu ve arkasına kıvırdı.

Laetitia inledi.

Koridor aydınlıktı ve terk edilmiş olmaktan uzaktı. Đnsanlar yanlanndan geçiyor ve başlannı eğip bu sahneden hiçbir şey anlamamış gibi yaparak

adımlannı hızlandınyorlardı. Bir bıçak darbesi o kadar çabuk geldi ki...

Laetitia Wells paniğe kapılmıştı. Her zamanki silahlarından hiçbiri bu hayvanlara karşı işlemiyordu. Bu sakallı, bu dazlak, bu topuz gibi adamın da gülümseyerek onlara mavi bebek takımlar

ören anneleri olmalıydı.

Saldırganlann gözleri parlıyordu ve insanlar, onlan geçerken adımlannı hızlandırarak, yanlanndan geçmeye devam ediyorlardı.

Laetitia mınldanarak konuştu:

- Ne istiyorsunuz? Para mı? Dazlak sıntti:

- Paranı daha sonra alacağız. Şu an için bizi ilgilendiren sensin.

Bu sırada sakallı, bıçağının ince uzun ucuyla Laetitia'nın yeleğinin düğmelerini teker teker çözüyordu. Laetitia karşı koydu. Bu olanaksızdı. Öğleden sonra saat dörttü. Sonunda biri müdahale edecek ve alarm verecekti!

Sakallı, göğüslerini bulunca ıslık çaldı.

- Biraz küçükler ama gene de güzeller. Sizce de öyle değil mi?

- Asyalılarla sorun bu. Hepsinin vücutlan küçük bir kızınki gibi. Namuslu bir adamın ellerini dolduracak şey yok.

Laetitia Wells bayılmamak için direniyordu. Đnsan korkusu krizi geçiriyordu.

Adamlann elleri -kirli- ona sürtünüyor, ona dokunuyor, ona zarar vermeye çalışıyorlardı. Korkusu o kadar güçlüydü ki kusmayı bile başaramıyordu. Tuzağa düşmüş, işkencecilerinden kaçamayacak durumda, orada öylece duruyordu. Birinin,

"Durun, polis," dediğini güçlükle duydu.

Bıçak, işini bıraktı.

Tabancasını çekmiş bir adam üç renkli çizgili kartını gösteriyordu.

- Bok, lanet! Kaçalım çocuklar. Seni orospu, seni bir dahaki sefer halledeceğiz.

Hızla kaçtılar. Polis memuru bağırdı:

- Olduğunuz yerde kalın! Dazlak hareket çekti:

- Đşte bu. Üzerimize ateş et de seni dava edelim. Jacques Melies tabancasını indirdi ve serseriler sıvıştılar. Laetitia VVells yavaş yavaş soluğunu düzeltmeye başladı. Bitmişti. Kurtanlmışt.

- Đyi misiniz? Size çok fazla kaba ve sert davranmadılar, değil mi?

Laetitia yadsıma anlamında başını salladı. Yavaş yavaş kendine geliyordu. Melies çok doğal bir biçimde onu yatıştırmak için kollarına aldı.

- Her şey düzelecek.

Ve çok dpğal bir biçimde Laetitia da ona sarıldı. Rahatlamıştı. Bir gün Melies'in ortaya gktığını görmekten bu kadar mutlu olacağını asla düşünmezdi.

Okyanusun sakinleştiği menekşe rengi gözlerini Melies'e dikti. Şimdi gözlerinde hiçbir dişi kaplan ışıltısı yoktu. Sadece esintiyle hafifçe hareketlenen küçük dalgalar görünüyordu.

Jacques Mâlies onun yeleğinin düğmelerini topladı.

- Sanırım size teşekkür etmem gerekiyor, dedi Laetitia.

- Hiç gerek yok. Tekrar ediyorum, sadece sizinle biraz konuşmak isterdim.

- Ne hakkında?

- Her ikimizi de ilgilendiren kimyagerler olaylan hakkında. Aptalca davrandım.

Sizin yardımınıza gereksinimim var. Ben... Her zaman sizin yardımınıza gereksinim duydum.

Laetitia duraksadı. Ama koşulları göz önünde bulundurunca onu evinde büyük bir bardak bal şerbeti içmeye nasıl davet etmezdi?

116. ANSĐKLOPEDĐ

UYGARLIKLARIN KARŞILAŞMASI: Papa Urbain U, 1096 da Kudüs'ün kurtarılması Đçin ilk Haçlı Seferi'ni gönderdi. Bu

sefere kararlı ama her türlü askeri deneyimden yoksun hacıu katıldı. Baslarında Yoksul Gautier ve Keşiş Plerre vardı, jfc, , lar, hangi ülkelerden geçtiklerini bile bilmeden Doğuyu tioğS ilerlediler. Yiyecek hiçbir şeyleri kalmadığında yollarının ûs_ dindeki her şeyi yağmaladılar ve böylece Batı d» Doğuca 0/-duğundan çok daha fazla kayıplara yol açtılar. Açlıktan yan,. yamltğa bile giriştiler. Bu "gerçek Đmanın temsilcileri" çabur. Đlme lime elbiseli, vahşi ve tehlikeli serseri birliklerine dönıı ttiler. Kendisi de Hıristiyan olan Macaristan Kralı bu baldın çıplakların yol açtığı zararlardan rahatsız olarak köylülerini onlann saldmlarmdan korumak Đçin onları katletmeye kam verdi. Türk Kıyılarına ulaşmayı başaran nadir hayatta kalanla-nn kendilerinden önce gelen barbar, yan hayvan, yan insan ünleri öyle bir boyuttaydı ki Nlcâe'de yerliler bir an bile duraksamadan onlann işlerini bitirdiler.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.

117. BEL-O-KAN'DA

Haberci küçük sinekler Bel-o-kan'a iniyorlar. Hepsi aynı haberleri taşıyor.

Sefere katılan karıncalar arı zehri sayesinde bir parmağı yendiler. Sonra Askolein Kovanı'na saldırdılar ve onu da yendiler. Onların geçtiği yerde

hiçbir şey dayanmıyor.

Bütün sitede düğün bayram yaşanıyor.

Kraliçe Chli-pou-ni çok sevinçli. Parmakların yaralanabilir yaratıklar olduğunu her zaman biliyordu. Şimdi bu kanıtlanmıştı. Heyecanın doruğunda, annesinin cesedine yönelerek kokusal sözcükler yayıyor:

"Onları öldürebiliriz, onları yenebiliriz. Onlar bizden üstün değiller."

258

Yasak Site'nin birkaç kat altında Parmaklar yanlısı asiler yapakta ağılının üstündeki eski salonlanndan daha da dar olan gizli bjr salonda toplanıyorlar.

Tanncı olmayan bir kannca konuşuyor:

"Alaylarımız gerçekten bir parmağı öldürebildiyse, demek ki onlarTann değiller."

Bir Tanrıcı güçle, "Onlar bizim Tannlanmız," diyor. Ona göre seferdekiler bir parmağın hakkından geldiklerine inandılar ama asımda başka bir yuvarlak ve pembe hayvanla karşılaştılar. Şevkle tekrarlıyor:

"Parmaklar bizim Tannlanmızdır."

Bununla birlikte ilk kez en dindar Tanrıcı bazı asilerin arasına kuşku usulca sokuluyor. Ve bu konuda doğrudan mekanik peygamber, ünlü "Doktor Livingstone'la konuşma hatasını yapıyorlar.

118. KUTSAL ÖFKE

Tann Nicolas din formalitelerine uygun olarak sert bir yayında bulunuyor.

Tartışma cesareti gösteren bu karıncalar da kim oluyor? Đmansızlar, dinsizler, kâfirler! Bu zındıklan yenmek gerek!

Kendini korkunç ve intikamcı bir Tann olarak göstermezse hükmünün uzun sürmeyeceğini biliyor. Onun sözcüklerini feromonla-ra çeviren bilgisayann

klavyesini eline geçiriyor:

"Biz Tanrıyız.

Biz her şeyi yapabiliriz.

Bizim dünyamız üstün bir dünya.

Biz yenilmeziz.

Ve hiç kimse bizim egemenliğimizden kuşku duyamaz.

Bizim karşımızda siz olgunlaşmamış larvalardan başka bir şey değilsiniz.

Siz dünyada hiçbir şeyi anlamıyorsunuz.

259

Bize saygı duyun ve bizi besleyin.

Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar Tanndırlar. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar büyüktürler. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar güçlüdürler.

Gerçek bu...

- Burada ne yapıyorsun Nicolas?

Çabucak makineyi kapattı. ¦{%

- Sen uyumuyor musun, anne?

- Tuşlann sesi beni uyandırdı. Uykum o kadar hafifleşti ki artık ne zaman uyuduğumu, ne zaman rüya gördüğümü ve ne zaman gerçeklikte yaşadığımı bilmiyorum.

- Rüyadasın anne. Git yerine yat! Yatağına kadar annesine eşlik etti. Lucie Wells mınldandi:

- Bilgisayarla ne yapıyordun, Nicolas?

Ama soruyu soramadan yeniden uykuya daldı. Rüyasında oğlunun karınca uygarlığının işleyişini daha iyi anlamak için "Pierre de Rosette"i kullandığını gördü.

Nicolas, kendi köşesinde, ucuz kurtulduğunu düşündü. Gelecekte daha dikkatli olması gerekecekti.

119. PAYLAŞILAN DÜŞÜNCELER

Uzun, karanlık bir dizi, ada çayı, mercanköşk, yabani kekik ve mavi yonca çalılannın arasında geriniyor. Karınca tarihinin Parmaklara karşı ilk seferinin başında 103., orduya rehberlik ediyor. Çünkü dünyanın ucuna ve sonra Parmaklann ülkesine giden yolu bir tek o biliyor.

"Beni bekleyin! Beni bekleyin!"

24. uyandığında çevresindekilere sordu ve sonunda sinekler ona kervanı nasıl bulacağını gösterdiler.

24., öndeki 103.'nün yanına geliyor.

"En azından kozanı kaybetmedin mi?"

24. güceniyor. Belki kendini düşüncesiz gösterme eğilimi var

-na yükünün önemini biliyor. Merkür Görevi her şeyin üstünde.

103. onu sakinleştiriyor ve sürekli yanında durmasını öneriyor.

göyiece daha az kaybolma riski olacak. 24. onaylıyor ve adımlannı onUnkilere uyduruyor.

Arkada cırcırböceklerinin vızıltıları eşliğinde 9., askerleri şevk-lendirmek için bir savaşçı şarkısı söylemeye başlıyor:

"Parmaklara ölüm, askerler, Parmaklara ölüm!

Sen onları öldürmezsen onlar seni ezecekler.

Senin karınca yuvanı yakacaklar.

Ve dadıları katledecekler.

Parmaklar bizim gibi değiller.

Onların hepsi yumuşak,

Onların gözleri yok

Ve onlar kötüler.

Parmaklara ölüm, askerler, Parmaklara ölüm.

Yarın hiçbiri bundan kurtulamayacak."

O an için sererin taze avlarını daha çok çevredeki küçük hayvanlar oluşturuyor.

Kalabalık alayın tamamı günde ortalama dört kilo böcek eti tüketiyor.

Kızıllar tarafından yağmalanan yuvalar hesaba katılmıyor.

Genelde köyler ordunun yaklaştığı hakkında uyanldıklarında, ordunun vurgunlarına katlanmak yerine onlara katılmayı tercih ediyorlar. Böylece serere katılanlann sayısı durmadan artıyor.

Askolein'den ayrıldıklarında sadece iki bin üç yüz kişiydiler. Şimdi her boydan ve her renkten karıncaların çoğunlukta olduğu karma bir kalabalık halinde toplanmış iki bin altı yüz kişiler. Hatta hava donanması bile yeniden oluştu.

Şimdi otuz üç uçan gerge-danböceğine katılan arı alayının üç yüz savaşçısı ve disiplinsiz bir içimde gidip gelen yetmiş kişilik bir sinek ailesiyle daha güçlü, 'ani sefer yeniden yaklaşık üç bin kişiden oluşuyor.

Öğleyin konaklıyorlar çünkü sıcaklık dayanılmaz hale geliyo^

Herkes doğaçlama bir öğle uykusu için büyük bir meşenin &«¦ geli köklerine sığınıyor. 103. bundan bir deneme uçuşu yaptw için yararlanıyor. Bir andan onu sırtında taşımasını istiyor.

Bu deneyim hiç uzun sürmüyor. Annın kötü bir binek oldn& anlaşılıyor çünkü çok fazla titreşim üretiyor. Bu koşullarda asit atl. şını ayarlamak olanaksız.

Yazık. An filosu kılavuzsuz uçacak.

Bir köşede 23. yeni bir propaganda toplantısı yapıyor. Bı geçen toplantıda olduğundan çok daha fazla dinleyici topları .ayı başardı.

"Parmaklar bizim Tannlanmızdır."

Katılanlar koro halinde Tanncı sloganı tekrarlıyorlar. Kanncalar aynı anda, aynı feromonu yaymak için coşuyorlar.

"Fakat bu sefer ne oluyor?"

"Bu bir sefer değil, efendilerimizle bir buluşma."

Daha uzakta 9. tamamen farklı bir kampanya yürütüyor.

Çevresinde toplanan yüzlerce askere birkaç saniye içinde bir sitenin tamamını kaçırabilecek yetenekteki Parmaklar hakkında korkunç öyküler anlatıyor. Onu dinlerken hepsi tir tir titriyor.

Daha da uzakta 103., mesaj yaymıyor. Alıyor. Daha kesin olarak, zoolojik feromonunu tamamlamak için yabana türlerin anlattığı her şeyi topluyor.

Bir sinek onu ezmeye çalışan on Parmak tarafından takip edildiğini rapor ediyor.

Bir an saydam bir bardağın içinde hapis kaldığını, bu sırada dı-şanda Parmaklann onu küçümsediklerini rapor ediyor.

Bir mayısböceği pembe ve yumuşak bir hayvana çarptığını söylüyor. Bu, belki bir Parmaktı.

Bir cırcırböceği bir kafese kapatıldığını, salatayla beslendiğini ve sonra bırakıldığını iddia ediyor. Gardiyanlan mutlaka Parmaklardı çünkü ona yiyecek getirenler pembe yuvarlaklardı.

Kırmızı kanncalar iğneleriyle güle benzeyen bir yığını zehirlediklerini ve onun hemen kaçtığını söylüyorlar.

103. bu tanıklıkların bütün aynntılannı özenle Parmaklar hak' kındaki zoolojik feromonuna not ediyor.

5onra sıcaklık yeniden çekilir hale geliyor ve kanncalar tekrar yola koyuluyorlar.

Onlar ilerliyor, sürekli ilerliyor.

120. SAVAŞ PLANI

Laetitia vücudunu metronun pisliklerinden yıkamak için acele ediyordu. Melies'e, o banyodayken, salonda televizyon izlemesini önerdi.

Melies rahat bir biçimde bir kanepeye oturdu ve Laetitia suda yeniden balık olurken o, televizyonu açtı.

Döl kesesi sıvısının içindeki fetüs konumunda uyum. Laetitia kendi kendine eğer Melies'ten nefret etmek için iyi nedenleri varsa tam zamanında müdahale ettiği için bir o kadar da ona minnettar olması için nedenleri olduğunu söyledi. Sayaç sıfırda.

Salonda Melies, en çok sevdiği oyuncağın karşısındaki bir çocuğun gülümsemesiyle, en sevdiği programı izliyordu.

- Pekâlâ Madam Ramirez, buldunuz mu?

- Eh... Altı kibritle dört üçgeni çok iyi anlıyorum ama altı kibritle altı üçgeni hiç anlayamıyorum.

- Halinizden hoşnut olun. "Düşünce Tuzağı" sizden yetmiş sekiz bin kibritle bir Eyfel Kulesi inşa etmenizi de isteyebilirdi... (Gülüşmeler ve alkışlar.)

...Fakat programımız sizden sadece altı kibritle altı küçük üçgen yapmanızı istiyor.

- Bir joker alıyorum.

- Çok iyi. Size yardım etmek için işte başka bir cümle: "Bu, bir bardak suya düşen bir mürekkep damlası gibi."

Laetitia her zamanki bornozunu giymiş, başına bir havlu sarmış olarak yeniden göründü. Melies televizyonu kapattı.

- Müdahaleniz için size teşekkür etmek istiyorum. Görüyorsunuz Melies, ben haklıydım. Đnsan bizim en büyük düşmanımız. Benim korkum en mantıklı korkulardan biri.

- Hiçbir şeyi abartmayalım. Bunlar sadece zekâ genişliği pek büyük olmayan serserilerdi.

- Benim için onların basit aylaklar ya da katiller olmalan hiç|y şeyi değiştirmeyecekti. Đnsanlar kurtlardan daha kötüler. Đlkel «ı dülerine söz geçirmeyi bilmiyorlar.

Jacques Melies yanıt vermedi ve genç kadının şimdi oldukta görünen bir yere, salonun tam ortasına yerleştirmiş olduğu karın-ca teraryumunu seyretmek için ayağa kalktı.

Bir parmağını cama dayadı fakat kanncalar ona hiç ilgi göstermediler. Onlar için bu sadece bir gölgeydi.

Melies, Laetitia'ya sordu:

- Normal hayatlanna geri döndüler mi?

- Evet. Sizin "müdahaleniz" onda dokuzunu kınp geçirdi ama kraliçe hayatta kalmayı başardı. Đşçi karıncalar tampon oluşturmak ve onu korumak için onun çevresini sardılar.

- Gerçekten garip davranıştan var. Đnsanca değil, hayır ama ... garip.

- Durum ne olursa olsun, eğer yeni bir kimyager öldürülmeseydi, ben sizin cezaevlerinizde rezilce yaşayacaktım ve onların hepsi ölecekti.

- Hayır, her durumda serbest bırakılacaktınız. Adli tıp bilirkişi raporu Salta kardeşler ve diğerlerinin yaralannın sizin karıncalar tarafından yapılmış

olamayacağını kanıtladı. Sizinkilerin çeneleri çok kısa. Bir kez daha çok acele ve aptalca hareket ettim.

Laetitia'nın saçlan kurumuştu. Gidip ufak yeşim taşlanyla süslü, beyaz ipekli bir elbise giydi.

Bir testi bal şerbetiyle geri döndüğünde konuştu:

- Şimdi sava benim serbest bırakılmamı emrettikten sonra önceden benim masum olduğumu kabul ettiğinizi söylemek kolay.

Melies karşı çıktı:

- Gene de bazı ciddi kanılarım vardı. Olaylan inkâr edemezsiniz. Kanncalar gerçekten bana saldırmak için yatağıma geldiler. Gerçekten kedim Marie Charlotte'u öldürdüler. Onlan gözlerimle gördüm. Salta kardeşleri, Caroline Nogard'ı, Maximilien McHari-ous'u, Oderginleri ve Miguel Cygneriaz'ı öldürenler sizin kannca-lannız değil ama onlan öldürenler gene de "karıncalar". Laetitia, size tekrar ediyorum, her zaman sizin yardımınıza gereksinim 264

t duydum. Düşüncelerimizi paylaşalım. (Melies ısrara davrandı.) Bu biimece sizde de bende olduğu kadar tutku uyandınyor. Bütün jlj

mekanizmalann dışında beraber çalışalım. Hamelin Kavalcı-.nın kim olduğunu bilmiyorum ama o bir dâhi. Ona karşı koyarak onu yenmemiz gerek. Tek başıma bunu asla başaramam ama si-2inle ve karıncalarla insanlar hakkındaki bilginizle...

Laetitia ağızlığının ucunda uzun bir sigara yaktı. Düşünüyordu. jVĐĞlies savunma söylevine devam ediyordu:

- Laetitia, ben bir polisiye roman kahramanı değilim, sıradan biriyim. Bu yüzden yanıldığım, bir araştırmayı aceleyle sonuçlandırdığım, masumları hapsettiğim oluyor. Bunun ciddi bir aşağılama olduğunu biliyorum. Pişmanım ve hatamı düzeltmek istiyorum.

Laetitia onun yüzüne doğru bir duman bulutu üfledi. Melies hatasından dolayı o kadar üzgündü ki Laetitia ona acımaya başlıyordu.

- Çok iyi. Sizinle çalışmayı kabul ediyorum. Ama bir şartla.

- Ne isterseniz?

- Suçluyu ya da suçlulan bulduğumuzda araştırmayı yayınlama ayrıcalığını bana vereceksiniz.

- Sorun değil. Melies ona elini uzattı.

Laetitia onun elini sıkmadan önce duraksadi:

- Her zaman çok çabuk affediyorum. Kesin olarak hayatımın en büyük budalalığını yapıyorum.

Hemen işe koyuldular. Jacques Melies ona dosyadaki her şeyi gösterdi: Cesetlerin fotoğrafları, otopsi raporlan, kurbanlardan her birinin geçmişini özetleyen fiş

takımı, iç yaraların radyografisi, sinek birlikleri üzerindeki gözlemler.

Laetitia ona kendi derlemelerinden hiçbirini teslim etmedi ama her şeyin

"karıncalar" kavramına doğru yöneldiğini isteyerek kabul etti. Kanncaiar silah ve güdüleyen nedendiler. Bununla birlikte işin özünü bulmak gerekiyordu: Onlan kim ve nasıl yönlendiriyordu?

265

Terörist çevreci hareketleri ve hayvanat bahçelerindeki bütün hayvanları, kafeslerdeki bütün kuşlan ya da böcekleri kurtarmak isteyen fanatik hayvan dostlannı içeren bir listeyi incelediler. Laeti-tia başını salladı.

- Biliyor musunuz Melies, her şey onlan suçluyor görünse de ben karıncaların böcek ilacı üretenleri öldürebileceklerine inanmıyorum.

- Neden?

- Bunun için fazla zekiler. Kısasa kısas yasasını uygulamak b: insan düşüncesi.

Đntikam insanca bir kavram. Şu anda kendi duy-gulanmızı kanncalara atfediyoruz.

Đnsanlann kendi aralannda, kendi başlanna birbirlerini yok etmelerini beklemek yerine, kanncalar neden insanlara saldırsınlar!

Jacques Melies bir süre bu mantık üzerinde düşündü.

- Đster karıncalar olsun ister bir kavala ya da kanncalann yerine hareket eden bir insan olsun, gene de suçlu ya da suçlulan aramaya değer, değil mi? Bu, sizin küçük arkadaşlannızın masumiyetini kanıtlamak için olacak.

-Tamam.

Salondaki büyük masanın üstünde yayılı duran bulmacanın bütün parçalarını seyre daldılar. Đkisi de onları birbirine bağlayan mantığı gün ışığına çıkarmak için yeterince bilgiye sahip olduklan-na ikna olmuşlardı.

Laetitia birden zıpladı.

- Zaman kaybetmeyelim. Aslında bütün istediğimiz katili bulmak. Bunu başarmak için aklıma bir fikir geldi. Çok basit bir fikir. Dinleyin!

121. ANSĐKLOPEDĐ

UYGARLIKLARIN KARŞILAŞMASI: Kudüs'ü ve Đsa'nın mezarını kurtarmak Đçin düzenlenen Đkinci Haçlı Seferl'nln başına Godefroy de Boulllon geçti. Bu kez, yüz bin hacıdan oluşan ordunun kadrosunu dört bin beş yüz savaşa alışık şövalye 266

fg/namltyordu. Bunların çoğu, bütün mirası büyük oğula bira-fap hukuk yüzünden her türlü yurtluktan mahrum kalan, soyluların genç küçük oğullarıydı. Din perdesi altında, bu miras-taa yoksun soylular yabancı şatoları fethetmeyi ve sonunda toprak sahibi olmayı umut ediyorlardı.

Bunu yaptılar. Her yeni bir şato ele geçirildiğinde, şövalyeler oraya yerleşiyor ve seferi terk ediyorlardı. Sık sık, yenilen bir şehrin topraklarına sahip olmak Đçin aralarında dövüşüyorlardı. Örneğin, Prens Bohemond de Tarente, Hatay'ı kendi hesabına almaya karar verdi. Haçlılar, içlerinden bazılarını seferde kalmaya Đkna etmek Đçin onlarla dövüştüler. Paradoks: Amaçlarına daha kolay ulaşabilmek Đçin Batılı soylulann kendi savaş arkadaşlarını yenmek Đçin Doğulu emirlerle birlik oluşturduktan görüldü. Diğerleri de onlarla karşılaşıp yenmek Đçin başka emirlerle birleşmekte duraksamadılar. Öyle bir an geldi ki artık kim kiminle, kime karşı savaşıyor bilinmiyordu. Çoğu, Haçlı Seferf'nln baştaki amacını bile unutmuştu.

Edmond Weils, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.

122. DAĞLARDA

Uzakta tepelerin, sonra da dağlann karanlık şekilleri, beliriyor. Yerli, gri kanncalar, orada hafifçe kıvnlan derinlik yüzünden ilk zirveye "Derin Dağ" adını vermişlerdi. Buradan geçmek çok zor değil-Serere katılanlar dar ama geçmek için derin bir geçit keşfettiler. Beyaz, gri ve be) taş duvarlar geçmişlerinin evrelerini açığa vurarak birbirlerini takip ediyorlar. Yaşı belirsiz kayada sarmal ya da külah biçiminde fosil izleri var.

Boğazlardan sonra kanyonlar geliyor. Her çatlak asker kanncalar için yere sağlam basmayı gerektiren ölümcül bir çukur.

Bu dar geçitin serinliği dayanılacak gibi değil. Bu yüzden kafile oradan çıkmak için acele ediyor. Đyiliksever arılar soğuktan

yakınan kanncalara, yeniden canlanmaları için, biraz bal ikram ediyorlar.

103. kaygılı. Bu dağlık bölgeyi aştığını hiç anımsamıyor. Yoj, canım! Belki de çok fazla kuzeye saptılar ama dünyanın ucuna u-laşmak için doğan güneşe doğru ilerlemek yeterli. Evet, yapmaları gereken tek şey dümdüz ileri doğru devam etmek.

Üzgün kayanın onlara salata olarak likenlerden başka ikram edecek hiçbir şeyi yok. Burada özellikle havanın nem düzeyini b» lirten ipliksiler var, hava nemli olduğunda kapsülleri buruşuyor.

Sonunda bir bey armudu vadisi. Đşlevin organı yaratması, açık havada yürümenin etkisiyle sefere katılanlar görüş yeteneklerini geliştiriyorlar. Aydınlığa gittikçe daha iyi dayanıyorlar, artık gölgeli yerler aramıyorlar ve göz façetalarından otuz adımdan daha uzakta da olsalar manzaralan ayırt edebiliyorlar.

Bu durum izci karıncaların etobur bir böceğin tuzağına düşmelerini engellemiyor.

Bu küçük kınkanatlılar yere üzerinde bir kapan olan kuyulu zindanlar kazıyorlar.

Bir titreşim hissettiklerinde ortaya gkıyor ve çevrede dolaşanları ağızlarıyla kapıyorlar.

Sonra, kervan bir ısırgan engeline çarpıyor. Kanncalar için bu, önlerinde ansızın dev dikenlerden bir duvann yükselmesi gibi bir şey. Ayaklan bunlara takılıyor.

Çok fazla zarara uğramadan geçiyorlar. Gerçek engel daha uzakta: Bir çatlak ve hemen arkasında bir çağlayan. Aynı anda hem uçurumu hem de sıvı bir duvan nasıl geçeceklerini bilmiyorlar. Anlar deniyorlar ve çağlayanın içine düşüyorlar.

"Su, uçan her şeyi aşağı çekiyor," diyor sinekler.

Bu kızgın ve buz gibi su perdesi çok güçlü.

Hâlâ kelebek kozasına sarılmış durumdaki 24. ilerliyor. Belki önereceği bir çözüm var. Bir gün Batı Ormanları'nda kaybolduğunda yolunu bulmaya çalışırken bir sürü ilginç şey keşfetti. Bir termitin kayadan damla damla akan bir su birikintisini bir odun parçasıyla geçtiğini görmüştü. Termit odun parçasının ucunu çağlayanın içine yerleştirmiş sonra odunun içini kazmıştı.

Kanncalar hemen kalın bir dal ya da benzer bir şey arama işine koyuluyorlar.

Kocaman bir kamış buluyorlar. Bu mükemmel bir

hareketli tünel olacak. Kamışı ayaklannm ucuyla kaldınyorlar ve çağlayanın duvannı delinceye kadar yavaşça kaydırıyorlar. Bu işi yaparken birçok işçi kannca boğuluyor, su bitkisi kararlılıkla ilerliyor ve neredeyse hiçbir dirençle karşılaşmıyor.

Bundan sonra cırarböcekleri kendilerini, su geçirmez bir silindir elde edinceye kadar kamışın içini kazmaya adıyorlar. Bu tünel, ordunun çukuru ve hidrolik engeli aşmasını sağlayacak.

Bu sınav, kanatlan biraz sıkışan gergedanböcekleri için zor ama diğerlerinin itmesi sayesinde onlann da hepsi geçiyor.

123. GELECEK PERŞEMBE

"L'Echo du dimanche"tan alıntı.

Başlık: ÖNEMLĐ BĐR KONUK

"Yokohama Üniversitesi'nden Prof. Takagumi yeni böcek ilaanı gelecek perşembe Beau Rivage Oteli'nin konferans salonunda tanıtacak. Japon bilgin, yeni bir sentetik zehirli madde sayesinde karınca istilalarının nasıl durdurulacağını bulduğunu açıklıyor. Prof. Takagumi çalışmalarını kendisi yorumlayacak. Sunuş

tarihini beklerken Beau Rivage Oteli'nde dinleniyor ve Fransız mesllktaşlarıy-la görüşüyor." .;•

124. MAĞARA

Tünelden sonra bir mağara geliyor. Ama seferdekiler bir çk-mazın içinde değiller. Mağara temiz havanın normal bir biçimde dolaştığı, uzun, çakıllı bir galeri olarak devam ediyor.

Ve sefer ilerliyor, sürekli ilerliyor.

Karıncalar kocaman kalker parçalarının, dikitlerin çevresini dolaşıyorlar.

Tavanda yürüyenler sarkıtların üstünden atlıyorlar. Bazen sarkıtlar ve dikitler birleşip uzun sütunlar oluşturuyorlar. O zaman yukansını aşağıdan ayırmak zorlaşıyor!

269

Mağaranın içinde o bölgede yaşayan her çeşit hayvan ka.yn.a-yor. Burada gerçek yaşayan fosiller var. Çoğu kör ve renkIÇrln. kaybetmiş durumda. Beyaz tespihböcekleri aceleyle sıvışıy0ru kırkayaklar oyalanıyor, kolemboller sinirli sinirli sıçnyorlar. Duyar[galan vücutlanndan daha uzun olan saydam karidesler su birikintilerinin içinde yüzüyorlar.

103., bir oyuğun içinde, ucu delici cinsel organlarıyla alışıp, keyif âlemlerine koyulmakta olan bir grup mağaralarda yasaya pis kokulu tahtakurusu fark ediyor.

Bel-o-kanlı onlardan birçoğunu öldürüyor.

Bir kannca 103.'nün asidiyle pişen bir tahtakurusunun tadına bakmaya geliyor. Bu etin, sıcak ve kireçleşmişken soğuk ve çiğ. ken olduğundan

daha iyi olduğunu söylüyor.

"Baksen," diyor. "Eti asit banyolannda pişirebiliriz."

Yemekle ilgili buluşlar genelde böyle gerçekleşiyor. Rastlantıyla.

125. ANSĐKLOPEDĐ

HEM ET HEM OT YĐYENLER: Sadece hem et hem ot yiyenler dünyanın efendileri olabilirler. Her çeşit yiyeceği yutabilmek türünü zamanda ve mekânda yayabllmenin olmazsa olmaz koşuludur. Gezegenin efendisi olabilmek için onun ürettiği bütün besin türlerini yutma yeteneğine sahip olmak gerekir.

Tek bir besin kaynağına bağımlı olan bir hayvan bu kaynak yok olursa kendi varoluşunun da yeniden sorgulandığını görür. Kaç tane kuş türü sadece tek bir böcek çeşidiyle beslendikleri ve bu böcekler göç ettiklerinde onları takip edemedikleri Đçin yeryüzünden silindi? Aynı şekilde, sadece okaliptüs yapraklanyla beslenen keseliler ormansız bölgelerde seyahat edemezler ya da hayatta kalamazlar.

Kannca, hamamböceği, domuz ve fare gibi Đnsan da bunu anladı. Bu beş tür hemen hemen bütün besinleri, hatta bütün besin artıklarını tadar, yer ve sindirir. Bu yüzden bu beş tür

ığpyanm efendisi olan hayvan unvanına göz dlkeblllrler..Dlğer blf ortak nokta: Bu beş tür, çevrelerindeki ortama uyum sağlayabilmek için yemeklerini sürekli değiştirirler. Yani hepsi, hastalıklar ve zehirlenmelerden kaçınmak Đçin, besinleri yutmadan önce onları test etmek zorundadırlar.

Edmond VVells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.

126. YEM

Kısa yazı "L'Echo du dimanche"ta çıktığında Laetitia VVells ve jacques Melies çok önceden Beau Rivage Oteli'nde Prof. Takagu-mi adına bir oda ayırtmışlardı.

Đyi düşünülerek dağıtılan birkaç bahşiş odaya gözetleme deliği olan bir duvar koymalarını ve çok karmaşık bir kontrol aracı yerleştirmelerini sağlamıştı.

Odanın her tarafına en küçük hava hareketine duyarlı bir alarmın çalıştırmaya yettiği video kameralan yerleştirdiler. Sonunda, yatağın içine Japona benzeyen bir manken yerleştirdiler. Sonra kulakları kirişte beklemeye koyuldular.

- Sizinle bahse girerim ki karıncalar gelecek! dedi Komiser Melies.

- Kabul. Ben de bahse giriyorum ki gelen bir insan olacak. Şimdi, hangi balığın gelip olta iğnelerini ısıracağını görmek

için beklemekten başka yapacaklan bir şey kalmamıştı.

127. TANIMA UÇUŞU

Đleride uzakta küçük bir aydınlık ışıldıyor.

Hava daha sıcak oldu. Seferdekiler adımlarını hızlandmyorlar. Uzun bir sıra halinde mağaranın karanlık serinliğini terk edip güneşli bir kornişe ulaşıyorlar.

Kızböcekleri aydınlıkta zıplayarak uçuyorlar. Kızböcekleri demek, akarsu demek.

Yola gkanlar artık amacından uzakta değil bu kesin.

103. en güzel gergedanböceğini seçiyor. En uzun burun çıkıntısına sahip olduğu için ona "Büyük Boynuz" adını veriyorlar. 103. pençelerini onun kitinine yerleştiriyor ve bir keşif uçuşu için havalanmasını rica ediyor. On iki topçu şövalye bir kuşla karşılaşma olasılığında korumayı sağlamak için onu izliyor.

Hep birlikte rüzgâra karşı ilerliyor ve pike yaparak ışık pullany-la aydınlanan akarsuya doğru inişe geçiyorlar.

Hava katmanlan arasında kayış.

On iki uçan böcek, mükemmel bir eşzamanlılıkla kanatlarının uçlannı hayali bir eksene dayıyor ve sola dönüyorlar.

Manevra o kadar hızlı ki 103., merkezkaç kuvvetinin etkisiyle kendini bineğine yapışmış buluyor.

Havanın saflığı onu sarhoş ediyor.

Bu mavi göklerde her şey o kadar aydınlık, o kadar berrak görünüyor ki...

Böcekleri sabit bir uyanıklığa zorlayan bu çok sayıdaki güzel kokunun hücumu bitti. Parlak bir havanın şeffaf, kokusuz gaz yayıntısından başka bir şey kalmıyor.

On iki kınkanatlı kanat çırpışlarını yavaşlatıyorlar. Sessizce süzülüyorlar.

Aşağıda bir şekiller ve renkler geçidi var.

Filo alçalarak yere yakın uçmaya başlıyor. Harika savaş gemileri salkım söğütler ve kızılağaçlar arasında kayıyorlar.

103. "Büyük Boynuz"un üzerinde huzurlu. Gergedanböcekle-riyle yakınlaşmasının sayesinde onları tanımayı öğrendi. Bineği sadece en yüksek ve en sivri boynuza sahip olmakla kalmıyor, aynı zamanda en kaslı ayaklara ve en uzun kanatlara sahip olan da o. "Büyük Boynuz" başka bir avantaj daha sunuyor: O, topçuların atışlannı daha iyi ayariamalan için nasıl uçacağı söylenebilen tek gergedanböceği. Aynca uçan bir düşman tarafından takip edildiğinde, tam zamanında U dönüşü yapmayı da biliyor.

103., basit kokularla ona, kınkanatlıların bu yolculuktan hoşnut olup olmadıklannı soruyor. "Büyük Boynuz" mağaradaki geçişin 272

yorucu olduğunu söylüyor. Karanlık bir koridorda kapalı kalmak jor. Kocaman kınkanatlılann geniş alana gereksinimleri var. Bunun dışında, diğer arkadaşları gibi tesadüfen "Tannlar"dan söz eden konuşmalar duydu. Tanrılar Parmakların diğer bir adlandırılma şekli mi?

103. kaçamak davranıyor. "Ruh halleri hastalığı" ücretli askerleri yakalamamalı.

Yoksa tartışma derinleşerek büyüyecek ve bu da dünyanın ucuna bile ulaşamadan sererin sonu olacak.

"Büyük Boynuz" bir oyuk olduğunu Đşaret ediyor. Güney kınka-natlılan derinlikte süzülmeyi seviyorlar. Bazılan gerçekten şaşırtıcı. Bütün kınkanatlılann kendi özellikleri var, hiçbir tür birbirine benzer değil. Bu Güneyliler de serere yararlı olabilirler. Neden bunlardan bazılarını işe almamalı? 103. kabul ediyor.

Her tür yardım değerlendiriliyor.

Uçuyorlar.

Nehrin çevresinde baldıran, keçisakalı ve bataklıkların unutmabenileri güzel güzel kokuyorlar. Aşağıda beyaz, pembe, san nilüferlerden oluşan bir kilim, gelişigüzel dağıtılmış çok renkli konfetiler gibi geçiyor.

Filo, nehrin üstünde fır dönüyor. Đki kıyı arasında yarı yolda, ortasında büyük bir ağaç bulunan küçük bir ada var; Atlılar nehrin köpüklendiği yerin üstünde kayıyorlar. Gergedanböceklerinin ayakları sağanağı yanyor.

Fakat 103., aslında nehri altından dolaşmayı sağlayan bir yeraltı geçidi olan ünlü Satei Limanı'nı hâlâ bulamıyor. Ordu öngörülen yoldan, hem de çok fazla sapmış olmalı. Uzun süre yürümeleri gerekecek.

Uçan izciler geri dönüyor ve her şeyin yolunda gittiğini, ileriye doğru devam etmek gerektiğini bildiriyorlar.

Ordu, bir melas akıntısı gibi, kanncalar ayaklarındaki yapışan Puvılis tamponlann yardımıyla, gergedanböcekleri zıplaya zıplaya uçarak, anlar pike yaparak ve sinekler gürültülü bir gösteri yaparak, falezden aşağı iniyor.

Aşağıda, birkaç dağınık ot, fakat en önemlisi kanncalar için harika zahireler olan küçük buğdaygillerle kum sporobollerinin

(mantar sporları) göze çarptığı açık renkli kumullarla kaplı, ^ . renkli ince bir kumu olan bir kumsal uzanıyor.

103., Satei Limanına ulaşmak için kenar yamacını günçv_ doğru uzatmalan gerektiğini söylüyor. Kervan yola gkıyor.

Đlerlerken, izciler güzel güzel salyangoz kokan beyaz pıhtı|ar buluyorlar.

Buğdaygillerden bıkmış durumdalar ve bu yumurtyar harika görünüyor. 9. onları uyarıyor. Ne olursa olsun bir şeyi yfr rneden önce onun zehirli olup olmadığını belirlemek gerek. Baz, lan onu dinliyor, diğerleri tıkmıyor.

Ne hata! Bunlar yumurta değil salyangoz tükürüğüydüler. Daha da fazlası, kelebek hastalığına yakalanmış salyangoz tükürüğü!

128. ANSĐKLOPEDĐ

ZOMBĐLER: Büyük karaciğer kelebeğinin (fasclola hepatica) döngüsü hiç kuşkusuz doğanın en büyük gizemlerinden birini oluşturur. Bu hayvan hakkında bir roman yazmaya değerdi. Adının belirttiği gibi bu, koyunların karaciğerinde gelişen bir asalaktır. Bu asalak kelebek karaciğerdeki kan ve hücrelerle beslenir, büyür, sonra yumurtlar. Fakat kelebeğin yavruları koyunun karaciğerinde yumurtadan çıkamazlar. Onları koca bir gezi bekler.

Yumurtalar ev sahiplerini onun vücudundan dışkılarıyla birlikte çıkarak terk ederler. Kendilerini soğuk ve kuru dış dünyada bulurlar. Bir olgunlaşma döneminden sonra yumurtadan çok küçük bir larva çıkar. Bu larva yeni bir ev sahibi tarafından tüketilecektlr. Bu yeni ev sahibi salyangozdur.

Salyangozun vücudunda kelebek larvası, kanndanbacaklı-pın yağmur yağdığı zaman tükürdüğü sümüksü maddelerin Đçinde dışarı atılmadan önce çoğalacaktır.

Fakat henüz yolun sadece yansını tamamlamışlardır.

Bu beyaz inci salkımları biçimindeki sümüksü maddeler sık sık karıncaları kendilerine çekerler. Kelebekler bu "Tnrva Ab" sayesinde böceğin organizmasına girerler. Karıncaları0

syal cebinde uzun sûre kalmazlar. Binlerce delik açıp burayı jtfgece çevirerek çıkarlar ve delikleri kahlaşan ve karıncanın ha olay sonucunda hayatta kalmasına izin veren bir zamkla sınatırlar. Koyunla yeniden birleşmeyi sağlamak Đçin vazgeçilmez olan karıncayı öldürmemek gerekir. Sonra kelebekler kancanın içinde dolaşırlar. Bu sırada Đçerideki dramla Đlgili hiçbir şey dışarıya yansımaz.

Şimdi larvalar, büyüme döngülerini tJUTUunlamak Đçin bir koyunun karaciğerine dönmek zorunda olan yetişkin kelebekler olmuşlardır. Fakat böcek yiyen bir hayvan olmayan koyunun karıncayı yemesi Đçin ne yapmak gerekir?

Kelebekler nesiller boyu bu soruyu kendi kendilerine sormuş olmalılar.

Koyunların oüann üst bölümlerini günün serin saatlerinde yedikleri ve kanncalann yuvalarından günün sıcak saatlerinde ayrıldıktan ve sadece otların serin gölgeli kökleri arasında dolaştıkları düşünülecek olursa çözülecek sorun daha da karmaşıklaşıyordu.

Onları aynı yerde aynı saatlerde nasıl toplamalı?

Kelebekler çözümü kanncanın vücudunda dağılarak buldular. Bir düzinesi boğazda, bir düzinesi ayaklarda, bir düzinesi karında ve sadece bir tanesi beyinde yerleşir.

Bu tek kelebek beynine yerleştiği andan itibaren kanncanın davranışı değişir...

Eh tabii! Kirpikli tekhücreli hayvana ve en silik tekhücreli yaratıklara yakın olan ilkel küçük kurtçuk, kelebek bundan böyle o kadar karmaşık olan karıncayı yönetir.

Sonuç: Akşamleyin, bütün işçi kanncalar uyurken, kelebek hastalığına yakalanan kanncalar siteden aynlırlar. Uyurgezer kanncalar Đlerlerler ve otların tepesine çıkarak oraya tutunurlar. Ve hangi ot olursa olsun değil! Koyunların tercih ettiği otlar: Kaba yonca ve çoban çantası.

Tetanos olmuş karıncalar orada otlarla birlikte yenmeyi beklerler.

Beyindeki kelebeğin Đşi budur: Ev sahibini, bir koyun tarafından yeninceye kadar, her gece dışan çıkarmak. Sabahleyin,

275

hava ısındığında, eğer bir koyun tarafından yenmemlşSe t rınca, beyninin ve özgür Đradesinin kontrolünü yenĐ€]en alır. Kendi kendine orada, bir otun tepesinde ne yapnğ,aı * rar. Yeniden yuvasına gidip her zamanki Đşleriyle uğr^şm l Đçin çabucak oradan Đner. Bu, kelebek hastalığına yakalanan bütün arkadaşlarıyla birlikte yenmeyi beklemek için yenide dışarı çıkacağı bir sonraki akşama kadar sürer.

Bu döngü biyologlara birçok sorun yaratır. Birinci sonj: 4, yine yerleşen kelebek nasıl dışarıyı görebilir ve konncaya şu ya da bu ota doğru gitmesini emredebilir? Đkinci soru: Koyunun yutması sırasında sadece ve sadece beyni yöneten kelebek ölecektir. Neden kendini bu şekilde feda eder? Her şey sanki kelebekler, diğer hepsinin amaçlarına ulaşmaları ve döllenme döngüsünü bitirmeleri Đçin Đçlerinden biri ve en iyisinin ölmesini kabul etmişler gibi gerçekleşir.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit n.

129. SICAK TERLER

Đlk gün Prof. Takagumi'nin hayaletini öldürmek için hiç kimse gelmedi.

Jacques Melies ve Laetitia Wells kendiliğinden ısınan konserve ve kurutulmuş

gıda stokladılar. Sanki bir kuşatma yapar gibi yerleşmişlerdi. Zaman geçirmek için satranç oynamaya karar verdiler. Laetitia bu işte durmadan büyük hatalar yapan Melies'ten daha ustaydı.

Partnerinin üstünlüğüne sinirlenen Melies daha iyi yoğunlaşmak için kendini zorladı. Karşıdan gelecek her türlü inisiyatifi engelleyen piyon sıralanyla taşlannı savunmaya yerleştirdi. Satranç partisi hızla Verdun'da

olduğu gibi siper savaşına dönüştü. Yıldı-nm ataklar yapmalan engellenen filler, atlar, vezir ve kuleler karşılıklı olarak etkisiz hale geliyorlardı.

276

- Satrançta bile korkuyorsunuz! dedi Laetitia. Melies gücendi:

- Korkak, ben mi? Boş bir alan bıraktığım anda benim sıralan-ma saldınyorsunuz.

Bu durumda nasıl başka türlü oynayabilirim?

Laetitia birden donup kaldı, parmağını dudaklanna götürerek ondan sessiz olmasını istedi. Beau Rivage Oteli'nin odasında bir yerde hafif bir ses duymuştu.

Kontrol ekranlanna baktılar. Hiçbir şey. Bununla birlikte Laetitia VVells katilin orada olduğundan emindi. Hareket detektörü yanıp sönmeye başlayarak onu doğruladı.

Laetitia fısıldadı:

- Katil orada.

Gözleri bir kontrol ekranına yönelmiş durumdaki komiser bağırdı:

- Evet. Onu görüyorum. Bu tek başına bir kannca. Yatağın üstünden geçiyor.

Laetitia, Melies'in gömleğine atıldı, hızla düğmelerini çözdü, kollarını kaldırdı, bir mendil gkardı ve polis memurunun koltuk altlanna defalarca bastırdı.

- Size neler oluyor?

- Bırakın yapayım. Katilimizin nasıl çalıştığını anladım sanınm. Laetitia sahte duvan itti ve kannca yatak örtüsünün üst bölümüne ulaşmadan önce Jacques Melies'in koltuk altı terine batınlmış olan mendili mankene sürttü. Sonra Melies'in yanına saklanmak için hızla geri döndü.

Melies konuşmaya çalıştı: -Fakat...

- Susun ve bakın.

Yatağın üzerindeki kannca mankene yaklaşıyordu. Sözde Profesör Takagumi'nin pijamasından kare biçiminde küçük bir parça kopardı. Sonra geldiği gibi banyoda gözden kayboldu.

- Anlamıyorum, dedi Melies. Bu kannca adamımıza saldırmadı. Küçük bir kumaş

parçası almakla yetindi.

- Bu sadece koku içindi, sadece koku için komiser.

277

Laetitia işlerin yürüyüşünü anlamış göründüğü için Melies sor du:

- Şimdi ne yapıyoruz?

- Bekliyoruz. Katil gelecek. Şimdi bundan eminim. M6lies şaşkındı.

Laetitia, Melies'in gözlerini kamaştıran menekşe rengi bakışım ona dikti ve açıkladı:

- Bu yalnız karınca bana babamın anlatmış olduğu bir öykta anımsattı. Afrika'da Baoule Kabilesi'nin yanında yaşamıştı. Bu ilkel topluluk insanlan öldürmek için çok şaşırtıcı bir yol bulmuştu. Biri tam bir gizlilik içinde birini öldürmek istediğinde gelecekteki kurbanının terine batırılmış yırtık bir giysi parçası ediniyordu. Sonra bunu, daha önce zehirli bir yılanı yerleştirdiği bir çantanın içine koyuyordu. Sonra hepsini içinde kaynar su olan bir tencerenin üstüne asıyordu. Çektiği aa, yılanı glgma çeviriyordu ve o bu zulmü kumaşın kokusuna bağlıyordu. Bundan sonra geriye sadece yılanı köyün içine bırakmak kalıyordu.

Yılan giysi parçasının kokusuna benzeyen bir koku aldığında ısınyordu.

- Yani katilimize rehberlik edenin kurbanın kokusu olduğunu mu düşünüyorsunuz?

- Tamamen öyle. Ne de olsa kanncalar bütün bilgilerini kokulardan edinirler.

Melies çok sevindi:

- Ah! Sonunda öldürenlerin kanncalar olduğunu kabul ediyorsunuz.

Laetitia onu sakinleştirdi.

- Şu an için hiç kimse öldürülmedi. Đşlenen tek suç bir pijamanın hafifçe yırtılması.

Melies düşündü, sonra patladı:

- Fakat o giysi parçasına benim kokumu verdiniz! Şimdi öldürmek isteyecekleri benim!

- Hâlâ korkaksınız, komiser... Koltuk altlarınızı özenerek yıkamanız ve sonra deodorant sıkmanız yeterli. Daha önce bizim Prof, Takagumi'ye bol bol sizin terinizden süreceğiz.

278

^F

jv\âlies hiç rahatlamamıştı. Sık dişlerinin arasına bir çiklet gö-

„ Ama daha önce bir kez bana saldırdılar! „ ...Ve siz onlardan kurtuldunuz, sanırım. Neyse ki her şeyi dündüm, sizi sakinleştirmek için en uygun aracı getirdim. Laetitia çantasından küçük bir taşınabilir televizyon çıkardı.

130. KUMULLAR SAVAŞI

ICumul çölü boyunca yürüyüş uzun.

Adımlar gittikçe ağırlaşıyor.

Đnce bir kum tabakası bağalara yapışıyor, dudakları kurutuyor ve kitin eklemleri gıcırdatıyor.

Artık parlamayan zırhlann her yerinde toz var.

Ve ordu ilerliyor, sürekli ilerliyor.

Arıların artık ikram edecek ballan yok.

Sosyal cepler boş. Ayak puvilisleri her ayak izinde gevrek alçı çantaları gibi gıcırdıyor.

Serere katılanlar bitkin durumda ve işte yeni bir tehdit ortaya çıkıyor. Ufukta bir toz bulutu yükseliyor, büyüyor ve yaklaşıyor. Bu halenin içinde zorlukla, bunlann düşman alaylar olduklan anlaşılıyor.

Üç bin adım uzaklıkta daha iyi ayırt ediliyorlar. Bu kendini gösteren bir termit ordusu. Armut biçimindeki kafalarından tanınabilen asker termitler ilk kannca sıralarının ayaklarını sokacaklan yere zamk fışkırtıyorlar.

Karıncaların ağızları yakıcı asit tükürüklerini atıyorlar. Termit süvari sınıfı seyreliyor fakat kanncalar çok geç ateş ettiler, düşman çapulcu takımı onlara doğru akın ediyor ve ilk kannca savunmasının ortasını deliyor.

Çenelerin çarpışması.

Zırhların çatırtısı.

Kannca hafif süvari sınıfının kımıldamaya bile zamanı olmuyor çünkü önceden termit ordulan tarafından çevrilmiş durumda.

279

103., "Ateşi" diyor. Fakat % 60 yoğunluktaki asitle dolu ikjn . ağır topçu sırası bu kannca ve termit savaşçıları kanşımının üstün atış yapmaya cesaret edemiyor. Emre uyulmuyor. Gruplar o anki hallerine göre hareket ediyorlar. Sefer ordusunun iki yanı, termit ordusunu arkadan sarmak için açılmayı deniyor fakat manevrayı çok yavaş gerçekleştiriyorlar.

Termit öksesi havalanmaya çalışan anlan vuruyor. Kanncalar gibi, 24. ve kozası gibi, onlar da kumun içine saklanıyorlar.

103. her yerde, piyadeleri sağlam kareler halinde toplanmaları için cesaretlendiriyor. Yorgun. Atışını yapıp, hedefi kaçırdığında kendi kendine,

"Yaşlanıyorum," diyor.

Sefer her yerde geriliyor. Parmaklan yenen göz kamaştıran galiplere ne oldu? An Altın Sitesi fatihlerine ne oldu?

Ölü kanncalar birikiyor. Artık çok yakında aynı korkunç talihe ulaşacaklannı düşünen sadece bin iki yüz kişi var.

Kayboldular mı?

Hayır çünkü 103. uzakta ikinci bir bulut görüyor. Bu kez gelenler dostlar.

"Büyük Boynuz", hızıyla uçan ordulann en korkuncunu coşturarak geri geldi.

Gözlerin üzerinden gürültüyle geçiyorlar ve hepsi onları hayranlık ve korku karışımı bir duyguyla izliyor. Bunlar, gotik bir kıyametten fırlamış gerçek şeytanlar. Görkemli, parlak ve bütün lake eklemlerimi tıkırdatarak saldınyorlar.

Orada minotor tifeler, neprünler, mayısböcekleri ve boynuzlan kıskaç biçiminde olan makaslıböcekler var.

"Büyük Boynuz"un çağrısına yanıt veren kınkanatlı böcek türlerinin içinde en şaşırtıcısı en seçkin olanlar oluyor.

Harika devler, mızraklar, boynuzlar, ince ve sivri uçlar, kalkanlar ve pençelerle zırhlanmış durumdalar. Dış kanatlan küçük kalkanlar gibi renkli, bazılarının sırtında pembe ve siyah kuyu gibi açık yüzleri var, diğerleri daha soyut motifler, kırmızı, turuncu, yeşil ya da parlak mavi lekeler taşıyor.

Hiçbir demirci böyle zırhlar yapamazdı.

Kasklan onlara bir Ortaçağ efsanesinden çıkmış yiğit prens havası veriyor.

280

"Büyük Boynuz" tarafından yönetilen yirmi kınkanatlı bir dönüş fıareketi yapıyor; hizaya giriyorlar, sonra asker termitlerin en sıkışık yığınına saldırıyorlar.

103. asla bu kadar muhteşem bir görüntü görmedi.

Termit saflannda şaşkınlık. Bu yeni orduyla ökseleri işe yaramıyor. Atılan sıvılar'çekiçle dövülmüş kocaman zırhiann üzerinde kayıyor ve tekrar onlann üzerine düşüyor.

Termitler geri çekilmeye başlıyorlar.

"Büyük Boynuz", 103.'nün yanına iniyor.

"Çık!"

Havalanış.

Bineğinin ayaklarının altında savaş alanı yuvarlanan coşkun bir kilim gibi geçiyor.

103., kaçakları takip etmek için ordusunun başına geçiyor. Uçan motorundan her seferinde tam isabetle hedere ulaşan atşlar yapıyor.

Duyargalannın tüm gücüyle, "Ateş!" diye bağırıyor. "Ateş!"

Karıncalar koşarken asit atıyorlar.

131. ASKERĐ STRATEJĐ FEROMONU

"Bellek feromonu no: 61

Konu: Askeri strateji

Tükürük tarihi: 100 000 667. yılın 44. günü

Her askeri strateji öncelikle düşmanın dengesini bozma eğilimindedir.

Đçgüdüsel olarak düşman, atağın tersi yönde kuvvet uygulayarak denge sağlamaya çalışır.

Bu anda, onu engellemek yerine, tersine kendi kuvveti taralından uzağa götürülünceye kadar ona eşlik etmek gerekir.

Zorlayıcı bir akın sırasında düşman özellikle yaralanabilir durumdadır. Bu onun işini bitirmek için en uygun andır. Eğer ondan yararlanmayı bilemediysek, bu an geçtikten sonra her şey yeniden başlayacaktır ve düşman bu kez daha dikkatli olacaktır."

132. SAVAŞ

Ateş!

Çok sayıda siyah siluet dalgası güçlü mitralyöz atışları arasında koşuyor.

Yenilenlerin iskeletleri tütüyor. Askerler parçalanmaktan kurtulmak için kendilerini toprağa gömüyorlar. Bazı gruplar kumullann içine saklanıyor.

Küçük el bombalannın çatırtısı. Mitralyözlerin çıtırtısı. Uzakta, alevler içindeki petrol kuyuları artık güneşin sızamadığı ağır bir siyah duman yayıyor.

- Söndürün şunu. Yeter!

Melies günlük dünya haberlerinin gelip geçtiği televizyonun sesini kısarak sordu:

- Haberleri sevmiyor musunuz?

- Bir an sonra insanlann budalalığı bıktınyor, dedi Laetitia. Hâlâ hiçbir şey yok mu?

- Hâlâ hiçbir şey yok.

Genç kadın bir battaniyeye sanndı.

- Bu durumda ben biraz uyuyacağım. Bir şey olursa beni uyandırın komiser.

- Sizi hemen uyanyorum. Hareket detektörlerinden biri hareketlendi.

Ekranlan inceliyorlar.

- Odada bir hareket var.

Birer birer video monitörlerini açtılar ama hiçbir şey görmediler.

- 'Onlar' oradalar, dedi Melies. Laetite düzeltti:

- 'O' orada. Ekranda sadece tek bir sinyal var.

Melies bir şişe maden suyu açtı. Her olasılığa karşı koltuk altla-nna bir ıslak kompres daha yaptı ve her türlü riskten kaçınmak için biraz daha parfüm süründü.

- Hâlâ ter kokuyor muyum? diye sordu.

- Güzel güzel Bebe Cadum kokuyorsunuz.

Hâlâ hiçbir şey görmüyorlardı ama tahta yer döşemesinde bir sürtünme sesi duyuyorlardı.

Jacques Melies odayı dolduran video kameralarını çalıştırdı.

- 'Onlar' yatağa yaklaşıyorlar.

Kilimin hizasında yerleştirilmiş kameranın karşısında yiyecek aramakta olan yabani bir findik faresi göründü. Kahkahalarla güldüler.

- Ne de olsa karıncalar insanlann arasında yaşayan yegâne hayvanlar değiller, diye bağırdı Laetitia. Bu kez gerçekten yatıyorum ve bana gösterecek daha ciddi bir şey olmadıkça beni uyandırmayın.

133. ANSĐKLOPEDĐ

ENERJĐ: Bir lunaparktaki büyük bir trene binerken iki tutum mümkündür. Bir: Dipteki küçük vagona oturmak ve gözlerini kapamak. Bu durumda, güçlü duyguların amatörü olan kişi yoğun bir korku duyar. Hıza katlanır ve göz kapaklarını her araladığında korkusu on kat artar.

Đkinci tutumu ilk küçük vagonun Đlk sırasını seçmek, uçacağını ve gittikçe daha hızlı gideceğini düşünerek gözlerini iyice açmaktan oluşur. Bu durumda amatör, heyecanlı bir güç izlenimi duyar. Aynı şekilde beklenmedik bir anda bir hoparlörden bir hard rock müziği çıktığında şiddet dolu ve sağır edici gelir.

Đyi ya da kötü ona katlanırız. Bununla birlikte eğer onu arzularsak ona katlanmak yerine bu enerjiyi içimizde depolamak Đçin kullanabiliriz. O zaman dinleyici dopingli gibidir ve bu müzikal şiddet tarafından tamamen aşın enerji yüklenir.

Enerji yayan her şey ona katlandığımızda tehlikeli, onu kendi yararımıza kullandığımızda ettiğimizde zenginleştiricidir.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt II.

283

134. ÖLÜLERE TAPINMA.

Son on iki Tanna Bel-o-kan'da, çürümüş gübre çukurlannm yanındaki en son doğaçlama sığınaklannda toplanıyorlar.

Ölülerini seyre dalıyorlar.

Kraliçe Chli-pou-ni bütün asileri öldürmeye kararlı. Parmaklan beslemeye çalışırken birbirleri ardından yakalanıyorlar. Bütün Tanrıcı olmayanlar yok oldular ve artık asi hareketi sadece selden vt zulümden mucize eseri kurtularak hayatta kalan bu birkaç Tanna tarafından temsil ediliyor.

Artık hiç kimse onları dinlemiyor. Hiç kimse onlara katılmıyor. Herkes tarafından aşağılanan toplum dışı bireyler oldular. Muhafızlar inlerini

buldukları anda onlar için her şeyin biteceğini biliyorlar.

Duyargalarının ucuyla ölmek için buraya kadar sürünerek gelen üç eski arkadaşlarının cesetlerine hafifçe dokunuyorlar. Tanncılar onlan çöplüğe götürmeye hazırlanıyorlar.

Birden içlerinden biri buna karşı çıkıyor. Diğerleri şaşkın yokluyorlar.

Şehitlerini çöplüğe götürmezlerse birkaç saat sonra oleik a-sit kokmaya başlayacaklar.

Asi ısrar ediyor. Kraliçe kendi annesinin cesedini odasında gayet iyi saklıyor.

Neden onun gibi yapmamalı? Neden cesetleri muhafaza etmemeli? Aynca ne kadar çok ceset olursa bu durum Tanna hareketin kalabalık bir militanlar yığınından oluştuğunu daha iyi kanıtlayacaktır.

On iki kannca duyusal uzantılannı dolaştınyorlar. Ne şaşırtıcı düşünce! Artık cesetleri atmamak...

Hep birlikte bir Mutlak Birleştirici Ayine girişiyorlar. Kız kardeşleri belki de Tanna hareketi yeniden başlatmak için bir yol buldu. Ölülerini muhafaza etmek, işte çok kişinin hoşuna gidecek bir şey.

Bir asi oleik asit kokulannı yaymalannı engellemek için onlan duvarlara gömmeyi öneriyor. Bu düşünceyi ilk yayan buna katılmıyor:

"Hayır, tersine, onları görmemiz gerek. Kraliçe Chli-pou-ni'yi taklit edelim.

Etleri oyalım ve sadece oyuk bağaları muhafaza edelim."

*

135. TERMĐT YUVASI

Termitler bütün ayaklarıyla kaçıyorlar.

103., savaşan askerleri daha iyi heyecanlandırabilmek için, «Büyük Boynuz"un üstünden, "Đleri!" diye bağırıyor.

Kendisi de uçan savaş atına binmiş olan 9., "Hiç kimsenin canını bağışlamayın!"

diye bağınyor.

Hava topçuları asit ve ölüm ekerek aralıksız atış yapıyorlar.

Termitlerin tarafında bozgun yaşanıyor. Hepsi gökyüzü devlerinden ve pilotlannın ölümcül tükürüklerinden kurtulmak için zikzaklar çiziyor. Herkes kendisini kurtarmak için çalışıyor. Dağılan termitler hızla sitelerine, kısa bir süre önce nehrin batı kıyısında inşa edilen çimentodan büyük kalelerine doğru koşuyorlar.

Dışarıdan bina çok etkileyici görünüyor. Aşıboyası rengindeki kale, üç kule yükselen bir merkez çandan oluşuyor, bu üç kulenin yanında da altı burç var.

Tabanın kenarında bütün çıkışlar çakıllı kum molozlarıyla tıkalı. Birkaç nöbetçi onlan mazgal deliği biçimindeki gediklerden gözlüyor.

Ordu, düşman şatoya saldırdığında burunlu termitlerin boynuzlan dikey yarıklardan çıkıyor ve saldırganlan ökseyle suluyor.

Đlk saldında elli kayıp var. Đkinci dalgada otuz. Yukandan aşağı vuranlar her zaman aşağıdan yukan atış yapanlann karşısında daha iyi durumdadırlar.

Artık hava saldınsından başka çözüm yok. Gergedan böcekleri boynuzlarıyla kulelere vuruyorlar, makaslıböcekler dehşete kapılmış bir topluluk tararından işgal edilen kuleleri söküyorlar ama ökse harikalar yaratmaya devam ediyor ve Moxiluxun termit sitesin-dekiler biraz soluk almaya başlıyorlar.

Yaralılara bakım yapılıyor. Gedikler dolduruluyor. Uzun bir kuşatmaya karşı öngörülen tahıl ambarları düzenleniyor. Nöbetçiler değiştiriliyor.

Moxiluxun'un termit kraliçesi hiçbir korku göstermiyor. Onun yanında sessiz ve sağır kral gizeminin içinde kapalı duruyor. Termitlerde erkekler düğün uçuşunda hayatta kalırlar ve sonra kraliyet odasında dişilerinin yanında yaşarlar.

285

Bir casus, entrikacı yüz ifadeleriyle herkesin önceden bildiği şeyi fısıldıyor: Bel-o-kanlı kızıl karıncalar doğuya doğru bir sefer düzenlediler ve yolda birçok kannca köyünü ve bir an sitesini katlettiler.

Anlatılanlara göre yeni kraliçeleri Chli-pou-ni mimari, zirai ve endüstriyel her türlü yenilikle federasyonu geliştirmeye girişti.

Moxiluxun'un yaşlı kraliçesi alaylı bir tavırla, "Genç kraliçeler her zaman kendilerini yaşlılardan daha akıllı sanırlar," diyor. Tt mitler ortak kokularla onaylıyorlar.

Tam o anda alarm yayılıyor.

"Karıncalar siteyi işgal ediyorlar!"

Asker termitlerin duyargalan arasında dolaşan bilgiler o kadar şaşırtıcı ki egemenleri bunlara güçlükle inanıyor.

Kökkurtlan (köstebek-cırcırböceği olarak da adlandırılıyorlar) alt katları deldiler. Geniş ön ayaklan hızla yeraltı galerileri oymala-nnı sağladı. Şimdi sıra halinde ilerliyorlar ve onların arkasında asker kanncalar her şeyi yağma ediyorlar.

"Karıncalar? Kökkurtlannı evcilleştirmişler mi?"

Düşünülemeyecek olan şey gerçek. Đlk kez, bu yeraltı ordusu sayesinde, bir termit yuvasına aşağıdan yukarı doğru baskın halinde saldırılıyor. Tabanını delmek için şehrin çevresini dolaşan bir saldırıyı kim bekleyebilirdi?

Moxiluxunlu strateji uzmanları nasıl davranacaklannı bilemiyorlar.

Daha aşağıdaki salonlarda 103., bu termit sitesinin incelikli karmaşıklığına hayran kalıyor. Her şey istenen yerde istenen sıcaklıktan yararlanmak için inşa edilmiş. Artezyen kuyular yüz adımdan daha fazla bir derinlikte temiz hava getiren geniş sularla birleşiyor. Sıcak hava üst katlarda, kraliyet sarayının altında bulunan mantar tarlaları tarafından sağlanıyor. Oradan birçok baca çıkıyor. Bazılan karbonik gazı boşaltmak için kulelere doğru yükseliyor.

Diğerleri mahzenin serinliğini çekerek kraliyet odasına ve kuluçka bölümlerine iniyor.

Bel-o-kanlı bir asker soruyor: "Ya şimdi? Bebek koğuşlanna mı saldı nyoruz?"

286

103. açıklıyor. "Hayır. Termitlerde durum farklı. Mantar bahçelerini işgal ederek başlamak daha iyi olur."

Ordu, gözenekli koridorlarda akıyor. Yeraltındaki katlarda Mo-xiluxunlu askerler kör. Kanncalann atağına karşı çok az direnebili-yorlar ama yukarı çıktıkça daha kınp geçiren çarpışmalar yaşanıyor. Her bölge iki taraftan da ağır kayıplar pahasına fethediliyor. K.ör karanlıkta saklanan düşman için bir hedef oluşturmaktan kaçınmak için kimlik feromonlannı saklıyor.

Gene de termitlerin bahçelerine ulaşmak için iki yüz ölü daha gerekecek.

Moxiluxunlular için teslim olmaktan başka çare kalmıyor. Mantarlardan yoksun termitler selüloz özümseyemezler ve yetişkinler, yumurtalar ve kraliçe, hepsi açlıktan ölürler.

Galip karıncalar, âdet olduğu gibi en sonuncusuna dek hepsini katledecekler mi?

Hayır. Bu Bel-o-kanlılar kesinlikle şaşırtıcılar. Kraliçelik odasında 103., egemene kızıl kanncalann termitlerle değil, nehrin diğer tarafında yaşayan Parmaklarla savaş halinde olduklannı açıklıyor. Zaten eğer önce Moxiluxunlular saldırmasaydı, onlar Moxiluxun'a saldırmayacaklardı.

Şimdi kannca birliğinin tek istediği geceyi termit yuvasında geçirmek ve Moxiluxunlular'ın desteğini almak.

136. ONLARI YAKALADIK

- Kesinlikle hayır, bunu düşünmeyin bile.

Laetitia sinirlenerek battaniyeyi gözlerinin üstüne çekti.

- Kesinlikle beni kaldırmayı düşünmeyin, diye mınldandı. Bunun gene bir yanlış

alarm olduğundan eminim.

Melies onu daha kuvvetli bir biçiminde sarstı.

- Fakat 'onlar' oradalar, diye neredeyse bağırdı.

Avrasyalı genç kadın menekşe rengi puslu bir gözünü açmak için battaniyesini indirmeye razı oldu. Bütün kontrol ekranlannda yüzlerce karınca ilerliyordu.

Laetitia sıçradı, vücudu kasılmalarla

sallanan sahte Profesör Takagumi net bir biçimde görününceye kadar zoomlan yokladı. Melies soluğunu bıraktı:

- Şu anda içeriyi parçalıyorlar.

Bir kannca sahte duvara yaklaştı ve duyargalannın ucuyla kokluyor göründü.

Komiser kaygılandı.

- Yeniden ter kokuyorum. j ı Laetitia onun koltuk altlannı kokladı.

- Hayır, sadece lavanta kokusu var. Korkacak hiçbir şeyiniz yok.

Karınca da açıkça onunla aynı kanıdaydı çünkü arkadaşlarıyla birlikte insan kıyımına katılmak için geri döndü.

Plastik manken içten saldınlann altında titriyordu. Sonra hareket yatıştı. Bir dizi küçük karıncanın kuklalarının sol kulağından çıktığını gördüler.

Laetitia Wells, bir elini Melies'e uzattı.

- Aferin. Siz haklıydınız komiser. Đnanılmaz ama onları gördüm. Böcek ilaa yapanları öldüren bu kanncalan gördüm! Gene de hâlâ buna inanamıyorum.

En modern tekniklerden yana bir polis memuru olarak M6Iies, mankenin kulağının içine bir damla radyoaktif madde koymuştu. Kaçınılmaz olarak bir kannca ayaklannı ona batırmış ve madde içine işlemişti. Şimdi bu kannca onlara izlenecek yolu gösterecekti. Başanlı manevra!

Ekranlarda karıncalar mankenin çevresinde dönüyor ve sanki cinayetin bütün izlerini yok etmek için her yeri araştınyorlardı.

- Đşte bu, sineksiz beş dakikayı açıklıyor. Müthiş cinayetlerini gerçekleştirdikten sonra olası yaralılarını ve oradan geçtiklerini gösterecek her şeyi topluyorlar. Bu sırada sinekler yaklaşmaya cesaret edemiyor.

Ekranlarda karıncalar uzun bir dizi oluşturacak şekilde birbirlerinin arkası sıra toplanıyor ve banyoya gidiyorlardı. Orada lavabonun deliğine girdiler ve hepsi birden gözden kayboldular.

Melies hayretler içinde kalmıştı.

- Şehrin boru ağı sayesinde her yere, bütün evlere hiçbir kapı zorlama izi olmadan girebiliyorlar!

Laetitia onun sevincini paylaşmadı.

- Benim için hâlâ çok fazla bilinmeyen var. Bu böcekler gazeteyi nasıl okuyabildiler, bir adresi nasıl bulabildiler, böcek ilaçlarını yapanlan

öldürmenin onlann hayatta kalmalannı sağlayacağını nasıl anlayabildiler?

Anlamıyorum!

- Sadece bu küçük hayvanların gücünü küçümsedik... Beni düşmanı küçümsemekle suçladığınız zamanı anımsayın. Şimdi sıra sizin. Babanız böcekbilimciydi ve buna karşın siz onların ne kadar geliştiklerini asla anlayamadınız. Kesinlikle gazeteleri okumayı ve düşmanlannı arayıp bulmayı biliyorlar. Artık bu konuda delilimiz var.

Laetitia apaçık belli olanı reddediyordu.

- Gene de okumayı biliyor olamazlar! Bu kadar uzun zamandır bizi kandırmış

olamazlar. Bunun ne demek olduğunu düşünebiliyor musunuz? Bizimle ilgili her şeyi biliyor olurlardı ve bununla birlikte onları topuğumuzla ezdiğimiz küçük şeyler olarak görmemize izin verirlerdi!

- Gene de nereye gittiklerine bakalım.

Polis memuru uzun mesafeye duyarlı bir Geiger sayacını kutusundan çıkardı. Đbre bir karıncanın aldığı damganın radyoaktivitesine iyice yerleşmişti. Alet bir anten ve siyah bir dairenin içinde yeşil bir noktanın yanıp söndüğü bir ekrandan oluşuyordu. Yeşil nokta yavaşça ilerliyordu.

- Bize sadece hainimizi izlemek kalıyor, dedi Melies.

Dışarıda bir taksi durdurdular. Şoför müşterilerinin, katil güruhun hızı olan saatte 0,1 km'den fazla hız yapmamasını istemelerini anlamakta zorluk çekti.

Genelde insanların hepsi o kadar acele ederdi ki! Belki bu ikisi onun arabasını sadece flört etmek için seçmişlerdi? Dikiz aynasına bir göz attı. Ama hayır, onlar gözleri ellerindeki garip bir nesneye dikili konuşmakla fazlasıyla meşguldüler.

137. ANSĐKLOPEDĐ

UYGARLIKLARIN KARŞILAŞMASI: XVI. yüzyılda Japonya'ya gelen Đlk Avrupalılar Portekizli kâşifler oldular. Bat kıyısında, onları oldukça uygar bir biçimde ağırlayan bir valinin yönettiği bir adada karaya çıktılar. Vali, bu "uzun burunlular"ın getirdiği yeni teknolojilerle çok Đlgilendi. Özellikle arkebüzler çok hoşuna gitti ve Đpek ve pirinç karşılığında birini değiş tokm etti.

Sonra vali saray demircisine yeni sahip olduğu harika silahın bir kopyasını yapmasını emretti. Fakat Đşçi silahın dipçiğini kapamak konusunda yeteneksiz çıktı. Her seferinde, Japon marka arkebüz onu kullananın yüzüne patiıyordu.

Portekizliler yeniden geldiklerinde vali geminin demircisinden kendi demircisine namlu dibini ateşleme sırasında paüamayacak şeklide lehimlemeyi öğretmesini istedi.

Japonlar böylece çok miktarda ateşli silah yapmayı başardılar ve ülkelerindeki bütün savaş kuralları altüst oldu. O zamana kadar samuraylar sadece kılıçla dövüşüyorlardı. Şogun Oda Nobugana bir arkebüzlü asker birliği oluşturdu ve onlara karşıdaki süvari birliğini durdurmak için nasıl kısa fakat zorlu atışlar yapacaklannı öğretti.

Bu maddi getirinln yanına Portekizliler ikinci bir hediye eklediler. Bu ruhani bir hediye olan Hıristiyanlıktı. Papa dünyayı Portekiz ve Đspanya arasında paylaştırmıştı. Japonya, Portekizlilerin payına düşmüştü. Böylece Portekizliler çabucak Cizvitler! getirdiler. Bunlar başta çok Đyi karşılandılar. Japonlar önceden birçok dini toplayıp birleştirmişlerdi ve onlar için Hıristiyanlık onlardan sadece biriydi. Buna karşın Hıristiyanlığın ilkelerinin hoşgörüsüzlüğü sonunda onları çileden çıkarttı. Bütün diğer inançların yanlış olduğunu iddia eden, kesintisiz bir saygı adadıktan atalannın vaftiz olmadıkları bahanesiyle cehennemde yandıklarını söyleyen bu Katolik mezhebi de ne oluyordu?

Bu kadar yobazlık Japonları şoka uğrattı. Cizvitierin çoğuna işkence edip katlettiler. Sonra, Shimabara Đsyanı sırasında yok galime sırası Hıristiyan olan Japonlardaydı.

Bundan sonra Japonlar Baa'dan gelen her şeyle bağlantıların kestiler. Sadece geniş kıyıda bir adada izole durumda olan Hollandalı tüccarlara hoşgörü gösterildi. Ve uzun süre bu tüccarlar takımadalara ayak basma hakkından yoksun kaldılar.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt EL

138. ÇOCUKLARIMIZ ADINA

Termit kraliçe şaşkınlıkla duyargalarını çeviriyor. Sonra birden duruyor ve odasını kuşatan kanncalann karşısına geçiyor.

"Size yardım edeceğim," diyor. "Size beni formikasit atışlannı-zın tehdidi altında tuttuğunuz için değil, Parmaklar bizim de düş-manianmız olduğu için yardım edeceğim."

Parmaklar hiçbir şeye, hiç kimseye saygı duymuyorlar, diye açıklıyor. Onlar, ucunda kazığa oturtulmuş ve korkunç bir işkenceye boyun eğmiş bebek sinekler, etkurtlan olan ipek bir ip bağlı uzun sırıklar sallıyorlar. Parmaklar onlan iyiliksever balıklar işlerini bitirmeye razı oluncaya kadar batırıp çıkanyorlar.

Parmaklar, ipek ipliklerini süslemek için daha da ileri gitmeye »cüret ediyorlar. Onlardan bir grup onun şehri Moxiluxun'a çattı. Koridorian çökerttiler, tahıl ambarlannı altüst ettiler, kraliyet odasını ezdiler. Bu barbarlar ne anyorlardı, dersiniz? Nemfleri. Nemfleri yakaladılar ve kaçırdılar.

Avcılar onların bir sıngın ucunda yardım çağrılan feromonları yayarak çabaladıklarını fark ettiklerinde termitler çocuklannın kesin olarak kaybolduklanna inanıyorlardı.

Onları nasıl kurtarmalı? Domuzlanlardan yardım isteyerek. Bu suda yaşayan kınkanatlılar termitlere gemi işlevi göreceklerdi.

"Gemi mi?"

291

Kraliçe açıklıyor: Kanncalar uçan binekler olarak kullanmak iri gergedanböceklerini evcilleştirmeyi bildiler; termitler de onları su yun üstünde itmeleri için domuzlanları evcilleştirdiler. Bir unutrrıa beni yaprağının üstüne yerleşmeleri ve sonra onlar tarafından itilmeleri yetiyordu. Tabii ki bu iş

kolay olmadı. Başta kurbağalar ka-yıklann çoğunu parçalıyorlardı.

Termitler kurbağalann suratına zamk atmayı ya da çeneleriyim deldikleri kocaman balıklara borda bordaya saldırmayı öğrenince ye kadar su ortamı onlara düşmandı.

Ne yazık ki termit savaş gemileri nemfleri kurtarmayı asla başaramadılar. Onlar nemflere ulaşmaya zaman bulamadan Parmaklar onlan suyun altına batınyordu.

Bununla birlikte bu harekât onların yüzme tekniklerini ve nehrin yüzeyinin denetimini almalarını sağladı.

"Haklısınız," diyor Muxiluxun kraliçesi, "Bu durum böyle süremez. Sitelerimizi yıkan, ateş kullanan ve çocuklarımıza işkence yapan bu Parmaklan yola getirmek için birleşmemizin zamanı geldi."

Ve ateş kullananlara karşı eski birleşmenin adına kraliçe orduya, şekilleri farklı çarpışma biçimlerine göre değişmiş bütün termit alt kastlarından dört nasutiterme alayı, iki cubiterme alayı ve i-ki schedorhinoterme alayı veriyor.

"Karıncalarla termitler arasındaki eski kini unutalım. Her şeyden önce bu devlerin haksız davranışlarına bir son vermek gerek."

Seferi hızlandırmak için egemen, nehri geçmek için donanmasını teklif ediyor.

Moxiluxun orada, ince kumlu bir kumsalın uzantısı olan rüzgârlardan korunan bir koyun üzerinde kendi limanını yarattı.

Karıncalar kumsala varıyorlar. Her yerde uzun unutmabeni yapraklan var. Bazılan termitlerin yiyeceklerini taşıyor ve boşaltılmayı bekliyor. Diğerleri boş ve yeni ülkelere gitmek için hazır. Termitler kayıklannı korumak için selülozdan yapay bir demir atma yeri yapmışlar. Hatta limanlarını rüzgârlardan ve dalgalardan daha iyi uzak tutabilmek için bir bendin üzerine küçük sazlar dikmişler.

w

103., "Karşıdaki adanın üzerinde ne var?" diye soruyor.

Hiçbir şey. Sadece termitlerin bu tip selülozu sevmedikleri için yemedikleri şu genç akasya kornijera var. Bunun dışında, fırtına çıktığında ada, bazen onlar için sığınak işlevi görüyor.

103., 24. ve kozası yüzeyi saydam bir kuş tüyüyle kaplı unutmabeni yapraklarından birinin üstüne yerleşiyorlar. Karıncalar ve termitler onlara katılıyor. Bazılan savaş gemisini suya kadar itiyor, sonra ayaklarını ıslatmaktan kaçınarak çabucak üstüne atlıyorlar.

Bir Muxiluxunlu duyargalannı suya batırıyor, bir feromon bırakıyor, iki şekil yaklaşıyor. Bunlar Termit Sitesi'nin dostları domuz-lanlar. Domuzlanlar dış

kanatlannın arasında bir hava kabarcığını hapsederek suyun altında soluk alıp veren kınkanatlılar. Bu oksijen şişesi sayesinde suyun altında çok üzün süre kalabilirler. Ön ayaklarında normalde çiftleşmeye yarayan ama burada yaprağı itmek için altına yerleştirdikleri vantuzları var.

Dalganın içine bırakılan kimyasal sinyalle domuzlanlar uzun arka ayaklarıyla suyu karıştırmaya koyuluyorlar ve yavaş yavaş termit savaş gemileri nehrin üzerinde ilerlemeye başlıyorlar.

Ve ordu ilerliyor, sürekli ilerliyor.

139. BĐRLEŞME AYĐNĐ

Augusta VVells ve yeraltındaki hayat arkadaştan yeni bir birleşme ayini seansı için yeniden daire oluşturmuşlardı. Tek ton OM sesinde birleşmeden önce birbirlerinin ardından birer ses gkardı-iar. Ses, kafalannda titreşmek için akciğerlerinde haflfleşinceye kadar onu yankılanmaya bıraktılar.

Sonra sadece yavaşlayan soluk alıp verişleriyle bozulan bir sessizlik oldu.

Her seans farklıydı. Bu kez, hepsi tavandan gelen bir enerjiyle dolmuşlardı.

Uzak ve buna karşın onlara dokununcaya kadar kayayı geçebilecek güçte bir enerji.

"Ansiklopedi"de su ve kumlar da dahil her tür maddeyi deij geçebilen geniş

aralıklı doruktan olan kozmik dalgalardan söz e den bir bölüm vardı.

Jason Bragel vücudunda, hepsi seslerle ifade edilen çeşitı-enerjiler hissetti.

Başta temel bir enerji vardı: OU. O iki alt enerji koluna ayrılıyordu: A ve WA.

Onlar da dört başka sese aynlıy0r_ lardi: WO, WE, E, O. Bunlar da sekize bölünüyor ve I ile WI tonlarında bitiyorlardı. Güneş örgüsünün düzeyinde piramit biçimir toplam on yedi ses saydı.

Bu sesler, OM beyaz çınlama ışığını alarak onu bütün ilkel renklerine ayıran bir prizma oluşturuyorlardı.

Yoğunlaşma. Yayılma.

Renkleri ve sesleri soluyorlardı.

Soluk alış. Soluk veriş.

Đletişimdekiler artık sadece sakin, sesler ve ışıklarla dolu on ata prizmaydılar.

Nicolas sinsi ve alaya bakışlarla onları gözledi.

140. REKLAM

"Güzel günlerle birlikte evlerimizde ve bahçelerimizde hamamböcekleri, karıncalar, sivrisinekler çoğalıyor. Onlardan kurtulmanız için tek bir çözüm var; Toz KRAK KRAK.

Krak Krak'la bütün yaz huzurlu olun! Kurutucu etken maddesiyle böcekleri ince cam gibi paramparça oluncaya kadar kurutur.

Krak Krak toz. Krak Krak spray. Krak krak günlük.

Krak Krak sağlık demek!"

141. BĐR NEHĐR

103.'nün unutmabeni yaprağı yavaş yavaş hızlanıyor. Böcek gemisi sıyırarak geçen buharları yararak, hatta önünde beyaz bir köpük oluşurken pruvasını kaldırarak dosdoğru ilerliyor. Geminin

gvresinde duyarga ve çenelerle dolu yüz tane başka gemi fark ediiiyor Yuz unutmabeni yaprağının üstünde iki bin sefere katılan asker büyük bir filo oluşturuyor.

Nehrin düz ve parlak aynası dalgalarla bulanıyor.

jv\oxiluxululann kayıkları tarafından uyandırılan sivrisinekler kendi taşra ağızlanyla sövüp sayarak uçuşuyorlar.

Geminin önünde pruvaya yerleştirilmiş bir nasutiterme termit diğer bir termite en iyi yolu gösteriyor. Bu termit de feromonlannı suya yayarak emirleri domuzlanlara iletiyor.

Su deliklerinden, suyla aynı seviyedeki kayalardan ve hatta her şeyi engelleyen mercimek biçimindeki suyosunlanndan kaçınmak gerek.

Kınlgan kayıklan sakin ve parlak nehrin üzerinde kayıyor.

Sessizlik sadece domuzlanlann sağanağı işleyen ayaklannın maviye çalan yeşil anafbrlanyla bozuluyor.

Üstlerinde bir salkımsöğüt bütün uzun yapraklarıyla dert yanıyor.

103. gözlerini ve duyargalarını suya daldırıyor. Đçerisi hayat kaynıyor. Her çeşit ilginç su hayvanı görüyor: Özellikle supireleri ve sikloplar. Bu kırmızı küçük kabuklular her yönde hareket ediyorlar. Domuzlanlara yaklaşanlann hepsi bu iri yabani hayvanlardan etkileniyor.

9.'ya gelince, o da aşağıda hayat kaynadığını fark ediyor... Bir kurbağa yavrusu sürüsü dalgalann kıyısında zıplayarak onlara doğru saldınyor.

"Dikkat, kurbağa yavruları!"

Siyah derileri parlıyor, son hızla böcek filosunun üstüne saldırıyorlar.

"Kurbağa yavruları, kurbağa yavruları!"

Bilgi, bütün termit gemilerine geçiriliyor. Domuzlanlar kulaçlarının ahengini hızlandırma emrini alıyorlar. Kanncalann yapacağı hiçbir şey yok, onlardan sadece yapraklann tüylerine iyice istif olmaları isteniyor.

" Nasutitermeler çarpışma yerlerinize!" A Kafaları armut biçimindeki termitler, boynuzlannı dalgaların ke-nanna doğru sallıyorlar.

Bir kurbağa yavrusu atılıyor ve 24.'nün gemisinin unutmabeni yaprağını ısırıyor.

Gemi yolundan sapıyor. Bir anafora kapılıyor ve fır dönmeye başlıyor.

Başka bir kurbağa yavrusu 103. 'nün gemisine saldınyor.

9. ona nişan alıyor ve çok yakından atışını yapıyor. Kurbağa yavrusu isabet alıyor ama bu koyu renkli ve yapışkan hayvan son bir refleksle biraz daha yaprağın üstüne sıçrıyor ve uzun siyah kuyruğuyla yaprağın yüzeyini kamçılayarak çırpınmaya başlıyoı Kannca ve termit, herkes süpürülüyor ve suya düşüyor.

9. ve 103., başka bir gemi tarafından tam zamanında sudan g. kanlıyorlar.

Diğer birçok unutmabeni yaprağı, kurbağa yavrulan tarafından batınlıyor.

Yaklaşık bin boğulan var.

Đşte bu sırada "Büyük Boynuz" ve kınkanatlılan ikinci kez müdahale ediyorlar.

Geçişin başından beri filonun üstünde zıplayarak uçuyorlardı. Unutmabeni yapraklannı deviren ve boğulanlara saldıran kurbağa yavrularını görür görmez pike yaparak saldırıyor, yumuşak genç kurbağagilleri parça parça deliyorlar ve ıslanmadan yeniden yükseliyorlar.

Birkaç kınkanatlı bu tehlikeli akrobasi sırasında boğuluyor ama çoğu boynuzlarında siyah ve nemli uzun kuyruklarıyla havayı kamçılayarak grpınan kurbağa yavrulanyla yükseliyor.

Bu kez kurbağa yavruları geri dönüyor.

Batanlar kurtarılıyor. Geriye binden fazla askerle tıka basa dolu sadece beş

gemi kalıyor. Çarpışma sırasında kaybolan 24.' nün gemisi büyük kulaçlarla filoya yetişiyor.

Sonunda hepsinin beklediği feromonal çığlık yankılanıyor.

"Kara göründü!"

142. GECENĐN ĐÇĐNDE YEŞĐL BĐR NOKTA

Heyecan doruktaydı.

Komiser Melies taksiciye tarif ediyordu:

296

- Sağa dönün. Yavaş, yavaş. Gene sağa. Sonra sola. Dümdüz ileri. Yavaşlayın.

Gene dümdüz ileri.

Laetitia VVells ve Jacques Melies araştırmalarının varacağı yeri öğrenmekten kaygılı arka koltukta kıpırdayıp duruyorlardı. Taksici kendini olacağa bırakmış

bir halde boyun eğdi.

- Böyle devam edersek çok geçmeden motor duruverecek. Laetitia sabırsızlıktan ellerini bükerek konuştu:

- Sanki Fontainebleau Ormanı'nm sınırına doğru gidiyorlar. Dolunayın beyaz ışığının altında, sokağın ucunda, ağaçların

yapraklanma mevsimi kendini gösteriyordu.

- Yavaşlayın, yavaşlayın ama!

Arkalarında öfkeli otomobiller koma çalıyorlardı. Trafik için yavaş bir kagp kovalamadan daha rahatsız edici bir şey yoktur! Ko-valamacaya katılmayanlar için onun ölümcül bir hızda gitmesi daha iyidir.

- Gene sola!

Şoför filozof bir tavırla iç çekti:

- Yürüseniz daha iyi olmaz mıydı? Zaten sol yasak yön.

- Önemli değil, polis!

- Öyle mi? Nasıl isterseniz!

Fakat geçiş karşı yönden gelen araçlarla tıkanmıştı. Radyoaktif madde taşıyan karınca çoktan algılama alanının sınırındaydı. Gazeteci ve komiser yürüyen otomobilden atladılar ama bu hızda yaptıkları pek tehlikeli değildi. Melies para üstü beklemek için kaygılanmadan bir banknot uzattı. Şoför geriye doğru giderken müşterilerinin belki biraz garip göründüklerini ama cimri olmadıklarını düşündü.

Sinyali yeniden bulmuşlardı. Güruh gerçekten Fontainebleau Ormanı'na doğru ilerliyordu.

Jacques Melies ve Laetitia VVells sokak lambalan tarafından aydınlatılan zavallı görünüşlü küçük evlerin bulunduğu bir bölgeye ulaştılar. Bu yoksul semtin sokaklarında hiç kimse yoktu. Hiç kimse yoktu, ama buna karşılık oniar geçerken öfkeyle havlayan çok sayıda köpek vardı. Bunların çoğu ırklarının niteliğini korumak için babadan hısım çaprazlamalar yüzünden nesli bozulan Alman 297

çoban köpekleriydi. Sokakta birini gördükleri anda havlamaya ve tel örgülere doğru sıçramaya başlıyorlardı.

Jacques Melies çok korkuyordu, kurtlardan korkusu onu köpeklerin hissettiği korku feromonlanndan bir bulutla çevreliyordu. Bu, onlarda daha çok onu ısırma isteği uyandırıyordu.

Bazıları engelleri aşmayı denemek için sıçradı. Diğerleri sivri dişleriyle tahta çiti yarmaya çalışıyorlardı.

Gazeteci komisere sordu:

- Köpeklerden korkuyor musunuz? Kendinize hakim olun, kendinizi bırakmanın zamanı değil. Karıncalarımız kaçacaklar.

Tam o anda kocaman bir Alman çoban köpeği diğerlerinden daha kuvvetli bir biçimde havlamaya başladı. Azı dişleriyle bir çiti çentiyordu ve bir tahtayı bölmeyi başardı. Çılgın gözleri fır dönüyordu. Onun için bu kadar çok korku kokulan salgılayan biri gerçek bir tahrikti. Bu Alman çoban köpeği daha önce ürkek çocuklar, belli bir şekilde adımlannı hızlandıran

büyükannelerle karşılaşmıştı ama hiç kimse asla bu kadar güçlü bir biçimde bekleyişteki bir kurban gibi korkmamıştı.

- Size ne oluyor komiser?

- Ben... ilerleyemiyorum.

- Dalga mı geçiyorsunuz? Bu sadece bir köpek.

Alman çoban köpeği çit duvara saldırmaya devam ediyordu. Đkinci bir tahta ezildi. Parlayan dişler, kırmızı gözler, siyah dik kulaklar: Melies'in kafasında bu, kızgın bir kurttu. Yatağının dibinde olan kurt.

Köpeğin kafası tahtalann arasından geçti. Sonra bir ayak, sonra bütün gövde.

Dışarıdaydı ve çok hızlı koşuyordu. Kızgın kurt dışa-ndaydı. Sivri dişlerle yumuşak boğazın arasında artık hiçbir siper yoktu.

Vahşi hayvanla uygar adamın arasında artık hiçbir engel yoktu.

Jacques Melies bir çarşaf gibi bembeyaz oldu ve bundan sonra kımıldamadı.

Laetitia tam zamanında köpekle adamın arasına girdi. Hayvana menekşe rengi soğuk bir bakışla baktı. Bununla, "Senden korkmuyorum," diyordu.

Laetitia kendinden emin olanların konumunda sırtı dik, omuzlan açık oradaydı, Alman çoban köpeğine bir evi korumayı öğre-ten köpek eğiticisinin eskiden durduğu konumda, onun sert bakışıyla bakıyordu.

Hayvan, kuyruğu aşağıda arkasını döndü ve korka korka duvarla çevrilmiş

bölgesine geri döndü.

Melies'in yüzü hâlâ soğuktu. Korkudan ve soğuktan titriyordu. Laetitia düşünmeden onu sakinleştirmek ve ısıtmak için bir çocuk gibi kollanna aldı.

Melies gülümseyinceye kadar onu hafifçe kollarında sıktı.

- Ödeştik. Ben sizi köpekten kurtardım, siz beni insanlardan kurtardınız.

Gördüğünüz gibi birbirimize gereksinimimiz var.

- Çabuk, sinyal!

Yeşil nokta aletin çerçevesinden çıkmak üzereydi. Nokta tekrar dairenin ortasına gelinceye kadar koştular.

Bazen kapılarında "Sam'suffit'YÇam'a sülfit (canıma yetti) biçiminde okunması için sözcük oyunu.) ya da "Do mi si la do r€'(Domicile adorĞe (tapılan ev) biçiminde okunması için sözcük oyunu.) yazılı levhalar olan, hepsi birbirine benzeyen küçük evler birbirini takip ediyordu. Ve her yerde köpekler, iyi bakılmamış çimler, tanıtım yazısı sarkan posta kutulan, üzerinde mandallarla çamaşır ipleri, harap halde pinpon masalan ve orada burada sallanan bir karavan vardı. Tek insan hayatı belirtisi televizyonlann pencerelerden dışan yansıyan mavi ışığıydı.

Radyoaktif kannca, ayaklarının altında, lağım kanallannda hızla ilerliyordu.

Orman gittikçe yakınlaşıyordu. Polis memuru ve gazeteci sinyali takip ediyorlardı.

Semtteki bütün sokaklara benzeyen ilk sokağa saptılar. Sokak tabelası adını

"Phoenix Sokağı" olarak belirtiyordu. Evlerin arasında birkaç dükkân görmeye başladılar. Bir fast-food dükkânının içinde beş ergenlik çağında çocuk altı derecelik biralann karşısında geviş getiriyorlardı. Şişelerin etiketlerinin üstünde "Dikkat: Her aşın kullanma tehlikeli olabilir." yazısı okunabiliyordu.

Aynı yazı sigara paketlerinin üzerinde de vardı. Hükümet çok yakında 299

otomobillerin hız pedallarının ve serbest olarak satılan silahların üzerine de benzer etiketler yapıştırmayı öngörüyordu.

Bir oyuncak dükkânının önünde hareketsiz kalmadan önce Tüketimin Tapınağı"

adındaki süpermarketin, "Arkadaşlarla Randevu" adlı kafenin önünden geçtiler.

- Biraz önce durdular. Burada.

Çevreyi incelediler. Dükkân eski görünüşlüydü. Vitrinde, d'" zensiz yığın halinde atılmış gibi duran tozlu mallar vardı.- Pei tavşanlar, şirket oyunu, minyatür arabalar, kuklalar, kurşun askerler, bir kozmonot ya da perinin takımları, komik şaka aletleri ve tuzaklar... Çağa uymayan yaprak ve çiçekten bir bezek kordonu düzensiz kalabalığın üstünde yanıp sönüyordu.

- Oradalar. Oradalar. Yeşil nokta hareket etmeyi durdurdu. Melies kaldırmak için Laetitia'nın elini tuttu:

- Onlan yakaladık!

Sevinçle Laetitia'nın boynuna atıldı. Đsteyerek onu öpecekti a-ma Laetitia onu itti.

- Soğukkanlılığınızı koruyun komiser. Đş bitmedi.

- Oradalar. Kendiniz bakın, sinyal hâlâ çalışıyor ama artık yer değiştirmiyor.

Laetitia başını salladı, gözlerini kaldırdı. Dükkânın ön camında kocaman mavi neon harflerle "Oyuncak Kralı Arthur'un Yeri" yazıyordu.

143. BEL-O-KAN'DA

Bel-o-kan'da bir haberci sinek, Chli-pou-ni'ye açıklama yapıyor:

"Nehre ulaştılar."

Aynntılan anlatıyor. Askolein Kovanfnın uçan alaylarına karşı yapılan savaştan sonra ordu dağda kayboldu, bir çağlayanı geçti, sonra Her Şeyi Yiyen Nehri'nin kıyısındaki yeni bir termit yuvasına karşı savaşa girişti.

Egemen, bilgileri bir bellek feromonuna not ediyor.

"Ya şimdi, nasıl geçecekler? Satei Altgeçidi'nden mi?"

Hayır, termitler domuzlanları evcilleştirmişler ve onları unutmabeni yaprağı filolarını çekmeleri için kullanıyorlar.

Chli-pou-ni bununla çok ilgileniyor. O, bu suda yaşayan kınkanatlıları mükemmel olarak evcilleştirmeyi asla başaramadı.

Haberci anlattıklarını kötü haberlerle bitiriyor. Sonra kurbağa yavrularının saldırısına uğradılar. Bütün bu heyecanlı olaylar seferin asker saflannı kırıp geçirdi. Artık sadece bin kişiler ve saflannda çok sayıda yaraiı var. Çok azının hâlâ altı ayağı var.

Kraliçe çok fazla kaygılanmıyor. Birkaç eksik ayakla bile artık hepsi savaşa alışan bin askerin dünyadaki bütün Parmaklan öldürmeye yeteceğini tahmin ediyor.

Elbetteki yeni kayıplar vermemeleri gerek.

144. ANSĐKLOPEDĐ

AKASYA KORNIJERA: Kornljera, şaşırtıcı bir biçimde karıncalar tarafından oturulmadığı takdirde yetişkin bir ağaç olamayan bir ağaççıktır. Açmak için karıncaların ona bakmasına ve onu korumasına gereksinimi vardır. Ayrıca karıncalan çekmek için yıllar içinde ağaç, yaşayan bir karınca yuvasına dönüşür.

Bütün dallarının Đçi oyuktur ve her birinde sadece karıncaların rahatı için bir koridorlar ve salonlar ağı öngörülmüştür. Daha da iyisi bu koridorlarda genelde bal şurubu, işçi ve asker kanncalar için çok lezzetli olan beyaz yaprakbltieri yaşar. Kornljera, onda yerleşme onurunu vermek isteyecek karıncalara konut ve barınak sağlar. Karşılığında kanncalar ev sahibi görevlerini yerine getirirler.

Bütün tırtılları, dışarıdan gelen yaprakbltierini, kabuklu sümüklüböcekleri, örümcekleri ve dal budakları kalabalıkla doldurabilecek diğer ağaç yiyen böcekleri boşaltırlar. Her sabah çeneleriyle sarmaşıktan ve ağaçta 301

asalak olarak yasamak isteyen diğer tırmanıcı bitkileri keserler.

Karıncalar ölü yapraklan çıkarırlar, likenleri kazırlar, dezenfekte eden tükürüklerlyle ağacın bakımını yaparlar.

Bitki türüyle hayvan türü arasında bu kadar başarılı bir iş. birliği doğada çok az bulunur. Karıncalar sayesinde akasya kornlfera ona gölge yapabilecek diğer ağaç yığınlarının üstüne yükselir. Onların doruklarında hüküm sürer ve güneş

ışınlarını doğrudan alır.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.

145. KORNĐJERA ADASI

Yayılan sis garip bir dekoru açığa çıkararak dağılıyor. Bir kumsal, sığ

kayalıklar, çakıl taşı ve deniz kabuklanndan falezler.

En ilerideki termit savaş gemisi yeşil köpüklü bir kumsalın üstünde karaya oturuyor. Burada hayvan ve bitki örtüsü bilinen hiçbir şeye benzemiyor. Bataklık kokulu küçük sinekler, iri sivrisinek ve kızböceği bulutlarının arasında döne döne gidiyorlar. Kökten yoksun bitkiler oraya bırakılıvermiş gibi görünüyorlar.

Çiçekleri dapdaracık, yaprakları fitiller halinde damla damla sarkıyor. Yosunlann altında yer sert. Köpük tarafından kemirilen kayada çok sayıda petek gözü biçiminde delik var ve siyah bir sünger parçası gibi görünüyor.

Daha ileride toprak daha oynak ve parçanın ortasında genç akasya komijera hüküm sürüyor. Kuşkusuz rüzgârlar tarafından yerinden oynatılan ve rastlantı sonucu bu adada karaya inen bir tohumdan çıkmış. Su, toprak, hava, bu üç öğe bitkiye hayat vermeye yetmiş. Buna karşın büyümeye

devam etmesi için bir şey eksik: Karıncalar. Karıncalarla evlilik her zaman genlerinde var olmuş.

302

Đki yıldır bekliyor. Kaç tane kornijera kardeşi bu kozmik buluşmayı yaşayamadı!

O bu mutlu olayı dolaylı olarak Parmaklara borçlu. Kabuğuna, ona o kadar aa veren yara izini, yani "Gilles Nathalie'yi seviyor" yazısını kazıyan aynı Parmaklara!

103. birden titriyor. Adanın ortasında ona çok kesin anılannı anımsatan bir nesne var. Bu çıkıntı... Evet, bu bir rastlantı olamaz. Bu o. Tepesi yuvarlak ve deliklerle dolu kule. Beyaz ülkede keşfettikleri ilk anormallik. Diğerlerini uyarmadan gruptan ayrıiıyor ve yokluyor. Sert, saydam, içinde beyaz bir toz var.

Tamamen geçen seferki gibi.

Termit askerler ona katılıyorlar. Duyarga bağlantısı.

Ne oluyor? Neden gruptan ayrıldı?

103. bu nesnenin çok önemli bir şey olduğunu açıklıyor.

"Evet, çok önemli," diye tekrarlıyor 23., "Bu, Tann Parmaklar tarafından yapılan bir nesne! Bu kutsal bir tek taş anıtı."

Tanncılar hemen balçıktan benzer bir heykel yapmaya koyuluyorlar.

En kışkırtıcı karıncalar, yolculuk heyecanlarını yatıştırmak, sa-vaşlann yaralarını sarmak ve güçlerini toplamak için bu huzur limanında günlerce kalmaya karar veriyorlar.

Bu molaya herkes memnun oluyor.

103. birkaç adım atıyor ve hemen sonra bir şey dikkatini çekiyor. Manyetik yer alanlanna duyarlı Johnston organlan onu gıdıklıyor.

Bir Hartman çekirdeği üzerindeler!

Hartman çekirdekleri savaşa gidenlerin çok yakınında bulunuyor!

Hartman çekirdekleri özel manyetik bölgelerdir. Karıncalar genelde yuvalarını bu belli noktalar dışında yerlere kurmazlar. Bunlar, manyetik yer alanı çizgilerinin pozitif iyonlarla kesişmesinden oluşurlar. Bu noktalar, pek çok hayvan (özellikle memeliler) için huzursuzluk kaynağıdır ama karıncalar için tersine bir rahatlık ga-rantisidirler.

Yer kabuğunun üzerine batınlmış bu iğneli akupunktur noktalarıyla anne gezegenleriyle iletişim kurabilir, su kaynakları bulabilir, 303

yer sarsmtılannı bulup haber verebilirler. Siteleri böyle dünyav bağlıdır.

103., enerjilerin en güçlü oldukları kesin yeri arıyor. Hartrrian çekirdeğinin tam olarak kornijera ağacının altında olduğunu keşfe, diyor.

24. ve 9.'nun eşliğinde hemen ağaççığı ölçmeye girişiyor. Bir yerde kabuk daha Đnce. Hep birlikte koruyucu kapsülü kopara kornijeranın bekâretini bozuyorlar.

Harika! Burada kusursuz temiı likte ve onları bekleyen boş bir karınca yuvası var.

Sadece kanncalar tarafından yaşanmayı isteyen salonlarla dolu köke dalıyorlar.

Bazılan tahıl ambarlan ve zifaf odasının kolayca tanındığı mimariye benzer bir özellik taşıyor. Kanatlardan yoksun beyaz yaprakbitlerinin önceden iş başında oldukları ağıllar bile var.

Bel-o-kanlılar beklenmedik konutu ziyaret ediyorlar. Bütün dallar oyuk, bu yaşayan sitenin ince duvarlarının içinde özsu dolaşıyor. Bekâreti bozulan ağaç, kannca halkına hoş geldin demek için en hoş reçineli kokulannı yayıyor.

24., hayranlıkla, birbirini takip eden bitkisel salonları keşfediyor. Heyecandan çenelerini açıyor ve kelebek kozasını bırakıyor. Görevini

unutmuyor. Çabucak kozayı yeniden alıyor.

Yaşlı bir kâşif ona bu "hediye yuva"nın bir bedeli olduğunu söylüyor. Burada yaşamak istiyorlarsa ağaca bakmaları gerek. Bu sürekli bir zorunluluk, kendini ruhunun içinde bahçıvan hissetmek gerek. Dışan çıkıyorlar ve yaşlı savaşçı ona bir küsküt filizi gösteriyor ve açıklıyor.

Küsküt tohumu her tür çürümeyle bağlantılı olarak gelişir. 0 zaman topraktan, yavaşça saatte yaklaşık iki tur dönen bir sap çıkarır.

Bu sap bir ağaççıkla karşılaştığında onun köklerini ölmeye bırakır ve yerleşerek ağaççığın özsuyunu çeken emici dikenler geliştirir.

Küsküt gerçekten bitki dünyasının vampiridir.

304

103., tam o sırada kornijera ağacından pek uzakta olmayan bu filizlerden birini gösteriyor. O kadar yavaş dönüyor ki rüzgârın yol açtığı bir hareketmiş izlenimi veriyor.

24., en keskin çenelerini çıkanyor ve küskütü parçalara ayırmaya hazırlanıyor.

"Hayır," diyor 103. "Eğer onu kesersen her uç yeniden etkin hale gelecektir. On parçaya kesilen bir küsküt on küsküte eşittir."

Karınca, oldukça şaşırtıcı bir olguya tanık olduğunu söylüyor. Yan yana duran iki küsküt filizi özsuyunu emecekleri bir ağaçgk aramak için fır dönüyorlardı.

Ağaççık bulamayınca birbirlerine sarıldılar ikisi de ölünceye kadar karşılıklı birbirlerinin özsulannı emdiler.

24. soruyor:

"Öyleyse ne yapabiliriz? Bunun çıkmasına izin verirsek sonunda kornijerayı bulacak ve gövdesine sarılacak."

"Onu kökünden sökmek ve hemen suya atmak gerek."

Söylenen hemen yapılıyor. Bundan, akasyaya zararlı olabilecek bütün diğer bitkileri boşaltmak için yararlanıyorlar. Sonra çevrede dolaşan bütün kurtçuklan, küçük kemirgenleri ve tırtılları kovuyorlar.

Bir an düzenli bir tik tak sesi duyuyorlar. Bu bir tahtakurdu, düzerdi darbelerle ağaçlan delen bir hayvan. Đkinci bir tik tak sesi ona yanıt veriyor.

Bu yanşglarla sık sık karşılaşan bir termit, "Bu, dişisini çağıran bir erkek tahtakurdu," diyor. Gerçekten darbeler iki tamtamiı bir şarkıymışçasına birbirlerine yanıt verir gibiler.

Onları çabucak buluyorlar, sonra Romeo ve Juliette tahtakuru-larını tatlannı gkara çıkara yiyorlar.

Taraf seçildiğinde ortak düşmanlara karşı birlikte karşı konur.

Sefere katılanlar gece için ağaç şehre taşınıyorlar.

Oyuk kornijerayı hepsi hayranlıkla keşfediyor.

Dallann en genişinin altında yemek yeniyor.

Karıncalar, termitler, anlar ve küçük kınkanatlılar trofalaksi yapıyorlar.

Yaprakbitlerine bakıyorlar, onlann tatlı şuruplarını dağıtı-305

yorlar. Sonra her açık ordugâhta olduğu gibi gezilerinin amacı sonsuz Parmaklar konusuna geliniyor.

Bel-o-kanlı birTanncı, "Parmaklar Tanndır," diyor.

Moxiluxunlu bir termit soruyor: Tann mı? Tann nedir?" 23., onlara Tannlann her şeye hükmeden güçler olduklannı açıklıyor.

Anlar, sinekler ve termitler kendilerinden geçerek silahlı gücün içinde bile onlann dünyanın kaynağı olduğuna inanacak kadar Parmaklara tapan

karıncalar olduğunu keşfediyorlar.

Tartışmalar devam ediyor. Herkes kendi bakış açısını sunmaya önem veriyor.

"Parmaklar yoktur."

"Parmaklar uçarlar."

"Hayır, Parmaklar sürünür."

"Suyun altında gidebilirler."

"Etle beslenirler!"

"Hayır ot oburdurlar."

"Hiç beslenmezler ve doğumianndan itibaren sahip oldukları bir enerji rezerviyle yaşarlar."

"Parmaklar bitkidirler."

"Hayır sürüngendir."

"Parmaklann sayılan çoktur."

"Dünyada beşli sürüler halinde dolaşan en fazla on ya da on beş Parmak olmalı."

"Parmaklar ölümsüzdür."

"Hiç de değil, birkaç gün önce onlardan birini öldürdük."

"O gerçek bir Parmak değildi!"

"Ya neydi?"

"Parmaklara saldınlamaz."

"Parmakların yabananlan gibi çimentodan yuvaları var."

"Hayır, onlar kuşlar gibi ağaçlarda uyurlar."

"Kış uykusuna yatmazlar!"

"Durun. Gene de çok fazla çıldırmamak gerek. Parmaklar elbette ki kış uykusuna yatarlar. Bütün hayvanlar kış uykusuna yatar."

"Parmaklar ağaçla beslenirler çünkü bir termit garip bir biçimce delinmiş

ağaçlar görmüş."

"Hayır, Parmaklar kanncalarla beslenirler."

"Parmaklar beslenmezler, doğumlarından itibaren sahip oldukları bir enerji rezerviyle yaşarlar, bunu size biraz önce açıkladım."

"Parmaklar pembe ve yuvarlaktırlar."

"Siyah ve düz de olabilirler."

Tartışma devam ediyor. Tannalar ve Tanrıcı olmayanlar karşı karşıya geliyorlar.

24. ve 23., çılgınca kuramlarıyla 9.'yu çileden çıkartıyorlar.

Bu iç düşmanlann oluşturduğu riske karşı 103.'nün tanıklığını alarak, "Bu ayaktakımı diğer askerleri kendilerine benzetmeden onları öldürmek gerek,"

diyor.

Asker kannca duyargalarını sarsıyor.

"Hayır. Onlan bırakalım. Onlar dünyadaki çeşitliliğin bir parçasını oluşturuyorlar."

9. şaşkın. Bu çok garip, bu seferin başından beri hepsi değişmiş gibiler. Şimdi kanncalar soyut şeyler tartışıyorlar. Gittikçe daha fazla heyecan, korku duyuyorlar. Kızıl kanncalar bir "ruh halleri hastalığı" salgınına tutulmuş

olmasınlar? Yoksa daha az karınca mı olacaklardı.

Önlerinde karşılaşacaklan devler var ve onlar orada kalıp konuşuyorlar. En iyisi uyumak. Mutlu olmayı bilen nadir ağaçlar gibi mutlu olan kornijera ağacı uykularının bekçisi olacak.

Dışarıda gece yarısı karakurbağalan, lif ve özsudan şatolan tarafından korunan bu böcek kalabalığından kendilerine şölen veremedikleri için bangır bangır bağınyorlar.

Karaciğer kelebekleri tarafından koşullanan zombi karıncalar dışında sefere katılanlann hepsi uyuyor. Zombiler bir otun tepesine tırmanıp orada yenmeyi beklemek için sıralar halinde çıkıyorlar. Ama bu adada hiç koyun yok.

Sabahleyin, kaçışlannı tamamen unutmuş olarak arkadaşlanna katılacaklar.

Hf

BEŞĐNCĐ GĐZEM

KARINCALARIN EFENDĐSĐ

146. TANRICI

Asiler son hızla sitenin koridorlarından aşağı iniyorlar. Bu sarnıç karıncayı Doktor Livingstone'a kadar götürmeyi asla başaramayacaklar. Federal muhafizlan yavaşlatmak için birçoğu kendini feda ediyor.

Asit atışlan çıtırdıyor. Bir Tanrıcı yıkılıyor, onun ardından bir diğeri daha.

Hayatta kalanlar yavaş yavaş tahtakurtlarının bulunduğu salona doğru sürülüyorlar. Fakat hepsi ölmeden önce Chli-pou-ni bilmek istiyor. Bu fanatiklerden birini ona getirmelerini emrediyor.

"Bunu neden yapıyorsunuz?" diye soruyor.

"Parmaklar bizim Tanrılarımız."

Hep aynı nakarat. Kraliçe Chli-pou-ni düşünceli düşünceli duyargalarını oynatıyor. Kısa bir süreden beri asi hareketi yeni bir yükselişe geçti.

Kraliçenin casuslanna göre henüz birkaç hafta önce sadece bir düzineydiler ve şimdi sayıları yüze ulaştı.

Asi avını yoğunlaştırmak gerek. Artık çok tehlikeliler.

147. OYUNCAK DÜKKÂNI

Laetitia Wells sordu:

- Şimdi ne yapıyoruz? Melies güvenle buyurdu:

- Oraya gidiyoruz.

- Girmemize izin vereceklerine inanıyor musunuz?

- Tabi ki kapıyı çalmayı düşünmüyordum. Pencereden geç»* lim. Biri karşı çıkarsa bir arama emri göstereceğim. Her zaman üzerimde sahte bir arama emri taşınm.

Gazeteci isyan etti:

- Đyi düşünce biçimi! Polisle eşkıyalar arasındaki sınınn çok geniş olmadığı anlaşılıyor.

- Sizin kibar titizlikleriniz ve güzel duygulannızla katillerin hakkından gelemeyiz. Haydi gidelim!

Daha fazla surat asmayacak kadar meraklı olan Laetitia, yağmur sularını tahliye borulannm yardımıyla duvan aşan Melies'i takip etti.

Đnsanlar dikey yüzeylerde zorlukla ilerlerler. Terasa ulaşıncaya kadar elleri sıyrıldı, defalarca düşme tehlikesi geçirdiler. Neyse ki ev doğrudan çatının altındaki tek bir kattan oluşuyordu.

Biraz soluklandılar. Yeşil nokta hâlâ orada, hareketsiz bir biçimde ekranın ortasındaydı. Laetitia ve Melies şimdi katil kanncalar-dan belki sadece beş ya da altı metre uzaktaydılar. Balkon kapısı aralıktı. Đçeri girdiler.

Melies cep lambasıyla, kırmızı şeritli bir örtüyle kaplı büyük bir yatak, bir Normandiya dolabı, çiçekli duvar kâğıtlarının üzerinde şuraya buraya yerleştirilmiş dağ manzaralanyla sıradan bir yatak odasını aydınlattı. Oda naftalinle karışık bir lavanta kokusu yayıyordu.

Oda, çarpık bacaklı koltuklan ve salkımlı avizesiyle "Mobilya Süpermarketi"

tarzında bir salona açılıyordu. Bir konsolun üstündeki doğu parfümleri koleksiyonu özgün bir görüntü oluşturuyordu.

Biraz ileride bir ışık fark ettiler. Orada şüphesiz, bir mutfakta gözleri televizyona çevrili insanlar akşam yemeği yiyorlardı. Melies kendi ekranını seyretti.

- Kanncalar şimdi üzerimizdeler, diye fısıldadı. Yani bir çatı katı olmalı.

Tavanda bir döşeme kapısı aradılar. Banyo koridorunda çatıya yönelen bir merdiven buldular. Buradan gelen bir lamba ışığıyla şaşırdılar.

Melies revolverini çekerek konuştu:

- Çıkalım.

Đlginç bir çatı arasına ulaştılar. Ortaya Laetitia'nınkine benzeyen ama on kat daha büyük bir teraryum yerleştirilmişti. Bu dev akvaryumdan, bir sürü

küçük renkli şişeye bağlı bir bilgisayara bağlanan borular çıkıyordu. Solda başka bilgiişlem araçları, bir ot minder, bir mikroskop, bir elektrik kablolan ve transistörler yığını vardı. Genç kadın, glgın bir bilginin korkunç yeri, diye düşünürken arkalannda bir ses duyuldu:

- Eller yukan!

Yavaşça döndüler. Önce üzerlerine çevrili geniş namlulu bir tüfek gördüler.

Sonra, tüfeğin üzerinde şaşırtıcı derecede tanıdık bir yüz. Bu yüzü, Hamelin Kavalcısı'nı, uzun süredir tanıyorlardı.

148. ANSĐKLOPEDĐ

BOMBACI: Bombacı ağılı böcekler (Brachynus creptians) bir "organik tüfeğe"

sahiptirler. Saldırıya uğradıklarında bir duman çıkarırlar ve bunu bir patlama Đzler. Böcek bunu Đki ayrı bez tarafından salgılanan Đki kimyasal maddeyi birleştirerek yapar. Birincisi %25 okslfenll su ve %t0 hldroklnon Đçeren bir çözelti çıkarır. Đkincisi peroksldaz adlı bir enzim üretir. Bu sıvılar bir yanma odasında karışarak önce duman, sonra patlamayı sağlayan nitrik asit buharı fışkırması oluştururlar.

Bir bombacı ağılı böceğe elimizi yaklaştırmak namlusu hemen kırmızı, yakıcı ve ağır kokulu damlalardan oluşan bir

311

Đri bulut hşkırtacakhr. Nitrik asit deride kabarcıklara yol AÇA çaktır.

Bu kınkanatlılar patlayıcı karışımın harekete geçtiği esnek karın gagalarını ayarlayarak nisan almayı bilirler. Böylece birkaç santimetre uzaklıktaki bir hedefi vurabilirler. Eğer Đsabet ettiremezlerse patlamanın gürültüsü her tür saldırganı kaçırmaya yetecektir.

Bombacı ağılı böcekler turuncu ve gümüşi mavidirler. Çok kolay fark edilirler.

Sanki namlulanyla silahlandıkları Đçin kendilerini alacalı giysilerle gözleri üzerlerine çekecek kadar yaralanmaz hissederler. Genelde, parlak renkleri ve gösterişli dış kanatlan olan kınkanatlılar, meraklıları uzaklaştırmayı sağlayan savunma "aleti"ne sahiptirler.

Not: Bu hayvanın lezzetli olduğunu bilen sıçanlar "alete" karşın bombacı ağılı böceklerinin üzerine atiarlar ve patlayıcı karışım, Đşlevini gerçekleştirmeye zaman bulamadan hemen karınlarını kuma banarlar. Böylece darbeler kumda kaybolur ve böcek bütün cephanesini saçıp savurduğunda sıçan onu kafasından başlayarak oburca yer.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.

149. ŞARKI SÖYLEYEN BĐR SABAH

Kornijeranın ince bir dalının oyuğuna yerleşmiş olan 24., uyanıyor. Küçük dalın yamacının her yanında lombozlara benzeyen ve hücreleri havalandırmayı amaçlayan küçük delikler fark ediyor. Dipteki çeperin zannı deliyor ve bir çocuk bölümünü konuk etmeye hazır bir salon keşfediyor. Diğer kanncalar hâlâ uyuyorlar. 24.

biraz yürümek için dışan çıkıyor.

Kornijeranın yaprak sapları yetişkinler için balözü, larvalar için "küçük kap"

cisimcik dağıtıcıları taşır. Bu besinler protein ve her 312

aştaki kanncanın beslenmesine mükemmel biçimde uyan yağlı caddelerle doludur.

Falezler ilk dalgacıklann hücumu altında çıür-jıyorlar. Hava sert nane ve misk kokuyor.

Kumsalda, kızaran bir güneş, supirelerinin patinaj yaptıkları nehrin yüzeyini aydınlatıyor. Küçük bir ölü ağaç dalı dalgakıran işlevi görüyor. 24. oraya doğru ilerliyor ve saydam sularda sülükler, sıkışık salkımlar halinde sivrisinek larvaları fark ediyor.

24. tekrar adanın kuzeyine doğru gidiyor. Çok sayıda sumerci-meği, ara sıra benekli bir kurbağanın yuvarlak gözlerinin çıktığı yuvarlak ve yeşil taneciklerden oluşan çimenlik falezin kıyısını okşuyor. Daha ileride bir koyda mor renkli sivri uçları olan beyaz nilüferler ancak akşamüstü kapanmak üzere sabahın yedisinde açmışlar. Nilüfer, böcek dünyasında ünlü bir sakinleştirici güç taşır. Kıtlık zamanında nişasta bakımından çok zengin köksapının yendiği bile olur.

24. kendi kendine doğa her zaman her şeyi düşünür, diyor. Acının yanına her zaman bir çare yerleştirilmiştir. Aynı biçimde, durgun sulann kıyısında kabuğu bu havası bozuk yerlerde yakalanılan hastalıklan iyileştiren salisilik asit (aspirinin temel maddesi) içeren salkım söğütler yetişiyor.

Ada küçük. 24., doğu yakasına geçti bile. Burası sapı suyun içine dalan hem karada hem suda yaşayan bitkilerle süslü. Bu yeşillikler dünyasına mor ve beyaz renk dokunuşları ekleyen suokla-rı, karabaşaklar ve düğünçiçekleri dolup taşıyor.

Kızböceği çiftleri 24.'nün üstünde zıplaya zıplaya uçuyorlar. Erkekler iki cinsel organlarını dişi kızböceklerinin iki cinsel organıyla birleştirmeye çalışıyorlar. Erkeğin bir boğazının altında, bir de karnının ucunda bir cinsel organı var, dişiye gelince onun bir kafasının arkasında ve bir de kamının ucunda cinsel organı var. Her şeyin işleyebilmesi için dört cinsel organın aynı anda birleşmesi gerek. Bu da karmaşık akrobasi hareketleri gerektiriyor.

24. adayı ziyaretine devam ediyor.

Güneyde, bataklıkta yaşayan bitkiler doğrudan toprağa kök t salmış durumdalar.

Sazlar, hasırotlan, süsen çiçekleri ve naneler |var. Birden bambuların arasından iki siyah göz çıkıyor. Gözler

24.'ye bakıyorlar. Bu, siyah derisi san ve turuncu ebrulu bir çeşit kertenkele.

Kafası düz ve yuvarlak, sırtı dinozor atasının sivri uçia nnın son kalıntılan olan gri siğillerle dolu. Hayvan yaklaşıyor. Salamandralar böcek yemekten büyük keyif alırlar ama o kadar yavaştırlar ki çoğu zaman avlan onlar yakalayamadan kaçar. Bu yüzden yağmurun onlan öldürmesini ve sonra onlan toplamayı beklerler 24. hızla akasyanın sığınağına doğru koşuyor.

Kokusal dilde, "Alarm," diye bağınyor, "Bir salamandra, bir w lamandra!"

Ağacın mazgallanndan kannlar yöneliyor. Atik olmayan hedeflerine kolayca ulaşan bir asit mitralyözü saçılıyor. Fakat koyu renkli, kalın derisinin altındaki salamandra bununla dalga geçiyor. Onu çeneleriyle daha kolay delebilmek için aceleyle üstüne çıkan ka-nncalar onu saran çok zehirli ruh halinin kurbanları olarak anında ölüyorlar. Bu şekilde bazen yavaş biri hızlı olanlan yenebilir.

Yaralanamazlığından emin olan salamandra acele etmeden ayağını topçu karıncalarla dolu bir dala doğru götürüyor. Ve... akasya kornijeranın bir dikeni ayağına batıyor. Ayağı kanıyor, yarasını dehşetle inceliyor ve hasırotlannın arasına gizlenmek için kaçıyor. Hareketsiz olan yavaş olanın hakkından geldi.

Ağacın bütün kiracılan sanki onlan bir düşmana karşı savunmaya gelen bir hayvanmış gibi onu kutluyorlar. Onu dallannda dolaşan son asalaklardan kurtanyorlar ve köklerinin yanına birkaç gram gübre koyuyorlar.

Yükselen sabahın sıcaklığıyla her biri kendi işlerini yapmaya koyuluyor.

Termitler nehir tarafından sürüklenen bir ağaç parçasını delmeye girişiyorlar.

Sinekler cinsel geçit töreni gösterilerine başlıyorlar. Her tür, en sevdiği yeri temizliyor. Kornijera adası onlara bütün gerekli yiyeceği sağlıyor ve onlan saldırganlardan uzak tutuyor.

Nehir yiyecek bakımından zengin: Kanncalann şeker bakımından zengin bir bira elde edinceye kadar suyunu sıktıklan suyonca-lan, bataklıklarda yaşayan unutmabeniler, yaraları dezenfekte e-den çöğenler, dikenleri kanncalar için yeni bir et türü oluşturan, balıklan tutan kenevir.

Sivrisinek ve kızböceği bulutlarının altında her biri büyük sitelerdeki tekrar tekrar yapılan işlerden uzakta bu ada hayatının tadına varıyor.

Büyük bir çatırtı duyuluyor. Bunlar dövüşen iki erkek makaslıböcek.

Kıskaç ve sivri uçlu boynuzlarla zırhlanan iki kocaman kınkanatlı birbirlerinin çevresinde dönüyor, sonra aşın gelişmiş çenele-riyle birbirlerine sataşıyor, birbirlerini kaldınyor ve sırtüstü getiriyorlar. Kitinler ve boynuzlar çarpışıyor. Serbest dövüş. Çok fazla toz ve gürültü. Havalanıyor ve birbirlerini tutup sıkmaya gökyüzünde devam ediyorlar.

Her izleyici bu görkemli düelloya tanık olmaktan büyülenmiş durumda. Ve izleyicilerin arasında çeneler birbirine vurmaya başlıyor çünkü onlar da vurmak ve dalaşmak istiyorlar.

Dövüş daha kocaman olanın lehine dönüyor; diğeri düşüyor, havada sırtüstü pedal çeviriyor. Galip makaslıböcek uzun, kesici kıskaçlannı zafer işareti halinde gökyüzüne doğru dikiyor.

103., bu olayda bir işaret görüyor. Kornijera adasındaki huzurlu günlerin bittiğini biliyor. Hayvanlar yola devam etmek için sabırsızlanıyorlar. Burada kalırlarsa cinsel yarışlar, sövgülü dövüşler, boğuşmalar yeniden başlayacak, eski türler arası rekabetler yeniden yüzeye gkacak. Birlik çatırdayacak.

Kanncalar termitlere karşı, kınkanatlılar kınkanatlılara karşı savaşacaklar.

Bu yıkıcı enerjileri ortak bir hedere yöneltmek gerek. Serere devam etmek gerek.

Sağındakilere ve solundakilere bunu söylüyor. Ertesi sabah ilk sıcaklıktan itibaren yola çıkmaya karar veriliyor.

Akşam, doğal odaların dibine iyice yerleşmiş bir halde çeşitli konular hakkında konuşmayı alışkanlık haline getiriyorlar.

Bugün bir kannca, sereri belirtmek için her birinin kraliçelerin yaptıklan gibi yumurtlanma numaralannı bir adla değiştirmelerini öneriyor.

"Bir ad mı?"

"Neden olmasın..."

"Evet, birbirimizi adlandıralım."

"Beni nasıl adlandırırdınız?" diye soruyor 103.

Ona, "Rehberlik eden" ya da "Kuşu yenen" veya "Korkan" ad-lannın verilmesi öneriliyor. Ama o, onun duygulannı en iyi belirtenin kuşku ve merak olduğuna karar veriyor. Cahilliği onun temel gururu. Ona "Kuşku duyan" denmesini isterdi.

23., "Ben adımın 'Bilen' olmasını isterdim. Çünkü Parmakların bizim Tannlanmız olduklarını biliyorum," diye bildiriyor.

9. ısrar ediyor. "Ben, bana 'Bir kannca olan' denmesini isterdim çünkü karıncalar için ve karıncaların bütün düşmanlanna karşı dövüşüyorum."

"Ben, adımın."

Eskiden "ben" sözcüğü tabuydu. Gerçekte kendilerine bir ad vermeleri artık bir bütünün parçası olarak değil, birey olarak tanınma gereksinimini oluşturuyor.

103. sinirleniyor. Bütün bunlar normal değil. Dört ayağının üzerinde dikiliyor.

Bu düşünceden vazgeçilmesini istiyor.

"Hazırlanın, yann erkenden yola çıkıyoruz. Mümkün olduğu kadar erken."

150. ANSĐKLOPEDĐ

AUROVILLE: Hindistan'da, Pondiçerri yakınındaki Aurovll-le'in (Şafak Şehir anlamına gelen Auroreville'in kısaltması) serüveni ütopik Đnsan topluluğu deneyimlerinin en ilginç olanları arasında yer alır. Bengalll bir filozof olan Sri Auroblndo ve bir Fransız filozof olan Nura Alfassa ("Anne") 1968de "ideal köyü" yaratmaya giriştiler. Yuvarlak merkezinden itibaren her şeyin bir noktadan çevreye yayılması için bir galaksi biçiminde olacaktı. Bütün ülkelerden Đnsanlar bekliyorlardı. Oraya özellikle mutiak bir ütopya arayışındaki Avrupalılar geldi.

Erkekler ve kadınlar rüzgar enerjisinden yararlanmak için makineler, zanaat eşyalan yapım yerleri, kanalizasyonlar, bir bilişim merkezi, bir tuğla harmanı Đnşa ettiler. Oldukça kurak olan bu bölgede tarlalar oluşturdular. Anne, ruhsal deneyimleriyle Đlgili birçok kitap yazdı. Bütün bunlar topluluk üyelerinin 316

Anneyi sağlığında Tanrılaştırmaya karar vermelerine kadar Đyi gitti. Anne önce bu onuru reddetti. Fakat Sri Auroblndo öldükten sonra yanında onu destekleyecek yeteri kadar güçlü biç kimse kalmamıştı. Ona tapınanlara uzun süre direnemedi.

Ona tapınanlar, onu odasına kapattılar ve Anne yaşarken Tanrıça olmayı reddettiği Đçin onun ölü bir Tanrıça olmasına karar verdiler. Belki kendisi Tanrısal özünün bilincinde değildi ama gene de bu, onun bir Tanrıça olmasını engellemiyordu l

Anne'nln son görüntülerini veren fotoğraflar onu bitirin ve bir sokun etkisinde gösteriyor. Hapsedilmesinden ve tapınan-lannm ona davranışlarından söz etmeye çalıştığında, onlar sözünü kesiyor ve onu odasına geri götürüyorlardı. Anne, ona tapındıklannı iddia edenlerin günbegün yaşattıkları felaketlerle yüzü buruşan yaşlı bir kadın oldu.

Anne gene de eski arkadaşlarına gizilce bir haber göndermeyi başardı: Onu daha kolay tapılacak ölü bir Tanrıça yapmak Đçin zehirlemeye çalışıyorlardı. Yardım çağrısı boşunaydı. Anne'ye yardım etmeye çalışanlar derhal topluluktan dışlandılar. Son iletişim yolu: Anne, dört duvarının arasında dramını anlatmak Đçin org çaldı.

Hiçbir şey olmadı. Anne, büyük olasılıkla ona verilen yüksek dozda arseniğin kurbanı olarak 1973'te öldü. Auroville ona Tanrıça'ya yakışan cenaze törenleri düzenledi.

Buna karşın onsuz topluluğu bir arada tutacak hiçbir şey kalmadı. Topluluk bölündü. Üyeleri birbirlerine karşı ayaklandılar. Đdeal bir dünya ütopyasını unutarak mahkemelerde birbirlerine Đhanet ettiler ve çok sayıda dava bir zamanlar en ; hırslı ve en başarılı Đnsan topluluğu deneyimlerinden biri olan topluluğu kuşku altında bıraktı.

Edmond VVelis, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.

1S1.NICOLAS

"En sonuncunuz kalıncaya kadar dövüşün.

Chli-pou-ni tararından acımasızca kovuşturulan Tanncı hareketin ikinci soluğunu bulmakta zorlandığını biliyordu. Bir Tann, etkin olmak için söylemini o anın olaylarına uydurabilme yeteneğini göstermeli. Nicolas Wells, yeraltı topluluğunun topluca uyumasın dan yararlanarak çeviri makinesinin önüne oturmuştu. Bir an es. beklemişti, sonra salonlardaki genç bir Mozart gibi klavyeye basmaya başlamıştı. Yalnız o müzik üretmiyor, onu Tann'ya dönüştürecek koku senfonileri yaratıyordu.

"En sonuncunuz kalıncaya kadar dövüşün

Size neye mal olursa olsun bize sunacağınız yiyecekler için gö-. rev birlikleri gönderin.

Bizi yeteri kadar beslemediğiniz için şu anda ölüm acısı çekiyorsunuz.

Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar Tanndırlar. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar büyüktürler. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar güçlüdürler.

Gerçek bu..."

- Nicolas, kalktın mı, ne yapıyorsun? Uyumuyor musun?

Jonathan Wells onun arkasındaydı ve göz kapaklarını ovuşturup esneyerek ilerliyordu.

Panik. Nicolas Wells makineyi kapatmak istedi fakat düğmeyi kanştırdı. Elektriği kesmek yerine ekranın parlaklığını artırdı.

Tek bir bakış Jonathan'ın her şeyi tahmin etmesine yetti. Sadece son cümleyi okuyacak zamanı oldu ama her şeyi anlamıştı.

Oğlu, kanncalan onları beslemeye zorlamak için kendini onla-nn Tannsı gibi göstermişti.

Jonathan'ın gözleri kocaman açıldı. Bir anda bu kurnazlığı11 tüm içeriğinin sonucunu çıkardı.

NĐCOLAS KARINCALARI DĐNDAR YAPTI!

318

Bu keşif onu o kadar şaşırtmıştı ki bir an donup kaldı. Nicoias ne yapacağını bilmiyordu. Aceleyle babasına doğru ilerledi.

- Anlamalısın, baba, bunu bizi kurtarmak için, bizi beslemeleri için yaptım...

Jonathan Wells dehşet içindeydi. Nicoias mırıldandı:

- Karıncalara bize tapınmalannı öğretmek istedim. Zaten onların yüzünden buradayız, bizi buradan onlann çıkarması gerek. Ve işte bize artık yiyecek getirmiyorlardı, bizi açlıktan ölmeye terk ediyorlardı. Birinin harekete geçmesi ve bir şey yapması gerekiyordu. Böylece ben çözüm aradım ve buldum. Biz kanncalardan bin kat daha zekiyiz, bin kat daha güçlü, bin kat daha büyük.

Herhangi bir saf adam bu hayvanlar için bir dev. Eğer bizi Tann olarak kabul ederlerse yok olmamıza izin vermezlerdi. Sonuç olarak ben de Tanncı kanncalar oluşturdum ve hâlâ biraz bal şurubu ve mantar yiyorsanız, bu

benim sayemde. Ben, on iki yaşındaki Nicoias sizi, kendinizi böcek yerine koymakta olan siz yetişkinleri, kurtardım!

jonathan Wells duraksamadı. Yankılanan iki tokat oğlunun ya-naklannda beş parmak izi çıkardı. Herkes bir göz kırpmayla sorunu anladı.

Büyükanne Augusta şaşkın bir halde bağırdı:

- Nicoias!...

Nicoias gözyaşlarına boğuldu. Büyükler hiçbir zaman hiçbir şey anlamıyorlardı.

Öç güden Tann, anne ve babasının donuk bakışlan altında ağlamaklı bir küçük çocuğa dönüştü.

Jonathan VVells onu cezalandırmak için yeniden elini kaldınyor-du. Karısı onu durdurdu:

- Hayır. Bu ortama yeniden şiddeti getirme. Onu kovmak için yeteri kadar güçlük çektik!

Fakat jonathan kendinde değildi.

- O, insan olmanın getirdiği elverişli durumu kötüye kullandı. Karınca uygarlığına "Tanrı" kavramını soktu! Böyle bir hareketin 319

sonuçlarını kim öngörebilir? Din savaşlan, engizisyon, fanatizm hoşgörüsüzlük...

Ve bütün bunlar benim oğlumun yüzünden. Lucie hoşgörü telkin etti:

- Bu hepimizin hatası. Jonathan iç çekti:

- Böyle bir düşüncesizliği nasıl tamir edebiliriz? Hiçbir çözüm göremiyorum.

Lucie kocasını omuzlanndan tuttu. ,n

- Evet. Gözlerimin önüne gelen bir çözüm var. Oğlunla konuş.

152. KORNĐJERA SERBEST TOPLULUĞUNUN (KST) DOĞUSU

Gün ağnyor. 24. bu sabah da buğulu ufku hayranlıkla seyre dalıyor.

"Güneş, doğ."

Ve güneş ona itaat ediyor.

24. bir dal budağın ucunda tek başına dünyanın güzelliğini izliyor ve düşünüyor.

Eğer varsalar, Tannların Parmaklarda cisimleşmeye gereksinimleri yok. Dev ve canavar gibi hayvanlara dönüşmek durumunda değiller. Buna karşın oradalar.

Ağacın kanncalan çekmek için ürettiği bu ince ve tatlı şekerlerdeler.

Kınkanatlıların göz kamaştıran zırhlarında. Termit yuvasının soğutma düzeninde.

Nehrin güzelliğinde ve çiçeklerin kokusunda, tahtakurulannın sapıklığında ve kelebeğin kanatlarının kromlarında, yaprakbitinin lezzetli bal şurubunda ve arının ölümcül zehrinde, dolambaçlı dağlarda ve soğukkanlı nehirde, öldüren yağmurda ve yeniden güçlendiren güneşte.

23. gibi o da üstün bir gücün dünyayı yönettiğine inanmak istiyor. Ama bunu şimdi anladı, bu güç her yerde ve her şeyde. O, yalnız Parmaklarda cisimleşmiyor!

O kendisi Tanrı, 23. Tanrı ve Parmaklar Tanrı. Daha uzakta aramaya gerek yok.

Her şey orada, duyarganın ve çenenin menzilinde. 103.'nün ona anlattığı karınca efsanesini anımsıyor. Şimdi o-nun tamamını anlayabiliyor. "En iyi an hangisi?

Şimdi! Yapılacak

en iyi şey ne? Karşımızda bulunanla uğraşmak! Mutluluğun sim nedir? Dünya üstünde yürümek!"

Dikiliyor.

"Güneş, daha yukan yüksel ve beyaz ol!"

Ve uysal güneş bir kez daha itaat ediyor.

24. yürüyor ve kozasını bırakıyor. Artık araştıracak şeyi yok. Her şeyi anladı.

Artık serere devam etmeye gereksinimi yok. Her zaman kayboldu çünkü kendi yerini bulamıyordu. Şimdi yerinin burası olduğunu biliyor. Yapması gereken bu adaya çekidüzen vermek ve tek tutkusu her saniyeden mucizevi hayattn bir bağışı gibi yararlanmak.

Artık yalnızlıktan korkmuyor. Ve artık başkalarından da korkmuyor. Doğru yerde olunduğunda hiçbir şeyden korkulmuyor.

24., 103. yü aramaya koşuyor.

Onu unutmabeni gemilerini tükürükle tamir ederken buluyor.

Duyarga bağlantısı.

Ona kozayı veriyor.

"Artık bu hazineyi taşımayacağım. Onu tek başına taşıman gerekecek. Ben burada kalıyorum. Artık kanıtlayacak hiçbir şeyim yok, dövüşmekten bıktım, kaybolmaktan bıktım."

Bu konuşma orada bulanan bütün karıncalann duyargalarının şaşkınlıktan dikilmesine neden oluyor. 103. şaşkın, kelebek kozasını alıyor.

Ona neler olduğunu soruyor.

Đki böcek duyargalarının sivri uçlanyla birbirlerine hafifçe dokunuyorlar.

"Burada kalıyorum," diye tekrarlıyor 24. "Burada bir site kuracağım."

"Fakat senin siten, doğduğun yuva, Bel-o-kan var!"

Genç kannca Bel-o-kan'ın büyük ve güçlü bir federasyon olduğunu isteyerek kabul ediyor. Yalnız, kannca siteleri arasındaki rekabetler artık onu ilgilendirmiyor.

Doğumdan itibaren hepsine zorla bir rol veren bu kastlardan bıktı. Onlardan ve Parmaklardan uzakta yaşamak istiyor. Her şeye sıfırdan başlamak istiyor.

"Ama yalnız olacaksın!"

321

"Eğer başkaları da adada kalmak istiyorlarsa severek karşılanırlar."

Bir kızıl kannca yaklaşıyor. O da bu seferden bıkıp usanmış durumda. Parmaklara ne karşı ne de taraftar. Onu ilgilendirmiyorlar. Başka altı karınca karşılık veriyor. Onlar da adayı terk etmeyi reddediyorlar.

Đki an ve iki termit de sererden aynlmaya karar veriyorlar.

9. onlan uyarıyor:

şı

"Kurbağalar hepinizi oburca yiyecek."

Kalmaya karar verenler bunların hiçbirine inanmıyorlar. Akasya kornijera dikenleriyle onlan saldırganlara karşı koruyacak.

Bir kınkanatlı ve bir sinek 24.'nün tarafına geçiyor. Sonra on kannca, beş an ve beş termit daha.

Onlan nasıl alıkoyabilirler?

Bir kızıl kannca Tanna olduğunu ama buna karşın burada yaşamak istediğini işaret ediyor. 24. Parmaklarla ilgili konuda onların topluluğunun Tanncılara ne karşı ne de taraftar olduğunu söyledi. Adada herkes istediği gibi düşünecek.

"Düşünecek..." diyerek titredi 103.

Hayvanlar ilk kez bir ütopik topluluk kuruyorlar. Ona "Kornijera Sitesi" kokusal adını veriyorlar ve ağaca yerleşmeye başlıyorlar. Hormonlarla dolu kraliyet peltesi taşıyan arılar isteyen cinsiyetsizleri cinsiyetli hale dönüştürüyorlar.

Böylece kraliçeler olacak ve topluluk varlığını sürdürebilecek.

Bu karara şaşıran 103. bir an hareketsiz kalıyor. Sonra duyarga-lannı yeniden harekete geçiriyor ve sefere devam etmek isteyen herkesten toplanmalannı istiyor.

153. ANSĐKLOPEDĐ

AĞAÇLAR ARASINDA ĐLETĐŞĐM: Afrika'deki bazı akasyalar şaşırtıcı özellikler gösterirler. Bir ceylan ya da bir keçi dallan-mn ucunu kemirmek Đstediğinde beslsulannın kimyasal bileşimini onu zehirli kılacak biçimde değiştirirler.

Hayvan, ağacın

f»

artık aynı tatta olmadığını fark ettiğinde başka bir ağacı ısır-0gk için çekip gider. Oysa akasyalar, komşu akasyaları hemen saldırganın varlığından haberdar eden bir koku salgılayabilirler. Birkaç dakika Đçinde bütün ağaçlar yenmeyecek hale gelirler. Bunun üzerine ot yiyenler, uyan mesajını alamayacak kadar uzaklıkta bir akasya aramak için uzaklaşırlar. Buna karşın sürüler halinde hayvan yetiştiriciliği tekniklerinin keçilerle akasyaları kapalı bir yerde aynı ortamda bulundurduğu olur. Sonuç: Đlk dokunulan

akasya diğer hepsini uyardıktan sonra hayvanların zehirli ağaççıkların uçlarını kemirmekten başka çözümleri yoktur. Bu biçimde çok sayıda bir sürü hayvan, Đnsanların uzun süre anlayamadıkları nedenlerle zehirlenerek ölmüştür.

Edmond VVells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt II.

154. DÜNYANIN KIYISI ĐKĐ ADIM UZAKLIKTA

Öğle vakti. Öncüler kornijera adasına yerleşmeyi sürdürürken 103. unutmabeni gemilerini donatıp silahlandınyor. Sefere katılanlar yaprakların ince tüylerinin üstüne yerleşip istifleniyorlar.

Sinekler, yanaşacaklan öteki kıyıyı incelemek için öncü olarak havalanıyorlar.

Sinekler demir atmak için en iyi noktayı bulmakla görevliler. Yani en az tehlikeli olanı.

Bütün gemiler bağlı bulunduklan yerden ayrılıyor. Kornijera Topluluğu'nun üyeleri suya kadar onlara eşlik ediyor ve savaş gemilerini nehre itmeye yardım ediyorlar. Duyargalar karşılıklı olarak cesaret verici feromonlar yaymak için dikiliyor. Hangisinin daha zor olduğunu bilmiyorlar: Boş bir adada özgür bir toplum yaratmak mı yoksa dünyanın ötesindeki canavarlarla çarpışmak mı? Her iki grubun bütün bireyleri birbirlerine dayanma gücü diliyor. Ne olursa olsun belirlenen hedeften aynlmamak gerek.

Gemiler kumsaldan uzaklaşıyorlar, unutmabeni yapraklarının üstünde istiflenmiş

denizciler Tannalar tararından yapılan balgk heykellerin gittikçe küçüldüğünü görüyorlar. Filo düz bir çizgi halinde ilerliyor.

Kürek çeken domuzlanlar tarafından itilen kırılgan kayıklar nehrin sularında hızla kayıyorlar. Onlann üzerinde kınkanatlılar, yüzen kervana

yaklaşmak isteyen kuşlan geri püskürtüyorlar.

Ve sefer ilerliyor, sürekli ilerliyor.

Feromonal bir savaş şarkısı ılık havada yükseliyor.

"Onlar kocamanlar, oradalar,

Parmaklan öldürelim, Parmaklan öldürelim.

Onlar ambarlan ateşe veriyorlar,

Parmaklan öldürelim, onları yeneceğiz!

Sitelerimizi kaçınyorlar,

Parmaklan öldürelim, Parmaklan öldürelim.

Küçük yersolucanlannı kazığa oturtuyorlar,

Parmaklan öldürelim, onlan yeneceğiz!

Onlar bizi katlediyorlar,

Parmaklan öldürelim, Parmaklan öldürelim."

Zaman zaman samsa balıkları, alabalıklar ve kedibalıklan arka yüzgeçlerinin ucunu gösteriyorlar. Ama burada da gergedanbö-cekleri göz kulak oluyorlar. Bu su canavarlarından biri bir gemiyi tehdit ettiğinde boynuzlarını balıkların pullarının arasına saplamakta duraksamıyorlar.

Öncü sinekler bitkin bir halde geri geliyor ve uçak gemilerine iner gibi yaprakların üzerine iniyorlar. Kenar yamacının yanında sadece dünyanın kıyısını değil, ek olarak üstüne atlayacak bir taştan bir köprü kemeri de bulmuşlar.

Beklenmedik bir kazanç!

Tünel kazmaya gerek yok! 103. çok seviniyor.

"Nerede bu köprü?"

"Biraz daha kuzeyde. Akıntıya karşı gitmek yeterli."

Sefere katılan askerler heyecanlanıyorlar: Dünyanın ucu artık çok yakın.

324

f: Filo çok fazla zarara uğramadan karşı kıyıya ulaşıyor. Tek bir fıgemi bir su semenderi tarafından yutuldu. Bunlar yolculuğun riskleri!

f. Alaylar ve türlere göre toplanılıyor. Đleri! Sinekler yalan söylememişler!

Dünyanın ucunu henüz hiç algılamamış olanlar için ne heyecan! Gizem ve efsanelerle çevrili o siyah şerit orada. Kütleler orada, duman ve hidrokarbür kokan bir toz halesinin içinde, baş döndüren bir hızla hareket ediyorlar.

Titreşimleri bilinmeyen bir güçte. Artık hiçbir şey doğal değil.

103.'ye göre bu saldıran koyu renkli kütleler dünyanın ucunun bekçileri. Aynca burasının Parmaklan da içeren bir şey oluğunu düşünüyor.

i "Öyleyse onlara saldıralım!".diyor bir asker termit. ! "Hayır, bunlara değil ve burada değil."

" 103., siyah şeridin Parmaklara olağanüstü bir kuvvet verdiğini tahmin ediyor.

Onlarla daha az tehlikeli bir yerde çarpışmak daha iyi olur. Dünyanın ucunun diğer tarafında, yani köprünün diğer tarafında onlan yenmek daha kolay olacak.

Her orduda gözü pek çılgınlar var. Bir termit emin olmak istiyor. Siyah şeridin üstünde ilerliyor ve hemen bir yaprak gibi yassı-laşıyor. Fakat böcekler böyledir. Ne olursa olsun bir konuda ikna olmak için denemeleri gerekir.

Bu olaydan sonra ordu, köprünün üzerindeki 103.'yü takip ediyor ve küçük adımlarla Parmak sürülerinin yayıldıklan bilinmeyen büyük ülkeye doğru

ilerliyor.

155. TANIDIK BĐR YÜZ

Merdivende ayakta duran biri onlara nişan almıştı ve tavanın kapağından sadece gövdesiyle tüfeği çıkmıştı. Onlarla yüz yüze gelmek için birkaç basamak çıktığında]acques Melies umutsuzca beyninin kıvrımlarını araştırdı.- "Bu yüzü tanıyorum."

325

Onun gibi Laetitia VVells'in de dudaklarında henüz söylemeyi başaramadığı bir isim vardı.

- Tabancanızı bırakın Mösyö! (Melies tabancasını ayaklannın dibine attı.) Şu sandalyelerin üzerine oturun.

Bu ton, bu ses...

- Biz hırsız değiliz, diye başladı Laetitia. Hatta arkadaşım... Komiser hemeYı onun sözünü kesti:

- ... buralardan. Bu semtte oturuyorum. ^ Diğeri onlan kablolann yardımıyla sandalyelerine bağlarken yanıt verdi:

- Önemli değil!

- Pekâlâ, şimdi daha iyi koşullarda konuşabiliriz. "Fakat kim bu?"

- Benim evimde ne yapıyorsunuz Komiser Melies ve siz, "L'Echo du dimanche"ta gazeteci olan Laetitia Wells? Ve üstelik birlikte. Hep siz ikinizin birbirinizden nefret ettiğinizi düşündüm. O size basın yoluyla hakaret etti, siz onu hapse attınız! Ve ikiniz buradasınız, panayırdaki hırsızlar gibi gece yarısı benim evimde.

-Şey...

Bir kez daha Laetitia'nın sözü kesildi.

- Bu ziyareti neye borçlu olduğumu çok iyi biliyorum, haydi! Henüz nasıl olduğunu bilmiyorum ama benim kanncalanmı izlediniz.

Alt kattan biri seslendi:

- Neler oluyor tatlım? Tavan arasında kiminle konuşuyorsun?

- Evimizde istenmeyen kişilerle.

Döşeme kapısında ikinci bir kafa, ikinci bir gövde yükseldi. "Onu tanımıyorum."

Kırmızı kareli gri bir gömlek giymiş olan, uzun beyaz sakallı bir adam göründü.

Bir Noel Baba'ya benziyordu ama zamanla yıpranmış, güçten düşmüş bir Noel Baba'ya.

- Sana Mösyö Melies ve Matmazel VVells'i takdim edeyim. Küçük arkadaşlarımıza buraya kadar eşlik ettiler. Nasıl? Bunu bize söyleyecekler.

Noel Baba altüst olmuş görünüyordu.

326

- Fakat onlann ikisi de ünlü. Biri polis memuru, biri de gazeteci olarak! Onlan öldüremezsin, onlar olmaz. Zaten öldürmeye devam edemeyiz...

Kadın kuru bir sesle sordu:

- Vazgeçmemizi mi istiyorsun Arthur? Her şeyden elimizi çekmemizi mi istiyorsun?

- Evet, dedi Arthur. Kadın neredeyse yalvardı:

- Ama biz bırakırsak, görevimizi kim devam ettirecek? Hiç kimse yok, hiç kimse...

Beyaz sakallı adam parmaklarını büktü.

- Eğer onlar bizi buldularsa, bunu başkalan da yapabilir. Öyleyse öldürmek, gene öldürmek! Her durumda görevimizi asla bitiremeyeceğiz. Birini ortadan kaldırdığımızda, on tanesi yeniden ortaya çıkıyor. Bütün bu şiddetten bıktım usandım.

"Noel Babayı hiç görmedim. Ama kadın, o..." Beynini harekete geçiren bütün o kargaşanın içinde Laetitia iki hayatın söz konusu olduğu bu konuşmayı takip edemiyordu.

Arthur koyu renk lekelerle kaplı elinin tersiyle alnını kuruladı. Konuşma onu bitkin bırakmıştı. Tutunacak bir şey aradı ve bayılarak yere yığıldı.

Kadın sessizce gençlere gözlerini dikti, sonra onlan çözdü. Mekanik hareketlerle el ve ayak bileklerini ovuşturdular.

- Onu yatağımıza kadar taşımama yardım eder misiniz? dedi kadın. Laetitia sordu:

- Neyi var?

- Bir nöbet. Son zamanlarda gittikçe daha sık oluyorlar. Kocam hasta, çok hasta.

Çok fazla ömrü kalmadı. Ölümünün yakın olduğunu hissettiği için her şeyi göze alarak bu serüvene atıldı.

- Ben doktordum, dedi Laetitia. Onu dinlememi ister misiniz? Belki onun acısını azaltabilirim.

Kadın üzgün bir halde dudak büktü.

- Yararsız. Hastalığının ne olduğunu çok iyi biliyorum. Genel-leşmiş kanser.

Arthur'u dikkatle yatak örtüsünün üzerine yerleştirdiler. Hastanın kansı ağn kesici ve morfin kanşımı içeren bir şınnga aldı.

- Şimdi bırakalım dinlensin. Biraz güç toplamak için uykuya gereksinimi var.

Jacques Melies uzun uzun kadına baktı.

- Tamam, sizi tanıyorum.

Aynı anda, aynı işaret Laetitia VVells'in de aklına geldi belirdi. Tabi, o da bu kadını tanıyordu!

156. ANSĐKLOPEDĐ

EŞZAMANLILIK: 1901 'de birçok ülkede aynı anda gerçekleştirilen bir bilimsel deney, bir dizi zekâ testinin verilerine göre farelerin 10 üzerinden 6 notunu aldıklarını gösterdi.

1965'te aynı ülkelerde ve tam olarak aynı testlerle yeniden yapılan deney farelere 20 üzerinden 8 ortalama verdi.

Coğrafi bölgelerin bu olguyla hiç Đlgisi yoktu. Avrupalı fareler Amerikalı, Afrikalı, Avusturyalı ya da Asyalı farelerden ne daha fazla ne de daha az zekiydiler. Bütün kıtalarda, 1965'Đn bütün fareleri 1901'deki büyükannelerinden daha iyi bir not elde ettiler. Bütün dünya üzerinde gelişme kaydetmişlerdi.

Sanki yıllarla birlikte ilerleyen, gezegene özgü bir "fare" zekâsı vardı.

Đnsanlarda bazı buluşların Çin'de, Hindistan'da ve Avrupa'da aynı anda yapıldıkları gözlendi: Örneğin, ateş, barut, dokuma. Günümüzde de buluşlar dünyanın birçok noktasında ve belli sûrelerde aynı anda gerçekleşiyor.

Bütün bunlar bazı düşüncelerin havada, atmosferin ötesinde yüzdüklerini ve onları yakalayabilecek yetenekte olanların, türün genel bilgi düzeyini yükseltmeye katkıda bulunduklannı düşündürüyor.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt 0.

w

i 57. DÜNYANĐN ÖTESĐNDE

Ordu, sarp kayalar boyunca aşağı doğru ilerliyor. Köprünün öbür tarafında küp biçiminde yüksek yapılar gökyüzüne doğru yükseliyor. Kökleri var gibi görünmüyorlar. Karıncalar hareketsiz-leşiyor ve bu kusursuz şekilli, yüksek ve sert sıradağlan gözlemliyorlar: Bunlar Parmakların yuvalan mı?

Dünyanın kıyısının ötesindeki ülkedeler. Parmaklann ülkesi!

Buraya gelinceye kadar tanıdıklan çok sayıda ve çok güçlü duyumlardan daha yoğun bir duyum hissediyorlar.

Parmakların yuvaları oradalar! Dev gibi, devlere yakışan, ormandaki en yaşlı ağaçlardan bin kat daha kalın ve yüksekler! Serin gölgeleri binlerce adıma ulaşıyor. Parmaklar kendilerine ölçülemeyecek büyüklükte yuvalar inşa ediyorlar.

Doğa bunların benzerini yapmıyor.

103. donuyor. Bu kez devam etme, dünyanın kıyısını geçme, mümkün olanın ötesine gitme cesaretini tüketti. Şimdi o kadar uzun süredir kafasını meşgul eden o başka yerde: Her tür uygarlığın dışında.

Onun arkasında diğer böcekler kuşkucu bir tavırla duyargalarının ucunu kımıldatıyorlar.

Serere katılanlar uzun bir süre bu kadar güçten şaşkın bir halde sessiz, hareketsiz kalıyorlar. Tanrıcılar yerlere kapanıyorlar. Diğerleri, düz çizgileri ve sonsuz hacimleriyle bu kadar farklı bu dünya hakkında birbirlerine sorular soruyorlar.

(| Askerler toplanıyor ve yeniden kendilerini sayıyorlar. Düşman I ülkesinde sekiz yüz kişiler ama böyle kalelerde saklanan Parmak-' lan nasıl öldürmeli? Bu yuvaya saldırmak gerek!

Kınkanatlılar ve arılardan oluşan uçan alaylar sadece sorun çıktığında müdahale edecek yardım kuvvetleri olacaklar. Herkes ka-^ bul ediyor ve

işaret gelince ordu binanın girişine saldınyor. Gök-B yüzünden garip bir kuş düşüyor. Bu siyah bir levha. Dört asker

¦ termiti eziyor. Şimdi her yerden siyah levhalar düşüyor ve topçu-

¦ ların zırhlannı çatır çatır kırıyorlar. m Bunlar Parmaklar mı?

Bu ilk saldın sırasında yetmişten fazla asker ölüyor.

Fakat serere katılanlar umutsuzluğa kapılmıyorlar. Đkinci bir saldırıya geçmeden önce geri çekiliyorlar.

"Đleri, hepsini öldürelim!"

Bu kez kannca ordusu ucu sivri bir şekil alıyor. Alaylar hızlanıyor.

Saat 11 ve çok sayıda kişi postalanacak şeylerini postaneye getiriyor. Fark edilmeyecek şekilde yerde kayan küçük siyah birikintileri çok azı fark ediyor.

Çocuk arabalarının tekerlekleri, mokasenler ve spor ayakkabılan koyu renkli küçük siluetleri yassıltıyor.

Bu siyah noktalardan birkaçı bir pantolona tırmanmayı başardığında hemen bir elin tersiyle kovuluyor.

Bir asker ezilmeden önce, "Bizi fark ettiler ve her yerden saldı-nyorlar," diye bağınyor.

Geri çekilme feromonu yayılıyor. Altmış ölü daha.

Duyargalar sessizce iletişim kuruyor.

"Her ne pahasına olursa olsun bu Parmak Yuvası'nı almamız gerek." 9., alaylan daha farklı bir biçiminde düzenlemeyi telkin ediyor.

Dönemeçli bir harekât denemek gerek. Hangi ayakkabı tabanı olursa olsun tırmanma emri veriliyor.

"Saldırın!"

Đlk sıraya yerleştirilen topçular zehirlerini bir spor ayakkabısının kauçuğunun üstüne püskürtüyorlar. Bazılan bir çift kadın iskarpinini parlatan plastik şeritte yaralar açıyorlar.

Geri çekilme. Tekrar sayışılıyor. Yirmi ölü daha.

Baştan beri dua ederek çarpışmalann gerisinde duran Tanncı karınca topluluğu zafer kazanmış bir edayla, "Tanrılar yaralana-maz," diyor.

103. ne yapacağını bilmiyor. Hâlâ Merkür Görevi'nin kelebek kozasını sıkıca tutuyor ve bu tehlikeli saldınlara katılmaya cesaret edemiyor.

Parmaklara karşı duyduğu büyük korku yavaşça geri geliyor ve onu sarıyor.

Gerçekten yenilmez görünüyorlar.

Fakat 9. vazgeçmiyor. Uçan alaylarla saldırmaya karar veriyor. Bütün ordu postanenin karşısındaki çınar ağacında toplanıyor. 9., bir kınkanatlının üzerine çıkıyor ve arılan hücum sırasının iki yanına yerleştiriyor.

Parmakların yuvasının kuyu gibi açık ağzını görüyor ve kışkırtıcı savaş

çığlıklan feromonlan yayıyor.

Gergedanböcekleri boynuzlarının hedef çizgisinde olması için başlarını eğiyorlar.

"Parmakların üstüne saldıralım!"

Bir postane memuru cam kapıyı kapatıyor. Çok fazla cereyan var diyor.

Sefere katılanlar hiçbir şey görmüyorlar. Şeffaf duvar ortaya çıktığında son hızla ilerliyorlar. Fren yapacak zamanlan olmuyor.

Kınkanatlılar çatlıyor ve damla damla akıyorlar. Sırtlanndaki topçular onlann cesetlerine yapışıyor.

- Dolu mu yağıyor? diye soruyor bir müşteri.

- Hayır, sanırım bunlar Madam Letiphue'nin kumla oynayan çocuklan. Bunu çok seviyorlar.

- Fakat kapının camını kırabilirler, öyle değil mi?

- Merak etmeyin. Kalındır.

Tedavi edilebilecek yaralı böcekler geri getiriliyor. Bu saldın sırasında ordu seksen asker daha kaybetti.

"Parmaklar bizim düşündüğümüzden daha çetinler," diyor bir karınca.

9. vazgeçmek istemiyor. Termitler de. O kadar uzaktan gelirken o kadar engeli siyah levhalar ve şeffaf duvarlar tarafından durdurulmak için aşmadılar!

Gece için çınar ağacının altında açık ordugâh kuruluyor.

Hepsi güvenlerini koruyor. Yarın başka bir gün.

Karıncalar maliyeti, zamanı ve olanaklan kullanmayı bilirler. Ve sonuçta her zaman başanlı olurlar. Bu gayet iyi bilinir.

Bir izci önceki gün saldırdıkları yuvanın girişinde bir çatlak fark ediyor.

Dikdörtgen biçiminde yank. Kendi kendine bunun gfeli bir giriş olabileceğini söylüyor. Diğerlerine bundan söz etmeden

keşfe çıkıyor. Başka bir zaman-mekân boyutunda "uzun mesafe uçak postası"

anlamına gelen sembollerin işlendiği yanğa giriyor ve çok sayıda düz ve beyaz levhanın altına düşüyor. Đçinde ne olduğunu incelemek için bunlardan birinin içine ustaca sokulmaya karar veriyor. Tekrar dışarı çıkmaya çalıştığında beyaz bir duvar tarafından bastırılıyor. Bunun üzerine orada kalıyor ve bekliyor.

Ve böylece, üç yıl sonra Himalaya Sıradağlan'nın ortasında Nepal'de tipik Fransız kızıl karıncalarından oluşan bir koloninin yerleştiği şaşkınlıkla keşfedildi. Çok daha sonra böcekbilimciler bu kanncalann bu kadar uzağa nasıl geldiklerini kendi kendilerine sordular. Sonunda, bunun tamamen rastlantı sonucu Fransız karıncalarına benzeyen bir tür olması gerektiği sonucuna vardılar.

158. BU O

- Beni tanıyor musunuz? Jacques Melies bundan emindi.

- Siz... Juliette Ramirez'siniz, "Düşünce...

- ...Tuzağf'nın yıldız yarışmacısı diye tamamladı Laetitia.

Alnı kırışan gazeteci, bilmece şampiyonu, sahte Noel Baba ve katil kannca güruhu arasında bir bağlantı kurmaya çalışıyordu.

Bu tür karşılaşmalara alışık olan polis memuru sinir krizinin eşiğinde olan Juliette Ramirez'i sakinleştirmeye çalıştı.

- Bu programı çok seviyoruz biliyor musunuz? Göründüğünden daha basit örneklerle evreni farklı bir biçimde algılamayı öğretiyor. Başka biçimde düşünmeyi.

Madam Ramirez gözyaşlarını daha fazla tutamayarak iç çekti.

- Başka biçimde düşünmek!

Makyajsız, yapılmamış saçları, iyi kesimli elbiselerinin yerini alan eski bir sabahlıkla ekrandakinden daha yaşlı, daha yorgun görünüyordu. O parlak yarışmacı şimdi sadece orta yaşlı bir kadındı.

Yataktaki adamı göstererek konuştu:

332

- Bu benim kocam Arthur. Kanncalann "efendisi" o. Buna karşın her şey benim hatam, her şeyi Şimdi bize kadar ulaştığınıza göre artık bu sırrı saklayamam.

Size her şeyi anlatacağım.

159. ĐŞLERĐN YOLUNA KONUŞU

- Nicolas, seninle konuşmam gerek.

Çocuk babasının onu haşlamasını bekleyerek başını eğdi. Uysalca konuştu:

- Evet baba, yanlış davrandım. Bir daha yapmayacağım. Jonathan yumuşak bir tavırla yanıt verdi:

- Şimdi seninle konuşmak istediklerim küçük entrikalann hakkında değil. Daha çok buradaki varoluşumuz hakkında konuşmak istiyorum. Sen "normal bir biçimde"

yaşamaya devam etmeyi seçtin, oysa biz "karınca" olmaya karar verdik. Bazılan senin bizim birleşme seanslanmıza katılman gerektiğini düşünüyorlar. Ben önce seni bizim ruh halimiz hakkında bilgilendirmemiz, sonra kendi özgür seçimini yapman için serbest bırakmamız gerektiğini düşünüyorum.

- Evet baba.

- Bizim ne yaptığımızı anlıyor musun? Çocuk gözlerini yere dikerek homurdandı:

- Daire halinde toplanıp hep birlikte şarkı söylüyor ve gittikçe daha az yiyorsunuz.

Baba sabırlı olmak niyetindeydi.

- Bunlar bizim işimizin sadece dışandan görünüşü. Başka yönleri de var. Söyle bana Nicolas, senin kaç tane duyun var?

- Beş.

- Hangileri?

Çocuk bir okul sınavındaymış gibi saydı:

- Görme, işitme... dokunma, tat alma ve koku alma.

- Eee sonra? diye sordu Jonathan.

- Sonra, hepsi bu.

333

- Çok iyi. Bana fiziksel gerçekliği kavramanı sağlayan beş fizjk_ sel duyunu saydın. Oysa, başka bir gerçeklik daha var. Beş ruhsal duyuyla kavranabilen ruhsal gerçeklik. Eğer beş fiziksel duyunla yetinirsen bu, sadece sol elinin beş

parmağından yararlanman gibidir. Neden sağ elinin beş parmağını da kulfanmayasın?

Nicolas en azından şaşırmış göründü:

- Senin dediğin gibi bu diğer "ruhsal" duyular neler?

- Duygu, düş gücü, sezgi, evrensel bilinç ve esin. ,,

- Ben sadece kafamla düşündüğümü sanıyordum ve sonra işte.

- Fakat hayır, düşünmenin birçok yolu vardır. Beynimiz bir bilgisayar gibidir.

Onu, hakkında çok az fikir sahibi olduğumuz müthiş şeyler gerçekleştirebilecek biçimde programlayabiliriz. Bu, tam olarak kullanma yolunu asla bulamadığımız, bize hediye edilmiş bir alet. Şu an için sadece

% 10'unu kullanıyoruz. Bin yıl sonra belki % 50'sini ve bir milyon yıl sonra % 90'ını kullanabileceğiz.

Kafamızda henüz bebeğiz. Çevremizde olup bitenin yansını anlamıyoruz.

- Abartıyorsun. Modem bilim...

- Kesinlikle hayır! Bilim hiçbir şey değil. Sadece onun hakkında hiçbir şey bilmeyenleri etkilemeye yanyor. Gerçek bilim adamlan hiçbir şey bilmediğimizi ve ilerledikçe cehaletimizin daha çok farkına vardığımızı bilirler.

- Ama Edmond Dayı bir şeyler biliyordu, o...

- Hayır. Edmond bize kendi özgür tanınmamızın yolunu gösteriyor. Bize nasıl kendimize sorular soracağımızı gösteriyor ama bize

yanıt vermiyor. "Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi"ni okumaya başladığımızda her şeyi daha iyi anladığımız izlenimine kapılıyoruz, sonra eğer okumaya devam edersek hiçbir şeyden hiçbir şey anlamadığımızı hissetmeye başlıyoruz.

- Bana bu kitabın içinde olanı anlıyormuşum gibi geliyor.

- Öyleyse çok şanslısın.

- Doğadan, karıncalardan, evrenden, sosyal davranışlardan, dünyadaki insan topluluklarının karşılaşmasından söz ediyor. Hatta yemek tarifleri ve bilmeceler bile gördüm. Ben bu kitabı okuyarak kendimi daha zeki ve çok güçlü hissediyorum.

- Gerçekten şanslısın. Ben, daha fazla okudukça her şeyin ne kadar anlaşılmaz olduğunu ve ulaşılacak hedeflerden ne kadar uzakta olduğumuzu görüyorum. Hatta bu kitap artık bize yardım etmiyor. Artık onlar sadece kendileri de harflerden oluşan, birbirini izleyen sözcükler. Harfler birer resim ve sözcükler adlandırma-lann ardındaki nesneleri, düşünceleri ve hayvanlan yakalamaya çalışıyorlar. "Beyaz" sözcüğü kendi titreşimine sahip

ama "beyaz" başka dillerde başka sözcüklerle söyleniyor: "White, blanco," vb. Bu da "beyaz" sözcüğünün bu rengi tanımlamaya yetmediğini çok iyi kanıtlıyor. Bu, eskiden bilmediğimiz biri tarafından icat edilmiş bir yaklaştırma. Kitaplar birbirini izleyen sözcükler, kitaplar birbirini izleyen ölü simgeler, birbirini izleyen yaklaştırmalar.

- Ama "Göreceli ve Mutlak Bilgi..."

- "Ansiklopedik" yaşanan hayatın yanında hiçbir şeydir. Hiçbir kitap var olan bir eylem hakkındaki bir anlık düşünceye eşit olamaz.

- Artık senin saçma dilini anlayamıyorum.

- Özür dilerim, biraz hızlı gittim. Diyelim ki ben konuşurken sen beni dinliyorsun ve bu şimdiden önemli bir şey.

- Tabi ki seni dinliyorum, neden seni dinlemememi istiyorsun?

- Dinlemek çok zordur... Büyük bir uyanıklık gerektirir.

- Garipsin baba.

- Affedersin, kendimi senin kavrayışına koymadım. Sana bir şey göstermek istiyorum. Gözlerini kapa ve beni iyi dinle. Bir limon hayal et. Onu görüyor musun? Sarı, sapsan, güneşte parlıyor. Sert ve kokulu. Kokusunu alıyor musun?

- Evet.

- Güzel. Şimdi sivri uçlu ve keskin bir bıçak alıyorsun. Limonu tekerlekler halinde dilimliyorsun: Limon açılıyor. Tekerlek güneşte sıvıyla dolu etli bir ağ

gibi görünüyor. Tekerleği sıkıyorsun ve etlerin patladığını, sapsarı ve kokulu suyun aktığını görüyorsun... Hissediyor musun?

Nicolas gözlerini kapalı tutuyor.

- Oh, evet.

- Tamam, söyle bana ağzında tükürük var mı?

335

- Şey... (dilini şapırdattı) ... evet ağzımın içi tükürük dolu! Bu nasıl mümkün olur?

- Bu düşüncenin vücut üzerindeki gücü. Görüyorsun, sadece bir limonu düşünerek denetlenemeyen bir fizyolojik olguyu gerçekleştirebilirsin.

- Fakat bu masal gibi şaşırtıcı bir şey!

- Bu bir ilk adım. Kendimizi Tanrı gibi göstermeye gereksinimimiz yok. Biz uzun süredir bilmeden Tanrıyız zaten.

Çocuk coştu-

- Böyle olmayı öğrenmek istiyorum. Baba, lütfen, bana her şeyi düşüncelerimle denetlemeyi öğret. Bana öğret. Ne yapmam gerek?

160. LOKEMÜZ ZEHRĐ

Sitede iç savaş gittikçe büyüyor. Tanrıcı asiler bir bölgenin, sarnıçların bölgesinin, tamamını istila ettiler. Oradan sürekli olarak Parmaklara bal şurubu veriyorlar.

Buna aykırı bir biçimde Parmaklar, Doktor Livingstone aracılığıyla kendilerini ifade etmeyi durdurdular. Peygamberin sesi sustu.

Bu sessizlik dindarların ateşliliğinden hiçbir şey azaltmadı.

Ölü Tanrıcılar düzenli bir biçiminde bir odada toplanıyor ve asiler çarpışmalardan önce onları ziyarete geliyorlar. Genelde bir dövüş konumunda donup kalmış bu heykellerle trofalaksi taklidi yapıyor ve konuşuyorlar.

Ölülerin odasına ilk kez adım atanların hepsi oradan duyarga-lannın koku düzeyinde değişime uğramış gibi çıkıyorlar. Kişileri ölümlerinden sonra dokunulmadan muhafaza etmek yaratıklara önem vermektir.

Tanncı hareket sitede, üyelerin sadece doğması sağlanıp sonra düşünmeden atılan bireyler olmadıklarını söyleyen tek hareket.

Tanrıcı asilerin lokemüz zehri gibi etkili olan bir konuşma tarz-lan var.

Tanrılardan söz etmek için konuşmaya başladıklarında onlan algılamak engellenemiyor.

336

Sonra, "Parmak Dini"nin etkisi altına giren karıncalar çalışmamaya başlıyorlar, yumurtalara bakmıyorlar. Yerin altına, Parmak Yuvası'na götürmek için yiyecek aşırmaktan başka bir şey düşünmez hale geliyorlar.

Kraliçe Chli-pou-ni asi hareketinin bu azmasından rahatsız görünmüyor. Sadece serer hakkında haber almak istiyor.

Haber kaynağı sineklere göre serere katılanlar şimdi dünyanın ucunu aştılar ve Parmaklara karşı savaşmaya başladılar.

"Mükemmel," diyor kraliçe. "Zavallı Parmaklar, bize meydan okuduklanna ne kadar pişman olacaklar! Orada onlan kesin olarak yendiğimizde, asi hareketinin burada var olmak için artık hiçbir nedeni olmayacak."

161. ANSĐKLOPEDĐ

ÖYKÜ: Fransızcada "conte" (öykü) ve "compte" (hesap) sözcükleri aynı biçimde telaffuz edilir. Sayılarla harfler arasındaki bu bağlantının hemen hemen bütün dillerde olduğunu gözlemek mümkündür. Sözcükleri saymak ya da sayılan anlatmak, fark nerede? Đngiüzcede, saymak: To count, anlatmak: To recount. Almancada, saymak: ZSMen; anlatmak: Erzühlen. Đb-ranlcede, anlatmak: Le saper; saymak: Ll saper. Çlncede, saymak: Shu; anlatmak: Shu.

Sayılar ve harfler dilin hecelenmeye başlanmasından beri birleşmiştir. Her harf bir sayıya tekabül eder, her sayı bir harfe. Đbranller bunu Đlkçağdan itibaren anladılar bu yüzden Tevrat ve onun türevi olan Đncil sihirli bir kitaptır ve kodlanmış öykülerle sunulan bilimsel bilgilerle doludur. Her

cümlenin ilk harflerine sayısal değerleri verilirse gizil bir Đlk anlam keşfedilir.

Sözcüklerin harflerine sayısal değerleri verilirse efsaneler ve dinle hiç ilgileri olmayan formüller ve çağrışımlar bulunur.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.

337

162. YOL KAZASI

Böcekler büyük saldın için hazırlanıyorlar. Parmaklann yuvası orada, tam karşıda, dayanılmaz bir biçimde onlan hor görüyor.

Sefere katılanlardan oluşan ordu kararlı. Kendilerinden geçmiş gibi dövüşecekler ama bu ilk yuva bir simge. Onlara direnmemesi gerek. Alaylar uzmanlıklarına göre diziliyor. "Büyük Boynuz"un üzerinde oturan 103., Parmaklar göründüğünde aynlacak sıkı, ki çük kareler halinde saldırmaiannı öneriyor. Bu strateji, Gelincikler Savaşı sırasında cüce kanncalar tarafından kullanıldı ve o zaman yeteri kadar iyi işledi.

Herkes temizleniyor. Son trofalaksiler yapılıyor. Kışkırtıcılar en vahşi feromonlannı yayıyorlar.

"Saldırın!"

Son beş yüz yetmiş askerden oluşan sıra, korkunç ve kararlı bir biçimde ilerliyor. Arılar duyargalann üstünde zıplayarak uçuyorlar. Zehirli iğnelerini kılıç gibi çekmiş durumdalar. Kınkanatlılar çenelerini takırdatıyorlar.

9. yeniden bir delik açmaya çalışmak ve oraya arı zehri koymak istiyor. Her şeyden sonra bu Parmaklara karşı başanıı olmuş olan tek av tekniği.

Tamam! Birinci ve ikinci hafif piyade sıralan yola çıkıyor ve on-lann yanında ince uzun yakalı süvariler fırlıyor. Bel-o-kanlılar, Ze-di-bei-nakaniılar, Askoleinliler, Moxiluxunlulardan oluşan bu kalabalık muhteşem bir ordu.

Kınkanatlılar hiçlikten çıkan şeffaf duvara çarparak ezilen türdeşlerinin öcünü almak istiyorlar.

Sıralan gelince üçüncü ve dördüncü hücum dalgalan yürüyüşe geçiyorlar. Hafif ve ağır topçu sıralan içeriyorlar. Şimdiye kadar hiç kimse onlan kaygılandırmayı başaramadı.

Beşinci ve altıncı hücum dalgaları çenelerinin sivri uçlannı an zehriyle sıvayarak ölmekte olan Parmaklann işini bitirmeye hazırlanıyorlar.

Asla hiçbir böcek ordusu her biri kendi yuvalanndan bu kadar uzakta savaşmadı.

Hepsi belki gezegendeki bütün çevre ülkelerin fethinin bu savaşa bağlı olduğunu biliyor!

338

Ayrıca bu bir savaştan daha fazla bir şey. Bu, kesin olarak dünyanın hakimiyetinin bağlı olduğu bir savaş. Kazanan bu gezegenin efendisinin kim olduğunu gösterecek.

9. bunun fazlasıyla bilincinde ve çenelerini saldırgan bir tavırla uzatmasına bakılacak olursa bunu incelikle yapacağından kuşku duyulur.

Sefere katılanlar onlara küstahça kafa tutan Parmak Yuvası'ndan artık sadece birkaç bin adım uzaklıktalar.

8:30. Postanenin kapısı henüz yeni açıldı. Đlk müşteriler neyin hedefi olduklanndan kuşku duymadan içeri giriyorlar.

Böcekler tınstan dörtnala geçiyorlar.

"Đleri, saldınn!"

Belediyenin temizlik hizmeti sabah saat 8:30'da geçiyordu. Bu, içi sabunlu su dolu olan küçük bir kamyondu ve kaldınmlan yıkamak için bu sudan serpiyordu.

"Bize ne oluyor?"

Seferde dehşet: Yakıcı bir su siklonu dalgalar halinde üzerlerine geliyor.

Bütün sefer ordusu sersemliyor ve su altında kalıyor.

103. "Dağılın!" diye bağınyor.

Onlarca adım yükseklikteki dalga herkesi boğuyor. Su sıçrıyor ve uçan alaylan vurmak için gökyüzüne yükseliyor.

Sefere katılanlann hepsi alkalik suyla yıkanıyorlar.

Birkaç kınkanatlı korkudan çılgına dönmüş kanncalardan oluşan salkımları taşıyarak havalanmayı başarıyor. Her biri ayağının u-cu için dövüşüyor.

Karıncalar termitleri itiyorlar. Artık halkalar arasında dayanışma ve anlaşma yok! Herkes kendi canını kurtarmak için uğraşıyor.

Yolculardan ağırlaşan kınkanatlılar zorlukla uçuyorlar ve şişman güvercinler için şölen oluşturuyorlar.

Aşağıda tam bir kıyım yaşanıyor.

Alayların tamamı tayfun tarafından kırıp geçirildi. Askerlerin zırhlı vücutları kilise avlusunda yuvarlanıyor sonra taş oluğun içine düşüyorlar.

Bu, güzel bir askeri serüvenin sonu. Yoğun sabunlu su fişkır. masından kırk saniye sonra sefer artık ilerlemiyor. Parmaklar sorununu sona erdirmek için birleşen çeşitli türlerden üç bin böcekten geriye az çok topallayan sadece bir avuç asker kalryor. Askerlerin çoğu belediye temizlik servisinin su dalgalan tarafından götürüldü.

Tanncılar, Tanncı olmayanlar, karıncalar, arılar, kınkanatlılar termitler, sinekler, aynm yapmadan hepsi sıvı tornado tarafından süpürüldüler.

Alaycılığın son sınınndaki küçük kamyonu süren belediye görevlisi hiçbir şeyin farkına varmıyor. Hiçbir insan "Homo sapi-ens'in Büyük Gezegen Savaşı'nı kazandığını fark etmiyor. Đnsanlar öğleyin ne yiyeceklerini, günün angaryalannı ve bürodaki işlerini düşünerek meşguliyetferiyle uğraşmaya devam ediyorlar.

Böcekler, onlar dünya savaşını kaybettiklerini çok iyi biliyorlar.

Her şey o kadar çabuk ve o kadar kesin oldu ki felaket, pek kavranılabilir gibi görünmüyor. Kırk saniyede, kilometreler geçen bütün bu ayaklar, en kötü koşullarda dövüşen bütün bu çeneler, en yabana bölgelerin kokularını koklayan bütün bu duyargalar, her şey zeytin rengine çalan bir çorbanın üstünde yüzen kopuk parçalar haline indirgendi.

Parmaklara karşı düzenlenen ilk sefer artık ilerlemiyor ve artık asla ilerlemeyecek. Bir sabunlu su hortumu tarafından oburca yutuldu.

163. NICOLAS

Nicolas Wells diğerlerine katıldı. Kendi ses dalgasıyla toplu OM titreşimini zenginleştirdi. Bir an kendisinin maddi olmayan ve hafif, yükselen ve maddeleri aşan bir bulut olduğunu hissetti. Bu, kanncaların arasında Tann olmaktan bin kat daha iyiydi. Özgür! Özgürdü.

164. HESAPLARIN GÖRÜLMESĐ

9., bir refleksle kurtuluyor. Pençelerini bir su borusu yuvasına derinlemesine batınyor. Berbat bir halde yaya meydanının kaldı-nm taşlannın üzerinde dolaşıyor. 103.'ye gelince, "Büyük Boynuzca birlikte yükselecek zamanı ancak buldu ve siklondan kurtuldu. Bir asfalt deliğinin içinde büzülen 23. gibi o da hiçbir zarara uğramadı.

Daha ileride hayatta kalan kınkanatlılar kılavuzlannı da götürerek kaçıyorlar.

Son birkaç termit kornijera adasında kalmadıklanna pişman olarak tabanlan yağlıyor.

Üç Bel-o-kanlı buluşmayı başarıyor.

9., dezenfektandan rahatsız olan gözlerini ve duyargalannı ku-rulayarak, "Bizim için çok fazla güçlüler," diyor.

23. içini çekerek konuşuyor: "Parmaklar Tanndırlar. Parmaklar her şeyi yapabilecek güçtedirler. Durmadan bunu söyleyip duruyorduk ve siz bize inanmıyordunuz. Kargaşaya bakın!"

103. hâlâ korkudan titriyor. Parmaklann Tann olması ya da olmaması hiçbir şeyi değiştirmiyor, onlar korkunçlar.

Birbirlerini ovuşturup sadece kesin olarak bozguna uğramış bir seferden yakasını kurtaranların yapmayı bildiği şekilde umutsuz trofalaksi değiş tokuşlan yapıyorlar.

Buna karşın 103. için serüven burada bitmiyor. Yerine getirmesi gereken bir görev var. Kelebek kozasına o kadar sıkı sarılıyor ki o zamana kadar buna dikkat etmeyen 9. soruyor.-

"Seferin başından beri yanında sürüklediğin bu şeyin içinde ne var?

"Önemli bir şey değil."

"Göster."

103. reddediyor.

9. öfkeleniyor. Asker kanncaya her zaman onun Parmaklar için çalışan bir casus olduğundan kuşkulandığını bildiriyor. Onlan doğruca bu pusuya getiren o, rehberleriymiş gibi davranan 103.!

103. paketini 23. ye emanet ederek düelloyu kabul ediyor.

iki kannca karşı karşıya geliyor, çenelerini mümkün olduğu ka_ dar geniş açıyor, duyargalarının ucunu iyice dikleştiriyorlar. En kı_ nlgan noktaları daha iyi değerlendirebilmek için birbirlerinin çevresinde dönüyorlar. Sonra birden çarpışma oluyor. Birbirlerinin üzerine atılıyorlar, bağaları çarpışıyor, birbirlerini boğazlarından itiyorlar.

9., sol çenesiyle havayı kamçılıyor ve onu düşmanının kitin zırhına geçiriyor.

Saydam kan akıyor.

103. ikinci bir tırpan darbesinden beceriklilikle kurtuluyor. Düşmanı bunun hızıyla sürüklendiği için, bu durumdan onun bir duyargasının ucunu kesmek için yararlanıyor.

"Bu yararsız dövüşü bırakalım! Bizden başka kimse kalmadı. Parmakların işini bitirme işine gerçekten önem veriyor musun?"

9. her türlü sağduyunun ötesinde. Đstediği tek şey sağlam duyargasını bu hainin göz evine saplamak.

Hedefini çok az bir farkla kaçmyor. 103. asit fışkırtmak istiyor, karnını ayarlıyor ve bir postacının pantolonunun tersinde kaybolacak olan yakıcı bir damla fırlatıyor.

9. da atış yapıyor. Şimdi 103.'nün zehir kesesi boş. Kışkırtıcı, avının işini bitirmenin zamanının geldiğini düşünüyor, fakat asker karıncanın hâlâ kaynağı var. Çeneleri ayrık olarak saldırıyor ve düşmanının sol orta ayağını yakalayıp önden arkaya büküyor.

9. aynı şeyi 103.'nün sağ arka ayağına yapıyor. Diğerinin üyesini ilk koparan kazanacak.

103. dövüş derslerinden birini anımsıyor.

"Eğer beş kez aynı biçimde saldırırsanız, düşman altına hücumun da ilk beşi gibi olmasını bekleyecektir. Bu durumda onu şaşırtmak zor olmayacaktın"

103. beş kez duyargasının ucuyla 9.'nun ağzına vuruyor. Böylece geriye sadece diğerinin boynunu yakalamak için onun çenelerinin istemli gerileme konumundan yararlanmak kalıyor. Basit bir hareketle kanncanın boynunu vuruyor.

9.'nun kafası yağlı kaldınm taşında yuvarlanıyor.

342

Hareketsizleşiyor. Düşmanı onu izlemeye geliyor. Yenik duyargalar hareket ediyorlar. Karıncalarda vücudun bütün bölümleri ölümden sonra bile belli bir özerklik korurlar.

9.'nun kafası, "Yanılıyorsun 103.," diyor.

Asker karınca bu son mesajını aktarmaya önem veren bir kafa sahnesini daha önce yaşadığı izlenimine kapılıyor. Fakat burada değildi ve aynı mesaj değildi. O, Bel-o-kan'ın çöplüğündeydi ve o zaman, o asinin ona söyledikleri onun varoluşunun akışını tamamen değiştirmişti.

9.'nun duyargalan yeniden kımıldıyor.

"Yanılıyorsun 103. Sen herkesi idare edebileceğine inanıyorsun ama yapamazsın.

Hangi taraftan olduğunu seçmen gerek. Ya Parmaklardan yanaşın ya da kanncalardan yanaşın. Güzel düşünceler yoluyla şiddetten kaçılmıyor. Bugün sen kazandın çünkü benden daha güçlüydün. Aferin. Fakat sana bir tavsiye: Asla zayıflama çünkü o zaman güzel ilkelerinden hiçbiri yardımına koşa-maz."

23. yaklaşıyor ve gerçekten fazla geveze olan hu kafaya asit fışkırtıyor. Asker karıncayı kutluyor ve kozayı ona uzatıyor.

"Şimdi ne yapman gerektiğini biliyorsun."

103. biliyor.

"Ya sen?"

23. hemen yanıt vermiyor. Kaçamak davranıyor. Kutsal Parmakların hizmetkân olduğunu söylüyor. Gerektiğinde Parmaklann yapması gerekeni ona göstereceklerini düşünüyor. Beklerken bu dünyanın ötesindeki dünyada dolaşacak.

103. ona iyi şanslar ve cesaret diliyor. Sonra "Büyük Boynuzun üstüne çıkıyor.

Onun duyargalanna tutunuyor. Kınkanatlı dış kanatlannı ve uzun koyu renk kanatlarını açıyor. Bağlantı. Damarlı kanatlar Parmaklann ülkesinin kirli havasını karıştırıyor. 103. havalanıyor ve karşısındaki ilk Parmak Yuvası'nın tepesine doğru atılıyor.

343

165. CĐNLERĐN EfENDĐSĐ

Sabah olmuştu. Laetitia Wells ile Jacques Melies, Juliette Rartıi-rez'in dudaklanna bakarak hâlâ olağanüstü bir öykünün anlatılmasını dinliyorlardı.

Emekli Noel Baba'ya benzeyen adamın onun kocası Arthur Ra-mirez olduğunu biliyorlardı. Bu adamın çocukluğundan itibaren çeşitli tamir işlerine tutkun olduğunu öğrendiler. Oyuncaklar, bir tele kumandayla uzaktan idare ettiği uçaklar, arabalar, gemiler yapıyordu. Nesneler ve robotlar onun en küçük emrine itaat ediyorlardı. Arkadaşlan ona "cinlerin efendisi" adını takmışlardı.

- Herkesin bir yeteneği vardır ve onu geliştirmesi yeterlidir. Dokuma konusunda bir sanatçı olan böyle bir arkadaşım var. Kilimleri...

Ama dinleyicileri dokumayla gerçekleştirilebilecek harikalarla hiç ilgilenmiyorlardı. Kadın yeniden söze başladı:

- Arthur, eğer insanlığa getireceği küçük bir "artı" varsa bunun tele kumandalar yapma konusundaki ustalığı sayesinde olacağını anladı.

Doğal olarak robot araştrmalan alanına yöneldi ve mühendis diploması aldı.

Otomatik patlak lastik değiştiriciyi, kafanın içine yerleştirilebilen hız değiştirme mekanizmasını hatta uzaktan kumandalı sırt kaşıyıcıyı bile icat etti.

Son savaş sırasında "çelik kurtlar" projesini işler hale getirdi. Bu dört ayaklı robotlar iki ayaklı androidlere göre kesin olarak daha sağlamdılar. Aynca burun deliklerinin hizasındaki iki mitralyoz ve ağızdaki 35 mm'lik kısa bir topla karanlıkta nişan almayı sağlayan iki kameraları vardı. "Çelik kurtlar" gece saldırıyorlardı. Elli kilometreden daha uzaktaki sığınaklarında askerler onlan uzaktan kumandayla idare ediyorlardı. Bu robotlar o kadar etkindiler ki on-lann varlığını haber verebilecek hiçbir düşman hayatta kalmadı!

Buna karşın bir gün Arthur "çelik kurtlar"ın yol açtığı zararlan gösteren çok gizli görüntüleri izledi. Onlan idare etmekle görevli askerler oyunun ateşine kapılmış ve bir video oyunundaymışlar

344

gibi kontrol ekranlannın üzerinde hareket eden her şeyi katletmişlerdi.

Bütün bunlardan tiksinen Arthur erken emekliliği seçmiş ve bu oyuncak dükkânını açmıştı. Bundan böyle yeteneğini çocuklann hizmetine sunacaktı çünkü yetişkinler onun keşiflerini iyi yönde kullanmak için fazla sorumsuzdular.

Önceden postane memuru olan Juliette'le o zaman karşılaştı. Jullette ona havale, kartpostal, tavsiye mektuplannı getiriyordu. Birbirlerini görür görmez âşık oldular. Evlendiler ve kazanın meydana geldiği güne kadar Phoenbc Sokağı'ndaki evde mutlu yaşadılar. O olayı "kaza" olarak adlandınyordu.

Her gün olduğu gibi postayla gelen şeyleri dağıtırken, bir köpeğin saldırısına uğradı. Köpek, çantasına yöneldi, bütün dişleriyle ısırdı ve bir paketi yırttı.

Juliette işini bitirdi ve yırtık kutuyu eve getirdi. Parmakları o kadar hünerli olan Arthur onu tamir etmeyi bilirdi ve alıa asla hiçbir şey fark etmezdi.

Böylece her zaman hak talebinde bulunmaya hazır müşterilerle sıkıntıya girmesini önleyecekti.

Arthur Ramirez kutuyu hiçbir zaman tamir etmedi.

Kutuyu tamir etmeye çalışırken içindekiler merakını uyandırdı. Bunlar yüzlerce sayfalık kalın bir dosya, acayip bir makinenin planları ve bir mektuptu. Doğal merakı onu aynı derecede doğal keyfî davranışına sürükledi. Dosyayı ve mektubu okudu, planları inceledi.

Ve hayatlannın dengesi bozuldu.

Arthur Ramirez tek bir saplantının kurbanı oldu: Kanncalar. Tavan arasına kocaman bir yaşama kafesi yerleştirdi. Karıncaların insanlardan daha zeki olduklannı çünkü bir kannca yuvasındaki düşünceler birliğinin onu oluşturan zekâlann toplamını aştığını söylüyordu. Gayet emin bir biçimde kanncalarda 1 +

1=3 olduğunu söylüyordu. Sosyal sinerji işliyordu. Kanncalar yeni bir yaşam biçiminin, grup halinde yaşamanın nasıl gerçekleştirileceğini gösteriyorlardı.

Ona göre bu, kısaca insan düşüncesinin gelişmesini sağlıyordu.

345

Juliette Ramirez planların neyi gösterdiğini çok sonra öğrendi Bunlar, keşfedenin "Pierre de Rosette" adını verdiği bir makineyle ilgiliydiler. Bu makine insan hecelerini karınca feromonlarına ve kannca feromonlarını insan hecelerine dönüştürerek kannca toplumuyla iletişim kurmayı sağlıyordu.

Laetitia bağırdı:

- Ama... Ama... Ama bu benim babamın projesiydi! Madam Ramirez onun elini tuttu.

^

- Bunu biliyorum ve şimdi sizin burada olmanızdan o kadar utanıyorum ki... Bu kutuyu gerçekten babanız Edmond Wells göndermişti ve aha sizdiniz, Matmazel Wells. Dosyada "Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisinin ikinci cildinin sayfalan vardı, planlar Fransızcayı kannca diline çevirmeye yarayan makinesinin planla-nydı. Ve mektup, mektup... mektup sizin içindi.

Bu sırada büfenin çekmecelerinden birinden özenle katlanmış beyaz bir kâğıt çıkardı.

Laetitia neredeyse onun ellerinin kınşıkiıklannı yoldu.

Okudu: "Laetitia, sevgili kızım, beni yargılama..."

Başka şefkat sözleriyle sona eren, Edmond Wells imzalı sevgili yazıyı oburca yuttu. Gözleri dolmuştu, nefret doluydu. Bağırdı:

- Hırsızlar, siz hırsızdan başka bir şey değilsiniz! Bunlar benim-di, hepsi benimdi! Benim tek mirasım, onu benden çaldınız. Babamın manevi vasiyeti, onu aşırdınız. Bu son düşüncelerin benim için olduğunu hiçbir zaman bilmeden ölebilirdim. Ama bunu nasıl yapabildiniz?..

Onun bastırdığı gözyaşlanyla sarsılan kınlgan omuzlarına avutucu kolunu saran Melies'e yaslandı.

- Bizi affedin, dedi Juliette Ramirez.

- Bu mektubun var olduğundan emindim. Evet, bundan emindim! Bütün hayatım boyunca onu bekledim!

- Babanızın manevi vasiyetinin kötü ellere düşmediği konusunda sizi temin edersem belki bizim kötülüğümüzü istemezsiniz. Buna ister rastlantı ister alın yazısı deyin... Sanki kader bu paketin bize ulaşmasını istedi.

346

Arthur Ramirez hemen makineyi yeniden kurmaya girişmişti. Hatta ona bazı yenilikler getirmişti. Öyle ki şimdi çift, teraryumda-ki kanncalarla konuşuyordu. Evet, böceklerle iletişim kuruyorlardı!

Öfkeyle hayranlık arasında kalan Laetitia sersem lemisti. Melies gibi o da öykünün devamını dinlemek için acele ediyordu.

- Đlk zamanlar ne esenlikti yaşadığımız! Karıncalar bize federas-yonlannın işleyişini agklıyor, savaşlan, türler arasındaki mücadeleleri anlatıyorlardı.

Orada, ayakkabı tabanlarımızın kıyısında zekâ olarak başka yeni bir koşut evren keşfediyorduk. Biliyor musunuz, karıncaların aletleri var, kendi tanmlannı yapıyorlar, yüksek teknolojiler geliştirmişler. Hatta demokrasi, kastlar, işbölümü, yaşayanlar arasında yardımlaşma gibi soyut kavramlardan bile söz ediyorlar.

Arthur Ramirez, onların yardımıyla onlann düşünme tarzını daha iyi tanımayı öğrenerek "kannca yuvası ruhu"nu yeniden üreten bir bilgisayar programı geliştirmişti. Aynı zamanda küçük robotlar oluşturdu: "Çelik karıncalar".

Amacı yüzlerce kannca robottan oluşan yapay bir kannca yuvası yaratmaktı. Her biri özerk bir zekâya sahip olacaktı (elektronik bir cipin içine konmuş bir bilgisayar programı) fakat toplu halde düşünüp hareket edebilmek için grubun bütününe bağlanabilecekti. Juliette Ramirez bunu ifade edecek sözcükleri aradı:

- Nasıl söylesem? Bütün, değişik üyeleri olan tek bir bilgisayar ya da dayanışma halinde nöronlara aynlmış bir beyin oluşturuyordu. 1 +1=3 ve bunun sonucunda 100+100=300.

Arthur Ramirez "çelik karıncalarının" uzayın fethi için mükemmel derecede uygun olduklarını düşünüyordu. Böylece şu anda uygulanmakta olan uzay tekniğinde olduğu gibi uzak gezegenlere bir araştırma robotu göndermek yerine neden hem toplu hem bireysel zekâları olan bin küçük araştırma robotu gönderilmesin?

Đçlerinden biri bozulur ya da kaybolursa diğer dokuz yüz doksan dokuzu onun görevini üstlenebilirdi. Tek araştırmacı robot aptalca bir mekanik kazanın kurbanı olduğunda bütün bir uzay programı yok oluyordu.

Melies hayranlığını belirtti.

- Silahlanma konusunda bile çok zeki kocaman bir robotu yok etmek, bin küçük, daha basit ama dayanışma içinde olan robotu yok etmekten daha kolaydır.

Madam Ramirez onun söylediklerinin altını çizdi.

- Bu, sinerjinin ilkesi. Birlik, bireysel yeteneklerin toplamını aşar.

Yalnız bu noktada bütün büyük projelerini gerçekleştirmek için Ramirezlerin paralan yoktu. Minyatür parçalar çok pahalıydı ve ne oyuncak dükkânı ne de Juliette'in posta memuriyeti borçlan ödemeye yetiyordu. O zaman Arthur Ramirez'in verimli aklından yeni bir düşünce fışkırdi: juliette'i "Düşünce Tuzağı" yanşmasına göndermek. Günde on bin frank, ne beklenmedik kazanç! O, yapımcılara Edmond VVelIs'in "Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedi-si"ndeki en iyi bulmacalan gönderiyordu, Juliette de onlan çözüyordu. Wells Bilmeceleri düzenli olarak kabul ediliyorlardı çünkü hiç kimse bu kadar ustaca bilmeceler icat edemiyordu.

Melies hoşnutsuzluğunu belirtti:

- Yani her şey hileliydi.

- Her şey her zaman hilelidir, dedi Laetitia. Đlginç olan nasıl hileli olduğunu bilmektir. Örneğin "birler", "ikiler" ve "üçler"den oluşan bulmacayı neden uzun süre anlamamış gibi yaptığınızı anlamıyorum.

Yanıt basitti.

- Çünkü Edmond VVelIs'in madeni bitmez tükenmez bir kaynak değil.

jokerlerle her gün on bin frankımı almaya devam ederek yarışmanın sürmesini sağlayabilirim!

Bu kazançlar çiftin rahatça yaşamasını sağladı. Bu sırada Arthur "çelik kannca"larını geliştirmekte ve türler arası iletişimde ilerliyordu. Arthur bir gün televizyon izlerken onu titreten bir şey görünceye kadar koşut dünyalann en iyisinde her şey yolunda gitti. Televizyonda gördüğü şey

CCG'nin bir ürününün reklamıydı: "Krak Krak'ın geçtiği yerde böcekler ölür." Yakın çekimde bir kannca onu içeriden kemiren bir böcek ilacıyla mücadele ediyordu.

348

Arthur isyan etti. Bu kadar küçük bir düşmanı zehirlemek ne büyük kalleşlikti!

Çelik kanncalanndan biri hazırdı. Onu hemen casusluk yapması için CCG

laboratuvarlanna gönderdi. Mekanik karınca, Salta kardeşlerin "Babel" adlı daha korkunç bir proje için uluslararası uzmanlarla işbirliği yaptıklannı keşfetti.

"Babel" o kadar ürkütücüydü ki böcek ilaçlan konusunda çalışan en üstün araştırmacılar bile çevreci hareketleri karşılanna almak korkusuyla mutlak bir gizlilik içinde çalışıyorlardı! Deneyimle-rindeki cehaletleriyle CCG'nin yöneticilerine bile başvurmuşlardı.

Madam Ramirez sözlerine devam etti:

- "Babel" mutlak kannca zehri. Kimyacılar organofbsfbrik tipte klasik zehirlerle kanncalarla etkin bir biçimde mücadele etmeyi asla başaramadılar.

Oysa "Babel" bir zehir değil. Bu, karıncalar arasındaki duyarga iletişimini kanştırabilen bir madde.

"Babel" son aşamasında bütün kannca feromonlannı kanştıran bir koku yayması için yere serpilmesi yeten bir tozdu. Sadece çok az bir miktarla kilometre karelerce yer etki altında kalıyordu. Çevredeki bütün kanncalar mesaj yayamaz ya da alamaz hale geliyorlardı. Oysa iletişim olanağı olmadan kannca, kraliçesinin yaşayıp yaşamadığını, görevinin ne olduğunu, kendisi için iyi ya da tehlikeli olanın ne olduğunu bilemez. Bütün dünya yüzeyi bu ürünle sıvanırsa beş yıl sonra yeryüzünde artık kannca olmayacaktı. Birbirlerini anlamamak yerine kendilerini ölmeye bırakmayı tercih ederlerdi.

Karınca tamamen "iletişim"dir!

Salta Kardeşler ve meslektaşlan kannca dünyasının bu temel verisini anlamışlardı. Fakat onlar için kanncalar yok edilecek küçük asalaklardan başka bir şey değildi. Karıncalan, sindirim sistemlerini değil de beyinlerini zehirleyerek yok edebileceklerini keşfetmiş olmaktan gurur duyuyorlardı.

- Ürküntü verici, dedi gazeteci.

- Kocam küçük casusuyla dosyanın bütün parçalannı ele geçirdi. Bu kimyacılar topluluğu bir defada bütün karınca türünü dünya yüzeyinden kazımak niyetindeydi.

Komiser sordu.-

349

- Mösyö Ramirez o anda mı müdahale etmeye karar verdi?

- Evet.

Laetitia ve Melies, ikisi de Arthur'un bunu nasıl yaptığını anlamışlardı. Kansı onları teyit etti: Gelecekteki kurbanın kokusunu taşıyan küçük bir parça kumaş

koparması için önce bir izci kannca gönderiyordu. Daha sonra bu kokuyu taşıyanı yok eden güruhu yolluyordu.

Doğru tahmin etmekten mutluluk duyan polis memuru bilirkişi edasıyla takdir etti:

- Madam, kocanız şimdiye kadar karşılaştığım en karmaşık ve gelişmiş cinayet tekniğini buldu.

Juliette Ramirez bu övgü üzerine kızardı.

- Başkalannın nasıl yaptıklarını bilmiyorum ama bizim yöntemimizin gerçekten çok etkin olduğu ortaya çıktı. Ayrıca kim kuşkuia-nabilirdi ki?

Dünyanın bütün tanıklan bizim tarafimızdaydı. Karıncalanınız tek başlarına hareket ediyorlardı.

Eylemlerin meydana geldiği tiyatrodan yüz kilometre uzaklıkta bizi bulmak için bizden serbesttiler!

Laetitia şaşırdı:

- Yani katil karıncalarınız özerk miydi demek istiyorsunuz?

- Elbette. Kanncalardan yararlanmak sadece yeni bir öldürme tarzı değil, aynı zamanda bir işi düşünmek için yeni bir tarz. Bu iş bir ölüm olsa bile! Bu belki de yapay zekânın zirvesi! Babanız bunu çok iyi anlamıştı Matmazel Wells. Bunu kitabında açıklıyor, bakın!

Onlara "Ansiklopedi'nin bir kannca yuvasının nasıl yapay bilgisayar zekâsıyla aynı olduğunu gösteren bölümünü okudu.

Saltalara gönderilen karıncalar uzaktan kumandayla idare edilmiyorlardı, özerktiler. Fakat bir apartman dairesine gidip bir kokuyu bulmak, o koku olan her şeyi öldürmek ve eğer varsa bu dramın bütün tanıklannı yok etmek, tek bir yaşam belirtisi bile bırakıp gitmemek için programlanmışlardı.

Kanncalar su borulan ve kanalizasyonlar yoluyla gidip geliyorlardı. Sessizce ortaya çıkıyor ve vücudu içeriden delerek öldürüyorlardı.

350

- Mükemmel, aranıp bulunması olanaksız bir silah!

- Buna karşın siz onlardan kurtuldunuz Komiser Melies. Aslında ölümden kurtulmak için koşmak yetiyordu. Çelik karıncalarımız çok yavaş ilerliyorlar, siz buraya gelirken bunun farkına vardınız. Yalnız, insanlann çoğu kanncalarımız onlara saldırdığında o kadar dehşete kapılıyorlar ki kaçıp gitmek için kapıya doğru koşmak yerine korkudan ve şaşkınlıktan donup kalıyorlar. Günümüzde kilitler gittikçe o kadar karmaşık oldular ki titreyen eller onlan, hücumdan önce çıkabilmek için yeteri kadar çabuk

açmakta zorlanıyorlar. Çağımızın paradoksu: En çok kendilerini sıkışıp kalmış bulanlar en iyi zırhlı kapı düzenleri olan insanlar oldu!

Polis memuru özetledi:

- Demek Salta kardeşler, Caroline Nogard, Maximilien MacHa-.rious, Odergin çifti ve Miguel Cygneriaz böyle öldüler!

- Evet. Onlar "Babel" projesinin sekiz öncüsüydüler. Kanncalarımız] sizin Takaguminize gönderdik çünkü bir Japon antenin gözümüzden kaçmış olabileceğinden korktuk.

- Cinlerinizin etkinliğini görebildik! Onlan görebilir miyiz?

Madam Ramirez bir kannca almak için tavan arasına çıktı. Bunun canlı bir böcek değil de eklenmiş bir otomat olduğunu fark edebilmek için çok yakından incelemek gerekiyordu. Metal duyargalar, göz hizasında geniş objektifli iki küçücük video kamerası, basınçlı bir kapsül sayesinde asit fışkırtan bir kann, ustura gibi bilenmiş iki paslanmaz çene. Robot enerjisini boğazına yerleştirilmiş bir lityum pilden alıyordu. Kafanın içinde bir mikro işletici, eklemlerin bütün motorlannı ve yapay duyuların sağladığı bilgileri yönetiyordu.

Laetitia elinde büyüteçle bu minyatürleştirme ve saatçilik harikasını hayranlıkla seyrediyordu:

- Bu küçük oyuncak için ne kadar çok olası uygulama alanı var! Casusluk, savaş, uzayın fethi, yapay zekâ düzenlerinin reformu..: Ve tam olarak bir karınca görüntüsü sunuyor.

Madam Ramirez altını çizdi:

- Görüntü yetmiyor. Robotun gerçekten etkin olması için bir kanncanın tam zihniyetini kopya etmek ve ona üfürmek gerekti Babanızın bu konuda ne dediğini dinleyin!

Ona bir bölümü göstermeden önce "Ansiklopedi"nin sayfalarını kanştırdı.

166. ANSĐKLOPEDĐ ;-

ĐNSAN BĐÇĐMCĐLĐK (ANTROPOMORFĐZM): Đnsanlar her zaman aynı tarzda, her şeyi kendi düzeylerine ve değerlerine getirerek düşünürler.

Çünkü beyinlerinden hoşnutturlar ve onunla gurur duyarlar. Kendilerini mantıklı bulurlar, sağduyulu olduklarını düşünürler. Ayrıca her şeyi kendi bakış

açılarından görürler: Bilinç ya da gönül gözüyle görme gibi zekâ da ancak insan zekâsı olabilir. Frankensteln, Tann'nın Adem'i yaratması gibi, Đnsanın kendi görüntüsünde başka bir Đnsan yaratması efsanesini temsil eder. Her zaman aynı çamur! Hatta androldler yaparken bile Đnsanlar kendi var olma ve davranış

biçimlerini yeniden üretmişlerdir. Belki bir gün bir robot biçimlerinde, robot papaları olacak ama bu, onların düşünme biçimlerin^ hiçbir şey değiştirmeyecek.

Bununla birlikte o kadar çok sayma başka düşünme biçimi var kil Karıncalar bize bunlardan birini öğretiyorlar. Dünya dışı varlıklar belki bize başka düşünme biçimleri öğretecekler.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit O.

Jacques Melies gayretsizce çikletini çiğniyordu.

- Bütün bunlar çok ilginç. Gene de beni merakta bırakan önemli bir soru kalıyor geriye. Madam Ramirez, beni neden öldürmek istediniz?

- Oh, başta sizden değil, Matmazel VVells'ten kuşkulanıyor ve çekmiyorduk. Onun yazılannı okuyor ve babasına çektiğini düşünüyorduk. Ortaya çıkışınıza kadar sizden haberimiz yoktu.

Melies çikletini daha sinirli sinirli çiğnedi. Juliette devam etti:

- Matmazel VVelIs'i gözetlemek için mekanik kanncalanmızdan birini evine yerleştirmiştik. Casusumuz bize sizin konuşmalannızın kaydını ulaştırdı ve o zaman ikinizden daha kavrayışlı olanın siz olduğunuzu öğrendik. Hamelin Kavalcısı öykünüzle sırrı keşfetmeye çok yakındınız. Size de güruhu göndermeye karar verdik.

- Ve ben bu yüzden suçlandım. Neyse ki cinayetlerinize devam ettiniz...

- Prof. Miguel Cygneriaz ellerinin arasında ürünün son halini tutuyordu. Bu bizim öncelikle yok etmeyi amaçladığımız şeydi.

- Ya şimdi şu ünlü mutlak kannca ilacı "Babel" nerede?

- Cygneriaz'ın ölümünden sonra kannca komandolanmızdan biri bu berbat şeyi içeren deney kabını yok etti. Bildiğimiz kadany-la bu maddeden başka yok. Bir gün başka araştitmaaların benzer bir düşünceye sahip olmamalannı umalım. Edmond Wells düşün-fc çelerin havada oluğunu yazıyor... Đyiler ve kötüler! Đçini çekti.

- Pekâlâ, şimdi her şeyi biliyorsunuz. Bütün sorulannıza yanıt verdim. Sizden hiçbir şey gizlemedim.

Madam Ramirez, Melies'in cebinden bir çift kelepçe çıkarmasını bekler gibi ellerini uzattı.

- Beni sorgulayın. Beni tutuklayın. Beni hapsedin. Ama size yalvanyorum, kocamı rahat bırakın. O yiğit bir adam. Sadece ka-nncalarsız bir dünya düşüncesine katlanamıyordu. Gururianyla gl-

; gına dönmüş bir avuç bilginin tehdidi altındaki gezegenin bir zenginliğini kurtarmak istedi. Lütfen, Arthur'u rahat bırakın. Hem za-, ten o, kanser tarafından mahkûm edilmiş durumda.

\ 167. HABER YOK, HABERLER KÖTÜ

"Sererden yeni haberler neler?"

353

"Artık haber yok."

"Ne demek artık haber yok? Doğu'dan gelen hiçbir küçük sinek ulaşmadı mı?

Chli-pou-ni duyargalarını dudaklannın yakınına getiriyor ve onları ısrarla temizliyor. Olaylann onun dilediği kadar basit bir biçimde gelişmediklerini önceden hissediyor. Karıncalar Parmaklan öldürmekten bitkin mi düştüler acaba?

Kraliçe "asiler" sorununun sonunda çözülüp çözülmediğini soruyor.

Bir asker kannca artık sayılannın iki ya da üç yüz olduğunu ve onlan ayırt etmenin zor olduğunu söylüyor.

168. ANSĐKLOPEDĐ

/ /•. EMĐR: Bu gece garip bir rüya gördüm. Paris büyük bir kürek tarafından saydam bir kaba konmuştu. Kabın Đçine girdikten sonra her şey sarsılmıştı, öyle ki Eyfel Kulesi tuvaletimin duvarına vuruyordu. Her şey ters dönmüştü, ben tavanda yuvarlanıyordum, binlerce yaya kapalı pencereme çarparak eziliyordu.

Arabalar bacalara vuruyor, sokak lambaları yerden çıkıyorlardı. Mobilyalar yuvarlanıyor ve ben evimden kaçıyordum. Dışarıda her şey altüst olmuştu, Zafer Anıtı parçalar halindeydi, Notre-Dame de Paris derinlemesine toprağa saplanmış

kuleleriyle ters dönmüştü. Metro vagonları yerdeki geniş yarıklardan fırlıyor ve içlerindeki insanları dışarı fırlatıyordu. Ben yıkıntıların ortasında koşuyor ve dev bir cam duvarın önüne ulaşıyordum. Duvarın arkasında bir göz vardı.

Gökyüzünün tamamı kadar büyük, beni gözleyen tek bir göz. Bir an benim tepkimi görmek Đsteyen göz dev bir kaşık olduğunu düşündüğüm şeyle duvara vurmaya başladı. Kulakları sağır eden bir çan sesi yankılandı. Evlerdeki halâ sağlam olan bütün camlar patladılar. Göz hâlâ bana bakıyordu ve güneşten yüz kat daha büyüktü. Bunun olmasını Đstemezdim. Bu rüyadan beri ormanda kannca yuvaları aramaya gitmiyorum. Benim karıncalarım

ölürlerse evime başka hiçbir karınca yuvası yerleştirmeyecek ğlm. Bu rüya bana çevreme kabul ettirmeyi Đstemeden önce kendi üzerimde uygulamaya başlayacağım bir 11. emir esinledi: Sana yapılmasını Đstemediğin şeyi başkalarına yapma. Ve

"başkaları" sözcüğüyle "bütün" diğerlerini kastediyorum.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.

169. HAMAMBÖCEĞĐ ÜLKESĐNDE

Bir kedi acayip bir uçan hayvanın geçtiğini görüyor. Balkon demirlerinin arasından ona vuruyor. Kınkanatlı "Büyük Boynuz" düşüyor. 103., o, yere değmeden sıçrayacak zamanı ancak buluyor.

Çarpmanın etkisini ayaklarıyla yavaşlatıyor. On üç kat gene de oldukça yüksek.

Kınkanatlının daha az şansı var. Ağır iskeleti yerde patlıyor. Harika hava savaşçısı, değerli "Büyük Boynuz"un işi bitiyor.

103.'nün düşüşünün hızı çöp kutusundaki çöpler tarafından yavaşlatıldı. Kozasını hâlâ bırakmadı.

Çöp kutusunun çatlak ve çok renkli tabanında yürüyor. Ne şaşırtıcı yer! Burada her şey yenebilir ve 103. beslenmek için bundan yararlanıyor. Tanımlamaya zaman bulamadığı çok sayıda ağır koku var.

Yukanda, yırtık bir mutfak kitabının üstünde kaçak bir siluet j fark etti.

Bunlardan bir sürü var. Orada onu yandan gözetleyen | binlerce siluet var. Uzun duyargalan çoğalıyor. i Demek Parmakiann ülkesinde yasayan böcekler var!

• 103. onlan tanıyor. Bunlar hamamböcekleri. ! Her yerde onlardan var. Bir konserve kutusundan, yırtık bir ter-ji likten, uyuyan bir fareden, bir paket obur enzimli temizlik madde-¦ sinden, etkin bakterili bir kap yoğurttan, kırık bir elektrik pilinden, I bir yaydan, kırmızı bir yara bandından, bir yatıştırıcı ilaç kutusun-\ dan, bir uyku ilacı kutusundan, son kullanma tarihi geçen ve
355

dokunulmadan atılmış bir donmuş gıda kutusundan, kuyruksuz ve kafasız sardalyalarla dolu bir kutudan çıkıyorlar. Hamamböcekleri 103.'yü çevreliyorlar.

Kannca hiç bu kadar kocamanlarını görmedi. Koyu renk dış kanatları ve uzun, eğri, eklemsiz duyargalan var. Kötü kokuyorlar, tahtakurulan kadar kötü değil ama daha ekşi, çürüme kokusal tonları bakımından, daha farklı iç bulandırıcı bir kokulan var.

Yan kısımları saydam. Saydam kitinden çarpıntılı bağıdan, kalp çarpmaları, ince damarlara itilen kanın sıçrayışı görülebiliyor. 103. çok etkileniyor.

Pis kokular (acımış bal şurubu gibi) yayan, sanmsı dış kanatlan ve küçük kancalarla kaplı ayakları olan yaşlı bir hamamböceği kokusal dilde 103.'ye sesleniyor.

Ona buraya ne yapmak için geldiğini soruyor.

103. ona yuvalarındaki Parmaklarla karşılaşmak istediğini söylüyor.

Parmaklar! Bütün hamamböcekleri onunla alay eder gibi görünüyorlar.

Gerçekten Parmaklar mı dedi?

"Evet, bunda bu kadar şaşıracak ne var?"

"Parmaklar her yerdeler. Onlarla karşılaşmak zor değil," diyor yaşlı hamamböceği.

"Beni onlardan birinin yuvasına götürebilir misiniz?" diye soruyor karınca.

Yaşlı hamamböceği yaklaşıyor.

"Parmakların... kim olduklannı gerçekten biliyor musun?

103. karşı koyuyor.

"Onlar dev hayvanlar."

103., hamamböceğinin ona ne demek istediğini anlamıyor.

Yaşlı hamamböceği sonunda ona yanıt veriyor:

"Parmaklar bizim kölelerimiz."

103. buna inanmakta güçlük çekiyor. Dev Parmaklar iğrençM&-çük hamamböceklerinin köleleri miydiler?

"Ne demek istediğinizi açıklayın."

356

Yaşlı hamamböceği, hamamböceklerinin Parmaklara nasıl her gün onlara tonlarca değişik yiyecek atmayı öğrettiklerini anlatıyor. Parmaklar onlara sığınacak yer, yiyecek ve hatta sıcaklık sağlıyorlar. Onlann emrindeler ve onlann üstüne titriyorlar.

Her sabah hamamböcekleri Parmakların getirdiği sungu dağlarının arasından henüz bir bölümünü yemişken diğer Parmaklar gelip yemek boşaltıyorlar. Bu yüzden her zaman, aşın bol miktarda çok taze ve birinci kalite yiyecekleri var.

Başka hamamböcekleri, eskiden kendilerinin de ormanda ya-şadıklannı, sonra Parmakların ülkesini keşfettiklerini ve oraya yerleştiklerini anlatıyorlar. O

zamandan beri beslenmek için avlanmaya bile gereksinimleri yok. Parmaklar tarafından sunulan yiyecekler şekerli, yağ bakımından zengin,

çeşitli ve... en önemlisi hareketsizler.

"En uzak atamız küçük av peşinde koşmayalı rahat bir on beş yıl olmuştur. Her şey her gün taptaze düşüyor, Parmaklar tarafından sunuluyor," diyor siyah sırtlı, kocaman bir hamamböceği.

Bu duyduğu şeyden ve aynı zamanda gayet açık gördüğü yiyecek yığınlarından dolayı şaşıran 103., "Parmaklarla konuşuyor musunuz?" diye soruyor.

Yaşlı hamamböceği onlarla konuşmaya gereksinim duymadıklarını açıklıyor. Hiçbir hamamböceği ısrar etme gereksinimi duymadan itaat ediyorlar.

Her neyse! Bir kez sungular biraz geç gelmişti. Hamamböcekleri kannlarıyla duvara vurarak hoşnutsuzluklarını gösterdiler ve ertesi gün yiyecekler zamanında geldi. Genelde çöpler her gün indiriliyor. "Beni onların yuvasına götürebilir misiniz?" diyor kann-ca. Fısıldaşarak tartışma. Hepsi kabul eder görünmüyor.

Yaşlı hamamböceği tartışmanın sonucunu açıklıyor.

"Ancak 'yüce sınavı' geçebilecek yetenekte olduğunu kanıtlarsan seni onların yuvasına götüreceğiz."

Yüce sınav?

Hamamböcekleri asker kanncayı binanın ilk bodrumundaki çöp boşaltma odasına götürüyorlar. Orada eski mobilyalar, ev aletleri, kartonlarla tıka basa dolu bir eski eşya köşesi var.

357

Hamamböcekleri 103.'yü belli bir yere doğru götürüyorlar.

"Bu 'yüce sınav' da ne?"

Bir hamamböceği ona bu işlemin kısaca biriyle karşılaşmaktan ibaret olduğunu söylüyor.

"Biri mi, kim bu? Bir düşman mı?"

Bir kâhin hamamböceği, "Evet, senden daha da topuz gibi olan bir düşman," diye yanıt veriyor.

Düz sıra halinde yürüyorlar.

Kanncayı bu belli yere götürüyorlar. 103. orada karasının tüyleri karmakarışık olan başka bir kannca görüyor. Bu, yaman görünüşlü bir asker kannca. O da hamamböcekleriyle çevreli.

103. duyargalannı ileriye atıyor ve ilk anormalliği fark ediyor: Bu kanncanın kesin olarak hiçbir pasaport kokusu yok! Bu, kesin olarak göğüs göğüse çarpışmaya alışmış bir üaetli asker çünkü ayaklan ve boğazı çok sayıda çene darbesiyle hafifçe sıynlmış.

Neden bilmiyor ama ona bu koşullarda takdim edilen bu karınca hemen ona antipatik geliyor. Kokusu yok, aç dolaşan birinin havalarında, yeterince ukalaca bir yürüyüş tarzı var, ayaklanndaki tüyler iki gündür yalanmamış olmalı, işte hiç de cana yakın olmayan bir karınca!

103., onun tepkilerini ilgiyle gözetleyen hamamböceklerine, "Bu kim?" diye soruyor.

"Seninle, kesin olarak seninle, karşılaşmak için ısrar eden biri," diye yanıt veriyorlar.

103. kendi kendine sorular soruyor. Bu kannca neden onunla karşılaşmak istiyor ve şimdi neden onunla konuşmuyor? 103. bir şey deniyor: Yavaşça kafasını sallar gibi yapıyor sonra birden çenelerini göz korkutma konumunda geniş geniş açıyor.

Diğeri boyun eğecek mi yoksa meydan mı okuyacak? Kendisi henüz dövüş konumuna geçmişken diğeri de yanı şekilde ağız kılıçlannı çekti.

"Kimsin sen?"

Yanıt yok. Diğeri sadece duyargalarını kaldırdı.

"Burada ne yapıyorsun? Ordudan mısın?"

Gene dövüşmek gerekecek.

358

103. kamını boğazının altında sallayarak yakından asit atışı konumunda daha güçlü bir göz korkutma yöntemi deniyor. Diğerinin onun zehir rezervinin boş

olduğunu bilmediğini varsayıyor.

Karşıda, diğer kannca aynı şekilde davranıyor. Kannca uygarlığının iki temsilcisi hamamböceklerinin büyük merakı önünde birbirlerine saygılı davranıyorlar. 103. şimdi sınavı daha iyi anlıyor. Aslında hamamböcekleri bir kannca düellosu görmek istiyorlar ve kazanan onlann kabilesine kabul edilecek.

103. karıncalan öldürmeyi sevmiyor ama görevi daha önemli (bir hamamböceği sınav süresince kozayı onun için saklamayı kabul etti). Hem sonra karşısındaki bu bireyi gittikçe daha çok dara-ğacına uygun buluyor. Kim bu, bu konuşmayan ukala?

Üstelik dünyanın ucuna ilk ulaşan karıncayı, 103.'yü tanımayan bu kannca kim?

"Ben 103683.'yüml"

Diğeri yeniden duyargalannı dikiyor fakat hâlâ yanıt vermiyor. Đkisi de atış

konumunda kalıyorlar.

103. kendi kendine diğerinin asit cebinin mutlaka dolu olduğunu düşünerek,

"Birbirimizin üstüne atış yapmayacağız herhalde," diyor.

103. vücudunu dinliyor ve asit cebinin dibinde en son küçük bir damla asit kaldığını hissediyor. Eğer atışını çabuk yaparsa belki onu şaşırtma avantajına sahip olacak.

Kann kaslarının bütün gücüyle damlasını ileriye itiyor.

Fakat şans eseri diğeri tam olarak aynı anda atış yapıyor, öyle ki iki damla birbirlerini imha ediyor ve yavaşlayarak düşüyor. (Yavaşlayarak? Havanın sıvıyı kaydırdığı asla görülmemiştir ama o, buna dikkat etmiyor.) 103., bütün çeneleri açık bir halde saldınyor ve sert bir şeye çarpıyor. Düşmanının çenelerinin sivri ucu tam olarak onun çenelerinin sivri ucuna vuruyor!

103. düşünüyor. Düşmanı hızlı ve inatçı görünüyor ve onun darbelerini saniyesinde ve onun tam olarak indirmek istediği yerde engelliyor.

Bu koşullarda bir karşılaşma istenecek bir şey değil.

359

Hamamböceklerine doğru dönüyor ve bu kanncaya karşı dövüşmeyi reddettiğini bildiriyor çünkü o da onun gibi bir kızıl karınca.

"Ya ikimizi birden kabul edeceksiniz ya da hiçbirimizi kabul etmeyeceksiniz."

Hamamböcekleri bu söylev karşısında şaşılmıyorlar. Sadece ona sınavı geçtiğini bildiriyorlar. 103. anlamıyor. O zaman ona açıklıyorlar. Aslında düşman yoktu, karşısında hiçbir zaman bir düşman olmadı. Tek muhatabı hep kendisiydi.

103. hâlâ anlamıyor.

Bunun üzerine hamamböcekleri onun, bakanın "karşısında kendisinin" var olmasını sağlayan bir maddeyle kaplı sihirli bir du-vann önüne konduğunu söylüyorlar.

"Bu, yabancılar hakkında birçok şey öğrenmeyi sağlıyor. Ve özellikle kendilerine saygı duyup duymadıklannı gösteriyor," diyor yaşlı hamamböceği.

Birini değerlendirmek için onu kendi görüntüsü karşısında nasıl davranacağını açıkça itiraf ettiği bir duruma sokmaktan daha iyi bir yöntem

var mı?

Hamamböcekleri bu sihirli duvarı rastlantıyla keşfetmişlerdi. Tepkiler ilginç olmuştu. Bazıları kendi görüntülerine karşı saatlerce dövüşüyor, diğer bir bölümü kendi kendilerine hakaretler yağdırıyorlardı. Çoğunluk karşılarında görünen hayvanın saldırmaya değer olduğuna karar veriyordu çünkü kokusu yoktu ya da her durumda onlarla aynı kokuyu taşımıyordu.

Kendi görüntülerine hemen kardeşçe yaklaşmayı çok azı deniyordu. Yaşlı hamamböceği filozofça bir edayla konuştu. "Başkala-nndan bizi kabul etmelerini istiyoruz ve biz kendi kendimizi kabul etmiyoruz..." Kendi kendine yardırn etmeye hazır olmayan birine yardım etmeyi nasıl isteyebiliriz? Kendine değer vermeyen birine nasıl değer verebiliriz?

Hamamböcekleri 'yüce sınav'ı icat etmiş olmaktan çok gururlular. Onlara göre sonsuz derecede küçük olandan sonsuz derecede büyük olana kadar kendi kişiliğinin görüntüsüne direnebilecek hiçbir hayvan yok.

103. kendi eşiyle aynı anda tekrar aynaya doğru geliyor.

Açıkçası hiç ayna görmedi. Bir an kendi kendine, bunun kesin olarak şimdiye kadar gördüğü en büyük mucize olduğunu söylüyor. Aynı anda hareket eden, kendisini gösteren başka bir duvar!

Belki de hamamböceklerini değerinden aşağı gördü. Sihirli duvarlar yapabildiklerine göre belki onlar gerçekten Parmakların efendileri!

"Sonuçta sen kendini kabul ettiğine göre, seni kabul ediyoruz, sonuçta kendine yardım etmek istediğine göre, sana yardım edeceğiz," diyor yaşlı hamamböceği.

170. SAVAŞÇILARIN DĐNLENMESĐ

Laetitia Wells, Jacques Melies'in yanı başında Phoenix Soka-ğı'nda yürüyordu.

Muzipçe onun kolunu tuttu.

- Sizin bu kadar mantıklı davranmanıza şaşırdım. Bu nazik yaşlı çifti vakit geçirmeden tutuklayacağınızı düşünüyordum. Genelde polis memurları fazlasıyla kalın kafalı ve kurallara sıkı sıkıya bağlıdırlar.

Melies kendini çekti.

- Đnsan psikolojisi konusunda hiçbir zaman güçlü olmadınız.

- Ne yanlış inanç!

- Bu normal, siz insanlardan nefret ediyorsunuz! Asla beni anlamaya çalışmadınız. Bende durmadan akıl yoluna yöneltilmesi gereken bir budaladan başka bir şey görmüyorsunuz.

- Fakat siz koca bir budaladan başka bir şey değilsiniz!

- Bir budala olsam bile bu konuda beni yargılamak size düşmez. Bir sürü önceliğiniz var. Hiç kimseyi sevmiyorsunuz. Bütün erkeklerden nefret ediyorsunuz. Sizin hoşunuza gitmek için iki yerine altı bacağa, dudaklar yerine keskin çenelere sahip olmak gerek! (Şimdi sertleşmiş olan menekşe rengi gözlerle karşı karşıya geldi.) Şımarık çocuk! Her zaman haklı olduğunuz için övünürsünüz!

Ben haksız olduğumda bile alçakgönüllü davranıyorum.

- Siz sadece...

- Yorgun ve okurlannın karşısında kendini değerinden fazla övmek için zamanını onu yıkmakla geçiren bir gazeteciye karşı aşın sabırlı davranan bir adamım.

- Bana hakaret etmeniz yararsız, gidiyorum.

- Đşte bu, gerçeği dinlemektense kaçmak o kadar kolay ki. Ayrıca nereye gitmek için ayrılıyorsunuz. Aceleyle yazı makinenize koşup bu öyküyü gün ışığına çıkarmak için mi? Ben, haklı olan bir gazeteci olmaktansa yanılan bir polis memuru olmayı tercih ederim. Ramirezleri rahat bıraktım ama

sizin yüzünüzden, sadece sizin ilginç olanı yapma tutkunuz yüzünden gene de son günlerini demir parmaklıklar arkasında geçirme riskini taşıyorlar!

- Benimle böyle konuşmanıza izin veremem...

Laetitia ona tokat atacaktı. Melies sıcak ve sağlam eliyle onun bileğini tuttu.

Bakışlan karşılaştı. Siyah gözbebekleri menekşe rengi gözbebeklerine karşı.

Abanoz ormanı tropik okyanusa karşı. Hemen kahkahalarla gülme isteği duydular ve birlikte güldüler. Katıla katıla güldüler.

Ne! Çok kısa bir önce hayatlarının bilmecesini çözmüşlerdi, insanların dayanışma içindeki robotlar yaptığı, kanncalarla iletişim kurduğu, mükemmel cinayeti gerçekleştirdikleri, koşut ve harika başka bir dünyayla ilişkiye girmişlerdi. Ve şimdi burada, bu hüzünlü Phoenbc Sokağı'nda, birlikte, el ele düşüncelerini birleştirip zamanın dışındaki bu anlan düşünmek yerine çocuklar gibi boğuşarak kavga ediyorlardı!

Laetitia dengesini kaybetti ve daha rahat gülebilmek için kaldı-nma oturdu. Saat sabahın üçüydü. Gençtiler, sevinçliydiler ve uy-kulan yoktu.

Önce Laetitia soluklandı.

- Özür dilerim! Budalaca davrandım.

- Hayır sen değil. Ben.

- Evet ben.

Yeni bir gülme dalgası yeniden onlan sardı. Bir olayı kutlamaktan evine dönen geç kalmış, biraz çakırkeyif bir adam oynaşmak, için kaldırımdan başka bir yer bulamayan bu yuvasız genç çifte acıyarak baktı. Melies kalkması için Laetitia'ya yardım etti.

- Haydi gidelim.

- Ne yapmak için?

- Geceyi kaldırımın üstünde geçirmek istemiyorsun herhalde, değil mi?

- Neden olmasın?

- Laetitia, benim o kadar mantıklım, sana neler oluyor?

- Bana olan o ki artık o kadar mantıklı olmaktan bıktım. Mantıksız olanlar haklı, dünyadaki bütün Ramirezler gibi olmak istiyorum!

Melies, sabah çiyinin Laetitia'nın ipek gibi saçlannı ve ince elbisesinin altindaki hassas vücudunu ıslatmaması için onu bir duvar köşesine, bir sundurmanın altına çekti.

Birbirlerine çok yakındılar. Melies gözünü kırpmadan onun yüzünü okşamak için elini uzattı. Laetitia geri çekildi.

171. BĐR SALYANGOZ ÖYKÜSÜ

Nicolas yatağında kıpırdayıp duruyordu.

- Anne, kendimi karıncaların Tannsı yerine koyduğum için kendimi affedemiyorum.

Ne büyük yanlış! Bunu nasıl tamir edebilirim?

Lucie Wells onun üzerine eğildi:

- Ne iyi, ne kötü ve buna kim karar verebilir?

- Bunun kötü olduğu agk. O kadar utanıyorum ki... Düşünülebilecek en kötü aptallığı yaptım.

- Neyin iyi, neyin kötü olduğunu asla kesin olarak bilemeyiz. Sana bir öykü anlatmamı ister misin?

- Lütfen anne!

Lucie Wells oğlunun baş ucuna oturdu.

- Bu bir Çin masalı. Bir zamanlar iki keşiş bir Taocu Manastı-rı'nın bahçesinde dolaşıyorlardı. Birden biri yerde önlerinden geçen bir salyangoz gördü.

Arkadaşını zamanında engellediğinde o, salyangozu dikkatsizce ezmek üzereydi.

Eğilerek hayvanı aldı. "Bak, neredeyse bu salyangozu öldürüyorduk. Oysa bu hayvan bir

363

hayatı ve onun aracılığıyla devam edecek bir kaderi temsil ediy0r Bu salyangoz hayatta kalmalı ve yeniden dünyaya gelme döngülerine devam etmeli." Ve salyangozu dikkatlice otların içine bıraktı. Diğer keşiş öfkeyle bağırdı.

"Düşüncesiz! Bu aptal salyangozu kurtararak bahgvanımızın o kadar özenerek yetiştirdiği salataları tehlikeye atıyorsun. Bilinmeyen bir hayatı kurtarmak için kardeşlerimizden birinin eserini yok ediyorsun."

Đkisi oradan geçmekte olan diğer bir keşişin meraklı bakışlı altında tartışıyorlardı. Bir türlü uzlaşamadıklan için birinci keşiş önerdi: "Haydi gidip bu olayı büyük rahibe götürelim. Yalnız o hangimizin haklı olduğuna karar verebilecek kadar bilgedir." Böylece büyük rahibe gittiler. Bu olayla ilgilenen üçüncü keşiş de on-lan izledi. Birinci keşiş bir salyangozu nasıl kurtardığını ve böylece geçmiş ve gelecek binlerce varoluşu içinde banndıran kutsal bir hayatı koruduğunu anlattı. Büyük rahip onu dinledi, başını salladı, sonra görüşünü bildirdi: "Yapılması gerekeni yaptın. Sen haklısın." Đkinci keşiş

atıldı. "Nasıl? Salatalan yiyen, sebzeleri kırıp geçiren bir salyangozu kurtarmak nasıl iyi bir şey olur? Tersine sayesinde her gün iyi şeyler yediğimiz bu zerzevat bahçesini korumak için salyangozu ezmek gerekirdi!" Büyük rahip dinledi, başını salladı ve görüşünü bildirdi: "Doğru. Yapılması gereken buydu.

Sen haklısın." O ana kadar sessiz kalan üçüncü keşiş söze kanşti: "Fakat onlann bakış ağlan taban tabana zıt! Nasıl her ikisi de haklı olabilir?" Büyük rahip bu üçüncü müdahaleciyi uzun uzun inceledi. Düşündü, başını salladı ve görüşünü bildirdi: "Doğru. Sen de haklısın."

Nicolas yatışmış, çarşafın altında hafifçe horluyordu. Lucie ona şefkatle sarıldı.

172. ANSĐKLOPEDĐ *

ĐKTĐSAT: Eskiden iktisatçılar sağlıklı bir toplumun yayılma halindeki bir toplum olduğunu düşünürlerdi. Büyüme oranı bütün yapıların sağlıklılığını ölçmek için termometre işlevi gö~

türdü: Devlet, şirket, ücretliler. Buna karşın her zaman baş eğik Đleri atılmak olanaksızdır. O bizi aşıp ezmeden önce yayılmayı durdurmanın zamanı geldi.

Đktisadi yayılmanın geleceği olmayacak. Sadece tek bir sürekli durum var: Güçler dengesi. Sağlıklı bir toplum, bir ulus, bir Đşçi onu çevreleyen ortama zarar vermeyen ve bu ortamdan zarar görmeyen bir toplum, bir ulus, bir Đşçidir. Artık fethetmeyi değil, tersine kendimizi doğaya ve kozmosa uydurmayı hedeüemellyiz.

Tek bir düzen sözcüğü var: Uyum. Dış dünyayla Đç dünya arasındaki uyumlu Đç Đçe geçiş. Şiddet ve kendini beğenmişlik olmadan.

Đnsan toplumunun doğal bir olgu karşısında üstünlük ya da korku duymayacağı gün Đnsan evrenlyle homeostazi halinde olacak. Dengeyi bulacak. Arak kendini geleceğe yöneltmeyecek. Uzak hedefler bellrlemeyecek. Sadece şimdiki zamanda yaşayacak.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt II.

173. BĐR LAĞIM BORUSUNUN ĐÇĐNDE DESTAN

Pütürlü bir koridorda ilerliyorlar. 103., Merkür Görevi'nin kelebek kozasını çenelerinin arasında sıkıca tutuyor. Bu çıkış yavaş. Bazen bitmeyen koridorun tepesinden bir ışık onları aydınlatıyor. O zaman hamamböcekleri karıncaya duvara yapışmasını ve du-yargalannı geriye toplamasını işaret ediyorlar. Gerçekten Parmak-lann ülkesini iyi tanıyorlar. Çünkü ışıklı işaretin hemen ardından dehşet verici bir gürültü duyuluyor ve ağır ve kokulu bir yığın, düşey koridordan aşağı düşüyor.

- Çöp torbasını çöplüğe attın mı tatlım?

- Evet. Bu sonuncusuydu. Yenilerini ve daha büyüklerini satın alman gerekecek.

Bunlar gerçekten çok dayanıksızdı.

Böcekler yeni çığlardan korkarak ilerliyorlar.

365

"Beni nereye götürüyorsunuz?"

"Gitmek istediğin yere."

Birçok kat aşıyorlar, sonra duruyorlar.

"Burası," diyor yaşlı hamamböceği.

"Bana eşlik ediyor musunuz?" diye soruyor 103.

"Hayır. Bir hamamböceği atasözü der ki 'Herkes kendi sonın-larıyla ilgilenir.'

Kendi kendinin yardımıyla başının çaresine bak Sen kendinin en iyi bağlaşığısın."

Bunun üzerine yaşlı hamamböceği ona çöp boşaltma borusunun kapağında dolambaçlı bir yol gösteriyor. 103. buradan doğruca mutfak evyesine ulaşacak.

103. kozasını sıkıca tutarak oraya doğru ilerliyor.

"Fakat buraya ne yapmak için geldim?" diye soruyor kendi kendine. Parmaklardan bu kadar korkan kendisi onlann yuvasının içinde dolaşıyor!

Bununla birlikte sitesinden bu kadar uzakta, dünyasından bu kadar uzakta yapılacak en iyi şeyin daha da ilerlemek, sürekli ilerlemek olduğunu biliyor.

Kannca, her şeyin mutlak bir düzgünlükte geometrik şekiller halinde olduğu bu garip ülkede ilerliyor. Ortalıkta duran bir ekmek kırıntısını kemirerek mutfağı keşfediyor.

Ordunun son hayatta kalan üyesi kendine cesaret vermek için küçük bir Bel-o-kan havası mınldanıyor:

"Ateşin suyla karşı karşıya geldiği Gökyüzünün yerle karşı karşıya geldiği Yukannm aşağıyla karşı karşıya geldiği Küçüğün büyükle karşı karşıya geldiği Bir an geliyor

Basitin katmerliyle karşı karşıya geldiği Çemberin üçgenle karşı karşıya geldiği Siyahın gökkuşağıyla karşı karşıya geldiği Bir an geliyor."

366

Fakat bu tek düzenli şarkıyı mırıldanırken yeniden korkunun, onu sardığını hissediyor ve adımlan titrekleşiyor. Ateş suyla karşı karşıya geldiğinde buhar gkar; gökyüzü yerle karşı karşıya geldiğinde yağmur sel olup her şeyi yıkar; yukarısı aşağısıyla karşı karşıya geldiğinde baş dönmesi oradadır...

174. KESĐLEN BAĞLANTI

- Umanm düşüncesizliğinin çok fazla sonucu olmaz. "Tanrısal" olaydan sonra

"Pierre de Rosette"i yok etmeye karar

vermişlerdi. Nicolas tabi ki pişmandı ama onu her türlü geçici Tanrısal hevesten korumak, yapılacak en iyi şeydi. Ne de olsa o bir çocuktu. Eğer açlık aşırı krvrandırırsa başka aptallıklar da yapabilirdi.

Jason Bragel bilgisayann merkezini çıkardı ve hepsi ondan sadece kınntılar kalıncaya kadar onu azimle çiğnediler.

"Kanncalarla bağlantı kesin olarak kesildi," diye düşündüler.

Bu kadar kırılgan bir dünyada aşın güçlü olmayı istemek tehlikeliydi. Edmond VVeils haklıydı. Henüz çok erkendi ve en küçük bir hatanın bütün uygarlıklan için yıkıcı sonuçlan olabilirdi.

Nicolas babasının gözlerinin içine baktı.

- Kaygılanma baba. Onlara anlattıklarımdan çok fazla bir şey anlamadılar.

- Öyle olduğunu umalım oğlum. Öyle olduğunu umalım.

Duvardan fırlayan bir asi şiddetli bir feromonla bağırıp çağırıyor: "Parmaklar bizim Tanrılarımızda." Hemen bir asker karnını boğazının altında dengeliyor ve atışını yapıyor. Tanrıcı yıkılıyor. Asi tüten vücudunu son bir refleksle altı kollu bir haça dönüştürüyor.

175. YINVEYANG

Sabahleyin, Laetitia VVeils ve Jacques Melies acele etmeden genç gazetecinin evine doğru yürüdüler. Şans eseri ev çok yakın-367

di. Ramirezler gibi, eskiden babasının yaptığı gibi o da Fontaineb-leau Ormanı'nın kenannda oturmayı seçmişti. Buna karşın onun semti Phoenbc Sokağı'nınkinden çok daha hoştu. Burada lüks ma-ğazalarıyla yaya yollan, çok sayıda yeşil alan ve hatta bir mini golf sahası ve tabi ki bir postane vardı.

Salonda nemli giysilerini çıkardılar ve kendilerini koltuklara bıraktılar.

Melies kibarca sordu.-

:

- Hâlâ uykun var mı?

- Hayır, ben gene de biraz uyudum.

Melies'e gelince, Laetitia'yı uzun uzun seyre dalmakla fazlasıyla meşgulken gözünü kırpmadığı bu gecenin tek tanığı, vücudundaki kırıklıktı. Aklı enerji dolu, yeni bilmecelere, yeni serüvenlere hazırdı. Yeter ki Laetitia ona yere serilecek başka ejderhalar önersin!

- Biraz bal şerbeti? Olimpos Tannlannın ve karıncaların içeceği-

- Ah, bu sözcüğü asla telaffuz etme. Artık kanncalardan söz edildiğini asla, asla, asla duymak istemiyorum.

Laetitia gelip onun koltuğunun kenanna oturdu. Kadeh tokuşturdular.

- Dehşet içindeki kimyagerler hakkındaki araştırmanın sonu ve karıncalara elveda!

Melies iç çekti.

- Öyle bir haldeyim ki... Kendimi uyuyamayacak durumda hissediyorum, aynı zamanda çalışamayacak kadar bitkinim. Beau Ri-vage Oteli'ndeki odada karıncalara pusu kurduğumuz güzel zamanlardaki gibi bir satranç partisine ne dersin?

Laetitia güldü.

- Artık kanncalardan söz etmek yok!

Đkisi de aynı anda, bu kadar kısa sürede hiç bu kadar çok gülmedim, diye düşünüyorlardı. Genç kadın atıldı:

- Daha iyi bir fikrim var. Çin daması, işte düşmanın taşlarını yok etmeyi değil kendininkileri daha hızlı ilerletmek için onlan kullanmayı amaçlayan bir oyun.

- Beynimin gevşemesini düşünecek olursak çok karmaşık olmadığını umalım. Bana öğret.

Laetitia Wells üzerine alt köşeli bir yıldız kakılmış altıgen bir mermer tabla alıp geldi. Oyunun kurallarını açıkladı:

- Yıldızın her ucu on cam bilyeyle dolu bir alan oluşturur. Her alanın ayn rengi vardır. Amaç bilyelerini mümkün olduğu kadar çabuk tam karşıda bulunan alana götürmektir. Kendi bilyelerinin ya da düşmanınkilerin üstünden atlayarak ilerlenir. Bir bilyenin üstünden atlamak için arkasındaki hanenin boş olması yeterlidir. Sıçrayacak bir alan olduğu sürece istendiği kadar bilyenin üstünden ve her yönde atlanabilir.

- Ya üzerinden atlayacak bilye bulunamazsa?

- Her yönde birer hane ilerlenebilir.

- Üzerinden atlanan bilyeler alınıyor mu?

- Hayır, klasik damanın tersine hiçbir şey yok edilmez. Sadece karşıdaki alana en hızlı götürecek yolu bulmak için boş alanlann coğrafyasına uyum sağlanır.

Oyuna başladılar.

Laetitia hemen her biri bir haneye yerleştirilmiş bilyelerden oluşan bir çeşit yol yaptı. Mümkün olduğu kadar uzağa gitmek için taşlan birbiri ardına bu otoyolu tuttular.

Melies de aynı şekilde hareket etti. Birinci partinin sonunda bütün taşlarını gazetecinin alanına götürmüştü. Biri dışında hepsini. Unutulmuş bir geç kalan.

Bu ayrı kalanı götürdüğü zaman genç kadın bütün gecikmesini doldurmuştu.

- Kazandın, dedi Melies.

- Yeni başlayan biri için çok iyi başının çaresine baktığını söyleyebilirim.

Şimdi özellikle tek bir bilyeyi unutmamak gerektiğini bileceksin. Onları mümkün olduğu kadar hızlı boşaltmayı düşünmek gerek, hepsini, tek bir

tanesini bile atlamadan.

369

Melies artık onu dinlemiyordu. Hipnoz olmuş gibi dama tahtasını seyrediyordu.

Laetitia kaygılandı:

- Jacques, kendini iyi hissetmiyor musun? Böyle bir geceden sonra gerçekten...

- Neden bu değil. Kendimi olabilecek en iyi halde hissediyorum. Fakat şu oyuna bak, ona iyi bak.

- Bakıyorum, yani?

'!**',,

- Yani! diye bağırdı Melies. Ama bu çözüm!

- Bütün çözümleri bulduğumuzu düşünüyordum.

- Bunu değil, diye ısrar etti Melies. Madam Ramirez'in son bil-mecesininkini değil. Anımsıyor musun: Altı kibritle nasıl ata üçgen yapılır? (Laetitia altıgeni boş yere inceledi.) Bir kez daha bak. Kibritleri altı köşeli yıldız halinde yerleştirmek yeterli. Bu oyunda gösterildiği gibi. Birbirine geçen iki üçgenle!

Laetitia dama tahtasını daha dikkatlice inceledi.

- Bu yıldız, bu Davud'un yıldızı, dedi. Makrokosmos'la birleşen mikrokozmos bilgisini simgeliyor. Sonsuz derecede büyük olanla sonsuz derecede küçük olanın düğünü.

Melies yüzünü onunkine yaklaştırarak konuştu:

- Bu kavramı çok seviyorum.

Yanaklan birbirine hafifçe dokunarak öyle kaldılar ve dama tahtasını seyrettiler.

- Buna gökyüzünün ve yerin birliği de diyebiliriz, dedi Melies.

Bu ideal geometrik şekilde her şey birbirini tamamlıyor, birbirine kanşıyor, birbiriyle evleniyor. Bölgeler özelliklerini koruyarak birbirlerinin içine geçiyor. Bu yukansryla aşağısının kanşması.

Karşılaştırmalar yapmaya giriştiler.

- Yın ve Yang.

- Aydınlık ve koyu karanlık.

- Đyi ve kötü.

- Soğuk ve sıcak.

Laetitia başka karşıtlar arayarak alnını kınşördı.

- Bilgelik ve delilik? -Kalp ve akıl.

I - Ruh ve madde. f - Etkin ve edilgen. I Melies özetledi:

- Yıldız, her bir tarafın kendi bakış açısından yola çıkıp sonunda diğerininkini aldığı senin Çin daman gibi.

- Bilmecenin anahtar cümlesi de buradan geliyor: "Diğeriyle aynı biçimde düşünmek gerek", dedi Laetftia. Fakat sana önerece-Iğim başka çağnşımlanm var. "Güzellikle zekânın birleşmesi" hakkında ne düşünüyorsun? - Ya sen, eril ve ... dişilin birleşmesi hakkında ne düşünüyorsun?

Melies yeni çıkmakta olan bir sakalın diken diken kabardığı yanağını Laetitia'nın o kadife gibi yanağına daha da yaklaştırdı. Parmaklarını ipek saçlarda gezdirmeye cesaret etti. t Laetitia bu kez onu itmedi.

103. evyeden aşağı iniyor? aspiratörün kenarlarında oyalanıyor, koridora yöneliyor, bir sandalyeyi aşıyor, bir duvarın üstünde sürünüyor, bir tablonun arkasına saklanıyor, yeniden gkıyor, yeniden aşağı iniyor, tuvaletteki klozetin dik kenarlannın üzerinde tırmanıyor.

Dipte küçük bir göl var ama oraya inmek istemiyor. Banyoya gidiyor, iyi kapanmamış bir diş macunu tüpünün mentollü kokusunu, tıraş sonrası parfümünün şekerli kokusunu içine çekiyor, bir Marsilya sabununun üzerinde uzun adımlarla zıplıyor, bir yumurtalı şampuan birikintisinin içinde kayıyor ve orada boğulmaktan son anda kurtuluyor.

Burada yeteri kadar şey gördü. Bu yuvada en küçük bir Parmak yok.

Yeniden yola koyuluyor.

103. yalnız. Kendi kendine seferin en basit ve en somut sonucunu temsil ettiğini söylüyor. Sonunda her şey bir bireyde

toplanıyor. Ve hâlâ bu seçimle karşı karşıya: Parmaklardan yana ya da onlara karşı olmak.

103. tek başına hepsini yok edebilir mi?

Elbette. Fakat bu kolay olmayacak.

Daha önce bu devlerden tek birini öldürmek için sererden üç bin kişinin işe koyulması gerekmişti!

Bu konuda düşündükçe kendi kendine yerdeki bütün Parmaklan tek başına katletme düşüncesinden vazgeçmek zorunda oldu-J ğunu söylüyor.

Bir balık akvaryumunun önüne geliyor ve bu çok renkli ve gayretsiz, floresan renkleri yanıp dönen acayip kuşların ilerlemesini izleyerek uzun

dakikalar boyunca duvara yapışıp kalıyor.

103. sonra giriş kapısının altından geçiyor, ana merdivenlerde ilerleyerek bir kat çıkıyor.

Đkinci bir daireye giriyor ve tekrar araştırmalanna koyuluyor: Banyo, mutfak, salon. Manyetoskopun kapağında kayboluyor, bir an elektronik parçalan ziyaret ediyor, yeniden gkıyor, bir odaya giriyor. Hiç kimse yok. Urukta en küçük bir Parmak yok.

Çöp boşaltma borusundan bir geçit buluyor ve bir kat daha tırmanıyor. Mutfak, banyo, salon. Hiç kimse yok. Duruyor, bir fero-mon tükürüyor ve oraya Parmaklann huylan hakkındaki gözlemlerini kaydediyor:

"Feromon: Zooloji

Konu: Parmaklar

Tükürük salgılayan: 103683.

Tarih: 100 000 667. yıl

Parmaklann hepsinin dış görünüşü birbirine benzeyen yuvalan var gibi görünüyor.

Bunlar oyulamayan kayadan geniş mağaralar. Küp şeklindeler ve birbirlerinin üstüne yığılmış durumdalar. Bu mağaralar çoğunlukla ılık. Tavan beyaz ve taban bir çeşit renkli çimle kaplı. Orada yaşamak için nadiren geliyorlar."

Balkona çıkıyor, ayaklannın yapışkan puvilislerini kullanarak dış cepheyi aşıyor ve öncekilere benzeyen yeni bir daireye ulaşıyor. Salona giriyor. Orada sonunda Parmaklar görünüyor. 103. ilerli-37Z

yor. Parmaklar onu öldürmek için takip ediyorlar. 103. kozasına sıkıca sarılarak kaçacak zamanı ancak buluyor.

177. ANSĐKLOPEDĐ

YÖNELME: Đnsanlık destanlarının çoğu yer olarak doğudan batıya doğru bir yön Đzler. Đnsan her zaman güneşin takip ettiği yolu izlemiş ve kendi kendine bu ateş topunun nerede battığını sormuştur. Ulysse, Christophe Colomb, Attila...

Bunların hepsi çözümün batıda olduğuna inandılar. Batıya doğru yola çıkmak geleceği bilme Đsteğidir.

Bununla birlikte bazıları güneşin nereye gittiğini,bilmek Đsterken, başkaları onun "nereden" geldiğini bilmek istediler. Doğuya doğru gitmek, güneşin kökenlerini bilme isteğidir ama aynı zamanda kendi kökenlerini bilme Đsteğidir.

Marco Polo, Napoleon, Bllbo le Hobblt (Selgneur des Anneaux de Tolkl-en'ln kahramanlarından biri) doğuya ait kişilerdir. Onlar, eğer keşfedilecek bir şey varsa bunun orada, uzak ve geride, günler de dahil her şeyin başladığı yerde olduğuna Đnandılar. Serüvencilerin simge biliminde iki yön daha vardır. Đşte bunların anlamlan. Kuzeye doğru gitmek, kendi gücünü ölçmek için engeller aramaktır. Güneye doğru gitmek, dinlence ve huzur aramaktır.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.

i 78. AYLAK AYLAK DOLAŞMA

103. değerli küçük paketini taşıyarak Parmakların doğaüstü dünyasında uzun süre aylak aylak dolaşıyor. Çok sayıda yuvayı ziyaret ediyor. Bazı yuvalar boş, bazılarında da Parmaklar onu öldürmek için takip ediyorlar.

Bir an Merkür Görevi'nden vazgeçmeyi düşünüyor. Ama bunca uzun bir yol geçip, o kadar çaba gösterdikten sonra şimdi vazgeçmek yazık olacaktı. Nazik Parmaklar bulmalıydı. Karıncalara dostça yaklaşan Parmaklar.

103. yaklaşık yüz apartman dairesi ziyaret ediyor. Beslenmesi kolay. Her yerde bol miktarda yiyecek ortalıkta duruyor. Fakat bu köşeli mekânlarda yalnız, kendini her şeyin geometrik ve parlak beyaz, mat kahverengi,

elektrik mavi, canlı turuncu, yeşil-san gibi doğaüstü renklerle süslü olduğu başka bir gezegendeymiş g bi hissediyor.

Şaşırtıcı bir ülke!

Neredeyse hiç ağaç, bitki, kum, ot yok. Sadece yassı ve soğuk nesneler ya da maddeler.

Neredeyse hiç hayvan yok. Sadece o yaklaşınca sanki ormandan gelen bu yabaniden korkuyorlarmış gibi kaçan birkaç güve.

103. bir çuval bezinin içinde kayboluyor, bir un kutusunun içinde çabalıyor, içlerinde şaşırtıcı şeyler olan çekmeceler keşfediyor.

Artık kokusal ya da görsel hiçbir belirti yok. Sadece ölü şekiller, ölü tozlar, boş ya da canavarlarla dolu yuvalar.

"Her durumda merkezi bulmak gerekir," diyordu Belo-kiu-ki-uni. Fakat birbirlerinin üstüne çıkan ya da birbirlerine yapışan bu çok sayıdaki kübik yuvanın arasında nasıl bir merkez saptanır? Ve 103. yalnız, o kadar yalnız, yakınlanndan o kadar uzakta ki! Özlemle Bel-o-kan'ın yatıştıncı piramidini, kız kardeşlerinin hareketliliğini, trofalaksilerin tatlı sıcaklığını, ekilmeyi talep eden bitkilerin baştan çıkarıcı kokusunu, ağaçların güven veren gölgesini anımsıyor. Tıka basa kalorik enerjiyle dolmanın o kadar güze! olduğu o kayaları, otların arasına ustaca sokulan ferotnon yollarını nasıl özlüyor!

Ve eskiden ordunun yaptığı gibi, 103. ilerliyor, sürekli ilerliyor. Johnston organları bir yığın yabancı dalgayla karışıyor: Elektrik dalgaları, radyo dalgaları, ışıklı dalgalar, manyetik dalgalar. Dünyanın ötesindeki dünya bir yanlış bilgiler hayhuyundan başka bir şey değil-Bir boru, bir telefon kablosu ya da bir çamaşır ipinin yardımıyla bir binadan diğerine geziyor.

Hiçbir şey yok. Hiçbir karşılama işareti yok. Parmaklar onu tanımadılar.

'

103.'nün keyfi kaçıyor.

Bezgin bir halde "Neye yarar?" ve "Ne yapmak için?" diye düşünüyor. Bu sırada birden alışılmamış feromonlar fark ediyor. Bir ağaç kızıl kanncası kokusu. Hızla ilerledikçe bu kokusal bayrağı daha iyi tanıyor: Giou-li-kan, ordunun yola çıkmasından kısa bir süre önce kaçınlan şehir!

Hoş koku onu bir mıknatıs gibi çekiyor.

Evet. Giou-li-kan yuvası, dokunulmamış bir halde orada. Orada yaşayanlara da dokunulmamış. Kız kardeşleriyle konuşmak, onlara dokunmak istiyor ama aralannda her türlü bağlantıyı engelleyen sert ve saydam bir duvar yükseliyor. Site bir küpün içine kapatılmış durumda. 103. çatıya çıkıyor. Orada duyargalan sürtmek için çok dar ama kokusal mesajlar yaymaya yetecek genişlikte küçük delikler var.

Giou-li-kanlılar ona bu yapay yuvaya nasıl getirildiklerini anlatıyorlar. Buraya zorla yerleştirildiklerinden beri beş Parmak onlan inceliyor. Hayır, bu Parmaklar saldırgan değiller. Öldürmüyorlar. Bununla birlikte bir kez alışılmamış bir olay oldu. Onların tanımadığı başka Parmaklar onlan yeniden yerlerinden söktüler, dikkatsizce salladılar ve bu olayda çok sayıda Giou-li-kanlı öldü.

Fakat yeniden buraya getirildiklerinden beri bir daha sorunları olmadı. Hoş beş

Parmak onlan besliyor, koruyor, gözetiyor.

103. büyük bir sevinç duyuyor. O kadar uzun süredir aradığı muhataplanna sonunda ulaşacak mı?

Kokular ve jestler yoluyla yapay yuvanın tutsak karıncalan ona bu "nazik"

Parmaklan nasıl bulacağını anlatıyorlar.

179. HOŞ KOKU

Augusta Wells topluluk çemberindeydi. Hepsi OM sesini çıka-nyorlardı ve bu ses onların gidip birbirlerinin yanında büzüldükleri tinsel bir kabarcık

oluşturuyordu.

375

Yukanda, gerçek olmayan bir askıda kalma halinde, başlann-dan bir metre yüksekte ve tavandan elli santimetre aşağıda artık aç değildiler, üşümüyorlardı, korkmuyorlardı, kendilerini unutuyorlardı, sadece askıda kalan, düşünen biraz buhardılar.

Bununla birlikte Augusta Wells aceleyle kabarcıktan çıktı. Yeniden etten vücudunda maddeleşti. Yeteri kadar yoğunlaşmamıştı. Bir şey zihnini meşgul ediyordu. Asalak bir düşünce. Aklı ve ego-suyla yerde kaldı. Nicolas olayı ona düşünecek konu veriyordu.

Kendi kendine insanlann dünyası bir kannca için çok etkileyici olmalı, dedi.

Kanncalar bir arabaya da bir kahve makinesi veya bir trendeki bilet basma makinesinin ne olduğunu asla anlayamayacaklar. Bu, onların hayal güçlerinin ötesinde bir şey. Augusta Wells, karınca evreniyle bu anlaşılmaz insan evreni arasındaki uzaklığın belki, insan dünyasını daha üstün (Tannsal?) bir boyuttan ayıranla aynı uzaklık olduğunu düşündü.

Belki daha üstün bir zaman-mekan boyutunda bir Nicolas var. Đnsanlar kendi kendilerine Tann'nın neden böyle davrandığını soruyorlar ama aslında belki o aylaklıktan dolayı eğlenmeye çalışan bilinçsiz bir çocuk!

Ona ne zaman ikindi kahvaltısı zamanı olduğunu ve insanlarla oynamayı bırakması gerektiğini söyleyecekler?

Augusta Wells bu düşünceyle sersemleşmiş ama aynı zamanda heyecanlanmıştı.

Eğer kanncalar trendeki bilet basma makinesini hayal edemi-yorlarsa, daha üstün zaman-mekândaki Tann'yı hangi makineler, hangi özgün kavramlar yönetiyordu?

Bunlar temelsiz ve yararsız düşüncelerden başka bir şey değillerdi. Yaşlı kadın yeniden düşüncelerini yoğunlaştırdı ve kendini yeniden grubun

akıllannın yumuşacık ve rahat kabarcığında buldu.

180. HEDEF YAKINLAŞIYOR

Çevre, sesler, kokular ve sıcaklıkla dolu. Burada yaşayan Parmaklar var, bu açık.

103., kalın kırmızı halının ormanında kaybolmamaya çalışarak gürültü ve titreşimlerin bölgesine yaklaşıyor. Yolunun üstüne yumuşak engeller serpiştirilmiş. Alaca renklerle süslü bir sürü kumaş yerde duruyor.

Seferin son üyesi Jacques Melies'in ceketine, sonra pantolonuna tırmanıyor.

Siyah ipekten bir tayyörün üstünde tepinerek yoluna devam ediyor, komiserin gömleğinin üstünde ilerliyor. Daha ileride Laetitia VVells'in sutyeninin oluşturduğu sıradağlara tırmanıyor ve iniyor. Gürültülerin geldiği bölgeye doğru ilerliyor.

Karşısında örgü yatak örtüsünün bir çıkıntısı var, onu aşıyor. Yukarı çıktıkça sarsıntı artıyor. Parmaklann kokusu, Parmaklann sıcaklığı, Parmaklann sesleri var. Orada yukandalar, bu kesin. Sonunda onlan bulacak. Kelebek kozasını açıyor ve hazinesini çıkan-yor. Merkür Görevi amacına ulaşıyor. 103. yatağın tepesine tırmanıyor.

Ne olursa olsun.

Laetitia Wells menekşe rengi gözlerini kapadı, onun yin enerjisine kansan eşinin yang enerjisini hissediyordu. Birbirlerine kenetlenmiş vücutları uyumla dans ediyordu. Laetitia gözlerini açtığında sıçradı. Tam olarak burnunun karşısında çenelerinin arasında u-fak ufak katlanmış küçük bir kâğıt parçasını sallayan bir karınca vardıl

Bu görüntü onun dikkatini dağıtmaya yetti. Hareket etmeyi bıraktı, kalktı, geri çekildi.

jacques Melies bu ani duruşa şaşırdı.

- Neler oluyor?

- Yatağın üstünde bir kannca var!

- Senin teraryumundan kaçmış olmalı. Bugün karıncalardan gına geldi, onu kov ve bıraktığımız yerden devam edelim!

- Hayır, bekle, bu diğerleri gibi değil. Onda olağanüstü bir şey var.

- Arthur Ramirez'in robotlanndan biri mi?

- Bu gayet canlı bir kannca. Ve belki bana inanmayacaksın ama çenelerinin arasında katlanmış bir kâğıt parçası var ve bunu bize. vermek istiyor gibi görünüyor!

377

Komiser homurdandı ama bu bilginin doğruluğunu araştırmaya razı oldu. Gerçekten katlanmış bir kâğıt taşıyan bir kannca gördü.

103. önünde Parmaklarla dolu bir çanak fark ediyor.

Alışıldığı üzere Parmak hayvan beş Parmaktan oluşan iki sürüye aynlıyor. Oysa bu daha üstün bir hayvan olmalı çünkü daha kalın ve beş Parmaktan oluşan iki değil dört tane sürüsü var. Yani „ pembe bir temel yapıdan çıkan ve şakalar yaparak oynayan yirmi ¦ Parmak var.

103. ilerliyor ve bu zırva şeylerin ona verdiği doğal korkuya kendini bırakmamaya çalışarak mektubu çenelerinin ucunda tutuyor.

Ormandaki Parmaklara karşı yaptıklan savaşı yeniden düşünüyor ve bütün ayaklanyla kaçmak istiyor. Fakat hedefe ulaşma noktasındayken onunla karşılaşmamak çok aptalca olacak.

- Haydi, çenelerinin arasında tuttuğu şeyin ne olduğunu anlamaya çalış.

Jacues Melies elini çok yavaş bir biçimde kanncaya uzattı. Mı-nldandi:

- Beni ısınmayacağından ya da fbrmikasitle sulamayacağından emin misin?

Laetita onun kulağına fısıldadı:

- Bana bir karıncadan korktuğunu söylemeyeceksin herhalde, değil mi?

Parmaklar yaklaşıyor ve korku 103.'yü kuşatıyor. O küçükken Bel-o-kan'da ona öğretilen dersleri yeniden anımsıyor. Bir düşman karşısında onun daha güçlü olduğunu unutmak gerek. Başka şey düşünmek gerek. Sakin olmalı. Düşman her zaman ondan kaçmanızı bekler ve sizin kaçmanıza uygun bir davranışı vardır. A-ma siz korkunuzu göstermeden, kararlı bir tavırla orada, onun karşısında kalırsanız, düşman sarsılmaz soğukkanlılığını yitirir ve saldırmaya cesaret edemez.

Beş Parmak onunla buluşmak için acele etmeden ilerliyor.

Hiç de soğukkanlılıklarını yitirmiş görünmüyorlar.

378

- Sakın onu ürkütüp kaçırma! Bekle, yavaşla, yoksa kaçacak.

- Eğer hareket etmiyorsa, bunu beni ısırmak için daha yakında olmamı beklediği için yaptığına eminim.

Buna karşın elini yavaş ama belli bir düzenle kaydırmaya devam etti.

Ona yaklaşan Parmaklar tasasız görünüyorlar. En ufak bir düşmanca davranış

işareti yok. Dikkat. Bu bir tuzak olmalı. Ama 103. kaçmamak için kendine yalvanp yakanyor.

"Korkma. Korkma. Korkma. Haydi, çok uzaklardan onlarla buluşmak için geldim ve işte şimdi oradalar. Tek bir isteğim var: Altı ayağımı boynuma alıp kaçmak!

Cesaret 103., daha önce onlarla karşı karşıya geldin ve ölmedin."

Bununla birlikte sizden on kat yüksek ve hacimli beş pembe yuvarlağın yaklaştığını görüp kendi kendine her şeye karşın hareket etmemek

gerektiğini söylemek kolay değil.

- Yavaş, yavaş, onu korkuttuğunu görüyorsun: Duyargalarının titremesi durmuyor.

- Bırak yapayım, elimin gittikçe ilerlemesine alışmaya başlıyor. Hayvanlar yavaş

ve düzenli olgulardan korkmazlar. Küçük, küçük, küçük.

Bu içgüdüsel bir şey. Parmaklar yirmi adımdan daha yakına geldiklerinde 103.

onlara saldırmak için çenelerini genişçe açma isteği duyuyor. Fakat çenelerinde katlanmış kâğıt var. Ağzı tıkalı, artık ısıramaz bile. Duyargalarının ucunu ileri doğru atıyor.

Kafasında düşünceler zıvanadan çıkmış durumda. Üç beyni konuşuyor ve her biri kendi görüşünü kabul ettirmek istiyor:

- Kaçalım!

- Panik yok. Bu uzun yolculuğu bir hiç için yapmadık.

- Ezileceğiz!

- Her durumda Parmaklar kaçacak zamanı bulmamız için fazla yakındalar!

- Dur, korkudan ölüyor, diye uyardı Laetitia Weils.

El durdu. Kannca üç adım ilerledi, sonra hareketsiz kaldı.

- Görüyorsun, durduğumda daha çok korkuyor.

103. bir an bir ara olacağını umuyor ama Parmaklar yeniden ilerliyorlar. Hiçbir şey yapmazsa birkaç saniye sonra ona dokunacaklar! 103. daha önce Parmakların bir fiskesinin nasıl bîr sonuç verdiğini gözlemleme olanağı

buldu. Bilinmeyen karşısındaki iki tutumu anımsıyor: Harekete geçmek ya da katlanmak. Katlanmak istemediği için harekete geçiyor!

Harika: Karınca eline tırmandı.]acques Melies hayran kalmıştı. Fakat kanncâ saldınyor, üzerinde koşuyordu, kolunu tramplen gibi kullanıyor, sıçrıyor ve Laetitia VVells'in omzuna çıkıyordu.

103. temkinli adımlarla ilerliyor. Burası diğer Parmaktan daha güzel kokuyor.

Gördüğü ve kokladığı her şeyi incelemek için oyalanıyor. Eğer buradan kurtulursa, bu inceleme daha sonra Parmaklar hakkındaki zoolojik feromonu için işine yarayacak. Bir parmağın üzerine yerleşmek ilginç bir şey. Bu, üzerinde yivler olan açk pembe, yassı bir yüzey. Düzenli aralıklarda hoş kokulu bir terle dolu kuyular var.

103., Laetitia VVells'in omzunun beyaz yuvarlağında birkaç adım atıyor. Laetitia kımıldamıyor, kanncayı ezmekten aşın derecede korkuyor. Böcek, saten dokusu onu hayran bırakan boynu aşıyor. Ağzın üstünde ilerliyor ve ayaklarının bütün gücüyle bu koyu pembe küçük yastıklann üzerine basıyor. Bir an, aksırmamak için her şeyi yapan Laetitia'nın sağ burun deliğinin mağarasında kayboluyor.

Burundan çıkıyor ve sol göz balonunun üstüne eğiliyor. Bu, nemli ve hareketli.

Fildişi renkli bir okyanusun ortasında menekşe renkli bir ada var. Ayaklannı yapıştırmak korkusuyla orada serüvene atılmıyor. Đyi yapıyor çünkü ucunda siyah bir fırça olan bir zar göz balonunu kaplıyor.

103. yeniden boyna giden yolu tutuyor, sonra memelerin arasında kayıyor. Şuna bak, burada birkaç kızıl leke var ve onlann üstünde sendeliyor! Sonra, memelerin ince dokusundan büyülenerek pembemsi tepesi değişken olan meme ucuna doğru atağa kalkıyor. Burada birkaç not almak için duruyor. Bir parmağın üstünde olduğunu ve onun kendisine ziyaret izni verdiğini biliyor. Giou-li-kanlılar haklı. Bu Parmaklar gerçekten saldırgan değiller.

Memenin sivri ucundan diğer meme ve kann vadisini içeren ele geçirilmez bir görüş alanı var.

Aşağı iniyor ve bu açk renk, sıcak ve yumuşak yüzeye hayran oluyor.

- Kıpırdama, göbeğine yaklaşıyor.

- Bunu isterdim ama beni gıdıklıyor.

103. göbek deliğinin içine düşüyor, yeniden çıkıyor, uzun uyluklarda hızla ilerliyor, dizi aşıyor, sonra bilek çıkıntısına doğru iniyor ve ayak topuğuna tırmanıyor.

Buradan tombul ve körelmiş, uçları kırmızı boyalı beş Parmak görüyor. Yeniden bacağa tırmanıyor. Baldırlarda hızlanıyor, beyaz ve yassı tenin üzerinde kayıyor. Bu ılık, pembemsi, yumuşak pütürlü çölün üzerinde koşuyor. Dizi geçiyor, uyluklara doğru gkı-yor.

181. ANSĐKLOPEDĐ

ALTI: Altı sayısı mimari için Đyi bir sayıdır. Altı, Yaratmanın sayısıdır. Tanrı dünyayı altı günde, yarattı ve yedinci gün dinlendi. Đskenderiyeli Clemenfa göre evren altı farklı yönde yaratılmıştır: Dört ana yön, Zenith (en yüksek nokta) ve Nadir

) (gözlemciye göre en alçak nokta). Hindistan'da Yantra adı verilen altı köşeli yıldız, aşk eylemini, Yonl ile Lingam'm birblr-i terinin içine girmesini ifade eder. Đbranller Đçin, Süleyman'ın mührü de denen, Davud'un yıldızı evrendeki tüm elementlerin toplamını temsil eder. Ucu yukarı bakan üçgen ateşi, ucu aşağı bakan üçgen suyu temsil eder.

Simyada alo köşeli yıldızın her bir ucuna bir metal ve bir gezegenin tekabül ettiği düşünülür. Yukarıdaki uç Ay ve gümüştür. Daha sonra soldan sağa uçlar şöyle sıralanır: Venüs-bakır, Merkür-cıva, Satürn-kurşun, Jüpiter-kalay, Mars-demlr. Altı elementin ve altı gezegenin ustaca birleşmesi merkezinde Güneş ve altını verir.

Resim sanatında altı köşeli yıldız, renklerin mümkün oUuı bütün ortaklıklarını göstermek Đçin kullanılır. Bütün karam renklerin birleşmesi merkezdeki altıgende beyaz bir aydınlık oluşturur.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt II.

ALTINCI GĐZEM

PARMAKLARIN ĐMPARATORLUĞU

182. HEDEFĐN DAHA DA YAKININDA

103. uyluklann üst bölümüne doğru tırmanıyor ama beş uzun Parmak yaklaşıyor, iniyor ve o kasığa ulaşamadan yolunu kesiyor. Ziyaret sona erdi.

103. ezilmekten korkuyor. Ama hayır, Parmaklar bir randevuyu bekler gibi yerleşerek orada kalıyorlar. Giou-li-kanlılar kesinlikle haklıydı, bu Parmaklar kötü niyetli değiller. O hâlâ hayatta. Arka ayaklannın üstünde dikiliyor ve acele mektubunu havaya doğru uzatıyor.

Laetitia Wells başparmağının ve işaretparmağımn cilalı tırnaklarını yavaşça yaklaştırdı ve onlan ince bir ambız gibi kullanarak katlanmış kâğıdı tuttu.

103. duraksıyor, sonra yavaşça çenelerini açıyor ve değerli yükünü bırakıyor.

Bu sihirli an için ne kadar çok karınca öldü,

Laetitia VVelIs kâğıdı avcunun içine yerleştirdi. Kâğıt bir pulun dörtte biri kadardı ama her iki tarafına da yazılmış küçük harfler fark ediliyordu. O kadar küçüktü ki okunmuyordu ama gene de bunun bir insan yazısı olduğu fark ediliyordu.

Laetitia küçük kâğıdı okumaya çalışarak konuştu:

- Sanınm bu karınca bize mektup getiriyor. Jacques Melies kocaman büyütecini almaya gitti.

- Bununla bu mektubun deşifre edilmesi daha kolay olacaktır. Kanncayı küçük bir şişenin içine yerleştirdiler, giyindiler, sonra

büyüteçle kâğıdın üstüne eğildiler.

- Đyi görürüm, dedi Mâlies. Bana bir kalem ver, ayırt ettiğim sözcükleri yazacağım, sonra eksik olanlan bulmaya çalışınz.

4

183. ANSĐKLOPEDĐ

TERAAĐT: Termitler konusunda uzman bilginlerle karşılaştığım olur. Bana karıncaların tabi ki ilginç olduklarını ama termitlerin başardıklarının yansını yapamadıklarım söylerler.

Bu doğru.

Termider, "mükemmel bir toplum" yaratan yegâne sosyal böcekler, hatta belki yegâne hayvanlardır. Termitler, her bireyin kraliçesine hizmet etmekten mutlu olduğu, herkesin birbirini anladığı, birbirine yardım ettiği, hiçbir bireyin en küçük bir tutku ya da en küçük bencillik beslemediği mutfak hükümdarlık biçiminde örgütlenmişlerdir.

Belki termit bundan iki yüz milyon yıldan daha uzun bir süre önce şehirler Đnşa eden Đlk hayvan olduğu için "dayanışma" sözcüğü en güçlü anlamını kesinlikle termit toplumunda alır.

Bununla birlikte, onun başarısı içinde kendi mahkûmiyetini barındırır. Mükemmel olan, tanımı gereği, kendini daha Đyi duruma getirmeyi bilemez. Bu yüzden termit şehri her tür sorgulama, her tür devrim, her tür Đç sorun konusunda cahildir.

Termit şehri saf ve sağlıklı bir organizmadır, öyle ki aşın derecede dayanıklı bir çimentoyla Đnşa edilmiş, incelikle Đşlenmiş koridoriannda mutluluğunun tadını çıkarmaktan başka bir şey yapmaz.

Buna karşın karınca çok daha anarşik bir sosyal düzende yaşar. Yanlışlıklar yaparak gelişir ve giriştiği her şeye yanlışlıklar yaparak başlar. Asla sahip olduğuyla tatmin olmaz, hayatı-384

nı tehlikeye atma pahasına bile olsa her şeyin tadına bakar. Karınca yuvası durağan bir düzen değil, sürekli çeşitli denemeler yapan, bazen kendi yıkımı riskini göze alarak en aldatıcı olanlara kadar bütün çözümleri deneyen bir toplumdur. Đşte benim karıncalarla termitierden daha çok ilgilenmem için bu kadar çok neden var.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.

184. DEŞĐFRE ETME ĐŞLEMĐ

Dakikalar süren deşifre etme çabalarından sonra, Melies anlaşılır bir mektup elde etti.

"Đmdat. Biz bir karınca yuvasının altında sıkışıp kalmış on yedi kişiyiz. Bu mesajı size ileten karınca bizim davamıza katılmıştır. Bizi kurtarmak için geleceğiniz yolu size gösterecek. Üstümüzde büyük bir granit kapak taşı var.

Sivri uçlu çekiçler ve kazmalarla gelin. Çabuk olun. Jonathan Wells."

Laetitia Wells dikildi:

- jonathan! jonathan VVells! Fakat yardım isteyen benim kuzenim jonathan!

- Onu tanıyor musun?

- Onunla hiç karşılaşmadım ama o gene de benim kuzenim. Onun öldüğü sanılıyordu, Sybarites Sokağı'ndaki mahzende kayboldu... Babam Edmond'un mahzeni olayını anımsıyor musun? O ilk kurbanlardan biri oldu!

- Belli ki yaşıyor ama bir grup insanla birlikte bir kannca yuvasının altında tutsak!

Melies küçük kâğıdı inceledi. Bu mesaj denize atılmış bir şişe gibiydi. Titrek, belki de can çekişen bir el tarafından yazılmıştı. Karınca bu mektubu ne kadar zamandan beri taşıyordu? Bu böceklerin çok yavaş yol aldıklannı biliyordu.

385

Başka bir soru zihnini meşgul ediyordu. Mektubun normal boyda bir kâğıda yazılıp sonra bir fotokopi makinesiyle defalarca küçültüldüğü açıktı. Aşağıda bir fotokopi makinesi ve tabi ki elektriğe sahip olacak kadar iyi mi yerleşmişlerdi?

- Bunun doğru olduğuna inanıyor musun?

- Bir karıncanın yanında bir mektubu sürüklemesini agklayabi-lecek başka bir senaryo göremiyorum!

- Gene de hangi rastlantı bu kanncayı tam olarak senin dairene sürükledi?

Fontainebleau Ormanı büyüktür, Fontainebleau şehri kanncalann ölçeğine göre daha da büyüktür ve bu haberci her şeye karşın gelip senin dördüncü kattaki daireni buldu... Bu kadan biraz fazla, sence de öyle, değil mi?

- Hayır, bazen bazı olaylann olması için milyonda bir şans vardır ve bu olaylar gene de olurlar.

- Fakat bir karınca yuvasının altında "sıkışıp kalmış", hayatlan kanncalann iyi niyetine bağlı insanlar olduğunu düşünebiliyor musun? Bu olanaksız, bir kannca yuvası bir topuk darbesiyle altüst olur!

- Onları engelleyen bir granit kapak taşından söz ediyorlar.

- Fakat insan nasıl gidip bir kannca yuvasının altına girebilir? Gerçekten biraz deli olmak gerek. Bu bir şaka!

- Hayır. Babamın oraya girmeye çalışanlan yutan gizemli mahzeni bilmecesi bir sırdı. Şimdi sorun tutsaklara yardım etmek. Kaybedecek zamanımız yok ve bence bize yardım edebilecek tek bir yaratık var.

-Kim?

- O. Mektup, kuzenim ve arkadaşlanna ulaşmak için onun bize rehberlik edebileceğini söylüyor.

Karıncayı cam hapishanesinden çıkanp serbest bıraktılar. Onu işaretlemek için ellerinde radyoaktif madde yoktu. Laetitia Wells onu bütün diğer kanncalardan ayırt etmek için böceğin alnına kırmızı tırnak cilasından sürdü.

- Haydi güzelim bize yolu göster!

Bütün beklentiler karşısında kannca kımıldamadı.

- Sence öldü mü?

386

- Hayır duyargalan oynuyor.

- Öyleyse neden ilerlemiyor? Jacques Melies karıncayı parmağıyla itti.

Hiçbir tepki gelmedi. Yalnız duyargalar daha sinirlice hareket etti.

Laetitia Wells görüşünü söyledi:

- Sanki bizi oraya götürmek istemiyor. Bu sorunu çözmek için tek bir yol görüyorum.- Onunla... konuşmak gerek.

- Tamam. Arthur Ramirez'in "Pierre Rosette" makinesinin nasıl işlediğini görmek için mükemmel bir fırsat.

185. ĐŞLENECEK BĐR TOPRAK

24. sorunu hangi tarafından ele almak gerektiğini bilmiyor. Türler arası ütopik bir topluluk yaratmak gayet iyi. Bunu bir bitkinin desteği ve suyun korumasıyla yapmak daha da iyi. Fakat herkesin birbiriyle iyi geçinmesini nasıl sağlamalı?

Tanncılar zamanlannın çoğunu tek taş anıtı biçimindeki heykellerini yapmakla geçiriyor ve ölülerini gömmek için bir yer talep ediyorlar.

Termitler kocaman bir kuru ağaç parçası buldular ve oraya kapanıp kalıyorlar.

Anlar kornijeranın dallarına minik bir kovan yerleştiriyorlar. Kanncalara gelince, onlar da bir salonu mantar bahçesi olarak düzenliyorlar.

Her şey normal bir şekilde işliyor; 24. her şeyi düzenleme isteğiyle neden kendine bu kadar sıkıntı yaratmak zorunda olsun ki? Herkes kendi köşesinde hoşuna giden şeyi yapıyor, madem ki bu diğerlerini rahatsız etmiyor.

Akşamleyin topluluğun üyeleri kornijeranın bir hücresinde toplanıyor ve birbirlerine kendi dünyalarından öyküler anlatıyorlar.

Bütün türlerden bütün böceklerin savaşg anlann ya da mimar termitlerin kokusal anlatılarını dinlemek için duyargalarını uzattıkları hep birlikte yaşanan o an topluluğun temel birlik davranışı.

387

Kornijera Topluluğu çok sayıda efsane ve masalla birbirine bağlı. Kısaca kokusal öykülerle.

Tanncıların dini diğerlerinin arasında bir öyküden başka bir şey değil. Ve hiç kimse bunun doğru ya da yanlış olduğunu yargılama yetkisini kendine tanımıyor.

Tek bir ölçüt önemli: Öykünün hayal kurmayı sağlaması. Ve Tanrı kavramı hayal kurmayı sağlıyor...

24. en güzel karınca, an, termit ya da kınkanatlı efsanelerini Kimyasal Kütüphane'dekilere benzer kaplarda toplamayı öneriyor.

Beyaz bir dolunay tarafından anlatılan lacivert gece kornijera-nın lomboz deliklerinden birinde görünüyor.

Bu akşam hava oldukça sıcak ve böcekler öykülerini birbirlerine kumsalda anlatmaya karar veriyorlar.

Bir böcek konuşuyor:

"...ağaç oyma ekipleri bir tahta kurdunun egemenin erotik güdülerine ket vurduğunu haber verdiklerinde termit kral zifaf odasının çevresinde ikinci turunu atıyordu..."

Bir başkası:

"...o zaman siyah bir yabanarısı ortaya çıktı. Đğnesini ileriye uzatmış bana saldırıyor. Tam zamanında...."

Hepsi Askoleinli arının geçmişteki korkusunun aynısıyla titriyor.

Çevredeki fulyalann kokusu, suyun kıyıyı okşayan huzur dolu hışırtıları onlara güven veriyor.

186. KIYAMETTE SON YARGI GÜNÜ

Arthur Ramirez onları çok sıcak karşıladı. Sağlığı daha iyiydi. Onları polise bildirmedikleri için teşekkür etti. Madam Ramirez orada değildi, "Düşünce Tuzağı" yanşmasındaydı.

Gazeteci ve polis memuru ona yeni bir olay olduğunu açıkladılar: Ne kadar inanılmaz görünse de bir karınca onlara elle yazılmış bir mesaj getirmek için gelmişti.

388

Ona mektubu gösterdiler ve Arthur Ramirez sorunu hemen anladı. Beyaz sakalını çekiştirdi, sonra "Pierre de Rosette"i çalıştırmayı kabul etti.

Onlan çatı arasına götürdü, çok sayıda bilgisayarı çalıştırdı, fe-romon üreten koku şişelerini aydınlattı, her tür birikmeyi önlemek için şeffaf tüpleri salladı.

Laetitia bin bir çeşit önlemle 103.'yü şişesinden çıkardı ve Arthur onu camdan bir çanın altına yerleştirdi.

Bu çandan iki boru gkıyordu: Biri karıncanın kokusal feromon-larını çekiyor, diğeri ona insanların mesajlannı çeviren yapay fero-monlan ulaştırıyordu.

Ramirez kumanda tablosunun önüne oturdu, bir sürü dişli tekerleği ayarladı, ışıklı belirti noktalannı yeniden kontrol etti, po-tansiyometreyi çevirdi. Her şey hazırdı. Şimdi geriye sadece insan sözcüklerini kannca kokuları olarak yeniden üreten programı işletmek kalmıştı. Fransızca-kannca dili sözlüğü yüz bin sözcük ve yüz bin farklı feromon içeriyordu.

Mühendis küçük bilgisayarın karşısına yerleşti ve özenle tane tane konuştu: Yayın: "Selamlar."

Bir düğmeye bastı ve video ekranı sözcüğü kimyasal formüle dönüştürdü, sonra bilgiişlem dilinin tam dozlanna göre boşalan koku şişelerine geçirdi. Her sözcüğe kendi kokusunu verdi.

Mesajı taşıyan küçük bulut bir hava pompasıyla borunun içinde ileriye itildi ve çanın içine ulaştı.

Karınca duyargalannı oynattı.

"Selamlar."

Mesaj alındı.

Onun yanıt mesajının tam olarak alınabilmesi için bir körük takımı, çanı her tür parazit kokudan temizledi.

Duyarlı saplar titreştiler.

Yanıt bulutu şeffaf-borudan yukarı çıktı, bir sözcüğe karşılık gelen her sıvıyı elde etmek için onu moleküllerine bölen spektro-metre ve kromatografa kadar geldi.

Bilgisayarın ekranında yavaş yavaş bir cümle belirdi.

Aynı anda bir ses birleştiricisi onu telaffuz etti.

Hepsi kanncanın yanıtını duydu.

Alış: "Kimsiniz? Feromonlarınızı pek iyi anlayamıyorum." La~ etitia ve Melies hayran olmuşlardı. Edmond VVelIs'in makinesi gerçekten çalışıyordu!

Yayın: "Đnsanlarla karıncalar arasında iletişim kurmaya yarayan bir makinenin içindesin. Bu makine sayesinde seninle konuşabilir ve sen kokusal mesaj yaydığında seni anlayabiliriz."

Alış: "Đnsanlar mı? Đnsanlar nedir? Bir tür Parmak mı?"

Kanncanın onlann makinesinden hiç etkilenmediği agkça görülüyordu ve bu şaşırtıcıydı. Teklifsizce yanıt veriyor ve hatta "Parmaklar" adını verdiği kişileri tanıyor gibi görünüyordu. Arthur Ra-mirez küçük bilgisayarına kapandı.

Yayın: "Evet, biz Parmakların uzantısıyız."

Yanıt bilgisayarın üstüne yerleştirilmiş olan mikrofonda yankılandı.

Alış: "Bizde size Parmaklar adı verilir. Size Parmaklar demeyi tercih ederim."

Yayın: "Nasıl istersen."

Alış: "Kimsiniz. Doktor Livingstone'sunuzsanınm..."

Üçü de şaşkına döndü. Bir karınca Doktor Livingstone'dan söz edildiğini ve ünlü

"Siz Doktor Livingstone' sunuz sanmm" cümlesini nasıl duymuş olabilirdi. Önce çevirmende bir düzenlenme hatası olduğunu ya da Fransızca-kannca dili sözlük mekanizmasında bir karışıklık olduğunu sandılar. Đçlerinde hiçbirinin aklına gülmek ya da belki gülmece yeteneği olan bir karıncayla

karşı karşıya olduklannı düşünmek gelmedi. Daha çok karıncaların tanıdıklan bu Doktor Livingstone'un kim olduğunu merak ettiler.

Yayın: "Hayır, biz 'Doktor Livingstone' değiliz. Biz üç insanız. Üç Parmak.

Đsimlerimiz Arthur, Laetitiavejacques."

"Dünyalıca konuşmayı nasıl öğrendiniz?"

Laetitia fısıldadı:

- Karıncaların kokusal dilini konuşmayı nasıl biliyoruz demek istiyor olmalı.

Görünen o ki kendilerinin gönderme yapılabilecek yegâne dünyalılar olduklarına inanıyorlar...

390

Yayın: "Bu bize rastlantı sonucu geçen bir sır. Ya sen, sen kimsin?"

Alış: "103683. ama arkadaşlanm bana kısaca 103. demeyi tercih ediyorlar. Ben kâşif asker kastından bir cinsiyetsiz kanncayım. Dünyanın en büyük sitesi Bel-o-kan'dan geliyorum."

Yayın: "Peki bize bu mesajı nasıl getirdin?"

Alış: "Şehrimizin altında yaşayan Parmaklar bu paketin size u-laştırılmasını istediler. Bu işe "Merkür Görevi" adını verdiler. Ben daha önce Parmaklara yaklaşan tek kişi olduğum için kız kardeşlerim bu işi başaracak tek kişinin de ben olduğumu düşündüler."

103., dünyadaki bütün Parmaklan yok etmeyi amaçlayan bir seferin de başlıca rehberi olduğunu belirtmekten kaçındı.

Her üçünün de bu çalçene karıncaya soracaklan sorulan vardı. Arthur Ramirez konuşmanın dizginlerini elinde tutmaya devam etti.

Yayın.- "Bize verdiğin mektupta senin sitenin altında sıkışıp kalmış insanlar, pardon Parmaklar olduğu ve onlara yardım edebilmemiz için bizi onlara bir tek senin götürebileceğin yazılı.

Alış: "Bu doğru."

Yayın: "Öyleyse bize yolu göster, seni takip edelim."

Alış: "Hayır."

Yayın: "Nasıl hayır?"

Alış: "Önce sizi tanımam gerek. Yoksa size güvenip güvene-meyeceğimi nasıl bilebilirim?"

Üç insan öyle şaşırdılar ki ne yanıt vereceklerini bilemediler. Karıncalara kendilerini oldukça yakın hissediyor, hatta onlara saygı duyuyorlardı ama orada bu küçük sürü hayvanlanndan birinin onlara açıkça "hayır" dediğini duymak garipti. Her şeyin bir sınırı vardı. Bu çanın altındaki bu küstah küçük siyah pıhtı ayaklarının arasında on yedi kişinin hayatını tutuyordu. Onu basit bir başparmak darbesiyle ezebilirlerdi ve o ona tanıtılmadıklan bahanesiyle onlara yardım etmeyi reddetmeye cüret ediyordu!

Yayın: "Neden bizi tanımak istiyorsun?"

Alış: "Siz büyük ve güçlüsünüz ama sizin iyi niyetli olup olmadığınızı bilmiyorum. Kraliçemiz Chli-pou-ni'nin inandığı gibi cana-

var mısınız? 23. 'nün düşündüğü gibi her şeyi yapabilecek güçteki Tannlar mısınız? Tehlikeli misiniz? Zeki misiniz? Barbar mısınız? Sayınız fazla mı?

Teknolojiniz ne durumda? Alet kullanmayı biliyor musunuz? Yani sizden birkaç kişiyi kurtarmaya değip değmeyeceğine karar vermeden önce sizi tanımak zorundayım."

Yayın: "Her üçümüzün de sana hayatımızı anlatmamızı mı istiyorsun?

Alış: "Anlayıp değerlendirmek istediğim üçünüz değilsiniz, türünüzün tamamı."

Laetitia ve Melies birbirlerine dik dik baktılar. Nereden başlamalı? Bu kanncaya eskiçağ uygarlıklannı, ortaçağı, Rönesans'ı, Dünya Savaşlan'nı anlatmak zorunda mı kalacaklardı? Arthur bu konuşmadan çok hoşlanıyor görünüyordu.

Yayın: "Öyleyse bize sorular sor. Biz onlara yanıt vereceğiz ve sana dünyamızı açıklayacağız."

Alış.- "Bu çok kolay olur. Sitemizin altında tutsak olan Parmak-lannızı kurtarabilmek için dünyanızın en iyi halini gösterirsiniz. Beni daha tarafsız bir biçimde bilgilendirmenin bir yolunu bulun."

Bu 103. ne dik kafalıydı! Arthur bile onu iyi niyetleri konusunda ikna etmek için ne yanıt vereceğini bilmiyordu. Melies'e gelince, o öfkeleniyordu.

Laetitia'ya dönerek öfkeyle konuştu:

- Çok iyi. Kuzenin ve arkadaşlarını bu ukala kanncanın yardımı olmadan kurtaracağız. Arthur, sizde Fontainebleau Ormanı'nın bir haritası var mı?

Evet, bir haritası vardı ama Fontainebleau Ormanı on yedi bin hektarlık bir alana yayılıyordu ve orada bol bol kannca yuvası vardı. Nerede aramalı? Barbizon tarafında mı, Apremont'un kayalarının altında mı, Franchard Bataklığı'nın yanında mı, Solle'un tepelerindeki kumlarda mı?

Yıllarca kazabilirlerdi. Kendi olanaklanyla Bel-o-kan'ı asla bulamazlardı.

Melies sinirlendi:

- Gene de bir kannca bizi aşağılayamaz. Arthur Ramirez konuklannı savundu.

- Bizi yuvasına götürmeden önce tek istediği bizi daha iyi anlamak. Haklı. Onun yerinde olsam ben de aynı şekilde davranırdım.

- Fakat ona nasıl dünyamızla ilgili "tarafsız" bir görüntü verebiliriz?

Düşündüler. Bir bilmece daha! Sonunda Jacques Melies bağırdı:

- Bir fikrim var!

Komiserin atılgan inisiyatiflerine her zaman temkinli yaklaşan Laetitia sordu:

- Neymiş bu fikir?

- Televizyon. Te-le-viz-yon! Tabii ya, televizyonla bütün insan türüne bağlanınz, bütün insanlığın nabzını yoklanz. Televizyon uygarlığımızın bütün yönlerini gösterir. Bizim 103. televizyon izleyerek ruhunda ve bilincinde bizim ne olduğumuzu ve neye değip değmediğimizi değerlendirecektir.

187. FEROMON

"KARINCA EFSANESĐ:

Deşifre edilmesine izin verilmiş bilgi

Bellek feromonu no: 123

Konu: Efsane

Tükürük salgılayan: Kraliçe Chli-pou-ni

Đşte iki ağacın efsanesi. Türleri birbirine düşman iki karınca yuvasından her biri bir ağaçta yaşıyordu. Đki ağaç birbirine komşuydu. Bir gün geldi tek taraflı bir dal diğer ağaca doğru sürmeye başladı, öyle ki dal her gün biraz daha yaklaşıyordu. Đki kannca türü dal iki ağaç arasındaki alanı aştığı anda savaş çıkacağını biliyordu. Fakat hiçbiri önce davranmadı. Savaş ancak dalın komşu ağaca hafifçe dokunduğu gün başladı. Acımasız çarpışmalar oldu. Bu öykü bir şeylerin olması için belli bir an olduğunu

gösteriyor. Önce çok erkendir; sonra, çok geç olur. Herkes sezgileriyle doğru anın hangisi olduğunu bilir."

393

188. SÖZCÜKLERĐN AĞIRLIĞI

GÖRÜNTÜLERĐN YARATTIĞI ŞOK

103.'yü geriden aydınlatma kristalli küçük bir renkli televizyonun karşısına yerleştirdiler. Ekran kannca için hâlâ aşın büyük olduğu için önüne görüntüleri yüz kez küçülten bir mercek yerleştirdiler. Böylece kanncanın mükemmel bir televizyon görüşü olmuştu.

Arthur ses için televizyon ekranını "Pierre de Rosette'ln küçük bilgisayarına bağladı. Böylece Bel-o-kanlı kâşif Parmakların televizyonunun görüntüsünden ve ses kokusundan yararlanacaktı.

Elbette ne müziği ne de sesleri algılıyordu ama bu yolla yo-rumlann ve konuşmalann özünü anlayacaktı.

103. Parmakların âdetleriyle ilgili gözlemlerini not etmeyi planladığı bir damla tükürük çıkardı. Sonra bundan, bu hayvanla-nn neye değip neye değmedikleri sonucunu gkaracaktı.

Arthur Ramirez televizyonu açtı. Rasgele kumandanın bir düğmesine bastı.

Kanal 341: "Krak Krak ile kolayca..."

Jacques Melies atıldı ve hemen zapladı. Parlak fikri risklerden muaf değildi.

Alış: "Bu ne?"

Đnsanların korkudan içleri daraldı. Ona güven vermek için acele ettiler.

Yayın: "Sadece bir yiyecek reklamı. Đlginç bir şey değil."

Alış.- "Hayır, bu ne, bu düz ışık?"

Yayın: "Televizyon, en yaygın iletişim aracımız."

Alış: "Bu düz ve soğuk ateş, değil mi?"

Yayın: "Ateşi biliyor musunuz?"

Alış: "Elbette ama bunu değil. Açıklayın!"

Arthur Ramirez katot tüpün ilkesini bir kanncaya nasıl agklaya-cağını bilemiyordu. Bir karşılaştırma yapmayı denedi:

Yayın: "Bu, ateş değil. Parlar ve aydınlıktır, ama bunun nedeni bizim uygarlığımızda olup biten her şeyin geçtiği bir pencere olmasıdır."

394

\

Alış: "Peki, bu görüntüler buraya nasıl ulaşıyor?"

Yayın: "Havada uçuyorlar."

103. bu Parmak teknolojisini anlamıyor ama Parmaklann dünyasını sanki aynı anda sitelerindeki birçok yerde bulunuyormuş gibi göreceğini kavnyor.

Kanal 1432. Haberler. Mitralyözlerin takırtısı. Ekranda görünmeyen bir ses: Siraklılar çok sayıda canlıyı öldürebilecek güçte yeni bir gaz..."

Arthur çabucak zaplıyor.

Kanal 1445. Kainat güzellik yanşması. Kızlar salına salına yürüyerek geçiyorlar.

Alış: "Đki alt ayağı üzerinde yürüyen bu böcekler kim?"

Yayın: "Bunlar böcek değil. Bu hayvanlar, bunlar insan, sizin deyiminizle Parmaklar. Buradakiler dişiler."

Alış: "Öyleyse sizin boyunuzdaki bir Parmağın tamamının görüntüsü bu mu?

Karınca sağ gözünü merceğe yaklaştırıyor ve ekranda hareket eden şekilleri incelemek için uzun süre öyle kalıyor.

Alış: "Gözleriniz ve bir ağzınız var ama bunlar organizmanın en tepesine yerleştirilmiş."

Yayın: "Böyle olduğunu bilmiyor muydun?"

Alış: "Ben sizin sadece pembe bir yığın olduğunuzu düşünüyordum. Duyargalannız yok. Bu durumda benimle konuşmak için ne yapıyorsunuz?"

Yayın: "Duyarga kullanmadan işitsel bir iletişim yolu kullanıyoruz."

Alış: "Ve iki ayağınız eksik. Sadece dört ayağınız var! Nasıl yürüyebiliyorsunuz?"

Yayın: "Đki arka ayağımız yürümek için bize yetiyor fakat düşmeden bunu başarmamız zaman aldı. Đki ön ayağımız, onlan örneğin, bir şeyler taşımak için kullanınz. Sizdeki gibi bütün ayaklar ilerlemeye yaramıyor."

Alış: "Kafalarında uzun tüyleri olanlar hasta mı?"

Yayın: "Bazı dişiler erkekleri daha kolay baştan çıkarabilmek için tüylerini uzatırlar."

Alış: "Nasıl oluyor da dişilerinizin kanatları yok?"

Yayın.- "Hiçbir Parmağın kanadı yoktur."

Alış: "Cinsiyetlilerin bile mi?"

Yayın: "Onların bile."

103. dikkatle ekranı inceliyor. Dişi Parmaklan gerçekten çok çirkin buluyor.

Alış: "Bukalemunlar gibi bağalarınızın rengini değiştiriyor musunuz?"

Yayın: "Bizim bağalanmız yok. Derimiz pembe ve çıplak. Bu yüzden onu her renkte ve çeşitli motifli giysilerle koruyoruz."

Alış: "Bir giysi? Bu, düşmanlannız tarafından bulunmamak için bir tür kamuflaj mı?"

Yayın: "Tam olarak öyle değil, bu daha çok soğuktan korunmanın ve kişiliğini göstermenin bir şekli. Bunlar örülmüş bitkiser lifler."

Alış: "Ah, bu, kelebeklerde olduğu gibi, aşk gösterisinde işe yanyor, öyle mi?"

Yayın: "Öyle de denebilir. Belli bir tarzda giyinen 'dişilerimizin' erkeklerin dikkatini daha çok çektikleri kesin."

103. çok soru soruyor ama çabuk öğreniyor. Bazı sorulannı yanıtlamak diğerlerine göre daha zor. Örneğin.- "Parmaklann gözleri neden kıpırdıyor?" ya da "Aynı kasttan bireylerin hepsi neden aynı boyda değil?" Üç insan, basitleştirilmiş ama anlaşılır sözcükler kullanarak ellerinden geldiği kadar yanıt vermeye çalışıyorlar. Fransız dilinin sözcükleri bazen üstü kapalı anlamlar ve incelikler bakımından o kadar zengin ki karıncanın anlaması için her seferinde onlan yeniden tanımlamak gerekiyor ve onlar dili neredeyse yeniden yaratmak zorunda kalıyorlar.

Sonunda 103. bu dişiler geçidinden bıkıyor. Başka şey görmek istiyor. Melies zaplıyor. Karınca, bir görüntü dikkatini çektiğinde, "Dur," diyor.

Alış: "Dur. Bu, bu ne?"

Yayın: "Büyük şehirlerdeki trafikjkonusunda bir röportaj."

Ekranda görünmeyen yorumcunun sesi: "Trafik sıkışıklıktan büyük şehirlerimizin en kaygı veren sorunlanndan birini oluşturuyor.

Özel hizmetlerin yaptığı çalışmalardan biri gösterdi ki ne kadar çok yol ve otoyol yapılırsa insanlar daha çok otomobil satın alıyorlar ve trafik sıkışıklıkları artıyor."

Ekranda koyu renk dumanlann arasında hareketsiz duran otomobillerden oluşan uzun sıralar görünüyor. Kamera arkaya doğru ilerliyor: Asfaltın üzerine yapışmış, kilometrelerce uzunlukta uzanan karavanlar, kamyonlar, otobüsler, arabalar.

Alış: "Ah, büyük şehirlerdeki trafik sıkışıklıklan, bu her yerde kanayan bir yara! Başka bir şey."

Birbirini takip eden görüntüler.

Alış: "Dur. Oradaki ne?"

Yayın: "Dünyadaki açlık hakkında bir belgesel."

Çok zayıf vücutlar, gözleri sinek dolu çocuklar, yabani annelerinin boş ve gevşek memelerine asılmış, kemikleri çıkmış bebekler, yaşı belli olmayan sabit bakışlı insanlar...

Yorumcunun kayıtsız sesi: "Etiyopya'da kuraklık yıkımlarını sürdürüyor. Beş

aylık açlıktan sonra şimdi de göçmen çekirgelerin istilası bildiriliyor. Sınır Tanımayan Doktorlar zayıf olanaklarla yerel nüfusa yerinde yardım etmeye çalışıyorlar."

Alış: "Doktorlar nedir?"

Yayın: "Nerede olurlarsa olsun ve renkleri farklı da olsa. hasta ya da yardıma gereksinimi olan diğer Parmaklara yardım eden Parmaklar. Bütün Parmaklar pembe değildirler, dünyada siyah ve san Parmaklar da var."

Alış: "Bizim türümüzde de renkler farklı olabilir. Bazen bu düş-manlıkJann yaratılmasına yeter."

Yayın: "Bizde de."

1227., 1226., 1225. kanal. Dur.

Alış: "Bu nedir?"

Melies görüntüyü hemen tanıyor:

- Şifreli yayın yapan kanaldayız. Bu... bir porno film.

Başka çaresi yok. Ramirez elinden geldiği kadar açıklıyor. 103. gerçeği istiyor.

Alış: "Bu ne?"

Yayın.- "Bunlar, üreyen Parmaklan gösteren filmler..."

397

Kannca, görüntüleri büyük bir ilgiyle izliyor

103.'nün yorumu.

Alış: "Bunu kafanızla mı yapıyorsunuz."

Yeterince şaşıran Laetitia yanıt veriyor:

Yayın: "Şey, tam olarak değil."

Ekrandaki çift konumlarını değiştiriyor ve birbirine sarılıyor. 103.'nün yorumu.

Alış: "Gerçekten, kabuksuz sümüklüböcekler gibi sevişiyorsu-| nuz: Yerde bükülerek. Bu çok hoşa giden bir şey olmasa gerek. Her yere sürtünüyor olmalı."

Sinirlenen Laetitia zaplıyor.

1224. kanal. Küçük siyah nokta yığınlannın kaynaşması.

Alış: "Dur. Bu ne?"

Hiç şansları yok. Böcekler hakkında bir belgesel!

Yayın: " Karıncalar' hakkında bir röportaj."

Alış: " 'Kanncalar' nedir?"

Kaynaşan düzensiz bir yığın haline indirgenmiş karınca türü için pek övücü olmayan görüntüleri yorumlamakta duraksıyorlar.

Alış: " 'Kanncalar' nedir?"

Yayın: "Açıklaması çok zor."

Ramirez duraksıyor, sonra itiraf ediyor:

Yayın: "Kanncalar... sizsiniz."

Alış: "Biz mi?"

103. boynunu uzatıyor. Yakın plandan bile kız kardeşlerini tanımayı başaramıyor çünkü onun görüşü küresel, insanlarınkiyse düz.

Bir düğün uçuşunun görüntüsünü belli belirsiz ayırt ediyor. Prensesler ve erkekler havalanıyorlar.

103. sunucuyu diniiyor ve kendi türü hakkında birçok şey öğreniyor. Karıncaların dünyada bu kadar çok olduklarını bilmiyordu. Avustralya'da yaşayan ve "ateş

karıncaları" adı verilen türün tahtayı bile kemiren yoğunlukta bir formikaside sahip olduklannı bilmiyordu.

103. aralıksız not alıyor. Bu kadar çok sayıda ilginç bilginin gelip geçtiği bu pencereden ayrılamıyor.

398

Bunu izleyen saatler tamamen bu yoğun televizyon kürüne adandı.

Üçüncü gün, 103. komedi oyunculannın katıldığı bir gösteri izliyor. Çok sayıda komedyen bir mikrofon alıp bütün salonu kahkahalarla güldüren öyküler anlatıyorlar.

Yuvarlak ve neşeli bir adam izleyicilere söylev veriyor: "Bir kadınla bir politikaa arasındaki fark nedir biliyor musunuz? Hayır mı? Madem öyle, ben söylüyorum. Bir kadın hayır derse bu, belki demektir; belki derse bu, evet demektir ve eğer evet derse, o bir fahişe olarak kabul edilir. Oysa bir politikaa evet derse bu, evet demektir; belki derse bu, hayır demektir ve eğer hayır derse, o, bir serseri olarak kabul edilir!"

Salondaki kalabalık gurk gurk ediyor.

Karınca antenlerini birbirine sürtüyor.

Alış: "Hiçbir şey anlamadım..." Arthur Ramirez açıkladı-.

Yayın: "Bu, gülmek için."

Alış: "Gülmek nedir?"

Laetitia Wells, Parmak gülmecesini açıklamak için çabaladı. Ona, tavanını yeniden boyayan delinin öyküsünü anlatmak için boşuna uğraştı. Ve daha başka fıkraları. Fakat insan kültürüne göndermeler olmadan hepsi boşunaydı.

]acques Melies sordu:

Yayın: "Sizin dünyanızda sizi güldüren hiçbir şey yok mu?"

Alış: "Önce gülmenin ne olduğunu bilmem gerek, ne anlama geldiğini gerçekten anlamıyorum!"

Bir kannca şakası uydurmayı denediler:

"Bu, tavanını yeniden boyayan bir karıncanın öyküsü..." Ama sonuç pek parlak olmadı. Bir karınca yuvasında yaşayan biri için neyin önemli, neyin önemsiz olduğunu bilmek gerekiyordu.

103. o an için anlamaktan vazgeçiyor, yalnız zoolojik feromo-nuna not ediyor.-

"Parmaklar, fizyolojik olgulara yol açan garip öyküler anlatma gereksinimi duyuyorlar. Her şeyle alay etmeyi seviyorlar. "

Zaplıyorlar.

399

"Düşünce Tuzağı". Altı kibritle altı üçgen oluşturmasını isteyen bilmeceyle uğraşan Madam Ramirez göründü. Yanıtı bulamadığını söylemekte ısrar ediyordu ama Laetitia ve Jacques şimdi Madam Ramirez'in bütün yanıtlan uzun süredir bildiğini biliyorlardı.

Zapladılar.

Albert Einstein'ın hayatıyla ilgili bir film. Onun astrofizik teorilerini kabalaştırarak açıklıyorlar. 103. bu konuya beklenmedik bir ilgi gösteriyor.

Alış: "Başta Parmaklan birbirinden ayıramıyordum. Şimdi, Par-maklann yüzlerini gördükçe farklan ayırt ediyorum. Örneğin, o bir erkek, değil mi? Bunu saçlannın kısa oluşundan anlıyorum."

Şişmanlık hastalığı hakkında röportaj. Anoreksi ve şişmanlık hastalığı açıklanıyor. Kannca baş kaldınyor.

Alış.- "Yerli yersiz ve gelişigüzel yemek yiyen bu insanlar da neyin nesi?

Yemek, dünyadaki en basit ve en doğal eylem. Bir larva bile nasıl besleneceğini bilir. Bir sarnıç kannca besin dolarak şiştiğinde bu, topluluğun iyiliği içindir ve o kalınlaşan gövdesiyle gurur duyar. Besinlerini sınırlayamadıkları için ağlayıp sızlayan bu dişi Parmaklar gibi değildir!"

103.'nün bıkmaz usanmaz bir televizyon izleyicisi olduğu ortaya çıkıyordu.

Ramirezler oyuncak dükkânlannı kapamışlardı. Laetitia ve Jac-ques konuk odasında uyuyorlardı. Kanncayı hoşnut etmek için nöbet değiştiriyorlardı.

103. her türden bilgiyi oburca izliyor. Her şey ilgisini çekiyor: Futbolun kurallan, tenis, oyunlar, Parmaklar arası savaşlar, ulusla-nn politikaları, Parmakların cinsel geçit törenleri. Basit ve açık estetik yönleriyle çizgi filmler onu hayran bırakıyorlar. "Yıldız Savaş-lan'nın karşısında kendinden geçiyor. Filmin senaryosunun tamamını anlamıyor ama bazı bölümler ona Altın Kovan Savaşı'nı anımsatıyor.

Her şeyi zoolojik feromonuna kaydediyor. Bu Parmaklar acayip bir hayal gücüne sahipler!

400

189. ANSĐKLOPEDĐ

DALGA: Her nesne, düşünce, kişi kendini bir dalgaya çevirebilir. Şekil dalgası, ses dalgası, görüntü dalgası, koku dalgası. Bu dalgalar sonsuz boşlukta olmadıkları zaman zorunlu olarak başka dalgalarla titreşime girerler.

Tutku uyandırıcı olan, nesne, düşünce, kişi dalgalan arasındaki titreşim girişimlerini Đncelemektir. Rock and roll'la klasik müziği karıştırdığımızda ne olur? Felsefeyle bilgiişlemi karıştırdığımızda ne olur? Asya sanatıyla Batı teknolojisini karıştırdığımızda ne olur?

Suya bir damla mürekkep damlattığımızda Đki maddenin tek biçimli, çok düşük bir haberleşme düzeyi vardır. Mürekkep damlası siyah, bardaktaki su şeffaftır.

Mürekkep, suya düşmesiyle bir kriz yaratır.

Bu alışverişte en Đlginç an karmaşık şekillerin göründüğü andır. Çözünmeden önceki an. Đki farklı element arasındaki karşılıklı etkileşim çok zengin bir yapı üretir. Bu sırada karmaşık kıvrımlar, kıvrılmış şekiller ve her türlü Đnce teller oluşur. Bunlar yavaş yavaş gri renkli su olacak biçimde çözünür. Nesneler dünyasında bu çok zengin şeklin hareketslzleşmesl zordur fakat canlılar dünyasında bir karşılaşma belleğe kakılablllr ve donup kalır.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit 0.

190. CHU-POU-NI ÜZÜLÜYOR

Chli-pou-ni kaygılı. Doğu'dan gelen haberci sinekler, Parmaklara karşı düzenlenen sererden geriye hiçbir şey kalmadığını bildiriyorlar. Ordu, "delen su" hortumları fışkırtan bir Parmak silahı tarafından tamamen yok edildi.

401

Boşuna sagp savrulan o kadar alay, o kadar asker, o kadar u-mut! Annesi Belo-kiu-kiuni'nin cesedinin karşısındaki Bel-o-kan kraliçesi ondan öğüt istiyor.

Fakat bağa boş ve oyuk. Ona yanıt vermiyor. Chli-pou-ni sinirli sinirli zifaf odasını arşınlıyor. Đşçiler onu okşamak ve sakinleştirmek için yaklaşmak istiyorlar. Onları şiddetle itiyor.

Kraliçe duruyor ve duyargalarını temizliyor.

"Onları yok etmenin bir yolu olmalı." j Feromon yaymaya devam ederek Kimyasal Kütüphane'ye doğru atılıyor.

"Onları yok etmenin bir yolu olmalı."

191. ONUN BĐZĐM HAKKIMIZDA DÜŞÜNDÜKLERĐ

103. beş günden beri hiç dinlenmeden televizyon izliyordu. Sadece bir şey istemişti: Parmaklarla ilgili zoolojik feromonlannı yerleştirmek için küçük bir kapsüle gereksinimi vardı.

Laetitia arkadaşlarına baktı:

- Bu kannca gerçek bir televizyon bağımlısı oluyor.

- Đzlediğini anlıyor görünüyor, dedi Melies.

- Büyük olasılıkla ekranda olup bitenlerin onda birini, daha fazlasını değil. O, televizyon karşısında yeni doğmuş bir çocuk gibi. Kavrayamadığı şeyleri kendine göre yorumluyor.

Arthur Ramirez aynı fikirde değildi.

- Sanının onun değerini olduğundan aşağı görüyorsunuz. Si-rakiıiarla Siranlılar arasındaki savaşla ilgili yorumlan çok yerindeydi. Üstelik Tex Avery'nin çizgi filmlerinden hoşlanmayı biliyor.

- Ben onu hiç de olduğundan aşağı görmüyorum, dedi Melies. Đşte bu yüzden kaygılanıyorum. Keşke sadece çizgi filmlerle ilgi-lenseydi! Dün, bana birbirimize acı çektirmek için kendimize neden bu kadar sıkıntı verdiğimizi sordu.

Bu bilgi hepsini üzüntüden yıktı. Hepsinin içinde aynı acı vardı: "Sonuçta bizim hakkımızda ne düşünebilir?" Komiser ekledi:

402

- Dünyamız hakkında çok olumsuz görüntüler görmemesine dikkat etmemiz gerekecek. Bunun için kanalı zamanında değiştirmek yeterli.

Cinlerin efendisi karşı çıktı:

- Hayır. Bu deneyim çok ilginç. Đlk kez insan olmayan canlı bir yaratık bizi değerlendiriyor. Bizi yargılaması ve mutlak olarak değerimizin ne olduğunu bize söylemesi için kanncamızı serbest bırakalım.

Üçü de tekrar "Pierre de Rosette"in önüne geldiler. Cam kapağın içindeki değerli konuk, kafasını iyice televizyona yapıştırmış halde duruyordu. Bir seçim kampanyasını izlerken duyargalarını kımıl kımıl oynatıyor ve son hızla feromonlar salgılıyordu. Cumhurbaşkanının konuşmasını bir sürü not alarak dikkatle dinliyordu.

Yayın.- "Selam 103."

Alış: "Selam Parmaklar."

Yayın: "Her şey yolunda mı?"

Alış: "Evet."

103.'nün yayınları istediği gibi takip edebilmesi için Ramirez, onun bulunduğu yerden zaplamasmı sağlayan mikroskobik bir uzaktan kumanda aleti yapmıştı. Böcek bundan yararlanıyor, kötüye kullanıyordu.

Bu deneyim daha günlerce sürdü.

Karıncanın merakı bitmek tükenmek bilmez gibiydi. Durmadan Parmaklardan yeni açıklamalar istiyordu. Komünizm ne? Patlamalı motor, kıtaların sapması, bilgisayarlar, fuhuş, sosyal güvenlik, tröstler, iktisadi agk, uzayın fethi, nükleer denizaltılar, enflasyon, işsizlik, faşizm, meteoroloji, restoranlar, üçlü ganyan, boks, doğum kontrolü, üniversite reformu, adalet, kırsal kesim göçü... Ne?

103. şimdiye kadar Parmaklar hakkında üç zoolojik feromon doldurdu.

Onuncu gün, Laetitia Wells artık dayanamadı. Şimdiye kadar insanlara belki hiç değer vermemişti ama her zaman bir aile duygusu olmuştu. Kuzeni Jonathan belki ölümün eşiğindeydi ve aceleyle onlara gönderdiği kurtarıcı kannca televizyonun karşısına sö-külemez bir biçimde yapışıp kalmıştı.

{|-o-kan'a götürmeye hazır mısın?" Bir an

laetitia'nın kalbi kuş gibi çırpınıyordu. Ya-

i heyecanla kanncanın vardığı yargıyı bek-

f yargımın ne olduğunu bilmek istiyorsu-/, sizi değerlendirmek için yeteri kadar şey

ekranından çekiyor ve arka ayaklarının

fj

(!*' pusunda gerçekten çok deneyimli.

kemmel bir biçimde tanıdığımı iddia et-kadar karmaşık ki... Ama... Aslında özü-

,a varabilecek durumdayım." jor, sözlerinin etkisini gözlüyor. 103. kar-0

k karmaşık ama ben özünü anlamak için

l& \ şey gördüm. Siz sapkın, sizi çevreleyen-

Mjna." adını verdiğiniz şeyi toplama kaygı-

^'/ıinizle ilgili bilgiler beni dehşete düşürü-

l^ıya. da daha büyük ölçekli dnayetlerden

r, sonra tartışıyorsunuz. Aynı şekilde bir-

/ iyorsunuz."

insan bu kadar katı olacağını düşünmeli

'lir

de beni büyüleyen şeyler de var. Ah, re-Parmakvar ona bayılıyorum... Leonardo daki yorumunu göstermek için resimler ^k güzellikleri için yararsız nesneler yapma .adece iletişim kurmak için değil, onları \\ Sokular üretmek gibi bir şey!

'Sanat' adını /i jı" ve yararsu güzellik sizin bizim uygarlığı-le^1 /ıız. Bizim sitelerimizde böyle bir şey yok. jWĐ'ye yararsıztutkulan bakımından zengin." 1

ı,' Bel-o-kana götürmeyi kabul ediyor mu-ı Si

Kannca henüz yanıt vermek istemiyor.

Alış: "Size gelmeden önce hamamböcekleriyle karşılaştım. Onlar bana bir şey öğrettiler. Kendilerini sevebilenleri severiz, kendilerine yardım etmek isteyenlere yardım ederiz..."

Kendinden ve vardığı sonuçlardan emin duyargalannı oynatıyordu.

Alış: "Đşte bana önemli görünen soru. Benim yerimde olsanız kendi türünüz hakkında varacağınız yargı olumlu olur muydu?"

Görünmez kaza. Bu sorunun sorulması gereken kişi tabi ki La-etitia Wells değildi. Arthur Ramirez de.

Kannca sakin bir tavırla düşünce yürütmeye devam ediyor.

Alış: "Beni anlıyor musunuz? Size yardım etmeyi istemeleri için siz kendinizi yeteri kadar seviyor musunuz?"

Yayın: "Şey..."

Alış: "Eğer siz kendinizi sevmiyorsanız, bir gün bizim kadar farklı yaratıklan sevebileceğiniz nasıl umut edilebilir!"

Yayın: "Yani..."

Alış: "Beni ikna etmek için iyi reromonlar mı anyorsunuz? Artık aramayın. Sizden beklediğim açıklamaları televizyonunuz bana" sundu. Parmaklann birbirlerine yardım ettikleri, Parmakların başka Parmaklara yardım etmek için uzak yuvalara koştukları, pembe Parmaklann kahverengi Parmaklara özenle baktıkları belgeseller, röportajlar gördüm. Bizler, sizin bize verdiğiniz isimle kanncalar, asla bu kadannı yapmazdık. Biz uzaktaki yuvalara yardım etmeyiz, başka türden karıncalara yardım etmeyiz. Sonra, pelüş oyuncak ayı reklamlan gördüm. Bunlar birer nesneden başka bir şey değiller, buna karşın Parmaklar onlan okşuyor, onları öpüyorlar. Yani Parmakların içinde verilecek bir sevgi fazlası var."

Her şeyi bekliyorlardı ama bunu değil. Đnsan türünün insan olmayan bir yaratığı Leonardo da Vinci'nin eserleri, Sınır Tanımayan Doktorlar ve pelüş oyuncak ayılar sayesinde baştan gkarmasını beklemiyorlardı!

Alış: "Hepsi bu değil. Yumurtalannıza iyi bakıyorsunuz. Gelecekteki Parmakların bugünkülerden daha iyi olacaklannı umut ediyorsunuz. Đlerlemeyi yürekten diliyorsunuz. Kız kardeşlerinin bir

405

""*W

103.'ye sordu:

Yayın: "Şimdi bizi Bel-o-kan'a götürmeye hazır mısın?" Bir an sessizlik oldu. Bu sırada Laetitia'nın kalbi kuş gibi grpınıyordu. Yanında duran diğerleri de heyecanla kanncanın vardığı yargıyı bekliyorlardı...

Alış: "Demek benim yargımın ne olduğunu bilmek istiyorsunuz. Çok güzel. Sanınm sizi değerlendirmek için yeteri kadar şey gördüm."

Kafasını televizyonun ekranından çekiyor ve arka ayaklarının üzerinde oturuyor.

Alış: "Elbette sizi mükemmel bir biçimde tanıdığımı iddia etmiyorum, uygarlığınız o kadar karmaşık ki... Ama... Aslında özünün ne olduğunun farkına varabilecek durumdayım."

Onlara eziyet çektiriyor, sözlerinin etkisini gözlüyor. 103. kar-şısındakileri yönetme konusunda gerçekten çok deneyimli.

Alış: "Uygarlığınız çok karmaşık ama ben özünü anlamak için onunla ilgili yeteri kadar şey gördüm. Siz sapkın, sizi çevreleyenlere saygısız, sadece "para" adını verdiğiniz şeyi toplama kaygısında yaratıklarsınız. Tarihinizle ilgili bilgiler beni dehşete düşürüyor: Sadece daha küçük ya da daha büyük ölçekli cinayetlerden oluşuyor. Önce öldürüyor, sonra tartışıyorsunuz. Aynı şekilde birbirinizi ve doğayı yok ediyorsunuz."

Kötü başlıyordu. Üç insan bu kadar katı olacağını düşünmemişlerdi.

Alış: "Buna karşın sizde beni büyüleyen şeyler de var. Ah, resimleriniz!

Özellikle bir Parmak var ona bayılıyorum... Leonardo da Vinci. Dünya hakkındaki yorumunu göstermek için resimler yapmak ve sadece estetik güzellikleri için yararsız nesneler yapma düşüncesi harika! Bu, sadece iletişim kurmak için değil, onları koklama mutluluğu için kokular üretmek gibi bir şey! 'Sanat' adını verdiğiniz bu karşılıksız ve yararsız güzellik sizin bizim uygarlığımız karşısındaki avantajınız. Bizim sitelerimizde böyle bir şey yok. Sizin uygarlığınız sanatı ve yararsız tutkuları bakımından zengin."

Yayın: "Öyleyse bizi Bel-o-kan'a götürmeyi kabul ediyor musun?"

404

Kannca henüz yanıt vermek istemiyor.

Alış: "Size gelmeden önce hamamböcekleriyle karşılaştım. Onlar bana bir şey öğrettiler. Kendilerini sevebilenleri severiz, kendilerine yardım etmek isteyenlere yardım ederiz..."

Kendinden ve vardığı sonuçlardan emin duyargalarını oynatıyordu.

Alış: "Đşte bana önemli görünen soru. Benim yerimde olsanız kendi türünüz hakkında varacağınız yargı olumlu olur muydu?"

Görünmez kaza. Bu sorunun sorulması gereken kişi tabi ki La-etitia Wells değildi. Arthur Ramirez de.

Kannca sakin bir tavırla düşünce yürütmeye devam ediyor.

Alış: "Beni anlıyor musunuz? Size yardım etmeyi istemeleri için siz kendinizi yeteri kadar seviyor musunuz?"

Yayın: "Şey ..."

Alış: "Eğer siz kendinizi sevmiyorsanız, bir gün bizim kadar farklı yaratıkları sevebileceğiniz nasıl umut edilebilir!"

Yayın: "Yani..."

Alış: "Beni ikna etmek için iyi feromonlar mı anyonsunuz? Artık aramayın. Sizden beklediğim açıklamaları televizyonunuz bana' sundu. Parmaklann birbirlerine yardım ettikleri, Parmakların başka Parmaklara yardım etmek için uzak yuvalara koştukları, pembe Parmakların kahverengi Parmaklara özenle baktıkları belgeseller, röportajlar gördüm. Bizler, sizin bize verdiğiniz isimle kanncalar, asla bu kadannı yapmazdık. Biz uzaktaki yuvalara yardım etmeyiz, başka türden karıncalara yardım etmeyiz. Sonra, pelüş oyuncak ayı reklamlan gördüm. Bunlar birer nesneden başka bir şey değiller, buna karşın Parmaklar onları okşuyor, onları öpüyorlar. Yani Parmakların içinde verilecek bir sevgi fazlası var."

Her şeyi bekliyorlardı ama bunu değil. Đnsan türünün insan olmayan bir yaratığı Leonardo da Vinci'nin eserleri, Sınır Tanımayan Doktorlar ve pelüş oyuncak ayılar sayesinde baştan gkarmasını beklemiyorlardı!

Alış: "Hepsi bu değil. Yumurtalarınıza iyi bakıyorsunuz. Gelecekteki Parmakların bugünkülerden daha iyi olacaklannı umut ediyorsunuz. Đlerlemeyi yürekten diliyorsunuz. Kız kardeşlerinin bir

405

dereyi geçmeleri için köprü oluşturmak üzere kendilerini feda e-den askerlerimiz gibisiniz. Gençler geçecekler ve onlann geçmesi için yaşlılar ölmeye hazır.

Evet, gördüğüm her şey, filmler, haberler, reklamlar, sadece olduğunuz gibi olmaktan duyduğunuz üzüntüyü ve kendinizi geliştirmek konusundaki umudunuzu ifede ediyordu. Ve bu umuttan 'gülmeceniz' fişkınyor, 'sanatınız' doğuyor..."

Laetitia'nın gözlerinde yaşlar vardı. Ona insan türünü anlatmak ve onu sevmeyi öğretmek için bir kanncanın olması gerekmişti. 103.'nün konuşmasından sonra asla eskisi gibi olmayacaktı. Đnsan korkusu bir karınca tarafından iyileştirilmişti!

Birden çağdaşlannı daha iyi tanıma isteği duydu. Gerçekten içlerinde harika olanları vardı. Bu kannca bunu birkaç saat televizyon izlemekle anlamıştı ama o bütün hayatı boyunca fark etmemişti.

Genç kadın küçük bilgisayara doğru eğildi ve tane tane konuştu: Yayın.- "Öyleyse bize yardım edecek misin?"

Camdan çanın altındaki kannca duyargalannı dikleştirdi ve tören havasında konuştu:

Alış: "Biz size karşı savaşamayız, siz de bize karşı savaşanlarsınız.

Hiçbirimizin türü diğerini yok etmek için yeteri kadar güçlü değil. Birbirimizi yok edemediğimize göre birbirimize yardım etmeye zorunluyuz. Sonra, ben size gereksinimimiz olduğuna inanıyorum. Sizin dünyanızdan öğreneceğimiz şeyler var ve bunları öğrenmeden sizi öldürmemek gerek."

Yayın: "Yani bize Bel-o-kan'a giden yolu göstermeyi kabul ediyor musun?"

Alış: "Sitenin altındaki arkadaşlarınızı kurtamnanız için size yardım etmeyi kabul ediyorum çünkü şimdi uygarlıklarımız arasında bir işbirliğini kabul ediyorum."

Đşte o anda Arthur Ramirez bir kez daha bayıldı.

406

192. DĐNOZORLAR

Bu, binlerce yılı aşıp gelen bir tarihi bellek feromonu.

Chli-pou-ni duyargalannı çok ağır kokulu sıvılarla dolu kapsüle yaklaştınyor.

Aynı tip kokular. Öykü hemen büyük bir tat vererek duyargalanna geliyor.

"Tarihi feromon.

Salgılayan: 24. kraliçe Belo-kiu-kiuni

Karıncalar her zaman dünyanın efendileri olmadılar.

Eskiden, bu unvan başka düşünme tarzlannı temsil eden başka hayvanlar tarafından gündeme getirildi.

Böylece, bundan milyonlarca yıl önce doğa, kertenkelenin üzerine oynadı. O

zamana kadar kertenkeleler mantıklı büyüklükte hayvanlar, ayakları olan balıklardı.

Bununla birlikte bu kertenkeleler durmadan kendi aralarında dövüşüyorlardı. Teke tek dövüşlere uyum sağlamak için vücutları da yavaş yavaş mutasyona uğradı.

Gittikçe daha büyük ve daha saldırgan oldular.

Morfolojik bir evrim oldu. Kertenkeleler devlere dönüştüler. Artık yirmi, otuz ya da yüzlük gruplar bile oluştursak onlan öldü-remiyorduk. Kertenkeleler şimdi aşın güçlüydüler, sayılan o kadar fazlaydı ve o kadar yıkıcıydılar ki dünyadaki en güçlü hayvanlar oldular.

Bazılan o kadar yüksekti ki kafalan ağaçlann tepesini aşıyordu. Zaten bunlar artık kertenkele değil dinozordular.

Bu uçsuz bucaksız canavann saltanatı uzun süre sürdü ve biz, her yerde, yuvalarımızda, düşünüyorduk.

Korkunç termitleri yenmiştik, hemen her yerde bu dinozorlardan da kurtulabilmeliyiz deniyordu. Buna karşın dinozorlara karşı savaşmak üzere gönderilen bütün kannca komandoları kırılıp geçi riliyordu.

Efendilerimizi bulmuş muyduk? Bazı kannca yuvalan av-alanlarını dinozorların kontrolüne bırakmaya boyun eğmişlerdi bile. Onları görünce kaçıyor, sık sık onların yerleri titreten tiksinti verici

dövüşlerine tanıklık ederek yaşıyorlardı. Termitler de çenelerini indiriyorlardı.

Đşte bu sırada bir ipek kanncası yuvasının kraliçesi bir emir verdi: Bütün siteler bu canavarlara karşı birleşsin.

Mesaj basitti, bütün gezegeni etkiledi. Kannca yuvalan bağırsak savaşlanna son verdiler. Artık hiçbir kannca türü ya da boyu ne olursa olsun başka bir kanncayı öldürmemeliydi. Büyük Gezegen Bağlaşması doğmuştu.

Herkesi dinozorlann güçlü ve zayıf yönleri hakkında bilgilendirmek için siteler arasında haberciler dolaşıyordu. Bu hayvanlar sanki hiç kusurlan yokmuş gibi görünüyorlardı. Ama her hayvanın bir zayıflığı vardır. Doğa bunu böyle istemiştir. Bizim bu zayıflığı bulmamız gerekiyordu ve bulduk. Dinozorlann zırhındaki zayıf yer anüsleriydi.

Onlan bu kapıdan girerek istila etmek ve içten yok etmek yeterliydi. Bu bilgi çabucak her yeri dolaştı. Her yerde karınca alayla-n bu duyarlı yoldan içeri giriyorlardı. Süvariler, piyadeler, topçular artık pençeler, ayaklar ve dişlerle değil, saçılan sindirim özsulan, akyuvarlar, kas refleksleriyle karşılaşıyorlardı.

Hayvanın bağırsaklannda küçük adımlanyla dolaşan ordularla ilgili korkunç öyküler vardı. Askerler kalın bağırsakta dönemeç üstüne dönemeçten geçerken birden tünelin ucundan ölümcül bir top güllesi fırlıyordu: Bir dışkı.

Savaşçılar koşuyor, bağırsak katlarına sığınıyorlardı. Bazen iç bulandıran yığın, bir açıda engellenip kalıyordu. Bazen aşağı iniyor ve orduyu yok ediyordu.

Kannca alaylannın başlıca düşmanı dışkılar oldu. Küçük bir sert dışkı çığıyla binlerce karınca öldü! Kaç tanesi bir çamur dalgasıyla öldü! Tek bir osuruğun gazıyla kaç tane komando birliği soluksuz kalıp boğuldu!

Buna karşın karınca alaylannın çoğu zamanında bağırsak tünelleri kazmayı başanyorlardı.

O zaman, küçüklerin saldınsı altında kertenkele etlerinden oluşan dağlar birbirleri ardına çöküyorlardı. Dişli kuyruklara, iğnelere, zehirlere, zırhlı pullara sahip olan etoburlar, otoburlar, hiçbiri mil-408

yonlarca kararlı küçük cerraha direnemiyordu. Basit bir çift çenenin bir ağaçtan daha büyük, bir boynuzdan daha etkili olduğu ortaya çıkıyordu.

Karıncaların bütün dinozorlan katledebilmeleri için yüz binlerce yıl gerekti.

Sonra, bir bahar uyandığımızda gökyüzünün açıldığını fark ettik.

Artık dinozorlar yoktu. Yalnız küçük kertenkeleler bırakılmıştı." Chli-pou-ni duyargalannı çekiyor ve düşünceli düşünceli Kimyasal Kütüphaneyi arşınlıyor.

Đşte böyle dünya sırayla çok güçlü efendiler olmak isteyen kiracılar gördü.

Hepsi, kanncalar onları alçakgönüllülüğe döndürmeden önce, zafer saatleri yaşadılar.

Kanncalar dünyanın tek gerçek sahipleridirler. Chli-pou-ni bu türe ait olduğu için kibirleniyor.

"O kadar küçük olan bizler zalimce davranan büyükleri ezmeyi biliyoruz. O kadar küçük olan bizler, düşünmeyi ve başta çözülmez görünen sorunlan çözmeyi biliyoruz. O kadar küçük olan bizlerin kusursuz görünen canlı dağlardan alacak hiçbir dersimiz yok."

Kannca uygarlığı bu kadar uzun süredir devam eden tek uygarlık çünkü o bütün rakiplerinden kurtulmayı bildi.

Egemen, yuvanın altında yaşayan Parmaklan incelemediğine pişman oluyor. 103.'yü dinlemiş olsaydı, onlan gözlemleyerek zayıf yönlerini bulacakta ve ordu bozguna uğramak yerine zafer kazanacaktı. Belki henüz çok geç değildir! Granit kapak taşının altında yakasını kurtaran birkaç Parmak var mıdır acaba? Tanncılann onlara yiyecek ulaştırmak için ne kadar sıkıntı çektiklerini biliyor.

Chli-pou-ni casuslar tarafından o kadar övülen "Doktor Li-vingstone"la konuşmak için Parmakların yuvasına inmeye karar veriyor.

193. KANSER

103., Parmakların dünyasında anormal bir şeyler olduğunu fark ediyor. Yukanda gölgeler kıpırdıyor. Havada ölüm kokusu gibi bir şey hüküm sürüyor. 103.

soruyor:

Alış: "Yolunda gitmeyen bir şey mi var?"

Yayın: "Arthur bayıldı. O hasta. Genel bir kanser hastalığına yakalandı. Hiç kimsenin tedavi etmeyi bilmediği bir hastalık. Annem bu hastalıktan öldü. Bu hastalık karşısında savunmasızız."

Alış: "Kanser nedir?"

Yayın: "Hücrelerin düzensiz bir biçimde çoğaldıklan bir hastalık."

Kannca daha iyi düşünebilmek için duyarlı saplarını temizliyor.

Alış: "Biz de bu olguyu biliyoruz. Ama bu bir hastalık değil. Kanseriniz bir hastalık değil."

Yayın: "Ne öyleyse?"

103.'nün defalarca tekrarladığı "Bu ne?" cümlesini ilk kez bir insan söylüyor.

Ve açıklama yapma sırası şimdi kanncada.

Alış: "Uzun süre önce biz de sizin kanser' adını verdiğiniz şeyle karşılaştık.

Çok sayıda kannca öldü. Milyonlarca yıl boyunca bu afeti iyileştirilemez bir felaket olarak düşündük. Ona yakalananlar kalp atışlarını durdurarak hemen hayattan aynlmayı tercih ediyorlardı. Sonra..."

Üç insan şaşkınlıkla dinliyorlardı.

Alış: "Sonra, bu sorunu yanlış bir açıdan ele aldığımızı anladık. Bize önce bir hastalık gibi görünen şeyi farklı bir biçimde incelemek ve anlamak gerekiyordu.

Bulduk. Yüz bin yıldan daha fazla bir süredir bizim uygarlığımızda hiç kimse kanserden ölmüyor. Oh! Başka hastalıkların kurbanı olduğumuz oluyor ama bizde kanser bitti."

Laetitia şaşkınlıktan kanncanın bulunduğu cam çanı soluğuyla buğulandırdı.

Yayın.- "Kansere çare buldunuz mu?"

Alış: "Elbette. Bunu size söyleyeceğim. Ama önce biraz hava almaya gereksinimim var. Bu çanın altında boğuluyorum."

410

Laetitia 103.'yü özenle dibi rahat bir pamuk minderle kaplı bir kibrit kutusuna yerleştirdi. Sonra onu balkona götürdü.

Asker karınca esintinin serinliğini içine çekti. Buradan ormanın uzak kokularını bile alıyordu.

Melies bağırdı:

- Dikkat, onu korkuluğun üzerine koyma. Düşmemesi gerek. Bu karınca gerçek bir hazine. Đnsanlann hayatını kurtarmayı kabul ediyor ve üstelik kanserin çaresini bildiğini söylüyor. Eğer doğruysa...

Ellerini birleştirerek kutunun çevresinde bir beşik oluşturdular. Hemen sonra Madam Ramirez onlara katıldı. Kocasının yatağa yatmasına yardım etmişti. Arthur şimdi uyuyordu.

- Karıncamız kanserin çaresini bildiğini söylüyor, dedi ona Melies.

- Öyleyse onu hemen konuşturmak gerek. Çabuk! Arthur'un artık hiç zamanı yok.

- Sadece birkaç dakika bekleyin, dedi Laetitia. Biraz hava almak istediğini söyledi. Onu anlamak gerek, günlerce hiç ara vermeden televizyon izleyerek bir çanın altında kapalı kaldı. Dünyada hiçbir hayvan buna dayanamazdı!

Fakat kadın soğukkanlılığını kaybediyordu.

- Daha sonra dinlenir. Önce kocamı kurtarmak gerek. Bu acil. Juliette Ramirez, Laetitia'nın koluna yöneldi. Genç kadın onun kutuyu almasını engellemek için geri çekildi. Tahta kayık bir an boşlukta asılı kaldı. Madam Ramirez, Laetitia'nın bileğini çekti ve bu, kayığın devrilmesine yetti.

103. düşüyor. Bir an uçan yumuşak kiliminin üstünde süzülüyor. Sonra düşüyor, düşüyor, düşmesi bitmek bilmiyor. Parmakların yuvası yüksek!

Bir arabanın metal tavanına çarpıp defalarca zıpladığında çok korkuyor. Her yöne koşuyor. "Kibar" Parmaklar ve iletişim makineleri nerede kaldılar? Artık deşifre etmek için hiç kimsenin orada olmadığı feromonlarla çığlıklar atarak sağa sola koşturuyor.

"Laetitia, Juliette, Arthur,]acques! Neredesiniz? Yeteri kadar hava aldım. Beni yukarı çekin, size her şeyi anlatayım!"

Üzerine düştüğü araba hareket ediyor.

103. bütün ayaklarıyla bir radyo antenine tutunuyor. Çevresinde rüzgâr ıslık çalıyor. Asla, "Büyük Boynuz"un üstünde uçarken bile, bu kadar hızlı gitmedi.

194. ANSĐKLOPEDĐ

UYGARLIKLARIN KARŞILAŞMASI: Hindistan, bütün enerjileri yok eden bir ülkedir.

Ona boyun eğdirmeye çalışan komutanların hepsi onda tükenmişlerdir. Ülkenin içinde ilerledikçe, Hindistan kendi âdetlerini onlara bulaştırıyordu. Savaşçı özelliklerini kaybediyor ve Hint Kültürünün Đnceliklerine

tutuluyor. Hindistan her şeyi çeken yumuşak bir sünger gibidir. Onlar geldiler, Hindistan onları yendi.

Đlk önemli akın Türk-Afgan Müslümanlar tarafından gerçekleştirildi. 1206'da Delhi'yi aldılar. Büyük Hint Yarımadasını tamamen ele geçirmeye çalışan beş

sultan hanedanı birbirlerinin ardı sıra geldi. Fakat ordular güneye doğru Đlerledikçe çözülüyorlardı. Askerler katliam yapmayı bırakıyor, dövüş zevklerini kaybediyor ve kendilerini Hint âdetlerinden etkilenmeye bırakıyorlardı.

Sultanlar gerileme Đçinde yok oluyorlardı.

Son hanedan olan Lodl Hanedanı, Tamerlan'ın torunu, Moğol asıllı Babür tarafından devrildi. Babür ISTJ'de Moğol Đmparatorluğunu kurdu ve henüz Hindistan'ın ortasına gelmişken silahlardan vazgeçti, kendini resim, edebiyat ve müzik tutkusuna kaptırdı.

Onun torunlarından biri olan Akbar Hindistan'ı birleştirmeyi bildi. Yumuşaklığı kullandı ve zamanının bütün dinlerinin en barışçıl yönlerini alıp birleştirerek bir din icat etti. Bununla birlikte, birkaç on yıl sonra Babür'ün başka bir torunu, Orang-zeb yarımadada zorla Đslam'ı kabul ettirmeye çalıştı. Hindistan ayaklandı ve patladı. Bu kıtaya şiddet kullanarak boyun eğdirmek olanaksızdır.

XIX. yüzyılın başında Đngilizler askeri olarak bütün kurumlan ve büyük şehirleri fethetmeyi başardılar ama asla ülkenin tamamını kontrol edemediler. Tamamen Hindi olan bir çevrede yerleşmiş ordugâhlar, "Đngiliz uygarlığına alt küçük semtler" kurmakla yetindiler.

Rusya'yı soğuğun, Japonya ve Büyük Britanya'yı denizin koruması gibi Hindistan'ı da manevi bir duvar korur ve ondan içeri girenlerin hepsi ökseye takılır.

Günümüzde de bu ülkede dolaşan her turist sadece bir günde "Neye yarar?" ve "Ne yapmak lçln?"lerln etkisi altına girer ve her tür girişimden vazgeçme Đsteği duyar.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt II.

195. ŞEHĐRDE BĐR KARINCA

Jacques Melies eğildi.

- Düştü!

Diğerleri de onun yanına geldiler. Aşağıda bir şeyler görmeye çalıştılar.

- Ölmüş olmalı...

- Belki ölmemiştir, kanncalar büyük düşüşlerin etkisini azaltmayı bilirler.

Juliette Ramirez canlandı.

- Onu bulun, kocamı ve karınca yuvasının altındaki arkadaşlarınızı yalnız o kurtarabilir.

Merdivenlerden aşağı indiler ve otoparkı baştan başa aramaya başladılar.

- Özellikle bastığınız yere çok dikkat edirt!

Laetitia Wells arabalann tekerleklerinin altını aradı. Juliette Ramirez binanın altına dekoratif amaçlarla yerleştirilmiş küçük çalılıkları gözden geçirdi.

]acques Melies, bir borunun itmesiyle kannca-

hin balkonlanna düşüp düşmediğini öğrenmek için gidip alt katlardaki bütün komşuların zillerini çaldı.

- Önünde kırmızı bir iz olan bir karınca gördünüz mü acaba? Tabi ki onun deli olduğunu düşünüyorlardı ama üç renkli kartı

sayesinde her yeri araştırmasına izin veriyorlardı. Bütün günü arayarak geçirdiler.

- Ne yapabiliriz? 103.'nün nerede olabileceğini yalnız Tann bilir!

Juliette Ramirez vazgeçmeyi reddediyordu.

- Eğer bu karınca kanserin nasıl iyileştirileceğini gerçekten biliyorsa, ne pahasına olursa olsun onu bulmak gerek.

Uzun bir süre daha her tarafı aradılar. Burada bol miktarda böcek vardı! Fakat büyütecin yardımıyla bile hiçbir yerde önünde kırmızı bir lekesi olan bir kızıl karınca görmediler.

Melies öfkeyle patladı:

- Tırnak cilası yerine radyoaktif bir kalemimiz olmuş olsaydı! Bu işin çıkar yolunu konuştular.

- Fontainebleau gibi bir şehirde bile bir karıncayı bulmanın bir yolu olmalı.

Madam Ramirez bir öneride bulundu:

- Kafamızdan geçen bütün düşünceleri sıralayalım. Daha sonra seçim yaparız.

Öneriler havada uçuştu:

- Askerlerin ve itfaiyecilerin yardımıyla metre metre bütün şehrin üstünü kazıyalım.

- Karşılaştığımız bütün karıncalara önünde kırmızı bir leke olan bir kanncanın geçtiğini görüp görmediklerini soralım.

Hiçbir çözüm tatmin edici görünmedi. O zaman Laetitia bir fikir ileri sürdü:

- Gazeteye ilan versek?

Birbirlerine baktılar. Bu düşünce belki göründüğü kadar aptalca değildi. Biraz daha düşündüler ama içlerinden hiçbiri daha iyi bir çözüm bulamadı.

414

196. ANSĐKLOPEDĐ

ZAFER: Neden zaferin her çeşidi katlanılmazdır? Neden sadece yenilginin güven veren sıcaklığı tarafından çekiliriz? Belki zafer bizi aynı davranışı sürdürmeye cesaretlendirirken, yenilgi sadece bir yandan öbür yana dönmenin öncü belirtisi olduğu için. Yenilgi yenilik getirici, zafer tutucudur. Bütün Đnsanlar belli belirsiz bu gerçeği hissederler. Bu yüzden en zekiler en güzel zaferi değil, en güzel yenilgiyi başarmanın çekiciliğine kapılmışlardır. Anlbal, ona sunulan Roma'nın önünde gerisin geriye döndü. Cesar (Sezar) 15 Martlara gitmekte ısrar etti.

Bu deneyimlerden ders alalım.

Hiçbir zaman kendi yenilgimizi yeteri kadar erken Đnşa etmeyiz. Susuz havuza atlamamızı sağlayacak olan trampleni asla yeteri kadar yükseğe koymayız.

Aydın bir yaşamın amacı bütün çağdaşlara ders Đşlevi görecek bir bozguna ulaşmaktır. Çünkü hiçbir zaman zaferden bir şey öğrenmeyiz. Sadece yenilgiden öğreniriz.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit HL

197. ĐNSANLARA ÇAĞRI

"L'Echo du dimanche" gazetesinin "kayıp hayvanlar" sütununda bir robot portre.

Dolmakalemle çizilen bir karınca kafası.

Açıklama yazısı: "Dikkat! Đyi okuyun! Bu bir şaka değildir. Burada sözü edilen karınca ölüm tehlikesinde olan on yedi kişinin hayatını kurtarabilir.

Aşağıdaki ipuçlan onu başka karıncalarla kanş-tırmanızı engelleyecektir.-

103683. bir kızıl karıncadır. Yani tamamen siyah değildir. Boğazı ve kafası koyu turuncudur. Yalnız karnı koyu renktir.

415

Boyu: 3 milimetre. Bağası çizgili, duyargaları kısadır. Ona parmağınızı yaklaştırdığınızda hemen formikasit fışkırtır.

Gözleri göreceli olarak küçüktür. Çeneleri geniş ve bodurdur.

Belirtici işaret: Önünde kırmızı bir iz.

Eğer onu bulursanız, emin olmasanız bile, onu tanıdığınızı sanıyorsanız alıp koruyun ve 31 41 59 26 numaralı telefonu aramakta duraksamayın. Laetitia VVeils'i isteyin. Ayrıca polisi de arayıp Komiser Jacques Melies'i isteyebilirsiniz.

103683.'nün bulunmasına yardım edecek her arayış için 100000 frank ödül."

Laetitia, Melies ve Juliette Ramirez teraryumdaki kanncalarla, sokakta rasgele bulduklan kanncalarla konuşmaya çalıştılar. Terar-yumdakiler Bel-o-kan'dan söz edildiğini duymuş olmakla birlikte onlan oraya götüremiyorlardı. O anda nerede yaşadıklarını bile bilmiyorlardı. Kanserin sırrına gelince, bu konuda onların neden söz ettiğini kesinlikle anlamıyorlardı!

Sokaklarda, bahçelerde ya da evlerde karşılaşılan karıncalann tarafında da aynı bilgisizlik vardı.

Bu deneyim onlara karıncaların çoğunun aptal olduğunu gözlemleme olanağı verdi.

Hiçbir şeyle ilgilenmiyorlardı. Hiçbir şey anlamıyorlardı. Kendilerini beslemekten başka bir şey düşünmüyorlardı.

Jacques Melies, Juliette Ramirez ve Laetitia VVek^-böylece 103.'nün ne kadar ayrı bir olay olduğunu ölçme fırsatı buldular. Entelektüel tavn onu eşsiz kılıyordu.

Laetitia VVells küçük bir cımbızla 103.'nün Parmaklar hakkındaki zoolojik feromonlarını topladığı kapsüllerden birini aldı.

Kesinlikle, bu 103. dünyasını ve çağını anlamak istemişti. Bu kadar merak ve bilgiye susamıştık bir insanda bile nadir görülmüştü. Laetitia VVells kendi kendine, 103. gerçekten olağanüstü biriydi dedi. Ve 103. hakkında şimdiden geçmiş zamanda düşündüğünü fark edince dudaklarını ısırdı.

Bir an neredeyse dua etme isteği duydu. Olanlardan sonra, bir insan şehrinde bir kanncayı bulmalannı bir mucizeden başka ne sağlayabilirdi?

416

198. KEMĐK YIĞINI

Çevresi uzun çeneli muhafızlarla çevrili olan kraliçe Chli-pou-ni iniyor. Doktor Livingstone'la daha önce iletişim kurmadığı için kendine kızıyor. Soracağı bütün soruları önceden biliyor. Onlann zayıflıklanm nasıl ayırt edeceğini şimdiden biliyor. Sonra, onları beslemeye karar verdi. Kanatlannı kopanp ağıllara yerleştirmeden önce yaprakbitlermi yakalamak için yaptıkları gibi onları yemle çekmek için de beslemek gerek.

Kat -10: Yeni bir kızgınlık onu sarıyor. Kraliçe adımlarını hızlan-dınyor. Evet, onlan besleyecek ve onlarla konuşacak. Notlar alacak ve Parmaklar hakkında çok sayıda zoolojik feromon dolduracak.

Muhafızlan çevresinde koşturuyorlar. Hepsi bugün önemli bir şey olacağını hissediyor. Federasyonun kraliçesi, evrim hareketinin kurucusu, onlan daha kolay öldürebilmek için incelemek üzere, sonunda Parmaklarla konuşmaya razı oluyor.

Kat -12: Chli-pou-ni kendi kendine 103.'yü daha önce dinlemediği için gerçekten aptal olduğunu söylüyor. Parmaklarla uzun süredir konuşuyor

olmalıydı. Annesini dinlemeliydi. Belo-kiu-kiuni onlarla konuşuyordu. Aynısını yapmak kolaydı.

Kat -20: Yeter ki aşağıdaki Parmaklar hâlâ yaşıyor olsunlar! Yeter ki sivrilme, atalanndan farklı bir şey yapma isteğiyle her şeyi mahvetmiş olmasın. Tersini yapmak gerekmiyordu, aynısını da, takip etmek gerekiyordu. Onu inkâr etmek yerine Anne'nin eserini devam ettirmek gerekiyordu.

Çevresinde güruh her gün olduğu gibi hareket halinde. Kann-calar duyargalarının ucuyla onu selamlıyorlar. Fakat gene de çoğu kraliçelerini sitenin bu kadar derinine inmiş görmekten şaşkın.

Kat -40: Chli-pou-ni şimdi kendi kendine "Yeter ki çok geç olmasın" diye tekrarlayarak bütün askerleriyle birlikte hızla yürüyor. Birçok koridorda dönüyor ve bilmediği bir salona gkıyor. Çok fazla kalabalık olmayan bu katlarda bir haftadan daha az bir süre önce inşa edilmiş, şaşırtıcı orantılı bir salon.

417

Birden karşısında Tanrıcılar beliriyor! Bunlar buraya getirilen bütün Tanncı asilerin cesetleri. Yüzlerce hareketsiz kannca, can sıkıcı ziyaretçiye meydan okur gibi duruyor.

Sitenin içinde muhafaza edilen ölü askerler! Kraliçenin duyargaları şaşkınlıkla bir geri çekilme hareketi yapıyorlar. Arkasında ona eşlik eden Bel-o-kanlı askerler de korku içinde.

Bütün bu ölüler burada ne yapıyorlar? Çöplükte olmalan gerekirdi! Kraliçe ve askerler bu iç karartıa serginin öğelerinin arasında birkaç adım atıyorlar. Ölü kanncalann çoğu çeneleri açık, duyarga-lan öne doğru dikilmiş, belki kendisi de bu kadar hareketsiz olan bir düşmana doğru sıçramaya hazır, dövüş konumunda yerleştirilmişlerdi.

Bu cesetlerden bazılan hâlâ tahtakurularının penisleriyle açtık-lan deliklerin izlerini taşıyorlardı. Hepsi onun kışkırtmasıyla öldürülmüşlerdi...

Chli-pou-ni kendini tuhaf hissediyor.

Bu görüntüden etkileniyor: Hepsi... onun kraliçelik odasındaki Anne gibi.

Sürprizler burada bitmiyor.

Ona, bu çok hareketsiz kanncalann arasında bir hareket oluşuyor gibi geliyor.

Evet, yanya yakını kımıldıyor!

Bu bir serap, çok eskiden tatma tedbirsizliğini gösterdiği uyuşturucu lokemüz şurubunun etkisi mi?

Dehşet!

Her yerde cesetler kımıldıyor!

Ve bu bir sann değil! Yüzlerce hayalet şimdi onu çevreleyen askerlere saldınyor.

Her yerde dövüşülüyor. Kraliçenin muhafizla-nnm uzun çeneleri var fakat Tanrıcı asilerin sayısı çok daha fazla. Şaşkınlık ve bu tuhaf yerin yol açtığı stres geleneksel savaşçıların aleyhine oluyor.

Tanrıcılar bir yandan dövüşürken bir yandan da aralıksız aynı feromonu yaymak için duyargalarını kımıl kımıl oynatıyorlar.

"Parmaklar bizim Tannlarımızdır."

199. KAVUŞMA

Laetitia Wells, Jacques Melies ve Juliette Ramirez'in gazetedeki çağnianna gelen yüzlerce mektup ve telefon mesajının arasında bir aynm yapmaya çalıştıklan tavan arasına bir top güllesi gibi soluk soluğa girdi.

- Onu buldukl Biri onu buldu! diye bağırdı. Ne biri ne öteki tepki gösterdi.

- Şimdiye kadar sekiz yüz doiandıncı onu bulduklarına yemin etti, dedi Melies.

Bulduklan herhangi bir kanncayı alıp önüne biraz kırmızı boya sürüyorlar ve gelip ödül talep ediyorlar!

Juliette Ramirez daha da ileri gitti:

- Hatta kırmızıya boyanmış örümcek ya da hamam böcekleriy-le gelenler bile oldu!

- Hayır, hayır. Bu kez ciddi. Bu, bizim çağrımızdan beri burnunun üstünde büyüteç gözlüklerle şehirde dolaşan bir özel dedektif...

- Gerçekten bizim 103.'yü bulduğuna inanmana neden olan ne?

- Telefonda bana önündeki lekenin kırmızı değil san olduğunu söyledi. Cilayı tırnaklanmda çok uzun süre tuttuğumda sanya dönüyor.

Bu uslamlama gerçekten kanıtlayıcıydı.

- Hayvanı gösterebilir mi?

- Onda değil. Onu bulduğunu ama yakalayamadığını iddia ediyor. Parmaklannın arasından kaçmış.

- Onu nerede görmüş?

- Sıkı durun! Kolay olmayacak.

- Nerede? Konuş!

- Fontainebleau Metro Đstasyonu'ında!

- Bir metro istasyonunda mı? Melies korkusunu belirtti:

- Fakat saat 6, bu en kalabalık saattir. Orada kalabalık bir yığın olmalı.

- Her saniye hazine değerinde. Bu fırsatı kaçınrsak 103.'yü kesin olarak kaybedeceğiz ve o zaman...

- Gidelim!

419

200. BĐR DĐNGĐNLĐK ANI

Yeşil gözlü, kötü kötü sıntan iki kocaman karınca, sosisler, reçel kaplan, pizzalar ve süslü lahana turşularından bir yığına yaklaşıyor.

- Nierk, nierk, insanların arkalan dönük! Kendimize ziyaret çekelimi Đki karınca yemeklere saldınyor. Fasulye konservelerini delmek için konserve açacaklarını kullanıyorlar, kendilerine bardak dolusu şampanya servisi yapıyorlar ve içiyorlar.

Birden bir projektör onları aydınlatıyor ve bir bomba sarı bir bulut püskürtüyor.

Đki kannca kaşlanm yukarı kaldınyor ve gözlerini kocaman açarak bağınyorlar:

- Đmdat, işte PROPMAISON!

- Hayır, PROPMAISON değil, her şey olabilir ama PROPMAISON değil! Siyah buharlar.

- Aaaaaahhhhhh.

Đki karınca yere yığılıyor. Kamera arkaya doğru ilerliyor. Bir adam üstünde kocaman harflerle PROPMAISON yazılı bir böcek ilacı sallıyor.

Gülümseyerek kameraya doğru konuşuyor: "Güzel günler ve sıcaklığın şiddetle artmasıyla, sinekler, sivrisinekler, karıncalar, hamamböcekleri çoğalıyor. Çözüm PROPMAISON. PROPMAISON dolapiannızda kaynaşan her şeyi ayrım yapmadan öldürür.

PROPMAISON çocuklar için zararsız, böceklere karşı acımasızdır. PROPMAISON yeni bir CCG ürünüdür. CCG etkili çözümdür."

201. METRODA KOVALAMACA

Aşın heyecanlıydılar. Jacques Melies, Laetitia VVells ve Juliette Ramirez ayırt etmeden metroyu kullananlara soruyorlardı.

- Bir kannca görmediniz mi?

- Pardon?

420

- Buradan geçmiş olmalı, bundan eminim. Karıncalar alacakaranlığı severler.

Karanlık köşeleri aramak gerek.

]acques Melies geçen birine yüklendi:

- Adımınızı attığınız yere bakın, lanet olsun, onu öldürebilirdiniz!

Hiç kimse onlann ne yaptığını anlamıyordu.

- Onu öldürmek mi? Kimi öldürmek? Neyi öldürmek?

- 103.'yü!

Ve her zaman olduğu gibi yolcuların çoğu düzeni bozanları görmeyi ya da duymayı reddederek yanlanndan geçiyorlardı. Melies sırtını seramik kaplı duvara dayadı.

- Lanet olsun, metro istasyonunda karınca aramak samanlıkta iğne aramak gibi.

Laetitia VVells alnına vurdu!

- Fakat işte fikir bu! Bunu daha önce nasıl düşünemedik? "Samanlıkta iğne aramak..."

- Ne demek istiyorsun?

- Samanlıkta iğne aramak için ne yapılır?

- Bu olanaksız!

- Hayır, mümkün. Doğru yöntemi kullanmak yeterli. Samanlıkta iğne bulmak için çok kolay bir yol var: Samanlan ateşe verir, sonra küllerin üstünden mıknatıs geçiririz.

- Tamam ama bunun 103. 'y\e ne ilgisi var.

- Bu bir düşünce. Yöntemi bulmak yeterli. Ve mutlaka bir yöntem var!

Bir çözüm bulmak için konuştular. Bir yöntem! • - jacques, sen bir polis memurusun, istasyon şefinden herkesi boşaltmasını isteyerek işe başla.

- Asia kabul etmez, bu en kalabalık saat!

- Bir bomba ihbarı olduğunu söyle! Vicdanında, binlerce ölü olması riskini asla almaz.

- Tamam.

- Pekâlâ, Juliette, feromonal bir cümle yapabilir misiniz?

- Hangi cümleyi?

- 'En aydınlık bölgede buluşalım,'

421

- Hiç sorun değil! Hatta 30 santilitre bile yapabilirim. Bir spreyle her yere sıkarız..

- Mükemmel. Jacques Melies coştu.

- Anlıyorum. Onun gelmesi için kıyıya güçlü bir projektör yerleştirmek istiyorsun.

- Teraryumumdaki kızıl karıncalar her zaman ışığa doğru giderlerdi. Neden denemeyelim...

Juliette Ramirez 'En aydınlık bölgede buluşalım' kokusal cümlesini üretti ve bir parfüm şişesinin içinde bu çağnyla geldi.

Đstasyonun hoparlörleri herkesten düzenli ve sakin bir biçimde metroyu boşaltmasını istiyordu. Herkes itti, bağırdı, sallandı, tepindi. Herkes kendisi için ve Tanrı herkes için.

Biri "Ateşi" diye bağırdı. Bu dehşetin doruğu oldu. Çağn herkes tarafından yerine getirildi. Kalabalık aceleyle ilerledi. Sütunla-nn arasındaki ayırma mazgallan devrildi. Đnsanlar geçmek için çabalıyorlardı. Hoparlör boşuna, "Sakin olun, panik yapmayın," diye emirler veriyordu, bu sözcükler istenenin aksi bir etki yaratıyordu.

Çevresinde inip kalkan ayakkabı tabanlannın karşısında 103. "Fontainebleau"

Đstasyonu'nun fayans harflerinden birinin küçük aralığının içinde saklanmaya karar veriyor. Alfabenin altına harfi F. Orada Parmak kokusu ve teri hayhuyunun yatışmasını bekliyor.

202. ANSĐKLOPEDĐ

ABRAKADABRA: Sihirli "Habracadabrah" cümlesi Đbranlce-de "Söylendiği gibi olsun"

(söylenen şeyler canlı olsunlar) an' lamına gelir. Ortaçağda bu cümle ateşli hastalıkları iyileştirmek için büyülü sözler olarak kullanılıyordu. Daha sonra bu deyiş hokkabazlar tarafından kullanılmaya başlandk. bu cümleyle yaptıkları numaranın amacına ulaşacağını ve izleyicinin şimdi gösterinin en güzel yerini Đzleyeceğini (sözcüklerin canlı hale geldikleri an?) belirtiyorlardı. Buna karşın bu cümle Đlk bakışta göründüğü kadar yumuşak değildir. En baştaki "H"

Ali

harfine (Aleph: Ha şeklinde telaffuz edilir) ulaşıncaya kadar Đnmek Đçin bu dokuz harfin oluşturduğu cümleyi dokuz kat halinde, aşağıdaki gibi yazmak gerekir.

(Đbraalcede sesli harfler yazılmaz HA BE RA CA AD BE RE HA, sonuçta bize şunu verin HBR HCD BRH):

HBR HCD BRH

HBR HCD BR

HBR HCD B

HBR HCD

HBRHC

HBRH

HBR

HB

H

Bu düzenleme gökyüzünün enerjilerini mümkün olduğu kadar geniş bir biçimde alacak ve insanlara kadar Đndirecek biçimde tasarlanmıştır. Bu tılsımı,

"Habracadabrah" cümlesini oluşturan harflerin döngûlü dansının döne döne giden bir anafor halinde çevrelediği bir huni gibi düşünmek gerekir. Ucunda daha üstün zaman-mekSnın güçlerini toplar ve yo-ğunlaştınr.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.

Z03. METRODA BĐR KARINCA

Tamam, kalabalık dağıldı. 103. saklandığı yerden çıkıyor ve metronun engin koridorlarında yürüyor. Bu yere asla alışamaya-cak. Keskin beyazlıktaki bu neon ışığını sevmiyor.

Birden havada feromonal bir mesaj hissediyor: "En aydınlık bölgede buluşalım."

Bu kokusal aksanı tanıyor. Bu Parmaklann çe-

viri makinesinin aksanı. Pekâlâ! Şimdi bu en aydınlık yeri aramaktan başka yapılacak bir şey yok.

204. OLANAKSIZ KARŞILAŞMA

Bel-o-kan Sitesi'nin her yerinde kılıç dövüşleri oluyor. Tavandan asiler düşüyor. Hiçbir asker kraliçenin yardımına gelmiyor. Tanrıcıların kuru cesetlerinin arasında dövüşüyorlar. Fakat birden çarpışmalar sayıca fazla olanlann lehine dönüyor.

Chli-pou-ni düşman olduklannı hissettiği çenelerle çevrili. San-/ ki bu karıncalar onun kraliçelik feromonlannı tanımıyorlar. Đçlerinden çeneleri onun boynunu vurmak ister gibi geniş geniş aglmış biri yaklaşıyor. Ve katil yaklaşırken kokusal mesajını yayıyor:

"Parmaklar bizim Tannlarımızdır!"

Çözüm bu. Parmaklara ulaşmak gerek. Chli-pou-ni'nin kendini öldürtmeye niyeti yok. Kendini kargaşanın içine atıyor, onu durdurmaya çalışan çeneleri ve duyargalan savuruyor, aşağı inen bütün koridorlarda hızla koşuyor. Artık tek bir yön var: Parmaklar.

Kat -45. Kat -50. sitenin altına giden geçidi çok çabuk keşfediyor. Arkasında Tanncı asiler onu takip ediyorlar ve o, onlann düşmanca kokulannı hissediyor.

Chli-pou-ni granite giden koridoru geçiyor ve "Đkinci Bel-o-kan"a giriyor.

Ortada bir siluet var ve bundan bir boru çıkıyor.

Chli-pou-ni, reçinenin içindeki bu iyi yontulmamış yaratığın kim olduğunu biliyor. Casuslar ona adını söylediler. "Doktor Li-vingstone."

Kraliçe ona yaklaşıyor. Tanrıcılar ona yetişiyorlar, çevresini san-yorlar ama Tannlannın temsilcisine doğru ilerlemesine izin veriyorlar.

Egemen, sahte kanncanın duyargalanna dokunuyor.

Đlk halkasıyla kokusal mesajını veriyor. "Ben kraliçe Chli-po-uni'yim."

424

Aynı anda diğer on duyarga halkasıyla bütün kokusal dalgalarda bir sürü düzensiz bilgi yığını yayıyor.

"Sizi kurtarmak niyetindeyim. Bundan sonra sizi beslemeyi üstüme alıyorum.

Sizinle konuşmak istiyorum."

Tanrıcılar sanki bir mucize bekler gibi kımıldamıyorlar.

Buna karşın hiçbir şey olmuyor. Günlerden beri Tanrılar sustular ve kraliçeyle bile konuşmayı reddediyorlar.

Chli-pou-ni mesajlarının kokusal yoğunluğunu artmyor. Doktor Livingstone'da en küçük bir titreme bile yok. Hareketsiz kalıyor.

Birden egemenin aklından bir şimşeğin keskinliği ve ışıklı gücüyle bir düşünce geçiyor.

"Parmaklar yok. Parmaklar asla var olmadılar."

Dev bir aldatmaca, nesiller boyu kraliçelerin feromoniarı ve hasta kanncalann hareketleriyle yayılan söylentiler, öyküler, yanlış bilgiler.

103. yalan söyledi. Anne Belo-kiu-kiuni yalan söyledi. Asiler yalan söylüyorlar.

Herkes yalan söylüyor.

"Parmaklar yok ve asla varolmadılar."

Bütün düşünceleri burada duruyor. On Tannanın çene şeritleri göğsünü delip geçiyor.

205. 103.YÜ ARARKEN

Đstasyon şefi, Melies'in emrettiği gibi bütün ışıklan söndürmüştü. Daha sonra onlara kıyıyı aydınlatacak kadar güçlü bir fener ayarlamıştı. Juiiette Ramirez ve Laetitia Wells çağrı feromonunu büunu bütün istasyona sıkmışlardı. Artık sabırsızca, kalpleri çarpa çarpa, 103.'nün farlarına yaklaşmasını beklemekten başka yapacak bir şey yok.

103., tanımayı öğrendiği neonlardan daha güçlü bir ışıktan kaynaklanan gölgeler algılıyor. "Kibar" Parmakların onu bulmak için yaydıklan mesaja uygun olarak aydınlık bölgeye doğru ilerliyor. Onlara ulaştığında her şey yeniden düzene girecek.

425

Bu bekleyiş ne kadar uzundu! Yerinde duramayan Jacques M€-lies koridoru adımlıyordu. Bir sigara yaktı.

- Söndür şunu. Duman kokusu onu kaçırabilir. Ateşten çok korkuyor.

Polis memuru sigarasını topuğuyla söndürdü ve yeniden yürümeye başladı.

- Yürümeyi bırak. Eğer o taraftan gelirse onu ezebilirsin.

- Bunun için kaygılanma, günlerdir sürekli yaptığım bir şey varsa o da adımımı attığım yere bakmak!

103. ona yaklaşan yeni plakalar görüyor. Bu feromon bir tuzak. Karınca öldüren Parmaklar onu daha iyi öldürebilmek için bu mesajı yaydılar.

Kaçıyor.

Laetitia Wells ışık çemberinin içinde onu fark etti.

- Bakın! Tek başına bir kannca. Bu kesinlikle 103. Yaklaştı ve sen ayakkabılannın tabanlanyla onu korkuttun. Eğer kaçarsa onu yeniden kaybederiz.

Küçük adımlarla ilerlediler ama 103. tabanlan yağladı. Laetitia üzüntülü üzüntülü konuştu:

- Bizi tanımıyor. Onun için bütün insanlar birer dağ.

Ona Parmaklarını ve ellerini gösterdiler ama 103. daha önce piknikte yaptığı gibi aralarından slalom yaparak geçti. Taşlığa doğru atıldı.

Melies bağjrdi:

- Bizi tanımıyor. Ellerimizi tanımıyor. Parmaklarımızın çevresini dolaşıyor! Ne yapmalı? Eğer kıyıdan çıkarsa onu çakıllı kumlann içinde asla bulamayız!

- O bir kannca. Kanncalarla sadece kokular işe yarar. Keçeli kalemin yanında mı?

Mürekkep kokusu yeteri kadar ağırdır, her durumda onu durduracak kadar ağır.

Laetitia 103. nün karşısında kalın bir çizgi çizmek için aceleyle yürüdü.

103. koşuyor, atılıyor. Birden önünde aşırı alkollü bir kokusal duvar yükseliyor. 103. görünmeyen fakat geçilmez bir sınır varmış gibi bu duvar boyunca bütün ayaklanyla fren yapıyor. Sonra onun çevresini dolaşıyor ve tekrar kaçmaya başlıyor.

- Keçeli kalem izinin çevresini dolaşıyor!

Laetitia kalemiyle yolu kesmek için acele etti. Çabucak üçgen hapishane biçiminde üç çizgi çizdi.

103. kendi kendine, "Bu kokusal duvarlann arasına hapsol-dum," diyor. "Ne yapmalı?"

Đki ayağıyla cesaretini toplayarak sanki camdan bir duvarmış gibi keçeli kalem izinin üstüne atılıyor ve gittiği yere bakmadan soluk soluğa koşuyor.

Đnsanlar bu kadar yiğitlik ve gözü peklik beklemiyorlardı. Şaşkınlıkla itişip kakıştılar.

Melies parmağıyla gösterdi:

- Orada.

- Nerede? diye sordu Laetitia.

- Dikkat!

Laetitia Wells dengesini kaybetmişti. Her şey ağır çekimdey-miş gibi oldu.

Dengesini bulmak için yana küçük bir adım attı. Tamamen refleks. Uzun topuklu iskarpininin sivri ucu kalktı, sonra...

- Haaaayıııııııırrrrrr!. diye bağırdı Juliette Ramirez. Ayağı yere değmeden önce Laetitia'yı tüm gücüyle itti. Çok geç.

103. bundan kagnacak refleksi göstermiyor. Tam üstüne inen bir gölge görüyor ve sadece hayatının burada sona erdiğini düşünecek zamanı oluyor. Hayatı zengindi.

Bir televizyon ekranında olduğu gibi görüntüler beyinlerinden geçiyor.

Gelincikler Savaşı, kertenkele avı, dünyanın kıyısını görüşü, kınkanatlı üzerinde uçuş, kornijera ağacı, hamamböceklerinin aynası ve Parmak Uygarlığı'nı keşfetmeden önce o kadar savaş... Futbol, kâinat güzeli... Kannca-lar hakkındaki belgesel.

206. ANSĐKLOPEDĐ

ÖPÜCÜK: Bazen bana insanın karıncalardan neyi kopya ettiğini sorarlar. Đste yanıtım: Dudak dudağa öpüşme. Uzun süre bu öpüşme biçimini zamanımızda yüzlerce yıl önce eskiçağda

Romalıların keşfettiğine Đnanıldı. Aslında onlar böcekleri gözlemlemekle yetindiler. Karıncaların birbirlerinin dudaklarına dokunmalarının toplumlarını sağlamlaşttran cömert bir eylem olduğunu anladılar. Bunun tam anlamını hiçbir zaman kavra-yamadılar ama karınca yuvalarının bağlılığını bulabilmek Đçin bu dokunuşun alınıp uygulanması gerektiğine karar verdiler. Dudak dudağa öpüşmek bir trofalaksl taklididir. Fakat gerçek trofalakslde bir besin bağışı vardır, oysa insanların öpüşme-, sinde sadece besleyici olmayan bir tükürük aktarımı olur.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.

207. 103. ÖBÜR DÜNYADA

Şaşkına dönmüş bir halde 103. nün ezilen vücuduna baktılar.

- Öldü mü?

Hayvan artık kıpırdamıyordu. Hem de hiç.

-Öldü!

Juliette Ramirez yumruğuyla duvara vurdu.

- Her şey kaybedildi. Artık kocamı kurtaramayacağız. Bütün çabalanınız boşa gitti.

- Bu çok aptalca! Hedefe bu kadar yaklaşmışken başansız oi-mak!

- Neredeyse başarmıştık.

- Zavallı 103. Bütün o olağanüstü yaşam ve basit bir topuklu ayakkabı...

Laetitia aynı sözcükleri tekrarlayıp duruyordu:

- Bu benim hatam, benim hatam. Jacques Melies daha pragmatikti.

- Cesedini ne yapacağız? Onu atmayacağız!

- Ona küçük bir mezar dikmek gerekirdi...

- 103. herhangi bir kannca değildi. O daha alt zaman-mekân dünyalarının bir Ulysse'i ya da bir Marco Polo'suydu. Bütün uygar-lıklannın başta gelen kişisi.

Bir mezardan daha iyisini hak ediyor.

428

- Ne düşünüyorsun? Bir anıt mı?

- Evet.

- Fakat şu an için bizim dışımızda hiç kimse bu karıncanın neler başardığını bilmiyor. Hiç kimse onun uygarlıklanmız arasında bir köprü olduğunu bilmiyor.

- Her yerde bundan söz etmek gerek, bütün dünyayı uyarmak gerek! dedi Laetitia Wells. Bu öykü çok büyük bir önem kazandı. Daha da ileriye gitmeye yaraması gerek.

- Asla 103. kadar yetenekli bir "büyükelçi" bulamayacağız. O, bağlantı kurmak için gerekli meraka ve açık görüşlülüğe sahipti. Bunu diğer kanncalarla konuşurken anladım. O eşsiz bir olaydı.

- Bir milyar karıncanın içinde onun kadar yetenekli bir başkasını bulabilmemiz gerek.

Fakat bulamayacaklannı çok iyi biliyorlardı. Onun onları kabul ettiği gibi onlar da onu kabul etmeye başlıyorlardı. Sade bir biçimde. Sadece çok iyi anlaşılan çıkarlar. Karıncaların zaman kazanmak için insanlara ihtiyaçlan var. Đnsanlann zaman kazanmak için kann-calara ihtiyaçları var.

Ne yazık! Hedere bu kadar yakınken başansız olmak ne kadar yazık!

Jacques Melies bile duyarsız kalmayı başaramıyordu. Bankları tekmeledi.

- Bu çok aptalca.

Laetitia VVells kendini suçluyordu.

- Onu görmedim. O kadar küçüktü ki. Onu görmedim!

Hepsi hareketsiz duran küçük vücuda bakıyorlardı. O bir nesneydi. Bu bükülmüş

zavallı iskeleti gören hiç kimse bunun bir zamanlar Parmaklara karşı düzenlenen sererin rehberi 103. olduğuna asla inanmazdı.

Ölünün önünde kendi iç dünyalanna daldılar. Birden Laetitia VVells gözlerini kocaman kocaman açtı ve sıçradı.

- Kıpırdadı.

Hareketsiz böceği incelediler.

- Oimasını istediklerini gerçek gibi görüyorsun.

429

- Hayır, hayal görmedim. Sizi temin ederim ki bir duyargasını kımıldattığını gördüm. Zorlukla fark ediliyordu ama kesindi.

Birbirlerine baktılar, böceği uzun uzun gözlemlediler. Bu hayvanda artık en küçük bir hayat belirtisi yoktu. Acı veren bir kasılmayla donup kalmıştı.

Duyargalan dikilmişti, altı ayağı uzun bir yolculuk için toplanmış gibi büzülmüştü.

- Ben... Bir ayağını oynattığından eminim!

Jacques Melies, Laetitia'yı omzundan tuttu. Duyulannın ona^ görmeyi dilediği şeyleri gördürdüğünü anlıyordu.

- Üzgünüm. Bu basit bir ceset refleksi olmalı.

Juliette Ramirez, Laetitia VVells'i kuşku içinde bırakmak istemiyordu, ölüme mahkûm küçük vücudu aldı ve kulağının çok yakınına yerleştirdi. Hatta onu kulak deliğine koydu.

- Çarpan kalbinin sesini duyacağını mı sanıyorsun?

- Kim bilir? Kulağım keskindir, en küçük bir hareketi algılanm. Laetitia Wells kahramanın ölüsünü aldı ve bir bankın üzerine yatırdı. Diz çöktü ve onun çenelerinin önüne dikkatlice bir ayna tuttu.

- Onun soluk aldığını görmeyi mi umuyorsun?

- Kanncalar soluk alıp verirler, değil mi?

- Soluk alışverişleri bizim algılamamız için fazla hafiftir. Eklemleri yerinden gkmış hayvanı sağır bir öfkeyle izlediler.

- Öldü. O gerçekten öldü!

- 103. türlerimiz arasındaki birliği umut eden tek kişiydi. Bunun için epey zaman harcamıştı ama uygarlıklanmız arasında karşılıklı bir geçiş düşünmüştü.

Bir gedik açmış, ortak paydalar bulmuştu. Başka hiçbir kannca böyle bir şeye girişemezdi. O biraz... Đnsan olmaya başlamıştı. Bizim gülmecemizi ve sanatımızı takdir ediyordu. Onun dediği gibi tamamen yararsız... Ama o kadar büyüleyici bütün bu şeyler.

- Başka bir tanesini eğitiriz.

]acques Melies, Laetitia VVells'i kollarının arasında sardı ve avuttu.

- Başka bir kannca alacağız ve ona da Parmaklann gülmecesi ve sanatının ne olduğunu öğreteceğiz.

Onun gibi başka bir karınca yok. Bu benim hatam... Benim hatam... diye tekrarladı Laetitia.

Hepsinin gözleri 103.'nün cesedinin üstünde çakılıp kalmıştı. Bunu uzun bir sessizlik izledi.

- Onun için ona yaraşır bir cenaze töreni yapacağız, dedi Juliet-te Ramirez.

- Onu Montpamasse Mezarlığı'na, yüzyılın en büyük düşünürlerinin yanına gömeceğiz. Çok küçük bir mezar olacak ve üstüne şöyle yazacağız.- "O ilkti." Bu yazının anlamını yalnız biz bileceğiz.

- Üstüne haç koymayacağız.

- Ne çiçek ne de çelenkler.

- Yalnız çimentoya dikilmiş küçük bir dal. Çünkü o, korktuğunda bile, olaylar karşısında her zaman dimdik dururdu.

- Ve o her zaman korkuyordu.

- Her yıl onun mezannda buluşacağız.

- Kişisel olarak ben başansızlıklanmı mızmızca incelemeyi sevmem.

Juliette Ramirez iç çekti:

- Ne kadar yazık!

Tırnağının ucuyla 103.'nün duyargalannı vurur gibi okşadı.

- Haydi! Uyan artık! Bizi gerçekten yendin, öldüğüne inandık, bize şaka yaptığını göster. Biz insanlar gibi şaka yaptığını. Görüyor musun, oldu, kannca gülmecesini yarattın!

Cesedi halojen lambanın altına götürdü.

- Belki biraz sıcaklıkla...

Hepsi 103. nün cesedine bakıyorlardı. Melies küçük bir dua mırıldanmaktan kendini alamadı: "Tanrım lütfen..."

Fakat hâlâ hiçbir şey olmuyordu.

Laetitia VVeils'in gözünden bir damla yaş aktı, burnunun ucuna doğru kaydı, yanağını dolaştı, bir an çene çukurunda durdu, sonra karıncanın yanına düştü.

Sıçrayan bir damla tuzlu gözyaşı 103.'nün duyargasına değdi.

Đşte o zaman bir şey oldu. Gözler fal taşı gibi agldı, vücutlar eğildi.

- Kımıldadı!

431

Bu kez duyarganın oynadığını hepsi görmüşlerdi.

- Kımıldadı, hâlâ yaşıyor! ; , Duyarga yeniden titredi.

Laetitia gözlerinin birleşme yerinden bir damla yaş daha aldı ve duyargayı nemlendirdi.

Yeniden belli belirsiz bir gerileme hareketi oldu.

- O yaşıyor. O yaşıyor. 103. yaşıyor!

Juliette Ramirez kuşkulu bir tavırla Parmağını ağzına sürttü. ,.¦.-,|

- Henüz her şey kazanılmadı. ,-. *

- Çok kötü bir biçimde yaralı ama onu kurtarabiliriz.

- Bize bir veteriner gerek.

- Kanncalara bakan bir veteriner yok! dedi Melies.

- Öyleyse 103.'yü kim iyileştirebilir. Yardım edilmezse ölecek!

- Ne yapmalı? Ne yapmalı?

- Onu oradan alalım, çabuk.

Aşın heyecanlıydılar, onun kımıldadığını görmeyi çok fazla is-, temişlerdi ve şimdi kımıldadığında onu iyileştirmek için ne yapacaklarını bilmiyorlardı.

Laetitia onu okşamak, ona güven vermek, özür dilemek istiyordu. Ama kendini karıncalann zaman-mekân boyutu için o kadar hantal, o kadar sakar hissediyordu ki durumu daha da ciddileştirmekten başka bir şey yapamazdı. O anda onu yalayabilmek, ona iyi bir trofalaksi vermek için bir kannca olmayı istedi...

Genç kadın birden bağırdı:

- Onu yalnız bir kannca kurtarabilir, onu kendi türdeşlerinin yanına götürmeliyiz.

- Hayır, o, parazit kokularla kaplı. Kendi yuvasından bir kannca onu tanımaz.

Onu öldürür. Bir şey yapabilecek olan sadece biz vanz.

- Mikroskobik bisturiler, cımbızlar gerek.

- Eğer sadece buysa, acele edelim! diye bağırdı Juliette Ramirez. Eve gidelim, belki her şey kaybedilmedi. Başka bir kibrit kutunuz var mı?

Laetitia, kendini kutunun dibine koyduğu mendil parçasının bir kefen değil, çarşaf, taşıdığının bir tabut değil de bir ambulans ol-432

duğuna inanmaya zorlayarak 103.'yü yeniden bin bir dikkatle kutuya yerleştirdi.

103., gücünün son noktasında olduğunu bıliyormuşçasına son bir elveda demek ister gibi, duyargasının ucuyla zayıf çağnlar yayıyor.

Koşarak ve aynı zamanda kutuyu ve içindeki yaralıyı fazla sarsmamaya çalışarak dışan çıktılar.

Dışan gkınca Laetitia ayakkabılannı öfkeyle kanalın içine attı.

Bir taksiye işaret ettiler, arabayı sarsmadan mümkün olduğu kadar hızlı gitmesini söylediler.

Şoför yolculannı tanıdı. Bunlar, geçen sefer saatte 0,1 kilometreyi geçmemesini isteyenlerdi. Her zaman aynı can sıkıcı insanlarla karşılaşırsınız. Ya yeteri kadar aceleleri yoktur ya da çok aceleleri vardır!

Gene de Ramirezlerin adresine doğru yola koyuldu.

208. FEROMON

"Feromon: Zooloji Konu: Parmaklar Tükürük salgılayan: 103683. Tarih: 100 000

667. yıl

BAĞA: Parmaklann yumuşak bir derisi var. Onu korumak için ya örülmüş bitki parçalan ya da "araba" adını verdikleri metal par-çalanyla örtüyorlar.

TĐCARĐ ĐŞLEM: Parmaklar ticari ilişkiler konusunda sıfır. O kadar saflar ki çok miktarda yiyeceği, yenmeyen, renkli bir kâğıt karşılığında değiş tokuş

ediyorlar.

RENK: Bir insanı üç dakikadan fazla bir süre havasız bırakırsanız renk değiştiriyor.

AŞK GÖSTERĐLERĐ: Parmaklann karmaşık bir aşk gösterisi şekilleri var. Bunu yapmak için çoğunlukla "gece kulübü" adı verilen özel yerlerde buluşuyorlar.

Burada yüz yüze saatlerce kımıldıyor-

lar, böylece çiftleşme eylemini taklit ediyorlar. Eğer her ikisi de karşısındakinden hoşnutsa daha sonra üremek için bir odaya gidiyorlar.

ĐSĐMLER: Parmaklar kendilerine insan diyorlar. Biz dünyalılara da kanncalar adını veriyorlar.

Ç£V7î£Yl£ ĐLĐŞKĐLER: Parmak kendisinden başka hiçbir şey için kaygılanmıyor.

Doğası gereği Parmak bütün diğer Parmaklan öldürmek için çok güçlü bir istek duyuyor. Yapay olarak oluşturulan katı sosyal kurallar olan "yasalar" bu ölüm güdülerini ılımlı hale getirmeye yarıyor.

TÜKÜRÜK: Parmaklar tükürükleriyle kendilerini temizlemeyi bilmiyorlar. Yıkanmak için "banyo teknesi" adı verilen bir makineye ihtiyaçlan var.

EVRENDOĞUM: Parmaklar dünyanın yuvarlak olduğunu ve güneşin çevresinde döndüğünü sanıyorlar!

HAYVANLAR: Parmaklar onlan çevreleyen doğayı çok az tanıyorlar. Kendilerinin yegâne zeki hayvanlar olduklarına inanıyorlar."

209. SON ŞANS AMELĐYATI

- Bisturi!

Arthur' un her dileği anında yerine getiriliyordu.

- Bisturi.

- Bir numaralı cımbız!

- Bir numaralı cımbız.

- Anatomi bıçağı!

- Anatomi bıçağı. -Dikiş ipi! -Dikiş ipi.

- Sekiz numaralı cımbız!

- Sekiz numaralı cımbız.

Arthur Ramirez ameliyat ediyordu. Diğer üçü can çekişen 103.'yü getirerek geri döndüklerinde uyanmış ve yeniden gücünü toplamıştı. Arkadaşlannın ondan ne beklediğini hemen anlamış ve

kollan sıvamıştı. Bu hassas ameliyat için duyulannın keskinliğini korumak istediği için eşinin önerdiği ağn kesici kokteylini reddetmişti.

Şimdi,]acques Melies, Laetitia Wells ve Juliette Ramirez onun çevresinde, cinlerin efendisi tararından bir mikroskop lameliyle yapılan doğaçlama küçük ameliyat masasının üzerine eğilmişlerdi. Bu sonuncusu da bir video kameraya bağlanmıştı. Hepsi ameliyat televizyondan takip edebiliyorlardı.

Daha önce bu lamelin üzerinden çok sayıda robot kannca gelip geçmişti ama ilk kez kitin ve kandan bir kannca orada kötü durumdaydı.

-Kan!

-Kan.

- Daha fazla kan!

103.'yü kurtarmak için kan nakillerine gerekli olan kanı elde etmek için dört gerçek kanncayı ezmek gerekmişti. Hiç duraksa-mamışlardı. 103. essizdi ve türünden birkaç örneğin feda edilmesini hak ediyordu.

Bu mini kan nakilleri için Arthur mikroskobik bir iğneyi sivriltmiş ve onu sol ön ayak ekleminin yumuşak bölgesine batırmıştı.

Zoraki cerrah, kanncanın yaptığı işlemler sonucunda acı çekip çekmediğini bilmiyordu ama onun hassas durumunu göz önünde bulundurarak anestezi uygulamamayı tercih etmişti.

Arthur bir çıkıkg tavrıyla orta ayağı yerine takmakla işe başladı. Sol ön ayağın işi de onun kadar kolay oldu. Robot kanncalann üzerinde çalışmış olması sayesinde büyük bir Parmak ustalığı kazanmıştı.

Boğazı yassılaştı. Arthur ince bir cımbızla, çukurlaşmış bir araba kaportasına yapılacağı gibi, ona yeniden şekil verdi. Sonra kitinin çatladığı yeri yapıştırıcıyla yeniden tıkadı. Aynı yapıştırıcı, daha önce küçük bir borunun yardımıyla yeniden kanla şişen delik kamın yeniden lehimlenmesinde de işe yaradı.

- Neyse ki kafası ve duyargalan sağlam! dedi Arthur. Topuğunuzun ucu o kadar darmış ki sadece boğazı ve kamı ezmiş.

435

Mikroskobun lambasının ışığı altında 103. yeniden enerji buluyor. Kafasını biraz uzatıyor ve bir Parmağın çenelerinin önünde tuttuğu bal damlasını yavaşça emiyor.

Arthur dikildi, alnını ıslatan teri kuruladı ve iç çekti: - Sanınm bu işten yırttı. Bununla birlikte kendini toplaması için günlerce dinlenmesi gerekecek.

Onu karanlık, sıcak ve nemli bir bölgeye yerleştirin.

210. ANSĐKLOPEDĐ

YOL HANGĐSĐ? 100 milyon yılının Đnsanını (Şimdiki karıncaların sahip olduğu kadar deneyime sahip olan Đnsanı) düşünmek gerek.

Bu Đnsan bizimkinden yüz -bin kat daha gelişmiş bir bilince sahip olmalı. Ona, küçük küçük küçük gücümüzle bu 100000. torunumuza, yardım etmek gerek. Bunun Đçin altın yolu çizmek gerek. Yararsız biçimcilikle en az zamanı kaybettirecek yolu. Geriye, bütün gericilerin, bütün barbarların, bütün tiranların baskısına dönüşleri engelleyecek olan yolu. En yüksek bilince götüren yolu, Tao'yu bulmamız gerek. Bu yol deneyimlerimizin çokluğundan yola çıkılarak çizilecek. Bu yolu daha kolay bulmak Đçin

bakış açılarımızı değiştirmek, bir düşünce biçimine yapışıp kalmamak gerek. Hangisi olursa olsun. Ne kadar Đyi olursa olsun.

Karıncalar bize manevi bir deneyim gösteriyorlar. Kendimizi onların yerine koyalım. Ama kendimizi ağaçların, balıkların, dalgaların, bulutların, taşların yerine de koyalım.

100 milyon yılının insanı belleklerinden bilgi çıkarmak Đçin dağlarla konuşmayı biliyor olmalı. Yoksa her şey boşuna olacak.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit H.

436

Zil.DELĐK

Üç günlük nekahet döneminden sonra 103.'nün ezikleri tamamen iyileşmişti.

Neredeyse normal bir biçimde yemek yiyordu (hatta çekirge eti parçalan ve tahıl lapası bile). Đki duyargasını normal bir biçimde oynatıyordu. Yapıştırıcıyı çıkarmak ve tükürüğüyle dezenfekte etmek için yaralarını sürekli yalıyordu.

Arthur Ramirez hastasını, her tür çarpmayı önlemek için sucul pamukla dolu bir karton kutunun içinde yürütmüştü. Her gün kaydedilen gelişmeleri not ediyordu.

Kırık ayak pek iyi işlev görmüyordu ama 103. bunu belini kıra kıra yürüyerek telafi ediyordu.

- Beş ayağını yeniden güçlendirmek için eğitime gereksinimi var, dedi Jacques Melies.'

Haklıydı. Arthur Ramirez 103.'yü dönen bir mini kilimin üstüne yerleştirdi ve ayak kaslannın geliştirmesi için her biri sırayla onu orada yürüttü.

Asker şimdi yeniden konulmaya başlamak için yeterince güç toplamıştı.

Kazadan on gün sonra Jonathan Wells ve arkadaşlannı kurtarmak amacıyla keşif gezisi düzenlemenin zamanının geldiğine karar verdiler.

}acques Melies, Emile Cahuzacq ve daha düşük rütbeli üç polis memurunu göreve çağırdı. Laetitia Wells ve juliette Ramirez de onların yanındaydı. Hastalığı ve son günlerdeki kaygılar yüzünden çok zayıf düşmüş olan Arthur rahat bir koltuğa çökerek onların dönüşünü beklemeyi tercih etti.

Yanlanna kürek ve kazma almışlardı. 103. onlara rehberlik etmek için oradaydı.

Fontainebleau Ormanı'na doğru ileri!

Laetitia'nın Parmakları karıncayı otların içine bıraktı. Bu kez onu kaybetmemeyi sağlama almak için izci karıncanın ekleminin çevresine naylon bir ip bağlamıştı.

Yani bir çeşit tasma.

103. çevredeki kokulan içine çekiyor ve duyargasının ucuyla gidilecek yönü işaret ediyor.

"Bel-o-kan, buradan."

437'

Daha hızlı gitmek için Parmaklar onu kaldırdılar ve daha ileriye taşıdılar. Yeni belirti noktalanna gereksinimi olduğunu anlamalan için duyarlı uzantılannı oynatması yeterliydi. O zaman onu yeniden yere bırakıyorlardı ve o yolu gösteriyordu.

Bir saatlik yürüyüşün sonunda geçidi olan bir dereyi geçtiler, sonra çalılık bir bölgeye yöneldiler. 103.'nün uygun kokusal izleri iyi takip edebilmesi için yavaş ilerlemek zorundaydılar.

Üç saat daha ve ileride tam karşılannda küçük dallarda oluşan büyük bir tepecik fark ettiler.

Kannca geldiklerini işaret etti.

Başka koşullarda benzer bir tepeciği asla fark etmeyecek olan Mâlies şaşırdı:

- Bel-o-kan bu mu yani? Adımlannı hızlandırdılar. Bir polis memuru sordu:

- Ya şimdi şef?

- Şimdi kazıyoruz.

Laetitia parmağını tehditkar bir tavırla uzatarak uyardı:

- Fakat şehre zarar vermeden, şehre zarar vermeden. Unutmayın, 103.'ye sitesine zarar vermeyeceğimize söz verdik.

Müfettiş Cahuzacq sorunun üzerinde derin derin düşündü.

- Pekâlâ, hemen yanını kazmak yeterli. Eğer büyükse mutlaka yeraltı geçidinin üstüne geliriz ve eğer üstüne gelmezsek aşağıdan dolanarak yuvanın çevresini doiaşınz.

- Tamam! dedi Laetitia.

Bir adada gömülü hazineyi arayan dolandırıcılar gibi kazdılar. Polis memurları hemen toprak ve çamura bulandılar ama küreklerinin ucunda hâlâ kaya yoktu.

Komiser devam etmeleri için onlan cesaretlendirdi.

On metre, on iki metre ve hâlâ hiçbir şey yok. Karıncalar, kuşkusuz Bel-o-kanlı askerler, sitenin çevresindeki bu dış koridorian sarsacak kadar korkunç titreşimlere neyin yol açtığını bilme kaygısıyla haber toplamaya geldiler.

Emile Cahuzaccj onlara güven vermek için bal ikram etti.

Polis memurlan küreklerini kullanmaktan usanmaya başladılar. Sonunda kendi mezarlarını kazdıklan izlenimine kapıldılar ama şefleri sonuna kadar

gitmeye kararlı görünüyordu ve onlann başka seçeneği yoktu.

Onlan gözlemleyen Bel-o-kanlılann sayısı gittikçe artıyordu.

Belki de zehirli olan bu balı reddeden bir işçi kannca, "Bunlar Parmaklar,"

dedi.

"Parmaklar bizden sererin intikamını almaya geldiler."

Juliette Ramirez bütün bu küçük yaratıkları neyin harekete geçirdiğini anladı.

- Çabuk! Alarm vermeye zaman bulamadan hepsini yakalayalım.

Laetitia ve Melies'le birlikte toprak ya da ot topaklannın arasına kansan kanncalan toplayıp hapishane kutuiann içine attı. Daha sonra bu kutuiann üzerine bir "Sakin olun, her şey yolunda" fero-monu püskürttü. Bu manevra işe yaramış

görünüyordu. Kutuiann içinde hiçbir kargaşa görülmedi.

"Düşünce Tuzağf'nın şampiyonu uyardı:

- Gene de acele etmemiz gerek, yoksa federasyonun bütün or-dulannı tepemizde bulacağız. Onları sonsuza dek tutmaya dünyanın bütün sakinleştirici feromonlannı sıksak yetmez.

Bir polis memuru ona döndü:

- Siz de kaygılanmayı bırakın. Oyuk sesi geliyor. Mağaranın üstünde olmalıyız.

Seslendi:

- Hey, aşağıda kimse var mı?

Hiçbir yanıt gelmedi. Bir fenerle aydınlattılar.

- Sanki bir kilise, dedi Cahuzacq. Ve hiç kimseyi görmüyorum.

Bir polis memuru bir halat aldı, onu bir ağaç gövdesine bağladı ve elinde fenerle aşağı indi. Cahuzacq onu takip etti. Yukandaki diğerlerine bağırmadan önce bütün odalan tek tek geçti.

- Tamam, onlan buldum. Yaşıyor görünüyorlar ama uyuyorlar.

- Yaptığımız bütün bu şamatayla bu olanaksız. Eğer onlan uyandırmadıysak ölmüşler demektir.

439

Jacques Melies de inip durumu kendisi anladı. Salonu aydınlattı ve şaşırarak orada bir çeşme, bilgiişlem malzemeleri, vızıldayan elektrikli aletler buldu.

Yatakhaneye doğru ilerledi, orada yatan adamlardan birini sarsmak istedi ve bir iskelete dokunduğu izleni-miyle geri çekildi. Tuttuğu kol o kadar zayıftı.

- Ölmüşler, diye tekrarladı. -Hayır...

Melies sıçradı.

i

- Kim konuşuyor?

' Zayıf bir ses mırıldandı: .

- Ben.

Melies döndü. Arkasında çok zayıf bir yaratık duvara yaslanarak ayakta duruyordu.

Jonathan VVells bir koluyla destek alarak tane tane konuştu:

- Hayır, ölmedik. Artık sizi beklemiyorduk beyler.

Karşılıklı olarak birbirlerini incelediler. Jonathan Wells gözlerini kırpmıyordu.

Jacques Melies sordu:

- Kazdığımızı duymadınız mı?

- Duyduk ama son ana kadar uyumayı tercih ediyorduk, dfijdi Prof. Daniel Rosenfeld. , Hepsi kalktı. Zayıf ve sakindiler.

Polis memurları çok etkilenmişlerdi. Bu insanlar artık insana benzemiyorlardı.

,•

- Müthiş aç olmalısınız!

- Hayır, bizi hemen beslemeyin, bu bizi öldürebilir. Yavaş yavaş böyle çok az şeyle yaşamaya alıştık.

Emile Cahuzacq duyduklarına inanamıyordu.

- Đnanılmaz!

Yeraltı insanlan acele etmeden giyindiler ve yavaş yavaş ilerlediler. Gün ışığını hissettiklerinde gerilediler. Onlar için aşın şiddetliydi.

Jonathan yeraltı yaşamı arkadaşlanndan birkaçını topladı. Çember oluşturdular ve Jason Bragel herkesin önceden kendi kendine sormakta olduğu soruyu sordu: 440

- Gidiyor muyuz, kalıyor muyuz?

212. ANSĐKLOPEDĐ

VITRIOL (SÜLFAT): "Vttriol" sülfürik aside verilen bir addır. Uzun süre

"vltriol"üa "camlaştiran, cam bale getiren" (vitre Fransızcada cam demektir) anlamına geldiğine inanıldı. Bununla birlikte bu sözcüğün anlamı daha

anlaşılmazdır. "Vltri-ol" sözcüğü kökü eskiçağa dayanan bir temel cümlenin sözcüklerinin Đlk harflerinden oluşturulmuştur. V.I.T.R.I.O.L.: Vlsl-ta lnterlora Terrae (Dünyanın Đçini ziyaret et) Rectiflando Oc-cultem Lapldem (ve doğrularak saklı taşı bulacaksın).

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.

213. HAZIRLIKLAR

Chli-pou-ni'nin cesedi Tanrıcıların onu yerleştirdikleri ölüler salonunda üstünlük taslıyor.

Yumurtlayan kraliçesiz Bel-o-kan yok olma tehdidi altında. Kızıl kanncalara kesinlikle bir kraliçe gerek. Tek bir kraliçe ama bir kraliçe.

Bunu hepsi biliyor. Şimdi siteyi kurtaracak olan Tanncı olmak ya da olmamak değil. Mevsim geçmiş olsa da bir Rönesans Bayramı yapmak gerek.

Temmuz ayında uçmayan geç kalmış prensesleri topluyorlar. Uçuş günleri sırasında siteden çıkamamış olan güçsüz erkeklerin izini sürüp yakalıyorlar. Hazırlık yapılıyor. x

Şehri kurtarmak için bir çiftleşme şart.

Parmaklar Tanrı olsunlar ya da olmasınlar, eğer karıncalar üç gün içinde döllenmiş bir kraliçeyö sahip olmazlarsa bütün Bel-o-kanhlar ölecek.

Bunun için aşk eylemi sırasında hareketli olmaları için prensesler şekerli bal şurubuna bulanıyorlar. Yetersiz erkeklere sabırla düğün uçuşunun nasıl olduğu açıklanıyor.

Ağır öğle sıcağında kalabalık, sitenin kubbesinde toplanıyor. Binlerce yıldan beri Rönesans Bayramı aynı sevince yol açar ama bu yıl söz konusu olan topluluğun hayatta kalması. Düğün uçuşu asla bu kadar heyecanla beklenmedi!

Yaşayan bir kraliçenin Bel-o-kan'a inmesi gerek.

Kokusal gürültü patırtı. Prensesler sadece iki şeffaf kanattan oluşan gelinlikleriyle oradalar. Kuşlann yaklaşmak istemesi durumunda siteyi savunmak için topçular da orada.

214. ZOOLOJĐK FEROMON

"Feromon: Zooloji Konu: Parmaklar Tükürük salgılayan: 103683. Tarih: 100 000

667. yıl

ĐLETĐŞĐM: Parmaklar aralarında ağızlarıyla çınlamalı titreşimler yayarak iletişim kuruyorlar. Bu titreşimler kafanın iki tarafında bulunan deliklerin dibine yerleştirilmiş serbest bir zar tarafından alınıyor. Bu zar sesleri alıyor ve onlan elektrik içtepilere dönüştürüyor. Daha sonra beyin bu seslere bir anlam veriyor.

ÜREME: Dişi Parmaklar yumurtalarının cinsiyetini, kastını, hatta şeklini seçemiyorlar. Her doğum bir sürpriz.

KOKU: Parmaklar kestane ağacı yağı kokuyorlar.

BESLENME: Parmaklar bazen aç olduklan için değil, sıkıldıklan için yiyorlar.

CĐNSĐYETSĐZ: Parmaklarda cinsiyetsizler yok, sadece dişiler ve erkekler var.

Yumurtlayan kraliçeleri de yok.

GÜLMECE: Parmakların bize tamamen yabancı bir duyguları var. Buna "gülmece"

adını veriyorlar. Bunun ne anlama geldiğini anlayamıyorum. Gene de ilginç görünüyor.

SAYI: Parmaklann sayısı genelde düşündüğümüzden daha çok. Bütün dünyada içlerinde en az bin Parmak yaşayan on kadar site inşa etmişler. Tahminlerime göre dünyada on bin kadar Parmak olmalı.

SICAKLIK: Parmaklann iç sıcaklarını ayarlayan bir düzenleri var. Onun sayesinde dış dünyada hava soğuk bile olsa vücutlan ılık kalıyor. Bu düzen onların geceleri ve kışın da etkin olmalannı sağlıyor.

GÖZLER: Parmaklann gözleri kafanın diğer bölümlerine göre hareketli.

YÜRÜYÜŞ: Parmaklar iki ayakları üzerinde dengeli bir biçimde yürüyorlar.

Fizyolojik evrimlerindeki bu göreceli konumu henüz mükemmel bir biçimde kontrol edemiyorlar.

ĐNEKLER.- Parmaklar, bizim yaprakbitlerini sağdığımız gibi inekleri (kendi boylannda kocaman hayvanlar) sağıyorlar.

215. YENĐDEN DOĞUŞ

Dışan çıkmaya karar verdiler. Çok ağırbaşlıydılar. Ne ölüm halinde ne de hastaydılar. Sadece zayıflamışlardı. Çok zayıflamışlardı. Cahuzacq içinden homurdandı:

- En azından bize teşekkür edebilirlerdi. Meslektaşı Alain Bilsheim onu duydu:

- Geçen yıl olsa ayaklannızı öperdik. Şimdi çok erken ya da çok geç.

- Ama gene de sizi kurtardık.

- Neden kurtardınız? Cahuzaaj öfkeyle patladı:

- Hayatım boyunca bu kadar nankörlük görmedim! Yardımınıza gelinmesinden sıkıntı duymanız...

Yeraltı mabedinin yerine tükürdü.

On yedi tutsak birer birer ip merdivenden çıktılar. Güneş onlan kör ediyordu.

Gözlerini korumak için bantlar istediler. Yere oturdular.

443

- Anlatın, diye haykırdı Laetitia. Konuş benimle Jonathan! Ben senin kuzenin Laetitia VVells'im, Edmond VVelIs'in kızı. Söyle bana, aşağıda bu kadar uzun süre nasıl dayandınız?

jonathan Wells topluluğunun sözcülüğünü yaptı:

- Sadece yaşamaya ve beraber yaşamaya karar verdik, hepsi bu. Çok fazla konuşmamayı tercih ediyoruz, bizi affedin.

Yaşlı Augusta VVells bir taşın üstüne oturdu. Polislere yadsıma işaretleri yaptı. Sonra hafif bir gülüşle ekledi:

- Su ve yiyecek vermeyin. Bize sadece battaniye verin çünkü dışanda üşüyoruz.

Vücutlarımızda bizi koruyacak hiç yağ kalmadı.

Laetitia VVells,]acques Melies ve Juliette Ramirez can çekişen insanlara yardım etmeyi bekliyorlardı. Şimdi, onlarla kibirli tavırlarla konuşan bu sakin iskeletler karşısında nasıl davranacaklannı bilemiyorlardı.

Onlan arabalarına yerleştirdiler, muayenelerinin yapılması için hastaneye götürdüler ve sağlık durumlannın korktuklanndan daha iyi olduğunu gözlemlediler.

Tabi hepsinde çok sayıda vitamin ve protein eksikliği vardı ama ne iç ya da dış

doku bozuklukian vardı ne de hücrelerinde bir bozukluk.

Juliette Ramirez'in beyninden telepatik bir mesaj gibi bir cümle geçti:

"Ve onlar, yeni bir insanlığın taşıyıcısı garip bebekler gibi, besleyici toprağın derinliklerinden gkacaklar."

Birkaç saat sonra Laetitia VVells, kurtulanları muayene eden psikoterapistle görüştü.

- Neler olduğunu bilmiyorum, dedi adam. Neredeyse hiç konuşmuyorlar. Hepsi bana bir geri zekâlıymışım gibi gülümsüyor-lar. Kabul etmem gerek, bu her zaman rahatsız edici bir şey. Ama daha şaşırtıcı olan ve beni huzursuz eden olgu şu: Birine dokunduğunuzda sanki aynı organizmanın parçalarıymışlar gibi hepsi dokunuşunuzu hissediyor. Ve hepsi bu değil?

- Daha başka ne var?

- Şarkı söylüyorlar. Melies dehşete kapıldı: .

- Şarkı mı söylüyorlar? Yanlış duymuş olmalısınız. Belki sözcüklere alışmakta zorluk çektikleri içindir ya da...

- Hayır, şarkı söylüyorlar. Yani hepsi farklı sesler çıkarıyor ve sonunda aynı notada birleşip uzun süre onu devam ettiriyorlar. Bu tek nota bütün hastaneyi titretiyor ve görünüşe göre onları rahatlatıyor.

- Çıldırmışlar! diye bağırdı komiser. Laetitia görüşünü belirtti:

- Bu nota belki de Gregoryen sarkılan gJbi bir birleşme sesidir. Babam bu konuyla çok ilgileniyordu.

Juliette Ramirez tamamladı:

- Bir kannca yuvasında kokunun birleşme işareti olması gibi insanlar için bir birleşme sesi.

Komiser Jacques Melies kaygılıydı.

- Bütün bunlardan sakın kimseye söz etmeyin ve yeni bir emre kadar bütün bu güzel dünyayı karantinaya alın.

216. YERLEŞTĐRĐLEN TOTEMLER

Bir kıyı balıkçısı bir gün Fontainebleau Ormanı'nda dolaşırken şaşırtıcı bir görüntüyle karşılaştı. Bir derenin iki kolu arasında bulunan küçük bir adacıkta balçıktan küçük heykeller gördü. Hiç kuşkusuz minik aletlerle yapılmışlardı çünkü üstlerinde çok sayıda mikroskobik ıspatula darbeleri vardı.

Hepsi birbirinin aynı olan bu heykelciklerden yüzlerce vardı. Neredeyse minyatür tuzluklar gibiydiler.

Gezinen kişinin kıyı balıkçılığının yanı sıra başka bir tutkusu vardı: Arkeoloji.

Her tarafa yerleştirilmiş bu totemler ona hemen Paskalya Adası'm düşündürdü.

Paskalya Adası'nda eskiden burada yaşamış olan bir Liliput halkı mı vardı acaba diye düşündü. Bireylerinin boyu sinekkuşu-nun boyunu geçmeyen bir eskiçağ

uygarlığının en son izleriyle mi karşılaşmıştı? Cüce cinler mi? Cinler mi?

445

Balıkçı-arkeolog, adayı yeterince titizlikle keşfetmedi. Yoksa birbirlerine her tür öykü anlatmak için duyargalarını dokundurmakla meşgul her türden küçük böcek kümelerini de fark edecekti.

Ve bu balçık heykellerin gerçek sahiplerinin kim olduğunu anlayacaktı.

217. KANSER

103. ilk sözünü tutmuştu: Sitesinin altındaki insanlar kurtarılmışlardı.

Juiiette Ramirez şimdi ikinci sözünü de tutması için ona yalvardı: Kanserin sırrını açıklamak.

Karınca "Pierre de Rosette"in çanının altındaki yerini yeniden alıyor ve uzun bir kokusal konuşma yapıyor.

Parmakların kullanımı için biyolojik feromon

Tükürük salgılayan.- 103.

Konu: "Kanser" adını verdiğiniz şey

Eğer siz insanlar kanserin kökünü kazımayı basaramıyorsanız, bu, sizin biliminiz aşıldığı içindir. Kanserle ilgili inceleme tarzınız gözünüzü kör ediyor. Dünyayı sadece tek bir tarzda görüyorsunuz: Sizin tarzınızda. Çünkü siz geçmişinizin tutsağısınız. Deneyler yoluyla bazı hastalıklan iyileştirmeyi başardınız. Bundan da sadece deneyin bütün hastalıklann hakkından gelebileceği sonucunu çıkardınız.

Bunu televizyonda, sizin bilimsel belgesellerinizde gördüm. Bir olguyu anlamak için onu ölçüyor, onu bir haneye yerleştiriyor, fihristini yapıyor ve gittikçe küçülen parçalara bölüyorsunuz. Küçük parçalara ayırdıkça gerçeğe yaklaştığınız izleniminde-siniz.

Bununla beraber bir ağustosböceğinin neden şarkı söylediğini onu parçalar halinde keserek bulamazsınız. Bir orkidenin neden bu kadar güzel olduğunu taç yapraklanndan birinin hücrelerini mercekle inceleyerek anlayamazsınız.

Bizi çevreleyen öğeleri anlamak için kendimizi bütünlükleri içinde onlann yerine koymamız gerekir. Ve tercihen onlar yaşar-446

ken. Ağustosböceğini anlamak istiyorsanız, on dakika boyunca bir ağustosböceğinin ne görüp ne yaşıyor olabileceğini hissetmeye çalışın.

Orkideyi anlamak istiyorsanız, çiçek gibi kokmayı deneyin. Başkalannı parçalara bölmek ve kendi bilgilerinizin kalelerinde gözlemlemek yerine kendinizi onların yerine koyun.

Büyük buluşlarınızdan hiçbiri beyaz önlüklü geleneksel bilginler tarafından gerçekleştirilmemiştir. Televizyonda büyük buluşlarınızla ilgili bir belgesel gördüm. Sadece yön verilen kazalardı, buhann kapağını kaldırdığı tencereler, köpekler tarafından ışınlan çocuklar, bir ağaçtan düşen elmalar, rastlantı sonucu kansan ürünler.

Kanser sorununuzu çözmek için şairleri, filozoflan, yazarlan, ressamları görevlendirmeliydiniz. Kısaca, sezgi ve esin sahibi yaratıcıları. Onlardan önce gelenlerin yaptıkları bütün deneyleri ezbere öğrenmiş olan insanlan değil.

Klasik biliminiz aşıldı.

Geçmişiniz şimdiki zamanınızı görmenizi engelliyor. Eski başarılarınız şimdi başarmanızı engelliyor. Eski zaferleriniz en büyük düşmanlarınız. Bilim adamlarınızı televizyonda gördüm. Dogmaları tekrarlamaktan başka bir şey yapmıyorlar. Ve okullarınız sonsuza dek donmuş deney protokolleriyle hayal gücünüze gem vurmaktan başka bir şey yapmıyorlar. Sonra, onlan değiştirmek için serüvene atılmamalarını güvenceye almak için öğrencileri sınavlara tabi tutuyorsunuz.

Đşte bu yüzden kanseri iyileştirmeyi bilmiyorsunuz. Sizin için her şey aynı.

Kolerayı yenmek bir şekilde başanldığına göre, kanser de aynı yöntemler kullanılarak yenilebilir.

Bununla beraber kanser olduğu gibi ilgilenilmeyi hak ediyor. O, başlı başına ayn bir şey.

Size çözümü sunacağım. Size, kolayca ezdiğiniz biz karın-calann kanser sorununu nasıl çözdüğümüzü öğreteceğim.

Aramızda kansere yakalanan fakat ölmeyen bireyler olduğunu fark ettik. Bunun üzerine, bu yüzden ölen çoğunluğu incelemek yerine, hastalığa yakalanan ve nedensiz iyileşen nadir kanncalan

incelemeye başladık. Onlann arasındaki en küçük ortak paydanın ne olduğunu araştırdık. Çok uzun süre araştırdık Ve bu "mucizevi" bireylerin ortak yönünü bulduk: Çevreleriyle iletişim kurma yetenekleri ortalama kanncalannkinden daha fazlaydı.

Buradan bir şey sezinledik: Ya kanser bir iletişim sorunuysa? Kiminle iletişim mi diyeceksiniz? Diğer şeylerle iletişim. Hastaların vücutlannı inceledik: Elle tutulur hiçbir şey yoktu.

Bakteri sporu, mikrop, solucan yoktu. Bu sırada bir karıncanın aklına dâhice bir fikir geldi: Hastalığın yayılma ritmini incelemek. Ve bu ritmin bir dil olduğunu fark ettik! Hastalık bir dil gibi incelenebilecek bir dalgaya göre ilerliyordu.

Sonuçta elimizde bir dil vardı ama yayıcısı yoktu. Bu önemli değildi. Dili deşifre ettik. Kabaca şu anlama geliyordu: "Kimsiniz, ben neredeyim?"

Anladık. Kansere yakalananlar aslında istemeden elle tutulamayan dünya dışı şeylerin toplanma yeri oluyorlar. Đletişim kuran bir dalgadan başka bir şey olmayan dünya dışı yaratıklar... Yeryüzüne geldiğinde bu dalganın konuşmak için tek bir düşüncesi olacaktı: Onu çevreleyeni yeniden üretmek. Ve bu yaşayan vücutlara geldiğine göre, dünya dışı dalga "Đyi günler, siz kimsiniz, düşmanca niyetlerimiz yok, gezegeninizin adı ne?" gibi mesajlar yaymak için onu çevreleyen hücreleri yeniden üretiyordu.

Bizi öldüren buydu: Hoş geldin cümleleri, kaybolmuş turistlerin sorulan.

Sizi öldüren de bu.

Arthur Ramirez'i kurtarmak için kanncalarla iletişim kurmaya yarayana benzeyen ama bu kez kanser dilini çevirmeye yönelik bir "Pierre de Rosette" yapmanız gerek. Onun ritimlerini, dalgasını inceleyin, onları yeniden üretin ve siz de yanıt yaymak için onlan yönetin. Tabi ki bu anlattığıma inanmak zorunda değilsiniz. Ama bu yöntemi denemekle hiçbir şey kaybetmeyeceksiniz."

]acques Melies, Laetitia Wells ve Ramirezler bu garip öneriye çok şaşırdılar.

Kanserle diyalog kurmak mı?... Bununla beraber, cinlerin efendisi Arthur Ramirez'in korkunç koşullarda yaşayacağı sadece birkaç günlük ömrü kalmıştı.

Elbette içlerindeki her şey

448

bunun bir saçmalık olduğunu söylü^ /-du. Bu kanncanın bize tıp dersleri vermek için hiç fcir üstünlerimi yok. Bu uslamlama her durumda yersiz. Ama Artnur ölea|t/ . Öyleyse başta tamamen saçma görünen bu yoldan yararlannW/ı neden denememeli? Onları nereye götüreceğini g;öreceklerqAyf 218. BAĞLANTILAR

Salı, 14:30. Uzun süre önceden , an randevuya uygun olarak Komiser Jacques Meiies, ^i'imsel A \ırt firmalar Bakanı Mösyö Raphael Hisaud tarafından kaJ>ul ediliy<Uş^Ona, Madam Juliette Rami-rez, Matmazel Laetitia \A/e»s ve ĐÇ^. y: bir karıncanın kıpırdadığı görülen bir şişeyi takdim geliyor. Gciy menin yirmi dakika sürmesi öngörüldü, sekiz buçuk ScU* uzadı. ^ü^ıtesi gün sekiz saat daha.

Perşembe, 19:23. Fran.sa Cumhur ^şkanı Mösyö Regis Malrout bir salonda Bilimsel Araştırmalar pa\A Mösyö Raphael Hisaud'yu kabul ediyor. Mönüde portakal suv^/

kruvasan, karıştırılmış yumurta ve Araştırma Bakacının çol\u' yenili bulduğu bir mesajın iletilmesi var. k "

Cumhurbaşkanı kruvas^n'ann üs» ^ eğiliyor:

- Benden ne istiyorsunuz? Bir KW^ıcayla konuşmamı mı? Hayır, hayır ve bin kez hayırl Đdciia ettAaf^iz gibi bir kannea yuvasının altında kapalı kalmış on y«di kişiyi \jgiUarmis olsa bile. Siz ne söylediğinizin farkında misimi? Bu We\

kalayı sizi çok heyecanlandırmış, hayal görüyorsunuz! Haydi, A\]$ bu görüşmenin konusunu unutmaya razıyım, siz de artık, asla \J & asla karıncanızdan söz etmeyin! . ^ p

- Bu herhangi bir kanaca değil- 103. . Daha önce insanlarla konuşan bir karınca. Ayrıca bölgede, > f gn büyük karınca federasyonunun temsilcisi. Yüz seksen milyon |W fuslu, güçlü bir federasyon!

- Yüz seksen milyon ı~>e? Yerntoj vh ilerim siz delisiniz! Kannea! Böcek.

Parmağımızla ezd'ğimiz *\\\v $k hayvanlar... Soytanlann çevirdiği birkaç dolaba h emen alOj #,mayın Hisaud. Anlattığınız öyküye asla kimse inanmak- Seçrrt«sW^r onlan yeni vergilerle daha

V

449

incelemeye başladık. Onların arasındaki en küçük ortak paydanın ne olduğunu araştırdık. Çok uzun süre araştırdık; Ve bu "mucizevi" bireylerin ortak yönünü bulduk: Çevreleriyle iletişim kurma yetenekleri ortalama kanncalannkinden daha fazlaydı.

Buradan bir şey sezinledik: Ya kanser bir iletişim sorunuysa? Kiminle iletişim mi diyeceksiniz? Diğer şeylerle iletişim. Hastaların vücutlannı inceledik: Elle tutulur hiçbir şey yoktu.

Bakteri sporu, mikrop, solucan yoktu. Bu sırada bir karıncanın aklına dâhice bir fikir geldi: Hastalığın yayılma ritmini incelemek. Ve bu ritmin bir dil olduğunu fark ettik! Hastalık bir dil gibi incelenebilecek bir dalgaya göre ilerliyordu.

Sonuçta elimizde bir dil vardı ama yayıcısı yoktu. Bu önemli değildi. Dili deşifre ettik. Kabaca şu anlama geliyordu: "Kimsiniz, ben neredeyim?"

Anladık. Kansere yakalananlar aslında istemeden elle tutulamayan dünya dışı şeylerin toplanma yeri oluyorlar. Đletişim kuran bir dalgadan başka bir şey olmayan dünya dışı yaratıklar... Yeryüzüne geldiğinde bu dalganın konuşmak için tek bir düşüncesi olacaktı: Onu çevreleyeni yeniden üretmek. Ve bu yaşayan vücutlara geldiğine göre, dünya dışı dalga "Đyi günler, siz kimsiniz, düşmanca niyetlerimiz yok, gezegeninizin adı ne?" gibi mesajlar yaymak için onu çevreleyen hücreleri yeniden üretiyordu.

Bizi öldüren buydu: Hoş geldin cümleleri, kaybolmuş turistlerin sorulan.

Sizi öldüren de bu.

Arthur Ramirez'i kurtarmak için karıncalarla iletişim kurmaya yarayana benzeyen ama bu kez kanser dilini çevirmeye yönelik bir "Pierre de Rosette" yapmanız gerek. Onun ritimlerini, dalgasını inceleyin, onları yeniden üretin ve siz de yanıt yaymak için onlan yönetin. Tabi ki bu anlattığıma inanmak zorunda değilsiniz. Ama bu yöntemi denemekle hiçbir şey kaybetmeyeceksiniz."

Jacques Melies, Laetitia Wells ve Ramirezler bu garip öneriye çok şaşırdılar.

Kanserle diyalog kurmak mı?... Bununla beraber, cinlerin efendisi Arthur Ramirez'in korkunç koşullarda yaşayacağı sadece birkaç günlük ömrü kalmıştı.

Elbette içlerindeki her şey

448

bunun bir saçmalık olduğunu söylüyordu. Bu kanncanın bize tıp dersleri vermek için hiçbir üstünlüğü yok. Bu uslamlama her durumda yersiz. Ama Arthur ölecekti.

Öyleyse başta tamamen saçma görünen bu yoldan yararlanmayı neden denememeli?

Onları nereye götüreceğini göreceklerdi!

218. BAĞLANTILAR

Salı, 14:30. Uzun süre önceden alınan randevuya uygun olarak Komiser Jacques Melies, Bilimsel Araştırmalar Bakanı Mösyö Rap-haei Hisaud tarafından kabul ediliyor. Ona, Madam Juliette Rami-rez. Matmazel Laetitia Welis ve içinde bir karıncanın kıpırdadığı görülen bir şişeyi takdim ediyor. Görüşmenin yirmi dakika sürmesi öngörüldü, sekiz buçuk saat uzadı. Ve ertesi gün sekiz saat daha.

Perşembe, 19:23. Fransa Cumhurbaşkanı Mösyö Regis Malrout bir salonda Bilimsel Araştırmalar Bakanı Mösyö Raphael Hisaud'yu kabul ediyor.

Mönüde portakal suyu, kruvasan, karıştırılmış yumurta ve Araştırma Bakanı'nın çok önemli bulduğu bir mesajın iletilmesi var.

Cumhurbaşkanı kruvasanlann üstüne eğiliyor:

- Benden ne istiyorsunuz? Bir kanncayla konuşmamı mı? Hayır, hayır ve bin kez hayır! Ðddia ettiğiniz gibi bir kannca yuvasının altında kapalı kalmış on yedi kişiyi kurtarmış olsa bile. Siz ne söylediğinizin farkında mısınız? Bu Weils olayı sizi çok heyecanlandırmış, hayal görüyorsunuz! Haydi, ben bu görüşmenin konusunu unutmaya razıyım, siz de artık asla ama asla karıncanızdan söz etmeyin!

- Bu herhangi bir kannca değil. Bu 103. . Daha önce insanlarla konuşan bir karınca. Ayrıca bölgedeki en büyük karınca federasyonunun temsilcisi. Yüz seksen milyon nüfuslu, güçlü bir federasyon!

- Yüz seksen milyon ne? Yemin ederim siz delisiniz! Kannca! Böcek. Parmağımızla ezdiğimiz küçük hayvanlar... Soytarılann çevirdiği birkaç dolaba hemen aldanmayın Hisaud. Anlattığınız öyküye asla kimse inanmaz. Seçmenler onlan yeni vergilerle daha

kolay aldatabilmek için masallarla ayakta uyutmaya çalıştığımızı düşünecekler.

Muhalefetin tepkilerinden hiç söz etmiyorum... Alaylı kahkahalan şimdiden duyar gibiyim! Bakan Hisaud karşı çıktı:

- Karıncalar hakkında çok az şey biliyoruz! Onlarla zeki yaratıklarla konuştuğumuz gibi konuşsaydık, bize öğretecekleri çok şeyleri olduğunu görecektik.

- Kanserle ilgili şu delice kuramlan mı kastediyorsunuz? Bunla-n sansasyon gazetelerinde okudum. Bana, bunlan ciddiye aldığınızı söylemeyeceksiniz herhalde, değil mi Hisaud?

- Kanncalar dünyadaki en yaygın bulunan hayvanlar, ayrıca kesinlikle en eski ve en gelişmiş hayvanlann arasındalar. Yüz milyon yıl boyunca bizim bilmediğimiz birçok şeyi öğrenecek zamanlan oldu. Biz insanlar sadece üç milyon yıldır varız.

Ve modem uygarlığımızın yaşı en fazla beş bin yıl. Bu kadar deneyimli bir toplumdan öğreneceğimiz şeyler mutlaka vardır. Şimdiden toplumumuzun yüz milyon yıl sonraki halini düşünebilmemizi sağlıyorlar.

- Bunu daha önce duydum ama bu aptalca. Bunlar... karıncalar! Bana köpekler deseydiniz gene bir derece anlardım. Seçmenlerimizin üçte birinin köpeği var ama kanncalar!

-Sadece...

- Bu kadar yeter. Bunu iyice kafanıza sokun dostum! Dünyadaki bir karıncayla konuşan ilk cumhurbaşkanı olmayacağım. Bütün gezegenin benim tarafımda olup olmamasına önem vermiyorum. Ne hükümetim ne de ben kendimizi bu hayvanlarla gülünç duruma düşürmeyeceğiz. Artık bu kanncalardan söz edildiğini duymak istemiyorum.

Cumhurbaşkanı şiddetle bir çatal dolusu yumurta alıyor ve oburca yutuyor.

Araştırma Bakanı sakinliğini koruyor.

- Hayır, size tekrar tekrar bu konudan söz edeceğim. Ta ki siz fikrinizi değiştirinceye kadar. Đnsanlar beni görmeye geldiler. Bana her şeyi basit sözcüklerle açıkladılar ve ben onları anladım. Bugün bize yüzyılların üstünden atlayıp geleceğe doğru bir sıçrayış yapma şansı verildi. Bu şansın geçip gitmesine izin vermeyeceğim

- Bunlar incir çekirdeğini doldurmayan sözler!

- Dinleyin, ben bir gün öleceğim, siz de öleceksiniz. Öyleyse, madem yok olmaya mahkûmuz, dünyadan geçişimiz sırasında neden özgün, farklı bir iz bırakmayalım?

Neden karıncalarla iktisadi, kültürel ve hatta askeri anlaşmalar yapmayalım? Ne de olsa onlar dünyadaki en güçlü ikinci tür.

Cumhurbaşkanı Malrout ters dönmüş bir tostu yutuyor ve ök-sürüyor.

- Hâlâ oradaysanız neden bir kannca yuvasında bir Fransız elçiliğini törenle açmayalım!

Bakan gülümsemiyor.

- Evet, bunu düşündüm.

Cumhurbaşkanı kollannı havaya kaldırarak bağırdı:

- Đnanılmaz, inanılmazsınız!

- Karıncalar olduğunu unutun. Onları dünya dışı yaratıklar gibi düşünün. Fakat onlar dünya dışı değil dünya içi yaratıklar. Tek hataları çok küçük olmaları ve her zaman bu gezegende yaşamış olmaları. Bu yüzden onların harika şeylere sahip olduklarını algılamıyoruz.

Cumhurbaşkanı doğrudan onun gözlerinin içine bakıyor:

- Bana ne öneriyorsunuz?

Hisaud hiç duraksamadan yanıt veriyor:

- 103.'yle resmi olarak görüşmenizi.

- Kim bu?

- Bizi iyi tanıyan ve gerekince çevirmen görevi yapabilecek bir karınca.

Örneğin, onu Elysee'ye resmi olmayan bir öğle yemeğine davet edin; en fazla bir damla bal yer. Ona ne diyeceğiniz çok önemli değil, önemli olan ulusumuzun şefinin onunla konuşması. Madam Ramirez size feromonal çevirmeni sağlayacak.

Yani hiçbir teknik sorununuz olmayacak.

Cumhurbaşkanı salonu arşınlıyor, uzun uzun bahçeleri seyrediyor. Olumlu ve olumsuz yönleri tartar gibi görünüyor.

- Hayır. Kesinlikle hayır! Kendimi gülünç duruma düşürmektense çağıma damga vurma fırsatını kaçırmayı tercih ederim. Karıncalarla konuşan bir cumhurbaşkanı... Gelecekteki alayları görür gibiyim!

451

- Fakat...

- Bitti. Karınca öykülerinizle sabrımı yeteri kadar kötüye kullandınız. Yanıtım hayır, kesinlikle hayır. Güle güle Hisaud!

219. EPĐLOG

Güneş en yüksek noktasında. Fontainebleau Ormanı'nın üzerine engin bir aydınlık yayılıyor. Barbar örümceklerin ağlan ışıktan örtülere dönüşüyor. Dal budaklann altında küçük önemsiz yaratıklar kıpırdıyor. Ufuk koyu kırmızı. Eğreltiotlan uyuyorlar. Işık herkese ve her şeye çarpıyor. Bu yoğun ve saf ışıldama diğer birçoğunun arasında bir serüvenin meydana geldiği sahneyi kurutuyor.

Ve yıidızlann oldukça ötesinde, gök kubbesinin sonunda galaksi gezegenlerden oluşan parçalarında ne olduğu konusunda kayıtsız, yavaşça dönüyor.

Bununla beraber dünyadaki küçük bir kannca köyünde mevsimin son Rönesans Bayramı yaşanıyor. Bel-o-kan'ın seksen bir prensesi, hanedanı kurtarmak için havalanıyor.

Oradan geçen insanlar onları fark ediyorlar.

- Anne, bütün bu sinekleri gördün mü?

- Bunlar sinek değil. Bunlar kraliçe karıncalar. Televizyonda gördüğün belgeseli hatırla. Bu onlann düğün uçuşu, uçarken erkeklerle birleşecekler. Daha sonra bazıları belki imparatorluklar kurmak için uzaklara gidecekler.

Prensesler gökyüzünde yukarı çıkıyorlar. Đskete kuşlarından kurtulmak için yukarı, her zaman daha yukarı. Erkekler onlara katılıyor. Hep birlikte yükseliyor, yükseliyor, yükseliyorlar. Bu aydınlık onları içine çekiyor ve yavaş

yavaş güneş yıldızının yakıcı ışınlarında eriyorlar. Sıcaklık, aydınlık, ışık.

Her şey beyaz oluyor. Göz ka-maştıncı bir beyaz.

Beyaz.

SON

452

SÖZLÜK

Adım: Bei-o-kan Federasyonu için yeni uzaklık birimi. Bir 1 a-dım yaklaşık 1

cm.'dir.

Akasya komijera: Yasayan bir kannca yuvası olan ağaç.

An: Uçan komşular. Anlar havada dönüşlü dansla ya da balmumunun üstünde dansla iletişim kurarlar.

Asalak kelebek (koyunun karaciğerinde yaşar): Karıncalan uyurgezer kılan asalak.

Asiler: Yeni bir hareket. 100 000 667. yılda (Federal takvim) asiler Parmakları kurtarmak için harekete geçtiler.

Ateş: Böceklerin çoğu arasında vanlan bir anlaşmayla ateşin kullanılması yasaklandı.

Bel-o-kan: Kızıl karınca federasyonunun merkez sitesi. Belo-kiu-klunl: Kraliçe Chli-pou-ni'nin annesi. Parmaklarla diyalog kuran ilk kraliçe.

Büyük Boynuz: 103. tarafından kanncalara alıştırılan yaşlı ger-gedanböceği.

Çene: Kesici silah.

Chli-pou-ni: Bel-o-kan Kraliçesi. Federal evrim hareketinin kurucusu.

Doktor Livingstone: Parmakların koku yayan araştırmacılanna verdikleri ad.

Domuzlan: Bir hava kabarcığı tutarak suyun altında yüzebilen kınkanatlı.

Dufour Bezi: Đz feromonları salgılayan bez.

Duyarga halkası: Bir duyargada on bir halka vardır. Her biri farklı bir bilgi türü sağlar.

453

Feromon: Bilgilerin ya da duyguların taşınması için karıncaların duyargalan tarafından yayılan uçucu hormon.

Formikaslt: Kızıl karıncalann atış silahı. Yakıcı formikasidin yoğunluğu % 60.

Gergedanböceği: Uçan savaş gemisi.

Güneş: Karıncaların dostu enerji topu.

Hartman çekirdeği: Pozitif iyonlar bakımından zengin bölge. Kanncalar orada kendilerini iyi hissederler, buna karşın Parmaklara baş ağnsı yapar.

Đnsanlar: Parmakların kendilerine verdikleri ad.

Johnston organı: Yerdeki manyetik alanlan bulmaya yarayan kannca organı.

Kaplanböceğl: Yerin altında saklanan düşman. Tehlike. Adım atılan yere iyi bakmak gerek.

Kelebek: Yenebilir.

Kimyasal Kütüphane: Yeni bir buluş. Bellek feromonlannın toplandığı yer.

Kökkurdu (ya da köstebekböceği): Hızlı yeraltı taşıma aracı.

Kurbağa yavrusu: Sudan gelen tehlike.

Kuş: Havadan gelen tehlike.

'Küçük Gri BuluT Savaşı: Federal takvimin 100000667. yılında, kızıl karınca ordularıyla Altın Site'de yaşayanlar arasındaki ilk çarpışma.

Melies Jacques: Erkek Parmak. Tüyleri kısa.

Moxiluxun: 'Her şeyi Yiyen' Irmağı'nın kıyısında bulunan yeni bir termit yuvası.

Mutlak iletişim (CA): Duyarga bağlantısıyla düşüncelerin tam değiş tokuşu.

Parmaklar: Yorum halindeki yeni bir olgu.

Şeritler: Kanncaları beyaz ve aptal yapan asalaklar.

Tahtakurusu: Tahtakurusu belki de en özgün cinselliğe sahip hayvan.

Tanrı: Yorum halindeki yeni bir kavram.

Televizyon: Đnsan iletişim aracı.

Termitler: Rahatsız edici komşular. Mimarlık ve gemicilikte ustalar.

Wells Laetitim Dişi Parmak. Tüyleri uzun.

Wells Edmond: Karıncalann ne olduklarını anlayan ilk Parmak.

Yağmur: Afet.

Yaprakbld: Bal şurubu elde etmek için sağılabilen küçük kınkanatlı.

Yaş: Cinsiyetsiz bir kızıl karınca ortalama 3 yıl yaşar.

Ð 03.: Keşif askeri.

23.: Tanrıcı asi asker.

24.: Kornijera Serbest Topluluğu'nun kurucusu olan asi asker.

455

Sayıları milyarlarca. Biz onları fark etmiyoruz bile ama onlar bizi uzun süredir izliyorlar. Bazıları için biz Tanrı'yız.

Diğerleri için de kötülük yapan yaratıklar. Müthiş bir zeka ve en korkunç orduları aratmayacak, inanılmaz

örgütleriyle insafsız bir savaşa hazırlanıyorlar.

Dünyanın gerçek efendileri kim olacak?

Onların hayatta kalması sorunun yanıtına bağlı...

Bizim hayatta kalmamız da.

Karıncaların günü gerçekten geldi mi?

Uluslararası bestseller, on iki dile çevrilen, bir çok jüri tarafından ödüllendirilen, bazı okullarda

biyoloji derslerinin programına alınan önceki

romanı "Karıncaların büyük başarısından sonra

romancı ve bilimsel yazılar yazan gazeteci

Bernard Werber "dünya içi yaratıkları" konu alan efsanesine devam ediyor. Bizi sapık

davranışlı, yırtıcı, büyüleyici böceklerin

kaynaştığı, sanrılara yol açan ve korkunç bir

evrende daha da ileri götürüyor.

Bir gerilim romanından öte, "Kanjıcaların Günü"

bilimkurgu ve hayal gücünü sonsuz küçüklükteki

dünya ile ilgili en ileri bilimsel bilgiyle karıştırarak harika ve şaşırtıcı odysseia haline^geti

Bernard Werber _ Karıncaların günü